

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

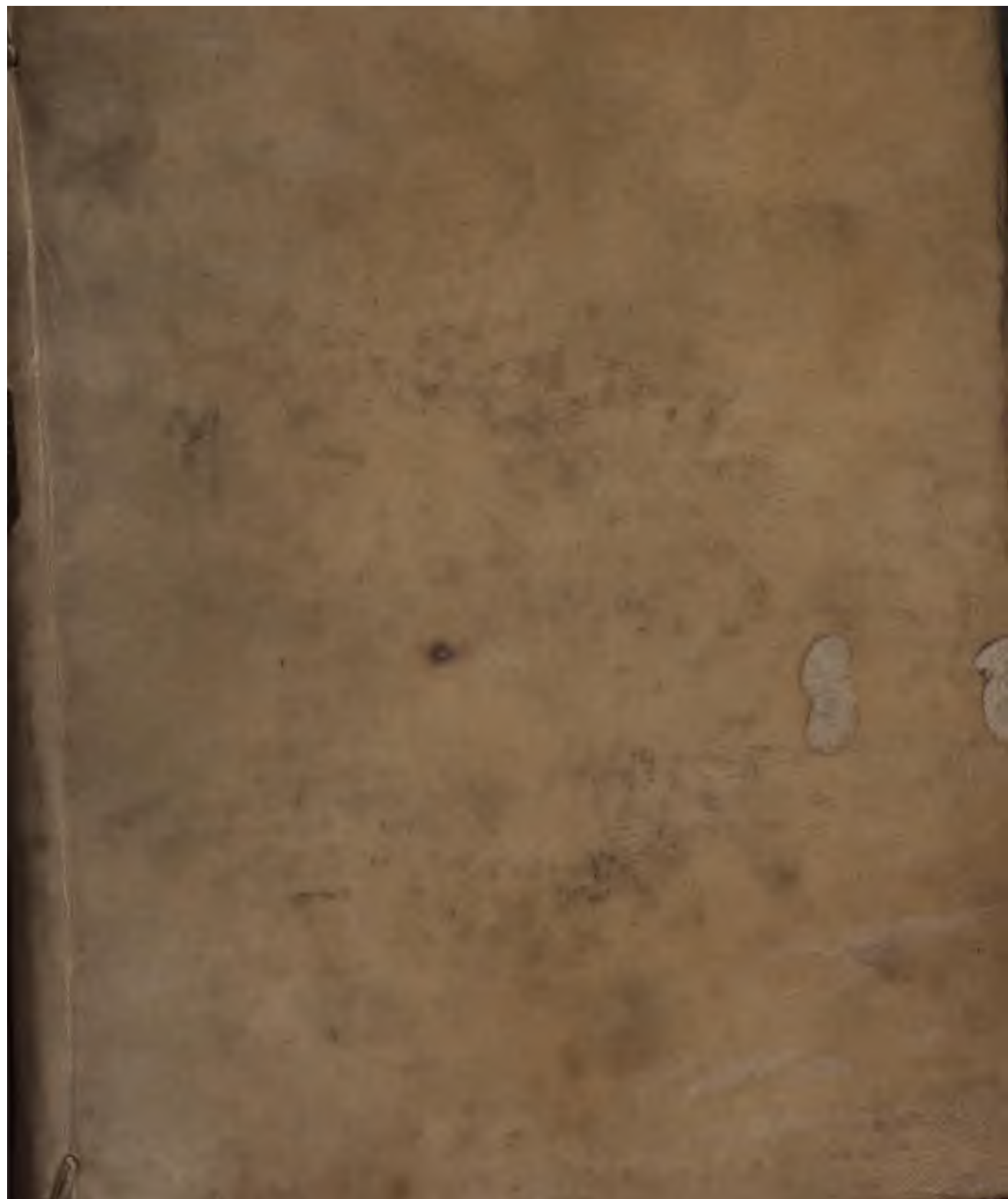
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

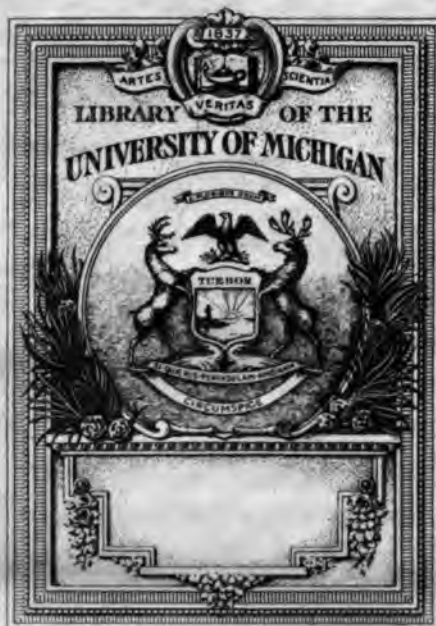
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

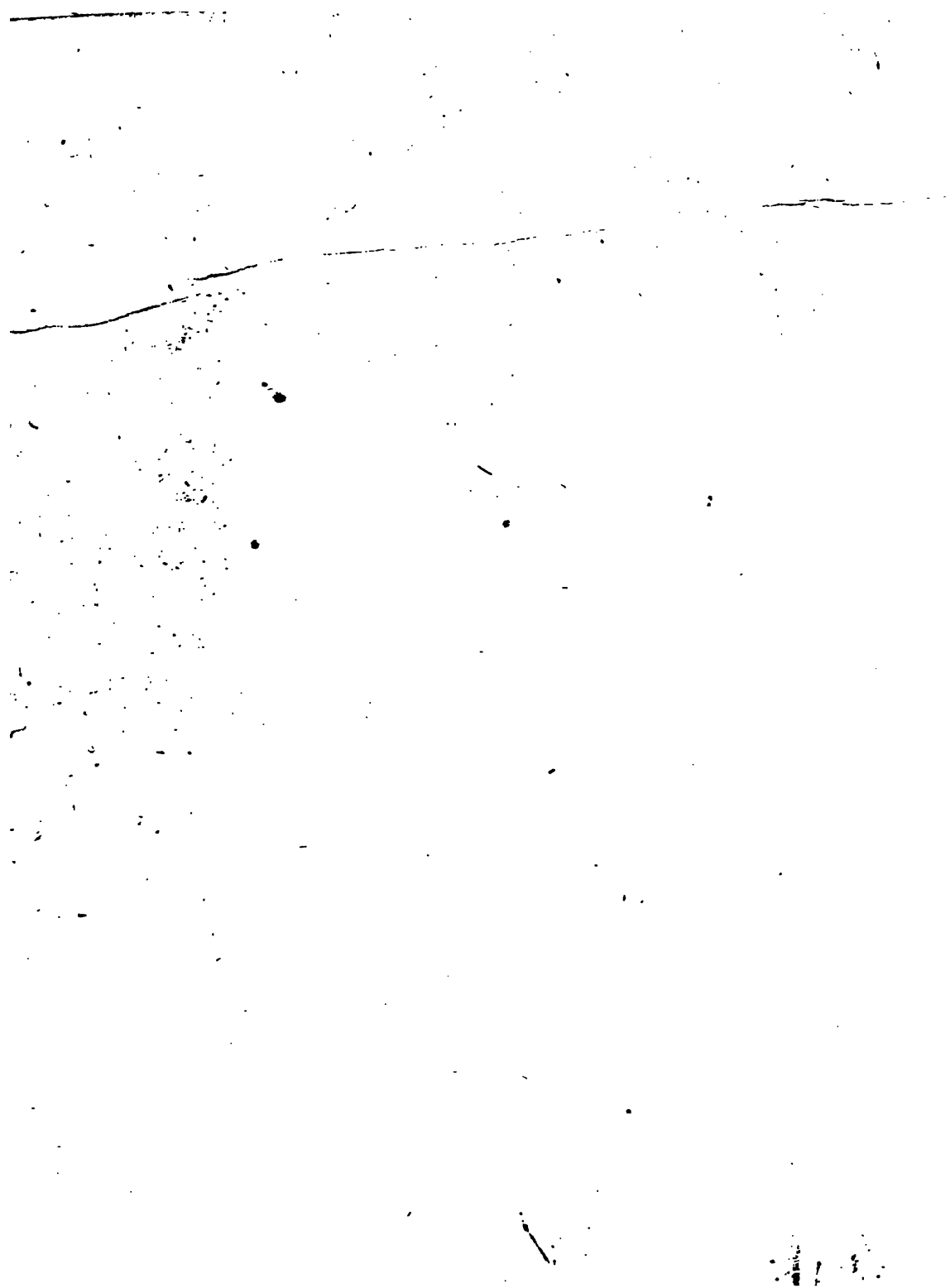
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE GIFT OF
Henry C. Hoskier

JO. ALBERTI FABRICII,
D. PROF. PUBL. ET H. A. GYMNAS. RECTORIS,
**IBLIOTHECÆ
GRÆCÆ**
LIBRI V. PARS ALTERA,
SIVE VOLUMEN SEXTUM,
O GRÆCI AUCTORES ANNALIIUM, ET HISTO-
RIÆ ECCLESIASTICÆ AC BYZANTINÆ, NEC NON EROTICI
SCRIPTORES RECENSENTUR.

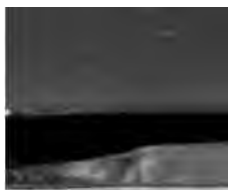
ACCESSIT
ETER LEONIS IMP. NAUMACHICA, ET CARMEN
ODORI DE CHRYSOPOEIA AD THEODOSIUM IMP. ALIAQUE
RUM INEDITA HACTENUS MONUMENTA, AUCTORIS DISSER-
TATIO, QUAE PROBATUR *CRUCEM* QUAE IN COELO VISA DEUS USUS
AD *CONSTANTINI M.* ANIMUM PERMOVENDUM, FUISSE PHOE-
NOMENON (PERINDE UT IRIDEM) NATURALE,
IN HALONE SOLARI.

HAMBURGI,
ODORI CHRISTOPHORI FELGINI
M DCC XXVI.

DATE

get
Hurry to Hurry
7-3-27

NOBILISSIMO VIRO
ZACHARIÆ CONRADO
AB **UFFENBACH,**

J. U. Doctōri Consultissimo,

s. d.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

iceat quæso mihi TE, VIR
AMPLISSIME, haud invi-
to, Nomen Tuum omni Lau-
de florens libro huic meo
tesseræ systaticæ instar præfigere, atque
oblatione præsentis Voluminis, quod Ti-
bi sacrum esse volo, tanquam testimonio
publico, meæ in Te observantiæ & amo-
ris mei firmare fidem, memoriamque mei
apud Te, magnis terrarum intervallis dis-
juncti recentare. Nemo eorum qui Vir-
tutes Tuas perspectas habent, ac Te no-
verunt, sibi imperare potest, ut Te non
amet colatque inter decora Francofurti

DATE

gift
Honey & Haven
7-3-27

Tuæ atque ornamenta longe clarissim
Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui n
idem eruditionem Tuam, humanitate
& pronam juvandi Literas voluntate
celebret laudibus, atque commemore
benter. Neque tam omnes expetunt
culis animisque usurpare apparatus
illum librorum in Bibliotheca Tua del
ctum, & copiam, quæ non mediocri fur
tu judicioque non minori Tuo amplific
tur quotidie, & rarissimis monumentis l
cupletatur; quam Te, adeo instructi
pulchri Musarum sacrarii æditum, &
thesauri librarii scientissimum Dominu
ac custodem, doctrina & ingenio ac v
riorum itinerum usu præstantem conv
nire & alloqui. Memini ipse quantam e
colloquio Tuo voluptatem ceperim, cui
in hac Urbe mihi daretur frui honore T
videndi coram, cujus per literas jam fu
ram humanitatem expertus, & amicitia
quam absentes jam inter nos junctam pi
de

dicti mecum à Te uno ore flagitabunt; quod invidere Tu illis pro Tua in literas voluntate neutiquam potes, omnem rogo impendas operam, ut quam primum bees Orbem literatum tam egregio thesauro, patiarisque scriptoribus Byzantinis addi opus luce dignissimum, ac singularis pretii, è quo ad Historiæ pariter latifundia amplificanda, & ad cognoscenda penitus linguæ Græcæ labentis nondum satis reclusa adyta, cognitionemque jucundam Antiquitatis, nova insignia haud dubie auxilia & adminicula nobis poterimus polliceri. Ita prosperi Tibi sint laudum Tuarum conatus & ex voto fluant, diuque felix sis ac sospes, ut cum communi utilitate conjuncta felicitas Tua prosperet rem literariam ac publicam pulcherrimis successibus. Vale. Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C. MD CC XIV.

AD LECTOREM.

Cum scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non permiserit mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore duceris, ut serena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquasoremque me ad brevis temporis feras aque ac patienter, ecce Tibi indicens capitum proximo studio, si conatibus meis porro benigniter adspires optimum Numen, tecum deinceps communicandum:

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atque deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & quædam illius hæcenus inedita, cum versione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olcarii.
3. De Juliano Imp. ejusque libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qui adversus hæreses scripserunt: ac de scriptis Græcis Hæreticorum quæsti à Christo nato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroque, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basilis, Magno & Seleuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Emanuele Phile & aliis Poëtis Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroque, Hierosolymitano & Alexandrino, atque Patriarcharum utriusque Sedis notitia Chronologica atque Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusque Orationibus & scriptis in Aristotelem, atque Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atque Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quarti sæculi sive qui exstant, sive qui intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synesio, Theodorito & aliis sæculi quinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos superioribus Voluminibus inditos prætermisi. Index scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaita & aliis scriptoribus Græcis qui florere sæculo post Christum natum sexto,

14. De scriptis Syriacis, Prodi, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum & Aristotelis interpretum non Christianorum, atque indices scripti ab iis laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atque aliorum Christianorum Philosophi interpretum non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.
16. De S. Maximo & aliis sæculi VII. scriptoribus, atque de Joanne Stobæo, & Antonio Index scriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damasceno & aliis scriptoribus Græcis sæculi VIII. Index scriptorum Damasceni parallelis aliisque scriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis scriptoribus sæculi IX. cum bus scriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atque ineditis, de quibus IV. dictum à me non est. Indices scriptorum in iisdem & in Moeridis allegatorum.
20. De Joanne Tzetzæ scriptoribusque Græcis sæculi X. XI. XII. & XIII. Index scriptorum qui in Tzetzæ Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chryscephalo, Niceta, Cnicio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros sacræ Scripturæ editas sive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Indices scriptorum in illis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlaamo, Maximo Planude & aliis scriptoribus sæculi à Cnicio nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemisto Plethone & aliis scriptoribus Græculi XV. XVI. & XVII.
24. De Confessionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Ecclesiæ Græcæ, & bus Græcorum qui contra suorum placita ad Occidentis Ecclesias propius accesserunt.

*Hiscæ capitibus absolutis licebit mihi demum, quod jampridem cupi
gredi ad librum factum sive ultimum, quo juris utriusque scriptores Græco
rum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos
rursum, ac Chemicos exponam, persequarque supposititios quosdam & alios si
res in prioribus voluminibus prætermisissos, & non dictas alibi à me auctorum
eorum collectiones: quo facto totum opus indicibus necessariis instruere, cu
nemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoscas neque huic, quod præse
offero, volumini argumentum dignum studio tuo deesse, en tibi summa ejus
ta brevè tabella descripta:*

Index eorum, quæ hoc Volumine sexto sive LIB

QVINTI parte secunda continentur:

Caput III. De Constantino Magno Imperatore, ejusque Oratio
Epistolis & edictis. De Confessione & Donatione quæ sub
stantini nomine feruntur. p. 1.

- Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.
- Digressio brevis, qua disputatur Crucem quam in cœlis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.
- Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.
- Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.
- De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121.
- Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephero Callisto. p. 130.
- Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.
- Chronicorum post Eusebium, Græci editi Joh. Malalas ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Can- gio p. 143. sqq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145.
- Chronicon Georgii Syncelli pag. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli pag. 154. Hippolyti Thebani pag. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.
- Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgii Syncello ac. Theophane p. 177. Chronico Alex. & Mich. Glycæ p. 205. laudatorum.
- Caput V. De Byzantinæ sive CPolitane Historiæ scriptoribus p. 219.
- Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.
- Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.
- Excerpta de Legationibus. p. 230.
- De Dexippo Herennio p. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234.
- Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphensi. p. 236. Menandro Protettore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Ilauro p. 239. Theophane Byz. & Nonno- so. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæsareensi pag. 246. Index scriptorum ab eo scriptorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus scriptorum Bibl. Segviceriana (hodie Coisliniana) propediem vulgatur p. 253. seq. in notis.

De Agathia Myrinensi p. 260. Index scriptorum ab eo citatus cap. 263.

De Paulo Silentiario p. 279.

De Theophylacto Simocatta p. 280. Index scriptorum ab eorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theophylactor. Episcopi Institutio Regia & alia scripta p. 285.

De Nicephoro CPolitano Patriarcha p. 295. Conspectus operum ab V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum p. 624.

Nicephori Gregoræ scriptorum notitia tradita à Viris doctiss. Ido de Montfaucon & Joanne Boivin. pag. 300. De Nicephori Gregoræ Historia Byz. p. 318. Index scriptorum in libris. Historiæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ triplex p. 322.

Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariss. Boivini auctoritate inserta pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivinis missus. p. 322.

De Nicephoro Blemmida, pag. 341. Bryennio p. 343. Chulio aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.

Scriptores post Theophanem p. 348. Anonymus de vita Leonis & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Constantinus Porphyrog. de vita Basilii Maced. ibid. Anonymus de Philosopho & aliis Imperatoribus usque ad Romanum junctim p. 350. Joannis Monachi Hierosol. Joannis Cameniata, trii Cydonii &c. ibid. Simeonis Magistri Annales & Geographi vitæ Imperatorum pag. 352. Index scriptorum à tribus post Theophanem laudatorum p. 354.

De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. spectantibus p. 363. Alia Leonis Imp. scripta p. 367. Leo Philosophus à sapiente Imp. diversus pag. 366. De Leonis Imp. Tactici p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine p. 372. De aliis Leonibus qui Græce scripserunt p. 279.

De Joanne Scylitze Thracese, Curopalata p. 386.

- De Anna Comnena** p. 390. Index scriptorum ab ea laudatorum. p. 394. De scriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.
- De Joanne Cinnamo** p. 396.
- De Niceta Acceminato Choniata**, p. 401. Fragmentum de statuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum thesauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420 Index scriptorum in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 429. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.
- De Georgio Acropolita** p. 448. Index virorum illustrium ab eo memoratorum p. 452.
- De Joële Chronographiæ scriptore & Joanne Canano** p. 456.
- De Georgii Pachymeris Historia Byz.** pag. 458. & aliis scriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori volumini subjecit p. 460.
- De Joannis Cantacuzeni Imp. Historia Byz.** pag. 458. & aliis scriptis. p. 473. Matthæi Cantacuzeni scripta p. 474.
- De Laonico Chalcocondyla** p. 474.
- De Georgio Codino** p. 476. Index scriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.
- Matthæi** *Μοναχὺ οἰκτρῷ καὶ θύτῃ* (ita in MS. Vindob. * pro *Μοναχῷ ιατρῷ*) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De scriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.
- De Emanuele Chryfolora** pag. 484. Joanne Anagnosta &c. pag. 486.
- De scriptis Constantini Porphyrogeniti Imp.** p. 486. Index scriptorum in libris de thematibus & administrando Imperio allegatorum pag. 518. *Κεφαλαιῶδων ὑποθέσεων* opus, ejusque tituli, atque inde servata excerpta de legationibus pag. 230. excerpta Peiresciana. pag. 490. Hippiatrica p. 493. Index scriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica p. 500. Index scriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 598.

)(3

De

* Vide Lambecium VIII. pag. 469.

De Simeone Metaphraste pag. 509. Ejus encomium scriptore Michaelē Psello. pag. 511. Alia Metaphrastæ scripta pag. 541.

De Philippi Solitarii Dioptra p. 542.

De Duca Historia Byz. p. 543.

Anonymi varii rerum Byz. scriptores p. 544. 549. 550.

De Imperio Orientali V. C. Anselmi Bandutii pag. 545. De Hieroclis Synecdemo pag. 545. Agapeti scheda regia pag. 546. De Basilii Macedonis capitibus exhortationum p. 548.

De scriptis Athanasii Patriarchæ CPol. p. 558.

De Eudocia Macrembolitissa ejusque *ἱστορία* MS. p. 563.

Anonymus de Hippodromo CPol. p. 579.

De scriptis Georgii sive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 579.

De Zosimo ejusque Historiarum libris p. 581. alii Zosimi p. 588.

De Georgio Phranze p. 591.

De Josephi Genesii Historia Byz. MS. p. 596.

De Cerimoniali MS. Constantini Porphyrogeniti quod exstat Francofurti ad Moenum apud Nobilissimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 598.

Scriptores quidam alii inediti ad Historiam Byz. facientes. p. 667.

Scriptores deperditi Historiæ Byz. p. 668.

De Francisci Combesii fasciculo Originum rerumque CPol. pag. 671.

De Frid. Sylburgii Saracenicis p. 673. Scriptores Græci adversus Muhamedanos p. 675.

De Martini Crusii Turco Græcia pag. 676. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 676.

Appendix ad Turco Græciam p. 688.

De Leonis Allatii *συμπληρωμα* p. 689.

Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum fuisse incerta fide feruntur p. 691.

Con-

Conspectus Chronologicus
Constantino M. usque
subinde præcipuis qui
pag. 693.

Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Tarcas Urbe usque ad
A. 1798. P. 730.

Imperatorum & Patriarcharum CPol. à
ad captam CPolin à Turcis, annotatis
singulorum res exposuere scriptoribus.

Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 734. tempore quo præfuerunt ad singulorum nomina annotato.

Godfridi de Villeharduin Historia CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. capta Historia Gallice scripta pag. 746. Cangii Historia CPolitana sub Imperatoribus Gallis pag. 747. Alii scriptores de illo argumento & de Europæorum in Palestinam expeditionibus. pag. ibid. Cangii Historia Byzanti duplici commentario illustrata sive familiæ Byzantinæ, & CPolis Christiana: & glossarium duplex ad scriptores mediæ Græcitatæ & Latinitatis. pag. 749. Anselmi Bandurii* opus promissum de Imperatorum CPol. numismatibus pag. 751.

Martini Hanckii de Byzantinæ rerum scriptoribus pag. 751.
Roci Cappelli Byzantina. 752.

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præfenti volumine habemus dictum est. pag. 773.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatîo, Longo, Eustathio, sive Eumathio, Theodoro Prodromo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. pag. 768. V. C. Maturini Verifierii à Crose Epistola ad V. Clariss. Jo. Christoph. Wolsium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de ara Dosia. pag. 764. Heliodori carmen Iambicum ad Theodosium Imper. nunc primum Græce editum à MS. Biblioth. Regiæ Paris. pag. 774.

EX Homonymorum, in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ hæc sunt discussorum. pag. 814.

A. Decio qui A. C. 249. imperio est potius, ad Palæologos neque numismata Imperatorum Græcæ Egyptiæ, prodierunt Paris. 1718. 2. Vol.

Unum adhuc est quod te velim, Lector Benevole, de scriptore ai Bibliographia antiquaria, ante anni spatium à me edito, Codex MS. mecum, qui Carmen non contemnendum de ritibus Missæ mihi sub nomine A Senonensis venditabat, verba dedit mihi, persuasitque ut illud quoniam non memineram, Bibliographia mea annotarem atque tibi legendum offerrea eo tempore ex auctione Bibliotheca egregii viri & cum viveret mihi amici dori Jansonii Almelooveenii nactus sum fragmenta Caroli M. & Rabani a que de veteris Ecclesiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excusa Antwerpæ 1560.8. in quibus idem carmen sed sine nomine auctoris & parum emendandi exstare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt versus de Mysterio Missæ, tuftissimo Codice, incerto auctore: quos ob antiquitatem, cum que sint manci, aut ubique non consent, mutare consulto noli Postea allatum ad me è Belgio est volumen Operum Hildeberti, Cenomanensis deinde Turonensis Episcopi, sæculo duodecimo, eodem quo Mauritiu clari, editum Parisiis A. 1708. fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Beni opera expositum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen sub Hildeberti nomine curate recensitum ad Codices sex MSS. atque editionem Hildeberti Parisi A. 1548. Exstat etiam sub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Parisi universis, nec non in Colonienfi T. XI. & Lugdunenfi T. XXI. Ediderat pridem Melchior Hittorpius in collectione scriptorum veterum de Officiis Ecclesiæ anno 1568. fol. Et ante omnes Antonius Genardus, Canonicus diocesis Leonensis, cum ritu celebrandi S. Missæ officium juxta morem diocesis Leonensis Ex emendationibus vero quas vir doctus Christophorus Augustus Heumannus Eruditorum Lipsiensibus Anni superioris MDCXIII. p. 542. seq. fecit inserit qua consensu Codicum constanter repudiantur, & sine quibus sensus pulcherrimus sit, ut primo statim versu, vocabulum piorum quod jubet reponere pro pio quod est in omnibus editis ac MSS. & instituto scriptoris optime congruit, su 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam qua scite excogita sunt, nec repudianda, ut quod versu 31. vir Clarissimus legit:

Ille stat à dextris, quia quæ fuit antea inanes
Exsecrata Deos, gens quasi dextra fuit.

Similiter versu 73. recte monet legendum esse probat, & versu 158. ad auctorem quod posterius etiam novo Hildeberti editori placuisse videtur. Val

BIE

die 27. Febr. Parenti in Imperiò successit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Crispi matrem, eaqve defuncta Herculi filiam Flaviam Maximianam *Faußam*, ex qua Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamque & Helenam genuit. Idem post vitam in Cælo Crucis insigne Christiana sacra amplexus & victoria de Maxentio potitus est A. C. 312. Hinc Maximino à persequendis Christianis desistere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermissum quod ad Ecclesiam Christi ornandam amplificandamq; & studia litterarum fovenda b) facere posset. Unde à Græcis *ισαπόστολος* vel *ὁ ἐν βασιλεῦσι* c) *Ἀπόστολος* dicitur & solenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Historia religiosa p. 768. appellatur Christianorum Zorobabel, qui fideles è captivitate liberavit & templa eis restituit. Denique multis pace & bello præclare gestis, morti vicinus ab Eusebio Nicomediensi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptismum d) suscepit, & paucis diebus post diem obiit sacro Pentecostes festo 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnasset 30. annos, menses novem, dies 27. vixissetqve annos 63. menses duos, & dies 25.

II. Extant ejus *Epistole* complures ab Eusebio & aliis servatz, quæ à doctissimo Caveo in Hist. literaria scriptorum Ecclesiasticorum diligenter recensentur. Ejus observatis pauca hæc si placet addes. *Epistola ad*

- b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Constantino: *Commodissimus rebus multis fuit: Calumnias sedare legibus severissimis, nutrire artes bonas, præcipue studia litterarum: legere ipse, scribere, meditari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Eusebii Orat. de laudibus Constantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo constitutis.
- c) Vide Vales. ad Euseb. IV. 60. de vita Constantini, & Mich. le Quien ad Damasenum T. I pag. 630.
- d) Baptismum alterum, quem à Silvestro Episcopo Romano suscepisse lepra oblitum Constantinum, acriter adversus Tentzelium *τὸν μακαρίτην* disputat Clarissimus Schellstratenus, fabulis adscribunt non modo Protestantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diss. selectar. Abraham Scultetus in diss. anti-Baronianæ de baptismo Constantini Romano, Neostadii 1607. 4. sed plerique etiam in Romana Ecclesia cruditi viri, ut Benedictini ad Ambrosium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hist. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. pag. 14. sq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, quæ præmittitur Actis Sanctorum T. I. Junii pag. XVI. seq.

ad *Arbanasium* fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum primum pro pace Christianis concedenda*, quod Græce Eusebius refert X 5. Hist. servavit latine Laëtantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodorum lib. 1. Hist. Eccles. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* quam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. supposititia videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* quam habent Eusebius IV. 42 de vita Constantini, & Theodorus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est quæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cætum, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini diserte innuit.

Similiter à nescio quo è latino Græce versa est brevis *Omissio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixiorẽ quæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodorus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiz colligitur.

Edicta quam plurima Constantini illustrant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus Jctus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qui ad tempora quælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiz Imperatorum. Cæterum edictum quod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholicæ cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

A 2

III.

- c) Neque tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qua nondum ei satis liquerebat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. sq. de vita Constantini, & ad illam B. Balth. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio quæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) iudicio ac consensu iridem est commentitia. Primus ejus meminit Æneas Parisiensis, qui circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Isidorus Mercator, Hincmarus Rhemenfis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliique. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una quam habent Acta spuria Silvestri, quamque Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. Deus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti diff. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiquioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus Archiepiscopus Flo-

f) Primus proluxa & diferta Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, quæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatum de Imperiali jurisdictione legitur. Æneæ Sylvii aliorumque plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, quibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ *ἀρχιερατικὸν* pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallicæ edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deque origine ac progressu potestatis secularis Romani Pontificis c. 8, Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantelium Hist. urbium metropol. parte 2. diff. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diff. 25. Quos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de munificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstadt. 1610. 4. pag. 86. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Orio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dispp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloquio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hortomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712 &c. *Edictum seu solum seu depravatam, adeoque indignum quo Silvestri Pontificis Historia augatur*, inquit Papebrochius, propylæo ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. L.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthæi Blastari* edita etiam est à Marquardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est quam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomæus Picerus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, quam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atque post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1651. & 1703. atque Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo, donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atque *Augustinum Sreuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inquit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur*. Alia Græca versio (*Constantini Harmenopoli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. lib. VI. p. 35. 38. memoratur, sed quoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & quoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θείσµα ἔ µεγάλη κωνσάντων,
 ἐπὶ ἔ πάπα ρώµης. Θεωζοµὲν *
 παῖσι τοῖς σαββάταις, καὶ τῇ συγκλή-
 τῳ τῇ ἡµῶν βασιλείας, τὸν ρώµης
 ἐπίσκοπον καὶ ἀρχιδιοκον τῶν ἀγίων ἀπο-
 στόλων, καὶ κυρίως πέτρῳ, πλείονα τῇ
 βασιλείας ἔχον ἐξουσίαν καὶ παῖσι τῇ
 οἰκονοµίῃ, καὶ πάντων πολλῶν πλείον ἢ
 τῇ βασιλείᾳ τιµᾶσθαι καὶ σεβασθαι κεφα-
 λῇ τε εἶναι τῶν ἱεραρχικῶν ἀρχαίων θρό-
 νων, κρίνεισθαι τε πρὸς αὐτὴν, καὶ ψηφίζε-
 σθαι τῇ ὁρθοδόξῳ συµβαίνοντα πείσει.
 δοξάζοµεθα γὰρ τῷ πατρί µετὰ τῷ μακαρίῳ
 σπλν

*Edictum; ac effatum divinum magni
 Constantini de Pontifice Romano. Omni-
 bus Provinciarum rectoribus, & Sena-
 tui R. Imperii, Romanum Pontificem,
 successorem Sanctorum Apostolorum, &
 Domini mei Petri, majorem quam Im-
 perator habere potestatem per universum
 orbem adversus omnes, (deest καὶ) &
 plurimum Imperatorem celi & honorari,
 caputque esse quatuor antiquarum se-
 dium, & ab eo judicari, & decerni
 quæ orthodoxa fidei conveniunt, Edici-
 mus: Donatus enim Patri meo Beato*

* MS. Vindebonense addit, σὺν. *Decernimus una cum omnibus Sacerdotibus & Senatu Imper-*

σιλβέτρῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ Διαδόχοις τὸ ἡμέ-
τερον παλατιον, τὸ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δια-
δημα ἐκ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων συλ-
κείων, τὸ κυκλῶν τὸν τραχήλον ὠμο-
φόρον, τὴν πορφύραν χλαμύδα, τὸν
κόκκινον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικά
ἐνδύματα, τὰ τῶν βασιλικῶν ἱππῶν ἀ-
ξιώματα, τὰ σκήπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ βα-
σιλείας κοσμήματα, καὶ τὴν δόξαν ἀπα-
σαν τῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ. Ἰὲς δὲ τῷ κλήρῳ τὴν
ἀγνώματὸς ῥάμης καλεσγόμενες, κοσ-
μέσθαι κελεύομεν ὡς ἀπλησίως τῇ συγ-
κλήτῳ ἡμῶν ἐνδύμασιν, ἵπποις ἐποχ-
μήσας, ὁθόνας περικειμένους λευκάς. ὡς
δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τέτων ὁθονίων εἶναι
πεποιημένα λευκῶν, καὶ ὅς ἀν' αἰρέσῃ, κλη-
ρικὸς, ἐκ τῇ ἡμῶν συγκλήτῃ γενέσθαι τῶ-
τον πρός τινας μηδαμῶς ἐργασθαι. ὅτι γε
μὴν τὴν ἐκ χρυσῆς σφάνην φρονήμα-
ματὸς μετρίότητι ὁ πατήρ μου ὁ ἅγιος
σίλβεστρὸς ὡς φαίνεται, ταῦτά τοι τὸν
ὑπερλαμπρὸν χῶρον σημαίνοντα τὴν
ἀγίαν ἀνάσασιν, τῇ ἀγίᾳ κεφαλῇ αὐτοῦ
ἰδίᾳς χερσὶν ἐπεθηκαίω. ἡμεῖς σφάτω-
ρας ὁ Φίλιππος ὑπελθόντες, καὶ τὰ χαλινὰ
καὶ ἵππους αὐτῆς κατέχοντες, τὴν αὐτῆς τῶν ἱε-
ρῶν αὐτῆς ἐξέμελλον ἀνακλήρων, αἰδοίκα ὡς
βωσθῆναι κύριος μου ὁ ἅγιος σωεχόμενοι πέ-
τρα τῶν χρησίων καὶ κομιδῇ καὶ θεοφίλων
νυνομίκαίω, ἐκστῆναι μὲν τὸ πόλεως ῥώ-
μης, καὶ τῶν δυνάμεων ἀπάντων χωρῶν τε καὶ
πόλεων τῷ ἀγνώματῳ πάππα, τὸ δὲ τὴν
βασιλείας κράτος πρὸς τὰ τῷ ἑώας μέση
μενεγκεν, καὶ τὴν ἐν καλίς τῶν ὑφ' ἡλίου
καὶ βυθῶν πόλιν καταλαβεῖν, καὶ ἐν
αὐτῇ ἰδρύσασθαι τὰ βασιλεία, ἃ δίκον
οἰθύνοντες ἐξουσίαν ἔχον τὸν ἐπὶ γῆς βα-

Sylvestro, et successoribus ejus nostrum
Palatium, diadema capitis lapillis pre-
tiosis et gemmis intextum, eromidem
qua collum cingat, chlamydem purpu-
ream, coccineam tunicam, et omnia
regia vestimenta, ephippia quibus equi
regii inserviantur, sceptrum, et reli-
qua imperii ornamenta, et gloriam
omnem meam potestatis. Eos autem qui
in clerum Romanum allati sunt, ornari
jubemus iisdem quibus Senatus noster
vestimentis, (* lego ὡς ἀπλησίως)
equo vobi, albis vestibus regi. Ita et cal-
ceos eorum fieri ex pannis albis, et eum
qui lectus sit clericus, a nemine impe-
diri posse, quominus sit Senator. Quan-
do vero coronam auream pater meus
S. Sylvester, qua est humilitate et mo-
deratione respicit, hac ornamenta qua
sanctam resurrectionem, et super illu-
strem locum significant (lego καὶ τὴν
ἀγίαν) sancto ejus capiti imposuimus.
Nos stratoris officium obeuntes, et frenum
ejus equi tenentes, ex aula palatii exi-
vimus, reverentia et metu Domini mei
S. Petri. Maxime autem utile et ami-
cum DEO esse duximus cedere urbe Ro-
ma, et omnibus occidentis locis ac urbi-
bus sanctissimo Papa, et robur imperii
transferre ad eum, et capere Byzanti-
um urbem optimo sub sole situm, et eo se-
dem imperii ponere: iniquum existiman-
tes ut Imperator in eo loco summam po-
testatem habeat, ubi Christiana fides
caelitus principium nobis fuit. Cum hac
manu propria scripserimus, et reliquias
Domini mei Petri imposuerimus, juri-

σι-

juri-

* Emendationes hae sunt interpretis Bulengeri.

σιλία, εἰθα καὶ ἀρχὴ τῶν χριστιανῶν
 θρησκείας ἐκ τῶν ἑρηνῶν ὑπῆρξεν ἡμῶν.
 Ταῦτα ταῖς ἰδίαις χερσὶ γράψαντες, καὶ
 τῷ νεκρῷ καὶ κυρίῳ μετ' ἐπιβίβητοι πετρᾶ,
 πίστεως ἐνόρκως ποιῶμεθα, καὶ μὴν ὅλως
 ἐξελθῆναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡμετέροισιν ἀ-
 ξαμίοις κρατῶν φυλάττειν αὐτῶν
 θραύσα παρ' ἐγὼ μὲθα πρὸς τὸν πατέρα
 ἡμῶν πάπαν, καὶ τῷ αὐτῷ ἀποδοῦναι.

*jurandum damus, non modo nos serva-
 turos qua sanximus, verum et nostros
 successores, ut sancte ac religiose ser-
 vemi, obstringimus, idque jurati pa-
 tri nostro Papa, et successoribus ejus
 pollicemur.*

IV. Claudam hoc caput dissertatione de literis quas in cœlo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τῷ νῦν, & de Cruce quam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Quamvis autem digressio ista paullo alienior ab argumento Bibliothecz hujus Græcz videri possit, tamen existimavi hoc non inopportuno loco satisfacere me posse desiderio illorum, qui sententiam super illa re meam, à communi non nihil abhorrentem, argumentis confirmatam videre voluerint. Est autem de Cruce Constantini diatribe ante septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph. Woltereck* Gluckstadiensi, publice in Gymnasio Hamburgensi defen- sita qua probavi Crucem quam in Cœlo vidit Constantinus Imp. fuisse phænomenon Naturale, quale in halonibus non Lunaribus modo sed etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita frequenter offert: nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum, cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo Helmsta- diensium Theologo ac Philosopho, Mathematicas imprimis disciplinas egregie docto, D. Jo. Andreæ Schmidio in diss. de Luna in Cruce visa, Jenæ 1681. atque in Historia Seculi IV. fabulis maculata, Helmst 1712.

Exer-

† Nolim igitur rem totam pro astuto Constantini commento & stratagemate habere cum V. C. Jacobo Tollio, qui notis ad Lactantium c. 44. de moribus persecutorum: *strategema*, inquit, hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Macedonis: fuit quo sacrilegus Phocænsis prostravit, & ad c. 46. Non minus egregium hoc Licinii *strategema* atq. illud, de quo supra, Constantini. Eodem ferme astu usus Sertorius apud Plutarchum: nec Scipionis in temp. um Jobin successus, aut Numa ad Deam Egeriam aditus diversi generis sunt. Et præf. ad Gallicam Longini versionem: *Mais moy - trouvant que le Roy Antigonus successeur d' Alexandre le Grand s'est servi du même stratagème, feignant d' avoir vu au ciel une pentagone, qui est le symbole du Salut, avec ces paroles, in hoc signo vin- ces, Et qu'il le fit peindre aux boucliers de ses soldats, Et gagna ainsi la bataille: trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a eu la même vision que Constantin, Et qu'il a par là remporté la victoire sur ses ennemis, j' ajoute que je considère tous ces miracles comme de vraies mi- racles des grands Capitaines,*

Exercitatio Critica,

qva disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse
se juravit Constantinus Imp. fuisse Phæno-
menon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SANCTUS STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio; per
imbrem saxeum intuetur cœlos apertos, Divinam glo-
riam videt, ac JESUM, veluti paratum in sui auxilium,
lætus contemplatur stantem * à dextris DEI. ACT. VII.
55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Roma-
num, & coronam capiti firmaturus suo, pro CHRISTO nudam cru-
cem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub
tecto ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit
DEUM videre qualis est: Constantinus contrà sub dio clausum su-
spicit cœlum, de quo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos
corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse
ac

* Accurate rem putando hoc stare ad Dextram DEI, non magis situm certum corporis
denotat, quam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enim aliud hæc verba signifi-
cant, quam CHRISTUM etiam secundum humanam naturam participem esse thro-
ni ac Majestatis Divini, imperii quoque in creaturas ac singulatim in Ecclesiam. Sic
non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis incedere,
stare, venire, pro esse. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbis incedo*. Neque
alio sensu Virgilius I. 50. *Æneid.* *Assego qua Disum incedo Regina*. Idem V. 68.
Aut jaculo incedis melior lætibusque sagittis. Seneca Epist. LXXI. *quarimus saepe eos,*
quibuscum flammus i. e. sumus, sive versamur. Manilius IV. 547. *Judex extrema*
sistet vitæque necisque. Sister i. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluribus
scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 42. de cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus flans*
CHRISTUM conspexit, in domo aliqua fuit, cujus tetri culmen ipsum corporeis oculis
penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu inte-
rioris hominis CHRISTUM non incorporeo sed in intellectuali cœlo viderit. Confer D.
Philippi Nicolai & MANASSI Opera Latina T. I pag. 258.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, quam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Addes fortassis, quanto præstantiorem, tanto quoque certiore, fideque digniore. Ita est profecto, neque enim humana testimonia comparanda divinis sunt. At si me audis, non statim hinc, quod faciunt multi, crucem illam à Constantino visam totam callidis adscribes commentis, Politicæque regnaturientis fraudi, sed vere oblatam ipsius oculis, credes tot testibus antiquis, Constantino denique ipsi, saltim jurato: neque tamen illico propterea eam stupebis tanquam rem miraculis proprie accensendam. Hoc præsentis diatribæ est institutum, hæc ratio, quam si probavero tuæ æquitati, non temere de hoc argumento post tot viros egregios in arenam descendisse videbor. Si non probavero, certe erò verecundior his, qui non dubitant veterem historiam omnem meris suspicionibus suis conculcare, ac Constantinum principem Ecclesiæ Patronum sola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Dissertationis.

Testimonium Constantini ipsius de Cruce in celo visa, apud Eusebium. §. I. Artemi testimonium dubium. 2. Lactantii & aliorum, qui somnii solius meminerunt, nullum. 3. In numis antiquis nihil pro cruce in celo visa præsidii. 4. Philostorgii, aliorumque Eusebio suffragantium testimonia. 5. De loco, anno ac die visa in celo crucis. 6. Non fuisse hoc commentum Politicum Constantini. 7. Neque tamen fuisse miraculum proprie dictum, sed crucem in Halone solari visam fuisse à Constantino & exercitu. 8. Huic sententia ex affe favere descriptionem Eusebii, formam & materiam crucis, tempus, spectatores. 9. Præcipue alias cruces similiter in celo visas & pro minculo habitas, quarum decem amplius exempla offeruntur. 10. De cruce quam in celo vidit Waldemarus secundus Danie Rex, unde ordo Equitum Danebroga. De cruce visa ab Electore Saxonia Friderico Sapiente, ejusque Fratre Johanne. ibid. De literis quas craci adjunctas vidit Constantinus, In hoc vinee. 11. Error ridiculus de Nica Etymologici M. auctore ex verbis in Tártarum ortus. ibid. Locus Philostorgii, de lucido tractu quem suo tempore in castris per aliquot menses observatum scribit, manifeste vicem illustratus. 12.

B

I. Duas

Libri 50-Pars Altera.

I.

DUAS res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, quæ neutiquam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilanti contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cælo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseque, hoc ut in hostes tanquam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, quæ vigilantis sese obtulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaque ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. 1. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atque impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlores jam favere Christianis cœperat) adhærente constituisse. *Huius ergo opem implorare cepit, omnis atque obsecrans, ut se ipse noscendum præberet, ac præsentibus negotiis adiutricem manum porrigeret. Hac precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit.* Θεοσημία τις ἐπιφαίνουσα τὸ θεοδοξίαν, ἢ τὰ χαρὰν ἄλλὰ λέγουσι. ἡ γὰρ αὖτις ἀποδείξατο, αὐτῷ ὅτι νικῆν βασιλεύς τοῦ τῷ γραφῇ διαχρισμένοις ἡμῶν μακροῖς ὑπερον χρόναις, ὅτε ἡ ζωὴν ἔμελλεν ἔχειν, ἐξαγγέλουσα. Οὐκ οὖν ΤΕ ΠΡΕΤΩΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, τίς αὖ ἐμφυβάλοι μὴ ἐκ πίστεως αὐτῷ διαγέμεται; μάλιστα ὅτι καὶ ὁ μὲν τῷ αὐτῷ χροῖ αὐτῷ τῷ λόγῳ παρέσχε τῷ μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quoriam diceretur, haud facile quis fides esse habebatur. Verum cum ipse videtur Augustinus nobis, qui hanc Historiam scribitur, longo post tempore, cum videlicet in ejus notatione et familiaritate perussumus, id videretur, et SERMONE SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quæ posthas fidei nobis notationi habere dubitabit? Praesertim cum id quod subsequutum est tempus, sermonis huius veritatem testimonio suo confirmaverit.* ἀμφὶ μεταμετρίας ἡλικίας ὡς καὶ ἡμεῖς ἀπελευθύντες, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδοὺ ὅφιν ἐν αὐτῷ ἔμελλεν ὑπερπαιδευμένον ὅτι καὶ τὸν τῷ πατρὶ ἐν φασὶς σπουδαίον, γραφῇ αὐτῷ σωφροσύνην, λέγεται, τὸν νικᾶ. *Horii diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cælo ex luce conflatum, Soli superpositum ipsi oculis*

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: *hac vince. Θάμβετο δ' ἐπὶ τῷ θαύματι κρατῆσαι αὐτόν τε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὴ συνελλομένῳ ποιεῖαν, συνεπείσταντο θαυμάσας. Εὐεῖσε δ' εἰς ἑαυτὸν, ὅς ἐκείνους ὅσοι ποιεῖαν, συνεπείσταντο θαυμάσας. Εὐεῖσε δ' εἰς ἑαυτὸν, ὅς ἐκείνους ὅσοι ποιεῖαν, συνεπείσταντο θαυμάσας.* Eusebio & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupescere. In hoc luculento testimonio, quod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, quæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed quæ jurejurando etiam ille confirmaverat, & quæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex quo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicessimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, quod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad Christum declinavi Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neque per homines sed *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ* five de cælo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium. Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello intercessimus, & literas legimus: quin etiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu tuo.* Verum per me quisque ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est quantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji pag. 45. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cælo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Commemo-*

tus est in quiete Constantinus, ut caeleste signum DEI vocaret in scutis, atq; ita pra-
 lium committeret. Fecit ut iussus est, & transversa X. littera summo capite circum-
 flexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capit ferrum. Posit
 quidem videri à Lactantio dici coeleste signum DEI, quasi in caelo osten-
 sum à DEO & in caelo à Constantino visum: verum qui hoc in dubi-
 um vocaturus esset, facile posset asserre loca plura scriptorum Græ-
 corum, Latinorumqve, quibus sine illo respectu ad Constantini vi-
 sionem crux vocatur signum caeleste, quoniam de cruce veteres
 plerique interpretabantur locum Matthæi XXIV. 30. ut docuit vir
 eruditissimus Gerh. Joh. Vosius in Thesibus Theologicis pag. 228.
 seq. Somnium quoque solum, quod miror, commemorat non Jo-
 hannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. καὶ ἰλκυοθεὶς
 οἷς ὕπνον εἶδεκατ' ὄναρ ἐν τῷ ὕπνῳ σταυρὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἐν ἑτάῳ νικά.
 καὶ ἀναγνῶς τὸ ἐπεγγραμμένον ἐν τῷ σταυρῷ, θυπνιόθῃ, καὶ ἀνασῶς
 ἐποίησε σίγην σταυρῷ &c. Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem
 in caelo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perlecta autem inscriptione, è so-
 mno expergefactus est. Surgens itaque &c. Sed quoque antiquior longe
 Rufinus lib. IX. historię Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellæ
 XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum
 cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadensis
 VIII. 4. Hist. Eccles. Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de immi-
 nentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad caelum sapiens oculos elevaret,
 & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporē ad Orientis partem
 signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac no-
 vo perturbaretur adspēctū, adstare sibi vidit Angelos, dicentes: ἐν τῷ τῷ νικῶ,
 id est in hoc vince. Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita
 lib. I. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valsii. At alias insuper
 fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag. 63. Chronici. Hic
 Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Daz-
 nabium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, canctinaret multitu-
 tudinem, audivisset in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens
 ergo in caelum, vidensque Crucem in clero, & desuper scriptum titulum, in hoc
 vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolōtrous, cum
 adhuc paganus esset, querebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt qui-
 dam, hoc signum caelestis DEI est, & evangelizant ei fidem Christi. Mittens
 igitur ad Eusebium Episcopum urbis Romę, baptizatus est. Eruditis constat
 baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse,
 quam

quam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiiisse. Itaque ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, p. 130. sq. inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Et si vero elegantia sunt nec inficianda quæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate Christi notatis, quæ etiam occurrit in Opatiani Porphyrii (Constantini æqualis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velferi: & qualia etiam observata sunt in numis aliisque monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Canguio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemq. * aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, quo crux in cælo à Constantino visa dèserte confirmetur. Quamquam non negaverim, Constantinum numis crucem in cælo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομισματι τό, τε ἡρανοφανὲς σημεῖον τῆς σωτηρίας σου καὶ θεανδρικῆς χάριτος χαράκτηρα ἐν αὐτῷ μὲν τῷ ἰδίῳ ἀνατυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores vereres quamplurimi, qui Eusebii narrationi de cruce in cælo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. 1. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καθ' αὐτὴν, apparuisse τὸ τῆς σταυροῦ σημεῖον καὶ ἀνατολὰς ἐπιμήκυντοι διῆκον, αἰγλῆς αὐτοῖς καταπληθύνσης καὶ ἀστέρων αὐτὸν κύκλῳ περιδρόντων ἰσίδος τρόπῳ καὶ πρὸς γράμμα τοῦ χαρακτήρα ρυθμιζομένων. Τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε Φωνή, ἐν τῷ τόπῳ νύκα. *Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente, & stellis undique circa eam currentibus inftar celestis arcus, & litterarum formam exprimentibus. Porro litera latino sermone hæc verba designabant: In hoc vinces.* Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. 1. Hist. cap. 2.

B 3

67

* Vide B. D. Dorsichei pentadecadem diss. pag. 251-252.

ἐν τοιαύτῃ τῶν αἰμαφισβητήσεϊ συγχάνοισι, καὶ πρὸς αἵμα τοῖς στρατιώταις
 ὁδευούσι, σωσίβη θαυμαστικῇ λόγῳ κρείττοι θεάσασθαι. Περὶ γὰρ μεσημε-
 ρινῆς ἡλίου ὥρας, ἥδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινύσης, εἶδεν ἐν τῷ ἕρανῳ σῦλον φω-
 τὸς σταυροειδῆ, ἐν ᾧ γράμματι ἦν λέγουσα, ἐν τῷ νίκῃ. Τὸτο φανήν τὸ
 σημεῖον τοῦ βασιλέως ἐξέπλην. Αὐτὸς τε τῶς οὐκείας χειρὸς ἀπιστῶν Ὀφθαλ-
 μοῖς ἤρπτε, τὰς παροῖας, εἰς αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ἀπολαύουσιν ὁψεως. Τῶν ἡ συμ-
 φωνησάντων, ἀνερῶν τε μὴ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ θέᾳ καὶ θαυμαστῇ φανήσασθαι.
 Porro, dum in auspicii deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum mi-
 sitibus iter facienti admirabilis quaedam et qua omnem dicendi vim superat
 visio oblata est. Hic enim meridianis cum jam dies vergeret in vespertinum,
 lucis columnam instar crucis in caelo videt, cui inscripta erant (Nice-
 phorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interferit verbat
 γράμμασι ῥωμαϊκοῖς δι' αἰσῶν ἐκτυποῦσιν literis latinis per stellas ex finitū
 luce expressis) haec verba: In hoc Vince. Huiusmodi signo statim obstupescens est
 Imperator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant,
 num et ipsi idem signum viderent. Quibus idem sibi quoque visum esse testanti-
 bus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione. Ex hoc
 Socratis loco emendandus Svidas in Μαξένιος, ubi male σταυροειδὲς εκ-
 κύβητον pro σταυροειδῶς, εἶδεν ἐν τῷ ἕρανῳ σῦλον πυρὸς σταυροειδὲς γράφοντα,
 ἐν τῷ νίκῃ, καὶ γέγονε χριστιανός. Vidit in caelo lucis columnam crucis for-
 ma, scribentem, in hoc vince, et factus est Christianus. Gelasius Cyzice-
 nus in Historia Concilii Nicæni lib. I. cap. 4. celebrans quanto-
 pere DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον ἔ-
 σταυρὸν σύμβολον φωτιστικὸν ἐν τῷ ἕρανῳ, ostendens οἱ salutare Crucis signum
 ex lucis splendore in caelo figuratum, additis literis quibus visionis usus
 ac vis significaretur, τὸτο νίκῃ, hoc vince: subjungit, istud nec
 Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorum-
 que libris incredibilia proferri queant, quæ tamen ab illis cre-
 duntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actuum Concilii Ni-
 cæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit
 Combefisius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem
 Cod. CCLVI. retulit sub titulo πελοπία τῶν αἰγίων πατέρων ἡμῶν Μαξί-
 μους καὶ Ἀλαξάνδρου p. 765. συμπλατικὴ μάχη (πρὸς Μαξένιον ὁ Καρσά-
 ρος) τὰ πρῶτα μὴ ἐγγὺς γένεσθαι ἔλαβεν τὸ ἔπλεον. Φανήσασθαι δ' αὖτις
 καὶ τὸν ἕρανῳ ἔστη ἔσταυρὸς φωτὶ αὐτῷ ἐγκαταστροφῆς, καὶ γράμματι
 τῆς αὐτῆς ὕλης ἐκτυποῦσθαι τὴν νίκην, ἔλεγε γὰρ τὸ γράμμα ἐν τῷ νίκῃ.
 συμβαλὼν τοῖς πελοπίαις καὶ ἔπελεμος καὶ ἔταρτος σκυλεύει τὸ κράτος.

Commiffa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus. Crucis demum in caelo apparente figura, infulpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim fcriptura: in hoc Vince, cum hoftibus congressus belli pariter & tyranniūm frangit. Duo hic cum Maxentio commiffa praelia fupponit fcriptor, addit enim; πρὸ τῆς συμπλοκῆς τῇ θείᾳ ὄψι εἰς ἰεροκαίᾳ σχῆμα μορφώσας καὶ γρυσοκαλλήτοις λίθοις ἀεμιόσας, ἐδίδου φέρον τοῖς προῖκπουσί. Ante vero praelium (alterum puta) quam viderat ofenfam cruce trophæi inflat efformans, gemmâque auro infertis concinnans, iis ferendam dedit qui equitatui praeibant. Michael Glycas parte IV. Annalium pag. 247. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἡνίκα καὶ Μαξιμίῳ ἐστράτευε, τότε εἶδεν ἐν ἑρανοῦ τὸν ἱμίον στυρόν ἐφ' ᾧ νοτί- κηκεν, ὅτα ραδυμήσας καὶ κατ' ἐχθρῶν ὀρμήσας ὑπνοσε, καὶ κατ' ὄναρ ὑπὸ ῥάβδῳ πλήττεται γὰρ μυκήσας, κακῶς δὲ αἷμα ἐξιών τὸν στυρόν ἐν ὀδῇ χά- ραξαι. Quo tempore Constantinus Magnus copias contra Maxentium ducebat, signum Veneranda Crucis in aëre conspexit, indeque cum hoste congressus victor discesfit. Tum vero negligentior factus, ubi rursus in hostem prorupisset, vi- ctus est, quo detrimento accepto quendam in marem incidit & consopitus est. Haec per quietem visus est sibi naves virga quadam verberari. Moxque de na- vibus sanguis promanans in veste linea notam crucis expresfit. Auctor Chro- nici quod Alexandrinum vulgo vocant, & praestantissimus Cangius in editione sua infcripsit Chronicon Paschale, pag. 280. πρὸς τὴν ἀποστασίαν τοῦ Τυράννου Μαξιμίῳ, Γαλαρίου καὶ Μαξιμίῳ, ὡφθῆ αὐτοῦ καὶ αὐτῶν ἀπερχομένων πολεμῆσαι, φησιν ὅτι ἐν τῷ ἑρανοῦ τὸ σημεῖον τῆς σταυ- ρῆς μίσην, καὶ ὑπὸ αὐτῶν διὰ φησιν ὅτι γράμματων ταῦτα, ἐν τῇ τῶν νίκῃ, καὶ φανερώτατα. In impiissimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxen- tium (Constantino) bellum moventi, cum in eos praelio decertaturus progre- deretur, fulgens in caelo Crucis signum in medio apparuit, in cuius infima-
parie (ita malo reddere hunc locum quam cum eruditissimo Cangio crucis signum apparuit, in cuius media & infima parte) fulgidis & manifestis characteribus scriptum erat, in hoc Vince.

VI. Obtulit sese crux videnda Constantino post praelia cum barbaris commissa, de quibus Nazarius in panegyrico c. 18. sub dio in Castris, cum Romam obsideret, An. Christi CCCXII. die septimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir supra laudes, è Laetantio, qui somnium Constantini, quod Eusebius mox in se- cutum esse post visam in caelo crucem affirmat, perspicue ad illud locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites praevalerant, donec postea confirmato animo Constantinus & aditumque paratus* (urbem obsidendum & praelio decernendum) *copias omnes ad urbem propius admovit, & e regione pontis Milvii confedit. Imminet dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c.* Non igitur audiendi sunt ii, qui conjecturis quibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vefontinam Civitatem, ut contendit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chifletius Vefontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallicæ editæ pag. 573. seq.

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiquorum pag. 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, quam fuit illud Philippi Macedonis, quo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, jussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atque ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qui cum Galatis prælium conferturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ac *καλέσεν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης ὡς ἔδεικται ἢ ἐρασίᾳ τοῦ ὑγιαίνεν*, præcepisse tessera loco dari militibus suis vocabulum *ὑγιαίνεν* ** sive *valere*, quo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 5. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est, enim ferro ornanda patria studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi prius id fecerit, quanto fueris eruditior, tanto pronior eris ad patriæ traditiones qualescunque antiquos fidentiusque propugnandas, nec poteris quam suis ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiocho militibus affirmant, nescio quo auctore, licet constet Pentagonum esse symbolum *ὑγιαίνεν*. Nisi forte colligunt hoc è numo quem dat Pterius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 39.

ferulit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tom. I. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macedoniæ successit, atq; exercitui suo persuasit vidisse se in cælo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis ἐν τέτταρ' ἔνικα, illoqve scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliæ Alphonsi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. conflieturus cum incredibili Maurorum multitudine, Christum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiæ suæ fata prædicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est quæ Constantini oculos perstrinxit cælestis crux, quia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaque hæc res Constantini quidem, sed non solius fide nititur, cum multi qui exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, eum facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Ut qui nec Zosimus Ethnicus, qui diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exagitat, sed abominatus, plane prætermittit, & loco ejus ostentum nocturnarum murorum urbis Romæ opplentium memorat lib. II. cap. 16. Quemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de cælo missos in subsidium Constantini auxiliares refert: *Flagrabant vendendum nescio quid umbones corusci, & cælestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hac ipsorum fermocinatio, hoc inter audientes ferebatur: Constantinum petimus, Constantino immo auxilio.* Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum à Christianis crucem visam præterierint etiam Sulpicius Severus, atq; in Historia sua ipse Eusebius, contentus dixisse Constantinum τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας ἀνημμένον divino adjutum auxilio, hostes fudisse, & deinde victorem Romæ imagini sive statui suæ cum cruce apposuisse hanc hypographen: *τέτρω τῷ σωτηριῶδι σημείῳ τῇ ἀληθείᾳ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπο ζυλῆ τῆ τυράννης διασωθῆσαν ἡλευθέρωσα &c.* Hoc salutarī signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannica Dominationis iugo liberatam servavi. lib. IX. 9. Neque Constantini fidei, qui juratus Eusebio crucem visam à se in cælo affirmavit, vel hilum detrabere potest Zosimi calumnia, qui lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse jurisjurandi religionem violare, τὰς ὁρκους πατήσας, ἢ γὰρ τὸτο αὐτῷ σύνηθες, nam illo ipso in loco quo Con-

C

stanti-

stantinum perjurii reum peragit, falso hoc à Zosimo & ex præcon-
cepto adversus Constantinum odio fieri palam est, cum Licinius,
quem contra fidem sacramenti occisum Thessalonica queritur, res
novas interim denuo sit molitus, teste Socrate & aliis. Et quoniam
nonnulli, nescio quo studio, malunt uni Zosimo Ethnico Con-
stantinum proculcanti credere, quam mille Christianis, audiant
& alterum Ethnicum, Praxagoram Atheniensem, qui in libris de
Constantino, quos legit Photius cod. LXII. fatetur, ὅτι πᾶσι ἀρετῇ καὶ
καλοκαγαθίᾳ καὶ παντί εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάσας ὁ
βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. *Quod omni virtutum & bonestatis genere,*
omni:que adeo felicitate omnes omnino qui se antecesserunt Imperatores facile ob-
scurovit Constantinus. Argumentis cæteris, quibus totum hoc de vi-
sa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adscripserunt
viri quidam docti, diatriba singulari Witebergæ Anno 1706. edita
satisfecit Clarissimus doctrina atque ingenio Vir & Collega meus
conjunctissimus Jo. Christophorus Wolfius, Wernigerodensis;
itaque hoc in loco nihil aliud addo, quam Centuriarum Magdebur-
gensium scriptores à Molineto * præter rem referri inter eos,
qui narrationem illam Eusebii plane in dubium vocant adque adspen-
nantur: Centuria enim quarta duobus in locis, capite secundo &
tertiodecimo, ita illam referunt, ut pro vera habuisse se non obscure
testentur.

VIII. Quemadmodum autem vere crucem in cælis visam
à Constantino fuisse, non sine causa, ut opinor, mihi persvadeo;
ita ex altera parte vix ac ne vix quidem assentior iis, qui per singula-
re miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiquam sane,
quod dubitem de divina potentia, quis enim stupor esset existimare,
DEum, qui cælum & terram, qui solem & sidera condidit, eun-
dem si velit non posse etiam crucem lucidam præter consuetas natu-
ræ leges producere, atque in cælis tropæi instar suspendere. At
vicissim leges Naturæ tanta mihi sapientia & tam consulto à summo
Numine sancitæ videntur, tanta quoque est cordatorum omnium ju-
dicio post stabilitam utriusque fœderis Ecclesiam miraculorum non in-
ficiendorum raritas, ut qui narrationibus quibuscunque incredibi-
bus divinæ statim omnipotentis magnitudine volunt fidem adde-
re;

* Ephemerid. Paris, Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amstelod.

te, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, quod potuisset DEUS illos quoque, qui nihil non credunt, minus supersticiosos reddere, si voluisset. *Nihil est, inquiunt, quod DEUS efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqua constat, non minus temere recurritur ad miraculum, quam imperiti quondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanquam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodis sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, quem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam quod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius quam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesque spectantes, & miraculi speciem illis objicere: cum denique xpo Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesque & Astronomiæ: non video qui possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, qua verisimillimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusque exercitui in Cælo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phænomenon naturale, quo Crux lucida in Halone solari cum parhelio conspici solet, neque magis ideo adscribendam miraculis, quam quod Dio Cassius inter prodigia, everfionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φαντάζεσθαι δοκῶμενον, ἕνα γὰρ αὐτῶν εἰσφάνει πρῶτος τινὸς περιέχοντος, *scilicet triplicem visum & coronam ignea circumdatum.* Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosque Halones solares & parhelios, * uti lunares quoque & paraselenas, sine cruce appare-

C 2

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Gassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum quæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. suppl. p. 229. sq. & Anno 1694. Mens. Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701. p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

patere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, quo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, quos facile credo per omnem vitam ne parhelios quidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aëre semper tranquillus, neq; nubes tranquillo aëre ita sunt frequentissime comparatz, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgidz, Solis imagines tam fulgidz reddere, & circa eas arcus, è quibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunquam, & naturæ legibus
 Tab. I. fieri, res est Physicorum & Astronomorum filiis testatissima, ut pa-
 Fig. I. tet vel ex figura Halonis solaris, quam è Transactionibus Philoso-
 2. 3. 4. phicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caspares Bussingio observatam addidi, etiam quarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, quam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspiciamus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse *ὑπερκείμενον τῇ ἡλίῳ σκουρὸν τροπαίον, crucis τροπαίον soli superpositum*, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, quemadmodum in appposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constituisse ex luce, ἐκ φωτὸς συνιστάμενον*, neque enim ex aliare cruces in halonibus ejusmodi constant, quam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem quendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. Annal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cælo *ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινύσης* *horis diei meridiane*, * *sole in occasum vergente*. Qvis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, quo conspiciendos se Halones Solares

res

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor, p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus quod post medium diem est, sive quod non longe antecedit occasum solis. Atque ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, *ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινύσης*, die jam in vespertum inclinanse. Itaq; in Originibus CPol. Combessii p. 26. est *πρὸς δειλινόν*.

Fig. 3.

Bremæ A^o MDCLXXVI.
ult. Maji Hora VII. matut.
observ. à C. B.

1. Sol. verus. Ejus
altitudo 37. 55.
2. 3. etc. Parclii.

Fig. 1.

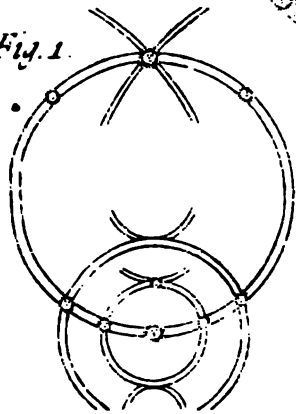

Fig. 2.

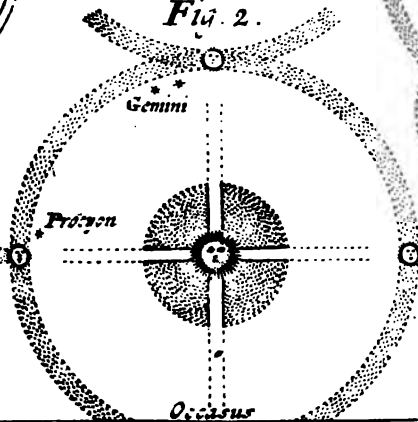
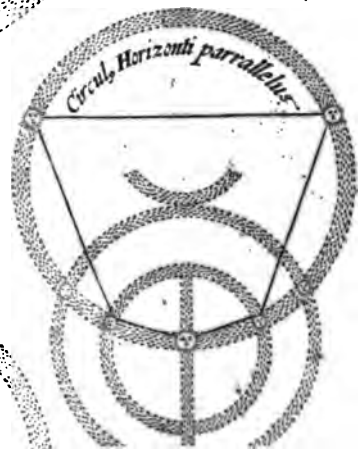

Fig. 4.

Meridies

Proton

Septentrio

Occasus

Horizon

Paraselenæ Gedani A^o 1553. die 17. Decembris observatæ
à Io. Sterelio, et delineatæ in libro de Mercurio in Sole.
p^ost paginam 172.

res præbent hominibus, non minus quam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. γίνονται ὥστε ἡ πόλις, ὡς εἴτε τὰς δυσμὰς καὶ ὡς εἴτε τὰς ἀνατολάς. *Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis.* Neque autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, quin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, quemadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Denique quod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qualis contigit Paulo divinitus percusso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, non minus militum quam Constantini oculis obvium, quo ipso tamen velut iride, DEus ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cælo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, quas jam commemoraturus sum, cruces in cælo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo quod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumque postea crucem in cælo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespere diei erat, & Imperator languidus, & præstus inopia consilii continue oculos in cælum intendit, atque ibi rursus, itidem ut Roma, quando contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum ordine atque dispositione conformatum vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tue, & liberabo te, & glorificabis me (ex Psal. L. 15.)* Simul igitur percitus rursus oculos in cælum sustulit, atque iterum καὶ ταυρὸς πάλιν ὤπτο ἀστράσει ἐξηργμένῳ ἐν ἑρανῶ καὶ γραφῇ περικύκλω ταῦτα ἀλαγορεύουσα, ἐν τῷ τῷ σημείῳ πάντας νικῶσας τὰς πολεμίας. *Cruces stellis sicuti antea effigiatæ in cælo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hæc sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces.* Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxæum juncto VII. 49. *Istum fluvium, qui Danubius quoque dicitur, ponte saxæo junxit: eoque transito, Scythicam gentem quæ ultra id flumen coluit, sibi subjugavit.* Quo tempore

εἰ dennuo in cælo τὸ σωτήριον ὄπλον saluifera illa armatura apparuit, *visitatione* que cam, sicuti & antea, conciliavit, sive uti malim reddere, *fidem reportanda victoria* fecit, τὴν νίκην ἐμνηστεύσατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, quæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI visa est crux in cælo, Nonis Maji, quam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium *ὅτι ἐν ἑραν νύκτι Φανέντος σημείον ἔσσυρεν* pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles: *ὁ μακάριος σαυρὸς φωτὸς μαρμαρυγῶν ἀπασφράπτων ἐν Ἱεροσολυμοῖς ὥφθη. Ἐν γὰρ ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς νόναις Μαΐαις ὅτι τρίτην ὥραν παμμεγέθης ὁ σαυρὸς ἐμφαντοῦς κατεσκευασμένον ἐν ἑρανῶ ὑπεράνω τῆς ἀγίας Γολγοθᾶς καὶ μέχρι τῆς ἀγίας ὄρας τῶν ἐλαιῶν. Reata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Scitis enim bis & Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diē (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) per magna Crux ex hinc fuit & in cælo super sanctum Golgotha, ad usque montem extensa olivarum apparuit. Meminit & Eutychius T. I. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. Palchale p. 292. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii ἀνάμνησις ἔστιν ἐν ἑρανῶ Φανέντος σημείον ἔσσυρεν ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὥραν γὰρ τῆς ἡμέρας ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀγίας κρανίος ἐκτεταμένη διὰ ἀστέρων ἕως τῆς ἀγίας ὄρας τῶν ἐλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum quas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. I. Maji, ad diem Maji septimum memoria Crucis apparentis tempore Constantini licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistolæ certiores de hac refectum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis quidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. *ὁ μὲν ὁ Κωνσταντίνος ἐγκρατὴς ἔσσυρεν γίνεται, πάντα ταῦτα ἔσσημειον ἔσσυρεν ἐπὶ μεγιστόντι προφανέντος καὶ καταπληκτικώταταις αἰγλαῖς ὑπερασφαλίσαντος τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. ὥφθη γὰρ ἐπὶ τῶν Ἱεροσολύμων ὅτι τὴν τρίτην ὥραν μελίσσα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐνιστάμενης. ὁ γὰρ Θεογεώφης τύπος ἐκείνου ἀπὸ τῆς λεγομένης κρανίος μέχρι καὶ τῶν ἐλαιῶν ὄρας ἀπὸ καὶ ὡρᾶτο, ἰδὼν μεγάλην σφαῖραν τρόπον πανταχόθεν αὐτὸν περιελτίζουσαν. Ἐδήλως γὰρ ὅτι ἢ μὴ ἴσως τὴν ἔσσυροθεν καὶ ἀναληφθῆντος εὐμάρτυρα**

ὁ δὲ ἐφάνη τὴν ἑ βασιλείῳ νίκην. Τὸ δὲ σελασφόρον ἐκεῖνο καὶ σε-
 βασμιον θεῖαμα ὡδὲ τοῖς ἐπὶ στρατοπέδῳ αἰδέατο ἦν &c. *Et Constanti-*
nus quidem victoriam de Tyranno (Magnentio) reportavit, cum signum
Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium protensum, & diur-
vam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit
autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei, quæ vulgo dicitur Penteco-
ste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvaria monte usque ad mon-
tem olivarum perungere videbatur, magna Iride instar Corona illud undique
ambiente. Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clemen-
tiam designabat: Corona vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum
istud ac venenudum signum, ne militum quidem oculos effugit, sed ab utro-
que exercitu clare conspectum, Magnentium quidem & eos qui à partibus il-
lius stabant, utpote demonum cultui addictos, supra modum terruit: Constan-
tio vero & iis quicum illo erant, invictam quandam fiduciam addidit. At vero
tempus prælii adversus Magnentium commissi parum cum tempo-
re * visæ crucis convenit, siquidem Idatii Fasti cum Magnentio
Constantinum ad Murfam confixisse testantur IV. Kal. Octobris
(Anno Christi CCCLI. Sergio & Nigriniano Coss.) quod confirmat
Julianus Imp. confectum illud bellum testatus λεγέσθης ἤδη τὸ πῶρας,
autumno jam desinente. Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal.
Februarii ejusdem Anni traditur, apparuisse in Oriente signum Sal-
vatoris, quod die Pentecostes apparuisse præter jam laudatos refe-
rent acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad An-
num CCCLIII. num 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes,
Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiz Mi-
cellæ XI. 20. Tunc Constantius Imperator Galium patruelem suum Cesarem fe-
cit, cui nomen suum imponens Syriam Antiochia habitandam destinavit, ut par-
tes per eum custodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente, circa Ori-
entem signum apparuit in celo die Pentecostes. Columna namque sub speciem
crucis in celo visa est (σύλῃ σταυροειδὴς ἐν τῷ ἔρανῳ ἐφθέραις Socrati II. 28.
Hist.) speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum:
in circuitu autem ejus Corona erat velut Iridis speciem habens. Hoc & Constan-
tius Gallus vidit. Iisdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita
V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci edi-
tione: Syria populis crucis signum & maximo insipientium terrore in Orientali
plaga apparuit.

Anno

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. scq.

Io albam crucem rubro circumdatam cingulo, qua Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livonorum aciem acerrimo conflictu perripuit, atque egregiam ad suos, suis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliquis inde conjicere, hanc solaris cum cruce non ita pridem in Cælo visi eætypon Regem fieri curasse, atque vexillum hoc divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero restam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Equestrem instituit, à cælesti illi labaro, quod Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus quoque Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Jo. Isacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 790. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi quoque crucem ejusmodi in cælo conspectam refert anno Christi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab incarnatione MCCXLVI. crucem transmarinam susciperes, crucem in cælo ex clarissima & fidei lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figuram vidisse.*

Denique ut recentius quoque exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxonie, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo, inquit, anno, quo primum mensis Novembri edicta sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis, (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) cum ex templo Wismaria in Natali Christi duo Fratres (Fridericus Elector & Johannes) & Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna matroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cælo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura, ibi cum diu starent ætonisi spectatores, Fratres colloqui de Religione ceperunt, & eo signo portendi futura certissima de doctrina & domus Saxonica pericula variati sunt. Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosè me-*

memoriz de nocte visam, aliam fuisse quam qualis in halonibus lunaribus offerre se solet, & qualem Figura 4. expressam vides, ac prope persvadeo mihi, lectorem quovum, si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit, minus mihi vitio daturum esse, quod illam quoque nihil aliud quam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse, audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen, qui huic sententiæ vel maxime opinabuntur obstare, quam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus *γραφήν, Ἦὸς vince.* Qvis enim unquam in halone solari ejusmodi literas conspexit, quis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus? Equidem si mihi persvaderem, de literis expressis in cœlo à se visis, sive Græcis sive Lâtinis (neque enim consentiunt inter se scriptores, qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse, ne dubitarem quidem de miraculo, quoniam neque nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti apud Gassarellum fidem habeo, neque literas hominum invento & consilio significantes, à Natura sola sibi relicta tam apposite conjungi credo: quia enim quæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire, & secundum regulas Grammaticas construi posse hos characteres aliquis non plane plumbeus existimaret? Si vero circa literas hæc fraudis haberem Constantinum suspectum, & quancquam juratum, tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus, cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit, Eusebius scripsit: quo demum colore possum reprehendere eos, qui universum visum callidis commentis audacter accensent, & universam narrationem pro falsa atque incredibili explodunt? Vide igitur quomodo Eusebii verba intelligenda esse censeam. Ait nimirum ex ore Constantini, tropo crucis cœlestis *σωτηρίας γραφήν, λέγουσαν, ἴατω νίκη adjunctam fuisse picturam, innotantem, in hoc ipsi esse vincendum.* Qualis quæso hæc fuit pictura? Coronam fuisse respondeo, qualis solet esse halonum solarium, Coronam, inquam, symbolum notissimum Victoriz. Non opus est docere eruditos, *γραφήν* recte à me transferri hoc loco picturam, & picturam recte posse dici *λέγων* sive innuere. Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona, victoriam per Crucem promittente, docet Philostorgius, qui III. 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, ἐδὲ λ. 8 ᾧ ἀρα, inquit, ἡ μὲν ἱεὺς
 ἦν ὁ αὐτοῦ θέντος καὶ ἀναλ. 8 θέντος ἐυμένειαν, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem Chr̄ sibi crucifixi & in cælum assumpti cle-*
mentiam designabat, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM.
 Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV, Τὸν. I.
 p. 112. ἔτ. 8 ὁ χρεὶς ὁ νίκης ὁ εἰς φαν. *Hec victoria CHRISTI*
erat. Habemus igitur illud ἡτ. νικ. in cœlo expressum γ. 8, *γ. 8,*
 simbolo & pictura Coronæ, atque inde intelligimus, quam
 non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini
 visum interpretati sint plerique deliteris, vel Græcis vel Latinis cœ-
 lo inscriptis τ. 8 νικ., vel ἐν τ. 8 νικ., *Hoc vince, in hoc vince,* quas
 vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non
 mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiquis
 verba ipsa deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogram-
 mate, etiam superflute Constantino, quam coronæ symbolum con-
 spici quia illis clarius hoc, quod volebant, quam per Symboli ænigma
 indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figu-
 ram cum verbis τ. 8 νικ. passim appingere, ut libris quoque vetustis &
 sacri quidem argumenti, quin imo Tabulæ lusoriarum apud Gruterum pag.
 MXLIX. I. inscripta reperiantur. Neque aliam originem habet vi-
 rorum quorundam doctorum error sane festivus, qui scriptorem Græ-
 cum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammati-
 cos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte co-
 dicis, qui fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum ver-
 bis ἐν τ. 8 νικ., literis ἐν τ. 8 ex altera parte detritis ac deletis, hæc quæ
 supererant νικ., egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam
 viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, quem il-
 Vosius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap.
 LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Na-
 zianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus
 V. C. pag. 251. Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco
 altero insigni Philostorgii, quo aliud Phænomenon cœleste miran-
 dum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum
 præstantissimorum nostræ ætatis, quibus talia propius cognoscere,
 inque domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Ἐκ λαι-

Εκλείποντι ἡ ἡλίω φέγγουσι καὶ τὸν ὕρανὸν στυαυνοφάνη πῶς σχήμα
 ὡς ἀδουόμενον, ὅ, τινες ἐξ ἀμαθίας ἀστέρων κομήτην ἐκάλεον. Καὶ γὰρ ὡς
 ἐκείνου εἶδον, ὅθεν ἦν κομήταις ὡς ἔστημεν. Οὕτως γὰρ τὸ φέγγος εἰς κό-
 μην ἐπέβαινον, ὅτε ἀστὲρ ὅλως ὤκει, ἀλλ' οἷον λυχναίς τις μεγάλη φλόξ
 ὑπῆρχε, καθ' ἑαυτὴν ὀρωμένη, μηδενὸς ἀστέρου θρυαλλίζου ἀυτῷ τῶ
 μορφῇ ὑποδρέχοντι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ κινήσει παρήλλαττο. Καὶ γὰρ κινήσεις
 ὅθεν ὁ ἡλίος καὶ ἰσημερινὸν ἀνίσχει, ἐκείθεν τὸν καὶ τὸ ὕρας ἀρκίῃ ἰσαγ-
 μένον ἔχον ἀστέρων υπερνογῶν ἡρέμα πρὸς βασιλεὺς πορευόμενον ἐπὶ δυσμάς,
 ὅπως ἡ διαμέτρει τὸν ὕρανόν, ἀφανὴς ἦν, πλείους τεσσάρων μηνῶν ἐξαυτοδεί-
 σης ἀυτῷ τὸ πορεῖαι. Ἡ δὲ κορυφὴ τῶ φέγγους νῦν μὴν εἰς μήκον μέγα ὠρύ-
 νιστο, ὡς ἐκβαίνειν τὰς τῶ πῶς λόγους, νῦν δὲ πρὸς τὸ ἐκόντων μέτρον στυαυ-
 λιστο, καὶ ἄλλα δὲ παρῆναι τερατώδη θεάματα, δι' ὧν τὸ τῶν στυαυθῶν φασ-
 μάτων ἐξηλάττιστο φύσις. ἡρξάτο δὲ ἀπὸ μέσης θέρους σχεδὸν τι μέχρι τῆς τῶ
 μεσοπύργου τελευτῆς. *Ex ipso tempore, quo sol defecit (sub Theodosio Ju-
 niore Anno Christi CCCXI. die XIX. Julii) fulgor quidam in caelo ap-
 paruit, con similitudinem referens, quem nonnulli pra imperitia Cometam vo-
 carunt. In his enim quae fulgor ille nobis ostendit, nihil erat simile Cometae. Nam
 neque in comam definebat lux illa, neque ullam omnino stellae speciem praeferebat.
 Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nati-
 va subitus stellae elychnii speciem praeferente. Sed & motus ejus longe diversus
 fuit a motu Cometarum. Motus enim primus abortu solis aequinoctiali, inde ul-
 timo stellam in cauda Urse sitam transgressa, paulatim ad occasum processit.
 Postquam vero universum Caelum permensa est, tandem disparuit, cum cursus
 ejus plus quam quatuor menses durasset. Porro ejus vertex, nunc quidem in
 magnam longitudinem acuebatur, adeo ut con modum ac mensuram excederet,
 nunc vero ad con mensuram redibat. Alias praeterea prodigiosas species oculis
 subjecit, quae a vulgarium signorum natura illam differre ostendebant. Caput au-
 tem a media aestate & ad exitum ferme autumnii perseveravit. Ne longior
 sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phae-
 nomenon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Ma-
 thematico Joh. Dominico Casino, & accurate descriptum ac deli-
 neatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII. pag.
 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus
 ejusdem anni p. 174. unde descriptionem integram petet qui deliciis
 ejusmodi ducitur, conferetque quae in iisdem Actis Anni MDCXCIV.
 pag. 58. de non plane diversa caelesti luce ex observatione V. C.
 Georgii Christophori Eimarti traduntur.*

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA.

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsareensi, & aliis Hi- storiarum Ecclesiasticarum atque Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina. 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon, id. Preparatio Evangelica. 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum, id. Demonstratio Evangelica. 3. Historia Ecclesiastica. 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus, id. De Martyribus Palaestina. 5. contra Hieroclem. 6. contra Marcellum. 7. de Ecclesiastica Theologia. 8. Epistola de fide Nicæna. 9. de locis Hebraicis. 10. Commentarii in Psalmos. 11. in Canticum Canticorum. 12. De vitis Prophetarum. 13. in Esaiam Commentarii. 14. Canones Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola, qua Græce & Latine exhibetur. 15. De dissimilitudine Evangeliorum ad Marinum. 16. Oratio de Constantini Edictis. 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini. 18. Fragmenta ex libro de vita Pamphili Martyris. 19. Ex collectione veterum Martyriorum. 20. Epistola ad Constantiam Augustam. 21. Quæ Latine tantum exstant, liber primus Apologia pro Origene. 22. Opuscula XIV. à Sirmondio publicata. 23. Acta spuria Silvestri I. Papa. 24. Scripta inedita. 25. deperdita. 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta. 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi. 28. Alii qui integri vel ex parte exstant, Philostorgius. 29. Sozomenus. 30. Theodoretus. 31. Theodorus. 32. Evagrius. 33. Theodorus Lecttor. 34. Nicephorus Callistus. 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi. 36. Alii qui exstant. 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS Pamphili Presbyteri Cæsariensis ac Martyris non filius vel sororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulerit) natus circa A. C. 264. frater vel consobrinus Eusebii Nicomediensis.

a) Hieron. Epist. 65. & c. 81. de S. E. Photius Cod. 13. Flanckius de Script. Hist. Byz. pag. 4. Sic C. Aviarum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII. Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterque à fratre.

dienſis, b) Dorothei fortaffe Evnuchi presbyteri Antiocheni diſcipulus, *Casarea* Palzſtinz., qvz prius Turris Stratonis appellabatur Epifcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. qvo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus qvem genere etiam longius * contingebat, & ſua xtate eruditiffimus fuit, ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. iudicio *ἡ πολυπειρίας ἀξίον* ⑤, atqve ut à Nicephora Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur, *τῶν τότε λογίων πρῶτον* ⑤. De illius vita, de qua liber Acacii c) poſt Euſebium Epifcopi Czfareenſis, & librorum ejus heredis in-

terci-

b) H. Valeſius de vita & ſcripſis Euſebii ex Epiftoła Arii apud Epiphan. LXXIX. 6. Cæterum Dorotheum illum (de qvo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Epifcopo. Vide Acta Sanctor. T. L. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo, qvia Euſebius Nicomediensis, noſtri Euſebii frater Julianum Imp. genere contingebat, teſte Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *caſareenſis* Epifcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Czfareenſis Epifcopus, ſed is ante Euſebium fuit, cumqve in clerum adſcivit & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta fuerunt libri XVII. in *Eccleſiaſtem*. Hieron. Catalog. cap. 98. *συμμετρίων ζήτημάτων* ſive ut idem Hieron. Epift. 152 ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum quartum laudans appellat, *συλλεκτικῶν ζητημάτων* libri VI. id. Epiftoła ⑤ ſcripta nomine Synodi CPol. A. 360. concepta. Philoſtorg. IV. 12. *Fidei formula* in Synodo Seleuciensi A. 359. edita quam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. *ἡ ἀντιλογία ἀδερſus Marcellum Ancyranum*. Epiph. LXXII. 5-9 ubi inſigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius qvod *de ſide adverſus Scythellum* ſub Euſebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillemont. Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. III. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta qvædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit, licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſi* Epifcopus de qvo Philoſtorg. V. L. Alius presbyter & Archimandrita *Beroienſis* cujus & auli Presb. Epiftoła ad Epiphanium qua cum A. C. 375. ad ſcribendum contra hæreſes invitavit, cum Epiphaniſi reſponſione, hujus panario præmittitur. Neſcio idemne Acacius Beroienſis Epifcopus circa A. C. 431. annos 170. natus cujus Epiftoła bina ad Alex. Hieropolitanum leguntur in variar. Epiftołarum volumine ad Conſil. Ephęſinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo Garnerii (auſtar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confefſio fidei*, edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garneri cap. 178. Epiftoła ad Cyrillum Alex. T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Cqncilii Ephęſini T. 3. edit. Labbei pag. 382. De Acacio *Armenienſis* in Armeni Epifcopo & Neſtorni oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *hæreſin* in Synodo Ephęſina habuimus & Neſtorni hæreſi oppoſitam Combeſi.

tercidit. nolo repetere quæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Abraam Scultetus, * Henr. Valesius, d) Martinus Hancinius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis præsentem memorem. Tantum profiteor me assentiri viris doctis, qui agnoscunt varia quidem in Eusebii scriptis esse de dogmatibus quibusdam, quæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Mysterium SS. Triadis & *ουνοδω* Filium ex Patris essentia Deum de Deo genitum *αὐτοθεον* agnovisse, atque adeo ab hæresi propria Arianismum se alienum, diserteque rejicere eos qui CHRISTUM *αὐτοθεον* vel *οὐνοδω* dicere ausi sunt, lib. 1. de Ecclesiast. Theolog. c. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. sq. quæ loca jam laudat Socrates H. 21. & quamquam hominu-

si

beffius latine exhibet in Bibl. sua Concionatoria ad festum Annunciationis. Ad istum Acacium Epistolæ Firmi Episcopi edidit doctissimus Muratorius Patav. 1709. 4. in Analectis Græcis, qui pag. 300. observat plures hujus nominis Episcopos illo tempore claruisse, Episcopum *Catenorum*, Episcopum *Hellade*, Episcopum *Arpenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopum *Antiochie minoris*, Episcopum *Arianthesæ*, Episcopum *Cyrenensem*, Episcopum *Proconissum*. Fuit & Acacius *Armenia præfectus*, cujus in Justiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraque Epistola cætat, idem Caveus ad A. C. 472. Vide & Photium Cod. 42.

* Parte 3. medullæ Parrum.

- d) H. Valesius Hist. Eccles. Eusebianæ non modo præmisit commentationem suam de Eusebii vita & scriptis, sed etiam testimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.
- e) Martinus Hancinius de scriptoribus Hist. Byz. cap. I.
- f) Gvil. Caveus in Chartophylace & Hist. literaria. atque Viris Parrum Anglicæ edis. Latineque & Belgice translatis, T. 2. & in Epistola Apologetica adversus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.
- g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hist. Eccles.
- h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Universal. pag. 380 seq. & in Epistola Criticis Epist. 2. Cum quo Eusebium Arianismi arguunt (ne veteres Valesio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diss. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium aliosque omittam. Defendant vel excusant Valesius, Bullus, defens. fidei Nicenæ pag. 392. seq. 442. seq. 472. seq. 517. seq. B. Calovius in Confessione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinus ad Hieronymi Martyrolog. p. 71. seq. Caveus diss. & Epistola contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Petronum III. 2. &c.

• Hæc Jo. Christophori Eracti, Kœnig Schwartzburgici, in dandis de Eusebio dissertationibus, Witteberg. 1688.

sui vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius perpenſa deinde id probaſſe, & damnationi Arii in Synodo Nicznâ, bona fide ſubſcripſiſſe. Neqve adeo negaſſe Spiritus S. divinitatem, ſed modo eum à Patre & Filio diſtinctum & à filio proficiſcentem docuiſſe. Vide lib. 2. de Eccleſ. Theol. c. 5. ſq. Cæterum cum magno fructu uſus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili inſeruit, & altera quam in Ælia urbe ſive Hieroſolymis ab Alexandro Epiſcopo conditam teſtatur lib. VI. Hiſt. cap. 20. Veteris Hiſtoriz omnis, Eccleſiaſtica maxime, & aliarum rerum ſcitu digniſſimarum tam præclara ſervavit monumenta, licet non ſemper fortaſſe accurate ſatis expoſita, ut ſcripta ejus quæ jam referam, pleraqve ad nos perveniſſe, & in tanto bonorum ineptorumqve librorum naufragio non ſimul periſſe, ſingularis felicitatis eſſe arbitrer.

1. *Chronicon* ſive *Παροδότης ἱστορία*, de cunctis temporibus *Hiſtoria*, ut titulus Operis k) latine transfertur in Epistoſta Auguſtini 35. ex quo loco etiam conſtat non ubiqve obvios jam tum fuiſſe Chronici Eusebiani Codices. In libros duos diviſum fuit ab auctore, quorum priorem inſcripſit *χρονολογίαν*, poſteriore *χρονικὸν καὶ νῦν*. Atqve hanc *Epitomen* vocat Hieronymus. In priore ex Manethone, Apollodoro, Phlegonte, Joſepho, Africano aliisque origenes & ſucceſſiones reſque memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per varia capita perſecutus eſt: in poſteriore omnia ſerie unâ ad annos ſuos relata digeſit ab Anno 1) vocationis Abrahami, h. e. ante

Libri ſci Pars Altera.

E

CHRI-

- i) Hinc Aſchanaſio dicitur prius fuiſſe *σωτήριον τῇ Ἀρμενίᾳ αἰρέσει, ὡς εἶπεν ὁ ὑπογράφας ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γράψαι τοῖς ἰδίοις διαβεβαιώμενος, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν τινὰς λογίους καὶ ἐπισκόπους καὶ ſυγγραφῆς ἐγίνωκεν ἐπὶ τῇ Πατρὶ καὶ τῇ Θεότητι τοῦ ὁμοουſίου χριſτοῦ αἰῶνός τοῦ αἰῶνος* Epistoſta ad Africanos T. Lp. 721. Confer Eusebii Epistoſta ad Cæſareenſes, apud Socratem lib. I. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hiſt. cap. 32.

- k) *χρονικὴ ſυγγραμμάτης* ſua memorat Eusebius in Eſaiæ XIII. 17. *χρονικὸς καὶ νῦν* X. 9. præparat. p. 484. & lib. I. Hiſt. Eccleſ. cap. I. *ἀρχαιολογίαν* atq; *ἀρχαιολογικὴν ἱστορίαν* vocat Anaſtaſius Sinaïta qv. 41 & 65. *temporum Hiſtoriam* Auguſtinus II. 39. de Doctrina Chriſtiana. *Digeſtionem temporum* Hieron. I. in Ruſin. *χρονολογίαν* Epiphanius ſub extremum libri de ponder. & meſur. *Chronicorum Hiſtoriam* breviarium MS. Eccleſiæ Lemovicenſis, Valeſio laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Eusebiani varie referentia notavit Scaliger ante Græca Eusebii, Chroniconqve Hieronymianum, Hanckius pag. 87. ſeq. de ſcripto-ribus rerum Byz. & Allatius ad Eusebii Hexæm. pag. 13.

- l) Eusebii Chronici Epocham initium capere a Cal. Sept. ſive autumno anni ante CHRISTUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. diſputat Petavius lib. IX. de doctrina temporum cap. I.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usque Constantini M. A. C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexaëmero sub init. cui Eusebius vocatur *Εὐσεβίου*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. I. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit; præter fragmenta & lacinias quas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus imprimis; & Cedrenius, Chronicique Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse senserunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset. Ex illis Græca ut potuit collegit ediditque & illustravit doctissimis notis idem Scaliger, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) ususest, sed etiam varia ad Eusebium retulit, quæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. Latine vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno instripsit Hieronymus, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus quædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodwelli diss. 3. ad Irenzum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat quoque vetustissimam editionem Mediolanensem, quam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen Arnoldus Pontanus Episcopus Vastenten-

m) If. Vossius in auctario castigat. Georgii Hornii pag. 370. *Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, imptum & vitiose admodum descripsit Casaubonus nescio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores fuere commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum dag. 504.-528.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21. & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. 2. b. Hanckium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diss. ad perioclam Josephi de CHRISTO. cap. 2. §. 7. & 9.

tenfis præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atque ex illis præclaram suam concinnavit, in qua mirum studium atque industria non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atque alibi omnibus laudibus prosequi, editorisque doctrinam candorem modestiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctissima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitque notis Pontaci & castigationibus illustrata una cum Prosperi Chronico, Burdigalæ 1604 fol. sed raro hodie reperitur. Neque ubivis obvia altera *Auberti Miræi*, posteriorem tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaque habens Chronica Sigeberti & Anselmi Gemblacensis, Antwerp. 1608. 4. confer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras accessiones atque doctissimas notas frequentissime in manibus eruditorum versatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac postuma Amstelodamensis A. 1658. fol. quæ Alexandri Mori præfationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (quam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Isagogicorum Chronologicorum Canonum ejusdem Scaligeri subjunctos habet. Chronico Eusebiano subjecta sunt Hieronymi de quo dixi supplementum & *Prosperi Tironis* ab A. C. 379. ubi desinit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris Tununensis* Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis Abbatis Biellarientis* ab A. 565. usque ad annum Mauritii octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus desinit ad 428. *Marcellini Comitis* ab A. C. 379.

E 2

ad

- p) Veteres Chronici Eusebio Hieronymiani ante Pontacum editiones sunt Mediolanensis curante Bonino Mombricio circa A. C. 1475. Veneta 1483. fol. Paris. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Basil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Prosperi, Castiodori, Hermanni Contracti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii scriptis, & Prosperi ac Matthæi Palmerii Chronico Basil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Paris. 1581. fol. *Alphonso Tostati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hispanica lingua, Salmanticæ prodiit sumtu Francisci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. quinque Voluminibus.
- q) Recensetur à Labbeo T. I. de Script. Eccles. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. seq. Emendationes Salmasii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam. Schurtzfleischii & *Maxapiræ* ad Eusebii Chron. observationibus edidit frater Clariss. D. Henr. Leonhardus Schurtzfleischius Witeb. 1712. 4. in notitia Principalis Bibliothecæ Vinarientis, in quam editio Lugd. Bat. 1606. manu Salmasii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices Il. Vossii cum MSS. colatos Colomæsius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, quod cum MSS. commisit Cornelius Tollius.

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanz. Post hæc sequuntur Græce quæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi *ἐπιτομή χρόνων* (Chronici Alex. vel Fa- storum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicesimum, A. C. 629. ex Codice Ms. Casauboni. Nicephori Patriar- chæ *χρονογραφία*. Denique sequitur *ἱστορίων συνάγωγή & ὁλυμπιάδων ἀναγραφή*, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac diges- sit, etiam Latinis, quorum loca Græce transtulit & hinc collecta- neis inseruit.

Reprehendit Eusebius hincinde Africanum, ipse vicissim re- prehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, inter- dum etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarsensi de quo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus.

2. *Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προῶδὸς* 1) *Παραπαισις* Evangelica ad Theodotum Episcopum Laodicenum libri XV. sive col- lectio pulcherrima argumentorum variorumque notatu dignissimo- rum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis (ma- gnâ partem hodie deperditis) quæ animus lectoris præparetur ad de- monstraciones de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasq. Latine vertit & Nicolao V. Ponti- fici inscripsit *Georgium Trapezuntium* sed cuius interpretationem valde man- cam ac confusam esse merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. & Pe- tavius XIV. II. de incarnatione §. 2. *Trapezuntium latina sua versum non tam Eusebio lucem attulit, quam eo fæde laniando, addendo ac deprava- do iustam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum T. I. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Ha- geno 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

1) Eusebius ipse VI. 10. præparat. pag. 280. ὡς δὲ καὶ μάλιστα ἡμῶν δεῖ εἰς τὴν τὴν Εὐαγγελικὴν ἀποδείξεως προῶδον. Adde lib. XV. cap. I. ubi post ex- positam horum librorum anacephalæsin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanquam nobilis argumentum se progredi. Τὰ τοῦ δὲ ἐν συνθέσει διὰ τὴν ἀληθείαν ἡμῖν ἐπισφραγισθέντες, ἵνα μὴ τὴν προῶδον ἐν ταῦτα μὴ περὶ γὰρ ἡσέβειαι. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπὶ τῇ ἐκείνου ἀντιθέσει τὴν Εὐαγγελικὴν ἀποδείξεως &c. libros XV. προῶδον Evangelicæ memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Paris. 1581. fol. sed in libris quatuordecim supplevit Jo. Thomas Freigius & qui scholia etiam addidit Jo. Jacobus Grynaeus: librum decimum quintum vertit Marcus Hopperus.

Græce primus vulgavit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. typis Regiis. Denique Franciscus Vigerus Rothomagensis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiz, quorum altero Stephanus usus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recensuit, novamque meliorem versionem suam & notas addidit Paris. 1628. fol. quæ editio Græcolatina recusa est Lipsiz (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exstant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teste Clariss. Montfaucono p. 42. Diarii Italici) aliisque. In Codice Bibl. Regiz in fine trium priorum librorum numerus *εἰχων* adscriptus est, ut notavit idem Montfauconus in palzographia Græca pag. 276. In Catalogo MSS. Is. Vossii num. 197. annotat Colomesius exstare librum præparationis nonum, ex quo multa restitui possint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranis antiquis. Dispositionem operis, librorumque singulorum quindecim argumentum breviter exponit Eusebius libri XV. capite 1. testatus, ut dixi, se inde ad τὴν ἐν ἑλεσίεραν ὑπόθεσιν τὴν Εὐαγγελικὴν ἀποδείξαις ad augustius argumentum, Demonstrationem Evangelicam progressurum.

Index Scriptorum in Eusebii præparationis Evangelicæ libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit.

Græcolatina Paris. & Lips.

Abraham Arithmeticam & Astrologiam Chaldæos docuit. 418. 419. instituit *Φαραώων* Ægypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus. *ἐκ τῆς Ἀβυδηνῶν γραφῆς.* 414. sq. *ἐν τῇ λεχθείσῃ περὶ τῶν Ἀσσυρίων γραφῇ.* 416. 456. seq.

Academicorum successio. 726. à Platone disident. 732.

Acusilaus 415. Argivus 478. multa castigat in Hesiodi genealogiis. ibid. Plato eum secutus in Timæo 497.

Ἐν ἀδισπότης εὐρομένη. 420.

Æacus 579. Æaci preces 463.

- Αἰγυπτιακοὶ λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτίων ἀντι-
βείας χρόνων ἀναγραφαί. 493.
Æmilianus Rhetor, Epitherfis Grammatici F. 206. 207.
Ænesidemus 758. Alexandriz clarus 763. ἐν τῇ ὑπόστυψει ἐντα δίδει-
σι τρόπους. 760. σοιχνώσεις Ænesidemi 761.
Æschines 462.
Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
Æschyli Euphorionis F. versus 689. 681. à Platone reprehensi
643. 647.
Africanus γρίτω χρονογραφῶν 487. 491.
Agis 498.
Alcæus (junior) λοιδορῶν ἰάμβων, καὶ ἐπιγραμματῶν ποιητῆς παρὰ δὴ καὶ τῶν
ἐφόρων κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
Alcinoi Apologus 563.
Alcmæon 847.
Alexander Aphrodisiensis ἀνὴρ εὖ μάλα διαφανὴς ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν
λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἰσαγωγῆς 257-271.
Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πολλὰ
νῦν ὧν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τε μὴ παρέργον τὸν ἀπὸ παιδείας
καρπὸν πεποιημένοις Ἕλλησι γνωριμώτατος, ἐν τῇ περὶ ἰσθαίων συν-
τάξει 418.
Alexinus ὁ εἰσιτικός 791. ejus ἀπομνημονεύματα, ibid.
Τὰ Ἀλκιμαχικὰ. 92.
Amelius Platonius 540.
Ammonius 205.
Amphiarai oraculum 469.
Amphilochi oraculum 215. 469.
Amphion 495. 499.
Anaxagoras Clazomemius, Hegesibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσικολογία. 855.
ἐν τοῖς περὶ ἀρχῶν λόγοις 750. quæ Socrates in eo reprehendit, id. sq.
ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
Anaxarchus Diogenis Apolloniæ discipulus 758.
Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748. 754.
Praxiadæ F. 504.
Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eurystra-
ti F. 504.

Anaxi.

Anaximenem Ephorus descripsit 464.

Andron ἐν τῷ Τετραπύδι περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου τὰ περὶ τὰς προρρήσεις

Anticlidēs νόσοι 157.

(ἱστορικῶς 464.

Antigonus Carystius Pyrrhonis xqvalis, ejus vitam scripsit 762. seq.

Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, **Callimachus Colophonius**.

Antiochus quintæ Academiz princeps 727. **Mnesarchi Stoici** auditor 739.

Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.

Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.

Antiphanes περὶ εὐρημάτων 476.

Antiphanis Comici οἰωνιστῆς ex **Menandri** δασυδαίμονι descriptus 465.

Antiphon 838. 815.

Antisthenes 728. Socratis discipulus; **Herculeo** vir animo 816. (Ἡράκλειος δόγματα 797.)

Apelliconis Teji libri 793.

Apio Posidonii F. περιεργότατος Γραμματικῶν, ἐν τῇ κτ' ἰσθαίων βίβλῳ, & ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστορίων 490. quinque libros **Αἰγυπτιακῶν** scripsit. 493. **Apio** gente **Ægyptius**, cognomine **Plistonices** in quarto **Αἰγυπτιακῶν ἱστορίων** 496. seq.

Apollodorus χρονογράφος 498. **Grammaticus** 492. in **Chronico** 498.

Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν 150.

Apollonius Grammaticus 464. **Rhodius**, in **Argonauticis** 498.

Aratus ἐν τοῖς Φαινόμενοις ἐπιγραφόμενοις 674.

Arcefilaus 257. 730. seq. Πηλαιός 733. secundæ conditor Academiz 726. audivit **Polemonem**, 731. & **Crantorem** **Platonicos**, tum **Theophrastum**, **Diodorum Dialecticum** & **Pyrrhonem** 729. nec non **Menedemum**, ibid. **Pyrrhonius** 731. 736. ejus cum **Zenone** **Citico** controversia 732. 733.

Archelaus 504. **Archelai** Φυσιολογία 855.

Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. **Parius** 256. 687.

ab **Oraculo** laudatus 227. 228.

Aretadis περὶ συνημπτώσεως de fortuita scriptorum idem tradentium convenientia 466.

Arete Aristippi filia 746.

Areus (Ἄρειος) **Didymus**. Ejus **Epitome** (dogmatum Philosophicorum) 817. seq. 820-822. περὶ τῶν ἀρεσκόντων Πλάτωνι 545.

Ari-

- Aristæus five Aristæas Proconnesius. Arimasporum carminum αἰχ-
 ἔτορ 495.
- Aristæas Argivus 499.
- Aristæus five Aristæas sub Rege Ptolomæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ
 τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἰουδαίων νόμων 453. seq. 349-355. 370-375. ἐν τῇ
 περὶ Ἰουδαίων. 438.
- Aristarchus Mathematicus. 848.
- Aristarchus Grammaticus 492.
- Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρκαδικῶν 499.
- Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydz discipulus 736. So-
 cratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
- Aristippus nepos, μητροδίδακλι 764.
- Aristo Chius 854.
- Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemzum (Phi-
 lometorem) Regem 323. (q. 375-378. Aristotelicam cum patriâ
 Philosophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.)
 mentio. 375. Peripateticus ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς τὸν Φιλομήτορα. 422
 ἐκ τῶν βασιλεῶν Πτολεμαίων προσπεφωτημένων 663-668.
- Aristocles-Peripateticus 758. περὶ τῆς Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510.
 ἐν τῷ ἑβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790-793. 816. ἐν τῷ ὀγδόῳ. 756-770.
 male 510. ἐν ἑβδόμῳ συγγράμματι περὶ Φυσιολογίας πρὸ Φιλοσοφίας.
- Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristophanes 458. (lege ex Josepho Δειφάνης)
- Aristophanes Comicus 585.
- Aristophanes Grammaticus 492. ἐν ταῖς ὁμοῖαις Μενάνδρου τε καὶ
 ἀφ' ὧν ἐκλεψεν ἐκλογαῖς 465.
- Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818.
 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσεως γραμματικῆς. 810. Epi-
 stolæ ad Antipatrum 793. Scripta Moralia πραγματικῆς εὐδαιμονίας
 καὶ Νομομάχιοι καὶ μεγάλων ἡθικῶν ἐπιγραφόμεναι, iudice Attico
 Platónico μικρόν τι καὶ ταπεινὸν καὶ δημώδες περὶ τῆς ἀρετῆς φρονέοντι 795.
 non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Pla-
 tone dissensus 794-811. animus entelechia 811. seq. ejus περὶ
 εὐρημάτων 476.
- Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa sat-
 is ipsi in Hermiam poematibus 791. & Epistolæ contra Athenien-
 sium civitatem 792.

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτωνα 79L.
 Arius Didymus. Vide supra, Areus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Egyptiorum sapientes 472.
 Arsepius ἐν τοῖς ἱουδαίοις 420. ἐν τῇ περὶ ἱουδαίων 429, seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asius Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493. Sed pro *Asio* legendum *Laius*.
 Asteriz oraculum 225.
 Atlas Astronomiz repertor 419.
 τὰ Ἀττικά συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone dissensu 794-811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου ψυχῆς 813. (ubi pro ἀπὸ τῶν αὐτῶν legendum ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν.) usque ad 816. τὰ αὐτὰ ὁ Ἀττικός.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardesanes Syrus ἐπ' ἄκρον τῆς χαλδαϊκῆς ἐπισήμης ἐλλητικῶς, ἐν τοῖς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν Διαλάγις 273-280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldæus ἱστορικός συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συναγαγὼν. 415. Ἀνθιοχὸς τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τὴν χαλδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις καθορτάξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλέων ἐκτιθέμενος 493. Berosus usus Jobas. ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum Cæcilius 465. (repertor 499.
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἱάμβοις 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertius Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcefila præ-
 ceptore sollertior 738.

- Casfianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 496. mirum quid sibi velit interpres, qui reddit *in primo Pontificali*.
 Castoris historiz 488. Syriacas res scripsit 489.
 Caystrius 464. forte Evelpis Carystius.
 Cebes qui à Platone loquens inducitur 554. 555.
 Cephifodorus Rhetor, Isocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732.
 Cercylus ἐν τῇ 498.
 Chzremon 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματισ, 198.
 Charondas 619.
 Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
 Chamxleon Peripateticus 492.
 Charmides quartus princeps Academiz 726.
 Chœrilus Poëta antiquus 412.
 Chrysippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. successor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus πλὴν 700. (vel 700. ἄτον) βιβλίον 264.
 ἐπὶ ἡμεμεδίας 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ ἡμεμεδίας βιβλίῳ 262.
 Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittiei successor 816. ἐν τῷ πρῶτῳ βιβλίῳ 679.
 Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. seq. (ex Josephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipsienf.) 410.
 Clemens Alex. ὁ θαυμασιὸς κλήμης ἐν τῷ πρῶτῳ ἐπὶ ἐλλείψεως περὶ μαθητικῶν 175. seq. ἐν τῷ πρώτῳ Στωματικῷ 410. seq. 475. seq. 496-500. Πέμπτῳ 668. 691. ἐν ἐκτῷ Στωματικῷ. 461. 463. 548. 549.
 Cleodemus vates ὁ προφήτης, ὁ καὶ Μαλχαῖς, ἰστέον τὰ ἐπὶ Ἰσδαίων 422.
 Cleombrotus 205. 206.
 Clitomachus tertius Academiz conditor. 726. Carneadis successor 739.
 Conon 548. ubi male κόμων.
 (Corybus & Melitides, stulti 76L.)
 Crantor Platonicus πρῶτος ἀρχηγός 729. 731.
 Crates Grammaticus 492.
 Creophylus 619.
 Crates 846. Diogenis Cynici successor 816. 719.
 Ctesias, infra in Pollio.

- Cyclici Poetæ in quibus *Θεογονίαι & Γυγαντομαχίαι & Τιτανομαχίαι*. 39.
 Clydippus Mantinensis *πρὸς ἑνὸς ἑκατονταίου* 476.
 Cynici 136. 139.
 Cyrenaici 764.
 Dædalus 480. 481.
 Daimachus Historicus 464.
 Damascus. infra, Hellanicus.
 Demaratus *ἐν πρώτῃ τραγωδίᾳ* 157.
 Demetrius 184. 205. 206.
 Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 412. 439. 445.
 Demetrius Geometra 464.
 Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842.
 844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quin-
 que apud Ægyptios versatus 482. Leucippum audivit 504. 758.
 ejus scriptis usus Pyrrho 762. maluit causam unam rerum natu-
 ralium reperire quam Rex esse Persarum. 781. *ὑποθηκὴν ἀρχι-
 μέδου*. 782. *βαβυλωνίαν λόγους ἰθὺς πεποιητὺς λέγειν* 472.
 Demodocus 495.
 Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarium? 466. *ἐν τῷ κτ' Ὀμήρου*.
ἐκ. ibid. *κτ' Ἰωνίου*. *αἰκίας*. id.
Δευτερώτα Hebræorum 513. 574.
 Diagoras Melius 753.
 Dialectici 510.
 Dicæarchus de anima 810.
 Didymus vide Arenæ.
 Dinarchus *ἐν τῷ πρώτῳ κτ' Κλεομένηδου*. *αἰκίας*. 466.
 Dioclis Cnidii *Διοτρεβῆς* 731.
 Diodorus. Siculus: ejus *Βιβλιοθήκη ιστορικὴ* 19. 27. 44. 88. 488. 489.
 ex libro I. 480-482.
 liber III. & IV. 52.
 liber XX. 160. seq.
 Diodorus Sophista 729. 730. 731.
 Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori discipu-
 lus 758.
 Diogenes Cynicus, Antisthenis discipulus & successor 826.
 Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, *πρὸς ἑκατονταίου* contra Chry-
 sippum 261-267.

- Dionysius (Alexandrinus) *ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πρὸς Σεβέδου 331. seq.*
 Ex Dionysii Episcopi *περὶ φύσεως contra Epicurum. 772-784.*
 Dionysius Argivus 498.
 Dionysius Halicarnass. *ἀντὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ τὴν γεγραφέντων
 σάν ἐκθίμω 158-160. ἐν τοῖς χρόνοις 497.*
 Dionysius Olynthius 492.
 Diphilus Comicus 683. seq. 690.
 Dorotheus *τέλει τῆς ἰταλικῶν 157.*
Δωσίδωρ 157.
 Draconis leges 479. 496.
 Drymon 495.
 Ecophilus. infra, Herophilus.
 Ecphantus Pythagoreus 850.
 Eleatica secta 471.
 Empedocles Agrigentinus 24. 320. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845.
 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
ejus ἐπη. 185. 187. 206. ἡ φιλόσοφος ποιητικὴ 685.
 Enoch Astrologiz inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
 Epeis *ἐκ τῆς ἑgyptίας Hierophanta & Hierogrammateus ; ab Ario
 Heracleopolita Græce versus 41.*
 Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiaris 464. seq. infra Lyfimachus
 Castigat Hellenicum, reprehenditur ab Timæo 478.
 Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comædiz princeps 721. *ἐν τῇ
 πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.*
 Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 813.
 718. 754. 774. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus
 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphani
*auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem. id
 Socratis fatum veritus 783.*
*ἐν τῇ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν ἀτόμων ἑστάντων
 θεωροῖα 781.*
 Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiquam dissentientes 727. seq.
 confutantur 769. seq.
 Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
 Epimenides Gfetenfis qui Spartam inigravit 495.
ἐπιμνήσκων καὶ τῶν 226.
 Epitherfes Grammaticus, Emiliani Rhetoris Pater 206.
 Exsuffratus 852.

Eratosthenes 849. Grammaticus 492.

Eretrici Philosophi 728.

Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.

Eubulides ἐν τῷ κατ' Ἀριστοτέλους βιβλίῳ 791.

Euclius Cyprius 495.

Endoxus Mathematicus 480. 482.

Evelpis Carystius 155.

Evemerus Historicus 458.

Evemerus Tegeates, Atheus 753.

Evgrammo Cyrenzus Musæi librum totum περὶ Θεωρητῶν pro suo venditavit. 462.

Eumolpus ὁ Εὐρυχοῖς 27.

Eupolemus 430. 452. 455. 458. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων τ' Ἀστυρίας 418. ἐν τῷ περὶ τ' Ἡλίου προφητείας 447.

Euripides Τραγῳδῶν, 157. τ' Σωκράτους Διότρεβης καὶ Φιλοσοφίας ἐκπαισθέν 227.

oraculo laudatus 227. 228. 229. σκεπτικὸς Φιλόσοφος, Anaxagoræ discipulus 504.

ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681. Μεγαλίππη. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν περιθῷ δράματι 681.

Eusebius suum περὶ τ' τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπαιδίας scriptum allegat 310. seq. χρονικὰς καὶ ἄλλας pag. 484. Dispositio & Argumentum librorum de præparatione 788. seq. Εὐαγγελικὴν ἀπόδειξιν promittit 789. seq. 856.

Ezechiel ὁ τῶν Τραγῳδιῶν ποιητὴς 436 - 439. ἐν 7ῃ ἐξαγωγῇ 439 - 442. 443. ἐν τῷ δράματι τῷ ἐπιλογισμῷ ἐξαγωγῇ 444 - 446.

Hecatzus 415. Abderita ἀντὶς Φιλόσοφος, ἅμα περὶ τὰς πράξεις ἱκανὸς ἐστίν. ἰδίῳ βιβλίῳ ἀναθῶς 7ῇ περὶ Ἰουδαίων ἱστορίᾳ. 408. seq. (ex Iosephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Lipsiens.). βιβλίον περὶ τ' Ἀβραάμ 417. ὁ τὰς ἱστορίας συντάξας ἐν τῷ κ' Ἀβραάμ καὶ 786 Δίγυπτις 680. Sophocle junior. ibid.

Hecatzus Milesius, infra, Herodotus.

Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικά νόμιμα ex Herodoto & Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis dissidet ab Acusilaῳ 478. castigatur ab Ephoro ibid. res Atticæ scripsit 489.

- Heracleo 206.
 Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ἔργα 773.
 Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848. 849. 720.
 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum παλαιός ὡς
 ῥωδῆς alluditur 819. Ἡρακλείταιοι 723.
 Hercules dogmata 797. Antisthenes Ἡρακλεῖταιός τε καὶ τῆς τοῦ
 μα Herculeo vir animo 816.
 Hermogenes 458. alius qui loquens à Platone inducitur 515.
 Herodotus 462. 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. Hecate-
 tium Milesium descripsit. ibid. infra in Pollio reprehenditur ab
 omnibus 478.
 Herophilus 852. ita legendum pro Ἡρόφιλος interpreti Eusebio.
 Hefiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780. 495.
 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebræis pro-
 fecit 667.
 ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis, à Platone reprehensæ 641.
 Genealogiæ ab Acusilao 478. Ἡσίοδος θῆσι 233.
 Hestizus 415. 416.
 Hieronymus Ægyptius ἱστορικός συγγραφεὺς 413. ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν
 Φοινικικὴν συγγράψας 414. 415.
 Hippasus Metapontinus 748.
 Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730.
 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabulæ
 ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674. 677.
 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragediæ princeps
 723. 618. seq.
 oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex Hebræis
 profecit 667. seq. Ὀμηρικὴ γένεσις 211.
 Ὀμήρειοι 723. Græci nihil Homerica poësi antiquius habent. 478.
 491. seq. qui antiquiores Homero ferantur 495.
 ὁ ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. ἐ Rep. ab Homero ejectus 619. seq.
 Horus Samius 495.
 Hyperides πρὸς Διόνειον, & πρὸς τὸν Εὐθύλεον 466. Demosthenis
 æqualis. ibid.
 Hyperochides 409.
 Hypsicrates scriptor Phœnicus quæ Græce vertit Asinus 493.
 Ἰάδης Μίσσας 725.

Jannes & Jambres Ἀγυπταῖοι συγγραμματοῖς 411.

Icetes. vide Oecetes.

Iliadis parvz autor. 498.

Jobas de Assyriis scribens, Berofo usus est 493.

Jonica secta 471.

Flavius Josephus scriptor Judzus

ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413 - 415 - 417. 418 - 422. 455.

456-458. ἀπὸ 2 πρώτης περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἀρχαιοσύνης 500-502.

ἐν δευτέρῃ συγγραμματοῖ 361. - 370. 476 - 479.

Iszus ἐν τῇ περὶ Κύλων κλήρῳ descripsit Isocratis Trapeziticum 466.

Isis 495.

Isocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo
à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscripsit Iszus 466.

Ister ἐν τῇ περὶ τῆς Ἀγυπτίου ἀπειρίας 499.

Lacydes Arcefilz successor, propter avaritiam dictus οἰκονομικός 734.

Latus. vide supra, Afitus.

Latinus: ejus sex libri περὶ τῶν ἐν ἰδίῳ Μανάνδρῳ 465.

Leo ὁ 7ος περὶ τῶν κατ' Ἀγυπτίον θεῶν πραγματευσάμενος 499.

Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 504.

Lini versus 668. ex Hebræis profecit. ibid. circa Trojana tempora
vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.

Longinus 464. περὶ ψυχῆς 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollā
pag. 252. seq.)

Lycos qui se Pythagoricum appellat 792.

Lycophron 467.

Lyfimachi libri duo de Ephori furtis. 467.

Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Ægyptiis profecit
482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. sq. 260.

Lyricus 674. (Pindarus.)

Lyfias 462.

Mazoras 464.

Magi Persarum 471.

Manetho (Μανεύης) 88. ἐν ἑκτῇ βιβλίῳ καὶ ἑτέρῃ αὐτοῦ συγγραμματοῖ.

44. ὁ 7ος τῶν Ἀγυπτιακῶν ποιεσάμενος ἀναγραφῆς. 415. Græce

Ægyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumen-
tis 500. δευτέρῃ Ἀγυπτιακῶν id. seq.

Mathematici 846. 847. 849.

Maximus 464.

Maxi-

- Maximus ὁ χριστὸς Διαιτριβῆς, ἐν ᾧ σημειώται ἀνὴρ, ἐν λόγῳ παρὰ Ματθ.
 337-346.
 Megacledes Peripateticus 492.
 Megarenses Philosophi 728. 756.
 Melampus 480. 481.
 Megasthenes συγγραφεὺς, ὁ Σαλεύκου Νικάνου συμβασιλεύου, ἐν τῇ 52ῃ
 τῶν Ἰνδικῶν 410.
 Megillum loquentem inducit Plato 631.
 Melanippides Lyricus 680.
 Melissus 724. 756. 757. Parmenidis discipulus 720. 758. 504.
 Μήλων, ὁ τὴν συσκυρὴν καὶ ἰσθμίων γράψας 420. lege Mόλων, atque in-
 tellige Apollonium Molonem, de quo Josephus.
 ὁ μελοποιός (Pindarus) 674.
 Menander Comicus 682. seq. 688. seq. plagiarius. 465. ejus δαιμονί-
 μων. supra in Antiphanes.
 Menander Pergamenus Historicus 493.
 Menedemus 729.
 Mentor Carneadis discipulus 738.
 Mercurius Trismegistus 36. 46.
 Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24. 766. 846. Nestor di-
 scipulus 758. Democriti 765. γράφων περὶ φύσεως. id.
 Philosophus & Propheta Milesius 136. (Thales)
 Mnaseas 414. 458. Scepticus 731.
 Mnesarchus Pythagoræ F. 504.
 Mnesarchus Stoicus 739.
 Mochus scriptor Phœnicus quem Græce Afritus * transtulit 493.
 Molus, Μόλων 415. leg. ex Josepho Μόλων. Vide paulo ante Μήλων.
 Monimus ἐν τῇ θαυμασίᾳ συναγωγῇ. 157.
 Musæus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. Orphei Magister
 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & supra in Eugrammone
 Cyrenzo. Theologorum antiquissimi Linus, Musæus, Or-
 pheus 470.
 Myrsilus Lesbius 159.
 Nausiphanes Pyrrhonis discipulus. 768.
 τῶν νεωτέρων Ἰωάν. 852.
 Nestas Democriti auditor. 758.
 Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. alius Ni-
 cagoras Sophista. 464.

* lege, Laim.

Nicolaus 415. Damascenus ἱερωτικὸς συγγραφεὺς 413. ἐν τῇ τεταρτῇ.

417. ἐν τῇ ἐκτενέστενῃ καὶ ἐκτῇ βίβλῳ. 414.

Nicomachus Aristotelis F. 793.

Numa Pythagoreus 410.

Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν ὡς Πλάτωνι ἀποβλήτων.
650. seq.

ἐν τοῖς ὡς τὰ γὰθῃ. 536. 537. 538. 539. 543. πρῶτον ὡς τὰ γὰθῃ.

411. 819. 544. ἐν δευτέρῳ. 525-527. ἐν τῷ πέμπτῳ 544.

ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα Διαστάσεως. 727.
seq. 737. seq.

Nymphodorus Amphipollitanus ἐν τρίτῳ νομίμῳ Ἀσίας 499.

Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)

Oenomai Cynici γῆτων Φορὰ. 209-213. 234. 254-261.

parodiz ad Oracula p. 231. 233.

Oenopides Chius 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-
205. 209-212. 214-227. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256.
257. 260. 261. 391. 412. 413. 456 seq. 463. 469. ubi Amphiarai,
Amphilochi &c. mentio. 472. 689. favorum hominum com-
menta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipsorum ἱεροφαν-
τῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum,
Cynicorum & Epicureorum 136.

Origenes ὁ Θαυμασιώτης ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγηταῖς 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Mosis
discipulus 432.

Ὀρφικά ἐπη. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687.
688. 690. 839.

Θεωγία. 47. seq. ἐν ποιήμασι τῶν αὐτῶν τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομέ-
νων 664-666.

ab Ægyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.

Ὀρφικοὶ καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onoma-
crito Atheniensi 495.

Oftanes 202. ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. 42.

Pallas ὁ ἄρμας περὶ τῶν 8 Μύθων σωφραγῶν μυσηρίων 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724
750.

G

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παριμύδης ὁ μέγας. 680.
 Periander 509. (ejus versus, ibid.)
 Pericles Anaxagoræ discipulus. 904.
 Peripatetici 136. 324. 718.
 Phemius 495.
 Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
 Pherecydes 41. Συριῶν 465. 470. 478. 500.
 Philammon 495.
 Philarchus 156. 164.
 Philemon Comicus 687.
 Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
 Philistus de rebus Siculis 478.
 Philo quartæ Academiz princeps 726. Clitomachi successor 739.
 Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri
 novem Sanchoniathonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex
 Phœnicio Græce redditi 31. libri tres ἀρχαῖα ἱστορία
 32. περὶ Ἰουδαίων. 40. Ἐθωθίων * ὑπομνήματα 41.
 Philo ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τὰ ἱεροσόλυμα. (versibus Heroicis) 421. 452. 19. ἡ
 τῇ ἰδίων περὶ ἱεροσόλυμα. 430. hic est φίλων ὁ περισβύτερος 458.
 Philo Hebræus 331. 378. 546-548. τὰ οὐκ αἰσθητὰ ἀκέραια
 323. seq. ὁ τὰ Ἑβραίων πεπαιδευμένος 704.
 ἀπὸ τῶν πρώτων οὐκ ὁμολογῶν 384. seq.
 ἐν τῷ περὶ γειωργίας περιέρων 323.
 ἐκ τῶν πρώτων ῥημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
 ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων ἀπολογία 378-381.
 περὶ τῆς προνοίας 336. seq. 385-400.
 περὶ τῆς πάσης ἀσθενοῦς ἐλευθερίας 381-384.
 ἐκ τῶν πρώτων συγγραμμάτων ὧν ἐπεγράψεν ὑποθήκων. 351-361.
 περὶ τῶν χερσὶν τῶν κρείττων Φιλῶν ἐπιβιβασίας. 533. 534.
 Philochorus 490. Atheniensis 492. res Atticas scripsit 489.
 Philolaus Pythagoreus 836. 843. 750.
 Philomelus Scepticus 731.
 Philostephanus περὶ εὐρημάτων 476.
 Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς Σοφοκλέους κλοπῆς 465.
 Phlegontis historiz 488.
 οἱ ἀναγεγραμμένοι τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίδι. 392.
 Phocylides 687.

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab ΠΠΥ: Montacutii Codex ἡθωθίων.

Phœnicum πρῶτοι Θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum ortu. 83. 184.

Ἡ Φοινίκων γραφή 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hieronymo Ægyptio. οἱ τὰ Φοινικὰ συγγραφεῖς 415. Φοινίκων ἀναγραφαί. 458.

Ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητής 497.

Φεύγιοι λόγοι 83. 184.

Phyfici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.

Pindarus ὁ βοιωτίας μέλοποιός. 125. 395. 499.

Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675.

Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411. 462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. seq. Platonis etymologia 517. seq.

Moses Ἀτταίων 411. 527. ex Hebræis profecit. 523. seq. 663. seq. 668. seq. ex Ægyptiis. 482. ex Protagoræ libro de ente. 468. Pythagora haud inferior. 727. Πυθαγορείας 728. 745. 843. Πυθαγόρου 729. μετέωρον Πυθαγόρα καὶ Σωκράτους. ibid. 505. Αἰγυπτιαίων τῷ δόγματι 689. ejus Peripatus 791.

Alcibiade 551.

Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 526.

ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία 659-662.

Critone 651-659.

ἐν Ἐπινομίδι 702. 640. & 471. 534. ubi exculum ἐν Ἐπινομίδι

ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium. 530. seq. 541. ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.

Euthyphrone 649. 650. 651.

Gorgia 577-580.

Λύσιδι. 672.

ἐν Θεαιτήτῳ, 602. seq. 615. 672. 722. seq. 766.

ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἔκτῳ 581. ἑβδόμῳ, 610. δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἑνδεκάτῳ 575. τελευταίῳ 669.

ἐν πολιτείᾳ 745. seq. 544. 611. 697. seq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευτέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641-647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608. seq. ἔκτῳ 593. ἑβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Armenii & 675.

- ἐν πολιτικῷ 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμπόσιον 584. seq. (542. 544. 545. 675. 703.
 ἐν τῷ Τιμαίῳ 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλήβῳ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551-554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de DEO quod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατωνία dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros 21. 22. 23. 24.
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dif-
 fensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele. 798. &c.
 Plotinus ἐν τῷ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δευτέρῳ, (contra Aristotelem qui
 animum entelechiam esse contendit) 811. sq.
 περὶ τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824-835. adde Ennead. IV. 7.
 Πλατωνία 464. legendum Πλατωνία ex 467. d.
 Plutarchus 82-86. 99. 119.
 περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747-750.
 753-755. 836-839. 841-852.
 περὶ τῶν ἐν δελφοῖς 527-529.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰσθμὸν καὶ Αἰγυπτίων θείων. 90. 91. 186-188.
 περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδαλῶν 83-86.
 Στρώματα 20.
 περὶ τῶν ἐκλελειπένων χρηστηρίων 183-185. 188. 189. 205-207.
 πρώτη περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qui revixit & Sositelis
 atque Heracleonis, nec minus Nicandz cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëtæ versūs 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητὴς τις ἐκ ἀσσημῶν 688. ὡς ἐ-
 ποιηταὶ καὶ Φασίν 388. 823. ποιητικὴ πᾶσα Μῆσα. 669.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ ἑλληνικῇ 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesiz, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἰχθυοταί, ibid. Poly-

Polybii historiz 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrus περί ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Ἀνθω (Νακτιναβω 740.) τὸν Αἰγύπτιον Ἐπιστάλῃ 92. 192.
197-199. 741.

... nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.

ἀπὸ τῶν πρὸς Βίηθον περί ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περί τῆς τῶν ἐμψυχῶν ἀποχῆς 28. 93. (idem respicit pag. 144. D.
ἐν ἑτέρῳ) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-
173. 403-407.

ἀπὸ τῆς φιλολογίας ἀκροάσεως 464-468.

περί τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.

189. (ἐπομυμῆς κρύπτων ἀπόμνητα Θεῶν 144. 189.) 192. seq.

203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.

ἐν τῇ κατ' ἡμῶν συστολῇ sive in opere adversus Christianos. 178.

189. ὅ τὴν κατ' ἡμῶν Διὰβολὴν πεποιημένον 234.

ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποδείσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronxides (al. Protznides) Atheniensis 495.

Prosenes. Περσῆς Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504.

758. pro Atheo habitus. Ejus περί θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ
ἀνθρώπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit Pla-
to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendefius Sacerdos τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱερῶν 497. 490.

ταῖς τῶν βασιλείων πράξεις ἐν τρισὶ βίβλοις ἐκδήμῳ 493. ἐν τοῖς
χρόνοις. id. seq.

Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ τραπεζίτης 754. Pherecydis discipulus 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμονοίας 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Regis de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hir-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐν τῷ
 με Φωκίῳ 8c. 520.
 Severus Platonicus περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
 Σικελικὰ Μῦθαι 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855
 856. res Hebræorum curiosè rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν ταῖς ἐλεγείαις. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrotus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850
 851. 852. 816. seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755
 772. 836. 837. factiones inter Stobicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723 à Carneade 727. 728. Philone Academico 729. 731
 Strato Peripateticus περὶ ἐννομάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

- nallus Aristippi discipulus 764.
 ης Συρίας χηνομέτρης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
 ων ἀναγραφαί. 458
 autus Phœnicus. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ
 γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.
 tianus 497. ἀπὸ τῆς πρὸς Ἑλλήνας. 491-496.
 lavges Pythagoræ F. 504.
 racles (Telecles) 482.
 αὐτοκόποι 224.
 ales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
 509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
 tum antiquissimus 496.
 alli historiz 488. Syriacas res scripsit 489.
 amus Ægyptius 206. seq.
 amyris 495.
 eagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.
 antio Pythagoræ uxor 504.
 earidas ἐν τῷ περὶ φύσεως 690.
 eodridi Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.
 eodectes tragœdiarum scriptor. 355. in Alcæzone 466.
 eodorus 482. alius 603. seq.
 eodorus Philosophi 731.
 eodoto Episcopo Laodicensi libros παρασκευῆς Eusebius in-
 scripsit.
 eodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰσθαίων (versus Heroici) 426-429. adde
 Grotium ad Joh. IV. 5.
 eodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Asitus sive Latus potius
 vertit. 493.
 eognis 574.
 eologi Veteres 187. 788. &c.
 eophilus 452. 458
 eophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
 stotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
 περὶ εὐρημάτων 476.
 eopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
 decimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum. ibid. in
 undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἑμψυχον καὶ ἰσχυρόν
 affectato dicendi genere corrumpens 465. vide & p. 467.
 Thucy-

Thucydides 462. 479.

Timæus Locrus *ἐν τῷ Φυσικῷ συγγράμματι* 681.

Timæus Tauromenites *ἐν ταῖς ἱστορίαις* 791. de rebus Siculis 478.

Timo Philiastus in Sillis. 855. 729. 763. ubi plura de eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem lacerat. 759. *ἐν τῷ Πύθωνι* 761. ejus versus *ἐκ αὐτῶν δὲ Πύθωνι γ' ἰρίσεν βροτὸς ἀλλ'* 761 versus alii Timonis ibid. & 762.

Timochares *ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντιόχου* 452.

Tragœdia. 645. 684.

Triptolemus 662.

Tyrtæus 575.

Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.

Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.

Xenocratis discipulus Epicurius 768.

Xenocrates Carthaginienfis, 681. Xenocrates Stoicus 846.

Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythagoræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps 471. Colophonius. 23. 678. sed. 790. 718. 725. 753. 756.

Xenophon 678. *ἐν ἀπομνημονεύμασι* 853. seq. 743. seq. Epistola ad Elchinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.

Ἵμνοι, ὧδαι καὶ τῶν τελετῶν ἀπέρρητα 91. *ἐπαιδαί.* 271. 330. &c. φθόνος οἷς θίμεις ἐστὶ &c. 97. 118.

Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.

Zeno Cittæus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821. 823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem, Cratetem Cynicum, Stilponemqve, & Heracliti scripta diligenter evolvit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετέχει τῶν Ἡρακλετείων, non ut interpres Heraclitum audivit, quod temporum ratio non patitur) 729. contra Arcefilam & Platonem scripsit 732. 733.

Zeno Myndius 71.

Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.

Zenodotus Grammaticus 492.

Zethus 499.

Zopyrio 458.

Zopyrus Physiognomon 270.

Zoroaster 184. 484. ejus *ἱερὰ συναγωγή τῶν Περσῶν.* 42. idem cum 3. Eusebii

3. *Εὐαγγελικὴ ἀποδείξις Demonstrationis Evangelica* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usque ad decimum in idem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticanina de CHRISTO colligit atque interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliarum: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atque in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quendam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit ἡ καθόλου στοιχειώδης παραγωγὴ pluribus constans libris, cujus textus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Prophetiarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi supersse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri quarti *Eclogarum Prophetiarum*: ἀλλὰ γὰρ ἐν τέταρσι καὶ τῇ τῶν ἐκλογῶν ὑπόθεσιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕἰΣΑΓΩΓῆς ΕΝΝΑΤΩΙ τέτῳ συγγράμματι περιεγράψαντες, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤΩΙ τοῖς ἀπὸ τῶν αἰρέσεων τὸν λογισμὸν ἀποβεβλαμμένους ἐτέραν ἀρμόττεσαν ἑφοδὸν ἀναχέειν περασόμεθα. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distinguit: ἀλλὰ γὰρ ἐν οἰκίοις ὑπομνήμασι τὰς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ συναγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τε τὰ περὶ αὐτοῦ δηλέμεθα ἐν ἑτέροις συγγραμμασί, τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τοῖς παρόντι ἀρεκισθόμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiz autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γὰρ τι δύναται καὶ ἡμετέρα ἱστορία, καὶ ἡμᾶς αὐτὰς τὴν πάλαι βεβαιωμένην Σιών ζεύγεσι βεβῶν

H

ὑπὸ

Libri 5ti Pars Altera.

* Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atque ceteros novem continenter ita ab auctore fuisse subjunctos atque connexos, ex ipsius librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusque exprimitur, patet.

a) Montfauconus Diar. Italic. pag. 12. 42.

ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἀρμένην ὀφθαλμοῖς παραλήφαι. *Überiorem
ἐξέτασιν locorum Prophetiarum de Vocations Gentium facturum se promittit*
lib. 2. Demonstrat. pag. 53. qvz in presenti ἔτι ἀναλόγῳ ἔτι ἀνε-
νύεν καιρὸς. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi Demon-
strationis libri intercidere. Et dubito an diversi ab editis existent in
Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: *il y a au Vatican les dix
derniers livres ἀποδείξουν d' Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne
les voudroient pas prêter.*

*Latine vertit Bernardinus Donatus Veronensis, dicavitq; interpretationem
suam Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc
Colon. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559.
& 1570. fol. additis Scholiis Jo. Jac. Grynei: & Paris. 1581. fol. Nonnul-
la in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis la-
cris, & Georgius Calixtus §. 54. diff. quod Filius DEI Patribus V. T.
in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraque de
CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpre-
tum, ut emolliret. Atque ob similem causam omisisse quzdam, no-
net Possevinus in apparatu sacro.*

*Græce typis nitidis Regiis è Codice Regio edidit primus
Rob. Stephanus. Paris. 1545. fol.*

*Græce & latine cum Donati versione, & variis lectionibus
& castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii
contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tri-
bus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Coloniz
(sive Lipsiæ potius) 1688. fol.*

4. *Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία; Historia Ecclesiastica Libri X. **
e quibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atque inde per sex
menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Ab-
solutum opus Crispo u) adhuc superflite, quem X. 9. βασιλεὺς φε-
λασθῆναι

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν ὀκταβιβλον, legendum τὴν ὀγδόην βιβλον,
ut Combesius etiam in notis animadvertit. Adde Hanckium p. 100. de Scrip-
tibus Byz. Fallitur enim Jacobus Goarus, qui putat Theophanem ad opus Eu-
sebii quo veterum Martyrum acta collegerat respicere idque octo libris constare.

t) Hunc Paulinum ἀρῶταζον vocat Eusebius Lib. X. cap. 1. Senem jam fuisse patet
ex p. 317. d. De illo multis Hanckius p. 106—113. contendens ante Eustathium
sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed vetus-
ta videntur, qvz habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hanckius. p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctor. April. p. 108. Pagi
ad A. C. 326. n. 18. 19.

Latine vertere voluit Hieronymus, * *Scripturus Historiam Ecclesiasticam*, qui etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis pleraque omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper satis accurate. Vertit Eusebii Historiam *Rafinu*, sed ita ut varia passim, librumque decimum x) integrum propemodum omitteret, alia adderet atque interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret y) producentes Historiz telam ad Theodosii M. obitum usq; , sed incertis quibus scatent & parum credibilibus narrationibus iudicio & fidei Eusebii nequaquam respondentes. Rufini versio dicata *Chromatio Aquilejensi Episcopo*, & jam Augustino lib. de cura pro mortuis c. 6. laudata, quz lucem vidit Rom. 1474. 1476. fol. Mantuz. 1479. fol. Paris. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione Goffredi Boussardi 8. Lugd. 1522. 8. Paris. 1541. fol. & Basil. 1522. 1528.

ex

x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber hujus operis in Græco, gloriam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegyricis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatis, omisit quæ videbantur superflua, hisioria, si quid habuit, nono conterminum libro, et in ipso Eusebii narrationis de decimo finem. Decimum vero & undecimum librum nos conscripsimus. &c.*

γ) De horum duorum Ruffini librorum Graeca versione dixi infra in Socrate.

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1535 fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vi-
tensis de persecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi li-
bri V. Hist. Ecclesiasticæ Theodoriti. Prodiit iterum Rufini versio
cum Hist. tripartita Basil. 1539. 1568. Francof. 1588. Idem: Ba-
sil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum Jo. Jac. Grynei scholiis, inter
alia Eusebii opera. Novam versionem composuit & Eduardo VI.
Angliz Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum versione libro-
rum de vita Constantini, Historiarumque Socratis, Sozomeni, Evagrii
ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & quem Camerarius trans-
tulit Theodoriti, Basil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Rufinus
etiam præteritum librum de Martyribus Palæstinz, quæ ob rem per-
inde ut ob alios naves à Valefio reprehenditur. Tertia versio Historiæ
Ecclesiæ Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, au-
ctore Jo. Christophorono Cicestriensi Episcopo, prodiit Lovanii 1570.
& Coloniz 1570. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. &
Parisi. 1571. fol. quæ licet *latinissimam* vocat Montacutius. T. I. Orig.
p. 264. tamen multis in locis infeliciter reddere Eusebium & Barro-
errandi ansam passim dedisse, multi jam observarunt, quorum judicium
collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. sq. & B. Tho.
Ittigius præf. ad Hist. Ecclesiæ seculi 2. p. 3. sq. Vide & D. Dorchei
diatyposin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæstinz
Christophoronus in octavum Historiarum librum transiit. Quartam
versionem *Meredithi Hammers*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit,
haud vidi, neque editam puto. Quinta *Henr. Valefi* prodiit, Græcis
Eusebii omisfis, Parisi. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii
Historiam Ecclesiasticam elegantissimis typis ex Codd. Regiis edidit
Rob. Stephanus Parisi. 1544. fol. Confer laudati Ittigii librum de Pa-
trum Bibliothecis p. 727. sq.

Græce & Latine eosdem scriptores vulgarunt Genevenses, ad-
dita Jo. Christophoroni versione & Suffridi Petri annotationibus. An-
no 1612 fol. quæ editio quia parum emendata est, ideo nihil ea fla-
gitiosius prodire ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines
Ecclesiasticas.

Ab eo tempore Eusebii Historia, liber de Martyribus Palæ-
stinz, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad San-
ctos

Etos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à praeclara industria eruditissimi viri *Henrici Valesii*, qui Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. quibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, quas notis suis plerasque Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savilii Codicibus: tum novam & accuratiorem * versionem notasque doctas atque omnibus Historiæ Eccles. studiosis legendas addidit, denique præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramque partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam de originibus Christianismi in Gallia, quo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussurus de Mysticis Galliarum scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introductionis in Galliam Christianæ religionis (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca disputatione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum usque ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis à Constantino Hierosolymæ conditis. 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio quod Rosveidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perquam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis quibusdam in versione mutatis atque pluribus additis quæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiz ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii quod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaque ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublzum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. 8. cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atque in vitis selectorum

H 3

ali-

* Non desunt quidem in hac etiam versione sui hinc inde navi, à viris doctis partem ab eo tempore notari, sed propter plurima quæ rectissime atque eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æquis & cordatis lectoribus, nedum veniam ob quatuordecunquæ hallucinationes.

aliquot virorum a Guil. Batefio collectis & Londini A. 1681. & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit, Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione usque ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvadium 1545. fol.

Belgice prodit Dordraci 1613 fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactus Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto, pag. 229.

Gallice Claudio Seysselio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, quæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (essais de literature T. I. pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliquot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transcripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum quoque ut jam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitque Hieronymus, neque enim alioqui puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translata, licet hoc aliquis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digestum temporum, in descriptione sanctæ terræ, & hæc ipsa opuscula in latinum versens mea lingua hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridesertus Ramesiensis in glosis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Quo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 446. (717. seq. edit. Mastrichtianæ.) ubi confutat Carolum Molinæum, qui de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Eccles. cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

zibus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed quoque eorum scriptorum, quorum doctrina non per omnia Ecclesie probata erat, uti Eusebius Ariasmi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atque Meletianorum z) familiaritate male audivit,

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum quoque memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatinæ Vallesiana Parisiensis & Moguntina.

- A**bdus Abdi F. (Rufino Abdias.) 34.
 Abercius sive Avircius Marcellus. 179.
 Abgarus, infra Agbarus.
 Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 59.
 Achæus, iudex. 263.
 Achilles presbyter Alexandrinus, scholæ catecheticæ præfectus. 289.
 Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
 Acta falsa de Christianorum ἀδιμιουργία. 350. seq.
 Acta Pilati 40. seq. in Christianorum confecta odium, & pueris ediscenda data. 350. 352. τὸ πλῆθος τῶν κτ' & Σωτήρης ἡμῶν ὑπομνήματα χθὲς καὶ πρῶτον διαδιδάσκον. 27.
 Acta Passionis Carpi, Papuli & Agathonicz. 163.
 Adauetus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
 Adrianus Manganensis, Martyr sub Maximino. 341.
 Eufebius Philosophus Apphiani frater, Martyr. 326.
 ἀγυπτιῶν μάλιστα, Θεογεγονοί &c. 445. 449. Geometriz, Astronomiz & Arithmeticz inventionem sibi tribuunt Egyptii. 645.

Elia-

z) Confer Tillmont. T. V. memor. Hist. Eccles. part I p. 156.

- à Judzis multa haufit 411. 664. Pythagoræ *τετραβίβλος* 754. Pherecydis discipulus 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles *ἐν τρίτῳ περὶ ὁμονοίας* 157.
 Rhadamantus 662. *ἡνίκος* 418.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Ptolemæum Salomonis Regis Epistola ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hirami) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblii.
 Scammon Mytilæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versio, *ἡνὶ με Φωκίῳ* &c. 520.
 Severus Platonicus *περὶ ψυχῆς* 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
Σικελικῶν Μῦθων 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 856. res Hebræorum curiosè rimatus 664. tres Deos 728. ex Pythagoræ fonte haufit. ibid. Archelai discipulus. Pythagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. *ἐν ταῖς ἐλεγείαις*. 688. Athenienfis ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq. vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrotus Thafius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 676. 838. 839. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 851. 852. 816. seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis impetuntur 723 à Carneade 737. 738. Philone Academico 722.
 Strato Peripateticus *περὶ εὐρημάτων* 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.

- nallus Aristippi discipulus 764.
 ης Συρίας χρησμένης ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.
 των ἀναγραφῶν. 458
 autus Phœnicus. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομνήματα, ἱερὰ
 γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.
 tianus 497. ἀπὸ τῶν πρὸς Ἑλλήνων. 491-496.
 lavges Pythagoræ F. 504.
 racles (Telecles) 482.
 αὐτοκόποι 224.
 ales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
 509 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
 tum antiquissimus 496.
 alli historiz 488. Syriacas res scripsit 489.
 amus Ægyptius 206. seq.
 amyris 495.
 eagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.
 eano Pythagoræ uxor 504.
 earidas ἐν τῷ περὶ φύσεως 690.
 eocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.
 eodectes tragicædiarum scriptor. 355. in Alcæone 466.
 eodorus 482. alius 603. seq.
 εὐδοκίου Philosophi 731.
 eodoto Episcopo Laodicensi libros παρασκευῆς Eusebius in-
 scripsit.
 eodotus 458. ἐν τῷ περὶ Ἰσθαίων (versus Heroici) 426-429. adde
 Grotium ad Job. IV. 5.
 eodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Asitus sive Latus potius
 vertit. 493.
 eognis 574.
 eologi Veteres 187. 788. &c.
 eophilus 452. 458
 eophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
 stotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
 περίεργμάτων 476.
 eopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
 decimo de Philippo descripsit Isocratis Areopagiticum. ibid. in
 undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἱμῶν καὶ ἱστορίων
 affectato dicendi genere corrumpens 465. vide & p. 467.

Thucy-

146. alia scripta 149. contra Montanistas 179. 186. Hæc sunt
 γραμμάτια qvz memorantur. 187.
- Apollonia martyrium passa. 237.
- Apollonides (ex Artemonis hæresi) sacras Scripturas corrumpit. 198.
- Apollonius scriptor adversus Montanistas. 184-186.
- Apollonius Martyr. 189. ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβηκότες. O
 ratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. ibid.
- Apollophanes Philosophus. 220.
- Apostolica vox, γίνεσθι δόκιμοι τεραπέυται. 253.
- Apostolicus presbyter S. Ireneo laudatus. 173. S. Clementi Alexan-
 drino. 215.
- Apostolorum Acta Apocrypha. 97. διδαχαί id.
- Apphianus Martyr, sub Maximino. 322-325.
- Aquila Confessor, sub Valeriano. 261.
- Aquila Ponticus qui libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
- Aquila Præfectus Ægypti 204. 207.
- Arabianus, Christianus scriptor, 195.
- Arabum Psychopannychitarum error ab Origine confutatus. 233.
- Archelaus Herodis Magni F. 27.
- Archiva Edessena. 32.
- Ares, Martyr sub Maximino. 335.
- Aristidis Apologia pro Christianis. 116. seq.
- Aristion, vir Apostolicus. 111. ejus ἀρχαῖος τῶν Ἰῶ Κυρίου λόγος ἔστιν
 laudatz, 112.
- Aristo Pellæus, scriptor. 118.
- Aristobulus, ex Paneade, scriptor Judæus 215. unus ἐ LXX. Inter-
 pretibus. 287. ejus βιβλαὶ ἐξηγητικαὶ τῶ Μωϋσεως νόμου ad Ptole-
 mæos, Lagi & Philadelphum. ibid.
- Aristoteles. 197. Aristotelica schola Alexandriz. 281.
- Artaxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
- Artemas. 282.
- Artemonis hæresis, 195. seq.
- Asclepiades Antiochiz Episcopus. 212. 213.
- Asclepiodotus Theodoti cornarii, hæretici discipulus. 197. sacras
 Scripturas corrumpit. ibid.
- Asclepius, sectæ Marcionitarum Episcopus, Martyr sub Maximino
 335. seq.
- Asterius Urbanus, scriptor, 182.

Aftyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
 Ater (al. After) Ægyptius, Martyr. 239 sq.
 Athenodorus, Gregorii Thaumaturgi frater, Origenis discipulus, Ec-
 clesiarum alicujus in Ponto Episcopus. 230. 263. 278.
 Attalus Pergamenus. Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
 Itricus, Vir Consularis. 104. alius Episcopus Synnadenfis in Phry-
 gia. 222.
 Auctoris nescio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montani-
 stas 179-187. Alius contra Artemonistæ hæresin, 195.
 Avilius Episcopus Alexandrinus. 87. 90.
 Avircius Marcellus. 179.
 Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
 Autolycus ad quem Theophilus Antiochenus scripsit. 146.
 Auxentius Martyr sub Maximino, 329.
 Babylas Episcopus Antiochenus. 229. Confessor Christi, in car-
 cere mortuus. 234.
 Bacchius Justinii Martyris avus. 126.
 Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de quo notat.
 Bacchylus Corinthiorum Episcopus. 190. Ejus Epistola de Pascha-
 te. 191.
 Barcabbas & Barcoph, Basilidis Prophetæ. 120.
 Barcochebas. 118. 122.
 Bardefanes Syrus. 151. Ejus errores & scripta. ibid.
 Barnabas. 30. 38. Ejus Epistola. 214. 215. spuria. 97.
 Iustus Barfabas, vir Apostolicus. 112.
 Bartholomæus Apostolus. 175.
 Basilicus Marcionita. 177.
 Basilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evan-
 gelium. 120.
 Basilidiani. 142. Eorum Prophetæ, supra in Barcabbas.
 Basilides Martyr. 207, 208.
 Basilides Pentapolitanus Episcopus, ad quem scripsit Dionysius
 Alex. 277.
 Benjamin, Episcopus Hierosolymitanus.
 Beryllus Bostrenorum Episcopus & ejus scripta. 222. error. 231.
 Bessas Martyr, 239.
 Biblias martyrium passa. 158. seq.

- Bibliotheca Æliz urbis. 212. Pamphili Martyris. 231.
 Blandina martyrium passa, 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus. 178. 187.
 Bolanus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 fatenum. 279.
 Cæcilianus Carthaginienſis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem, 195. contra Proclum Montanistam
 Ζήτησις sive Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. 19.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexæmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus 120. Carpocratiani. 142.
 Carpus Martyr. 136.
 Cassianus Hierosolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani χρονογραφία. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 242.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus. 222.
 Cephas (Galat. II. 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀπεκάλυψις 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes noluit 100. 128.
 Chzremon Diaconus. 257. 258. 261.
 Chzremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus, 240.

Chzremon Stoicus. 220.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

CHristo tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHristi dicta qvz in Evangeliiis non leguntur, 108. 186. *ἔιναι τῶν βασιλέων καὶ διδασκαλίας*, libris Papiz insertz. 112.

Chrysophora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clemens 216. Alexandrinus 175. Pantzni discipulus 214. presbyter 213. scholz Cateheticz Alexandrinz praelectus 208. assertor Divinitatis CHristi 196. Praceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, Qvis dives salvetur, 91-94.

Clemens Episcopus Romz 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebrzoz Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios. 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

πολυπῆ καὶ μακρὰ συγγράμματα heri & nudius tertius Clemens supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobius Judzuz hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon Hermopolitanz Ecclesiz Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicznam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolz & edicta. Vide infra Epistolz. Statuz ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἐκτὸς, 637.

Coracio Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus. 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochenum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliz ejus Epistolz. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philosophus, 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias. 74.

- Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Licinium Comes. 398. 399.
- Cronion Eunus Martyr. 238.
- Cronius Philosophus. 220.
- Culciani Praefecti Aegypti sub Maximino, & Christianorum hostis supplicium. 366.
- Cyprianus Episcopus Carthaginienfis, rebaptizandos haereticos docuit. 251. Ejus Epistolae. 242.
- Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
- Aurelius Cyrenius, Praefectus sub Gallieno. 262.
- Cyrus Rex Persarum. 408.
- Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
- Δαμνσία προσημέσις*. 317.
- Dalce. 134.
- Damas Magnesia ad Mzandrum Episcopus. 107.
- Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
- Demetrianus Episcopus Antiochiz. 248. 251. 263. 277. ejus filius Domnus. 282.
- Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 210. 221. 222. 228. 229.
- Demetrius presbyter. 261.
- Demetrius Judaeus scriptor. 215.
- Desposyni, Servatoris nostri cognati. 23.
- Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
- Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam deductum & publice discriptum. 296. *Est non velle*, inquit Lactantius cap. 13. de mortibus persecutorum, *magno tamen animo*.
- Diodorus *ὁ τὰς βασιλευσίδας ἐπιστολὰς*. 646.
- Dionysia Martyrium passa. 239.
- Dionysius *Arceopapita* primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
- Dionysius *Corinthiorum* Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolae variae. 143. sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68. 144. 145.
- Dionysius Origenis discipulus, 229. scholae catecheticae praefectus ibid. inde *Alexandrinus* Episcopus. 232. 261. 278. 289. *ὁ καὶ ἡμᾶς* 100. (Confer Dodvvelli diss. ad Irenaeum pag. 227.)
- Ejus Epistolae *de baptismo*, I. ad Stephanum Episcopum Romanum. 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ Paschales. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. 69. ad Flavium. 266. aliz, ibid. Ejusd. Epistolæ ad Cornelium Episcopum Rom. 247. 248. ad Domitium & Didymum. 260. 266. ad Fabium Antiochenum Episcopum. 236. 241. 246. Ad Antiochenam Ecclesiam. 279. Adversus Germanum Episcopum. 235. 257-261. ad Hermamonem & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad Novatum. 247. Epistola de sabbato 296. alia ἐπὶ γυναικὶς ibid. aliz Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. -- 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.

onysius ad quem scripsit, quisque *συμμετρίων* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus Romanus 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

onysius *Tripolitanus*, Martyr. 321. Alius Dionysius Martyr. 322.

onysius ὁ ἀπὸ ὑπαφάνων. 547.

osorius Confessor. 239. alius presbyter. 261.

us presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 308.

us Episcopus Hierosolymitanus. 211.

ocetæ. 214.

olichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.

onitus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.

oninus Martyr sub Maximino. 328.

omnus Cæsaræ Cappadociæ Episcopus. 262.

omnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.

onatistæ innuuntur. 473.

rotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. Baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.

ositheus hæreticus. 142. Dositheus ibid.

acilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.

Dusa-

Dufares ab Arabibus cultus. 645.

Ebionzi. 99. 173. 218.

Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 141. 153. 168. 170. 171. 189.

Elias Martyr sub Maximino. 335.

Elpistus. 144.

Encratitarum hæresis. 149. seq.

Εὐαθάς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333. sq.

Τὰ ἐν τῷ ἐνὶ χ. μαθήματα. 287.

Vetius Epagathus, Martyr. 155. 161.

Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum. 122. 123. 148. *Antonini* Pii ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses

& omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione

fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189.

Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* con-

tra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.

Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 335. 364.

437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.

Ejusdem ad civitatem Tyrionum 352. seq. ad Sabinum præ-

fectum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam

Christianorum. 360. 363. 364. 438. mentio & 352. Edictum

Licinii contra Christianos 396. *Constantini* & *Licinii* pro Christianis

388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini* & *Licinii* Edictum

contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum

Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis

390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexan-

drum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium

missa. 473-478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Ce-

cilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanum

Episcopum 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam

486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsari-

ensem Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem

de conficiendis sacris Codicibus, ibid. Lex de hæreticis. 510.

seq. alia 453. seq. 455-463. 464. 482. seq. Epistola ad Mac-

rium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem

& reliquos Episcopos Palæstinæ. 509. seq. ad Miltiadem Episco-

pum Urbis Romæ & Marcum; 391. ad Provinciales Orientis

edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum & reliquos Antiochiz congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum Rationalem Africæ memoratur 393.

bini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præfides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græcè & latino versa, 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandriæ Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Orientalium* provinciarum de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provinciarum *Palaestine*. 191. 194. Ecclesiarum *Pontii*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiarum *Smyrnaeorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Piennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiarum ad Ecclesias *Asiæ* & *Phrygiæ*. 154-165. 166. 167. seq.

Simachus Martyr. 239.

Sos Episcopus Antiochenus. 141.

Scripturas librorum Prophetiarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174. 175. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionitis solum receptum. 99. Syriacum 143. 249. *versio* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Marcellus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Abulus Manganzenis. Martyr sub Maximino. 341.

Proclus Geometria. 197.

Proclus laicus in Ecclesia Larandensi concionatur. 222.

Proclus Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Proculus Eunus, Martyr. 238.

Proculus Episcopus primus Antiochiz. 91. post Petrum. 106.

K

Euphra+

Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.

Euphronius presbyter. 519.

Eupolemus judæus. 215.

Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.

Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodicens. 261. 284.

Eusebius Cæsarensis, usus Bibliothecâ Eliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *ἡστορίαι*
κατ'ὸν χρόνον 4. libri de Demonstratione Evangelica. 10. Eclogarum
Propheticarum libri, ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308. d. Antiquiorum Martyrum passiones.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata. 231.
Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili,
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἱστορίαι αὐτοῦ ἐκ τῶν παλαιῶν γυνόμενοι*. 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.

Eutychianus Episcopus Romæ. 284.

Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
satenum. 279.

Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.

Fadus, *Φάδδης*, Procurator Judææ. 49.

Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.

Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.

Faustus 236. 260. idem forte Faustus Diaconus. & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ab postea Martyr. 261.

Faustus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano 308.

Felix Episcopus Rom. 283. 284.

Festus Procurator Judææ. 61.

Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.

Firmilianus Præses Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.

Flavianus Præses Palæstinæ. 318.

Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.

Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

Flo-

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Afiz Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Afiz Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilæi. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis, 262.
 Georgius presbyter. 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus. 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gorthæus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granius ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Afiz ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus). Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libris tradi-
 tiones Apostolicas *ὑπομνηματισάμενος* 121. ubi locus ex illo
 opere: & plura 142. 143. *ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπομνήματι* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarfi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Hemerobaptistæ. 143.
 Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum *παντα ῥη ποταμὸς δίκην* alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris *εἰς τὸν Ἀπόστολον* 195.
 Herais catechumena martyrium perpeſſa. 206.
 Hermæ Pastor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæresi) ſacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Episcopus Hieroſol. 289.
 Hero Origenis diſcipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Episcopus, 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Hefychius Ægyptius Episc. Martyr ſub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Episc. ad quem ſcripſit Dionyſius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samocetenum 279.
 Hippolytus 222. 248. ejus liber de Paſcha & alia ſcripta 223. ſeq.
 Hiftorici non Chriſtiani, *οἱ ἀποθῶν τὴ καὶ θ' ἡμᾶς λόγῳ συγγραφεῖς* 116. 154. 169. *ἰδίως τῆς αὐτῶν συγγραφίης*. 268.
 Homærus. 319. 608.
 Hosius ab Hoſio miſſum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 397.
 Hoſius Episcopus Cordubeniſis. 393. 487.
 Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenus Hieroſolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epiſtola 66. 97. Jacobus Juſtus Episcopus Hieroſol. 38. ſeq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra 265. ſq.
 Ignatius Antiochenſis Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epiſtolæ. 106. ſq. 110. locus ex Epiſtola ad Rom. 107. ad Smyrnicos. 108. Epiſtolarum ad ſe miſſarum meminit Polycarpus, eaſque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippenſes miſit 109.
 Incerti auctoris adverſus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæreſin. 195.
 Ingenuus, *Ἰγγίνης*, ſub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apoſtolus. 90. 91. ſq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128. bene Græce ſcripſit. 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *ἐκ ἀρχαίων ἀποκάλυψα*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.
- Iannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 275. ejus *παράδοξος* à Papia laudat 112.
- Iannes Episcopus Hierosol. 117.
- Iannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.
- Isephus Barlabas Vir Apostolicus. 112.
- Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.
- Isephus Episcopus Hierosol. 117.
- Maximus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum princeps 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hereses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 172. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 188. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoade. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romae. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.
- Nyrron Martyr, sub Decio. 240.
- Orus Aegyptius Martyr. 233. sub eodem.
- Philippus Galileus 17. 18.
- Paulus Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.
- Paulus scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.
- Paulus Episcopus Hierosol. 118.
- Persecutorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hereses. 64. 142. Judaica *ἀντιπρόσωπος*. 143.
- Pompeianus Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

Julianus Episcopus Alex. 174. 190. 202. alii duo Episcopi Hierosol. 176.

Julianus Apameensis Episcopus. 182.

Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.

Ælius Publius Julius, Develtæ Coloniz Thraciz Episcopus. 187.

Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis Christi. 196. ejus scripta. 139. sq. *ὑπερὰ τὰ Μαρκιανῶν καὶ ὑπερὰ τὰ ὁμήρου*. 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136. 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.

Iustus Episcopus Alexandrinus. 117.

Iustus Barsabas vir Apostolicus. 112.

Iustus Tiberienfis, Historicus. 86.

Jacobus Iustus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Iacobus. Alius

Iustus Judæus, Hierosol. Episcopus, 106. 117. alius Junior, item Episcopus Hierosol. 117.

Lætus præfectus Ægypti. 447.

Latronianus Corrector Siciliz. 392.

Leonides Origenis pater, Martyr. 201.

Levi, Episcopus Hierosol. 117.

Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.

Liber quem cælo delapsus jactabant Helcesaitz. 234.

Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra. Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.

Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.

Longinus Philosophus. 220.

Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à quibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.

Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediz præsentem Imperatorem. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.

Lucius Martyr. 139.

Lucius Episcopus Romæ. 250. sq.

Lucius qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius

- ucius presbyter. 261.
 ucuas Judzorum Dux. 116.
 upus Ægypti præfectus. 115.
 usius Qvietus, dux exercitus Romani. 116.
 Iacar Martyr. 239.
 ἡ Μακκαβαία Σαββῆθ Σαββανίῃλ. 226.
 Iacrianus. 270. ἐπὶ τῶν καθόλου λόγων τῆ βασιλείας Catholicus five Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγύπτου μάγων, quod instar Magorum Ægypti Moyfi resistentium, prætigias superstitionis Valeriano insudit.
 Ialchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278.
 279.
 Ialchus Martyr sub Valeriano. 261.
 Ianes hæreticus. 283.
 Ianichzi. 284.
 Iarcella martyrium passa, unâ cum filia Potamizna. 287.
 Iarcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis. 257.
 Iarcellinus Episcopus Rom. 284.
 Iarcianus S. Irenzi frater. 104.
 Iarcianus hæreticus Doceta. 213. 214.
 Iarcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.
 Iarcionistæ. 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.
 Iarcus Turbo, Dux exercitus Romani. 116.
 Iarcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95. 96. 112. seq. 172.
 Iarcus Episcopus Alexandrinus junior. 125.
 Iarcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.
 Iarcus ad quem Constantini M. Epistola. 391.
 Iarcus hæreticus. 124.
 Iaria Christi mater. 23. 24. alia Maria. 79. 80.

Mari-

- Marinus Martyr. 263.
 Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothzi, Judaica hzrefis. 142. 143.
 Maternus. 391.
 Mattheus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus; O. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueo gul
     sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosoly
     tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximiliber, unde malum, & quod materia creata à DEO fit.
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. ad
     qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium succēdit.
     278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni
     nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Articum*, *μὲλ ἀρτιτικὸς* dictus. Eusebio per septennium notus, id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardianus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq. 8
     libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 14
     148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. CE
     stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hzreticus. 98. 119. *μενανδριανισαί* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

- iliades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.
 iliadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophe-
 tam in ecclasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Di-
 vinitatis Christi 196.
 Iulianum Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M.
 Epistola. 391.
 Iulianus Pythagoricus. 220.
 Iulianus, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.
 Iulianus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam sibi
 fregit. 181.
 Iulianus plures se jactabant habere Martyres. 182.
 Iulianus à Cilicibus cultus. 645.
 Iulius presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.
 Iulianus scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 187.
 Iulianus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.
 Iulianus gentium. 621.
 Iulianus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
 Iulianus ad quem Constantini M. Epistola. 519.
 Iulianus Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.
 Iulianus Ægyptius, Martyr. 240.
 Iulianus Episcopus Larandensis 222.
 Iulianus Episcopus Ægyptius Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. con-
 futatus. 270. ejus ελεγχ. & Ἀλλυγομένη. 271. Psalmi. ibid.
 Iuliana Synodus 486 seq.
 Iulianus, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.
 Iulianus. 101. Nicolai dictum: ὅτι ἐστὶν ἀρχαῖος ἀπὸ τῆς αἰῶνος. ibid.
 Iulianus Iconii Episcopus. 278. 279.
 Iulianus Pythagoreus. 220.
 Iulianus Ægyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
 Iulianus (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq.
 Novatiani σχῆμα. 248. νεωτεροποιῶν, 251.
 Iulianus Philosophus 220.
 Iulianus ab Arabibus cultus. 645.
 Iulianus scriptores. 46.
 Iulianus Ephesiorum Episcopus. 107.
 Iulianus ad quem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito.
 148.

L

Ora-

- Marinus Martyr. 263.
 Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothæi, Judaica hæresis, 142. 143.
 Maternus. 391.
 Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus; O. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueo gul
 sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosoly
 tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta. Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximi liber, unde malum, & quod materia creata à DEO sit. 2
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 26
 qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit. 26
 278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni
 nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Atticum*, *με*
τῆς Ἀττικῆς dictus. Eusebio per septennium notus. id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardianus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq.
 libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 14
 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. Ch
 stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hæreticus. 98. 119. *μενανδριανισαί* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

Alcibiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.
 Alcibiadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophe-
 tam in ecclasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Di-
 vinitatis Christi 196.
 Albiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M.
 Epistola. 391.
 Albius Pythagoricus. 220.
 Albius, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.
 Albius hereticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam sibi
 fregit. 181.
 Albius plures sectabant habere Martyres. 182.
 Albius à Cilicibus cultus. 645.
 Albius presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.
 Albius scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 287.
 Albius scriptor. 141. contra Encratitas. 149.
 Albius gentium. 621.
 Albius Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.
 Albius ad quem Constantini M. Epistola. 519.
 Albius Confessor, Theodorianorum Episcopus. 196. seq.
 Albius Egyptius, Martyr. 240.
 Albius Episcopus Larandensis 222.
 Albius Episcopus Egyptius Chiliasmi assertor à Dionysio Alex. con-
 futatus. 270. ejus *ἑλγος* *Ἀλλυγομένης*. 271. Psalmi. ibid.
 Albius Synodus 486 seq.
 Albius, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.
 Albius, 101. Nicolai dictum: *ὅτι ἐστὶν ἀρχαῖα τῆς σαρκὸς*. ibid.
 Albius Iconii Episcopus. 278. 279.
 Albius Pythagoreus. 220.
 Albius Egyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
 Albius (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq.
 Novatiani *ἱστορία*. 248. *νεωτεροποιία*, 251.
 Albius Philosophus 220.
 Albius ab Arabibus cultus. 645.
 Albius scriptores. 46.
 Albius Ephesiorum Episcopus. 107.
 Albius ad quem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito.
 148.

L

Ora-

Oraculum de Domino terrarum ex Judzorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. quibus deceptus Maximinus. 362.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371-382. de edificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 216. seq. 218. seq. 234. seq. *ῥημάτων ἀρχαίων συγγράμματα*. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 262.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, quem ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXII. 233.

Tom. I. Expositionum in Mattheum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homilia in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225. *ἑρωματίαι* decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium & Protoctetum. 228. Epistolæ variz 235. 229. ultra centum 233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Reryllum. 232. in Synodo contra Arabes Pſycho-pamnychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episcopos de recta fidei suæ ratione. 233. pleniorum Indicem scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Cæsareensis presbyter. 288. seq. Martyr sub Maximino
ibid.

- ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.
- ntanus ex Stoico Philosopho praefectus Scholae Christianae Alexandrinae 175. 208. 214. 216. 221.
- ias Hierapolitanus Episcopus 53. 106. Ejus quinque libri *λόγιον Κυριακῶν ἐξηγήσεις*. 110. Ex prooemio librorum ipsius. 111. alter locus è libris Papiae 112. *σφόδρα σμικρὸς τὸν νῦν*, ibid. pyrius. 191.
- pulus Martyr. 136.
- termuthius Martyr sub Maximino. 343.
- tricus Vicarius Praefectorum. 393.
- ulinus Laicus concionatur Iconii. 222.
- ulinus cui librum X. Historiarum dedicat Eusebius. 369. Tyrionum Episcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.
- alus Antiochenus, vir disertus sed haereticus qui Alexandriae docuit Origenis tempore. 203.
- ali Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolae. 226. rejectae ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebraeos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265. quonquam in latino in versus ordo conspicitur.
- alus Jannitensis, Martyr sub Maximino. 336.
- alus Samosatenus 195. 184. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. 19. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocari maluit. 280. *ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων καὶ ὑπαγορεύων αὐτὰ βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος*. ibid. Ejus Plalmi. 281.
- ius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.
- rvilius Paulus Afiz ProCOS. 147.
- ius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi piz ejus ante mortem preces.
- nsis Aegyptius Martyr (A. C. 304.) 321.
- leus Aegyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.
- rennis Judex. 189
- xxi Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

- Pſalmi Therapevtarum Philonis. 55. 57. *ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ ἀδελφῶν*
 196. 271. 281. 349. 371. Pſalmi Pauli Samofateni. 281.
 Ptolemæus Martyr. 138. alius sub Decio. 240.
 Ptolemæus Lagi. 173. 174.
 Publius Episcopus Athenienſis & Martyr. 143.
 Pythagoras Moſen imitatus. 590. Pythagoreorum ſilentium *qv*
qvenne imitatus Baſilides. 120.
 Pythii Apollinis oracula 467. 468. 627. Vide ſupra Oracula.
 Qvadratus. 109. Publī in Episcopatu Athenienſi ſucceſſor; 143.
 Propheta 183. Ejus Apologeticon pro Chriſtianis, ad Imp.
 Hadrianum. 116.
 Luſius Qvietus. Vide ſupra, Luſius.
 Qvinta martyrium paſſa. 237.
 Qvintus Phryx, temere ſe offerens Martyrio cui ſuſtinendo erat
 impar, 129.
 Qvirinius (*Κυρήνιος*) Præſes Syriz. 18.
 Reticius in Gallia Episc. 391. 392. a
 Rhodonis liber ad Calliſtonem, Marcioni oppoſitus. 177. Com-
 mentarii in Hexæmeron 178. ad Tatiani Præceptoris ſui qvæ-
 ſtiones reſpondere voluit ibid. varios libros ſcripſit, 177.
 Romanus Cæſareenſis Diaconus & exorcista, Martyr Antiochiæ (A.
 C. 303.) ſub Diocletiano 320. De hoc etiam Eufebius lib. 2. de
 reſurrectione. T. I. Opp. Sirmodi p. 66. ſeq.
 Romulus Subdiaconus Dioſpolitanus Martyr (A. C. 304.) 321.
ἡ κατὰ Ῥωσσὸν παρεκκλήσια. 212. Eccleſia in Rhosſo Syriz opido.
 Rufus Martyr. 108.
οἱ κατὰ Σαβήλλου ἀμεινικοί. 252. Dionyſii Alex. contra Sabellium Epi-
 ſtolæ. 277.
 Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio ſub
 Maximino. 347. 348. ejus Epistoła. 347.
 Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. ſeq. Sa-
 cri libri in foro exuſti. 298. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
 Sadduczi 143.
 Sagaris Episcopus. 191. Martyr. 147.
 Salomonis Proverbia, *συφία πρὸς πάντας*. 143. 149.
 Salomonis Sapientia 173. 194. 214.
 Samaritzæ, 143.

inctus, Σάκης, Diaconus Viennensis & Martyr, 157. seq. 161.
 urbari Saraceni. 241.
 turnilus Antiochenus, hzreticus, 119. 150. Saturniliani, 142.
 janus Judzos acerbe persecutus. 44.
 leucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
 natus Rom. decretum de Deo non nisi quem ipse probasset reci-
 piendo. 41.
 meca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 ptuaginta interpretes, 173. seq. 217. aliz Grzcz librorum V. T.
 versiones, ibid.
 rapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Cari-
 cum & Ponticum, contra Cataphrygas, 186. seq. liber de Evan-
 gelio Petri & alia scripta, 213. Alius Serapio Martyr, 237.
 rapion lapsus. 246.
 renii Gramiani, Afiz Pro Cos, litterz ad Hadrianum de Christianis
 non temere occidendis. 122. 123.
 renus Origenis discipulus, Martyr, 206. Alter eodem nomine,
 ibid.
 ervilius Paulus, Afiz Pro Cos. 147.
 verus hzreticus, 150. Severiani. 150.
 xti liber de resurrectione. 195.
 bylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis, 592.
 idonius Confessor sub Decio. 242.
 imeon Cleopz filius, Episcopus Hierosol. 142. 87. 91. 106. 117. ejus
 Martyrium. 103. seq.
 mon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statuz, Simoni Deo Sancto)
 seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicz illius prztigi-
 giz. 120.
 moniani, 51. 142.
 su Siracidz liber. 214.
 crates Philosophus, 576.
 crates Episcopus Laodicens. 284.
 tas Anchialensis Episc. dzmonium Priscillz ejicere voluit. 187.
 ter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus
 Epistola ad Corinthios. 145.
 ephanus Protomartyr. 38.
 ephanus Episcopus Laodicens. 288.

Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.

Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.

Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.

Symmachi Ebionzi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus
Commentarii. 218.

Syneros Marcionita. 177.

Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.

Synodus contra Arabes Pſychopannychitas. 233. Contra Beryllum

231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. *ibid.*

Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebap-

tizandis. 254. In causa Cæliciani. 391. Synodus Antióche-

na qua firmare quidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia

contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278.

Synodus Nicæna. 486. seq.

ἐκ τῆς κτ' ἰβραϊκῆς εὐαγγελίου καὶ τῆς Συριακῆς nonnulla profert Hegesip-
pus. 143.

Tatianus Encratarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes.

137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τεσσάρων. 150. Quæstionum liber quas

resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor

Divinitatis Christi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus

verbis reddere aggressus. 151. πολλὰ τι πλεονος συγγεγραμμένα

magnam multitudinem scriptorum reliquit. ibid.

Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.

Telesphorus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.

Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis

Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.

Thebutis hæreticus. 142.

Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.

Thelymidres Episcopus Laodicens. 247. 251.

Themison 182. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.

Theoctistus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus

Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.

Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Theodorus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
satenum. 279.

Theodorus Laicus, Synnada in Phrygia concionatur. 222.

Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Tho-

- Theodotio Ephesius 173. 217.
 Theodotus Episcopus Laodicens , 288. Medicæ artis peritissimus. ibid.
 Theodotus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta habitus. 168. 181.
 Theodotus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corrupit. 197.
 Theodotus argentarius, coriarii discipulus. 169.
 Theodulus Martyr sub Maximino. 340.
 Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.
 Theophili Antiocheni 141. ad Autolycum, & alia scripta. 145. sq.
 Theophilus Episcopus qui in Concilio Antiocheno Paulum Samosatenum condemnavit. 279.
 Theophilus Cæsare in Palæstina Episcopus. 190. 194.
 Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.
 Theophrastus Philosophus. 197.
 Theotecnus Cæsare Palæstina Episcopus. 262. 278. 279. 288.
 Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præses Provinciæ sub Maximino. 367. Ejus supplicium. ibid.
 Therapevta Philonis. 54. 55. seq.
 Thomas Apostolus, 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.
 Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191.
 Timæus Episcopus Antiochenus. 284.
 Timolaus Ponticus, Martyr. 321.
 Timotheus Martyr, Gaza sub Diocletiano. 322.
 Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesus. 73.
 Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui libros *πρὸς Φίλων* Pater inscripsit. ibid.
 Titus Cretæ Episcopus. 73.
 Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.
Τραυμὴς αἰσῶς μὲν 334.
 Marcus Turbo, vide Marcus.
 Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 307. 308.
 Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.
 Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.
 Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

M

Valen-

- Valentinus hæreticus. Romæ. 124. 150. 187. Valentiniani. 142.
 Valentini sectator per aliquod temporis Bardefanes. 151.
 Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
 Vates & poeta quidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis; pag. 11. & Henr. Dodvvelum diff. XI. Cyprianica Sect. 56.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
 Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Palchate. 191. 192. non eadem cum Artemone lenfit. 196.
 Virgilius ἐξοχῶτα τῶν καὶ τῇ ἰταλίαν ποιητῶν. 593. Ex Ecloga ejus quarta versus quidem Græcis versibus translatus. 593-597.
 Ulpianus Tyrius, Martyr. 315.
 Urbanus Confessor. sub Decio. 242.
 Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
 Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum. 330.
 Asterius Urbanus, scriptor. 182.
 Urbicius Judex. 138. 139.
 Ursus, Rationalis Africæ. 393.
 Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
 Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
 Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζάμβδας.
 Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
 Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
 Zamolxis à Getis cultus. 645.
 Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
 Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
 Zeno Matyr, sub Decio. 240.
 Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
 Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
 Zosimus Martyr. 108.
 Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
 Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων, *De martyribus Palæstinae*
 in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310. passis
 a) liber

liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum us versione libro octavo Historiz Ecclesiasticæ subjicitur: à *Rufino* Musculo prætermisus, à *Christophorono* pro parte libri octavi editus, à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex *Valesii* versione in notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit Actis Martyrum * selectis; g. 330-352. Paris. 1689. 4. A *Vincenzio Marinerio* translatus, fuit ad *Jo. Bollandum*, ut ipse testatur præf. ad T. 1. Act. Sanctorum nuarii pag. 45. b. Librum illum tanquam ab opere Hist. Eccles. versum promittit *Eusebius* VIII. 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς παρ-
νόμῳ, τὸν τε καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς γνωρίμους διέτερας ποιήσομαι γραφῆς.

6. Liber contra Hieroclem. Bithyniæ ex Vicario Præsidem & iustea Alexandriæ b) ἑπαρχον, πρὸς τὰ ὑπὸ Φιλοστράτου εἰς Ἀπολλώνιον τὸν ἀνείαδι τῆς Ἱεροκλεῖς ἐπὶ ἀληθείας αὐτῆς τε καὶ τῆς χριστιανικῆς σύγκρισις. Aux & consiliarius Diocletiano ad faciendam persecutionem fuit ille Hierocles teste *Lactantio* c. 16. de mortibus persecutorum, & libros duos Christianos scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. divinar. (λό-
ος Φιλαλαθείας πρὸς τῶς χριστιανούς in scripsisse colligas ex eodem atq; *Eusebio*,) quibus inter alia ostendere voluit Apollonium vel paria cum CRISTO vel etiam majora fecisse. Primus *Eusebii* librum, quem notius Cod. 39. ἀποσκευασμὸν βιβλιδάριον πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τῆς ἀνείας Ἱεροκλεῖς λόγους vocat, Græce edidit *Aldus* cum *Philostrati* *Apollonio* Venet. 1502. fol. & 1535. 8. latine vertit *Zenobius Acciajolus* Florentinus Ord. Prædicatorum, præmissa ad *Laurentium Medicem* Epistola, Mon. 1532. 8. cum *Philostrato* de vita *Apollonii*, atque sæpius inter *Eusebii* opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica monstratione. Pesime à Florentino interprete versum esse hunc rum, notavit *Pearsonius* præf. ad Hieroclem. Græce & latine cum *Acciajoli* versione, & variis lect. è Codice Regis Galliarum à *Federico Mor-
M 2 vello*

Ⓢ Vide *Hanckium* de scriptoribus Byz. pag. 118. & *D. Christianum Kortholtum* de persecutionibus Vet. Ecclesiæ pag. 468. Δεκαετὴ χρόνος durasse illam persecutionem notat *Eusebius* VIII. 15. Hist. cum post octavum annum aliquantisper remississet. id. 16.

Acta illa Martyrum selecta viderunt etiam lucem Gallice, *Droueto* & *Malpertuis* interpretibus, Paris. 1708. 8.

b) *Valc.* pag. 177. ad *Euseb.* *Epiphan.* LXVIII. 1. De Hierocle juniore cujus commentarius in aurea carmina existat, aliisque ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de *Philostrati* opere lib. 4. cap. 24. §. 2.

vello adscriptis prodiit inter Philostrati Opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus ex eodem Regio Codice ab *Luca Hoffmann* adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolavit: ad calcem librorum Eusebii de demonstratione (non, ut clariss. Caveus memoriz lapsu scripsit, cum libris de præparatione) Evangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum nova versione notisque Rev. D. *Godfridi Olearii*, qui etiam librum in capita distinxit, & collatis Philostrati locis passim emendavit, Lips. 1709. fol. in luculenta illi Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Cousinus Paris. 1684. 4. *discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane* &c.

7. Κατὰ Μαρκίλλου, Libri duo contra Marcellum Ancyrae Episcopum, ejusque σύγγραμμα c) prolixum decies mille prope versuum, quo Sabellianismum incautus propugnauerat, Filiumque & Patrem docuerat ὀνόμασι μὲν Διαφόροις Πατέρες καὶ ἡ χρηματίζοντας, ὡς τὰ ὑποστάσει ἐν ὄντας, oppugnaueratque Asterium maxime Cappadocum, tum Eusebium τὸν μέγαν, (Nicomediensem) Paulinum Tyri ac deinde Antiochiz Episcopum, Origenem, Narcissum Neroniadiis Episcopum & alterum Eusebium Cæsareæ Palestinæ. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Eusebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipse narrat extremo libri posterioris. Hos libros antequam ederentur lectos Turriano, primus MS. Codice recensuit & latina versione ac notis illustravit *Rich. Martenius*, editos ad calcem librorum de demonstratione Evangel. Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. MStum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μαρκίλλου ἐλέγχων βιβλία γ'. De Ecclesiastica Theologia adversus eundem Marcellum

- c) De hoc Marcelli libro quo Asterium Sophistam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapsus & cum Sabellio vel Paulo Samosateno facere visus est, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53. Hist. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi A. C. 347. Episcopatum recuperavit, professus se non ita sentire ut ab Eusebio accusatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Eusebio confutatum libris tribus. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Ecclesiastica Theologia eidem Marcellulo oppositos, è quibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21. Marcelli hujus discipulus fuit Photinus.

lum, confutatio. lum *L. i. III.* inscripti Flaccillo, Antiochiz ad Daphnem Episcopo, & ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latina versione ac notis illustrati, & ad calcem Demonstrationis editi. Hos quinque libros adversus Marcellum Labbeus putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, quando inter Eusebii scripta memorat libros quinque *ὑπὲρ Θεοφανείας*. Videtur enim hoc idem illi esse quod *Θεολογίας*. Sed id tanquam incertum omitto, cum Hebed Jesu quoque in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Eusebii librum *de ortu divino*. Libros tres Ecclesiasticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epistola de Fide Nicæna ad Casarenses* quam servarunt Gelasius Cyzicenus in Actis Concilii Nicæni II. 35. seq. p. 50. Epistolam Encyclicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. seq. atque Theodorus lib. 1. hist. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 11. & Nicephorus VIII. 22. Hoc est *ἀπελογητικὸν* eidem Gelasio memoratum. lib. 2. cap. 1. quod ad Episcoporum Orthodoxorum *ἑκὼν* missum affirmat. Ex hac Epistola nonnihil producit S. Athanasius Epist. ad Africanos Episcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epistolæ Synodi Nicænæ decretis. MStum occurrere in Bibl. Vindobonensi notat Lambecius III. p. 86. Verba quæ Theodorus pag. 40. aliique habent, & Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Cæcilius in Apologia adversus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Eusebii Doctrina de æterna Filii hypostasi è diametro pugnare, adeoque non esse Eusebii, sed Ariani cujusdam fraude inserta, quod etiam affirmaverat in diss. pro Eusebio pag. 47. edit. Genev.

10. *Περὶ τῶν τοπικῶν οἰσμάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ*, de locis *Hebraicis*, de quo libro non repetam quæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 7. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Isaaci Vossii num. 10. memorari Eusebium de locis sacris cum expositione Hieronymi, & volixis Petri Bertii commentariis hætenus ineditis. Inscriptum hoc libellum Eusebius *Paulino*, Tyri Episcopo quem *ἱερὸν Θεὸν ἀνθρώπων* vocat, eidem nempe cui decimum historiæ Ecclesiasticæ librum consecravat. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exstat latina interpretatio, sæpius etiam in Operibus ejus edita, meminit alterius versionis sed imperitæ & parum latinæ, quam ante

ipsum nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliz Tom. 2. pag. 247. in edibus Jacobz n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfueriano meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam temporis Judeæ & distinctas tribuum sortes, ipsius quoque Hierusalem, templique in ea cum brevissima expositione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione constat sed illa jam pridem interciderunt. Nescio topographiamne, illam intelligat Hebeus Jesu, quando in Catalogo librorum Hædalicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

II. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit Eusebius Vercellensis ut idem Hieronymus auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est quæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii *ὑπομνήματα* sive *Commentaria in Psalmos CXVIII.* ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atque erudita præliminari dissertatione edidit Bernardus de Montfaucon in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1706. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 31. intercederunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam Origenis in Psalm. 119. pag. 723. & in Psalm. 4. *Asterius* pag. 28. Eusebii *πρωτοὶ* sive *ὑποθέσεις* argumenta brevia in Psalmos ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Biblicorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Mediceæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfatiunculas duas, alteram *πρὸς ἀναψάλματα*, alteram *ὑπὸ θεῶν ἕως τὴν ἀνακαταλείψαν τὴν ψαλμῶν* memorat Lambecius

III.

* Tale est, quod in verba Psalmi CX. I. *Dixit Dominus Domino meo*, affertur in Synodi septimæ sive Nicænæ A. 6. scilicet 5, T. 3. Binii pag. 662. quod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos scriptos ab Eusebio circa A.C. 337. notat Montfauconus in Epistola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis in *Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit Jo. Meurfius, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pselli ἐρμηνεία versibus scripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum quidem illum Commentarium sub Eusebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinz editum Eusebii non esse, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta *Athanasii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nyssemi* pag. 11. 14. *Philonis Carpasi* pag. 13. seq. 32. 34. 39. 44. 52. seq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περὶ τῆς βιβλίου τῶν προφητῶν ὀνομασίας, *De vitis Prophetarum*, Eusebii ἀποσπασμάτιον ex antiquissimo codice Rupefucaldino (quem hodie servat Bibliotheca Collegii Jesuitar. Paris.) Græce edidit, latinamque versionem addidit Jo. Curterius, ante Procopii Gazzi Commentarios in Esaiam. Paris. 1580. fol.

14. *Commentarios in Esaiam* libris decem scripsisse Eusebium Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum quod libri quindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Esaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regis restituit, Græceque cum versione & præfatione sua primus edidit supra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Paris. 1706. fol. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qui etiam ubi Eusebius ab Hebræo doctore aliquid edidicisse se scripsit, idem veluti de se testatur) Procopius Gazus & Catenarum Græcarum in Esaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter alique. Fallitur enim Lambecius qui III. pag. 41. Catenam MS. in Esaiam memorans, ubi Eusebius laudatur, ait sine dubio intelligi ejus libros Eclogarum Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eusebii commentariis sequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquilæ, Symmachii & Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraque Prophetæ capita non tam Eusebii commentarios integros, quam prolixiores ex illis excerpta tantum servata esse. Distinctio etiam in libros & commentariis in caput totum 61. periit. Neque ab Eusebio videri esse clausula: ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθέητον εὐχαῖς καὶ προσθείας πάντων ἡγούμεν. Amen. Cæterum monendus est lector Commentarios in Esaiam

Esaïam, qui feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qui hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniz *Evangeliorum* cum præmissa *ad Carpianum Epistola*. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qui & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus quibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxisgraphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marcianzo in divina quam vocat Bibliotheca prætermittam mihi, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmiserit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in quatuor Evangelia: *Canones quoque, quos Eusebius Cæsareensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressius.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origgen. ad Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, quos postea secutus est Eusebius Cæsareensis. Verum Canones illos ne utique excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniz Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eique deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturque aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc & aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed quid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in quibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermitti, hic infraponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musci Inſci pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institut. divinæ. Et frequens illorum usus fuit in Ecclesiis Orienti pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viridoſti.

* In Codice Vindobonensi hoc adjicitur:
 ὅτι αὐτῶν διὰ τὸ εὐθὺς αὐτῶν.
 μαλὶς ταῖς ἰδίαις ἐκδοταῖς χ.
 ἀκριβοῦς ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐμ
 τοῖς Εὐαγγελισαῖς.

n legitur scholion: *Κανόνες δὲ προσηγορευμένοι. ὅτι πρὸς τὴν ἰσοψησίαν τῶν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκδοτῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν.*

Εὐσεβίου καὶ καὶ τῶν ἀγαπῶν αὐτὸν ἀδελ-
Φῶν ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς,
γαλῶν ὡς εἰκὸς φιλοπονήσαν καὶ
εὐσεβῶς, τὸ διὰ τῆς ἰσχυ-
ρῆς ἀλλοίωσης εὐαγγελίου, τὸ
ἐν αὐτῷ τὰς ὁμοφώνους τῶν λοι-
πῶν ἀποστόλων ἀποκαταστήσει,
ἀνάγκης συμβῆναι τὸν τ' ἀκο-
ς εἰρημὸν τῶν τῶν διὰ τῆς ἀρε-
τῆς ἐπὶ τῶν ὑφ' αὐτὸν ἀναγνώσεως.
καὶ τοῦτο καὶ τῶν λοιπῶν δι-
ακρίβους τε καὶ εἰρημῶν, εἰδέναι
ὅτι οἱ αὐτοὶ εὐαγγελιστῆς
ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἡγεθῆσαν
ἰδίως εἰπεῖν, ἐκ τῆς ποιήσεως τῆς
καὶ τοῦ ἀνδρός ἐκλήσεως ἀφορ-
καθ' ἑτέραν μεθόδον κανόνος
ὅτι ἀριθμὸν διακρίβους αὐτοὶ
ἐγγράψαντες ὡς ὁ μὲν πρῶτος
καὶ ὁ δεύτερος ἐν οἷς τὰ ἀποκρί-
ματα οἱ ἰσοστάτες, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης. ὁ δὲ
ἄλλος οἱ τρεῖς, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς. ὁ τρίτος, ἐν ᾧ
Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ἰωάν-
νης. ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματ-
θαῖος, Μάρκος, Ἰωάννης. ὁ πέμ-
ψτος οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς.
ὁ ἕκτος οἱ δύο, Ματθαῖος,
Λουκᾶς. ὁ ἑβδομῶς, ἐν ᾧ οἱ δύο,
Ματθαῖος, Λουκᾶς. ὁ ὀγδωδῶς, ἐν
Ματθαῖο, Λουκᾶς. ὁ ἐννατῶς, ἐν
Λουκᾶ, Ἰωάννης. ὁ δεκά-
τος οἱ δύο, Ἰωάννης, Λουκᾶς.
ἡγεθῆσαν. Αὐτὴ μὲν ἔν η' τῶν
ὑπο-

Eusebius Carpiano Fr. in
Domino S.

AMMONIUS quidam Alexan-
drinus, magno studio atque
industria unum nobis pro qua-
tuor Evangeliiis dereliquit. Nam-
que trium Evangeliorum sensus
exceptos, omnes similes contex-
tus Matthæi Evangelio quasi ad
unum congestos annexuit: ita ut
eorundem quantum ad tenorem
pertinet lectionis, sequens jam
stylus interruptus esse videatur.
Verum ut saluo corpore, sive tex-
tu cæterorum hic Evangeliorum
propria & familiaria loca, in qui-
bus eadem similiterque dixerunt,
scire possis, ac verè differere, ac-
cepta occasione ex prædicti viri
studio, alia ratione decem nu-
merorum tibi titulos designavi.
Quorum primus, quatuor in se
continet numeros, in quibus si-
milis ab universis dicta sunt, Mat-
thæo, Marco, Luca, Joanne. Se-
cundus, in quibus tres, Matthæus,
Marcus, Lucas. Tertius, in qui-
bus tres, Matthæus, Lucas, Joan-
nes. Quartus in quibus tres, Mat-
thæus, Marcus, Lucas. Quintus in
quibus duo, Matthæus, Lucas. Sex-
tus in quibus duo, Matthæus, Mar-
cus. Septimus, in quibus duo, Mat-
thæus, Joannes. Octavus in qui-
bus duo, Marcus, Lucas. Nonus in
quibus duo, Lucas, Joannes. De-
cimus, in quibus singuli de qui-
bus.

ὑποβιβασμένων κανόνων ὑπόθεσις.
 ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἔστι
 ἡδε. ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἱεραρχῶν εὐ-
 αγγελίων ἀριθμὸς τις προκειται
 καὶ μέγεθος, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ πρώ-
 τῳ, εἶτα δευτέρῳ, καὶ τρίτῳ, καὶ
 καθεξῆς προὐόν δι' ὅλα μέχρι τοῦ
 τέλους τοῦ βιβλίου. καὶ ἕκαστον τῶν
 ἀριθμῶν ὑποσημείωσας ἁπλῶς κατα-
 βάρως προκεῖται, δηλοῦσα ἐν ποίῳ
 τῶν δέκα κανόνων κείμενον ὁ ἀ-
 ριθμὸς ἵσχυται· οἷον οἱ μὲν α, δη-
 λον ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ
 δευτέρῳ· καὶ ὅτι καθεξῆς μέχρι τῶν
 δέκα. εἰ δὲ ἀναπλήσας ἐν τῷ ἱεραρχῶν
 εὐαγγελίων ὁποῖονδήποτε, βυ-
 ληθείης ἐπιστηναί τινα ὃ βύβαι κα-
 φαλαίῳ, καὶ γινώσκειν τὰ πα-
 ραπλήσια εἰρηκασί, καὶ τὰς οἰκείας
 ἐν ἐκάστῳ τόπῳ εὐρεῖν ἐν οἷς καὶ τῶν
 αὐτῶν ἠνέχθησαν, ἧς ἐπέχεις περικο-
 πῆς ἀναλαβὴν τὴν προκειμένην ἀριθ-
 μὸν, ἐπιζητήσας τὴν αὐτὴν ἐνδοὺ ἐν τῷ
 κανόνι ὃν ἡ ἁπλῶς καταβάρως ὑπο-
 σημείωσις ὑποβέβληκεν, εἴσῃ μὲν εὐ-
 θὺς ἐκ τῶν ἐπὶ μελέπῳ τοῦ κανόνος προ-
 γραφῶν, ὅσοι καὶ τινες τὰ περικο-
 πλήσια εἰρηκασί. ἐπιστήσας δὲ καὶ τοῖς
 τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων ἀριθμοῖς τοῖς
 ἐν τῷ κανόνι ὃ ἐπέχεις ἀριθμῶν περικο-
 πημάτων, ἐπιζητήσας τὴν αὐτὴν ἐνδοὺ
 ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκάστῃ εὐαγγελίᾳ τό-
 πῳ, τὰ περικοπλήσια λέγοντας εὐρη-
 σαι.

busdam proprie scripserunt,
 quidem subjectorum titulorum
 est argumentum, clara vero eorū
 narratio hęc est: Etenim per singu-
 la loca Evangeliorum quidam ri-
 merus videtur appositus, paulatim
 incipiens à primo, deinde secundum
 postremo tertio, & per ordinem
 brorum ad finem usque progredien-
 s. Itaque per singulos numeros
 supputatio, per lineas distincti-
 nem invenitur inserta, significans
 cui de decem titulis appositus ri-
 merus assignetur. Veluti si quidem
 primum, certum est in primo.
 vero in secundo, & eodem modo
 usque ad decem. Si igitur volumus
 uno qualicunque cum quatuor Evangeliiis,
 cuilibet capitulo vel capituli
 sistere & rescire qui similia dixe-
 rint, & loca propria agnoscere si-
 gulorum, in quibus eadem sunt
 prolocuti ejusdem sensus qui
 tenes, relegens propositum num-
 rum quæsitumque eum in titulo
 quem demonstrat tituli subnota-
 tio, continuo scire potes ex super-
 scriptionibus, quas in fronte notata
 invenies: qui aut quot de his qui
 in quavis similia dixerint. Veniens
 etiam ad reliqua Evangelia per
 undem numerum, quem com-
 mententur, videbis appositos per singu-
 los numeros, atque eos in suis propriis
 locis similia dixisse reperies

16. Περὶ τῆς τῶν Εὐαγγελίων Διαφωνίας, *De Evangeliorum Diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangelis*, vocat Hebed Jesu in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atque in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinius T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qui in lucem illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qua Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῇ πρὸς Μαρκῶν * πρὸς τῆς δοκίμης ἐν τοῖς Εὐαγγελλίοις πρὸς τῆς ἀναστάσεως Διαφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaita qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combefisius in *Auctario Novo* Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum quod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi existat in illud: ὅψι σαββάτων, *fero Sabbatorum*. Alterum πρὸς τῶν ἐν μεσημέρι ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Voluerat hæc quoque edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepultura Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, quorum pleraque ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Qvæ vero *de symphonia* sive *concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI* Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. usque usque Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τριακοσίων ἐτηνός, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennalibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 33. & 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi addit se etiam in vicennalibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem εἰκοσίων ἐτηνός ὅμιλος sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, quarum posterior incipit à capite IX. Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi do-

N 2

nario-

* Ex Eusebio πρὸς Μαρκῶν fragmentum in Codice Vindob. de quo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumque ejus, sed quæ temporum injuria intercidit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subjungit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atque inde *Valesius* qui notis etiam illustravit.

18. *De Vita Constantini M.* jam A. C. 337. defuncti *libri II.*

* quibus ait se de industria omittere conflictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere *μόνα τὰ πρὸς τὸν θεοφιλή σιωπῶντα βίον*, quæque ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. II. unde titulum operis fecit *τὸ ἔκθ' θεοῦ βίος ἡ μακαρία Κωνσταντίνου ἡ βασιλεία*, ut notat *Valesius* p. 256. Cæterum falli Jac. Gothofredum ** qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad Philostorg. & in Epist. ad Andreæ Rivetum sub nomine Jacobi Pacidii edita, facile ex ipso opere & Socratis, Sozomeni, Photii, Gelasii aliorumque veterum testimonius demonstrarunt Martinus Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 81. seq. Jo. Andreas Bosius de Pontificatu maximo Imperatorum Rom. p. 6; seq. & *Valesius* pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine Sandii conjectura, qui in nucleo Historiæ Eccles. p. 48. Macarii Hierosolymitani esse hariolatur. *Πανηγυρικὴ ὑψηλοῦς* usum Eusebium multi annotarunt, neque tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum Historia Eccles. edidit Rob. Stephanus, Paris. 1544. fol. pro quinto libro numerans Orationem ad Sanctorum cœtum, quæ Constantini M. est, non Eusebii. Latine primus quatuor libros (non tres primores tantum ut scribit clariss. Hanckius pag. 86. de scriptoribus Byz.) *Joannes Portesius* vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus *Jo. Christophorsonus* qui Portesii versionem non viderat notante *Valesio* pag. 216. sq. Hujus Christophorsonianæ versionis cum liber quartus casu quodam amissus esset, quartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Denique idem *Henricus Valesius* Græca ad Codices MSS. castigavit, versionem meliorem notasque doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, quia Historiæ Ecclesiasticæ hi libri subjungi solent, supra num. 4. annotatas videre licet. Tantum monebo in editionibus quibusdam latinis prævia *Jo. Jac. Grynei* & *Suffridi Petri* scholia adjuncta esse. Gallicæ quæ

* Male *libri VI.* excusum in Clariss. Jo. Molleri Homonymoscopia pag. 461.

** Jac. Godofredo assensus B. Dorsheus in *diatypoti* Concilii Nicœni de S. Cœna p. 3.

que interpretationis instar est, quod auctore *Juanne Murino* prodit opus: Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin, Paris. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphili Martyris* scripsisse se testatur lib. 6. * cap. 32. Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Balzstinz cap. 11. ubi *tribus libris* distinctum à se opus illud fuisse refert, quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adversus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat, Hujus ut putat operis genuinum *ἀποσπασματιον* de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Junii p. 64-74. cum latina versione. Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomannus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. *Τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων συναγωγήν, antiquorum Martyrorum collectionem* scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. proœm. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & quod integrum ad nos haud pervenisse dolendum est, multa superesse videntur, in vitis Patrum latine sub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste; qui Græco stylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius *narrationem de Decem Martyribus Egypti*, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 420. seq. Sic *Acta martyrii S. Luciani* apud Surius & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Usserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integram ejus *μαρτυρίαν ἀναγραφὴν* in Bibl. Scoriacenfi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon ad A. C. 308. Atque *Libros tres* Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi extitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium scripsit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. *Plurimi libris* constituisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. 8. p. 321. Libris undecim, ejusdem Silvestri Acta à Lombesio edita. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum *act.* ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium

N 3

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse *ῥητὰς* sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, quos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat,

nium T. 2. Aprilis. pag. 539. Baronium dist. Marryroloigo Fmano prmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Mtyrologium Ecclesiz Germanicz. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, lauta ab Iconomachis in Actis Synodi Nicenz secundæ Act. V. pag. 6 & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorē Græce è 1 Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Ggoram pag. 795. Spuriā & Eusebio suppositā esse non dub Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. Sed Eusebio re à laudato Boivinio vindicatur. In iisdem Actis Nicenz Synodi affert etiam aliquid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrasionem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant:

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini versione, in Origenis atque Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa lib complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora quinque composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & quæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3. pag. 60. seq. & 357. seq. Hebræi Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum *Apologeticum pro homine quodam Origenista, qui exponebat & percuras per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro*. De Antipatri Bostrensis ἀντιπατριότης τῆς εὐσεβείας ὑπὲρ τοῦ Οριγενίου ἀπολογίας, (cam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à Jacobo Sirmondo edita ex duobus Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendiensis, T. 2. Opusc. Paris. 1643. 8. unde recusa sunt in Bibl. Patrum edit. Lsa 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius *Homilia I. & II.* In priorē Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. ~~Pater qui genuit non pariturus de bona progenis, non devorat suam~~

25. *Inedita.*

Libri IV. Eclogarum Propheticarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. l. Vossii n. 179.

De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.

Præfatio ad Canticum Moysis in Exodo, Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de quibus jam dictum est, *Eusebii* *Ecclastica præparationis libri*, in quibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου τοῖς στοιχείοις εἰσαγωγή, supra n. 3.

Ecclastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colome-

sus quatuor libros fuisse putat, quia quatuor libri *Eclogarum Propheticarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri quarti illarum Eclogarum discrete tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et Eclogas Propheticas verisimilius habeat aliquis præfatus ἡ καθόλου τοῖς στοιχείοις εἰσαγωγή, ut notavi supra num. 3. Laudatur Eusebii *ἐκκλησιαστικὴ ἀποδείξις* in Jure Græco-Romano pag. 295.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse quæ contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielelem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχοι καὶ Ἀπολογίαὶ Confutationes & Apologia pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, libri duo, atque alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum ἐκδόσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qui libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss. Caveus, qui cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de donariis ibi dedicatis, quam licet prolixiorē stans Imperator Constantinus auscultavit. Euseb. IV. 33. de vita Constantini.

De Feflo Pafchali libere eidem Constantino dicatus, complexus-
 ve μουσικὴν ἀνακάλυψιν τῆς τοῦ εὐαγγελίου λόγου, sive rationes Cycli novem-
 decim annorum & historiam controversarum de Paschate. Euseb. IV.
 de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Episto-
 la qua ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, qui scripta ejus
 in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam *ἐκκαυστικὴν*
ἐκκαυστικὴν occasionem dederat S. Hippolytus sua *ἐκκαυστικὴν*, te-
 ste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atque ita capiendus Isidorus
 Hisp. VI. 17. Orig & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγμοσύνης scripsisse se testa-
 tur Eusebius VI. 8. præparat. Evangel. pag. 310. Idem opus in
 jvo Basilii de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, *ἐκκαυστικὰ πε-*
ρὶ τῶν ἀρχαίων πολυπραγμοσύνης.

Epistola quamplurima, præter illas de quibus supra num. 21. in
 quibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Conci-
 lii Nicæni A&C. VI. T. 3. edit. Binianz p. 662. vertuntque ipsi vitio, quod
 licet Synodo Nicænz subscripserit, & ποτὲ μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑποκρινόμε-
 να ἀποδοῦνται, ποτὲ δὲ μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑποκρινόμε-
 να ἀποδοῦνται, nonnunquam veritatem simulare deprehenduntur, tamen non
 veniam publice petierit de scriptis suis eaque retractaverit, & pro
 Epistolis speciatim suis λόγον ἀπολογίας non composuerit, vulgave-
 ritque.

Sermonem de defleu pluvia memorat Hebed Jesu in Catalogo li-
 brorum Chaldeorum. n. 20.

XXVII. Alii Eusebii, amplius sexaginta.

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicensis, tertio sæculo
 clarus, de quo supra cap. 1. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriz cujusdam in Asia, quarto sæculo, cujus
 Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco
 retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de quo Eunapius in Proxesiop. 125.
 nescio idemne Eusebius Sophista, cujus μελέταις sive declama-
 tiones memorat Photius Codice 134.

○

Euse-

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad quem Theodori Epist. & qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Andegavensis*, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apollonia* in nova Epiro Episcopus, qui interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de quo Svidas;

Eusebius *Asiaticus*, infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Asponorum*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus, infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Bononiensis*, qui S. Ambrosium Mediolani audivi verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavensis*, in dogmate de S. Eucharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cesareensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilii successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & è recentioribus Franciscus Maria Florentinius ad Martyrologium Hieronymianum pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii *Cesareensis* æqualis, & cum eo eadem domo & pedagogo eodem usus, ad quem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nysseni & Nazianzeni Epistolæ. vide Laur. Alexandri Zaccagni monumenta vetera pag. 354.

Eusebius *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoriz lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in *Ædesio* pag. 45. sq. quem jactat propemodum persuasisse Saporis Persarum Regi, ut tiam privatam vitam permutaret.

Eusebius quem ab Eusebio Samosateno *Chalcidum* Episcopum constitutum scribit Theodorus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qui subscripsit Concilio Ephesino A. C. 431. atque Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemque *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius *Comes* sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *Epitanus* Episcopus, Vide infra in Nicomediensi. Alius Eu-

- Eusebius Diaconus CPolitanus, Chrylostomi defensor. Idem fortasse ad quem S. Nili Epist.
- Eusebius *Cremonensis* in cuius gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphani ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum à Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam à Francisco Ferrario A. 1612. editam exhibet cum notis.
- Eusebius *Cyzici* Episcopus, qui subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.
- Eusebius *Diaconus*, ad quem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutychæ T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.
- Eusebius *Doberorum* (Δοβέρων T. 2. Bini pag. 40. 158. Δοβέρων p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi.
- Eusebius *Dorylaensis* in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutychis, contra quem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Qvesnellum ad Leonem M. pag. 830. *Epistola* huius Eusebii ad Imperatores Valentinianum & Marcianum legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. *Oratio ad Synodum*. pag. 175.
- Eusebius *Emesenus* in Phœnicia Episcopus, semi Arianis favens, & A. C. 360. defunctus, de quo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap. 91. de S. E. memorata interciderunt, præter καλασυνδογισμὸν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους qui MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, Christi adventum apud inferos prædicante, 2. de prodicione Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Juda Christum, in eadem Bibliotheca Græce exstare testatur lib. V. pag. 135. sq. Hic est Eusebius Phœnix, qui contra Manichæos scripsit, sed quod opus itidem interciderit. Homiliæ 50. autem ad populum & Monachos, sub ejus nomine editæ Latine à Jo. Gagnejo Paris 1547. atque ibidem 1561. 8. & Antwerp 1555. reculæ, atque sub nomine Eusebii *Galliani* recensitæ ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Colonienfi T. V. A. 1618. atque inde Tomo VI. Lugd. sarrago sunt

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd Fausti Regiensis qui & ipse *Eusebius* dictus, Caesarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Eucharistia pag. 877. Combesium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latinæ Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 114. seq. ubi castigationes quædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosque dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combesiana, atque una cum prioribus editæ Paril. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. quæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas quæ Eucherium Lugd. auctorem habent, editæ J. Livinejus Antwerp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseniæ Georgio Laodiceno Episcopo scripta videt Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio de commemoratione sanctorum ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis A. 1639. T. 1. pag. 824. In hac refertur, quid Eusebius Episcopus nescio quis responderit Alexandro roganti, quem fructum ferant qui sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad quem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiote.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream *ἐναντιος* sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Emachus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodof. p. 359.

Eusebius *Gallianus*. Vide supra in Emeseno. *Plausus sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive quisquis auctor vitæ Hilarii Arelatensis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 1. Atque hunc Baronius atque Schottus putant notari ab Hartman-

- no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poemate quodam apud Canisium T. V. Antiqv. Lect. laudantur Episcopi *Martinus, Proclus, Casarius, Eusebiusque*.
- Eusebius* Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium; quem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius*, inquit, *scripsit de cruce Domini mysterio, & Apostolorum, praequeque Petri constantiam virtute crucis, indeptam.*
- Eusebius* Episcopus *Heracleensis*, qui subscripsit Concilio Ephesino.
- Eusebius* Pater S. *Hieronymi* Stridonensis, qui & ipse integro nomine *Eusebius Hieronymus* appellatur.
- Eusebius inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martyrologia 14. August. Romæ ejus nomine Ecclesia dedicata est.
- Eusebius Laodicensis* Episcopus. supra in *Eusebio Alexandrino*. Alius *Eusebius Laodicensis* presbyter, qui in Concilio Chalcedonensis vices *Macarii Episcopi Laodic.* gessit.
- Eusebius* Episcopus *Larissenus*, qui interfuit Synodo CPolitanz sub *Menna. A. C. 536.*
- Eusebius Lyria & Pamphiliz* præsides sub Constantino M. Cod. Theodol. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.
- Eusebii* Martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singulatim referre nihil attinet, uti nec eos, qui in Gruteri Inscriptionibus sunt obvi.
- Eusebius Magnesia* Episcopus, qui subscripsit Concilio Ephesino.
- Eusebius Mediolanensis* præsfectus. Vide infra, *Eusebius præsfectus.*
- Eusebius Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qui Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo *Baronius* ad Martyrolog. Rom. 12. August.
- Eusebius Monachus*, cognomine *μακρός* sive Longus, cujus meminit *Nicephorus* XI. 27. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne quem apud *Carras* philosophatum scribit XI. 40. vel ad quem scribit S. *Nilus* lib. 1. Epist. 136. edit. *Affatii*. Certe alius de quo mentio in *Theodori Studitz* lib. 2. Epist. 24.
- Eusebius Myndius* sive *Myndo* Cariz oppido oriundus, *Aedesii* discipulus. *Eunapius* in *Maximo*. pag. 69.
- Eusebius Nicomedensis*, *Eusebii Pamphili* frater vel consobrinus, *Beryti* primam, tum *Nicomediae* Episcopus, denique circa A. C. 340. in locum detrusi *Pauli Confessoris* evehctus ad sedem *Constantino-*

tinopolitanam à Constantino Imp. Nicomediz tette Zonara Julianum educavit (postea Imperatorem) *quem genere longius conungebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris discipulus, atque inde Collucianista Ario apud Theodorum p. 21. Hist. Cujus Arianus magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Episcopo & communionem cum Ecclesia Catholica ad obitum usque retinuit, ut observat Valesius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicenae. pag. 516. Nihil ejus hodie exstat præter Epistolam ad Paulinum Tyri Episcopum apud Theodorum lib. 1. cap. 6. & quæ de altero libello five Epistola coram Synodi Nicenae Patribus producta Ambrosius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodorus lib. 1. Hist. cap. 8. Tum libellus pœnitentiae five satisfactionis quo ad Episcopos missus A. C. 328. sedi suæ Nicomediensi restitutus est, apud Socratem l. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Pseudodiam supposititiam esse contendit auctor Apologiz portus Regii, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. seq. neque habet quæ objectionibus ejus respondeat Tillemontius in *Memoria Histor. Eccles.* T. VI. parte 3. pag. 926. seq.

Eusebius Episcopus *Nicomediensis*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Novatianus*, quem de partibus Arianæ ad se venisse scribit Cassiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet si quis quantum ætatis annum oculorum usu penitus privati.

Eusebii *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp. memoratus Theodor. Lectori lib. 2. Hist. pag. 559.

Eusebius *Palatinus* nullus est, sed duo Martyrum Afrorum nomina sunt Eusebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.

Eusebius Episcopus *Pelusi*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Phanix*, qui scripsit contra Manichæos. Vide supra, Eusebius Emefenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638. Theodorus lib. 1. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hist.

Eusebius Mediolanensis *praefectus* sub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambrosii. Vide supra, Eusebius Comes. Ad hunc Eusebius Symmachi Epistolæ, VIII. 34. IX. 52.

Eusebius *presbyter* Alexandrinus, qui interfuit Concilio Nicæno. *Græc.* l. 2. de actis Concilii Nicæni.

Eusebius *presbyter* ad quem scribit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 10.

Euse-

Eusebius presbyter Nicænus, qui una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vices gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de quo Martyrologia XXVI. Sept. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius lector Romanus. infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicæ adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, quæ è tecto in transeuntis caput regulam immisit, fuit occisus A. C. 379. De eo multa Theodorus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qui heroico versu libris IV. Græce scripsit *raia vîda* sive de bello Arcadii contra Gaium Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 362.

Eusebius Episcopus *Sebastiæ* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philostorgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Seleucoboli* in Syria Episcopus, qui interfuit Synodo Chalcedonensi.

Eusebius *Seleucia* Syriæ Episcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleuciensi. Epiphan. LXXIII. 26 T. I. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessaliæ*, qui Andreæ Monachum, Aphtartodocetarum hæresi addictum, breviori primum parænesi, deinde decem libris confutavit, de quibus videndus Photius Cod. 162. Ad hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qua Episcopum Thessaliæ fuisse constat, quod Photius tacuit; Episcopum modo fuisse testatus. Alii pro *Thessaliæ* Episcopo legunt *Tessalonicensē*, quod probatus Clarissimo Caveo ad A. C. 601.

Eusebius Tyri Episcopus, qui Synodo quintæ interfuit. A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius *Sardus*, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qui Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere quæ ad

ad A. C. 354. præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiquo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiz sacre Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sic in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios heretici hominis versis in nostrum eloquium, licet heretica prætoribus sens, optima quaque transulerit.* Denique Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiz, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. I. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1257.

XXVIII. Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticae deperditi.

Hegesippus * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de quo opere dixi supra cap. I. pag. 188. seq.

Judas & Julius Africanus in suis Chronographiis, de quibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catalogo cap. 38. legas *Cassiani χρονογραφίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperio, nisi intelligantur ἐξηγητικά Cassiani hæretici qui laudatur à Clemente testis uti de antiquitate Philosophiæ Hebræorum differit.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qui post sæculi V. initia claruit, *χρονολογίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque λόγους sive τόμους XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. *multam visum est habere confusionem, ne satis prodesse legentibus*, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clementis*, neque improbabile est, quod Valeſio placere video, respiciat eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clementis etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus ætatem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebii pag. 4. Hist. ait πρῶτον ὅτι τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσαι, primum argumento huius explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animam applicuisse.

cum hujus Philippi insigne de Scholz Alexandrinæ successionē vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodvvelus ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta disputationis de Christo, in Perside Christianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. ubi tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba βαφὴ ἡ τοῦ Πέρσαις ἐχρησμένῃ χαλκῷ γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχαῖου Φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Cotelærius T. 3. monument. pag. 598.

Presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopsvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii parte 2. pag. 71.

* Presbyter Egeates scripserat à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his quintus (solos enim priores quinque legisse se testatur Photius Cod. XLI.) desinebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combessii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur nonnihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qui à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem

P

Pho-

Libri 5ti Pars Altera.

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich, le Quien ad Damascenum T. I. pag. 369, nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum quo confundit Combessius in Orig. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thesauri: Διακρινόμενος ὀνόμασαν ἑαυτοὺς ἐν τῇ μὴ τυττῇ θείᾳ ὡς δογματιώσει ἐν τῇ ἐν χαλκηδὼνι συνελθόντων πατέρων. Cotelærium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Nestorianum † appellat, calami lapsu credo, quem Eutychianum volebat dicere. *Basilus* Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco scholio ad Evagrii III. 21. is nempe à quo Historiam Ecclesiasticam libris tribus scriptam testatur Photius Cod. XLII. à Marciano Antiocheno usque ad tempora Justinii Thracis, quæ libro tertio persecutus fuit Eundem Cilicem Basilium Presbyterum Antiochenum Antiochie imperante clarum & fautorem Nestorianismi libris XII. dialogi in morem scripsisse adversus Jo. Scythopolitanum *Μαχαισµὸν* (quo nomine tum temporis hæresin Eutychis perstringebant) defensorem refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex quo discimus opus illud inscriptum Leontio cuidam *ἱεροκλήῳ καὶ ἐν φιλικῇ πατρὶς*, colloquentesque inductos Lampadium, Tarsium & Joannis propugnatorem Marinum. Quod si idem est Basilus cujus Svidas in *Ἀρχιλαῶ* & *Βασίλειῳ* meminit, ut hinc ætas qua vixit svadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Episcopus, scripsit etiam eodem Svida teste adversus Archelæum presbyterum *καλωνίας*.

Ex *Philonis* Philosophi Historia Ecclesiastica profert nonnullis *Μιχαὴλ* Glycas, Annal. pag. 282. seq.

Nescio cujus *Αμορίωνος* Historia Ecclesiastica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scorialensis memoratur apud Possevinum in Appendice ad Apparatum sacrum, qui etiam *Zacharia* Rhetor Historiam Ecclesiasticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qui *Theodori Μετοχίτη* citent Historiam Ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de scriptoribus Hist. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisse fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Borisi pago Cappadocæ Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anyfius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Nestorianus* nomen, qui Historiam suam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. *καθὼς Νεστοριανὸς ὁ ἐκ τῆς ταύτης χρονολογίας ἔως Αἰσίου, συνυγραψάτω*. Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 11.

a) Philostorgius ipse IX. 9. qui testatur Eulampium matrem persuasionibus suis patrem Anyfium fratresque & alios propinquos ab hominifera professione ad Eunomiam deduxisse. Alius Philostorgius *ἀρεῶν* *ἱαλῶν* sub Valentiniano & Valente, de quo noster VIII. 10. Alius cujus meminit Arius III. 17. Episcopus tamen dissertationum.

per erat) filius, Eunomianus & ipse, atque tum cum Eunomius
 A. C. 388: pelleretur, viginti annos b) natus. Hic se-
 ni-Arianos non minus quam Catholicos graviter passim perstringit,
 nianos vero & Eunomianos defendit, celebratque libenter, & ef-
 fit laudibus, unde diu est quod Historiam ejus non Historiam sed
historiam Hæreticorum & criminationem atque vituperationem Orthodoxorum
 scribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero
 istum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epi-
 grammate perperam accepto, quo Eunomianus quidam laudare
 sique non proscindere opus Eunomiani hominis voluit:

ἱστορίαν ἐπὶ λαοῦ, θεῷ d) χαρίτωσι σοφῆσι.

Προσφύματ' ἀληθείης σοῦ κὶλ' ὑφ' ἡμῶν.

Historia talam bene Numino dante peregi,

Contextens opere plurima vera meo.

Scriptit *Historia Ecclesiastica* * ab controversiæ Arianz initiis
 ab A. C. 300. usque ad A. 425. quo Valerianus Junior Honorio
 cecidit, Volumina duo, quorum singula in τόμος, λόγος sive li-
 ros sex distincti erant, ut adeo in universum libri essent *duodecim*.
 orum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant,
 jussimodi ἀκροσυχιδας e) operibus suis intexuere olim Epichar-
 mas & Heraclides Ponticus, atque Philostorgii exemplo Nicepho-
 rus

P 2

rus

b) Idem X. 6.

c) Photius: ἡ δὲ ἱστορία, τῶν αἰρετικῶν ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῶ, ὥσπερ καὶ
 τῶν ὁρθόδοξων διαβολὴ καὶ ψόγος μᾶλλον ἢ ἱστορία. Atque iterum: ἱστορίᾳ
 δὲ τὰναντία σχεδὸν ἅπασιν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς. Ἐξαίρει τὰς Ἀρειανί-
 ζοντας ἅπαντας, λοιδορίας πλύνει τὰς ὁρθόδοξους, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν
 αὐτῶ μὴ ἱστορίαν μᾶλλον ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἰρετικῶν, ψόγον δὲ
 γυναικὸς καὶ κατηγορίαν τῶν ὁρθόδοξων.

d) Jacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philostorgium fuisse atque erudite de il-
 lo scriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum disserit, legit ἐπὶ λαοῦ
 αἰθίμην putatque esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium no-
 men. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum
 pag. 309. edit. latine.

Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαστικὸς lib. XII. 29. Hist. quæm alioqui tanquam
 hæreticum solet vocare *Θεμιστῆν* *institum Dei* lib. I. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

e) Vide Muræti Varias Lect. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Vossium Hist. Græc.
 II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Callistus, è latinis Ennius, Commodianus, Damasus aliique. Opus ipsum Philostorgii diu est quod intercidit: sed præter brevem de eo notitiam iudiciumque ac censuram in Photii Bibliotheca Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex singulis duodecim libris excerpta servata sunt, quæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, & primus ex codice Bongarsiano Græce edidit, & capitibus distinctis cum versione sua & uberimis doctisqve annotationibus & prolegomenis indiceqve locupletissimo in lucem protulit Jacobus Godofredus (Genev. f.) 1642. 4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendationem habere se testatus est Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharti codicem Valesio à se communicatum refert Stephanus le Moynes notis ad Varia sacra pag. 379. Itaque ad eum & Scoriacen- sis codicis lectiones passim provocat Henr. Valesius, ne minus ad emendationes, quas Codici suo Lucas Holstenius adscripserat. Edidit insuper Valesius Philostorgii excerpta emendatiora cum meliore versione sua notisque ad calcem Historiæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris Paris. 1673. fol. quæ editio recusa est Moguntia ut habet titulus sive potius Francofurti 1679. nam quæ Amstelodami A. 1695. in fronte præfert, illa ipsa Moguntina est, novo titulo ornata. Præter fragmenta Philostorgii ex Nicetæ lib. V. thesauri, et Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmasius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, novæ etiam ex Svida à se observata Valesius editioni suæ subjunxit. In notis Valesii Godofredus frequentissime reprehenditur, interdum etiam satis acerbè, ut pag. 130. ubi imperitiā ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ lingvæ in illo imperitiā castigat. Verum audiendus sane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare deliteris meritis, qui in prolegomenis pag. 57. seq. veniam à lectore æquo sibi pollicetur his verbis: *Novi ipse, quam in multis contextibus ipse in emendatus exeat, quam multa quoque desiderari possint in prima hac Interpretatione, quot denique*

Γράμματ' αὐτὸν ἔχει Φιλοστοργίου, ὄνομα καλόν,
Τένεκα δὲ καὶ γράμμα λόγου ἀνεγράψας τήνδε,
Λεξάμενος πρώτῃ ἀπὸ γράμματ' αὐτοῦ, εἴτ' ἐν ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῆς τὸν ὄνομα γράψας.

f) Male 1634. excusum in Eliæ du Pin. Bibl. Scriptorum Eccles. T. 4. pag. 77. Godofredi Dissertationes in Philostorgium thesaurum sinceræ totius Historiæ Ecclesiasticæ vocat Claudius Sarravius Epist. 45.

ubique irrepperint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non una ratione: Ipsa primum scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerumque contingat, cujusmodi certe fuit is quo nos usi sumus ex illustrissima Bernatum-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi mihi concessio: Necnon deinde, quantus labor in hujusmodi eclogis, fragmentis, & protractationibus, quorum series interrupta, probe statim in capita dissectandis, inque Latine vertendis versetur: quando multa saepe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo cujusque, sensus liquido constare possit. Adde quod Photii censuram judiciumque à Philostorgiani distinguere saepe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literaria juvenunda studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid eruere primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla compendatione deponere in summa voluptatis mea parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor praeulerit optimus, qualisque tam laetis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios tanquamere solent, adque scientia sua auctoritatem pertinere putant, si repertis à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud.

Da veniam subitis, non displicuisse meretur.

Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.

Postrema excusationis nostra ratio est, quod Philostorgii sive maxime Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: quae alioquin sub oculis meis constituta praelo saltem corrente emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuissem. Etiam à Stephano Clerico Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, quae & Godofredum & Valesium praeterierunt observata, notat filius Joannes Clericus praefat. ad parentis sui patruique Davidis Clerici quaestiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atque educatus, Grammaticos ibi audivit Ammonium atque Helladium b) ambos. Hic nomine alienos, & ob templa Idolorum A. C. 389. Timasio

P 3

a) Socrates ipse V. 16.

b) Idem ibid. ac Photius Codice 28.

fio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atque CPoli commorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operibus dedisse non sine causa Valestius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut causas eum in foro egisse noscamus. Novatianum favisse se non uno prodit loco, f) quod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observat. sacr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse *Sophistam* sive Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosque qui illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valestius præcipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 20. & 23. Novatianos hæreticis annumerare non dubitavit, & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scripsit *Historia Ecclesiastica* ad Theodorum, h) quem *ὁ αὐθιγανος* vocat, libros VII. ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum Christi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodorus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valestius in Socratis vita.

e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Valestius Socratem pag. 77. Cangii glossaria & quæ viri docti, ad Petronium Hanckii de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.

f) Ut quando Novarum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 28. quod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 182. & Pacianus lib. de penitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epist. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epist. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, quod Theodorum Mopsvestiæ laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universali putat à Gregorio per memoriam lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaque Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & quem laudat II. 1. & IV. 48. esse Theodorum Mopsvesterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloquitur.

i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam complecti Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qui est 133.

k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, quos ab Acti initio ad Theodosium producentes non accurato valde studio, atque ut Valestius in vita Socratis videretur, præsumptimè composuit, inscripsitque Chromazio Aquilejensi Episcopo, è latino Graeco

melioribus in quæ incidit monumentis emendavit quæ perperam perdiderat, & librum primum ac secundum, quibus pleraque expresserat, de integro novos fecit. Passim quoque ostendit ipsum se tribuere Sabino Macedoniano 1) à quo & ipso subinde notum, viri docti, arguunt. Merito tamen iudicii & industriae rei relinquitur, quæ pro cæteris argumentis illius scriptoribus, grati Valentinus vindicat. Socratem libenter sequitur Sozomenus, & Nicephorus, qui integrum prope in Historiam suam trans-

Græ-

verterunt *Gelasius* Casarcensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, si credimus Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec differtur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius iussisse. Sed postea Athanasii scripta & clarorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraque à Rufino tradi perperam & falso, itaque totum solum librum primum & secundum non dubitavit ἀναθεῖν ὡς ἀρχαῖον αὐτὸς nobis ex integro ἀλλοιῶν, atque locupletare libello depositionis Arianæ, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græcæ Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de iure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodorum Petavium in distributa de potestate consecrandi p. 83. atque ambo unum locum Rufini diversimodò interpretantur, itaque saltem alteruter ipsorum functus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. afferuntur quædam Græcæ ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum quæ non apud Rufinum sed Socratem lib. 2. cap. 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valestius observavit. At enim quod ab illo viro doctissimo est omissum, in iisdem Actis pag. 491. producit Græcæ locus prolixior ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ρουφίνου πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἀδελφούς, ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

D. Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii: *Plusieurs célèbres auteurs de nos jours se sont avisés de remarquer un très grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate, dont Sozomène n'a presque été que le copiste. Et en effet cet Historien aient subi en plusieurs rencontres un ancien auteur nommé Sabin, de la secte des Macédoniens, il ne faut pas s'étonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas été fort fidèle.* De Sabino illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Episcopo, cuius συναγωγὴν τῶν συνδικῶν sive *Aliorum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usque ad Valentis tempora, sub quo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 95. 146. 182. 204. 224. 232. Illam MStam CPoliantæ hos centum & quingvagenta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possévinus in Appendice ad apparatus sacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memos. Hist. Eccles. Tom. VI. parte 2. p. 504. seq. Stephanum le Moyne ad Varia sacra p. 172. & R. Inguj Historiam Concilii Nicæni p. 38. seq. ubi refellit Sandium qui in eccle Hist. Eccles. p. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἐκδοσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνδικῶν, quam Ravinius ex oriente secum attulit, atque Usserius refert ad Photium Tyri. opum, qui interfuit Concilio Chalcedonensi. Auzanum vocat Seld. 68. 89. ad Eusebii Origines Alexandrinus.

Græce primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno Theodorito Eclogis Theodori Lectoris atque Evagrii in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris. 1544. fol. typis regiis.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodorum in unum corpus *Hist. tripartita* Norb. 1521. annis etiam contrahendo: Epiphanius Scholasticus, sub textu collimata, ante c. Casiodori, qui hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 5. libri de divinis lectionibus. Historia illa tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in Breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita ipsius Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, & B. Italo pag. 731. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex Beati Rhenani recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atq; Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana quam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Denique Jo. Gareus Monachus Benedictinus in nova Operum Casiodori editione Historiam tripartitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti quæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valesiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679. fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyanei, Paris. 1568. fol. apud Ægidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrii atque Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Cicestriensis Episcopi, qui Eusebium, Socratem, Theodorum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris i *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valesius, Codices MSS. adhibuit, Paris. 1571. Colon. 1581. fol. & ex Jo. Jacobi Grynei recognitione

gnitione atque cum ejus notis Basil. 1570. fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611. fol. Socrates & Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

de & *Latine* Socrates cum Christophorsoni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoretto atque Evagrio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. quo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qui in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atque eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. quæ editio recusa Moguntiz 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisque interpretis omisissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ quam dixi lucem vidisse Moguntiz, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum præ se ferens.

Nice Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes quædam Socratis notantur, quemadmodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non ab re judicat Stephanus lepyne prolegomenis ad Varia sacra) *satius accurate*. Ex ejus Historia ecclesiastica offertur aliquid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narrat in suum patre Ethnico natum, Betheliz Gazzorum vico primum

Libri 5ti Pars Altera.

Q

cum

Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 737.

) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lector & Photius Cod. 30. Ac Salamanis quidem nomen, quo Monachus appellatur apud Sozomen. VI. 32. VIII. 15. potest ei hæsisse ab uno è majoribus, quos è Palæstina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermiam Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MSS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in *πύλαις* sive indice capitum: vel *Hermiam Sozomeni* ut in jure Græco Romano pag. 293, & 295. *ὁ Σωζομένης Ἡρμίας*, quod interpres vertit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atque interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive causidicus agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliquid ac componendo, & non diutius videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. *dedidit libros IX. Historia Ecclesiastica* ab A.C. 323. ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Cæsarum, usque ad Consulatam XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse quam hodie extant, neque postremum librum ulterius ab auctore productum quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariæ Prophetæ quæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatam Theodosii Junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronico testatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 21. *In Historia*, inquit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitana Ecclesia Episcopatum arripuisse dicitur, al. quæ narrantur. Sed ipsam quæque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, Theodororum Moscovitiam nimium laudat, atque usque ad diem obitus sui magnam Dilectorem Ecclesiæ fuisse perhibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in Ἀγανητὸς pro Philostorgio allegat Eusebium: In Actone I. Synodi septimæ pro Socrate citatur Historia Ecclesiastica Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomeni

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. *διέπρεπε ὃ ὁ ἐμὸς παππὺς ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν ἱερῶν γραφῶν εὐφύης τε ὦν καὶ εἰς γινῶσθαι αὐτῷ, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγῶμαι, ὥς καὶ ἀριθμητικῆς μὴ εἶναι ἄμοιρος.*

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. *ὁλατε Ἀκυλίῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ σπέντε τὸν ἰσὺν συνδιαβίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις δίκας ἀγορεύοντι &c.*

* Valesius Sozomeni vita, Caveus in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. pag. 80. ubi hallucinationes quasdam Sozomeni notat.

** Male in Kornigii Bibl. usque ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combesii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combesius T. 1. Bibl. Concionatoriarum pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerimus auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & al. Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miræo in Bibl. scriptorum Eccles. Raynaudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalio Quesnello diss. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscit etiam Gregorii de Sozomeno cæsarum Anastasius Bibl. in præfat. Hist. Ecclesiasticæ.

nus. Quid itaque incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamen tanta non est* g) ut ad ipsius nomen vel Sozomenum vel Theodoricum manibus excutere debeamus. Certe hac de Sozomeno Gregorii M. censura non impedivit, quin in Concilio Florentino sess. 2. & hucusque magnus illius Historia usus inter eruditos fuerit, ut Petrus Guffanvillam in notis ad illam Gregorii Epistolam observat. Novatianis perinde ut Socratem fuisse, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuisse sectæ scribit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. p. 372.

De Historia Tripartita Epiphani Scholastici qui tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de versionibus latinis Walsg. Musculi, & qui morte præventus tres postremos libros *Susceptio Petri* transferendos reliquit, Johannis Christophorsoni, atque accuratissima Henrici Valefii, nec non de Græcis & Græcolatinis Sozomeni editionibus versioneque Gallica, jam dictum est in Socrate, cui semper jungi solet, & cujus vestigiis libenter videtur insistere, licet nusquam nomen, & non raro recedat ab ejus sententia, plura etiam ab eo omissa suppleat, & de Monachis atque Eremitis utpote inter Monachos versatus & ab eis institutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexit Socrati præterita. Socratem judicio, Sozomenum styli elegantia quæ Xenophontem referre voluit, præstare viri docti observant. Valefius ad Græca emendanda præter Codicem Regium, quem expresserat Rob. Stephanus, consuluit etiam meliorem Firketianum, atque Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qui Socratis, Sozomeni quem *τὸν μάλιστα Σωζόμενον* vocat, & Theodoriti Historiam in compendium misit.

Scripserat Sozomenus etiam *libros duos de rebus ab adfensu Christi usque ad Licinii exanitionem*, ut ipse in præfat. Historiæ suæ p. 401. testatur, ex Clemente, Hegesippo, Africano & Eusebio maxime compendium istud composuisse se testatur. Sed illus non amplius exstat.

Petrus Lambecius ab eoque perſusus W. E. Tenzelius Sozomeno tribuunt etiam *irruptionem Gentilium* quam sub *Hermia* nomine habemus. Sed de illa parum verisimili doctorum Virorum conjectura vide si placet quæ notavi cap. I. pag. 96. 97.

Q 2

Fuit

g) B. Ittigius præf. ad selecta capita Historiæ Eccles. sæculi secundi §. VI,

* Valefius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfæcti domesticus ad quem Isidori Pelusiotæ Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiz educatus, qui latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A. C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174. qui hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbazia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A. C. 458. defunctus, præter alia scripta (de quibus alibi) composuit * A. C. 450. ineunte, *libros quinque historia Ecclesiastica*, in quibus veluti suppleturus omissa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usque ad principatum Theodosii junioris. Neque plures libros, nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. quanquam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennialibus Constantini M. ad suum usque tempus, usque ad imperium Leonis senioris sub quo & mortuus sit. Sed si falsus fuit Gennadius ut Valesio videtur, sive quinque libros posteriores alius nescio quis Theodorito subjunxit vel supposuit, quæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri quinti testatur se in morte Theodori Mopsvesteni A. C. 429. Historiam suam claudere. Equidem quæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in quinque illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliquo Theodorito Historico cogitaverit, quem suspicatur Episcopum Cariæ Alindensem qui interfuit Synodo CPol. sub Menna A. C. 536. sed illius scripta si quæ tuere, non potuere Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodorus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem quo Garnerius p. 193. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perfringeret, merito parum verisimile videtur. B. Ittigio præf. ad Hist. Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus sedibus Romæ, Antiochæ, Alexandriæ Hierosolymorum & CPolis, quem Sirmondus sed minus emendatum edidit, & Jo. Hessels apud Robertum Cocum multo posterioris scriptoris esse scribit.

Primus Theodoretæ Hist. Ecclesiasticam edidit *Græce* ex Codicib. bonz notz Beatus Rhenanus ad calcem Historiæ Eusebio Rufinianæ & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenfis libris III. de persecutione Vandalica & Anonymi excerptis ex Nicéphori Callisti Historia, inperito interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio & aliis lucem vidit Græce Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regis duobus Codd. MSS. usi.

Latine post Epiphaniæ Scholasticæ abbreviationem, vertit Joachimus Camerarius, cujus interpretatio Justo Jonæ dicata prodiit primum A. 1536. ab eo tempore sæpius, etiam inter alia Theodoretæ opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hist. Ecclesiasticæ scriptorum versionibus Jo. Christophorsoni interpretatio recusa est, ut supra in Socrate didi, ubi etiam de editionibus, versionibusq. Germanica & Gallica Historiæ Tripartitæ, & de Henr. Valefii versione latina scriptorum Hist. Ecclesiasticæ, quæ sine Græco textu & notis præla evasit. Paris, 1677, fol.

Græce & Latine cum Jo. Christophorsoni versione inter scriptores Historiæ Ecclesiasticæ vulgata est iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova Jac. Sirmondi, sive ex Camerarii potius & Christophorsoni conflata, qui ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ quibus Stephanus fuerat, Græca recensuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoriti Paris. 1642. fol. Tomo tertio. Denique Henr. Palsius, Græca castigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, quas Usserius, atque ad Historiam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus *ἱστορικὸς* Allatius ad eum misit. Addidit etiam versionem novam, cum Sirmondianam ferri in quibusdam in locis non posse observasset, & cum eruditis notis suis Theodoritum ita vulgavit præmissum Historiis Evagrii, Philostorgii & Theodori Lectoris. Paris. 1673. bl. recensum Mogunt. 1679. Amst. 1695. fol.

Gallice post antiquiorem Martini Matthæi, Prioris in Monasterio novo apud Pictavos interpretationem, vertit Ludovicus Consinus, Valefii fere vestigiis insistent, Paris. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphanienſis a) Syrus laſticus b) & ipſe, ſive (perinde ut Socrates & Sozomenus) rum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atque Gregori ſcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Conſtantini etiam auctus quæſtura, & à Mauricio Tiberio Codicillos huius præfecturæ e) conſecutus. Scripſit in eadem ut creditur Antiochenſi urbe, & ſexagenario propior abſolvit f) *Hieſeleſtica libros ſex* à temporibus in quibus Socrates & Theodoretus deſierant, ſive ab Ephreſina Synodo qua damnatus eſt A. C. 431 ſtorius, ad annum uſque Mauricii Imp. duodecimum g) qui cœpit A. C. 593. die XIII. Auguſti. Allegat ſubinde Hiſtoribus uſus eſt Rhetorum, *Prifci, Euſtathii* Epiphanienſis, *Zachariæ capii & Johannis* qui in Juſtini ſenioris anno ſeptimo Hiſtoriam

- a) Evagrius III. 34. *ἡν ἡμεῖς ἱεραν ἐπισκοπῶν ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν ὀρεῖον ἔχον*. Hinc apud Nicephorum pro *Εὐαγρίου ὁ ἐπιφάνης*, Valſius ὁ ἐπιφάνιος.
- b) Photius Cod. 29. *ἀνεγνώσθη Εὐαγρίου χρονολογικῆς, ἀπὸ ἐπαρχικῆς, ἐπιφάνους τῆς καὶ τὴν πόλιν Συρίαν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τόμοις*
- c) Antiochiæ vixiſſe ex pluribus Evagrii locis recte Valeſius obſervat, quæ primariis Antiochiæ civibus hunc ſcriptorem fuiſſe colligunt viri docti ex lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus feriaturum habere fauſta apprecatam eſſe, hoc in Valeſii quidem verſione reperio, & alium puto habere ſenſum. Ait nempe Evagrius nuptias ſe celebraſſe cum ſponſa die novilunii, quo tota civitas feriabatur, non certe propter nuptias ſed ob ſolenne novilunii tempus. *Ἐμὲ καὶ τὴν ἑνὴν καὶ τέτταρτον ὑπερβερταίῃς μηνὸς κόρη παρθένον τυμφεύοντι*, καὶ τῶν ἐλευσέων εὐχῶν καὶ δημόσια πατήριον ἀγάσας πρὸς τὴν πομπὴν καὶ τὴν παταΐδα πασῶν non de thalamo nuptiali neque πομπῇ de nuptiali pompa in eccleſiam ſed de epulis & pompa quibus novilunium celebrare mos erat.
- d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Epſcopi Antiocheni ſcriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum ſe teſtatur.
- e) Idem lib. VI. cap. ult.
- f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius ſe iſta ſcribere anno ætatis ſuæ 58. Idem lib. cap. 33. refert ſe ſcribere anno Antiochenorum 641. His ſi detrahas annos quibus præ Antiochena Chriſtianam prævertit, habes A. C. 593. Corripit Antiochena à confirmata illis à Julio Cæſare ævtonomia menſe Octobri A. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.
- g) Confer Valeſium in Evagrii vita, & Henricum Noris diſſ. de quinta Synodo,

Huic Evagrio scripta nonnulla, quæ sub S. Nili Ascetæ nomine leguntur, tribuenda esse non diffitetur Josephus Maria Svarefius pag. 613. ad Nili opuscula à se edita testatus in MSS. Codicibus scripti amborum ita misceri confundique, ut ægre discerni queant. Idem confirmat Cotelerius notis ad T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ pag. 544. seq. Evagrii scripta ab discipulo ejus *Rufino* versa latine plerosque in Occidente lectitare, uti Græca eos qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctesiphontem. Plura etiam versa se testatur *Gennadius* de Script. Eccles. cap. 11. Idem est Evagrius Monachus *Scitbensis*, cujus Ascetica & Ethica, Gnomas de Passionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & περὶ ὁκτὼ λογισμῶν memorat Labbens loco laudato. Alius fuit Evagrius, Episcopus *Antiochenus*, à quo vitam Antonii de Græco Athanasii versam, quæ etiam num exstat, (vide supra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epist. ad Florentium & cap. 125. de scriptoribus Eccles. Alius cujus *altercationem Simonis Judæi & Theophili Christiani* laudat *Gennadius* cap. 50. & ex eo *Honorius Augustod.* p. 427. Alius Episcopus *CPolitani* à Valente Imp. actus in exilium. At apud *Marci- num Capellam* p. 2. pro Evagrio Citharista legendum *Oeagrius*.

XXXIV. THEODORUS ἱερογράφου. Κωνσταντινουπόλεως laudatur à Joanne Damasceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis insignis Lequinianæ, qui p. 380. præterea ἀναγνώστην five *Lectionem* CPoli fuisse refert, quod firmant etiam *Nicephorus* lib. I. c. 1. Hic Auctor ὁ ὁμοῦ δόσεων χρονικῶν in *Combesii* Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Θεόδωρος χρονογράφος ἀναρρωθεὶς ἀναγνώσματος & Σινδά, qui Theodorum vocat τὸν ἀπὸ ἀναγνώστην ἡ μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic *Justino* & *Justiniano* ut videtur imperantibus clarus duobus libris scripsit *Compendium Historiæ Ecclesiasticæ* Tripartitæ ex libris *Socrati*, *Sozomeni* ac *Theodoriti*, quod exstat à vigesimo anno Constantini M. usque ad obitum Constantii. Nam quamvis lucem hætenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud *Allatium*, qui edere voluit, cujus codicis variis lectionibus *Sam. Tenu- lii*, Professoris *Noviomagensis*, manu descriptis feliciter usus est *Valesius* ad eluendas ex triumvirorum illorum Historiis mendas, qui etiam præmium Græce ac latine publicavit post præfat. ad Theodot. Nescio an *Allatii* ille liber descriptus fuerit e codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt *Possevinus* & in Catalogo MSS. Venetorum

rum Thomafinus. Certe videtur extrema parte mancus fuiſſe, via Hiſtoriz telam non uſque ad extrema junioris Theodoſii pergitur.

Præterea compoſuit & ipſe ſuo marte *Hiſtoriam Eccleſiaſticam*, libræ dem *duobus*, ab extremis temporibus Theodoſii junioris, in quibus ſinunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Juſtinum Imp. Seorem uſque. Hi libri duo ipſi quidem jam diu eſt, quod intercident. Exſtant tamen ex illis ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου Καλλιῆς ὁ Ξανθοπύλου excerpta, Nicephoro Calliſto dictante ſervata. Græce prodire cum Eubii & aliorum Hiſtoria Eccleſiaſtica, ex codice Regio (quo ſolo etiam Meſius uſus) Pariſ. 1544. fol. Latine vertit Wolfſg. Muſculus, cujus interetatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Hiſtoricorum Eccleſiaſticorum editiones ſupra in Euſebio recensitas mittam, exſtat etiam in æcolatina Genevenſi 1612. fol. Noviſſime cum verſione & præris notis Henr. Valeſii, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Ieophane, Damasceno & Synodo ſeptima ſubjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philoſtorgii de quorum editionibus jam dixi. Idendum & Hiſtoriz Eccleſiaſticæ ἀπομνημονεύματα de expoſitionibus fidei, quod è Bibl. Vaticana produxit & cum verſione ſua edit Joſephus Maria Svareſius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quæ Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combeſio illuſtratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. dat *ἵμῶν* ſive librum Theodori Hiſtoriz Eccleſ. quartum, ſecundum horum venit intelligendus, quia priores quos memoravi duos impendii ex Socrate Sozomeno ac Theodorito ſimul computavit, unde ut Svidas, qui à Conſtantini temporibus ad Juſtinianum permiſſe hiſtoriam Theodorum ſcribit. Ita in actione I. Synodo E. T. 3. edit. Binianz p. 494. ubi laudatur liber quintus, Valeſius ad Theodorum pag. 580. monet πρώτῃ pro πέμτῃ eſſe legendum. Alius uſus producit in eadem Synodo ſeptima, ſive Nicæna ſecunda, ſione V. pag. 609. ſeq.

R

XXXV.

Libri ſcī Part Altera.

Valeſius putat ne Nicephorum quidem, plura alioqui inde in Hiſtorias ſuas derivaturum, integris Theodori Libris, ſed excerptis iſtis ſolummodo uſum eſſe, eaſque cuidam dictaſſe, atque ideo dici ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de ſectis à Theodoro Abbate dictatus amanuenci ſuo, inſcribitur ἀπὸ Φωτῆς Θεοδωροῦ ὁ Θεοφιλεστάτῃς Ἀββᾶ.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopuli F.* Historiam suam obtulit Andronico Palzologo Imperatori jam seni, a) qvi A. C. 1327. septuagenario major obiit: ipseque testatur eam se in juventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumque Bibliotheca S. Sophiæ CPoli c) in qua florẽ ætatis transiegit. Michaëlis Palzologi Imperatoris & Andronici nepotis ætatem in catalogo Imperatorum CPol. d)

λαμπρὸς Μιχαήλ, Παλαιολόγος τρίτος.
ὅπως βασιλεὺς καὶ λόγιος καὶ πρακτικός.
Ἀνδρόνικος παῖς, συνδρόμη τῶν χαρίτων.

Quin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora pervenisse atque adhuc circa medium sæculi XIV. adhuc vixisse, ex Catalogo Patriarcharum, de quo infra, cognoscas. Exstant *Historia Ecclesiastica libri XVII.* (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse testatur) à nato CHRISTO ad interitum usque Phocz h. e. ad A. C. 610. ex Eusebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philostorgio, Theodoro lectore, Basilio Cilice, Evagrio (quos pag. 35. nominatim laudat) aliisque contexti. Igitur quæ post argumenta libri XVIII. sequuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & sequentium usque ad XXIII. & mortem Leonis Philosophi sive A. C. 911. ab alio auctore an Nicephoro ipso additam nec amplius exstantem Historiæ continuationem respiciunt, & ab interprete latino Jo. Lango sunt rejecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob ipsæ elegantiam *Thucydides Ecclesiasticus* hic Nicephorus audit Clarissimus Schæfer.

- a) Nicephorus in dedicatione Hist. Eccles. ad hunc Andronicum pag. 20. *ἀποδοῖμαι διὰ ταῦτα καὶ ἐς μέγιστον σοὶ βιωσίμων προσηνέας. ἡμεν γὰρ ἀπὸ τοῦ αἵματος non reddendum ætatis flos & vigor sed flos senectutis. Uti p. 24. ὁ Ἀριστοφάνης male redditur Ἀριστοφάνης, cum vertendum sit Ἀριστοφάνης F. nempe Plato.*
- b) Lib. I. cap. I. pag. 43.
- c) Lib. I. cap. I. pag. 37.
- d) Apud Philippum Labbeum in Protreptico Hist. Byz. p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus sequuntur versus, ab alio fuerunt additi, itaque neque in alio Codice Regio, neque in illo quo usus Jo. Langus, leguntur.

ichurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) quas miser, *theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi studii Theol. II-
ius tamen pannis purpuram quandoque intextam ex bonis qui periere
criptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S. E. p. 102.

Prodire libri illi XVIII. quorum primæ literæ nomen *Καυ-
λός Καλλίστος* referunt, ex Jo. Langi Erphurdiensis versione latine
afil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum
jus scholiis, tum Antwerp. 1560. Paris. 1562. 1573. Francof. 1588.
ol. Paris. 1566. 8. duobus Vol. Sed & Gallice interprete Jo. Gilloto,
Paris. 1567. fol. Denique Græce & latine Paris. 1630. fol. 2. Vol. cum
Langi versione, per *Frontonem Ducaum* ut habet titulus recognita, sed
dembefissus in Bibl. Concionatoria Langi, inquit, *recognoscenda ver-
sione & castigandis notulis quæ passim adpersæ sunt, majorem Ducæi diligentiam
ullem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine
valuerunt libri pretium augere.* Græcâ à Ducæo descripta sunt è Codice
pro olim usus Langus, & qui unicus creditur hodie superare, quique
ex Matthiæ Corvini Bibl. Budensi direptus olim à Turcis, at CPoli re-
latentus ab homine Christiano devenit in Bibl. Cæsaream f) Vindobo-
nensem, ubi hodieque asservatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali
Richelio est, cum Imperatori (ut versionem suam Langus) oblatum
illam Ducæus promississet, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum
recuperat. Vide Lambecium lib. 1. p. 158.

Alia Nicephori hujus scripta sunt:

Σύληγμα de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem uno à CPoli
radio, quod lib. XV cap. 26. Nicephorus se scripsisse testatur, adhuc
existat MSum in Bibliothecis Cæsarea & Vaticana. De Cæsareo Codice
Jac. Gretserus ad Codinum p. 282: *Exstat Vienna in Cæsarea Bibl. fortassis
aditum totius Europæ exemplar, cui nescito succurratur, (videlicet & percucurri
allatum Monachium & hæc Ingolstadtum) penitus à blastie timentibus, corrodetur: &
hinc nunc aliquot locis ab aquis pessime acceptum est, ita ut multa legi nequeant,
 præsertim sub finem.* Vide & Nesselium parte V. p. 153. 154. Vaticani
Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Si-

R 2

meo-

e) Confer Casaubonum Exerc. 1. in Baron. sect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Bezam ad
Act. 1. 13. & Blondelli pseudo Isidorum p. 37. Possevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. 1. pag. 108. seq. 152. seqq. & lib. VIII
pag. 55.

meonum scriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 182. seq. Extat & in eodem Bibl. Cæsarex Codice Nicephori *Acoluthia* sive officium festi *Dedicationis templi hujus*, & *Canon* sive *hymnus* cum antiquis notis Muscis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum; *versibus Iambicis*, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hist. Byz. pag. 34. In Codice quem Jo. Langus evolvit, & qualis Græce editus Basileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum & in altero Regio, definit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Constantinum Palzologum usque, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanarum; *versibus Iambicis* Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. seq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Definit in 141. Callisto, quem Patriarcham constituit Jo. Cantacuzenus, ut ipse Imperator narrat IV. 17. Hist. Sequitur apud Labbeum alius Catalogus nescio quo auctore, non scriptus verso sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Josephum usque, qui Florentiz in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *seriem Patriarcharum CPol. oratione soluta fufius conscripam*, (quam è membranis Bibl. Regiz pariter vulgasse se scribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Historiz Byz. laudata, confirmatque H. Warthonus appendice ad Hist. literariam Cavei) nusquam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum sub Nicephori CPolitani nomine sæpius edita definit in Patriarcha 81. Ignatio Evnacho, ut in Nicephori ejus scriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce ex-eusorum Basil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his esse omnia illa, quæ velut sibi haud visa Nicephori scripta ex Gvil. Eisergrinii Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum memorat Possevinus in apparatu, & præclarus Vossius de Hist. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopolum male à Callisto distingvi in indice ad Meursii glossarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum Jen. 1711. 4. T. 2. p. 8. ridicule excusum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol. pro Catalogo puetrico*.

allisti Xanthopuli versibus jambicis descripta πάσης τ' θείας γραφῆς ὑποψικ.

Τὰ μὲν γὰρ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χριστοῦ καὶ αὐτῆς αἰώσεως ἱερουσαλήμ.

Ἄλλως ἱερουσαλήμ ὡς ὁ Ἰώσηπτος ἱστορεῖ.

Δουριῶν, Περσῶν, Αἰγυπτίων, Σύρων, Μηδῶν, Ἑλλήνων ἀνακτες.

Ἀθηναῖοι καὶ Κρητῶν ἀρχοί.

Ῥώμης βασιλεῖς.

Ἐβδομήκοντα ἔξ Χριστοῦ μυστηπόλοι.

Εὐαγγελισαὶ καὶ Διάκονοι.

Αἱ μυρριοφόροι καὶ μαθήται λόγῳ.

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν sive Catalogus SS. Patrum Ecclesiam quem adscribere integrum, quia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίαν,

Μέγας Διονύσιος ἁγίου πάγῳ,

Μέγας Ἀθανάσιος ἁγίου ἀνδρείας,

Τὸ πνευματικὸν ἔξ βασιλεῖς σῶμα,

Ὁ Γρηγόριος νῦν τῶν βροτῶν ἡ τερπνότης,

Γλαῦτα μέλι ρέυσας ἔξ χρυσοστόμου,

Ἡ θαψιλής ἔξ Νουῶν πανδασία,

Ὁ βαδύνης Κυρίλλος, Αἰγυπτίῳ κλείῳ,

Καὶ λεπτός εἰς ἀπάνα Μαξίμου λόγῳ,

Ὁ τ' Κλίμακος ἡ μελέτης βασις,

Νεῖλος προφανὴς καὶ ἰὸ ἔξ Νεῖλος σῶμα,

Ὁ Σύρος Ἐφραίμ ἡ καὶ ἀνυξίς λόγῳ,

Πανηγυριστῶν πατερικῶν βιβλία,

Καὶ Μεταφραστῆς ἡ γλυκύροτος χάρις,

Ἐν οἷς πᾶσι πέφυκεν ὑπερεξέχων

Ὁ χρύσεος ῥῶς ἡ γλυκύστατος βρύσκ,

Ὡς ἀφθονον μάνα τε παῖδας ἐκτρέφον,

Καὶ νεκτὰρ ἀθάνατον ἐκρέον πόσιν.

Οἱ γὰρ μέλη πλέξαιτες ὕμνων ἐνθέων, Catalogus brevis Hymnographorum Iosephi Græce, quem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodorum Græcorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Græcorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἁγίων χρόνων sive Menologium Sanctorum breve, ἡμῶν (perinde ut quæ jam memoravi) jambicis.

Τριωδία συνοψις ἀκριβεστάτη.

Volumen totum claudit εὐχὴ ἐξομολογήσεως, profā non versu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαριστισμός in B. Virgine. Incipit : χαῖρε ἀντέρα τῶν νεκρῶν.

Troparia duo, in eandem; ordine alphabeti : unum incipit, ἄχραντη παρθένη μητέρα Θεῷ, πάσης ἀνθρώπου βοηθείας ἀπολυθείς. Alterum ἄχραντη παρθένη, μητέρα Θεῷ, ἡ δεδοξασμένη ὑπὲρ πάντων φύσεω βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑ Τριωδία ἐορτῆς, Synaxaria in præcipuis Triodii festis quibus uniuersumque eorum indicatur origo, quæritur & ἀποδείξις ratio. Combefisio quidem in Bibl. Concionatoria iudicis Triodii Græcorum Nicephorus pessime habuit, dum Synaxaribus augendo suis, ipsius ac sequioris Græciæ erroribus inferciit. Pluribus hac de re conqueritur Leo Allatius quem si placet vide diss. de libris Ecclesiasticis Græcorum pag. 70. 92. seq. 115. 229. & contra Hottingerum p. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. sq. 527. sq. Hæc Nicephori Synaxaria in linguam Græcam vulgarem conversa à Matthæo Cigula Cyprio & Maximo Margunio Cytherorum Episcopo prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum A. 1607. 1637. 1648. 4. Titulus est : συναξάρια ἡτοι βίαι ἀγίων καὶ ἑλληνικῆς γλώττης μετὰ Φρασεῖν καὶ Μαξίμω Γαλιανῶ ἐπισκόπῳ Κυθηρῶν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Nicephoro quoque Callisto velut auctori tribuere non dubitavit V. C. *Humphredus Hody* brevem librum quem è MS. Barocciano edidit Græce & latine sub titulo : *Anglicani schismatis redargutio*, in quo libro pluribus exemplis probatur Episcopos injuste depositos Orthodoxi successoris communionem nunquam refugisse, Oxon. 1691. 4. σύναξις ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν &c. Idem scriptum editurum se promiserat doctissimus Cotelierius III. monument. Eccles. Græcæ pag. 645. Offendi, inquit, in opusculo nunc inedito, olim si *DELLS* dedisset edendo, de celebri schismate ob *Josephum Patriarcharum CPol.* successorem *Arsenii* depositi A. C. 1266. & Germani qui se paulo post abdicaverat. Cæterum non Nicephoro sed aliū antiquiori scriptori qui A. C. 1267.

167. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse Lector Humfredus Hodus. Vide ejus letter to a friend, concerning collection of Canons, Oxford. 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ Historiæ tripartitæ Epiphaniî Scholastici pag. 590 - 615. subjunxit *hanc Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto impetrata jam olim latine versam*, quæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, desinitque in morte Anastasii, quem impium vocat & à quibusdam fulmine divino percussum describit. Non modo brevius longe singula persequitur quam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut cum illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide quæ de his Collectaneis Jacobus Lilius lib. 1. Obs. sacr. cap. 16.

De Excerptis à Theodori Lectoris libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, quæ titulus profertur accepta ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου Καλλίστου & Θεοδοίου, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. Chronicorum Scriptores Græci deperditi.

Julii Africani, & Hippolyti Chronicis jam dixi supra cap. x.

Theodori Tarsensis χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Ἐυσεβίου & Παμφίλου πρὸς τὴν χρόνον memorat Svidas in Διοδώροις. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Iani & Panodori Monachorum Ægyptiorum; centum annis Eusebiojuniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, quibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliquando etiam cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

Joanne Malala plures laudantur Chronographi, Ariannus, Brunichius, Boetius seu Buttius, Clemens, Didymus, Domininus, Eustathius, Eutropius, Eutychianus, Lucianus, Magnus Carrensis Nestorianus, Pausanias, Theophilus & Timotheus. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos quoscunque. Nam Ariannus quidem non alius illi est

est à notissimo scriptore Flavio Arriano, cujus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit, de quibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco quod notem, cujus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 239. ἑκδοτικὸν Βρυγχίου Ῥωμαίου χρονογράφου. Pro *Bottio* sive *Bustio* legendum *Brutium* Historicus & Chronographus Hieronymo etiam Syncelloque & *Paschalis* Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag. 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clementis* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano nominus quam Alexandrino diversus, de quo Svidas: Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε τὰς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς ἱερὸνυμον πρὸς τῶν ἱσσοκρατιῶν σχημάτων, καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi, fueruntque illo nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atque ingenio viri. Landat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. qui σοφώτατον vocat, Anonymus Combesianus in Originibus CPol. pag. 32. Hesychius fragmento in Christi natalem, Svidas & Etymologicum Magnum in ζάλην, ac Svidas iterum in ἥρας ῥ & Παλίμβολος. *Domnium* * frequenter laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine, Clariss. Benteio Epist. ad Jo. Millium pag. 77. videtur fuisse Episcopus Antiochenus, & Historiam produxisse usque ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eusebio* Epiphaniensi, qui in sua χρονικῇ ἐπιτομῇ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est, uno usque ad excisam Trojam, altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. quæ sæpius illum laudat. *Eutropius* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum, quem Græce verterunt Capito Lycius, & cujus quoque ætatem tulit interpretatio, Pzanius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum, Dionysio Halic. Plinio aliisque laudatum, de quo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudat etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου. sed Malala T. 2. pag. 17. audit Μάγνης ὁ χρονογράφος ὁ Καππ

* Alius Domninus Origenis discipulus, memoratus Palladio in Hist. Lausiacæ p. 108. Alius hoc nomine Philosophus, Syrus, de quo Svidas & Damascio in vita Isidori.

νός, ὁ συνὸν αὐτῷ ἱταλιανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe antecessisse, nam qvz ex magno suo profert Paschalii auctor, Mauricii Imp. obitum spectant, Juliano multum junioris. De *Nestoriano* mentio in eodem Chronico Alexandrino sive Paschali p. 324. *Theophilum* diversum utique Malalas intellegit à veteri illo qvi ad Avtolycum scripsit, neque enim qvz ex illo profert in hujus scriptis leguntur, & Theophilum atqve *Timotheum* una cum Clemente Θεοφιλεστάτης χρονογράφος laudat Hefychius fragmento in Christi natalem, quod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum qvzstionibus Anastasii Sinaitz, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paschalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodus, cujus doctissimi viri diatribam in qvade Theophilis, Clementibus & Hefychiis variis differe-re voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

b auctore Anonymo in Originibus Combesfii CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυριανὸς χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτοῦ, qvi Codino Ἀγγυριανὸς ἐν δεκάτῳ λόγῳ. Apud eundem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίῳ χρονογράφῳ.

c *Iconium* Byzantius Sophista scripsit Svida teste χρονικὴν ἐπιτομὴν, *Compendium Chronicum* ab Adamo usque ad Theodosium M. *libris X.*

d *Hefychii* illustris, patria Milefii, *Historia Chronica* à Belo Assyriorum Rege usque ad obitum Anastasii Imp. scripta Justiniano imperante & comprehensa *libris* sive distincta in τμήματα sive temporis Διετημέλια sex, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Ἠσύχῳ, qvi præter rem negat eum fuisse Christianum. Fragmentum libri sexti, & primum quidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumq; à Meursio est cum versione & notis, sub titulo παλαιὰ Κωνσταντινιὰ πόλεως. Non poterat igitur ejus singillatim Svidas inter opera Hefychii meminisse. Laudatur Hefychius illustris ὁ φιλοσοφῆσας ἐπὶ τῇ Μιλησίᾳ ἐν τῷ ἐχρονικῷ Διετηματί in glossario Juris Labbeano voce παλματίς, atqve ἐν τῷ 5' Διετηματί, voce Φόλλις.

e *Idori* Diaconi Chronographia aliquid affert Joannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. *Nicolaus* (ut à Nic. Damasceno

S

distin-

Libri 5ti Pars Altera.

distingvatur dictus *νέος* (five junior) Chronographus Photio sup-
par, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Εύρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi
quam ex Glycz annalibus pag. 82. & Anastasii lib. 7. anagogica-
rum contemplationum in Hexaëmeron p. 895. D. T. IX. Bibl. Pa-
trum edit. Lugd.

XXXVII. Chronographi post Eusebium, Græci editi.

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * di-
versus ab altero ** *Joanne*, Monacho *Antiocheno*, itidem Chrono-
grapho atque similia passim tradente, & similibus delectato fabulis
*** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio quousque producta
habemus Constantini Porphyrogennetz excerpta, quæ non ultra Pho-
cz tempora procedunt, atque ex Peiresciano Codice Græce & latine
cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Paris, 1634. 4. Malelæ vero

Histo-

* Malelas five Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Scholasticus, vel qui Rhetoris ma-
nus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Male-
las quam Malela vel Malala, docet Rich. Bentleius Epist. ad Millium pag. 78 seq.
licet antiquissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronunciar-
e ut Ænea & Anchisa, testatur Quintilianus lib. I. cap. 5. Confer Claudii Dama-
squei Orthographiam T. I. pag. 59.

** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è quibus illa digesta sunt, in
recensentur: εἰς δὲ ἐκ τῶν ὑποβιβλίων χρονικῶν,

α' Ἰωσήφου Ἀρχαιολογίας,

β' Γεωργίου Μοναχῶ (Hamartoli intellige)

γ' Ἰωάννου Ἐπίκλην Μαλέλα χρονικῶς

δ' Ἰωάννου Ἀβιοχέως χρονικῆς ἱστορίας &c. Hic Joannes addidit

ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 853. *Γέλας ὁ ἱστορίας Ἰωάννου Μοναχῶ*. Codini, & utriusque Tzetze de eo testimonia notavit laudatus Hol-
prolegom. ad Malelam, qui alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam
Chronographiam atque *ὡς ἂν ἀρχαιολογίας* (nisi hæc idem eum illa, aut ejus
pars est) notat integram existare in Gallia, laudariq; à Nic. Alemanno ad Procop.
Allatio ad Eustathii Hexaëmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cas-
gio ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, antequam ad CPolitanam sedem efferretur,
Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chro-
nicon ferri, eidem Hodio observatum, qui plures Joannes Antiochenos recen-
set, atque uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis ve-
riis cum prophæis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS. sed quæ lucem non
vidit.

*** Multa quoque similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Pascha-
li, Cedreno & aliis.

Historia Chronica sive Chronicon, Damasceno pridem III. de ~~imagg.~~ Tomo. I. p. 368. & Tzetze Chil. V. Hist. 29. 30. laudatum, quod ab orbe condito ad obitum Justiniani I. Imperatoris sive A. C. 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos evolverunt viri docti Montacutius, Usserius, Seldenus, Jo. Gregorius, Pearsonius, Gvil. Lloydus aliique. Hinc ex eodem MSto cum versione & notis *Edmundi Cbilmendi* prodit Oxonii, typis Sheldoniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore distributum fuerat in libros XVIII. Sed primus liber cum secundi parte desideratur, itaque ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo suppletus. Præmissa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qui Malalam ad noni sæculi initia detrudit, quem tamen non adeo diu post Justinianum floruisse Clarissimo Caveo lubens assentior. Post Indicem vocum Græcobarbararum quæ in Cangii glossario Græco vel plane non vel alia significatione reperiuntur, sequitur præclara Epistola ad Jo. Millium, quæ Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ solum sed & aliorum plurimum scriptorum Græcorum loca illustrat emendatque.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum
ad paginas edit. Oxoniensis.

b. partem posteriorem, * supplementum ex Georg. Hamartolo
præmissum denotat.

Acta Apostolorum Apocrypha (Clementis recognitiones) 29.

Æschines Philosophus 240.

Africanus Chronographus 63.

74. 83. 88. 111. 112. 201. 351.

ἡ ἐκθίμωσι τὰ πατρια Ἀλεξανδρίας τῆς μεγάλης 284.

Apollonius ὁ σοφώτατος ἱστορικός 97. ubi tamen videntur innui Apollonii Rhodii Argonautica.

Apollonius Tyanenſis, ejusque *τελέσματα*. 342. seq.

Archilochus ὁ σοφώτατος 82.

Arrianus Chronographus (de Tراجاني expeditione contra Parthos) 358.

Aristoteles 240.

Ἀσκληπίων Astrologus Domitiani. 346. Svetonio, Zonaræ & aliis Ἀσκληταρίων.

Αυλέας ὁ σοφώτατος. 73. 174. sub quo nomine Æschylum latere, clariss. Bentleio persvasum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmorrhousæ libellus supplex ad Herodem Regem. 306.

- Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
 Buttius s. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39. 326. 340.
 Callimachus ὁ σοφὸς ἐν τοῖς ἑτησίοις. 221. leg. Αἰτίαις.
 Castor Historicus 200.
 Cephalion ὁ σοφώτατος Κεφαλίων. 46. 52. 58. III. 209.
 Charax Historicus 99. 221.
 Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309. 312. 366. b. 155.
 Cyrillus Episcopus. 69. seq. ἐν τοῖς κτ' Ἰαλιανῶν. 30. 240.
 Daniel 200. de Bel & Dracone 20.
 Debborius Philosophus τελευτῆς 344.
 Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentlei Epist. ad Millium p. 72.
 Democriti φιλοσόφου συγγραφή. 104.
 Deucalio diluvii particularis historiam exposuit 85.
 Dictys 134. 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
 Didymus ὁ σοφώτατος Δίδυμος, ὁ ἱστορικὸς χρονογράφος 99. 106. 212.
 Diodorus (Siculus) 64. 83.
 Dionysii s. Bacchi Epitaphium 52.
 Dionysius Historicus 243.
 Dionysius Areopagita 325.
 Domitianus Imp. Philosophus dicitur 340. 346.
 Dominus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. 453. 377. seq. 392. 393.
 Euripides. b. p. 61.
 de Antiopa 58.
 in Bacchis 51.
 Cyclope 148. 149.
 de Danae 39.
 (in Hippolyto.) 109.
 (Iphigenia in Tauris.) 174.
 Meleagro 210.
 Oedipo 63.
 de Pasiphaë. 106.
 (in Sthenobœa.) 104.
 Eusebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. h. 155.
 Eustathius Chronographus b. 115.
 Eutropius Chronographus. b. 24.
 Romanorum Historiographus, in Historia sua Græcam in linguam traducta. 267.
 Eutychianus Chronographus b. 21.
 Florus Livii epitomator. 270.
 Ganymedis Epitaphium 99.
 Hermes Trismegistus 29.
 Herodotus 29. 200.
 Hippocrates 105.
 Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
 Jamblichus Philosophus in Deiphne vitam degens 414.
 Joannes Episcopus 69.
 Josephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
 Irenæus 203. 351.
 Isiodus (alius Hesiodus) ex Japheti

steris, Græcarum litera-
reptor 70.

1 Chaldæus five Astrolo-
1 Magus 369.

21 Imp. ad Indos legatus
nosus) b. 194.

1 (Macer) Romanus Chro-
nographus 229.

Historicus 226. 233. 270.

1 Poëta 290.

18 93.

18 vir sapiens 52.

1 Carrensis, Chronogra-
1, b. 17.

1 Antonini Museum, Antio-
369.

10 Historicus 27. 71.

18 Chronographus b.
18 sive ad Leonem junio-
18 mp. 85.

13. ubi de Marfya Musi-
18 vum Philosophum vocat.

18 pro Nino legendum Li-

27. 79. 90. 114. 298. &c.

18 12.

18 88. 91. 92. ubi & ver-
18 bus quibusdam ἐρμηνεία
18 interpretatio subjicitur.

18 tus 26. 38. 48. 63. 75. 101.

18 oportet librum Palzpha-
18 niozem habuisse, quam

18 exstat, cum pleraque

18 x illo Malalas affert, in

18 hodie incassum quæras,

18 mui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.

Paridis Hymnus in Venerem,
nuncupatus Cestus, & Oratio
in eam Encomiastica 115.

Pausanias ὁ σοφώτατος & χρονογρά-
18 φος 44. 251. 260. 320 Neque
18 hæc in Pausania nostro legas
18 quæ ex Pausania Malalas attulit.
(Petissionius Pharao, Ægypti Rex,
cognomine Comædus, nisi no-
men, quod utique videtur, cor-
ruptum 76.)

Phidias Corinthius 149. idem
Φειδάλιος dicitur 52

Philochorus 52.

Philostratus (de Sapere Rege Per-
sarum) 393.

Phlegon Atheniensis 310.

Plato de legibus 105. γράφων πρὸς
18 Τίμαιον περὶ Θεῶν. 240.

Plinius Romanus Historicus 226.

Plutarchus χρονογράφος 66, pro
18 χρονογράφος 66. 67.

Polybius Historicus 200.

Porphyrus ἐν φιλοσόφῳ αὐτῷ χρονο-
18 γράφῳ 67.

Priscus Thrax de bello contra At-
tilam scripsit. b. 60.

Pythagoras Samius Arithmeti-
cam scripsit. 201. de bello
Cyrum inter & Samios. ibid.

Rheginus, apud quem nomina
18 τῶν ἀποθεωθέντων 64.

Sallustii Historia Catilinaria. 266.
18 seq.

Servius Romanus scriptor (in
Virgilium) 206. 229.

Sisyphus Cous. 148. 152. 167.

Sophocles 47.

Sotades (Σωτάτης) de nominibus planetarum 27.

* Symmachus interpres Græcus Bibliorum V. T. 7.

Tatianus Chronographus 312.

Thales (forte Thallus) Historicus 200.

Theophilus Chronographus 32.
71. 105. 200. 269. 284. 295.
325. b. 155. 156.

Tiberiani Epistola ad Trajanum

Imp. de suppliciis Christianorum 356.

Timotheus Chronographus 96.
200. 202. 295. 299. 155. 156.

Perfarum βασιλεως sive βασι-
leus dictus est, narratio
Manichæi assertur b. 178.

Tranquillus (Svetonius) 39.

Virgilius Poëta 168. 206. 277.
374. in clypei descriptione 178.

Xenophon, 240.

Farraginem Historico Chronologicam, quam à Codice MS. Augustanz Bibliothecz sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Manichæi Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. denique sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam à *Carolo du Fresne* habemus Paris. 1688. fol. Idem *Fresneus* sive *Cantius* nonnullas affert observationes *Jo. Baptista Hautini* sive *Altini*, qui & ipse *Chronici* hujus editionem videtur molitus fuisse, rei *Chronologiz* apprimè peritus. Præterea ex MS. Codice & *Holstenii* observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum quidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qui illud ad annum usque vicessimum *Heraclii* continuavit. Index Imperatorum qui usque ad Imperatorem *Constantinum Monomachum* A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idque in ipso titulo diserte innuitur *Is. Casaubonus* p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inquit *Henricus Valesius* p. 39. ad *Eusebium* & ad *Theodorum* pag. 21. seq. cum quo facit *Stephanus le Moyne* notis ad *Varia sacra* p. 131. Plurima quoque eadem leguntur atque iisdem verbis in *Chronico Joannis Antiocheni Malalæ*. *CPolitanum Chronicon* appellat *Usserius* pag. 75. prolegom. ad *Ignatium*, illamque convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam *Reinesius* II. 17. Var. Lect. Ceterum *Raderus* auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis quæ de *Jeremiz* cineribus *Alexandriam* jussu *Alexandri M.* deportatis leguntur pag. 366. & quod *Georgii* successor *Petrus Alexandrinus* notis

nota in fronte libri appositā opus illud commendavit, atque inde Chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quanquam in eo potest falli, & quod de *Maximo* Monacho qui Heraclio imperante vivit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: quemadmodum & ejusdem plerasque emendationes & conjecturas sibi non probari testatus est Cotelierius T. 3. monumentorum Ecclesiarum Græcæ pag. 608. unde ipius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 5. Observationum sacrarum: & parum accuratus interpres Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Usserium de scripturis sacrisque umaculis pag. 349. Ex hoc ipso opere petita sunt quæ *fastorum Siculorum* nomine laudant eruditi, quoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Augustino perlatus est Romanum: indidem fastos Consulares excerpti ediditque Sigonius & Panlupus, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hist. Augustæ. Longe plura ex Codice suo, qui deinde ad Sylburgium pervenit, & hoc per Hæschelium redemptus, Bibliothecæ Augustanæ * illatus est, excerptis I. Casaubonus, communicavitque cum Josepho Caligero, qui illa passim laudat nomine *Chronici Casauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Eusebiani calcem, præfixo titulo *ἐπιστομὴς γένους*, ut paulo ante in Eusebio dicere me memini. Ex Malala in hoc Chronicon multa deportata esse notavit Henricus Noris de epochis Syro Macedonum pag. 203. idque magis credo quam quod Lariss. Hodijs prolegom. ad Malalam putat illa hunc ex Chronico descripsisse. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmæ Indoplevste, unde *Cosmam* illum auctorem Chronici suspicatus est Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Usserius vero & alii incerta conjectura *Georgii Pisida* tribuunt, Casimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à quo vitam Chrysostomi scriptam habemus. Non Alexandriæ tamen sed CPoli scriptum esse illud Chronicon probat Ienſchenius exegesi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjunxit Cangius Chronico Paschali selecta quædam veterum Monumenta ad rem Chronologicam facientia, quorum syllabum hic à me addi, non erit spero ab præsentī loco alienum.

I. Χρόνων ἀρίθμησης καὶ ὁμολογίας, pag. 404 - 408. *Temporum commendaria* per Patriarchas & Reges *putatio* & summa, ab Adamo usque ad Constantinum.

* Vide Cavei Hist. literar. in Georgio Pisida.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligi de emendat. temporum p. 742. sq. & Petavii Uranologio * seq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similem putat vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus Historiz Romanz minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίῃ τῶν ἱερῶν ἐπληρώθη pag. 408. 409. *Explicatio insigniorum quoniam eveniunt*, quando & sub quo singula contigerunt. Ex eodem Schro pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est & C. adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410 412. qui Chronico Alexandrino in ed. Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holsteni esse exulat, & juniorem agnoscit auctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum* 413 - 421. latine ex veteri versione, & editione Henrici Comiti Tom. 2. Antiqu. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Cod. MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon debere Hippolyto Portuensi, Confer quæ dixi supra cap. 1. p. 205

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis : fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350. Græce cum Cangii versio pag. 421 - 423. de Christo nato anno mundi 5501. & de rat. anni mensiumque Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. *Ἡσυχία εἰς τὴν γέννησιν* pag. 424. Græce & Latine *Fragmentum ex Homilia in Natalem Christi* ex iisdem Codd. Vulgatum idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalaz Codicem Bodlejano. Oxon 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria prorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de Christi natiuitatis & passionis annis.* Græce & Latine pag. 424. 425. Ex Cod. Regis Galliz 1431. fol. 172.

8. 1

* Utor editione Amstelod. 1703. fol. quæ Antwerpiz nomen præfixum habet.

ἐπὶ τῶν πᾶσι ἱερεῶν αὐτῶν ἐκκήρυξε, καὶ περὶ (leg. παρ') καὶ τῶν ἐπὶ αὐτοῖς
τὰ ἁγία αὐτῶν σώματα πᾶσι κένται, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ, καὶ *quidē*
quasi subiiciuntur nomina ὅς *Episcopatus* LXX. *Discipulorum*. Verum
aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, & in illius serie
apostolorum, ac illa qua praefigitur *Commentarii Oecumenii*. Hippoly-
de XII. Apostolis Graece & Latine cum notis edidit Combessius
in suo novo Tomo 2. pag. 831. atque similem de LXX. *Discipulis*
Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Saeculo XI.
ptorem) habuit Sirletus, laudavitque Baronius ad Martyrolog.
April. & alibi, ut dixi supra cap. I. pag. 212. Crassiores quasdam
nominations hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus
de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.

9. Τῶν ἑβδόκων αἱ πατρίδες, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων
437. seq. *Duodecim Apostolorum patria, eorumque nomina ex quibus
nati.* Ex Cod. Reg. Hoc ἀποστολικῶν Graece & latine edide-
ro jam laudato Cotelierus.

10. Τῶν ἐν ἁγίῳ Θεοδορίῳ, Ἐπισκόπου Τύρου καὶ Ἐπαρχίας
ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεολογίας pag. 438. Ex S. Theodoro Tyri
ἐκ τοῦ ἁγίου SS. *Apostolorum & Deipara.* In Codice altero Vin-
centini post Dorothei synopsis sequitur idem hoc fragmentum
sub nomine Sophronii Hierosol. sub quo Graece & latine illud exhi-
betur in lib. 3. pag. 52. seq.

11. Fragmentum ex *Fastis* Cuspinianis Consulium Rom. in
istorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulium ex quo primum ordinati sunt, *Fa-*
stis *Constantinensis* lemmate haecenus edita, ad MS. exemplar Collegii
S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vafaten-
ditione collata. pag. 439 - 450.

13. *Fasti Graeci* ab A. C. 128. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex
Savilliano & editione V. C. Henrici Dodwelli, in appendice ad
rationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & de
Cypriano Jo. Felli semel iterumque reculo subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo I. Vossii ab A. C. A. 630. pag. 456-463. Ex edit. ejusdem Dodvelli.

15. Fragmentum Fastorum ab A. C. 105. ad A. C. 463-466. ex Egidii Bucherii Doctrina temporum, Antv. pag. 247. seq.

16. Ex temporibus Galieni, quis, quantum præfaturam Urbis administraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 468. ex eodem Bucherio pag. 236. seq.

17. Catalogus Pontificum Rom. usque ad Liberium pag. 470. in quo Consules passim simul memorantur, quemque Pinianus totum in fastos suos transtulit, atque ediderat quoque Chrenius pag. 269. seq.

18. *Paschalis* centum annorum, laterculus ab A. C. A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. seq. ubi latus datur.

19. Laterculus *fastorum Consularium* * ab Antonino Consulatū ad XVII. post-Consulatū Basilii, pag. 472. seq. Colbert. 240. & ex editione Arnoldi Pontaci post notas in Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Consulū, post Chronicon Theodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qua invenitur cuiusque mensis quædies, & in quam septimanæ feriā incurrit, & in quam annus incidit bissextus. Græce & latine pag. 474-479. Ex Codice Basilii Imp. in *Προβλεψις* Proleptici *ἡμερηίας*, ex edit. H. Dodvelli ad calcem diff. Cyprianicarum.

22. Varie lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui tione Paschæ p. 479. seq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Coll. & Petruviano.

* Hisce fastis Consularibus omnino addendi quos Codex Bibl. Casanatensis stravitque Henricus Noris ad calcem Operis eruditissimi de Epochis Syronum Lips. 1696. 4. atque Grævius una cum ejusdem Norisii Epistola C. inseruit Tomo XI. thesauri Antiquitatum Romanarum

23. De Paschate Judæorum , pag. 479. 480. seq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Egyptiorum quorum meminit Dionysius Xiguis in Epistola ad Petronium , & Victorius in Canone Paschali. g. 481. 482. Ex Cod. Colberteo 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.

25. De triplici Græcorum æra , Christum A. M. 5493. vel 5491. vel ut auctor Chronici Paschalis , 5509. natum esse contentum. pag. 482. seq. ex *Dionysii Petavii Doctrina temporum IX. 3.*

26. De duabus Epochis nati Christi A. M. 5506. vel 5507. pag. 483. ex eodem Petavii lib. VII. *Astronomico cap. I.*

27. Methodus Epactarum , & Növilunii investigandi ratio; utitur auctor Chronici Paschalis pag. 483. seq. Ex eodem lib. IX. *De temporum cap. 5.*

28. Methodus ad Paschales terminos sive judæica Paschata perscrutanda , quæ auctor Chronici Paschalis utitur. pag. 484. Ex eodem lib. VIII. *Astronomico cap. II.*

29. Laterculus Mensium Macedonicorum , quos scriptor Chronici Paschalis , ut & mediz vetustis scriptores Christiani cum Macedonicis seu Antiöchenis confundere solent. pag. 485.

Actenus Appendix ad Chronicon Paschale Cangeliano.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teste bas, Patriarchæ CPolitani Tarasii A. C. 806. defuncti *Synellus* ** (si *Concellanum* dicas & domesticum) ipse pag. 3. & 6. si modo ipse, T 3 auctor

Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελ-
τος γαλανὸς Ταρασίῳ ἔργω Πάτριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως,
ἀλλόγυμνος αἰτῇ καὶ πολυελέσας, ἄλλης ἢ ἱστοριογράφου ἀναγνῶ-
σκου.

Anastasius Bibliothecarius circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Historiam suam Eccle-
siasticam: *Opera pretium duxi ex Georgii summam quadam & Theophanis Chro-
nographiam plura sed succinctius carpenda: quorum prior usque ad Diocletianum; po-
sterior vero usque ad Leonem, qui post Michaellem imperavit, patrem scilicet Igna-
tius qui adhuc superest habens CPolitana tenens Ecclesia, prædicti operis sui stylum
protaxit. Qui autem sint isti breviter annotabo. Horum igitur alter electus Mona-*

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usque ad A. C. 800. Certe Syncellus morte praeventus non ultra Diocletiani tempore pervenit, teste eodem Theophane, qui continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno. quod & titulus operis dicat: Γεωργίου & Μοναχῶν χρονική ιστορία ἀρχομένη ἀπὸ Ἀδάμ καὶ διήκῃ μέχρι & Διοκλητιανῶν. Iosephus Scaliger qui opere illo MS. usus est ex illo pleraque in Eusebium suum, minus licet emendata quando ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, quod et ab antiquario qui descripsit multis partibus mutilatum esse, & scriptor toties promittit, ea nusquam comparere Epist. CLXVI. ad Marcum Vellserum, a quo alium codicem Venetiis affertum exspectabat. Titulus Codicis ἐκλογή χρονολογίας συνταγμένης ἀπὸ Γεωργίου Μοναχῶν Συγκέλλου γεγονότος τὰς Πατριαρχίας καὶ νηπόλεως ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλ. Quamquam vero Jacobus Grevio contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Phil. Labbeus notis ad Glycam ex Georgio quaedam allegata quae in illo haud leguntur, annotat pag. 367. Ex ista pericope quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque omnibus absolutum, quod Codice MS. Bibliotheca Regia à R. P. Jacobo Ord. Prædicatorum typis Regiis prodit, sed quaedam adhuc in eo deesse ex aliis, si quæ forte occurrant uberius membranis supplenda. qui de Georgio Syncello multa erudite animadvertit dial. Georgiis, pag. 323. seq. & Posslevini, Vossii atque aliorum habitationem qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confabulavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem.

Monastica vita, mundoque contento, Christi se lebi iugo & sancti f. cipabit. Præterea contra hæreticos incessanti agone desudans, multa Mundi Principibus contra Ecclesia ritum sedentibus, dispersitque eff. Sic ergo signata Christi in corpore suo portans, tam pro filia, quam pro multarum virtutum insignibus, sancta memoria Tarsus Praesulis Syncellus effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere a consuetudinem eius, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet una cum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo concilium univ. celebravit: Siquidem & laus eius in eodem septimo & sancto Concilio Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicus C. pag. 325. de Georgiis memoratus, aliique. Etiam Tzetz. Chir. Γεωργίου ὁ χρονικός laudatur ante Joannem Antiochenum. I Chronicon scriptoribus infra dicam.

culo: Χρονικὸν σύστημα ἐκ Διαφόρων χρονολογῶν, καὶ ἐξηγήσεων καὶ συνθέσιν ἀπὸ Γεωργίου μοναχῆ καὶ Συγκλήτου. Sed in illo de ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nestores 7. & in quo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum hora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis yncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico iptoribus Byzantinis promissit Chronologiam Syncelli vulganz MS. Bibl. Regiz Paris. collato cum Vaticano quem descripsit Henricus & cum Mazarinianis, addita latina versione Jo. Baptista i., sive Altini, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitionem, ad eundem Regaltium Romæ A. 1630. scripsit Maria Svarefius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum n. pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana viem, sed Goarum Syncellum cum versione sua & notis publicavit 852 fol. usus Codice MS. Regiz Bibl. scripto A. C. 1021. quem paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813. (Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cunctos Confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomansurius, Henschenius: Græce & latine Franciscus Combessius editione Theophanis Luparex præmisit, quæ cum versione & notis post Jacobi Goari atque ejusdem Combessii animadversionibus prodierit 1655. fol. Eam V. C. Jo. Andreas Bosius conferens cum MS. Cod. Augustanz Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, & pleniorē, expletis quibus passim fœdatus est lacunis aliter se posse, idque se facturum promissit Exercitatione in per Josephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum & utriusque

librarius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: Porro de altero quid dicam? cum & omni (à Methodio Patriarcha CPol.) conscriptis vite, & saltem videretur amplius patrimonium venditis crucem suam tulisset, & saltem secutus Christum Abbatis in monasterio Agri sanctus officio, virtutibus fuisset, miraculis coruscaverit & Confessor obierit, satis aperteque per Byzantium, & circum quacunque regiones his se prope & his quæ longe sunt claret. Sed & studia vix ad nos magis perlata omni & quæcumque sit iste fuerit, solentibus manifestant. Nota porro sunt Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Justinii II. Imperatoris A. C. 578. defuncti scripsit libros X. lectos Phomæ Cod. 64.

que continuatorem Genesium usque huc ineditum. Publicat Bossii in Theophanem observationum, quæ in publica Jenensi demix Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Sci præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerum editam, specimenque illarum viderelicet in Wilh. Ernesti Te *μᾶκας* Exercitationibus selectis pag. 315. Joannu Burchardi nem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambeciu de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magni Chronologicum reperies, in quo tuam exerceas industriam, Theophan cet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem cum Jo. Bu hominis accurate docti versione * edendum, quem nuper ex Barberini theca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliobecarium, antiqui interpretem (qui præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syn Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sag pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) ex Codice Longobardico depromptum. Præfigendum erit Theophani Chronici gii Syncelli à Julio Cesare usque ad Maximianum, cujus iidem exempli ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendet. Alia etiam Bibliotheca suppediet. De hoc Theophane conferendus in Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantinorum scriptoribus XI. Antequam vero de hoc Chronico dicere definam, apponit Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegefi præ ri præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Marto A. 1684. in qua tabulas Chronicas Theophanis, saltim annos feriemque Episcoporum in quinque sedibus Patriarch nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis, inquam nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet ziani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quæ potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistit tabulis Chronologicis (Canoniam vocat Goar) quibus per loculos divisis annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, praxi**

* Ex versione illa locum profert Allatius pag. 324. de Georgiis, sed is male Bullardum vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Byz. c. 70. Jacobum Buccardum. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ cus, cujus laudatio funebris in Nicol. Fabricium Peirescium & aliâ scriptis referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 194.

istorum, aut Duch Arabum, rerum post Persas in Palaestina potentium, et ex ordine, quinque Episcoporum principum seu Patriarcharum, mi, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni & anni continentur. Tabulas autem istas magnacum diversitate cum praefixas annis non sua; sed etiam mendosissime conscriptas esse, & hinc hinc loculis, ac portentosis prorsus annorum, praesertim Patriarchapassionibus scaterere, cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque: mirum aut ipsum, aut, qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem, Commode potuisse sibi persuadere, ab auctore Theophane esse: qui variorum auctoritatis & numeros secutos sit varios, opusque proprium urgente persequi necessitate non recensuerit, proindeque exigere à lectore suo posse, ut, tantum Homerus patitur, Theophanem quoque lapsum erigat, corripit: cum nimirum succedentes & ad invicem coherentes numerus in se transponit annos, seu etiam conjunctos annos in disjuncta canonica desulsumfert: aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversi canonici annos: vel cum ejusdem viri pauciores anni, plures occurrant canonici annos quosdam aequales loculos seu Canonica quibusdam non accipit: vel denique cum numero ejusdem anni repetito, confusio innotat mediocri. In eadem exegesi praeliminari pag. X. seqq. mendaciam, librorum fœcordia Theophani adpersas & ab aliis non minus Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliis, proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt patetis perfectur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiarium ab orbe condito ad suam usque ætatem, quam circa A. C. 872. vertit Anastasius Bibliothecarius, cujus Historia ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & Joanni Romæ Diacono inscripta prodit è Codice Vaticano latine cum a Cor. Annibale Fabrotti inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Eadem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliotheca Patrum, Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo: Colon. 1677. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario Antonii Constii, primum edito Paris. 1573. 4. quem LXX. Interpre-

U

Libri sui Pars Altera.

terpretibus * nimium tribuere , in expurgatorio Indice Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem , interprete *Joach.* *Con* una cum ejus commentariis & diff. de Concilio Nicæno Basil fol. & Lips. 1573. 4. atqve sine commentariis Basil. 1569. 1 Historiam quam vulgo vocant Miscellam.

Grace in thesauro temporum *Josephi Scaligeri.* Lug 1606. & 1658. fol.

Grace & Latine, cum *Jac. Goar* notis , ad calcem Georg celli Paris. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum triarcharum quorundam postremorum nomina à scriptore adjecta esse , tum in Nicephori Græci tum in Latinis Anastasii bus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanc scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam dicibus quibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Jarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuatio periuntur jam ad Constantinum Ducem qui A. C. 1067. obiit ulterius etiam, usque ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritz ; cognito quod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive circa A. C. 842. clari , quem cum Syncello multi male dunt , Chronicon ab O. C. ad Michaelē Theophili Imperatoris integrum lucem vidit , etsi partes quasdam illius menta habemus à Petavio , Lambecio , Gretsero , Allatio , allisque sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronol cerpta petita sunt quibus Malalas ab initio suppletur ; Confredi Hody diff. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de pag. 329. seq. qui Cedrenum , Theophanem , Glycamasteriores Chronologos ex eo profecisse , atque in Excerpt Constantini Porphyrogeneti *ἡ ἐκείνου* nonnulla ex his Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos I notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ord Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens , monet contemnendum esse auctorem , *ex quo recentiores Græci sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere , quod ut vis fecimus , & una cum textu Græco si per tempora licuerit tibi con*

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam T. 2. pag. 470.

Allatius versio & editio non vidit lucem, nisi quod proœmii-
um interpretatione sua, diatribis de Georgiis inseruit. Duos
libros MSS. Regiz Bibl. Parisiensis laudat Cotelerius ad lib. IX. re-
nitionum quæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vindo-
nensem Lambecius II. p. 588. Mediolanensem & Scoriacensem
ius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus T. 2. de cruce
atthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Igna-
Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus
y loco laudato. Bavaricus Monachiensis producit usque ad
mum Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius
num. 189.

¹¹ **HIPPOLYTI** Thebani qui seculo XI. floruit, Chronicon à
isto nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodit,
ptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipso libro V. Bibl. Græcz
I. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe
lato ad A. C. 1057. cum Jo. Xylandri versione & notis editum est
lex apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atque in-
scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fa-
bro emendata interpretatione notisque, & notis posterioribus
Fabri, quibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendan-
te, & glossario ejusdem Caroli Annibalis Fabrotti, qui editionis hujus
non habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres alia-
rum MSS. Altempfianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam
Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcios testatus erat apud se ali-
qua folia Cedreni esse, quæ in Xylandri editione desiderantur. Mul-
ta emendata ac suppleta è Joanne Scylitzæ Curopalata, quem
Fabro * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis
Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desinit Cedrenus, usque ad extrema
Nephorii Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto Græce è
Regia, & latine ex interpolata per eundem editorem Jo. Bapti-
stæ

U 2

Vide quæ de Scylitzæ dicuntur infra p. 378. Neo diversus hic est à Joanne Protove-
stiano, cognomento Tharcesio, quem Cedrenus laudat inter eos ex quibus pro-
fuerunt, & quorum vestigiis insistere se non diffitetur, Syncellum, Theophanem,
(Johannem) Siculum, Psellum, &c. De Cedreno plura Allatius diatriba de
Georgiis pag. 334. seq. ad calcem tomi X. hujus Bibl.

flz. Gabii versione. In Codice Vaticano Æthiopicorum *Heliode* annotatum est, illum scriptorem versibus Iambicis etiam ad *hæ* Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Codicum testari. *Ἡλιόδωρος δὲ λέγει εἶχεν ἱκνῶν τὴν ἐκ χρυσοῦ ποιεῖν ἀργύρου, ὡς φησὶ Γεώργιος ὁ Κασσινός.* Neque vero hoc licet negare inquit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *est in edito Codicum volumine* (etiam Parisiensis edit.) *non reperiatur.* Notum enim, valde mutilum illud esse, & minus modis deformatum, quod jam Josephus Scaliger conquestus. Vide tamen quæ Scaligeri iudicio, qui breviorum tantum maioris operis & cadaver ad nos pervenisse existimabat, opposuit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monasticam vitam amplexi & plurimis aliis scriptis clari, Annales ab Orbe condito A. C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus ex Viennensi MS. & aliis quatuor Codicibus cum Hieron. Wolfi notæ prodire Basil. 1557. fol. Postea vir præclarissimus Carolus du Fresne Wolfianam editorum 4. ptis Codd. Regiz Bibl. & uno Colbertinæ adavit, latius vi recensuit, notasque eruditæ ad

Wolffius contra auctoris mentem A. Cangius divisionem operis genuinam in tres quas, rosque VIII. restituit, & libros capitibus distinxit, & *Chronologico Anonymi* ab Adamo ad Alexium Comnenum, quod *Chronicon* Petavii cum Nicephori CPol. brevuario Historico Græce & Latine vulgaverat Parisi 1616. 8. Italice quoque translatus Zonaræ Annales sunt à Marco Emilio, Florentino V. 1560. 4. & Galfrido à Anne de Maumont, Lugd. 1560. & Parisi 1561. apud Valcosan. fol. à Joanne Mileto (Milles de S. Amour) Parisi 1583. fol. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte quod Capitibus opus distinxerit, summariaque præfixerit. Vide Allatium de Georgiis ag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno Christi 1118. desinunt etiam ab orbis condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, * quorum partem à Julio Cæsare ad Constantinum M. ex codice Andreæ Schottii sub falso Theodori Metochitæ nomine Græce cum versione & notis edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vulgavitque Latine Jo. Leunclavius, & ad captam usque à Turcis continuavit Basil. 1572. 8. Inde Philippus Labbeus pluribus

* imo Σικυδιῶν Byzantini. Vide Mich. de Orig. ad Damascen. T. I. p. 653.

Ephrem
initia clari Chr
ut libro de consensu utriusque Ec
de Psellis pag. 42. de Georgiis pag. 327
CPolitani circa sæculi XIV ut videtur
scriptum jam s passim citat Allatius
p. 6 701. seq. 727. 776.
354.

Georgii Chummi Byzantini H ythmicam à creatione
rerum usque ad regnum Davidis & S is, ex Verderii supple-
mento qui id CPoli extitisse sua æta I. latus est, memorat
idem Allatius diatriba de Georgiis p 345.

Chronicon MS. è *Georgio*
ex Bibliotheca Collegii Annæi (in
profiteretur Matthæus Raderus præ
dæ Historiam in Indice Bibl. Va
ipsum licet anxie quæsitum reperi
de Georgiis pag. 310.

D. 13

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrum in Ce- dreni & Jo. Zonaræ Chronicis memoratorum.

*Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parisiensis, cujus Tomus 2. ap. 459. in-
cipit: Z. prefixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus secundum denotat.*

A Bandazes scriba 372.
Ad Abgarum Christi Episto-
la 178.

Abjathar Judæus disputans cum
Silvestro Papa 279.

Abrahamus Astronomus 27. (Z.
22.) Arithmeticam, Geome-
triam &c. Ægyptiis tradidit
26, 30. Ejus contra Astrologos
& Magos disputatio 20.

Acacius hæreticus 316.

Acacius CPol. Episcopus 352. He-
notici conditor 353.

Academici Philosophi 162.

Acephali hæretici 351. 357.

Acemes Epistolæ ad Herodem &
Antipatrum. Z. 257.

Acæmeti Monachi 349.

Acusilaus Historicus II.

Adami Apocalypses 9. futuri
præscientia 209. Ebraice locu-
tus 12. prædictio de mundi
conflagratione & diluvio. Z. 18.
sepulchrum 428.

Adanctus Magister, Martyr, Eu-
sebio celebratus 268.

Adelphius hæreticus Bogomilus
294.

Adriani Imp. responsum de Chri-

Theophili F. five ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, quæ testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atque omnino videtur ὁ Σικελιώτης quem secutos se Cedrenus ac Jo profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolitæ πρὸ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ βασιλευσάντων μέχρι αἰώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Si Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qui ejusdem Chronicon CPolitanam Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

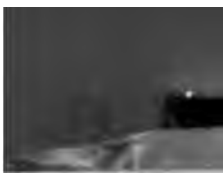
Simeonis Magistri & Logothetæ Chronicon collectum Chronicis & Historiis, ab Adamo usque ad Constantinum I gennetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδάμ ἔχον βίβλος, καὶ τέλος
τὸ Περφερογέννητον εὐσεβὲς κράτος.

Codex MS. Regis Christianissimi quo usus est Cangius in Græco notisque ad Zonaram & aliis in scriptis definit in Lexico cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. 50. Hoc est quod ab aliquibus tribuitur *Simeoni Metaphrasta*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi Imperium Constantini Ducæ, lingua Græca vulgari, MS. tur inter libros qui in Patriarchio CPolitano servantur. Vili Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Sy pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, at fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paj oriundæ proponit post Epitomen Æthiopicæ Heliodori h Theagene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & servationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Byz. pag. 52. qui p. 39. notat etiam Crusium in eodem lib nuptiis asserre locum ex Chronico quod ipse possedit antiquæ lingua vulgari, quod fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni Martii A. 1578. jussu Amuratæ III. in patria sua Anchialo

- Theophilo Arcadii Imp. Filio 334.
 Antipas Martyr 323.
 M. Antonii funebris in Caesarem Oratio Z. 494.
 Antiqui monachi Alexandrini ad Didymum de oculorum iactura consolatio 298.
 Antonij Pii decretum pro Christianis Z. 594.
 Antonius Musa, Medicus Z. 534.
 Anysius *ὁ τῆς ἐκείνου* 168.
 Apellestragædus 554.
 Aphthartodocetæ hæretici 70.
 Apollinaris, discipulus Macedonii 379. 317. 261. libros sacros omni genere carminis expressit in usum juventutis Christianæ 305. Psalterii Metaphrasis Z. b. 35.
 Apollonius Tyaneus 41. 151. 197. 245. 246. Z. 582.
 Apollonius Martyr & Philosophus Z. 602.
 Apostolorum scripta cur tam pauca 255.
 Appiani Historia Z. 576.
 Apio Alexandrinus, accusator Judæorum Z. 277.
 M. Aquilius proditor Oraculorum Sibyllinorum Z. 331.
 Aquadux ab Arcadio Imp. institutum Collegium 327.
 Archelaus Philosophus 159.
 Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
 Aristæus de LXX. Interpretibus Z. 220.
 Aristander vates Z. 183. 193.
 Arius hæreticus 283. &c. Z. b. 50.
 Aristoteles Philos. 145. 160. 161. (Z. 197. 185.) ejus de Palæstina locus 427.
 Arfacius S. Chrysostomi successor 334.
 Arsenius Monachus 327. 328. Arcadii & Honorii præceptor Z. b. 36. 38.
 Artemidorus Cnidius Z. 497.
 Artemius Martyr 296.
 Artemo hæreticus 259.
 Asclepiades Antiochenus Episc. Z. 612.
 Asclepiodotus Z. 641.
 Ascletarionis prædictio Z. 58.
 Asius præstigiator, 130.
 Astholius Episcopus 315.
 Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.) &c. Ejus locus de vitæ Monastica 201.
 Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
 Athenienses prius XVI. literis usi, à Xerxis temporibus habuerunt literas XXIV. 145.
 Athenodorus Gregorii Thaumaturgi frater 623.
 Alius Athenodorus Alex. Philos. 172. Z. 544.
 Athingani hæretici Manichæi Z. b. 124.
 Atlas Astronomus 29. 82.

- stianis Z. 592. edictum quo Ju-
 daea Judæis interdicatur id.
 Enigmatibus certatum inter Re-
 ges. Z. 85. (295.
 Enigmata de Imperatoribus Z. b.
 Eschylus Atheniensium Legisla-
 tor 82.
 Esculapius 53. 83.
 Esopus fabularum auctor 156.
 Africanus Historicus 3. 9. 251.
 Z. 623.
 Agapetus Episcopus Rom. Conci-
 lium CPol. convocat 371.
 Agatho Pauli in patriarchatum
 CPol. successor Monotheletas
 damnat 421.
 Alexander Diopolis Thraciz
 Episc. 368.
 Alexander Hierosol. Episcopus,
 Martyr 298. Z. 626.
 Alexander Episcopus sub Con-
 stantino, Philosopho imponens
 silentium 284.
 Alexandri Patriarchæ CPol. pre-
 ces contra Arium Z. b. 23.
 Alexii Imp. cum Manichæis Pau-
 licianis disputatio Z. b. 305.
 Alexius Patriarcha CPol. Eustathii
 successor 719. 758.
 Ἀλλεγγον, lex Basilii Imp. qua
 opulenti jubebantur solvere
 perditorum pauperum pensio-
 nes 706. 723. 479.
 Amanus, Alexandriz secundus
 Episcopus Z. 572.
 Ambrosius Origeni familiaris 252.
 253. Z. 620.
 Ambrosius Mediolanensis
 successor Eudoxii 311. di-
 ctus ejus in Theodosium
 319. 326. Z. b. 22. cum The-
 dosio contra Judæos di-
 ctio. id. 36.
 Amphion & Zetus Musici 2.
 Anacharsis Scythæ 204.
 Anachoretæ 349.
 Anagnostæ 298.
 Ananias Avgari Regis Edæ
 for. 175.
 Ananilus primus alienigenæ
 dzorum Pontifex 180. 181.
 Anastasia Martyr 347. c. 39c
 Anastasius Silentarius 354.
 Anastasii Episcopi Antiochi
 Apollonio Tyaneo 246.
 Anaxagoras 94. 158.
 Anaximander 138. 158.
 Anaximenes Alexandri M
 ceptor 158.
 Andreæ Apostoli reliquiæ
 24.
 Andreas Scythæ scholis præ-
 575.
 Andubarius qui Indos Al-
 miam docuit 14.
 Anthemii locus 523. for-
 men habet ab Anthemi
 chanico.
 Anthimus & Timocles, tro-
 rum poetæ 349.
 Anthimus Episcopus CPol.
 Anthimus Martyr 265.
 Antiochus Arianus 309.
 Antiochus Persæ, præda

- hilo Arcadii Imp. Filio Aristaeus de LXX. Interpretibus
 Z. 200.
 Martyr 323. Aristander. vates Z. 183. 193.
 in funebris in Caesarem Arius hzreticus 283. &c. Z. b.
 Z. 494. 50.
 monachi Alexandrini ad Aristoteles Philos. 145. 160. 161.
 una de oculorum jactu (Z. 197. 185.) ejus de Palz-
 ilatio 298. stinalocus 427.
 in decretum pro Chri- Arfacius S. Chrysostomi successor
 594. 334.
 Musa, Medicus Z. 534. Arsenius Monachus 327. 328.
 154. 168. Arcadii & Honorii praeceptor
 agredus 554. Z. b. 36. 38.
 docet hzretici 70. Artemidorus Cnidius Z. 491.
 is, discipulus Macedo- Artemius Martyr 296.
 317. 261. libros sa- Artemo hzreticus 259.
 mni genere carminis Asclepiades Antiochenus Episc.
 in usum juventutis Z. 612.
 in 305. Pfalterii Me- Asclepiodotus Z. 641.
 is Z. b. 35. Aletarionis predictio. Z. 58.
 is Tyaneus 41. 151. 197. Afius praeftigator, 130.
 6. Z. 582. Astholius Episcopus 315.
 is Martyr & Philoso- Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.)
 602. &c. Ejus locus de vita Mona-
 rum scripta cur tam stica 201.
 155. Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
 listoria Z. 576. Athenienses prius XVI. literis
 exandrinus, accusator usi, à Xerxis temporibus ha-
 um Z. 277. buerunt literas XXIV. 145.
 ius proditor Oraculo- Athenodorus Gregorii Thavma-
 yllinorum Z. 331. turgi frater 623.
 ab Arcadio Imp. institu- Alius Athenodorus Alex. Philos.
 allegium 327. 172. Z. 544.
 s Philosophus 159. Athingani hzretici Manichaei Z.
 les Z. 424. 425. & b. 56. b. 124.
 Atlas Astronomus 29. 82.

X

Atti-

- Atticus Episcopus CPol. 335. Z.
 b. 40.
 Avnan Judzus cum Silvestro Pa-
 pa disputans 275.
 Babylas Episc. Martyr 257. 258
 264. 306. Z. 623. 626.
 Babyloniorum lingua Syriaca Z.
 165.
 Bardefanes 550.
 Barnabæ Apost. reliquæ in Cy-
 pro repertæ 353.
 Basilides Alexandrinus hæreti-
 cus 249.
 Basilii M. Canon de arcendo per
 triennium à sacris qui hostem
 interfecisset 658. legatio ad
 Valentem Z. b. 31.
 Basilii Bogomilorum hæresiar-
 cha Z. 300.
 Berosus Historicus 10. 11. Z. 19.
 Beryllus Neronis pædagogus Z.
 289.
 Biblicorum librorum numerus 4.
 in Græcam linguam translatio
 1164.
 Biblia aureis literis scripta in
 membranis Z. 200.
 ἐπὶ ταῖς βιβλαῖς τῶν ἀρχαίων τετραγ-
 μένη 564.
 Bibliotheca Alexandrina. 164.
 ducenties mille librorum Z.
 200. ejus conflagratio 488.
 CPolitana Z. b. 52.
 Bogomili hæretici 294. 312. Z.
 b. 301.
 Brachmanes 152. 153. 154. 204.
 Bupalus Chius, statuarium 322.
 Byzantes statuarium 322.
 Cadmus 21. 25. 83. Bæotos
 ras docuit 23.
 Cæsarius Gregorii M. (Naz-
 ter, diversarum gentium
 & leges in compendio
 rans (quod facit quæst.
 153. seq.
 Cainano reperta Gigantum
 ptura 15.
 Calchas vates 124.
 Callinici Martyris ædes 361.
 Callinicus architectus Syrus,
 Græci repertor 437. Z. b. 9.
 Callistraticus Monachus Pi-
 pico vaticinatus Imperi
 448.
 Callistus Episcopus Romæ Z. 6
 Callistus Claudii libertus
 bellorum supplicum M
 Z. 564.
 Carbeas Manichæorum dux
 Charbeas 546.
 Carpocrates hæreticus 244
 592.
 Carterius Monachus 329.
 Casii Clementis libera oratio
 Apologia Z. 606.
 Cathari hæretici Z. 627.
 Cecropius Episcopus 302.
 Celadion Episcopus Alex. Z.
 Cerdo hæreticus 250. Z.
 alius Episcopus Alex. Z. 51
 Cerinthus hæreticus 249.
 Chaldæi Astrologi 26. Z. 22. 15
 Chaldaicarum rerum scrip-
 11.
 Ch

- abicus hymnus 390.
 mis *μῦθος ἀγῶν* 153.
 mis centauri Justitia 204.
 li ad Abgarum Epistola By-
 tium Edessa translata 176.
 . 178. Z. b. 232. imago
 ista 176. 177. 178. Z. b.
 1201. (474.
 horii in Evnuchos dictum
 es Apollinis sacerdos 126.
 ochir Manichzorum Dux
 ostomus .6. 327. 332. 336.
 citatur 52. 54. 217. 331. Z.
 . Ejus orationes inscri-
 ptas 325. Libanii de
 eloquentia testimonium
 . Origenista habitus Z. b.
 commentariorum ejus in
 na litteras, conflagratio Z.
 .
 . *ἡμεῖς τῆς χειμερίης* 359.
 . de Augusto somnium
 . 495. Ejus & Q. Caleni
 filium de Antoniano bel-
 l. 496.
 . Z. 502.
 . edictum pro Judzis
 . amaritanos condem-
 . L. 287. (582.
 .ns Romanus 207. 245. Z.
 .ns Stromateus 249. 251.
 .or.
 .nus Lindi Tyrannus, unus
 .ll. Sapientibus 322.
 .p. Episc. Hierosol. Z. 588.
 . Rhodii inscriptio 431.
 Comœdia 336.
 Constans Monthelita Z. b. 87.
 Constantii Epistola ad Julianum.
 Z. b. 21. eruditio 33.
 Constantini M. statuz subjecti
 versus 322. edictum pro Chri-
 stianis Z. b. 2.
 Constantinus Porphyrogenetus
 litterarum & disciplinarum sa-
 pientiz instaurator 635.
 Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
 Cornificius Z. 517.
 Colmas Patriarcha Alexandriz
 460. Z. 629. CPol. Z. b. 290.
 Crates Thebanus Philos. 158.
 Cusech Judzus cum Silvestro Pa-
 pa disputans de veritate Relig.
 276.
 Cyprianus 257. 258.
 Cyriacus anachoreta, CVII. anno
 ætatis mortuus 349. 399.
 Cyrilli Alexandrini contra Julia-
 num 307. ad Theodosium lite-
 . 12 339. 379. ad Nestorium
 338. duodecim capita 328. Z.
 b. 42. (633.
 Cyrillus Antiochenus Episc. Z.
 Cyrillus Ephesi Episc. 339.
 Cyrillus Gortynes in Creta Episc.
 510. & Martyr. Z. b. 139.
 Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
 Cyrus Alexandriz Episc. 420.
 Monothelita 438.
 Cyrus Patriarcha CPol. 446.
 Cyrus Phasidis Episc. 420.
 Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
 Dadoa hæreticus Bogomilus 294.
 X 2 Jo.

- Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus
parallela Z. 268.
Damianus Hebræorum Rex 374.
Danielis visionum liber Z. 138.
ejus oracula lecta Alexandro
Magno, ibid.
Danielis monachi de Basilio Imp.
vaticinium 562.
Daniel Stylita 341.
Darii Epistola ad Syriæ Satrapas
Z. 175.
David Bulgariz Archi Episc. 712.
Demetrianus Antiochenus Episc.
Z. 631. Demetrius Martyr.
Z. b. 139.
Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
Demetrius Phalereus 165. Ale-
xandrinæ Bibl. curator Z. 200.
Democritus Philos. 121. alius
Ætolorum dux Z. 452.
Demophilus Arianus 312. 315.
Demosthenes ἀργαῖμος (co-
quus Valentis Imp.) 313. alius
Demosthenes Cæsarensis 630.
Deucalion Atticum diluvium de-
scripsit 82.
Devterii Episcopi Arianorum per-
versa baptismi formula 359.
Dexiophanes Mechanicus 173.
Erasistratus Medicus, cognomine
Ἀλφειός 166.
Despolyni, Christi cognati 245.
Dictys Cretenfis, de bello Troja-
no 127.
Didymus Alex. cæcus 298.
Dio Romanus Historicus 168. Z.
595. &c.
Diogenes Cynicus 204.
S. Diomedis de Basilio Imp.
cinium 560. & des Z. b. 16
Dionysii Apostolici (Arcop
de Monastica vitæ laudi
cus 202.
Dionysius Episcopus Alex
Z. 626. 631. ejus Epistol
lapsis recipiendis Z. 627.
Dionysius Corinthi Episc. 2
Dionysius Episc. Rôm. Z. 6
Dioscorus hæreticus Eutycl
343. 345. Z. b. 44.
Dipœnus statuarius 322.
Dius Historicus Z. 85. alius
rosol. Episcopus Z. 612.
Doeg Judæus qui cum Syb
Papa disputavit de verita
lig. 276.
Domitiani edictum de
tione in Christianos
da 245.
Domitius Afer, optimus
imperio causarum patro
566.
Domnus Antiochenus Ep
635. 639.
Draco Atheniensium Legis
Draconis intestinum, cui
Ilias & Odyssea aureis in
literis 351. Z. b. 52.
Elcesus hæreticus 258.
Eleazarus Vespasiani temp
Salomonis libris Magiam
cens 70. Z. 84.
Empedocles Philos. 157. 259.
Endymion Astronomus 71.

- Enochi liber Apocryphus** 11. litterarum inventor doctorq 9.
Enthusiastæ hæretici 294. 312.
Ephectici Philosophi five Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
Ephorus Historicus 11.
S. Ephrazmus 305.
Epicharmus Syraculanus litterarum $\frac{2}{3}$ inventor 125.
Epicurus 161.
Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
Erasistratus Medicus 166.
Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
Esaïas Rhodi Episc. 368.
Ésszi 243. 265. Stoicis congruentes 217.
Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
Evchitz hæretici 294. 302.
Eudocia 343. seq. ejus Homocentones Z. b. 45.
Eugenia Martyrium passa Z. 625.
Eugenius Episcopus Byz. 257.
Eugenius presbyter & Martyr 306.
Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
Eunomius hæreticus 291.
Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
Euphrasius Antiochiz Episc. 265.
Euphrasmius Euphrasii successor 366.
Euphronius hæreticus Arianus 316.
Eupolemus Historicus 49.
Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
Eusebius Cæsarensis *ἐν τοῖς ἡγερον τοῖς κατότοι* 193. Ejus ad Marinum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsarensis Cappadociæ, cui successit Basilus M. 311.
Eusebius Dorylai Episc. 338. alius Nicomediensis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
Eustathius Antiochenus Episc. 294.
Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
Eutyches hæreticus 161. 381. Z. b. 44. alius Patriarcha CPol. 391.
Eutychius Patriarcha CPol. 388. 394.
Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602. 607. Z. b. X 3

- Z. b. 182. alius Euthymius 350.
 Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
 Euzoius Arianus 303. 309. 316.
 366.
 Flavianus Episc. Antioch. 294.
 303. Z. 626. alius CPol. 342.
 381. alius Rom. Z. 485. alius
 Martyr 236. Z. 626.
 Gainas Alexandriæ Episc. 374.
 Galenus Medicus 250.
 Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
 Gennadius 348.
 Geometrarum sententia de lon-
 gitudine & latitudine terræ ha-
 bitabilis 10.
 Georgius Pisides 410.
 Georgius Monachus Syncellus
 Chronographus 1.
 Georgius Cappadox, Alexandriæ
 Episc. Arianus 299. 304.
 Georgius CPol. Episc. 436. 438.
 Georgius Martyr 675. ei sacrum
 Monasterium in Manganis
 790.
 Gerasinus Thvmaturgus 349.
 Germanus Patriarcha CPol. 455.
 seq.
 Godolias Judæus qui cum Silve-
 stro Papa de religione disputa-
 vit. 274.
 Gregorius Magnus 284. Z. b. 105.
 121. Dialogus 456.
 Gregorius Naz. Theologus 312.
 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus
 poemata Z. b. 25. *συνακρίσεις*
λόγος Z. b. 36. Macedonii
 hæresi se opponit Z. b. 36.
 Gregorius Ny 312.
 Gregorius Thvmaturgus 259.
 Z. 623.
 Gymnosophistæ Z. 194.
 Hecatzus Historicus II.
 Hegesippus Z. 582. ejus *ἀποστο-
λικὰ κηρύγματα* *ἐν τῷ*
πέντε λόγος Z. 592.
 Hellanicus Historicus II.
 Heraclitus Philos. 139. 157.
 Heracleensis Episcopus Patriar-
 cham CPol. designare solitus.
 Z. b. 195. Multa hujus rei
 exempla etiam recentioribus
 temporibus occurrunt in Hi-
 storia Ecclesiastica Mamolis
 Malaxi, quam edidit Crusius li-
 bro 2. Turco Græciæ.
 Heraclius Imp. Monothelita
 Z. 85.
 Hercules Tyrius Philosophus
 21.
 Herennii Gramiani ProCOG.
 Epistola ad Hadrianum
 Christianis 592.
 Hermes Trismegistus 20.
 Hermogenes Rhetor Z. 52.
 Hermon Episcopus Hieron
 639.
 Herodianus Mauricio Imp.
 tura prædicens 401.
 Herodotus Hist. 18. 139.
 Hestizus Historicus II.
 Hesiodus II. 91. 97.
 Hieronymus Ægyptius
 Z. 19.
 Himerius protosecretarius

- gotheta sub Leone Imp. 600.
 608.
 Hippocrates 121. 144.
 Hippolyti Hostiensis Romæ Episc.
 Z. 610. de Johannis Evange-
 listæ obitu locus 247.
 Hiramî enigmata Salomoni pro-
 posita. Z. 85.
 Homerus Poëta 91. 97. 204. Vi-
 de & supra, Draco. Homero-
 centones Pelagii & Endociz.
 Z. b. 45. Homeri statua 369.
 Homerus Architectus. Z. b. 52.
 Honorius Episc. Rom. Monothe-
 lita 438.
 Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
 Jacobitz 468. eorum Catholi-
 cus Z. 85.
 Jacobus frater Domini, Episco-
 pus Hierosol. Z. 584.
 Jamblichus 313.
 Jamblichi, præceptoris Procli di-
 vination per Gallum Z. b. 32.
 Jannes & Jambres Magi 46. 47.
 Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
 Græcorum Jatrophihiæ ex Salo-
 monis scriptis proficientes 94.
 Ibas Edessæ Episc. 339. Iba Episc.
 stola 382.
 Icomomachi Z. b. 126. &c.
 Ignatius Martyr 249. Z. 584.
 588.
 Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569.
 Z. 488. b. 162. 168.
 Ima Magister à Zenone Imp. in-
 testatus 354.
 Innocentius Episcopus Rom. 332.
 Ioannes Ægyptius Monachus 314.
 S. Joannis Calybitz cædes Z. b. 50.
 Joannes Episc. Antioch. 339.
 Joannes Hierosol. Archiepisco-
 pus, vivus à Saracenis exustus
 661.
 Joannes Chrysostomus. Vide su-
 pra, Chrysostomus.
 Joannes Patriarcha CPol. sub Ju-
 stino & Tiberio 391.
 Joannes Damascenus 456. ejus
 parallela Z. 268.
 Joannes Diaconus Rom. 438.
 Joannes jejunator 364. ὁ ἀπὸ
 χαλαστικῶν Patriarcha CPol.
 post Eutychium 388. alius Patri-
 archa CPol. pædagogus Theo-
 phili Imp. 527.
 Joannes Monachus, Historicus 2.
 Joannes Orphanotrophus, Patri-
 archatum CPol. post Alexium
 frustra ambiens Z. b. 238.
 Joannes Protovestiarius⁹ cogno-
 mento Thraceti⁹ Historicus 2.
 Joannes Sidenfis Metropolitæ Z.
 b. 287.
 R. Jonas Judæus cum Silvestro Pa-
 pa de veritate Relig. disputans
 273.
 Flav. Josephus 79. 191. 200. 217.
 231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576.
 ejus locus de Christo 196. Z.
 268. ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῦ λό-
 γῳ ὅς ἐστι Πλάτωνος ἐπὶ γύρα πῆλαι
 αἰῶνι τῆς ὧ πάντες αἰτίας. ibid.
 confer Damasceni parallela T.
 2. Opp pag. 789.
 Josephus Thessalonicensis Archi-
 Ep. Z. b. 126. Ima-

- Isaacus, Monachus Valentis fatum
 pręlagiens 313. 314.
 Isidis sacerdotes Z. 268. 269.
 Isidorus Pelusiota 45. 331. 332.
 Cum Judęis colloquium Sylvestri
 Episcopi Romę, pręsente Con-
 stantino 273. Z. b. 5. Ad Ju-
 dzos parznęsis Cedreni 218.
 225. 233.
 Julianus Imp. Gręcis disciplinis
 Christianos prohibens 305. Z.
 b. 25. ejus *Ευαγγελίων ανατροπή*
 à Cyrillo & aliis confutata 307.
 Cęsares Z. b. 10. Misopogon
 Z. b. 26. dictum in Calumniat-
 ores Z. b. 25. Epitaphium
 308. Z. b. 27.
 Julianus Antiochenus Episc. 349.
 alius Halicarnasfi. 262. 263.
 alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
 Julii Cęsarıs lex de testamentis ab
 Antonino Pio abolita Z. 594.
 Julius Gallicus causfidicus, jussu
 Caji Imp. in Tiberim conje-
 ctus Z. 566.
 Justiniani Epistolę 376. 378. le-
 ges 368. Novellę. ibid. horo-
 logium 371. &c.
 Justina Martyr 258.
 Justinus Martyr 250. Z. 592. 598.
 Apologia & contra Marcionem
 Z. 594. locus de Simone Mago
 Z. 568.
 Jacobus Justus, frater Domini
 205.
 Justus Episcopus Alex. Z. 592.
 alius Episc. Hierosol. Z. 588.
 Juvenalis Episcopus Hieroso-
 345.
 Labeo 168.
 Lampetiani hęretici, qvi
 Bogomili 294.
 Lampus, ignis artificiosi ne
 exurendis parandi peritus
 Proclus Larginus in Ger-
 pręlagiens necem Dom-
 Z. 581.
 Lazarus Monachus, pictor
 471.
 Leges XII. tabularum 145.
 Leo è Caria, Historicus 2.
 Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51.
 III. Carolum M. creat-
 torem Z. b. 120.
 Leo Philosophus sub Theq
 Imp. 548. seq. Z. b. 166
 181. Episcopatu Thess-
 censi dejectus, CPoli ju-
 docuit 550. ubi plura d
 eruditione.
 Leo Iconomachus Imperat
 b. 106.
 Leonides Martyr, pater Ori
 251. Z. 610.
 Leontius Philosophus, En-
 Pater 336. Z. b. 41.
 Libanius Sophista 304. 313. 3
 Liberius Episcopus Rom. 30
 Libri tanqvam ignavię iu-
 menta à Scythiis relinqvi
 hosti Z. 636.
 Linus Orphei discipulus 29.
 Linus Episcopus Romanu
 570.

- Lucas Evangelista** Z. 545. Ejus Martyrium & sepulchrum 212. reliquiaz CPolin perlatz. ibid. 296. 375. Z. b. 24.
Lucianus Martyr 295.
Lucinifus Leonis Papæ vicarius 345.
Lucius Arianus 309. 315.
Lucius Episcopus Rom. Z. 629.
Lycurgus Legislator 53. 107.
Lyfippus statuarius 312.
Macarius Martyr 306.
Macarius Antiochenus Episc. Monothelita 438.
Macedonius hæreticus 302. 303. 316. 379. Z. b. 23. 36. 53. Episcopus CPol. 361. approbator Henotici Zenon 358.
Macedonius Monachus 320.
Magi 30. 41. 118. 246. Persarum 223. 184. Z. 118. Egyptii 47.
Mamas. Z. b. 162. Mamantis Martyristemplum 298.
Mammzaab Origene in Christiana religione instituta 257.
Mamunus Ismaëlitæ Princes, Geometrix & aliis disciplinis deditus 548.
Mancini Esfzi de Herode præfatum Z. 243.
Manes (Scythianus) hæreticus. 259. 260. Z. 639.
Manichæi Paulicini 364. 432. 433. 434. 435. 541. 571. Z. b. 157. &c. cum Alexio disp. Z. b. 305.
Manichæorum Metropolis Cæmeia 573.
Manetho Historicus 10. 11. Alkis magus Apollonii Tyanei tempore 246.
Manius Hetruscus aruspex Z. 366.
Maomedis errores 423. 424. Z. 86. seq. preces 425. tres paradisi 429.
Marcellinus Episcopus Rom. 639.
Marcio hæreticus 250.
Marcus Episcopus Alex. Z. 572. Ejus Evangelium Petro hortante scriptum 198. Z. 568. Martyrium 212. alius Marcus junior, Episcopus Alex. Z. 594.
Marci Monachi vaticinum Leoni Philosopho decem annorum vitam præfagiens 599. Z. b. 179. idem qui tetraodiam magni Sabbati supplevit Z. b. 178.
Mariani Comitis sapientis & musæi tui eidi vaticinium de imperii successione Zenoni Imp. editum 354.
Maris Chakcedonis Episcopus 306.
Marlyas 84. alius Agrippæ libertus hoc nomine.
Martinus Episcopus Rom. 421. 431. 435. Z. b. 87.
Massaliani hæretici 294 312.
Massiphatis Dæmoniorum principis cum Dēo colloquium 29.
Matthæi Evangelium manu Barnabæ scriptum, repertum cum illius Apostoli reliquiis 353.

Y

à Ze-

- à Zenone in palatio repositum
 ibid.
 Mauricii Imp. conjugis Epita-
 phium Z. b. 79.
 Maximus confessor 255. 435.
 Maximus Philosophus. 304.
 Megasthenes (Metasthenes) Z. 51.
 Meletius Episc. Alex. 309.
 Memnon Ephesi Episc. 339.
 Menander Magus & hæreticus
 249.
 Menander Comicus 193.
 Menander Historicus Z. 85.
 Menas Patriarcha CPol. 371.
 Menedemus Philosophus 165.
 Mercurius Trismegistus 20.
 Methodius Patriarcha CPol. 498.
 521. 121. 525. 537. 538. Z. b.
 136. 150. 153. 154. 155.
 Methodius monachus Romæ ori-
 undus, pingendi artifex 540.
 Metius ob Cosmographicam
 quam habuit tabulam occisus
 à Domitiano Z. 581.
 Metrodorus Persa Philosophus
 molarum aquaticarum archi-
 tectus 195.
 Metrophanes Byz. Episcopus 272.
 Z. b. 8.
 Metrophanes Episc. Smyrnæ 537.
 Michaelis Balbi judaizantis & plus
 quam Epicurei errores Z. b.
 135. 136.
 Michael Patriarcha CPolitanus
 Z. b. 268. seq.
 Minos Cretensium Legislator 121.
 Mnaseas Damascenus Histo-
 ricus Z. 19.
 Mochus Historicus 11.
 Mocii Martyris tem-
 587. Z. b. 506.
 Petrus Mongus Episcopus
 tioch. Eutychianus Z. b. 5
 Monophysitæ 461.
 Monothelitæ 420. seq. 440.
 86.
 Moles literarum inventa
 ejus libri & sepulchrum
 Apocryphæ quædam de
 traditiones 72. Z. 33. &
 ea instituta unde non ad-
 ta Græcis Z. 200.
 Mosomachus sagittarius
 coarguens 155.
 Musonius Philosophus Z.
 Narcissus Hierosol. Episcopus
 Z. 612. alius Claudii in
 Epistolis. Z. 563. &c.
 Commodi percussor Z. 6
 S. Nazarii templum 588.
 Nectarius Episcopus CPol.
 327. Z. b. 37.
 Nestorius hæreticus 261.
 339. 345. 379. 381. 386.
 41.
 Nicephorus Diaconus Philo-
 storicus 2.
 Nicephorus e laico Patri-
 CPol. 477. 499.
 Nicephorus ex evangelio in-
 toris Monachus Studii
 Nicetas Paphlago. Historicus
 Nicolaus à quo Nicolaitæ 2

- da** (Damasceus) Histori-
 us Z. 257.
us Chrysobergius, Patriar-
 chus CPol. 694. alius Nicolaus
 nomaticus Patriarcha CPol.
 297.
is ὁ μυστικός (i.e. qui ante
 tor secretioris consilii fue-
 rit) Patriarcha CPol. 599. 624.
 178. seq. 182.
publicani de Constantino
 prae-dictio Z. b. 183.
is Thaumaturgus Z. b.
Astrologi de Augusto prz-
 m 171. Z. 495.
is quaedam Apocrypha,
E Novatiani haereticus 258.
is auctor Z. 627.
numi 458. institutum de
 cyde purpurea gestanda
 ia Z. 321.
is Episcopi ad Anasta-
 Imp. liberior oratio 361.
us martyr 245.
us 251.
is Argonautis datum
 de Cannensi clade Z.
 Chalcedone repertum
 Z. b. 32. de Christo 119.
 fectu Oraculorum 182.
 115. Crespo 143. de Dal-
 i. Z. b. 141. de explendo
 Z. 361. Juliano 304. 307.
 ino Z. 616. de Mich. Bal-
 i. b. 141. de Nerone 205.
 de orbis imperio, perperam in-
 tellectum a Flav. Josepho Z. 576.
 Orestis 133. 134. de Paride 123.
 Pharaoni Petisfonio 41. de
 Scirto Z. b. 116. Valentiniano
 313. de aliis Imperatoribus Z.
 b. 133. Oraculorum ambigui-
 tas Z. 171.
Ordio Amphionis & Zethi educa-
 tor 24.
Oribasius Juliani Imp. Medicus 304.
Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623.
 626. ὁ συντακτικὸς 255. Hexa-
 pla & alia scripta. 253. Z. 611.
 errores 253. 326. 378. Z. 626.
 b. 68.
Orion Nimrodus inter sidera re-
 latus 14. 15.
Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scri-
 pta & ex Theogonia versus ali-
 quot 57. 58.
Pzanc carmen bellicum Z. 161.
Palamedes literarum & tabula-
 riorum inventor 125.
Palladius Episcopus Antioch. Pe-
 tri Cnapei successor 354.
Pamphilus martyr 298.
Pantzenus Philosophus Z. 601.
Paphnutius cœlibatum clerico-
 rum in Concilio Nicæno op-
 pugnans 287.
Papianus (Papinianus) Z. 610.
Parabola, paroemia, imago, tro-
 pologia, problema 45. Z. 74.
Paris histrio Z. 580.
Paschasius Leonis Papæ vicarius
 345.

Patricii Prusæ Episcopi de thermis
& aliis rebus Physicis, vita item
æterna & inferorum suppliciis
• dissertatio 242. seq.

Pauliciani, supra Manichæi.

Paulinus Episcopus Alex. 309.

Paulinus Magister λογιστῆς καὶ
οὐρανότατος Eudocia charus, 337.
343. Z. b. 45.

Pauli Apostoli Martyrium 205.
212. Z. 570.

Paulus Confessor Episcopus CPol.
298. 302. 316. Paulus Euty-
chianus, Episcopus CPol. 374.
Paulus presbyter & Oecon-
omus Episc. CPol. 431. Paulus
Lector, Cyprius, Episcopus
CPol. 468. 470. Monachus fit
Z. b. 116.

Paulus Antiochiæ Episc. 262.

Paulus Samosatenus, Episcopus
Antiochenus, hæreticus 252.
259. 260. Z. 611. alius Paulus
Samosatenus à quo Pauligiani
432.

Paulus Emesæ Episcopus 339.

Paulus Astrologus Leontio præ-
dicens Imperium Z. b. 93.

S. Pelagiæ templum 466.

Pelagii Patricii Homerocentra &
Historia ab Augusto Imp. scri-
pta versibus 354. Z. b. 45.

Periander Corinthius Z. 331.

Peripatetici 161. eis similes Pha-
risæi. Z. 217.

Petrus Apostolus certans cum Si-
mone Mago 206. 207. 215. à

Paulicianis Manichæis proscelus
rejicitur 434. ejus Martyrium
212. Z. 570.

Petri & Pauli templum à Justino
conditum 390.

Petrus Alexandriz Episc. & Mar-
tyr 265. Z. 639. Petrus Athe-
nassii successor, Episcopus Alex.
311. Petrus Monachus Alexan-
driz Episc. 352. Z. b. 54. Pe-
trus Monachus Episc. Alexan-
drinus 438.

Petrus Apameæ Episcopus 363.

Petrus Cnaphæus ex presbytero
Chalcedonenfi Episcopus An-
tiochenus 303. 349. 352. 354.

Petrus Basilii M. & Gregorii Nyf-
seni frater 312.

Petrus Damasci metropolitæ 460.

Pherecydes Philosophus 41.

Phidias statuarius 322.

Philadelphus Byzantiæ Episcopus
256.

Philetus Episcopus Antioch. Z.
623.

Philo Judæus Z. 278. de Thera-
pevtis Christianis & illorum
198. 200. de SS. Trinitate sen-
tentia 290.

Phoenix Agenoris F. Φοῖνιξ
γενέματι τῶν γενομένων τῶν ἀφ-
ετημένων φιλοσοφίας 19.

Photius Patriarcha CPol. 551.
573. 593. Z. b. 167. 291.

Pilati ad Tiberium de Christo re-
latio 188. 191. Z. 269.

Pius Episcopus Rom. Z. 594.

Plato

- Philosophus 94. 146. 159. 261. 203. 242.
 indices Z. b. 126.
 monasterii Saccudionis Ab-
 .b. 119.
 Martyris templum 588.
 Mithnionices Z. 403.
 pns 161. 250. Z. 597.
 tes 247.
 bas Patriarcha CPol. 639.
 365. Z. b. 195. 200.
 regi mater Martia Z. 479.
 us Cato Z. 447.
 us Philof. 251.
 us Martyr 298. (Por-
 us ceti piscis nomen Z. b.
 us Philof. 140.
 Episcopus Alexandrinus
 Prophetis Montani 250.
 Philosophus 304. καὶ ἐπὶ
 οὐδὲ καὶ ἐν τοῖς μηχανήμα-
 τιν ἐν τῇ τοῦ πρῶτου ἀρχι-
 ἀρχιεπίσκοπου διαθήκῃ καὶ αὐτῶς
 : προσεξευρών, ejus specula
 a Z. b. 55. Jamblichi di-
 us, Onirocrites 362. Z.
 Episcopus CPol. 338. 342.
 Larginus. supra, Largini-
 us Scribonius Proclus
 αὐτῶν τοῦ ἐκείνου ἱεροῦ συγ-
 γράμματος Z. b. 105.
 us Martyr 265.
 Prometheus 53. 81. literarum
 inventor & Grammaticus 82.
 Proterius Episcopus Alex. 345.
 347. Z. b. 47.
 Proctetus Martyr Z. 621.
 Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich.
 Psellus Leonis Philof. praece-
 ptor 550. Alius ὑπάρχοντος τῶν
 φιλοσόφων, Michaelis Ducz Ma-
 gister nimis eum immergens
 studiis ab Imperii cura eum
 abducentibus Z. b. 286. Con-
 stantinus Psellus ὁ τῶν φιλοσόφων
 ὑπάρχοντος ad Comnenum à Stra-
 tiotico missus 802.
 Ptolemæi Philadelphi Bibliothe-
 ca Z. 200.
 Pyrrho Philosophus 161. Pyr-
 rhonij 162.
 Pyrrhus Episcopus CPol. 421.
 Monothelita Z. b. 88.
 Pythagoras 94. Samius scripsit
 Historiam belli inter Cyrum &
 Samios. 138. Arithmetica
 ibid. aurea carmina 156.
 Pythagoras auspex Z. 196.
 Sabazreticus Bogomilus 294.
 Sabbatius Tessares & decatita 265.
 Sabbatius iconoclastes 488.
 Sabellius hereticus 257. 291. 317.
 Sadduczi respuunt traditiones
 quæ præter Scripturam S. ob-
 truduntur Z. 218.
 Salomonis excantationes 69. 70.
 uxor Naaba 91. libri è quibus
 Medici profecerunt 94. Z. 83.
 cremati à Rege Ezechus 94. 108.
 Y 3 sepul-

- Sepulchrum 89. ejus ruina prae-
 fagium exitii judaeorum Z. 591.
 Samonx famosus libellus in Leo-
 nem Imp. 605. Z. b. 181. seq.
 Sappho prima Musarum 82.
 Sardonius Episcopus Hierosol. Z.
 632.
 Saturninus Antiochenus haeretici-
 cus 249. Z. 592.
 Scyllis statuarius 322.
 Seneca Z. 565. 568.
 Septem miracula Mundi, versibus
 descripta 170.
 Septuaginta interpres Z. 201.
 Serapion Mathematicus s. Astro-
 logus 255.
 Serapio Episcopus Antioch. 601.
 Alius Serapio lapsus de quo Z.
 627. ex Dionysii Alex. Epistola.
 Sergius Episcopus CPol. 420.
 Sergius Photii frater 545. alius, ab
 eo genus ducens, post Sisin-
 nium Patriarcha CPol. 702. 717.
 Sergius Leonis Philosophi disci-
 pulus, Geometrico Gymnasio
 praefectus 550.
 Sethus Planetis imponit nomina
 8. ubi & alia de illo Apocry-
 pha.
 Severiani dire in Adrianum
 Z. 591.
 Sextus Boeotius Philosophus 161.
 Z. 595.
 Severus Antiochena sede pulsus
 Z. b. 58. haereticus Eutychianus
 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.
 Sibylla Sabae regina 95. Cumza
 107. Samoniz 142.
 Siculi (Joannis) Historia
 Silvester Episcopus Roma
 ejus cum Judaeis dissi-
 dentia Religio 77. seq.
 Simeon Cleophae 187. Hierosol.
 249.
 Simeon Judaeus cum Sibi-
 ceptans de veritate Reli-
 gionis haereticus Logon
 Simeon stylites 340. seq.
 Simocatti Historia 297.
 Simon Effesus, Archidiaconi
 interpretatur Z. 264.
 Simon Magus 179. 211.
 Scripturae ab eo male
 208. praestigiae 210.
 cum Petro Applo, 206.
 Simonides literarum & re-
 tor, ut Cadmus literari
 125.
 Sifinnius Episc. CPolitani
 solum successor 337.
 41.
 Sifinnius Episcopus CPo-
 litani Nicolai Chrysober-
 Medici rei peritus. ibi
 Socrates Philos. 139. 204. 205.
 Solon legislator 82. 142.
 Sophocles 46. 139.
 Sophronius Patriarcha I
 420. Monothelitarum
 sarius 426. Concilium

- Monothelitas celebrans
Hippocratis frater 111.
Episcopus Trimithun-
sophistam confutans in
o Nicæno 287.
Martyris reliquæ 337.
338.
s Theopolis f. Antio-
pisc. 460.
Alexandrini vaticinia
s Patriarcha CPol. 624.
s Syncellus 686.
Monasterii Acœmetorum
or 349. 360. Z. b. 121.
us 251. dñi 208.
us Papa Z. b. 55.
cerum f. Eutychiano-
sta. Z. b. 54.
& Artemon hæretici.
Oecumenicæ 283. 439.
283. 285. 287. Z. b. 9.
olum Nicænum Z. b.
Synodus CPolitana. 316.
Ephesina 339. Z. b. 42.
lina λησιμνη Z. b. 44.)
donensis 345. 357. 359.
81. 382. Z. b. 46. quinta
b. 69. contra Monothel-
n. Nicæna secunda 470.
b. 117.
contra Theopaschitas
tana 371. Tomus Syno-
pro imaginibus Z. b. 110.
Leges XII. tabularum Z. 347.
Tarasius Patriarcha CPol. 470.
477. Z. b. 116. 134.
Tatianus 250.
Telesphorus Episcopus Rom. Z.
592. 594.
Terebinthi Buddæ, qui Manetis
Magister fuit, libri quatuor, μν-
στηρίων, Ευαγγέλιον, Θεσάυρων,
κεφαλαίων 259.
Tertullianus citatur Z. 552.
Thaddæus Apostolus Abgarum
baptizans 176.
Thales Atheniensium legisla-
tor 82.
Thales Milesius 157.
Tharras Judæus cum Silvestro
disputans de veritate relig.
279.
Theano Antenoris uxor, sacerdos
111.
Theclæ templum 354.
Themelus presbyter 637.
Theodectes tragicus, infra, 111.
Theopompus.
Theodorus Cyri Episc. 339. de
hæresibus 263. contra Ephe-
sinum Concilium 382. duode-
cim capita Z. b. 42.
Theodorus Daphnopates Histori-
cus 2. alius Sebastenus Histo-
ricus, ibid. alius Sidenfis Hi-
storicus, ibid.
Theodorus Papa Romæ 421.
Theodorus Martyr 272. Z. b.
213. ejus templum 682.
Theodorus Confessor Z. b. 147.
Theo-

- Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
- Theodorus καὶ Θεοφάνης vir eruditus qui Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.
- Theodorus Monachus Zimiscz Imperium przlagiens Z. b. 209.
- Theodorus Mopvestiz Episc. 261. 276. 381.
- Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.
- Theodorus Studitz Z. b. 126.
- Theodosius Episcopus Alex. 374.
- Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
- Theodorus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
- Theodorus Monachus 442. seq.
- Theodorus Rhetor, svalor cadis Pompeji Z. 487.
- Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliq. viz 298.
- Theognis hæreticus Ariani 316.
- Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
- Theopaschitz 349. 371.
- Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
- Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus compuncti propter imaginum cultum 526. eorum veritas ad Methodium, Methodiiq. responsio Z. b. 150.
- Theophrastus Philosophus 393.
- Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
- Theophili Imp. lex. de collendis 522. versus Cæsarum vultibus inscripta 146. Hymni sacri Z. b. 146.
- Theophylactus Edessenus byter 461.
- Theophylactus Lacapens triarcha CPol 629. 638. 190. 194.
- Theopompus Historicus & doctus Tragicus mentis capti ob sacras litteras retractatas 165. Z. b. 202.
- Theotecnus γαλ. Galerio cutionem svadens Christum 268.
- Theudas pseudopropheta impostor sub Claudio 568.
- Thomæ Apostoli 2des Z. 1.
- Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
- Thomas anti Cæsar Maoma amplexus impietatem 41.
- Joannis Thracessii Historicus Z. b. 271.
- Thrasyllus Astrologus 196.
- Thurus Assyriorum Rex, Mats 15. 16.
- Tiberius Imp. mortem concinatus accusatoribus Cæsarum 188. affectus Christianum Z. 552. Asperitus Z. 540. 557.
- Timæus Episc. Antioche 639.
- Timoches Poeta Christianus

- etum five Hymnorum sa-
 rum, sub Leone Imp. 349.
 theus Ælurus, Episcopus
 x. 347. 352. alius Episcopus
 c. Timotheus Salophatio-
 147. 352.
 heus ὁ χρονολογῶν 58.
 hei Gazzi tragœdia de
 sargyro tributo 357.
 heus ὁ Λιτροδόλης καὶ Κήλων,
 copus CPol, in locum Ma-
 ximi 360.
 heus Apostolus & Martyr.
 ejus reliqviz 296.
 is Philosophus 23.
 us, hymnus Z. b. 20.
 o Patriarcha CPol, 627.
 Z. b. 191.
 nus Episc. Antiochenus
 39.
 is Astrologi divinatio de
 h Z. b. 7.
 ius hzreticus 250. Z. 594.
 Episcopus Rom. Z. 601
 Virgilius Poëta 173.
 Urbanus Episcopus Rom. Z. 618.
 Xenajas Hierapolitanus Episc.
 353. 354. Manichæus. ibid.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol,
 Z. b. 275.
 Xystus Romanus Episc. Z. 592.
 629.
 Zabdas Episc. Hierosol. Z. 639.
 Zachariæ Prophetæ reliqviz 337.
 Zacharias Patriarcha CPol. 420.
 Zambres Magus, Judæus Z. b. 5.
 cum Silvestro Papa disputans
 de veritate relig. 173. 280. 281.
 282.
 Zebinus Antiochenus Episc. Z.
 623.
 Zenonis Imp. Henoticum 353.
 Zethus & Amphion Musici 24.
 Zilix auctor hzreseos τῶν Ζιλικῶν
 539.
 Zoroaster 16.
 Zosimus Rhetor Gazzus à Zenone
 Imp. interfectus 354.

INDEX Scriptorum & Virorum Illustrum in
 Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis
 memoratorum.

numeri foli paginas Syncelli, Tb. præfixum Theophanis denotans,

- iris 238.
 bdaas Ctesiphontis Episc.
 succenso ignis templo, per-
 secutionis caussa in Chri-
 stianos Th. 71.
 Abdamis Brachmanus (aliis Dan-
 damis) 261.
 Abdenomus sapiens, Salomonis
 solvens dubia 183.
 Abgari ad Christum Epistola 329.
 Z. alter

Libriæ Pars Altera.

- alter Abgarus junior Edesseus, *ἰεροῦς αὐτῆς* 359.
- Abibus cum patre sub Gamaliele Apostoli Pauli praeceptore, funus curans S. Stephani protomartyris Th. 74.
- Abrahæm eruditio 98. seq.
- Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40. 44. *οἱ χαλδαῖκα συγγραψάμενοι Ἀλέξανδρον καὶ Ἀβυδῆν* 226.
- Acacius Berrhoënsis Episcopus Th. 63.
- Acacius Eusebii in Episcopatu Cesar. successor. Th. 28. 45. 46.
- Acacius Episc. CPolitanus Th. 104. 105. 110. &c.
- Acacii Martyris templum in Caria Th. 68.
- Acephali in quinta Synodo damnati Th. 193.
- Achillas Alexandriz Episcopus, Th. 10.
- Action Milesius 212.
- Actus Apostolorum 93. 94. 95. 330. 337.
- Acusilaus 43. 64.
- Adamanta Argis Sacerdos 172.
- Adami vita Apocrypha 5. 6. forte & ex hac vel ex parva Genesiqvz de pœnitentia & Apocalypsi Adami 10.
- Adelphius Massalianorum antesignanus Th. 54.
- Adrianus Episcopus Rom. Th. 388. d.
- Ædesius & Frumentius Meropii Tyrii Philos. discipuli, Ag Indorum Th. 19.
- Æmilius Alexandriz Episc.
- Æschylus 247.
- Æsopus *ὁ μυθολογικός* 239.
- Æthalas Presbyter, Martyr pore Persarum Rege iussu cidi Th. 20.
- Ætius Dux, Martyr Th. 45.
- Ætius Eunomii Magister
- Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 62. 64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 95. 105. 106. 107. 110. 111. 115. 116. 121. 125. 148. 154. 159. 174. 175. 176. 197. 202. 204. 212. 219. 232. 236. 249. 276. 289. 306. 307. 309. 322. 325. sub Pertinace floruit 353 *τῶν χρόνων Ἀθηνῶν ἱερέων* à Manethone deceptus 96 canum sequitur Eusebius *τὰς ἱστορίας ἐν πενταβιβλίῳ* *ψάμῳ* 358. *ἐν τρίτῳ* 65. 70. 125. 148. *ἐν 3ῃ* *λόγῳ* 174. res à Flav. Jo traditas refert *ὡς ἐπιβλῆ* *compendio* 249. *τὴν ἑνταβιβλίον τῶν Κεσίων* *γραμμίδην πραγματείαν* *πῶς καὶ φυσικῶν καὶ γεωγ* *καὶ χυμνολικῶν πένταχρον* *νάμεις, Ἀλεξάνδρου 7ῃ* *μαΐας προσφωτῇ* 359.

183. Romæ Episc. Th. 183.
 Abbas Th. 204.
 Romæ Episc. Th. 276.
 Philoſophus 349.
 Ammon. infra, in Hermes.
 Manus Historicus 192.
 Συμῶνα 174.
 inus Alexandriz Episc. 352.
 Lyricus 213.
 on 213.
 der Alexandriz Episc. Th.
 der Romæ Episc. 347.
 der Episcopus Hierofol.
 363.
 der Episcopus CPol. Th.
 6. 28. 26.
 der Diospolitanus Episc.
 150.
 der Martyr Anchialensis
 227. 235.
 der Polyhistor 14. 28. 30.
 3. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
 ο τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολο-
 γικὰς 207. 226.
 in Gentilis, Christianorum
 picus, Juliani Imp. jussu
 lectus restaurando templo
 rofol. 43.
 is junior sub Imp. Anastasio,
 παλαχίδην ἐπαινήσας καὶ φι-
 λίας ἐρεασέ. Th. 124. 126.
 is Origenis amicus 358.
 Ambrosius Mediolanensis Th. 52.
 62.
 Amenocles triremium inventor
 212.
 Ammon Martyr 369.
 Ammonaria Virgo & Martyr 368.
 Amos Hierofol. Episcopus Th.
 228.
 Amphilocheus Iconii Episc. Th. 52.
 59. Massalianorum adversarius
 Th. 54.
 Amphion & Zethus 156. 158.
 Anacharsis Philol. 239.
 Anacletus Episcopus Rom. 344.
 S. Anastasiz Martyris templum
 Th. 52. 57. reliquie Th. 95.
 Anastasius presbyter Antiochenus
 Nestorii promachus Th. 76.
 Anastasii duo, Monothelitarum
 adversarii, discipuli S. Maximi
 Th. 288. 292.
 Anastasius Antiochie Episc. Th.
 198. alius junior Th. 236. 242.
 Anastasius qui postea Imperator
 factus, inde creatus Episco-
 pus Antioch. Th. 116. ejus fidei
 libellus Th. 117.
 Anastasius Romæ Episc. Th. 121.
 Henotico subscribere coactus
 ab Anastasio Imp. Th. 123.
 Anastasius Episcopus CPol. Th.
 342. discipulus S. Germani &
 Syncellus. ibid.
 Anatolius Laodicens Episc. φι-
 λосоφοῖς μαθήμασι διατρέπων
 tempore Imp. Probi 385. seq.

- alter Abgarus junior Edesseus,
ἱερός αὐτῆς 359.
- Abibus cum patre sub Gamaliele
Apostoli Pauli praeceptore, fu-
nus curans S. Stephani proto-
martyris Th. 74.
- Abrahāmi eruditio 98. seq.
- Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40.
44. οἱ χαλδαῖκα συγγραψάμε-
νοι Ἀλέξανδρον καὶ Ἀβυδῆος 226.
- Acacius Berrhoënsis Episcopus
Th. 63.
- Acacius Eusebii in Episcopatu Cz-
sar. successor. Th. 28. 45. 46.
- Acacius Episc. CPolitanus Th.
104. 105. 110. &c.
- Acacii Martyris templum in Ca-
ria Th. 68.
- Acephali in quinta Synodo da-
mnati Th. 193.
- Achillas Alexandriz Episcopus,
Th. 10.
- Action Milesius 212.
- Actus Apostolorum 93. 94. 95.
330. 337.
- Acusilaus 43. 64.
- Adamanta Argis Sacerdos 172.
- Adami vita Apocrypha 5. 6. forte
& ex hac vel ex parva Genesi
qvz de poenitentia & Apoca-
lypsi Adami 10.
- Adelphius Massalianorum ante-
signanus Th. 54.
- Adrianus Episcopus Rom. Th.
388. d.
- Aedius & Frumentius Meropii
Tyrii Philos. discipuli, A
Indorum Th. 19.
- Æmilius Alexandriz Episc.
Æschylus 247.
- Æsopus ὁ μυθολογικός 239.
- Æthalas Presbyter, Martyr
pore Persarum Rege ju-
cidi Th. 20.
- Ætius Dux, Martyr Th. 4.
- Ætius Eunomii Magister
- Africanus 3. 10. 17. 19. 20.
53. 54. 55. 56. 57. 59. 62.
64. 67. 68. 69. 70. 71. 72.
79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 9
105. 106. 107. 110. 11
115. 116. 121. 125. 141
154. 159. 174. 175. 17
197. 202. 204. 212. 22
232. 236. 249. 276. 28
306. 307. 309. 322. 324
sub Pertinace floruit 35
τῶν χρόνων Ἀθωνίου ἱερέως
à Manethone deceptus
canum sequitur Eusebiu
τὰς ἱστορίας ἐν πηλοῖς βιβλίοις
ψάμμε 318. ἐν τρεῖσι
65. 70. 125. 148. ἐν τῇ
λόγῃ 174. res à Flav. κ
traditas refert ἐν ἐπιτομῇ
compendio 249.
- τὴν Ἐννεάβιβλον τῶν Κεσῶν
γεαμμένην πραγματείαν
πάντων καὶ φυσικῶν καὶ γεω-
καὶ χυμντικῶν πλάτων
τάμεις, Ἀλεξάνδρου τῷ
μαίης προσφωτῇ 359.

- us, Romæ Episc. Th. 183.
 Abbas Th. 204.
 Romæ Episc. Th. 276.
 bulus Philosophus 349.
 dæmon, infra, in Hermes.
 minus Historicus 192.
 ροι σιωπῆς 174.
 inus Alexandriæ Episc. 352.
 Lyricus 213.
 on 213.
 der Alexandriæ Episc. Th.
 der Romæ Episc. 347.
 der Episcopus Hierosol.
 363.
 der Episcopus CPol. Th.
 5. 18. 16.
 der Diospolitanus Episc.
 150.
 der Martyr Anchialensis
 227. 235.
 der Polyhistor 14. 28. 30.
 3. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
 ο τὰς χαλδαϊκὰς ἀρχαιολο-
 γίας 207. 226.
 is Gentilis, Christianorum
 nicus, Juliani Imp. jussu
 sectus restaurando templo
 rofol. 43.
 is junior sub Imp. Anastasio,
 παλαχρὸν ἐπαινεῖς καὶ φι-
 φίας ἐραστὴς. Th. 124. 126.
 osius Origenis amicus 358.
 Ambrosius Mediolanensis Th. 52.
 62.
 Amenocles tiremium inventor
 212.
 Ammon Martyr 369.
 Ammonaria Virgo & Martyr 368.
 Amos Hierosol. Episcopus Th.
 228.
 Amphilochius Iconii Episc. Th. 52.
 59. Massalianorum adversarius
 Th. 54.
 Amphion & Zethus 156. 158.
 Anacharsis Philos. 239.
 Anacletus Episcopus Rom. 344.
 S. Anastasii Martyris templum
 Th. 52. 57. reliquæ Th. 95.
 Anastasius presbyter Antiochenus
 Nestorii promachus Th. 76.
 Anastasii duo, Monothelitarum
 adversarii, discipuli S. Maximi
 Th. 288. 292.
 Anastasius Antiochiæ Episc. Th.
 198. alius junior Th. 236. 242.
 Anastasius qui postea Imperator
 factus, indè creatus Episco-
 pus Antioch. Th. 116. ejus fidei
 libellus Th. 117.
 Anastasius Romæ Episc. Th. 121.
 Henotico subscribere coactus
 ab Anastasio Imp. Th. 123.
 Anastasius Episcopus CPol. Th.
 342. discipulus S. Germani &
 Syncellus, ibid.
 Anatolius Laodicens Episc. Φι-
 λασσόφους μαθήμασι διακρίπων
 tempore Imp. Probi 385. seq.

- Anatolius** V. C. Alexandriz com-
bustus sub Arcadio Th. 64.
Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
Anaxagoras Physicus 238. 254.
οι Αναξαγόρας 239.
Anaximander 239.
Anaximenes 239. 275.
Andreas Episc. Orientis, in Syno-
do Ephesina depositus Th. 87.
Andreas Cretensis Episc. Th. 320.
Andreas Italus *παμδορμ* five
circulator, fulvum & coccum
circumducens canem quem
habere *πνύμα πνύω* dice-
bant, quique ipsius nutu mira
edidit spectacula Th. 189. seq.
Andreas Theodosiopolis Episc.
pus Th. 115.
Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th.
292.
Andreas Calybita Martyr Th. 363.
Anianus 16. 17. 18. 32. 33. **Moná-**
chus Panodori *αγίας* 34. 35.
36. Ejus *Cyclus Paschalis* an-
norum DXXXII. cum scholiis.
315. Videtur hic esse qui Abul-
pharajo Abinanus Alexandri-
nus.
Anicetus Episcopus Rom. 351.
Anteros Episcopus Rom. 361.
Anthimus Tropariorum five hy-
mnorum poeta Th. 98.
Anthimus Nicomediz Episc.
Martyr Th. 9.
Anthimus hzreticus Theopaschi-
ta, è Trapezuntino Episcopus
CPol. ab Agapeto de
Th. 183. 184.
Anthimus inclusus, **Mon-**
rum praelectus Th. 195.
Anthusa S. **Chrysothomi**
Th. 64.
Εν τῷ αὐτῷ πατρὶ 216. de
altari per Jeremiam occi-
Antiochus Theodosii jun-
gogus qui multum con-
Christianismum in Per-
pagandum Th. 64. seq.
Antiochus Chartophylax
thema scripsit sextae
Th. 320.
Antiochus Seleuciensis 31
Antiochus Syracusanus
cus 193.
Antisthenes Rhetor 253.
Antonius Sylzi Episcopus
noclastarum hzretis
tor Th. 436. 437. 438.
Aphraates qui ob Arias
coarguit Valentem Imp.
Apio Posidonii Filius 63.
γόνος Γραμματικῶν
Ἰουδαίων βίβλων, 139. 140.
64. 149.
Apio Episcopus Hierosol.
Apio Patricius ex Niceno
po Praefectus Praetorio
à Justino Imp. Th. 142.
Apocrypha in Scripturis C
cis allegata. 27.
Apollinaris Hierapoleos
352.

- ianus, Alexandriz Episc. 192. 193.
 linus Syrus, innocentiz
 massii przbens testimo-
 m Th. 24. ejus λόγος ἐπὶ
 θεῶν contra Julianum Imp.
 40. seq. hæresis Th. 53.
 odorus Atheniensis 28. 34.
 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275.
 οὐδὲ 91. ἐν τῷ 7. 185.
 onia Virgo & Martyr 367.
 onius Stoicus, M. Antonini
 ceptor 351.
 onius Tyanensis 343. 345.
 . Pythagora ipso subtilior
 de Christi regno differit
 1 Vespasiano 3+1.
 ὡς ἐκείνου de die crea-
 tis Mundi & resurrectionis
 nini, quod illa sit XXV.
 tii, quo conceptus est Chri-
 312. Apostolorum tem-
 n CPoli Th. 18. 192.
 mas Episcopus, in Perfide
 tyr Th. 20.
 Phnomenon scriptor.
 ὁ ὁρδο ab Imp. Arcadio
 institutus Th. 64. Inter-
 Goarus accipit de ordine
 mero militum.
 aus Philosophus 276.
 chus 181. 213.
 nedes 285.
 Ἐξωνόνται Th. 150.
 Musicus 213.
 Aristarchus (Grammaticus) 180.
 Aristeas (qui de LXX. Interpre-
 tibus scripsit) 272. 273.
 Aristidis Atheniensis Christiani
 Apologia 348.
 Aristides Rhetor Smyrnenfis 353.
 ejus contra Platonem 258. à
 Platonis confutatus 259.
 Aristodemus de Olympiadibus
 196.
 Aristophanes Comicus 253. 257.
 Aristoteles Philos. 192. ubi φι-
 λισοφία vocat. Platonis ab an-
 no ætatis decimo septimo audi-
 tor 258. præceptor Alexandri
 260. 263.
 Aristoteles Battus Cyrenes ex ora-
 culi jussu conditor Thebanis
 212.
 Aristoxenus Musicus 213.
 Arrachion Olympionica 239.
 Arrianus Nicomediensis 351.
 idem ni fallor allegatur 284.
 Arsacius Nectarii frater, Episco-
 pus CPoli. Th. 68.
 Arsenius Th. 25. Monachus Egy-
 ptius Th. 66.
 Artemius Egypti præfectus, Mar-
 tyr Th. 46.
 Artemon hæreticus 381.
 Ascholiis Theffalonicensis Episc.
 baptizat Theodosium senio-
 rem Th. 58.
 Asclepiades Antiochiz Episc. 357.
 358.
 Aspasia Periclis 253. 257.

- After Martyr 368.
 Athanasius Alexandriz Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio *ἡ ὁμολογία* Th. 22.
 Athanasius Celites, Alexandriz Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita f. Eutychiano occisus Th. 92. alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. conforbrinus, Dioscori violentia depositus Th. 84.
 Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.
 Athenodorus Tarsensis Philos 318.
 Arthingani f. Pauliciani Manichzi 313. 317.
 Athosius Regis Egypti *βασιλεὺς αἰγυπτίου* 55.
 Atlas Astrologus 149.
 Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353).
 Atticus Platonius Philosophus
 Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.
 Babylas Antiochiz Episc. 362. 363. 386. ejus reliqviz Th. 42.
 Θὶ ἡ βαβυλωνιακὰ γράμματα 205.
 Babyloniz fabulz 28. seq. ex Beroso, Alexandro Polyhistore &c. *χαλδαϊκῇ καὶ αἰγυπτιακῇ ἱστορίαι* 23.
 Bacchylides ὁ μελοποιὸς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.
 Bardas Monachus Th. 86.
 Barfen Edessz Episcopus T
 Bafianus Abbas Th. 98.
 Basileus Amasez Episcopus tyr Th. 13.
 Basilides Scythopolita, Antonini prceptor. 35
 Battus qvi & Aristoteles, C conditor 212. 213.
 Basilus Antiochiz Episc. T
 Basilus Cesarensis Th. 50 54. infra in Biblia.
 Bassiani Monasterium Th.
 Bazanes Christianorum in E Episc. Th. 145.
 Benedictus Romaz Episcopus 205.
 Benjamin Episcopus Hieros
 Benjamin Judzus ab H Imp. ad Christum add Th. 273.
 Berosus ὁ ἡμετέρος χαλδαίων ἐκ λογίας ἐκκλησίας 207. αὐτὸς καὶ ἡμετέρος ἀλλεξανδρῶν κεδόνων, αὐτὸς Φησι, καὶ ἐν βαβυλῶνι πολλὰ ἀναγρὰς λαογραφίας ἐπιμελῶς, αὐτὸν ἐν τῶν μυριάδων πρὸς δεξ. 14. 15. 28. scripsit i fere tempore quo Ma 16. Chaldeorum gentes qve antiquitatem ni quantum extollit, ibid. 31. Allegatur praterea 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ ἡ βαβυλωνιακὴ 28. ἐν τῇ δευτέρῃ ἐκ τῇ χαλδαίων

221. βασιλεὺς ἀναγεγραφή. Calepodius Eunuclus, Actorum Concilii Chalced. traditor Th. 133.
- s. Eleutheropolitanus E-Th. 63.
- losophus 239.
- cra à S. Basilio emendata
- δὲ ἀντιγράφου λίαν ἀκριβῶς
κατὰ τὴν συγγένειαν καὶ προσωδίας,
ἐν Κοινογραφίᾳ τῆς Καππαδο-
κίας, εἰς ἡμὲς βασιλευσάντος, ἐν
περὶ γεγραπτοῦ ὡς ὁ μέγας καὶ
βασιλεὺς τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου
ἀφ' ἀντιβαλὼν διαβώσα-
λίας 203.
- eca in Capitolio Rom,
Bibliotheca Athenis ab
no instaurata 349.
- ubi agitur de rebus As-
um.
- is Romæ Episc. 72.
- Historicus 344. ubi ex-
ἐπὶ τῇ
machinarum bellicarum
Th. 218.
152. &c.
- iscopus Hierosol. 352. al-
iscopus Hierosol. hoc no-
53. alius Episcopus Ro-
h. 4.
- storicus qui contra Pro-
Montanistam scripsit 340.
- n Episcopus Antioch.
O. 114. 115.
- Gymnosophista 351.
- Callias ὁ τὰς πράξεις τῆς Ἀγαθοκλείας
γεγραμμένης 193.
- Callinicus Episcopus CPol. 306.
307. 308. 313.
- Callinicus Heliopolitanis Syrus;
architectus, inventor ignis ma-
rini Th. 295.
- Callippus Cyzicenus Astrologus
274.
- Callistus Episcopus Rom. 358.
- Calocyris Monachus Th. 503.
- Canon regum Ecclesiasticus 231.
Canon Chaldaicus & Astrono-
micus 206. 231. 313. 426. Vi-
de & infra, Castor, Ptolemæus.
- Capetulianus qui sub Juliano
Christianos igni tradidit Th.
43.
- Capito Episcopus Hierosol. 353.
- Carterius Abbas qui Chrysosto-
mum sacras literas docuit Th.
65.
- Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
- Castor Historicus 92. 168. περὶ
τῆς βασιλείας τῶν Συμωναίων 97.
ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ 205. seq.
- Cataphryges se. Montanistæ 353.
- Catonis nomen excidisse videtur
apud Syncellum 302. d.
- Cebes Socraticus 257.
- Cecropius Nicomedis Episcopus
Th. 38.
- Celadion Episcopus Alex. 351.

- Celestinus** Episcopus Romæ Th. 73. 76. 77.
Cephalio Historicus 92. 168. ἐπί-
 σηµ. αἰς, ἢ οὐ τυχὼν 167. Κε-
 φαλίῳ Γεργισαῖ (1. Γεργήθιος)
 συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.
Cerdo Alexandriz Episc. & Mar-
 tyr 347.
Cerdo hæreticus 351.
Chzremon Martyr 369.
Chaldaicarum rerum scriptores
 Abydenus, Alexander Polyhi-
 stor, Berosus &c.
Liber χῆμα de arte Chemica 13.
Chilo Lacedæmonius 239.
Chærilus 254.
Christi ad Abgarum Epistola 529.
Christinus Apostata anatomicis
 scandus traditus & postea
 combustus Th. 367.
Christophorus Himerii Spatha-
 rius Martyr Th. 368.
Χρονογραφῶν Ægyptium vetus
 quo Manethonem deceptum
 putat Syncellus pag. 254.
Chronicon latinum Anonymum
 310.
Chrysaorius Diaconus Th. 121.
Cicero 299. 302. 303.
Cleanthes 276.
Flavius Clemens vir Consularis,
 Martyr 344. Epistola * ad
 Corinthios lecta publice in Ec-
 clesiæ teste Hegesippo. ib.
Clemens Alexandrinus 63. 65.
 345. Stromatevs 63. 65. 148.
 355. ὁ ἱερὸς ἑρῶματαυς 121. ἐν
 * Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, li-
 quidam confundunt.
- τῷ πρώτῳ ἑρῶματι 28
 bro quis dives salv
 sexto & septimo H
 feon. 327. 332. 335.
Cleobulina 247.
Cleobulus Philosophus
 Comædia 172.
Constantinus Episcopus
 295. alius Silzi & l
 Episcopus Th. 359.
 371. 372.
Constantinus Episcopus
 Th. 363.
Constantinus Seleuciz
 Synodum Chalce
 anathemate percussit
Constantinus Patricius
 gurus Martyr Th. 30
Cornelius Antiochiz Ep
Cornelius Episc. Rom
Coroëbus Eliensis, cu
 196. 197.
Cosmas Alexandrinus l
 349. 365.
Cosmas Apostata Th. 2
Crates Comicus 247.
Crates Cynicus 260.
Crates Platonicus 276.
Cratinus Comicus 247
Crescens Cynicus 351.
Cronion Martyr, cog
 νος. 368. Interpreti
Ctesias Cnidius 64.
 257. ἐν τῇ β' αἰσθῶ
Cynica periodus
 CCCCXLIII. apud
 51.

- us 363. 376. Acta Cy-
 i. confessio 363.
 35. 52.
 i. monasterium CPoli.
 7. 409.
 i. Episcopus CPol. Th.
 10.
 i. Epistola 233. 235.
 i. Antiochiz Episc. 385.
 7.
 i. Diaconus, Martyr He-
 i. Th. 40.
 i. Hierosol. Episc. Th. 34.
 i. la ejus ad Constantium
 i. Hierosolymis Cruce
 5.
 i. Alexandrinus Episc. Th.
 i. 77. 78. 84. ejus contra
 i. um Th. 44. scripta à Ti-
 i. so Aeluro depravata Th.
 i. piscopus CPol. Th. 312.
 16.
 i. eropolitanus Th. 115.
 i. x praelecto Episcopus
 i. 12 Th. 83.
 i. Massalianorum antefi-
 i. s Th. 54.
 i. s Monachus, Episcopus
 i. enus Th. 75.
 i. s ó Σιγεεύς Sigeensis 192.
 i. s Romz Episc. Th. 34. 53.
 i. Propheta 230. 231. 232.
 i. ejus LXX. hebdomades
 i. eq. 323. seq. 349.
 i. Daniel Srylites Th. 98. 105.
 i. David Bese, Spatharius Martyr.
 i. Th. 368.
 i. Διχαεῖς ὁ ποιητὴς ἐκ τοῦ ἑνὸς
 i. 162. leg. ut apud Malalam,
 i. Διναεῖς.
 i. Demagoras Historicus 192.
 i. Demetrianus Antiochiz Episc.
 i. 381.
 i. Demetrius Phalereus 272. Olymp.
 i. CXXXI. defunctus 273. legis-
 i. lator tertius Atheniensium
 i. 273. 274.
 i. Demetrius Alexandriz Episc. 354.
 i. 355.
 i. Democritus Abderites Philoso-
 i. phus Physicus 238. 248. 253.
 i. Demophilus Arianus Episcopus
 i. CPol. Th. 49. 58.
 i. Demosthenes Rhetor 260. alius
 i. Valentis Imp. cognus Th. 54.
 i. Dexippus 263. 334. 376.
 i. Diaconica Epistola de pace, à Dio-
 i. nyfio Alex. missa Romam per
 i. Hippolytum in causa Novati
 i. 375.
 i. οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιγύσοφοι
 i. i. e. Diagoras (non *Diagora au-*
 i. *ditores* ut Interpret) 254.
 i. Didymus in quinta Synodo da-
 i. mnatus Th. 193.
 i. Didymus ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ 161. 162.
 i. Dinarchus 162. supra, Dechar-
 i. nus.
 i. Dio Phœnicicarum rerum scriptor
 i. 182. forte Dinon.
 i. A a

Dio

- Dio Philosphiz cultor & Platonis 258. 259.
Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. *ἐκ τῆς ζ'*. 194.
Alius Diodorus Ifocratis æqualis 257.
Diodorus Tarfi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
Diogenes Cynicus 258. 260.
Dionysia Martyr. 368.
Dionysius ὁ τὰς πόλεις γραψας 274. Dionysius Chalcidensis 193. 275. 276.
Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
Dionysius Corinthi Episc. 341. 344. 345. 352.
Dionysius Episcopus Rom. 381.
Dionysius Halicarnassensis *ἐν πρῶταις Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις* 194.
Dioscorus Alexandriz Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
Dioscorus junior, Alexandriz Episc. nepos Timothei Æluri, Th. 139. 141.
Dioscorus Martyr 368. 369.
Dodonz Oraculum 213.
Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
Dominus Antiochiz Episc. 381. 385.
Domnus Demetriani I chiz Episc. 391. *ali* Antiochiz Episcopo 87. 92. *alius* Th. 190.
Dorothei Alexandrini volumen ingens pr donensis Synodi (T. 131
S. Dorotheus Martyr A Th 56.
Dorotheus Tyri Episc cletiano & Juliano. Græce & latine doct qve lingua plura m composuit, & de l aliarumq; sedium Epi pfit, Th. 19. obiit si anno ætatis CVII. ibi
Draconis leges 349. *æta*
Elcesaitarum hæresis 34
Eleazarus senior, Mart
Eleusius Cyzici Episcoj donianus Th. 47. 58.
Elevtherius Episcopus
Eliz Prophetæ liber A 27.
Elias Hierosol. Episcopo 129 131. 134.
Elisæus Irenes Evnuch Græcam linguam d 384.
Elpidius magnæ Eccles nus qui in sextam Sy nathema pronunciav.
Empedocles Agrigent 254.

- Liber Apocryphus II. 13.
 26. 32. 33. 79.
 Librum Evchitarum Maf-
 sicorum hzrefis Th. 54.
 Historicus 43. 172.
 Episcopus Hierosol.
 i Syri λόγοι εἰς τὸν ὁρθόδο-
 ξον. S. Ephrazmi laus Th.
 is Philosophus 351.
 s Philosophus 275. mor-
 ωσημαλιστής 276.
 ius 150.
 ius CPol. Episcopus Th.
 45.
 ius Episcopus Cypri Th.
 ius
 ius Medicus Seleuci Re-
 74.
 ienes 180. 282. Regum
 sti Thebanorum nomina
 erdotibus Diospolitani-
 ai in Græcam linguam ex
 tia Regio iussu transtulit.
 17. καὶ τὴν ἑξ Ἑραβοδίνους
 λογίαν 193.
 poetria 260.
 iodi Episcopus Th. 150.
 27. 216. 217. 223. 225. 229.
 236. 241. 244. 245. 249.
 14. ἡ ἑξ Ἑσδρα γραφὴ τελευ-
 τῶν ἐνδοκλήκων βιβλίων ἡ
 αἰς θωπένους γραφῆς 250.
 tas Rex Cypri ab Ilocrate
 latus 258.
 ius Episcopus CPol. Th. 49.
 Evagrius alius damnatus in quin-
 ta Synodo Th. 193.
 Evangelia Apocrypha & πωδὶκα
 ἡ Σωτῆρος ἡμῶν 317.
 Evaristus Episcopus Rom. 344.
 Evchitz Th. 54.
 Evctzus Muszi pater 153.
 Eudocia Leontii Philos. filia Th.
 72. &c.
 Eudoxius Episc. CPolitanus Th.
 38. 46. 49.
 Eudoxius Cnidius 257. Astrolo-
 gus 258.
 Evenus ἐλογίας ποιητής 254.
 Evgamon Cyrenzus ὁ γῆν Τηλεγο-
 νίαν ποιήσας 239.
 Eulogius Alexandrinus Episc. Th.
 211. alius Episcopus Edeffz
 Th. 59.
 Eumenes Alexandriz Episc. 350.
 351.
 Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
 Eunomius Arianus, Samofatenus
 Episc. Th. 50. alius Episcopus
 Cyzici Th. 47. 49. &c.
 Evodius Episcopus Antioch. 332.
 334. alius Episcopus, Hormis-
 dz ad Synodum Heracleen-
 sem legatus Th. 137.
 S. Euphemia Th. 82. 370.
 Euphemius Episcopus CPol. Th.
 115. &c.
 Euphila εὐφίλας (aliis Ulphila)
 Gothorum Episcopus, Arianus.
 Th. 55.
 Euphrasmius CPol. Episcopus Th.
 115. &c.
 A a 2 Euphra-

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th.
143. 147.

Euphrates Philosophus 345. 351.

Euphronius Antiochiæ Episc. Th.
27. in Synodo CPol. damnatus
Th. 59.

Eupolis Comicus 257.

Euripides 149. 248. 254. 263.

Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41.

42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62.

63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73.

74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84.

85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111.

115. 116. 121. 150. 174. 175.

176. 181. 197. 202. 204. 214. 217.

226. 227. 228. 249. 255. 288. 291.

309. 324. 326. 328. 348. 355.

364. seq. 376. 377. Ecclesiastica

Historia 335. 387. seq. *ἐν τοῖς*

χρονικοῖς 40. *χρονικὴ συγγραφή*

168. *ἐν τῷ κανόνι* 335. *ἐν τῷ*

καινόνος προλόγῳ 63. 65. repre-

henditur non raro à Syncello

ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150.

153. 164. 165. 168. 169. 170. 203.

227. 376. interdum & defendi-

tur ut 17. ubi *πολυμαθῇ* vocat &

35. 40. Origenis sequitur dog-

mata 355. 364. 376. *ὁπταβιβλος*

(*leg. ὁγδοή βιβλος*) *Ἐκκλησια-*

στικῆς ἰστορίας. Th. 5. an Aria-

nus Th. 22. 28. *ἐμμεσῶ* assen-

titur Th. 16. Athanasius ab

hoc Eusebio timet Th. 25. Bi-

bliothecam jussu Constantini

instruit, Th. 21. brevi post de-

functum Constantinur-
gnum mortuus Th. 28.

Eusebius Cæsareæ Capp

Episcopus Th. 49. 50. al-

scopus Alexandrinus Ep-

tu repudiato Emesenus,

lianus Th. 3. Alius N

dienfis Th. 17. &c. Ali-

scopus Romæ Th. 5. al-

sebius Samofatenus Epi-

Th. 50. 57. alius Samo-

Episcopus junior. Th. 11

Eusebius CPol. urbis Scho

Th. 76. inde Episcopus

lxi Th. 86. 87.

Eustathius Episcopus A

Th. 16. 49. 114.

Eustathius Sebastenus, p

Massalianorum Th. 54.

S. Eustathius presbyter CP

27.

Euthymius Episcopus CP

484. 487. alius Enthymi

scopus Sardus, Imagin-

ensor. Th. 44.

Eutyches hæreticus Th. 86

Eutychianus Episcopus Ro

Evzoius Diaconus Alex. 7

25. Antiochiæ Episc. 1

Th. 39. 47.

Ezechiel Propheta 219. 22

Fabianus Episcopus Ron

363.

Fabianus Antiochiæ Episc.

Q. Fabius 193. *ὁ τὰς*

πράξεις ἀναγράφας 194.

- piscopus Rom. 386. Th. 34. &c. 147.
 Rom. Senator festum Petri Pauli obtinet celebrari li Th. 123.
 us Antiochiæ Episc. 363. 4. &c.
 us Episcopus Rom. Th. &c.
 Rhetor 353.
 titius primus Indorum Epi- is Th. 19.
 Alexandria Episc. Th. 124.
 s Medicus Pergamenus
 us Gallus 308.
 el Pauli Apostoli præce-
 Stephani protomartyris scurat Th. 74.
 s Romæ Episc. Th. 118.
 os liber 1. 9. 10. 13. 19. 33. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94. 102. 105. 108. 110. 111. 120. 201. 235.
 s parvz liber Apocryphus seq. 98. 99. 102. 108. Ex quoque petita sunt qvz præter sacras litteras cellus.
 Episcopus CPol. Th.
 Alexandria Episc. Aria- 37. 40. alius Geor- Episc. Alex. junior Th. 253.
 Apameæ Episcopus Th.
 Georgius Episcopus CPol. Th. 300. 301.
 Georgius Cyprius Th. 359.
 Georgii Syncelli Chronographia Th. 2.
 Germanio Episc. Hierosol. 357.
 Germanus Cyzici atq; inde CPol. Episcopus Th. 320. &c.
 Γραφή των Γυγαιών à Cainano in agro reperta & abscondita 80.
 Gorgias 257.
 Gregorius Episcopus Alex. Aria- nus Th. 30. 31.
 Gregorius Antiochiæ Episc. Th. 206.
 Gregorius Nazianzi Episc. Theo- logi Pater Th. 49.
 Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν Θεολογία Γρηγόριος 3. 31. 377.
 Episcopus CPol. Th. 52. &c.
 Gregorius Nyssæ Episcopus Th. 52. 59.
 Gregorius Thaumaturgus 376.
 ejus templum Neocæsareæ Th. 124.
 Gregorius Romæ Episc. Th. 338. 342. 343.
 Gregorius Episc. Sinopensis Th. 336.
 Hecatzus 43.
 Hegesippus 337. 344. 345.
 Helena Canonis Magi 331.
 Hellanicus Lesbius 43. 167. 138.
 Henerus Episcopus Hierosol. 349.
 Iohannes Episcopus Eusebio.

- Heraclas Alexandriz Episc. 361.
 362. 363.
 Heraclius ὁ σκαλωτής 238. 254.
 Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν
 τοῖς Γενικοῖς & κυραννίσιν βιβλοῖς
 35. 52. Hermetis primi sive
 Thothi columnz ex Ægyptia-
 ca lingua in Grzcam translata
 ab Agathodzmone. 40. Ex se-
 cundi Hermetis libris tradita à
 Manethone, ibid.
 Hermon Episc. Hierosol. Th. 10.
 Herodes Atticus Rhetor 350.
 Herodianus γραμματεὺς (1. γραμ-
 ματικός) ἀρετῆς 353.
 Herodianus qvi Mauricio Imp.
 eventura prxdixit Th. 238.
 Herodotus Halicarnasseus 55. 63.
 162. 167. 169. 250. ἐν τῇ δευτέ-
 ρῃ 64. 149. Ἐπιμνήθη ὡς ὅτι
 Ἀθηναίων βελῆς ἐπαναγνὺς αὐτοῖς
 7ας βιβλῆς 247. seq.
 Heron Martyr 368.
 Heron Thebaidos Episc. Th. 43.
 Herophila Sibylla 213.
 Heros Antiochiz Episc. 350.
 Hesiodus 43. 66. 173. 176.
 Hestizus 43. ubi Αἰσιανῶς scri-
 ptum pro Ἐσιανῶς.
 Hefychius presbyter Hierosol.
 Th. 71. 79.
 Hieremias Propheta. 216. 217.
 218. 219. 223. 225. 229. 233. 235.
 236. 246. 250.
 Hieronymi Ægyptii Φωνικιστῆς 43.
 Hilarion Episcopus Hierosol. Th.
 34. alius Episcopus Rom.
 97.
 Hipparchia Philosopha, C.
 uxor 260.
 Hippias 257.
 Hippocrates Cous 248. 253.
 Hippolytus Portus Episc.
 Martyr ἐν τῇ κτ' τῇ Σαυαί
 7ον Δανιὴλ συγγράμματι 21
 230. Ejus Cycli Pascha-
 varia scripta 358. εἰς τὴν
 μερὸν καὶ εἰς τὰ μὲν 7ον Ἐξ
 in Ezechielis & Danielis
 raque aliorum Prophe-
 vaticinia, tum in Cantica,
 Apocalypsin, & adversu-
 sionem atque alias hzret.
 Canonem Paschalem XV
 norum in annum pr
 Alex. Mammz. ibid.
 Homerus 66. 73. 156. 157.
 173. (ubi pro Ἡσιόδου σύν-
 ὁμος leg. σύγχρονον Ὀμήρου
 178. 180. 181. 296.
 Horatius 318.
 Hortensius 318.
 Horus Ægyptius 72. 151.
 Hosius Cordubensis Episc. 7
 36.
 Hyginus Episcopus Rom. 3
 Hymenzus Episcopus Hi
 386. 387. Th. 4.
 Hypatia Philosopha, Theor
 lia Th. 70. seq.
 Hypatius Heracleensis Epi
 46.

- Thavmaturgus Th. 86.
 Nisibenus Th. 16. 28.
 Protopatharius Confes-
 Th. 382.
 Apostoli Epistola 329.
 Ephesina Synodo deposti-
 Th. 87.
 etyli, ferri & operum fer-
 rum inventores 158.
 Apocrypha 27.
 Iracides auctor Panareti-
 nus Pontifex post Oniam
 Episcopus Antiochenus
 Martyr. 347.
 Episcopus CPol. Photii
 rarius Th. 460. &c.
 289, Zosimi. 13.
 127 ἐννῆς (Ingenuus) Mar-
 69.
 tius Romæ Episc. Th. 64.
 Chrysostomus 4. Th. 64.
 ejus Orationes de statu
 12.
 Episcopus Hierosol. 348.
 Th. 65. 134. 136 183. 208.
 Antiochenus Episcopus
 73. &c. alius Junior Th.
 alius Th. 110.
 Alexandriæ Episc. Th.
 206. alius junior 248. Jo-
 s Hemula Alexandriæ
 Th. 121. Joannes Ni-
 Episcopus Alex. Th. 127.
 Joannes Tabennesiotes
 Alexandriæ Episcopus Th. 110.
 112.
 Joannes Episc. Apameensi Th. 98.
 Joannes Evangelista 345. 347.
 ejus Apocalypsis 344.
 S. Jo. Baptistæ reliquie Th. 64.
 362.
 Joannes Manichæus, Timothei
 Episcopi CPol. Archidiaconus
 T. 135.
 Joannes Callistrati Monachus,
 Monothelita, Philippico præ-
 ficiens Imperium, Episcopus
 CPol. Th. 319. 320.
 Joannes Cappadox, Episc. CPol.
 Th. 140. 142.
 Joannes Nestevtes Episc. CPol.
 Th. 212. 213. 225. Alius Joan-
 nes Episc. CPol. Th. 293. Alius
 Joannes Syncellus Th. 453.
 457. Joannes Hylilas, Lector,
 imaginum oppugnator cum
 Leone Armeno Th. 435. &c.
 Joannes Mansur, Chrysoroborus, Da-
 mascenus, assertor imaginum
 Th. 342. Ejus Encomium Petri
 Majumæ Martyris Th. 350.
 Joannes Romæ Episc. Th. 142.
 Alii Th. 199. 208. 274.
 Jonas Propheta 204. 214.
 Flav. Josephus 8. 36. 42-44. 62. 63.
 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110.
 112. 121. 134. 135. 148. 174.
 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273.
 289. 296. 306. 317. 320. 325. 331.
 334. 335. 339. 342. 364. 365. 367.
 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- λόγοι πρὸς ἑλεγχον Ἀπώνος 63.
 103.
 Iosephus Episcopus Hierosol. 350.
 Iosephus Catharorum præpositus
 sive Episc. Novatianus Th. 397.
 Iosephus Thessalonicensis Episc.
 Th. 409.
 Josue liber 143. seq.
 Iphitus Olympicorum ludorum
 instaurator 196.
 Irenæus 344. 347. 354. è libro
 secundo adversus hæreses 345.
 S. Irenes templum Th. 18.
 Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
 Isaacus Monachus, Valentis Imp.
 cladem prælagiens Th. 55. 56.
 Ischyra Athanasio insidiatus Th.
 24. seq.
 Isæus Rhetor 253.
 Isidorus Martyr 368.
 Isocrates Rhetor 257.
 Judicum liber 150.
 Julianus Sabas Antiochenus Asce-
 ta Th. 53. alius Martyr 368.
 Julianus Imp. contra Evangelia
 scripsit Th. 44.
 Julianus Jctus 353. interfectus
 à Commodò 354.
 Julianus Episcopus Hierosol. 351.
 353. alius Cariz & hinc Hali-
 carnassi Th. 132. &c. alius
 Mopsvestiz Th. 115. alius An-
 tiochiz Episc. Th. 99. 104.
 Julius Episc. Alexandriz. 354.
 alius Romanus Th. 23. &c.
 Julius Canus, Stoicus Philosophus
 interficiendus à Caligula, pro-
 mittens Antiocho Seleu
 amico suo se post mortem
 Eturum amicum de statu
 suæ 330.
 Justina, de qua in suppositiis
 Cypriani 363.
 Justiniani Imp. hymnus qui
 pit: ὁ μονογενὴς Th. 183.
 rologium ibid.
 Justinus Martyr 333. cognito
 Philosophus 350. ἐκ 3
 λόγου πρὸς Ἀντωνίνον βασιλέα
 χριστιανῶν. Apologiam
 obtulit Antonino Pio. ibi
 prehendit Crescentem
 cum 351.
 Justus 63. 65. 121. 148. Tibe-
 sis. Judæus Historicus 34.
 θῶς ἵνες τῶν ἐκ περτομῆς ἐστὶ
 σιν 120.
 Justus Episcopus Hierosol. 347.
 alius Episc. Alexandriz. il-
 Juvenalis Hierosol. Episcopo
 80. 91. 92. 96.
 Laas cum Timæo Historico
 gatur 193.
 Laurentius antiPapa, deinde
 scopus Nucerinus Th. 12.
 Leges XII. tabularum 254.
 Leo Cubicularius Confessor
 382.
 Leo Musicus Th. 479.
 Leo Philosophus & Astrol
 conjector Th. 454. I
 CPol. à Theophilo Imp. p-
 ctus 455. Metropoli Th

Th. 465. ejus prae-
ibid. & Th. 470.

Episcopus Rom. Th. 82. 87.
us Epistolae ad Flavianum
etiam ab eo Synodum Th.

Th. 398. seq.

es Origenis pater 355.

is Antiochiae Episc. Th. 38.

is Philosophus Eudocia
Th. 72.

Lesbius, Parvae Iliadis
x. 213.

Melitines Episcopus Mas-
sorum adversarius Th. 54.
Episcopus Hierosol. 349.

is Sophista Th. 64. 65. Ma-
r Joannis Chrysostomi
in schola sua sibi successo-
re optavit. ibid.

is Romae Episc. Th. 31 &c.
Thebanus *λυρικὸς καὶ με-*
τρικὸς 158. 162.

Romae Episcopus 341.

Historicus 318.

us Rhetor 384.

Evangelista 80. 93. 168.
325.

is Antiochenus presby-
ter Martyr Th. 9.

Episcopus Rom. 375.

Episc. Alexandriae Arius
40. &c.

Samosatensis Episc. Aria-
nus Th. 50.

is Caecilius *Λεύκιος Κίρκλιος*

(*Ι. Καϊκίλιος*) *εἰς τὴν βασιλικὴν συν-*
εδρίαν 193.

Lycurgi leges 185.

Lycurgus Olympicorum repara-
tor ludorum 196.

Lyfias Rhetor 253.

Macar Martyr 368.

Macarius Hierosol. Episcopus Th.
12. &c. Alius Macarius junior,
eiusdem Episcopus Hierosol. Th.
204. 205.

Maccabaeorum liber 376. sq. pri-
mus 285. 289. 293. secundus
249. 278. 293. tertius 281. 282.
293. quartus 279. 293. vide
& supra in Josepho, cujus *ιστορί-*
κη γράφῃ de Maccabaeis, in quo
Reges Graecorum ab Antigono
recensuerit, memoratur 273.

Macedonius Pnevmatomachus,
Episcopus CPol. Th. 35. seq.

Macedonius junior Episc. CPol.
Th. 120. &c.

Machefius Zelotes, Arabs, Chri-
stianorum & Judaeorum perse-
cutor Th. 381. seq.

Malchion qui Paulum Samosate-
num coarguit 388.

Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59.
69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. *ὡς*
εἶχεν καὶ Νεκταναβὺς ὁ Μανεδῶς
ταῖς λαοκρατορίας Αἰγύπτου περι-
γράψας τρεῖς τόμους εἶπε αὐτῷ, ὅτι
καὶ ταῦτα ἐξ ἑλληνικῶν συγγρα-
φῶν 77. 78. 256. *ψευδόμενος* καὶ
μεγαλύνων τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος
Bb

15.

15. 17. 23. 37. Sebentyta, Ægyptius Sacerdos 40. scripsit ad Ptolemzum Philadelphum eodem fere quo Perofus tempore 16. 18. *ἐν τῇ βιβλῳ Σύνθεως* 40. Excolumnis Hermetis profecisse se profitetur. *ibid.* Epistola ad Ptolemzum *ibid.* Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. *ἐκ τῆ πρώτης τοῦ Μαριδώ, 60. ἐκ δευτέρας. 70. 72. 73. ἐκ 76. 78.*
- Manichæi 386.
- Manichæi Pauliciani Th. 145. seq.
- Manus Hemeriz Episcopus Th. 115.
- Marcellus Apamez Episc. obversa Gentilium templa occisus Th. 61.
- Marcellus Episc. Ancyranus in Synodo Sardicensi vindicatus. Th. 76.
- Marcellus Romæ Episcopus Th. 5.
- Marci Evangelium 332.
- Marcus Rhetor 350.
- Marcus Monachus Martyr Th. 40.
- Marcus Episcopus Hierosol. primus non Judæus 351.
- Mares defensor Arii Th. 17.
- Mares Episcopus Chalcedonensis qui Iuliano exprobrat Apostasiam Th. 40.
- Mares Dolicz Episcopus Th. 57.
- Maria soror Moysis 120. Maria *Ἐβραία σοφὴ* cum qua versatus, & à qua Chemicam artem didicit Democritus 248.
- Martinus Episcopus Romæ 276. 288.
- Martyrius Antiochenus Episcopus 94. &c. alius Episcopus sol. Th. 119.
- Marutha Mesopotamiz Episcopus 71. 72.
- Massalianorum hæresis Th.
- Mastipham (Cedreni *Co Mastiphar*) Dæmoniorum ceps ejusque cum DECQUIUM 102.
- Mathematici (Astrologi) mitiano eiectione 341.
- Matthæus Evangelista 35.
- Matthæus Hierosol. Episcopus 348.
- Matthias Apostolus 328.
- Maximianus Episc. Cæsariæ Th. 78. 79.
- Maximus Monachus & Iphus *ἐν τῇ ἐκτῇ Παράξω λὸ* 315. Maximus Confessor
- Maximus Abbas Th. 275.
- Maximus Tyrius Antoninosophi præceptor 351.
- Maximus Alexandriz Episcopus 385. 386.
- Maximus Antiochiz Episcopus 354. alius junior Th. 87
- Maximus Episcopus Hierosol. alius junior 354. alius &c.
- Mazabanus Hierosol. Episcopus 363. 375. 381.
- Megasthenes *ἐν τῇ 8. τῶν* 221.

- Vates** 161.
s. (in Ægypto Episc.) à
Metetiani Th. 17. 24.
Antiochiæ Episc. Th.
Nifedecho 98.
us Dux, Martyr Th. 455.
Physicus Philos. 248.
s Sardium Episcopi Apo-
ro Christianis 352.
is admiranda statua
 γγύμῳ λιδῳ 72. à
yle confracta 15.
1 Ephesiorum Episcopus
 3.
ri Comici primum dra-
 γμή 275.
er Ephesius, Historicus.

pisc. CPolitanus Th. 184.

mus ad Valentem lega-
 latyr Th. 50.
mus Philosophus 272.

1 Martyr 368. Μερκερία.
us Trismegistus. suprain
 es & Manetho.
s. Tyrius Philosophus
i & Frumentii Præceptor
 dos Christianam religio-
 ocuerunt Th. 19.
des Cretensis Poëta 351.
ius Monachus, Episcopus
 tanus Th. 457. 460.
is Martyr 366.

Metrophanes CPol. Episcopus
 Th. 10.
Michæas Propheta 174. 187. 189.
Miltiades Episc. Romanus Th. 6.
 14.
Minois leges 163.
Mochus 43.
S. Mocii templum Th. 18.
Modestus Hierosol. Episcopus Th.
 278.
Monotheletæ Th. 174. seq.
Montanistæ ad baptismum coacti
 vires se comburunt Th. 336.
Moyfis Apocalypsis 27. alio titu-
 lo parva Genesis. ὡς ἐν ἀρχῇ
 φέρεται γινώσκει, ἢ τὸ Μωυσέως εἶναι
 φασὶ τῶν Ἀποκαλύψαν. 3. in lã-
 tina versione Syncelli pag. 31.
 pro verbis: à Moyse plagiarie
 subrepta, legendum à Moyse five
 Μωysi subrepta plagid. Antiquif-
 simæ Græcorum res Moyse
 non antiquiores 65. Moyfis
 ætas 62. 69. primus & præstan-
 tissimus Chronologus 143.
Moyfes Antiochenæ Ecclesiæ Dia-
 conus Th. 366.
Moyfes Solitarius, Episcopus Sa-
 racenis datus Th. 54. seq.
Musæus Nymphæ & Eumolpi F.
 153. 156.
Musianus (leg. Musanus) ἐκκλη-
 σιαστικὸς συγγραφεὺς 355.
Myrtæus Atheniensis Poëta 213.
 leg. Tyrtæus.

- Narcissus Hierosol. Episcopus 354.
355. 359. Alius Narcissus Com-
modi percussor 354. alius fau-
tor Arian Th. 17.
- Nathan Propheta 176. 181.
- Naum Propheta. 201.
- Nectarius ex |pratore nondum
baptizato Episcopus CPol. Th.
59. seq.
- Neemias 249.
- Nestorius hzrefiarcha Episc. CPol.
76. sq. Nestoriani 263. 273. &c.
- Nicator Sophista Athenis 362.
- Nicephorus Patriarcha CPol. Th.
407. &c. Synodice ejus ad Leo-
nem Papam Th. 419.
- Nicetas Episcopus CPol. Th. 369.
&c.
- Nicetas Heliopoleos Episcopus
Th. 360.
- Nicetas Xylinites, monachus &
Oeconomus magnæ Ecclesiæ
CPol. Th. 472.
- Nicolaus (Damascenus) Histori-
cus 43.
- Nicolaus ἀπὸ Καυκοδιακόνων (à Ca-
licibus olim minister) σοφιστῆς
γεγονὼς τῆς ἱατρικῆς ἡπιστήμης,
Monothelita Th. 320.
- Nicolaus προσμονάρχης s. Man-
sionarius S. Diomedis, Basilio
præfagiens Imperium Th. 459.
471.
- Nicolaus Monachus iconoclasta.
Th. 413. 421.
- Nicolaus Myræ Episcopus Th. 408.
- Nicolaus Mysticus 369.
CPol. Th. 480. &c.
- Nicostratus ὁ λογοποιός 379
- Nilus Egypti Episcopus
Th. 9.
- Nonnus Edessenus Episc.
- Novatus hzreticus 370. sq.
- Oannes ὁ αὐτὸς τοῦ γένους
λατρείας γράψας 29.
- Oded Propheta 199.
- Oenomaus Philosophus 3
- Olda Prophetissa 214.
- Oppiani Cilicis Halievtis
353.
- Optimus, Pisidiz Episcopi
52.
- Oracula 196. 198. 212. 262
- Origenes Leonidæ F. 3
361. 362. 364. seq. 377.
lippum Imp. scribit 362.
- Orpheus Lyricus 156.
- Ab Ostano Medo sacris lit-
butus Democritus 248.
- Oziel Propheta 187.
- Palæphatus 161. ἐν πρῶτῃ
ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
- Palladius Antiochiæ Ep-
Th. 116. 117.
- Pambecus Astrologus 360
- Pammenes Chymiz 36
248.
- Pamphilus Presbyter Cæsæ
Martyr. Th. 9.
- Pamprepius Magister accusa
præfugiator ab Illo & I
occisus Th. 110. 112.

ius Astrologus falsus divi-
Bulgaris occisus Th. 395.

ius Monachus Ægyptius

ianus coevi 34. Panodo-

men post Anianum scri-

5. sub Arcadio Imp 326.

logiz peritus 35. Chro-

iz & historiz non indili-

crutator, ἀλήθειαν ἀπα-

⊙ ἐν πολλῇς 326. Citatur

rea 16. 17. 18. 32. 33. 34.

5. 40. 41. 79. 223. 312. 313.

327.

is Stoicus 355.

i Poëta 248.

tius Confessor Th. 17.

Hierapoleos Episc. 332.

menon libri 216. 218.

22. 225. 235. 236. 345.

ides Philosophus 253. 254.

ilus Pergensis Episcopus

59.

ilus Scythopolitanus Epi-

is Arianus Th. 26. &c.

ni Th. 360. 413. 417.

i Antiochiz Episc. Th. 10.

junior Th. 47. 57. 59.

i Eudociz charus & ob

im ab ea datum occisus

5.

ipostolus 98. 328. Episto-

terior ad Timotheum

Apocryphis usus 27. Mar-

m Petri & Pauli 339. 340.

Paulus Alexandriz Episcopus Th.

185. 188.

Paulus Episc. Antiochenus Th.

141.

Paulus Callistrati Monachus qvi

Leontio Imperium prædixit

Th. 307.

Paulus Confessor Episcopus CPol.

Th. 30. &c.

Paulus Monothelita Episc. CPol.

Th 275. 283.

Paulus tertius Episcopus CPol.

Th. 303.

Paulus Lector Cyprius, Episcopus

CPol. Th. 332. 385. seq.

Pauli leprosi Monasterium Ale-

xandriz Th. 98.

Paulus Neocæsareensis Episc. qvi

Concilio Nicæno interfuit Th.

16.

Paulus ὁ Σαυμάς Sacelli præpo-

situs Th. 471.

Paulus Samosatenus, Antiochiz

Episc. 381. 387. 388. 389. 390.

391.

Pelagia, qvæ & Margarita, Nonni

studio Antiochiz conversa Th.

59.

Pelagius Laodicæ Episc. Th. 52.

59.

Pelagius Patricius τὸ θαυμαστὸν πε-

ρὶ ποιήσιν ἐπὶ τῷ ἀξιόλογῳ ⊙ Th.

116.

Pelagius Romæ Episc. Th. 195.

Peleus Ægypti Episcopus Martyr.

Th. 9.

Peregrinus Philosophus 351. 352.

Bb 3

Perian-

Periander Cypseli F. 213.

Pericles 253.

Perficus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.

Petrus Apostolus 11, 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.

Petrus presbyter Alex. operum Cyrilli ab Timotheo Æluro corruptorum testis Th. 95.

Petrus Martyr Alexandriz Episc. Th. 5. 9. alius junior. Th. 51. 56. tertius Th. 284.

Petrus Apamez Episc. Eutychianus Th. 142.

Petrus Basilii M. frater Th. 52.

Petrus Damasci Metropolitae Th. 349.

Petrus Cnapeus f. Fullo ex Chalcidonenfi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.

Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.

Petrus Majumz notarius, Martyr Th. 349. 350.

Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.

Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabz prappositus, Adriani Papz ad septimam Synodum legati Th. 388.

Phanocles 161.

Phemonoe poetria 161.

Pherecydes Historicus, Pyriz Magister 238.

Phidias statuarius 248.

Phidon mensurarum & ruminventor 198.

Philacitus Antiochiz Episc.

Philammon Delphicus 161.

Phileas Thmueos Episc. Th. 9.

Philetus Antiochiz Episc.

Philippus Diaconus docenriz 329.

Philippus Hierosol. Episc.

Philippus Sidenfisive Presbyter Anno 22. Th. junioris scribit Historiam stianam libris XXXVI.

Philistus 172.

Philo Judæus 196. ejus secundus de sua legatione Flaccus sive liber in F 331.

Philochorus 148. 153. 18 male interpres: *Philochorus Jonicarum & Coloniarum priorum*, nam in Græco est *πρὸς Φιλόχορον* (scil. *Φαεινάει Ὁμήρου*) τὸν τῆς ἰωνικῆς κίτης λαθ' ἐν τῶν ἀλλοτρίων Ἀθηνῶν Ἀρχιεπισκοπῆς affirmat *Homerum*. Colonia ortum fuisse tempore Archontibus perpetuis, non chippi. Idem ἐν Ἀττικῇ. 158. 161. 162. 163.

nes Antiochiz Episcopus

346. Vita Apollonii
346.

us Atheniensis *ισορι-*
Θ, imperante Aureliano.
ἐν ταῖς ἱστορίαις 221.

1322.324. seq.

des Tragicus 238.

Patriarcha CPol. Th. 463.

Abbas reconciliandis Æ-
Ecclesiis præpositus Th.

is Episc. CPol. Th. 114.

hus 254.

is 254.

is Pisides (ὁ Πισίδης) al-
r ubi de rebus Heraclii
Th. 250.

239.

scopus Rom. 351.

amicus 247. *ἐν Σοφισαῖς*

ilosophus 157. *ἐν τοῖς νό-*
63. *ἐν Τιμαίῳ* 126. ejus re-
o ad interrogata Dionysii

mi 258. seq. Socratis au-

257. 258. tempore Phi-

legis mortuus 263. alle-

17. sed verba αἰς Αἰγυ-

ἰαδὸς Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σό-

αἰαριθμῶντες, eruditus in-

s male vertit: *quæ Soloni*

ἱστορίᾳ Egyptiorum sacerdotes

Platonem quondam adscripse-

ntis enim est: quæ Egy-

priorum Sacerdotes ad Solonē usque
tempora numerant apud Platonem.

Plato Moachus Th. 397. 407. 409.

Plinii Secundi Epistola ad Traja-
num de Christianis 346. seq.

Plotini Enneades 361. ἡ Πλα-
τωνικῆς διδασκαλίας καὶ ἡγεμονίας
362.

Plutarchus Chzronensis 299. 330.
senex ab Imperatore iussus
ἐπιρροπένειν ἑλᾶσθαι 349.

Polemo Philosophus 276. alius
Rhetor 350.

Polemo 63. *ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν*
ἱστορίων 64. 148.

Polyxenus Atheniensis *ισορι-* 151.
ubi de Memnonis statua à Cam-
byse confRACTA.

Polybius 92. de Olympiadum
origine 196.

Polycarpus 347. 351. 352.

Polyenctus Monachus, Episcopus
CPol. Th. 509.

Pontianus Romæ Episc. 361.

Porcius Cato ἀντὶ φιλοτιμίας καὶ
συναγωγῆς τῶν ἀρχαιολόγων ἱστορίων
ισοριῶν 193.

Porphyrus Plotini auditor 362.
à Christianis Cæsareæ Palæstinæ
pulsatus ad Ethnicos defecit &
contra Christianos scripsit Th.
44.

Præulius Hierosol. Episcopus Th.
72. 76. 77.

Praxilla 247.

Priami Epistola ad Memnonem
155.

- Primus Alexandria Episc. 348.
 Priscus Thrax, vide supra, Perficus.
 Ab hoc Rhetore & Historico
 diversus Priscus Thraciz dux
 de qvo Th. 219. 232. &c.
 Proclus Cyzici & inde CPol. Epi-
 scopus Th. 75. &c.
 Proclus Onirocritas qvi Anastasii
 & Amantii insomnia exponit.
 Th. 145.
 Procopius Scriptor Historiarum
 in expeditione Vandalica Beli-
 sario adfuit anno septimo Justi-
 niani Th. 161. 162. 172.
 Prodicus 257.
 Prometheus 65. 149. 150.
 Protagoras Sophista, cujus libros
 igne damnarunt Athenienses
 248.
 Proterius Episcopus Alex. Th.
 91. &c.
 Protogenes, Sardicensis Episc.
 Th. 36.
 Pseudo Messias Syrus de qvo Th.
 336.
 Ptolemæus Martyr 260.
 Ptolemæus Mendefius *ἡ ἀἰγυ-
 πῖον ἀνέκαθεν ἰστέον* 64.
 Claudius Ptolemæus *ἐν τῇ μεγά-
 λῃ συνίσταται τῇ ᾧ Ἀστρονομίας τοῖς
 ἀπὸ Ναβουκονοσόρου χρόνοις* ἐτε-
 σιν 206. 207. ejus *πρόχειροι κα-
 τόνες* 52. 261. 263. 326. *χαλ-
 δαῖκες καὶ Ἀστρονομικὸς κανὼν* 231.
 Ptolemæi Philadelphi Regis Bi-
 bliotheca 272.
 Publius Hierosol. Episcopus
 Pyrrhus Episcopus CPol.
 Pythagoras 247. à Cam-
 ptus, Pherecydis discipulus
 Pythagoras pugil Olymp.
 239.
 Quadrati Apologia pro
 nis 348.
 Quinta, Martyr 366.
 Regnorum libri 203. 218. 221. 222. 224. 225.
 Repeatus Episcopus 180.
 Rhadamantus 153. Lyc-
 ceps 158.
*Παρά Ρωμαίοις λογογερὰς
 λαὸς ἔδει* 193.
 Romanus Chalcedonis Episc.
 115.
 Rufinus *ἰστέον* Th. 19.
 S. Sabæ Laura Th. 409.
 Sabas ex antesignanis I-
 norum Th. 54.
 Sabbatius à qvo Sabbati
 53.
 Sabellius hæreticus 378.
 Sallustius Hierosol. Episc.
 124.
 Sallustius Historicus 318
 Samaritici Bibliorum Co-
 82. 85. 88.
 S. Samuelis templum Ci-
 196.
 Sardonius Episcopus Hiero-
 Secundus S. Chrysoftomus
 nobilis Antiochenus 7

- us. Ptolemaidis Ægypti *λοπιδος* five Lyricus Poeta 238.
 c. Th. 17. 239. 254.
 Ephesi dormientes Th. Simplicius Romæ Episc. Th. 100.
 112.
 sapientes Græciæ 239. Siricius Romæ Episc. Th. 57.
 ginta Interpretes 36. 41. Sifinnius Episcopus CPol. Th. 75.
 L. 83. 86. 88. 89. 255. 269. Sition (leg. Sotion) Philosophus
 Alex. 318.
 ginta & duæ gentes & lin- Socrates 254. φιλόσοφος καὶ ἁγ-
 ex confusione Babylonica τικός 257. 258.
 29. 89. Solon 239. ejus leges 349. Vide
 Martyr 367. alius pœni- & supra in Platone.
 373. alius Antiochiz Sophocles ὁ τραγικὸς ποιητής 254. 257.
 315. alius Archidiao- Sophronius Hierosol. Episcopus
 Antioch. Th. 67. Th. 274. 279. 281.
 præsfectus, pro Christianis Soterichus Cæsareæ Cappadoc.
 it ad Imp. Adrianum 348. Episcopus à Macedonio conse-
 Episc. CPol. Th. 248. &c. cratus Th. 131. Synodus Sido-
 nus Gabalorum Episc. Th. niz ab eo celebrata contra
 Chalcedonensem. ibid.
 nus Episc. Scythopolita- Sotion. supra, Sition.
 Th. 92. Sozomenus Th. 55. adde Valefi-
 Episcopus Antiochenus um ad Sozomeni VI. 38.
 32. &c. Spetisippus, Platonis successor
 presbyter, Eudociæ co- 259. 260. 274.
 Th. 88. S. Stephani protomartyris reli-
 Philosophus 349. Pytha- quiaz Th. 74. 75.
 as 316. Stephanus Episcopus Rom. 381.
 Antarchi nepos 353. alius Th. 337. alius Th.
 44. Samia & Cumæa 213. 371.
 Stylites Th. 86. Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.
 Ctesiphontis et Seleuciz Stephanus Antiochiz Episc. Aria-
 Episc. Martyr Th. 20. nus Th. 35. alius Catholicus
 Socraticus 257. Th. 107. 108. 110. alius junior
 Magus 330. 331. 333. ibid. quartus Th. 349.
 les Musicus 213. ὁ μου- Steffichorus 239.
 C c

Stu-

- Studium qui condidit Monasterium Acoemetorum Th. 97.
 Sunia, Vestalis 254.
 Sylvanus, Emefz Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
 Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
 Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
 Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
 Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodice ejus à Papa Adriano probata 388.
 Tatianus 63. 65. 121. 148.
 Taurus Berytius Platonius 351.
 Telephilla Poetria 247.
 Telephorus Rom. 349.
 Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
 Terpander Musicus 213.
 Tertullianus 328. 340. 346.
 Thaddæus Apostolus Christum prædicat Edessæ 329.
 Thalassius ἀλαγγοακίης five extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th. 43.
 Thales Philosophus 213. 238. 239.
 Thallus 92 libro tertio Historiarum 322.
 Thextetus Mathematicus 248.
 Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
 Theo Hypatiz præter Th. 71.
 Theodoctes τρατηγός (leg. ὁ Τρα-
 γικός) δὲ αἶμα τῶν ἁγίων
 infra in Theopompo.
 Theodoritus Cyri Episc. Cyrilli capitula oppugnat 78.
 Θεόδωρος ἰσχυρὸς ἡγεμὼν Th. 139.
 Theodorus Medicus Th.
 Theodorus Atheus 275.
 Theodorus Abbas Santa Th. 473. &c.
 Theodorus Alexandrie E 246. alius Antiochie 361. 364.
 Theodorus Abuces Me Th. 503.
 Theodorus Graptus fivipus per stigmata facien- & exul propter imaginem, cum fratre Theodoro Th. 455. 456.
 Theodorus ad Valentem Martyr Th. 50.
 Theodorus Hierosol. E Th. 365.
 Theodorus ὁ μεθύων Syracul. Th. 451. Me- hicetiam in Synodo V. T. 3: Concil. edit. Bini 693.
 Theodorus Mopsvestie Joanne Antiochie E Synodo Orientali Catholicus Th. 82. alius dorus Episc. Mopsvestie quem scribit Chrysostomus 66.

Pharasis Episcopus,
Monothelitarum

Protopatharius Cra-
tus, Martyr Th. 455.

Episc. Rom Th. 275.

Studii prepositus Th.

iniquior Theopha-

ta seq.

Alexandrie Episc.

alius Ephesi Th. 359.

Pol. Th. 92.

Thessalonensis Cassiteras,

CPol. 441. &c.

Poeta 238.

Arianus Th. 17. 26. 59.

Episc. Alexandriae 386.

4. Alius Marmarices

ianus Th. 17.

Th. 97. 184.

Graptus, Melodus

Theodoro Grapto.

Cubicularius, con-

338.

Arii defensor Th.

352.

Antiochenus.

Martyr 369.

Alexandrie Episc.

386.

Cassabolorum Episc.

ianus Th. 48.

Patricius Martyr Th.

358.

Philosophus 275.

Antiochie Episc.

358.

Theopompus 262. ἐν τῷ τοῖς ἀπα-
ναι 65. Philosophus ob litteras
sacras irreligiose tractatas cum
Theodecto punitus 272. alius
Chazronensis 362.

Theotecnus ^{γόνος} persecutionis
in Christianos svasor Galerio
Th. 7. 13. alius presbyter An-
tiochenus, ad Ethnicos Apostata
Th. 43.

Thermutis Pharaonis filia quæ
Moysem servavit 120.

Thomas Diaconus, Episc. CPol.
Th. 246. alius Th. 289.

Thomas Thessalonicensis quon-
dam Episc. Alexandrini Episco-
pi in septima Synodo legatus
Th. 389.

Thomas Cubicularius Confessor.
Th. 382.

Thot Mercurius Ægyptiorum 40.

Thucydides 253.

Tiberius Imp. de Christo colen-
do refert ad Senatum 328.

Timæus 193.

Timocles tropariorum s. hymno-
rum Poeta Th. 98.

Timotheus Ælurus Episc. Alex.
Th. 94. &c.

Timotheus Episcopus CPol. Th.
133. 136.

Timotheus Leucus, Solophacio-
lus, Æluri in Episcopatu Alex.
successor, Th. 96.

Timotheus Dalmati Monasterii
prepositus Th. 195.

82.

- Tobias Hierosol. Episc. 347.
 Tragici Poeta hircodoti 239.
 Tyrannus Antiochia Episc. Th. 4.
 Τυρταῖος ὑδάματα 182.
 Tyrtæus supra, Myrtæus.
 Valens Hierosol. Episc. 354.
 Valentinus hæreticus 351.
 Victor Episc. Romanus 354. 355.
 Vigilus Romæ Episc. Th. 184 &c.
 Vincentii templum CPoli Th. 196.
 Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
 Virgilius 318.
 Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
 Vitalis Antiochia Episc. Th. 6.
 Vitus vide Vincentius.
 Ulphila, supra in Euphila.
 Ulpianus Jctus 357.
 Urbanus Episcopus Romæ 359.
 Urbanus Confessor 371.
 Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
 Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
 Xenajas, Episc., Hierapolitanus Th. 115. &c.
 Xenocrates Speusippi successor. 260.
 Xenophanes Physicus, Τραγῶδοποιός 238.
 Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
 Xistus Romæ Episc. 348. 381, alius Th. 79.
 Xisuthrus (Noachus) 30.
 Zachæus Hierosol. Episc. Zacharias Propheta 187. 245. 246. ejus reliquiae Th. 74.
 Zacharias Hierosol. Episc. 248. 252. 273.
 Zacharias Episc. Romæ Th. 248.
 Zaleucus Locrensiū Legis 213.
 Zebennes Antiochia Episc. 361.
 Zeno Martyr. 369.
 Zeno Historicus 167.
 Zeno Philosophus (Eleat) 254. 257.
 Zeno Stoicus. 276.
 Zenobius Sidonis Episc. Th. 9.
 Zenobius Architectus qui rium s. templum Mariæ Hierosol. struxit Th. 27.
 Zephyrinus Episcopus Romanus 356.
 Zethus & Amphion 156.
 Zeuxippus ἰσορῆς. 177. fort. xippus.
 Zeuxis pictor 247.
 Zoilus Alexandria Episc. 188.
 Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
 Zosimus Romæ Episc. Th. 255.
 Zosimus Panopolites ἐν τῇ τῆς ἱμεθ βιβλίου πρὸς Γεῖαν 13.

INDEX Scriptorum, Virorumque illustrium
in Chronico Paschali sive Alexandrino, & Glycæ
Annalibus memoratorum.

*veris nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. premissis paginas
Annalium Glycæ editionis Paris. demonstrant.*

abamus Astronomiz peritus Gl. 131.

ami conditione, Concilii
hag. verba Gl. 95. De Ad-
xilio oratio Jo. Chrysosto-
Gl. 91.

ii Geometriz repertores.
127.

s (Hist. animalium) Gl.
2.

liani Martyrium 297.

us Poëta. 169.

prius ἡν ἰατρικὴν μετρίαν 79.
63.

fricanus 104. 164. 165. 267.
(263.

les & Attalus Confessores.
les hzreticus 263.

iri M. columna in Insula
imanum Gl. 142.

ler Monachus ἐν τῇ 219
τιμὴν σαυρὴν εὐρεῖσιν ἰστορίαι.

ri.
ler Alexandriz Episc. Gl.
284.

ler Episcopus CPol. 285.

ler Hierosol. Episc. & Mar-
70.

lius Origenis amicus, an-
alentinianus Gl. 242.

lius Mediolanensis Gl. 257.

lochius, Gl. 80. ἐν τοῖς 2

αἰγὶς βασιλεὺς θάυμασθ' ἄπ' οὗ
μέγας ἀμφιλόχ' ὁ γε φησὶ ὡς
δὲ αἰ λέγειαι Gl. 253.

Ἀναβασιανός, liber Apocryphus
Cainitarum Gl. 120. infra, in
Paulo Apostolo.

Anacharsis Philosophus Gl. 234.

Anastasius Episcopus Antiochenus
337. 382.

Anastasius Presbyter & Syncellus
CPol. 386. 387.

Anastasi Sinaitæ allegoriz Gl. 10.
17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105.

166. 182. ἐν τῇ ἐξημετέρῳ αὐτῆς 15.

46. ἐν τῇ 21 ἀνάστασις 86. 89.

94. 102. ἐξ ἰστορικῶν τινῶν μα-

94. qvz de Manasse tradit 197.

Anatolius Patriarcha CPol. Gl.
263. (21. 202.

Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.

Anaximander Gl. 20. 21.

Anaximenes. ibid.

S. Andreæ Apostoli templum
CPoli 306.

Andreas Hierosolymitanus, Cre-
tensis ArchiEp. in Oratione de
iis qui obdormierunt Gl. 86.

231. 233.

Andromachus Medicus, Thera-
cæ repertor Gl. 59.

Andubarii Indi scripta Astrono-
mica 36. Anomari Gl. 242.

Ce 3

Anthi-

Anchimus Nicomediz Episcopus
Martyr 277.

Ex Antigoni & Ptolemzi scriptis
accepta quædam de Jeremiz
Prophetæ reliquiis per Alexan-
dram Regem translatis 156.

Antiphonæ in sacra Cænæ celebra-
tione canendæ. 385. 390.

Antoninus Philosophus Imp. Ejus
rescriptum pro Christianis ad
commune Asiæ 259. Epistola de
exercitu suo precibus Christia-
norum servato. 261. σοφία καὶ
λόγος ἐστὶν ἀμύνει τὰς μολύβδους
σοφίας καὶ γνώσεως διὰ τὴν εὐχὴν
ἐν πολλοῖς Gl. 241. (213).

Apelles è LXX. discipulis Christi.

Apelles * & Aristò Apologiam
pro Christianis exhibent Adria-
no Imp. 255.

Apellianorum hæresis Gl. 230.

Apocryphæ de Christo narratio-
nes rejiciuntur Gl. 212.

Apollinaris Hierapoleos Episc.
Apologia pro Christianis 259.
ὁ εὐγγέλιος τῶν Ἀποστόλων χρόνον ἐν
τῷ περὶ τῆς Πάρας λόγῳ 6. contra
Montanistas scripsit 263.

Apollinaris Laodicensis hæreticus
237. Grammatici filius 296. Gl.
70. 244. 271.

Apollonius Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος
113. ubi de raptu Sabinarum. Sed
pro Apollonio legendum Πλά-
τωνος ἐν Malala T. I. p. 226.

Apollonius Tyaneus Magus 254.
ejus τειλέσμεθα 250. Gl. 239.

Apollonius Sophista Gl. 219.

* Eusebio Ἀρίστην ὁ Πλάτωνος

Apostolici Canones Gl. 1.

Aquila Ponticus Astrologus,
socer Hadriani,

255. Ejus versio Græcorum
sacrorum quæ de Christo ob-
scurare est ibid. & Gl. 241. Ver-
neseos : *faciamus ei* καὶ
αὐτὸν, contra ipsius αὐτῶν,
interpretatus est alius Aquila è
LXX. discipulis Christi 213.

S. Aquilanz templum CPol.
Arcadii Imp. responsum ad

Innocentii Papæ Gl. 259.

Archimedes 171. Mechanicus

Arius & Ariani 237. 282.

244. 252. 270. 271.

Aristarchus Philosophus 186.
è LXX. discipulis Christi

Aristides justus, exul 161.

Aristo. vide supra in Apelle.

Aristobulus Judæus Philos.

178. Aristobulus Pontifex

&c. alius è LXX. discipulis

Christi 213.

Aristophanes Comicus 169.

Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 2

53. 62. 71. 116. 202.

Arius hæreticus. 282.

Asiacus Episcopus CPol. 30

Artabanus ἱστορικός 64.

Artabano Antiocheno posita

262. 263.

Artemas è LXX. Christi discipulus

Asclepius Philosophus à Do-

mo occisus. 250.

- Afua Adami filia Setho , & altera
 Azura Caino nupta Gl. 117.
 Athanasius Episcopus Alexandri-
 nus 4. 369. 285. Gl. 28. 119.
 227. 207. 208. 209. 224. 244. 250.
 251. in Pf. CXXXI. 223. ad An-
 tiochum Gl. 91. 97. λόγος de
 assumptione Gl. 89. 122.
 Athenais qvz deinde Eudocia
 311. Gl. 261.
 Athenodorus Alexandrinus prae-
 cepta dans Augusto Gl. 206.
 Atticus Episcopus CPol. 309.
 S. Augustinus 371.
 Babylas Martyr 270. 274.
 Babylonii Astronomiz invento-
 res, auctore Zoroastro Gl. 129.
 Bacchylides 161.
 Balanii templum Heliopoli 303.
 Barlaamus ad Joasaphum Gl. 88.
 Barnabas Apostolus 224. 231.
 Basileus, βασιλεὺς, Episc. Amathenus
 a Licinio interfectus Gl. 250.
 Basilius Magnus 203. 228. 355. Basi-
 lii somnium de nece Juliani Imp.
 297. Citatur Basilius Gl. 3. 4. 8. 11.
 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67.
 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101.
 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208.
 222. 254. Ejus miracula 253.
 ἐν τῇ περὶ Φωσφῶρος ἐκτῇ Gl. 6.
 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἐξαήμε-
 ρον ἐκτῇ Gl. 25.
 ἐν τῇ ἐξαήμερῳ Gl. 9. 80.
 ἐν τῇ εἰς τὸν Προφήτην Ησαΐαν ἐξ-
 ῆρηται 51. 105. 112. 120. 195.
 ἐν τῇ περὶ προνοίας. Gl. 42.
 ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
 ἐν οἷς ἐπιζητεῖται τὴν ἑλγὺν ψαλ-
 μὸν ἐπιγραφὴν 58.
 προφητικῶς εἰς τὸ βασιλεῖμα 228.
 Alius Basilius junior Cæsareæ Epi-
 scopus qvi Polyevctum Patriar-
 cham CPol. inauguravit Gl. 303.
 Basilius Medicus, antesignanus
 hæresis Bogomilorum Gl. 334.
 Berosus 23.
 Bibliotheca Alexandrina Prole-
 mæi Regis 173. Bibliothecæ
 Romæ combustæ 263.
 ὁ ἐν Βαλγαρία Ἀρχιεπίσκοπος
 (Theophylactus) Gl. 210.
 Brachmanes Gl. 142. 234.
 Brutius ὁ ἰσχυρὸς ἢ χερσὶν ἐκτε-
 τῆς 250.
 Cadmus Phoenix 42.
 Cæsarius Greg. Nazianzeni frater
 80. 143.
 Cajanitz hæretici Gl. 110.
 Gaimar prius de Astronomia
 scripsit Gl. 129.
 Cajus LXX. discipulis Christi. 214.
 Cajus Historicus qvi contra Pro-
 clum Montanistam scripsit Gl.
 235.
 Callimachi Ætia 112.
 Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
 Canon Chronicus 104.
 Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cas-
 sia s. Icasia a Theophilo Imp.
 repudiata, cujus scitum respon-
 sum refertur 288.
 Cathari hæretici 271.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ
 233.
 Cecropius Episc. Nicomedæ 293.
 Cerdus

Joannes Damascenus. vide Joannes.

Damafus Episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101.

1742. Prophetia. Apocrypha 260.

Daniel Stylites Gl. 264.

Davidis Psalmi 85. amplius tre-

centos collegit Esdras, è quibus

solos CL. probavit Ezechias,

reliquis combustis Gl. 182. seq.

Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes 169.

Dexiphanes Cnidius, Phari Alex-
andrinæ architectus 192.

Diocletiani edicta contra Chri-
stianos. 277.

Diodorus ὁ ἐν Φάτῃ Ⓞ χειρογρά-
φος ἐν τῇ ἐκδόσει Ⓞ συγγράμμα-
τος αὐτοῦ περὶ Θεῶν 44. videtur

Diodorus Sículus intelligi.

Diodorus Tarsensis Gl. 80.

Diogenes Cynicus 168. Gl. 20.
112. 202.

Diogenes presbyter Meletii schi-
sma probans 296.

Dionysius Alexandrinæ Episc. 278.

Dionysius Areopagita ὁ Θεοφάν-
της καὶ μέγας Gl. 76. 182. 193.

208. Epistola ad Polycarpum

219. Gl. 219. 220. ad Timo-

theum Gl. 232.

Dionysius Corinthiorum Episc.
Gl. 235. 241.

Dioscorides de Stratonico quo-
dam Siciliz Duce pulchritudi-

nem liberorum per imagines
uxori intuendas datas promo-
vente Gl. 56.

Dioscorus Alexandrinæ Episcopus.
319. cum Eutyche faciens Gl.
263.

LXX. Discipulorum Christi no-
mina 112. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domnus Antiochiæ Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202.
282.

Enkratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epznetus & Epaphras, Epaphro-
ditus è LXX. Christi Discipu-
lis 214.

Επέρας Ⓞ Eperastus à Paulo Apo-
stolo de Christiana religione
edoctus nullus est, sed Glycz
verba pag. 236. de Paulo hæc
sunt: ἐν δούλει ὃ τῇ πόλει ἐπι-
δημιόω, καὶ καθήκοντες τὸν νό-
μον Νέμων Ⓞ καὶ πάλαι αὐτῷ
ἐπέρων ἐπέλασεν πελλίον ἑπὶ δειλίαν.

S. Ephrazmus Gl. 124. 125. & forte
39. Σύρε Ⓞ τις θαυμαστὸς ἀνὴρ.

S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάνιος.
23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl.

46. 120. 128. 146. 158. 198. 224.

259. ἐν τοῖς παναγίοις 23. ἐν τῇ

βίβλῳ παναγίῳ Gl. 209. ἐπὶ τῇ
ἀρχαίῳ αὐτῷ 25. περὶ ἑαυτοῦ

καὶ πατέρων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ ἐπὶ
Dd 76

- Anthimus Nicomediz Episcopus
 Martyr 277.
 Ex Antigoni & Ptolemzi scriptis
 accepta quædam de Jeremiz
 Prophetæ reliquiis per Alexan-
 drum Regem translatis 156.
 Antiphonarum in sacra Cænarum celebra-
 tione canendarum. 385. 390.
 Antoninus Philosophus Imp. Ejus
 rescriptum pro Christianis ad
 commune Asiæ 259. Epistola de
 exercitu suo precibus Christia-
 norum servato. 261. σοφία καὶ
 λόγοις ἐνδραμίδι. τὰς μελέχας
 σοφίας καὶ γνώσεως διὰ τιμῆς εἶχεν
 ὅτι πολλὰς Gl. 241. (213).
 Apelles è LXX. discipulis Christi.
 Apelles * & Aristo Apologiam
 pro Christianis exhibent Adria-
 no Imp. 255.
 Apellianorum hæresis Gl. 230.
 Apocryphæ de Christo narratio-
 nes rejiciuntur Gl. 212.
 Apollinaris Hierapoleos Episc.
 Apologia pro Christianis 259.
 ὁ ὀγγύς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν
 7ῳ περὶ τῆς Πάχας λόγῳ 6. contra
 Montanistas scripsit 263.
 Apollinaris Laodicensis hæreticus
 237. Grammatici filius 296. Gl.
 70. 244. 271.
 Apollonius Ρωμαῖος ἱστοριογράφος
 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed
 pro Apollonio legendum Πλί-
 νιος ἐ Malala T. I. p. 226.
 Apollonius Tyaneus Magus 254.
 ejus τελεσµατα 250. Gl. 239.
 Apollophanes Sophista Gl. 219.
 Eusebio Ἀρίστου ὁ Πιλλαιῶς.
- Apostolici Canones Gl. 1.
 Aquila Ponticus Astrologus,
 socer Hadriani, 255. Ejus versio Græ-
 rum sacrorum quæ de
 Christo obscurare e-
 tus ibid. & Gl. 241. Ve-
 neseos: *faciuntur* et
καὶ αὐτὸν, contra ipsam
αὐτῶ, interpretatus est
 alius Aquila è LXX. d
 Christi 213.
 S. Aquilanz templum CP
 Arcadii Imp. responsum a
 Innocentii Papæ Gl. 251.
 Archimedes 171. Mechani-
 Arius & Ariani 237. 282.
 244. 252. 270. 271.
 Aristarchus Philosophus 1
 è LXX. discipulis Christi
 Aristides justus, exul 161.
 Aristot. vide supra in Apel
 Aristobulus Judæus Phil
 178. Aristobulus Pontii
 &c. alius è LXX. d
 Christi 213.
 Aristophanes Comicus 16
 Aristoteles Philos. Gl. 5.;
 53. 62. 71. 116. 202.
 Arius hæreticus. 282.
 Athanasius Episcopus CPol.
 Artabanus 150. 64.
 Artabano Antiocheno posi
 262. 263.
 Artemas è LXX. Christi di
 Asclepius Philosophus a D
 no occisus. 250.

mini filia Setho, & altera
Caino nupta Gl. 117.

Episcopus Alexandri-

369. 285. Gl. 28. 119.

7. 208. 209. 224. 244. 250.

n Pl. CXXXI. 223. ad An-

um Gl. 91. 97. λέγω de

nione Gl. 89. 122.

qvz deinde Eudocia

1261.

lorus Alexandrinus prz-

dans Augusto Gl. 206.

episcopus CPol. 309.

linus 371.

Martyr 270. 274.

ii Astronomiz invento-

store Zoroastro Gl. 129.

des 161.

implum Heliopoli 303.

is ad Joasaphum Gl. 88.

Apostolus 224. 232.

Episc. Amathenus

interfectus Gl. 250.

agnus 203. 228. 355. Basi-

nium de nece Juliani Imp.

itatur Basilius Gl. 3. 4. 8. 11.

19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67.

14. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101.

4. 154. 155. 157. 207. 208.

4. Ejus miracula 253.

Φωσίων ἐκτὴ Gl. 6.

eq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἐξήμισ-

κτὴ Gl. 25.

ἐκμύρω Gl. 9. 80.

τὴν Προφήτην Ἡσαΐαν ἐξ-

νία 51. 105. 112. 120. 195.

πενήναιας Gl. 42.

ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.

ἐν οἷς ἐπεξηγήται τὸ ὅτι ἡ ψαλ-

μὴ ἐπιγραφῇ 58.

πρόβλεψιν εἰς τὸ βασιλεῖα 228.

Alius Basilius junior Cæsarex Epi-

scopus qui Polyevctum Patriar-

cham CPol. inauguravit Gl. 303.

Basilius Medicus, antesignanus

hæresis Bogomilorum Gl. 334.

Berosus 23.

Bibliotheca Alexandrina Prole-

mæi Regis 173. Bibliothecæ

Romæ combustæ 263.

ὁ ἐν Βυλαρία Ἀρχιεπίσκοπος

(Theophylactus) Gl. 210.

Brachmanes Gl. 142. 234.

Bruttius ὁ ἱεροποιὸς ὁ καλεσθεὶς

38. 250.

Cadmus Phoenix 42.

Cæsarius Greg. Nazianzeni frater

80. 143.

Cajanitz hæretici Gl. 120.

Cainan primus de Astronomia

scripsit Gl. 129.

Cajus LXX. discipulis Christi. 214.

Cajus Historicus qui contra Pro-

clum Montanistam scripsit Gl.

235.

Callimachi ætis 117.

Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.

Canon Chronicus 104.

Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cas-

sia f. Icasia à Theophilo Imp.

repudiata, cujus scitum respon-

sium refertur 288.

Cathari hæretici 271.

Catholicæ Apostolorum Epistolæ

233.

Cecropius Episc. Nicomedis 293.

Cerdo

- Cerdo hæreticus 256. alius Manichæus 273.
 Cerinthus hæreticus 252.
 Chanethotes Ægyptius à Moyse occisus 42.
 εν χαλκῶς ἐκ σιδηροῦς ἰσχυρίαις. 112.
 Chilo Ephorus Lacedæmone Olymp. LIII. 143.
 Chiron 37.
 ὁ μῆγας χρονογράφος. 379.
 S. Chrysostomus, vide Joannes.
 Cicero 185. 190.
 Clemensè LXX. Christi discipulis 214. Romæ Episc. 250. 252.
 Clemens Alex. 219. 232. 251. Gl. 228. 242. ὁ ὁσιώτατος Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας γεγενημένος ἱερεὺς, αἰνὴ ἀρχιεπίσκοπος καὶ μακρὰν ἰσχυρὰν ἀποστολικὴν γενόμενος χρονογραφὸν περὶ Πάχας λόγων. 7. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. 137. 145. κλημὴς ὁ στήλη ἱεροῦ ἐν τῇ πέμπτῃ ἐκκλησίᾳ 224.
 Clementina. Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ κλημένα 28. idem opus respicitur 23.
 Clemens Chronographus 232.
 Concilium Romanum contra Novatum. 271. (394.
 S. Cononis templum CPoli 379.
 Constantii Imp. Oratio. 291.
 Constantinus Patriarcha CPoli Gl. 323.
 Constantinus Sylvanus Pauli Samosatani successor ὁς ἐδίδαξε τὰς μάστιγας τοῖς Ευαγγελισαῖς καὶ τῷ ἀποστόλῳ προσέχειν, καὶ τέτοις διατραμμένους Gl. 278.
 Constantini Imp. statutz subjuncta inscriptio 280.
 Consulares fasti, 44.
 Cornelia Vestalis 249.
 Cornelii Papæ Epistola ad Antiochen. 273.
 S. Cosmas & Damiani CPoli 389. 397.
 Cosmas Magnus auctor quod supplevit Marcellinus, ejusdem Monachonomus Gl. 374. in n.
 Cosmas Patriarcha CPoli.
 Crescensè LXX. discipuli 214. 252. alius Justinus delator. 258. ubi & M de eo querela.
 Ctesias 168.
 S. Cypriani Martyrium 2.
 Cyriacus Patriarcha Gl. 2.
 Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 71. 82. 110. 116. 118. 119. 126. 127. 130. 132. 137. 185. 193. 210. 211. 218. 267.
 ad Optimum Episcopum βασιλιανὸς ἐπὶ τῇ 242.
 κεφάλαια 369. διάφορος δὲ δυνάμεις διδάσκει. ibi μέρεα ἐπιστολῆς. ibid. ἐν τῇ θησαυρῶν Gl. 78. ἐν τῇ πνεύματι λαλῶν βιβλία ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 1 καὶ ἱερατικόν 48. Gl. 124. 185. 199. ἐν τῷ εἰς τὴν δὴμάνθρωπον λόγῳ. Gl. 88.
 Cyrillus Hierosol. in Ep. Constantium Imp. de apparitione Gl. 253. 27.
 Cyrillus Diaconus Helinus 295.
 Cyrus Patriarcha CPoli 381.

Damascenus. vide Joan-

Episcopus Rom. Gl. 271.
Propheta 159. &c. Gl. 101.
Prophetia Apocrypha

tylites Gl. 264.

Psalmi 85. amplius tre-
s collegit Esdras, è quibus
CL. probavit Ezechias,
is combustis Gl. 182. seq.
itus Philos. 146. 169. Gl.

henes 169.

anes Cnidius, Phari Ale-
rinz architectus 192.

iani edicta contra Chri-
st. 277.

αὐτὸς ὁ σὺν ὁμάτῃ τοῦ χρονογράφου
τῇ ἐκδόσει τῶν συγγράμματα
αὐτῶν ἐν τῷ 44. videtur
lorus Sicularum intelligi.
us Tarsensis Gl. 80.

es Cynicus 168. Gl. 20.
102.

es presbyter Meletii schi-
smatizans 296.

ius Alexandria Episc. 271.

ius Areopagita ὁ θεοφάνης
ἐν μέγας Gl. 76. 182. 195.

Epistola ad Polycarpum
Gl. 219. 220. ad Timo-
them Gl. 232.

sius Corinthiorum Episc.
235. 241.

orides de Stratonico quo-
m Sicilia Duce pulchritudi-

nem liberorum per imagines
uxori intuendas datas promo-
vente Gl. 56.

Dioscorus Alexandria Episcopus.
319. cum Eutyche faciens Gl.
263.

LXX. Discipulorum Christi no-
mina 212. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domnus Antiochia Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionzorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202.
282.

Encratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epænetus & Epaphras. Epaphro-
ditus è LXX. Christi discipu-
lis 214.

Ἐπεράστου Eperastus à Paulo Apo-
stolo de Christiana religione
edoctus nullus est, sed Glyca
verba pag. 236; de Paulo hæc
sunt: ἐκ δούλων τῇ τῇ ῥώμῃ ἐπι-
δημήσας, καὶ κατήχησας τὸν οἶνο-
χόον Νέρωνος καὶ πολλὰ καὶ αὐτὸν
ἐπέρασεν pellicem ipsi dilectam.

S. Ephrazmus Gl. 124. 125. & forte
39. Σύρε τις θαυμαστὸς ἀνὴρ.

S. Epiphanius, ὁ μέγας ἐπιφανίου.
23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl.
46. 120. 128. 146. 158. 198. 224.
259. ἐν τοῖς παναρίοις 23. ἐν τῇ
βίβλῳ παναρίων Gl. 209. εἰς τὸν
ἀκύρωτον αὐτῶν 25. πρὸς τὰς αἰρέσεις
καὶ μετέων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ ἐπι-
φανίου Dd

- τῷ γενεθλίῳ τῷ παναγιώτῳ μη-
 ῖτος ἔ' κυρίῳ Gl. 213. 290.
 Eratosthenes 175.
 Esaias terra lignea dissectus. Gl.
 197.
 Esdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν δι-
 δασκαλῶ 163. libros sacros
 servat Gl. 182. 198. 199.
 Evangelium in Circo populum
 allocuturus gestat Justinianus.
 338.
 Eudocia 312. Gl. 261. alia 384.
 Gl. 326.
 Eudociæ Oratio de Antiochiæ lau-
 dibus. 316.
 Endoxius Episc. CPol. 294. 296.
 Eudoxus Cnidius 167. 169.
 Eulogius Ethnicismi propugna-
 tor ἀμαχῶ ἐλθὼν in Concilio
 Nicæno victus & persuasus à
 Spyridone Gl. 250.
 Eunice Christi discipula 224.
 St. Euphemii templum 321.
 Eupolemus 64. 91.
 Euripides 38. 43. 162. 166. 248. 254.
 263. Gl. 202. Ejus *Daniæ*. 38.
 Eusebius Pamphili 247. 255. 262.
 ὁ πολυμαθὴς καὶ πολυτίμος Gl.
 182. 227. 235. alius Eusebius
 Episcopus CPol. 286.
 Eustathii Antiocheni locus de die
 sub Ezechia Gl. 194. alius Eu-
 stathius Epiphaniensis 296.
 alius Eustathius Tabularius 401.
 De Eutefide formæ suæ admirato-
 re locus Plutarchi Gl. 58.
 Euthymius Patriarcha CPol. Gl.
 299.
 Eutychius Patriarcha CPol. 1
 ἐξωκιστῶν Ariani 303. 323.
 Euzoius Episcopus Antioch
 Gl. 235.
 Ezechias Rex Juda 115. 16
 194. sq. Salomonis libr
 dicos abolet Gl. 183. 1
 Psalms feligit Gl. 182. 1
 Fabius Episcopus Antiochi
 Fasti Consulares 7^a ὑπ
 165. 381.
 Flavianus Romæ Episc. 1
 270.
 Flavianus Episcopus CP
 Gl. 263.
 Flavius Episc. Antiocheni
 271. Psalms alternati
 nere instituit Gl. 252.
 Galenus Medicus Gl. 56.
 95. 111. 131. 133. 228. 242.
 esse quod cum S. Ma
 collocutus est. Gl. 231. N
 nini meminit libro ad Pi
 & Commodi ἐν 7^ῳ π
 πρώτῳ. ibid.
 S. Gelasius è mimo Mart
 276.
 Genesis parva, liber Apoc
 Gl. 104. 108. 211.
 Gennadius citatur Gl. 80.
 Angelorum creatione.
 Georgius Martyr 274.
 Georgius (Syncellus) Chri
 phus Gl. 117. 118. 121. 1
 139. 140. 156. 197. 198. 24
 Germanus Patriarcha CP
 281. ἐν τῷ εἰς τὴν πόλιν
 Gl. 79. 233.

us Martyr 277.

is Nazianzenus Theolo-

8. 353. 370. 374. ἡ Θεο-

λογία Gl. 3. 68. 80. 93. 94.

107. 110. 112. 120. 129. 208.

4. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἱε-

αὐτῶν ἱεροῖν Gl. 83. ἐν τῷ

ἱερῷ λόγῳ 228.

is Nyssenus 355. ὁ Νύσσης

Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92.

108. 109. 150. 161. 222.

is Patriarcha Antioche-

7. (182.

is I. Papa Rom. Gl. 240.

is II. Papa ad Leonem de

libris scripsit Gl. 281.

fecerunt Astrologiz di-

amā Babylonis cœptam

αὐτομάτως θεωρία παρ' ἑλ-

λησίων, τῶν πρώτων 7η-

ιν Βαβυλῶνι γενομένων 127.

phistz 30.

is Imp. τῶν Θεραπευτῶν ἔ-

ργάτως ἐδείκτε, σωπεο-

χων αὐτῶν, καὶ ὅς ἦσαν ἄνδρες

Gl. 240.

us 26. 262.

is Historicus 146.

is ὁ σκελετός 140. Gl. 74.

2.

is Philosophus, Athenai-

re Eudociz Augustz pa-

(aliis Leontius.)

mp. Epistola ad Chosroën

1 Persarum 386. sq. alia de

ois casu 398. Cabatz Si-

l Heraclium 402.

Hercules Tyrius inventor purpu-
riz 43. Gl. 140.

Hermes è LXX. Christi discipu-
lis 213.

Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λό-
γοις πρὸς Ἀσκληπίου 47. Ἀμμων
τῷ σοφῷ ἐπισέλλων Gl. 114.

Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.

Hesychius 371. citatur cum So-
zomeno & Theodoreto, ubi de
rebus Theodori Mopsvesteni
sermo est.

Hippocrates Gl. 50. 202.

Hippolytus Martyr, Portus prope
Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς
πάσας αἰρέσεις συνάγματι 6.
idem Hippolytus citatur Gl.
194. 239.

Hippolytus Thebanus Gl. 227.

Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.

Jacobus Hierosol. Episcopus 203.
226. 246. 248. Gl. 228.

Jacobus Cilix Medicus 322. cogno-
mento ὁ ψυχρετός.

Jamblichus Gl. 107. ubi de ange-
lis sermo.

Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.

Jafon è LXX. discipulis Christi.
213.

Ibas damnatus in Synodo Ephe-
sina 317.

Jeremias Propheta Gl. 237.

Jesus Siracides Gl. 203.

Ignatius Martyr 223. 252. Epist.
ad Trallenses 221. seq.

Innocentii I. Papæ ad Arcadium
Imp. literæ Gl. 259. seq.

- Joannis Baptista reliquiaz. 295. 305.
 320. templum CPoli 378.
 Johannes Theologus non diver-
 sus ab Evangelista. 246.
 Joannis Evangelii autographum
 Ephesi (ubi illud scripsit 246.)
 servatum) 5. Apocalypsin in
 Pathmo scripsit temporibus
 Domitiani 250. Gl. 239. latro-
 num principem vocat ad pœni-
 tentiam 251.
 Joannes Chrysostomus 233. 307. ὁ
 χρυσορρήμων Gl. 2. 9. 12. 18. 27. 39.
 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79. 80. 82.
 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94. 102. 104.
 109. 115. 117. 118. 120. 121. 122.
 123. 124. 125. 131. 132. 135. 157.
 189. 209. σαλπιγξ χρυσή λατῶ-
 ῦ παναγίῃ Πνεύματι Gl. 211.
 214. 215. 220. 223. 225. 226. 229.
 258. 259. 263. ἐν τῇ εἰς ἑξάμερον
 ἡγήτη ὁμιλίᾳ Gl. 4. ἐν τῇ καὶ ὁμιλίᾳ
 εἰς ἑξάμερον Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἑρ-
 μηείᾳ ἔκ Μαθαίων Εὐαγγελίῳ
 Gl. 209. 210. 211. 212. 218. ἐν τῇ
 καὶ Ἰωάννην ἑρμηνείᾳ Gl. 212. 219.
 ἐν τῷ πρὸς τὰς κωλίοντας μονάζειν,
 Gl. 236. ἐν τῷ εἰς τὴν ἑξορίαν ἔκ
 Ἀδάμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ
 τῶν ἀνδριάντων Gl. 8.
 Joannes Climacus Gl. 112. ὁ δὲ κλί-
 μακῶ Ἰωάννης ἀγνώτατος.
 Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16. 17.
 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81. 82. 93. 98.
 99. 100. 103. 105. 107. 111. 208. 209.
 221. 240. 351. capite XX. decre-
 torum suorum Gl. 4. in latino,
 nam Græca locum illum non habent.
- Joannes Scylitzes Cate-
 Joannes Xiphilinus & J
 Zonaras, vide infra in S
 Xiphilino & Zonara.
 Joannes Astronomus sub Q
 tino Imp. Leonis filio G
 Jobus Gl. 146. 147.
 Josephus 23. 94. 102. 207. 2
 224. 228. 230. 233. 247. 2
 Gl. 12. 40. 102. 119. 121.
 127. 130. 133. 139. 143. 1.
 150. 155. 158. 163. 164. 1
 176. 177. 179. 183. 184. 1
 188. 189. 191. 198. 228
 Ἑβραίοις σοφός. 222. σοφ
 χειρογράφος. 247. ἐν τῷ
 λόγῳ τῷ αλώσεως. 248. (
 θης Gl. 234. 235. ἐν τῇ α
 ἀρχαιολογίᾳ Gl. 4. ἐν τῇ α
 χαιολογίᾳ 102. Φασὶ γ
 πον λόγῳ 94. Neronis
 prædicit & Vespasiani
 rium, 240. Judæum de
 excidium Hierosolymæ
 tuit, ne Judæi fidem na
 derogarent Gl. 238. a
 diffidet Gl. 139.
 Josephi Patriarchæ προσεν-
 crypha 171.
 Jovis Epitaphium apud C
 44. adde notas Cangii
 Irenæus 250. 251. 257. 26
 Isaacus Patriarcha CPol. 38
 cus Monachus Gl. 255.
 Isocassius Antiochenus Phil
 Isocrates Rhetor 167. 169.
 Isidorus Pelusiota Gl. 98. 2

- Apostata 293. 295. &c. *Φωρ*, Gl. 117. 128. 185. 1. 253. 254.
 Episc. Halicarnassensis Christi carnem incorem fuisse. Gl. 245.
 icanus *ὁ τὰ χρονικά συγγραφεύς*. 267.
 at *εἰς ἀπὸν ῥητορικὴν ἡσκει*.
 eges tulit, indictiones & os ordinavit Gl. 204.
 is Imp. Gl. 266. 272. Co- 343. edicta de fide 341.
 Philosophus & Martyr qui Apologiam pro Chri-
 cripfit 258. Gl. 4. 15. 19.
 Discipulus Tatianus 260.
 is Episcopus Hierosol. co-
 ito Barfabbas. 253.
 Episcopus Hierosol. Gl.
 o, ubi de sepultura & re-
 one Mariæ Virginis.
 copus Rom. Gl. 271.
 mp. de feriando Die Do-
 321. seq. edicta contra
 323.
 is Philosophus Imp. Gl.
 298. 299. 300.
 p. Thessalonicensis Gl.
 (Gl. 242.
 Martyr, pater Origenis
 Antiochiæ Episc. 270.
 o five Leontius Syrus
κελευσίων 383.
 Gl. 258. ubi ejus de
 tomo testimonium.
 Macer) Historicus 114.
 XX. Christi discipulis.
- Lois Christi discipula 224.
 Lucas Evangelista 124. Gl. 236.
 237. 281. Ejus reliquiarum 193.
 suspensus in olea Gl. 237.
 Lucianus presbyter Antiochenus
Ἀντισχεύσει γράφει 277. 279. 283.
 apologetica ejus oratio. 279.
 Lucianus Samosatensis 240.
 Lucius è LXX. Christi discipulis
 214.
 Lycurgus Legislator Gl. 163.
 Macarius Abbas *ὁ μέγας Μακάριος*
ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Gl. 105. 255.
 Macarius Episcopus Hierosol. 286.
 Maccabæorum libri 175. 180. Mac-
 cabæorum templum CPoli 293.
 Macedonius Episcopus CPol. hæ-
 reticus 294. 304. Gl. 257. 271.
 Magia à Medis ad Persas manavit.
 Gl. 129. à Goëtia differt quod
 hæc malorum illa bonorum
 ope geniorum fit. ibid.
 Magistrinus Mauricii fatum præ-
 sagiens Gl. 274.
 S. Mamantōs templum 324.
 Manes hæreticus 174. Gl. 82. 111.
 204. è genere Brachmanum,
 Gl. 244.
 Manichæi die Dominico jejunan-
 tes 17. abstinentes à carnibus.
 237. de anima terræ, error Gl.
 48. de anima brutorum Gl. 104.
 Manetho 46.
 Marci Evangelistæ martyrium 252.
 Martiani Imp. lex de ambitu Gl.
 263.
 Marcio Ponticus hæreticus 256.
 257. 260. 263. Marcionita 137.
 256.

- Marcus Evangelista 224. Gl. 216.
 Alexandriz Episcopus 230. 252.
 Marcus Monachus, vide supra in
 Cosma.
 Maria Prophetis 63.
 Mariz Virginis nativitas 192. Gl.
 207. obitus Gl. 231.
 Maria Magdalena, commentum
 ejus cum Galeno collo-
 quium Gl. 234.
 Mattheus Evangelista 213. Gl. 284.
 Hierosolymis scripsit 253.
 Matthias Apostolus Gl. 214.
 Maurianus Astrologus ut videtur,
 sub Zenone Imp. 328.
 Maximus Monachus & Confessor
 ὁ μέγας Μαξιμὸς Gl. 5, 6. 25. 70.
 71. 95. 110. ἐν τοῖς πρὸς Θαλάσ-
 σιον Gl. 3. 194.
 Μηχανὴ βιβλίου. Gl. 252.
 ἐκ τῆς μεγάλης χειρογράφου 379.
 De Melchisedeco narratio Apo-
 crypha 49. 50.
 Meletius Episcopus Antioch. 296.
 Melitonis Apologia pro Christia-
 nis 258. 259. ubi ex ea fragmen-
 tum.
 Memnonis statua admiranda vo-
 calis 144.
 S. Menas Martyr 275.
 Menander Comicus 172.
 Mercurius Trismegistus 47.
 S. Mercurius à quo Julianum in-
 terfectum vidit in somnis Basi-
 lius 298. Gl. 253. 254.
 Methodius Patriarcha CPol. Gl.
 289. versus ejus quibus Theo-
 dori & Theophanis Graptorum
 versibus respondet Gl. 289.
 Metrophanes Episcopus
 280.
 Michaël Cerularius M
 Patriarcha CPol. Gl. 311.
 Michael Parapinacius in
 ineptus Gl. 330.
 Miltiades contra Montani
 psit. 263.
 Monotheletz Gl. 272.
 Montani hæresis 261.
 Moyses literarum Hebr.
 64. ὁ κοσμογράφος. 238.
 ptus dictus ψὸς-Θόμ-
 76. contra Æthiopes sū
 Gl. 149. citatur passim i
 Alex. & in Gl. usq. ad p
 211. Moyfis sepultura
 Musanus scriptor Eccle
 contra hæresin Tatiani
 Museum Antiochenum
 Nectarius Patriarcha CPol.
 Nemefius Gl. 64. 105.
 ἐπίσκοπος Gl. 102.
 Nestorianus Chronogra-
 historiam ad Leonem
 perduxit. 324.
 Nestorius 314. è Germa-
 niz, Patriarcha CPol.
 cha Gl. 245. 260. 271.
 Nicenum Concilium Syri-
 que 282.
 Nicander ἐν τοῖς ὁπισθωαῖς
 Nicephorus ὁ ἐν Πάρισι
 δμος Gl. 137. 287. ejus C
 de infantibus in casum
 à Laico baptizandis G.
 Nicetas Patriarcha CPol.
 Gl. 284.

- uitemplum CPoli 397.
 E. 252.
 Episcopus Aegyptius &
 p. 280.
 271. Gl. 244.
 us Πισίων Pisenium Rex,
 um Circensium inventor
 eq.
 us & Onesiphorus è LXX.
 n discipulis 213. 214.
 39. 42. 46. 110. 113. 161. &c.
 5. 163. ὁ κατὰ πρῶτον
 62. 241. 242. 243. 270. ὁ
 ἱππάρχης Gl. 271. à Mamma-
 andri Imp. Matre arces-
 si.
 i Gl. 163.
 us 44. 46.
 us Sapienz lib. 175.
 Martyr 258.
 ides Philof. 163.
 w, Paschale Ecclesiz An-
 nuz 381. Paschales tabulz
 ipsis affixz 9.
 Prusensis Episc. de ther-
 ex Orat. in S. Pionium)
 us Episcopus Scythopol.
 i Gl. 209.
 i Endociz charus 311.
 16. Gl. 261.
 20. 231. &c. Gl. 136. 213.
 w, 228. 229. 235. 236. 237.
 ani jactabant in suo
 ἱππάρχῃ (Epiphan. ἀναβατι-
 contineri qvz Paulus in ter-
 celo audivisset Gl. 120.
 Paulus Samofatenfis, hæreticus
 Gl. 244. alius Gl. 278.
 Paulus Sinopenfis ὁ Σινώπης (MSS.
 qvzdam Σινύπης, pro qvo Lab-
 beus legit Σινώπης; conjicit-
 que de Paulo Silentario) 63.
 ubi sermo est de rabie canum.
 Pausanias ὁ σοφιστῆς χερσὶν ἐ-
 φῶ 40. ubi de Perseo.
 Pelagius Patricius vir sapiens 328.
 S. Peleus, Episcopus Aegyptius &
 Martyr 280.
 Persarum Regis Καβάτου Σαδασ-
 δασάχ, ἔκ τῃς Συρίας Epistola ad
 Heraclium Imp. 402.
 Persis Christi discipula 224.
 S. Petrus Apostolus Gl. 124. 235.
 236. ad Faustum scribens Gl. 26.
 113. vide supra, Clementina.
 Cum Simone Mago disputatio
 Gl. 235.
 Petrus Alexandriz Episcopus &
 Martyr 276. ejus de Paschate
 1. seq.
 Pherecydes ἱστοριογράφος 144. ὁ δι-
 τῆς ἱστορίας 163.
 Philemon è LXX. Christi discipu-
 lis 214.
 Philippus Apostolus 229. alius è
 LXX. Christi discipulis 214.
 Philippus Imperator Christianus.
 270.
 Philo Judzus 228. 230. 249. Gl. 234.
 Philonis Philosophi Ecclesiastica
 Historia Gl. 182. seq. ubi de vi
 anathematis Ecclesiastici sermo
 est.
 Philolaus Pythagoricus Gl. 20.
 Phi.

- Philologus & Phlegon è LXX.
 Christi discipulis 213.
 Phlegon ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συνα-
 γαγών 219. 222.
 Phœbe Christi discipula 224.
 Phœnices mercatores Arithmeti-
 cam invenere Gl. 128.
 Photius Patriarcha CPol. Gl. 293.
 297. 298.
 Pindarus 161.
 S. Pionius Martyr 270. supra in
 Patricius.
 Plato Philosophus 165. 167. 168.
 169. Gl. 5. 202. 234. alius
 Plato præfectus Urbi 167. 169.
 329.
 Plinius. vide supra in Apollonio.
 Plotinus Gl. 70.
 Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
 Poëtæ de Europa Phœnicis filia
 cum Chronographis non con-
 sentientes 42. legendum enim
 μὴ ὁμοφωνήσαντες pro καὶ ὁμοφω-
 νήσαντες. Chronographi namq[ue]
 Agenoris filiam tradunt Phœ-
 nicis sororem.
 Polycarpus Martyr 257. 258.
 Polyænus Atheniensis ἱστορίαι 144.
 ubi de Memnonis statua-vocali
 per Cambyſen confracta.
 Polyevctus Patriarcha CPol. Gl.
 303. 306.
 Porphyrius Gl. 107. est quoque
 Porphyrius ceti piscis nomen
 Gl. 270.
 Photinus Lugd. Episcopus 261.
 Prisca Christi discipula 224.
 Priscilla & Maximilla Mon
 Priscus Comes excubitu
 Clericum attonſus 384
 Priscus Thrax scripsit del
 verſus Atilam & Alari
 S. Probi templum CP
 Cæſarez 327.
 Prochorus è Christi
 224.
 Proclus Patriarcha CPol. C
 Proclus Afianus Philoſo
 Oniocrites ſub Anaſta
 331.
 Procopius Cæſarienſis Gl
 Prometheus Gl. 163.
 Mich. Pfeſſus, ὁ σοφὸς τῆ
 171. 183. 328. 330.
 Jacobus Cilix, urbis Arch
 gnomine ψυχροῦς 322.
 Ptolemæus Aſtrologus G
 Pudens è LXX. discipuli
 214.
 Pyron ſeu Πύρρων ὁ χρεο
 Gl. 82.
 Pythagoras Philoſ. 143. G
 Quadraginta Martyru
 plum CPoli. Gl. 319.
 Quartus è LXX. discipuli
 214.
 Regnorum & Paralipome
 Rufus è Christi LXX. C
 213.
 Rufus Medicus Gl. 62. u
 de Hydrophobia.
 Sabellius hæreticus Gl. 2.
 Sabbatius Monachus. Gl.
 Salluſtius 183. 189.

regis libri de Angelis
us, gemmis, viribus
&c. Gl. 182. 183.

um hæretis. 237. schi-
43.

mplo, qvi ἡμερολογί-
um more adno-
in acta referebant va-
rophetarum 153. ab
gesti Regnorum & Pa-
non libri 154.

is Gl. 245. 293. 294.
ronographiam suam
ικὸν σύνταγμα incipit
le Rangaba, ubi desit
nes Gl. 246 286.

de rebus Assyriorum
ἡγεσία Σεμερών & ὁ
Πέρσης 38.

vir sanctus & thavma-
Gl. 257. 258.

Interpretes 173.

biscopus Antiochenus
ontanistas scripsit. 263.
thematicus sive Astro-
mpore Caracallæ Gl.

icellus tradit invenisse
ebraicas, signa cœlestia,
ones annorum, menses,
ias, & sideribus ac pla-
lidisse nomina Gl. 121.
(Gabalorum Episc.)

quo Severiani. 261.

Acephalus Gl. 271. cum Dio-
doro citatur Gl. 80.

Severiani rejiciunt Pauli Epistolas
& Acta Apost. 261.

Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum
Regina verlatæ cum Salomone.
Gl. 183. seq.

Silas ē LXX. Christi discipulis
214.

Σίλβ. Historicus 113. lege Αί-
β. & T. Livium intellige.

Simeon Episc. Hierosol. 246.

Simeon Metaphrastes Gl. 245.

Simeon Stylites. 321.

Simon Leprosus Lazari quem
Christus suscitavit Pater, Gl. 214.

Simon Magus 256. Gl. 235. 236.
ejus canis & præstigiæ Gl. 156.

Simonis Cleopæ F. Episcopi Hie-
rosol. martyrium, 252.

Simonides 143.

Sirachides 175 Gl. 203.

Socrates Philos. 162. Socratici, 168.

Socrates Historicus 371.

Sophocles 162. 166. Gl. 202.

Sosibius 192. in latino: *refere So-
sibium quendam Antiochenum*. Sed
in Græco est: λέγει ἐν τοῖς (αὐ-
τοῖς) χρόνοις Σωσίβιον τινὰ δι' ἰσ-
χέα συγκλητικόν &c.

Sosipater & Sosthenes ē LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Sozomenus 371.

S. Stephanus ē Christi discipulis.
214. Stephanus protomartyr
226. 231. ejus templum CPoli
384.

Svetonius Tranquillus ὁ σοφῶτα
Ee 70.

- τος Σκετάνιος Τράγκυλλος Ρω-
 μαίων ἱστοριογράφος 117.
 Sylvanus è LXX. Christi discipu-
 lis 214. (tyr 279.
 Sylvanus Emesenus Episc. Mar-
 Sylvanus Gazz Episc. Martyr 280.
 Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
 πὰ συμβολαῖα, Acta publica 383.
 Symmachus 266. Gl. 242.
 Synodi septem universales Gl.
 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl.
 250. CPolitana 304. Ephesina
 314. λησεμῆ, 317. Chalcedo-
 nensis Gl. 263. 319. Quinta
 344. Gl. 270. &c.
 Synodus Carthaginiensis Gl. 95.
 &c.
 Tatianus 91. Chronographus 232.
 ejus hæresis 260. 261. διὰ τριτά-
 του & liber ad Gulcos. ibid.
 Tertullianus ὁ ῥωμαῖος i. e. Lati-
 nus scriptor, 229. ἀντὶ τοῦ
 ῥώμῃ λαμπρῶν Gl. 235.
 Thales 115. 143. prior locus for-
 te intelligendus de Thalete
 Cretensi.
 Tharbis Æthiopum Regina qvz
 Moysen amavit Gl. 149.
 Theodoritus Cyri Episc. 371. 376.
 Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132.
 176. 179. 181. 187. 189. 192.
 198. 211. 230. 261. 263. 270. ἐν
 Θεραπευτικῇ αὐτῷ. Gl. 79.
 S. Theodori templum CPoli. 337.
 Theodorus Episc. Mopvestenus.
 360. 361. 370. 371.
 Theodorus & Theophanes Gra-
 pti. supra in Methodius.
 Theodosius Calligraphus Arcadii
 F. Imperator. Gl. 260.
 Theodotio Sinopenfis, ἐκ
 ταδε Judaismum declin
 Theodotus hæreticus 263.
 Theognis Poëta 143.
 Theophanes Confessor,
 Abbas, Gl. 287. Geo-
 celli Chronicon cor-
 usque ad mortem N
 τῷ ἀπὸ γενικῶν Gl. 246.
 Theophanes Episc. Nicæ
 290. alius Theophanes
 ριθῶ cognomento χαλ-
 301. (interpreti Cæsar
 tifex, minus recte)
 Theophilus Alexandrinus
 archa Gl. 257. 258. 259.
 Theophilus Antiochenu
 Theophilus ὁ σοφώτατος
 Theophylact⁹ Bulgaroru
 Gl. 210. alius Patriar
 301. 302.
 Theotecnus presbyter
 Thucydides Gl. 202.
 S. Thyrsi templum CPol.
 S. Timothei reliquie 293.
 Timotheus è LXX. Chi-
 pulis 214.
 Timotheus Cæsarex Epil
 Timotheus Patriarcha
 271.
 Trophimus & Tychicus
 Christi discipulis 214.
 Trypho Patriarcha CPol.
 Tyrannio Tyri Episcopi
 279.
 Valens ἀκριβέστατος
 tempore Constantin
 themate Astronomic

urbem duraturam praeſagiit

DCXCVI. annos Gl. 249.

Valentinus hzrefiarcha 260. Gl.

III. 142.

Virgilius II3. 184.

Vitalis hzreticus à qvo Vitaliani 296.

Volageſi Episc. Niſibeni Epistola de Niſibi inceſſum obſeſſa à Sapore Rege Perſarum 291.

Urbanus è LXX. Chriſti diſcipulis 213.

Xenophanes Philoſ. 143. Gl. 20.

Xenophon Orzylai F. 168. (lege Grylli)

Xiphilinus Trapezuntius, Monachus, Patriarcha CPol. τα

πάντα θωμασός λόγῳ, σοφία

καὶ σωίσει καὶ ἀρετῇ Gl. 325. ſeq.

Zachariæ, qvi Jo. Baptiſtæ pater fuit, reliqviz CPolin translatz 309.

Zacharias Patriarcha Hieroſol. 382-385.

Jannes & Zambres Gl. 156.

Zenobius Sidonius preſbyter, Martyr 294.

Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν τῷ χρονικῷ αὐτοῦ σωτάγματι Gl. 286.

Zoroaſter Aſtrogiz ac Magiz repertor 28. ejus ultima verba 37. ὁ περιβόητος Περσῶν Ἀστρονόμος Gl. 129. Aſtronomiz Perſis inventor, ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ ſive CPOLITANÆ Historiæ Scriptoribus.

opus Historia Byzantina in Lupara Parisensi splendidè typis chartisqve excuſi brevis conſpectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos promiſſa in Belgio. Non eſſe omittendam, ſi nova curetur, per ſingulas ſummas paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum poteſt fieri annorum Chriſti, & Patriarcharum CPol. I. De ſingulis ſcriptoribus accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus ex ſcriptoribus deperdiſis Dexippo, Eunapia, Petro Patricio, Priſco Sophiſta, Malcbo Philadelphiensi & Menandro Proteſtore, nec non ex Theophylacto Simocatta qui etiamnum exſtat. 2. Excerpta Photiana ex ſcriptoribus deperdiſis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonnoſo: Tum ex Heſychio Mileſio ἀποπρασμάτιον, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitaniſ variæ Suida, ibid. De Procopio Caſareenſi, atq; obiter notitia præcipuorum ſcriptorum

ex Bibliotheca Segueriana sive Coisliniana propediem vulgandos
 Agathia. 4. Paulo Silensario & Theophylacto Simocatta. 5. Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameracensi
 scriptoribus post Theophanem 7. De Leone sapiente & Joanne &
 Nicephoro Bryennio & Anna Comnena. 9. De Joanne Sinaamo,
 namo & Nicea Choniatadiubi & de aliis hoc nomine & de Mithaele C
 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano 11. Georgio Pa
 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephora Gregora. 14. Laonico
 condyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Eucampia tem
 Joanne Anagnosta, Matthaeo Monacho, & Manuele Chrysolora C
 Grammatico 17. Constantino Porphyrogeneto, Simeone Ma
 Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19
 Anselmi Bandurii Imperio Orientali. 20. De illis quæ corpori Byz.
 sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Pbranza, 22. Genesio A
 De spisso Opere MS. βασιλικῶν ταξιδίων de officiis aula CPolitana
 tini Porphyrogeneti, quod exstat Francofurti ad Manum apud Nul
 rum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptores quid
 Byz. inediti ac deperditi. 25. De Combessii fasciculo Originum &
 CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Eccl.
 Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crusii Turco Græcia obviis 2
 Leonis Allatii συμμίκτους 29. Caroli Cangii merita in Hist. I
 nam & elogium. 30. Godfr. de Ville Hardouin & alii scriptores
 CPol. & rebus CPolitanis. 31. De CPolitanis Imperatoribus & I
 cibus Scriptores. 32. Martini Hancii liber de Byz. rerum scrip
 Auctorisque elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologica
 ratorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt, 34. C
 similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum
 bus dictum in hoc capite. 36.

I.

ANtequam de singulis Byzantinæ Historiæ Scripti
 Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac velut
 bella Lectori sistere succinctam omnium recensionem,
 quot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis i
 graphia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regi
 so continentur. Sunt autem hæc:

De Byzantina Historia Scriptoribus sub felicissimis Ludovici XIV. Francorum ac Navarrae Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προγεγραμμένον. Proponente Philippo Labbe, Bûurico, Soc. Jesu Sacerdote, Paris. 1648.

Ἀλεγά τὰ ἐν περὶ πρεσβείων. Excerpta de Legationibus ex

Dexippo Atheniense

Prisco Sophista

Eunapio Sardonio

Malcho Philadelph.

Petro Patr. & Magistro

Menandro Protecloro.

Theophylacto Simocatta.

omnia 2 Codd. MSS. à Davide Hæschelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Notæ & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

Excerptis de Legationibus subiectæ sunt Eclogæ Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Rituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

Προκοπίου Καισαρείως τῶν κατ' αὐτὸν ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Procopii Casareensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gotico libri IV. Interprete Claudio Maltreto Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.

Προκοπίου Καισαρείως περὶ τῶν ἐν Δεσπότῃ Ἰουστινιανῷ κτισμάτων λόγος ἕξ. Procopii Casareensis de Edificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam ante & emendatiores. Interprete Claudio Maltreto, Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris. 1663.

Προκοπίου Καισαρείως Ἀνέκδοτα. Procopii Casareensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latine reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adiecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Aniciensis, & Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris. 1663.

Ἀγαθία Σχολαστικοῦ περὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας βίβλοι πέντε. *Agathia Scholastici de Imperio et rebus gestis Justiniani Imperat. libri V. Ex Bibliotheca et interpretatione Bonaventurae Vulcanii, et cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathia Epigrammata cum versione Latina. Paris. 1660.*

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτῃ ἀπὸ Ἐπάρχων καὶ Ἀρτίσταφείως ἱστοριῶν βιβλίη ἡ. *Theophylacti Simocatta, Eparcheti, et Observatoris Chalcidiorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priore castigatio, et Glossarii Græco-barbaro auctior. Studio et opera Caroli Annibalis Fabretti, J.C. Parisiis, 1647.*
5. Παχάλιον, seu Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum, Opus hactenus Fastorum Secularum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum: nunc eandem auctius et emendatius, cum nova Latina versione, et notis Chronicis et Historicis, cura et studio Caroli de Fresne, Dn. du Gange, Regi à Consil. et Francia apud Ambianos Quæstoris. Paris. 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.
6. Γεωργίου Μοναχῆ καὶ Συγκέλλου γεγονότος ἔ ἐν αἰγίαις παρὸς ἡμῶν Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανῶ. *Georgii Monachi, et S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaelis et ejus F. Theophili tempora: Græce et Latine, cum tabulis Chronologicis et annotationibus. Cum et studio P. Jacobi Goar, Ordinis Prædicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici. Paris. 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*
7. Τὸ ἐν αἰγίαις παρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophani Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Imp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplices Codd. collatione adjecit, R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem integris, Leonis Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendatis Paris. 1655. De Theophane itidem supra pag. 151. seq.*

Νικηφόρου Καίσαρος τοῦ Βυζαντίου Ἰστορίας. *Nicephori Caesaris Byzantini Commentarii de rebus Byzantinis: opera studio Petri Possini, & Soc. Jesu. Paris. 1661.*

Ἱστορίας πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς Μαυρικίης βασιλείας. *S. Nicephori Patriarchae Constantinopol. Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, & Soc. Jesu, cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

Ἱστορίας τοῦ Κεδρενοῦ Συνοψίς Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Historiarum, ex versione Guillelmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni prae lacunas tres ingentes & alias expletas, nota in Cedrenum P. Jacobi Goss, Ord. Praedic. & Caroli Annibaldi Fabrotti, J.C. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Scylitzes Cynopolites, excipiens ubi Cedrenus deficit, Græcè editus ex Bibliotheca Regia. Paris. 1647. 2. vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

Τοῦ Κύριου Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτου βίβλος χρονική. *Michealis Glyca Siculi Annales, à mundi exordio usq. ad obitum Alexii Comneni Imper. Quatuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricens, Soc. Jesu Theologus, Græcæ textum ex pluribus MSS, Codicibus primus in lucem edidit: Joannès Leznaclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit: indicem ex MS. Fontebaldensi prae misit, Latineque reddidit: Annotationes subjecit, in quibus, prae variantes Lectiones & Supplementa, interpretum atque aliorum plurimq. errores correxit, tum praesertim Joannès Mourfi, qui partem libri III. Annalium Glyca Theodoro Moschita falsè adtribuit, & Historiam Romanam inscripsit; qua hic integra representatur, cum notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητοῦ τοῦ Ζωνάρη γεγονότος τοῦ μεγάλου Δουλαρίου τῆς Βίβλου καὶ Πρωτοσεκρήτης χρονική. *Joannis Zonara Monachi, Episcopi antea Vigilum Praefecti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du Rosier, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Francis apud Ambianos Quaestor, Polyanam Editionem cum scriptis Codd. consulit: Latine versionem recensuit, Annales Notis illustravit, Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156.*

Ἱστορίας τῆς Κομνηνῆς Προφθογογιάντη Κωνσταντίνου Ἀλεξίου. *Annae Comnenae*

na Porphyrogenita Caesarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, à quibus Glossarium nunc datur: Nota mox opportunius edentur, una cum Cinnamo, continuatore Anna, & aliis quibusdam ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Notae Davidis Hoeschelii, Augustani, ex editione anni MDCX, Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμης βασιλικὸν γραμματικὸν ἱστοριῶν λόγον ἔχ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Imp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Congr. Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quaestoris, in Nicéphori Bryennii Caesaris, Anna Comnena Caesarissa, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentarii descriptio Sanctae Sophiae, Graece & Latine, cum uberi commentario, Paris. 1670.

Κωνσταντίνου τοῦ Μανιάσση Σύνοψις ἱστοριῶν. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotii, JC. Item Glossarium Graeco-barbarum, studio ejusdem Fabrotii. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiori §. 41. pag. 157.

14. Νικητοῦ Ἀκμωνάτου χρονία τοῦ ἱστορία. Niceta Aceminati Chroniata, Magni Logotheta Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Welfo, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Graeco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotii JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτη τοῦ μεγάλου λογοθέτου χρονική συγγραφή. Georgii Acropolita, Magni Logotheta, Historia, Joëlis Chronographia compendiosa, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Dauza Observationibus. Accessit Distributio ejusdem Leonis Allatii de Georgiis scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμερή, Μιχαὴλ Παλαιολόγου. Georgii Pachymeri Michaeli Palaeologo, sive Historia Rerum à Michaële Palaeologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observa-
tionum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum.
Roma, Typis Barberinis, 1666.

Γεωργίου τοῦ Παχυμεροῦ Ἀνδρονικοῦ Παλαιολογοῦ. Georgii Pachyme-
ris Andronicus Palaeologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Im-
perio gestarum usque ad annum ejus aetatis undequinquagesimum. E Biblio-
theca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejus-
dem Observationum libri tres. Roma, 1669.

Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ Ἀποβασιλείως Ἱστοριῶν Βιβλία Δ'. Joannis
Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc.
Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Adno-
tationibus edidit. Graece nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca
Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Franciae Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.

Λαονίκου Χαλκοκονδύλου Ἀθηναίου ἀπόδειξις Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalco-
condyle Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero,
Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Othmanidarum, à Turcis lingua
sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossa-
rum Laonici Chalcocondyla, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC.
Paris. 1650.

Historia Byzantina Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi,
partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjecie-
mus. Cura & studio R. P. Francisci Combessii, Ordinis FF. Pradicator.
Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

Ἱστορες qui in hoc volumine continentur, à Michaele Curopalata Imperatore, in
quem definit Theophanis Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam
scripsere.

ῥωνικοί, jussu Constantini Porphyrogeneti conscripti, à Leone Armenio usque
ad Michaelem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

ὁ Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum
nova versione.

ῥωνύμου Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Con-
stantini Porphyrogeneti F. Ex MS. Codice.

Ff

Orilo.

Libri 5ti Pars Altera.

Orthodoxorum invectiones adversus Iconomachos, Ex MS. Codice.

Joannis Ierosolymitani Narratio de Iconomachis, Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Theſſalonica. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nisephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale ex Arabico MS. Latinitate donatum ab Abrahamo Ecchellenſi, Syro Maronita à Libano, Linguarum Syriaca & Arabica in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historia Orientalis, ab eodem concinnatum. Paris. 1685. Auctor Chronici vocatur Abn-Arrabebus, seu Ben-Rabebus, hoc est filius Monachi, patria Aegyptius, religione Christianus, secta Cophtita. Vide Abrahami Ecchellenſis indicem scriptorum Eutychio vindicato subiectum.*

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecti, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manacii Chrysolora Epistola tres de comparatione veteris & novae Romae. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Graeca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctae ac Magnae Ecclesiae juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnae Ecclesiae & Aulae Constantinopolitanae. Ex versione P. Jacobi Gresseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manuscriptis Opere. In hac Editione praeter comparatum cum Regiis MSS. Graecum textum, & repositam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem lucubres notae. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitia, voces honorariae, appellationes dignitatum indices, quibus postremis saeculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Gear Paris. Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici, Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe. Bursici, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis Paris. à Typographia Regia. 1651. 12.

20. *Anastasio Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita. Ex MS. Codice Bibliothecae Vaticanae. Collata ad MS. exemplar Longobard., vetustissimum Casinensis Bibliothecae, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Nota Caroli Annibalis Fabrotii JC. quibus obscura quaeque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Graeco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophani, exponuntur. Paris. 1649. fol.*
- Duca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Graecorum gestas complectens: A Joanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon brevis, quo Graecorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.*
- Τὸν ἁγίους Πατὸς ἡμῶν Θεοφύλακτος Ἀρχιεπισκόπος Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλική. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariae, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. è Typographia Regia. 1651. 4.*
21. *Nicephori Gregori Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Caperonieri & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum.*
22. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinop. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; praeterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitanae, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Autore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Franciae apud Ambianos Quaestore. Paris. 1680.*
- De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris aevi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: qua edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem produxit Paris. 1678. recensum Francof. 1681. & 1711.*
23. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitenensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanae in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror.

Ff 2

Cla-

* Glossarium Graecum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, quæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notæ Bonav. Vulcanii hætenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati.

Genesis ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ libri V. sive Historia rerum ab initio Leonis Armeni, usque ad excessum Basilii Macedonia Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogeneti Imp. ante annos quasi 800. conscripta. Johannes Andreas Bosius MSS. membranis Bibliotheca Collegii Paulini Lipsiensis descriptis A. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in lingua Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti Georgii Phranzz Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, cujus epitome Latine tantum prodit Ingolstadtii, cura Jacobi Pontani; ut & Georgii Pisidæ * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. I. Præterea Celeb. Grævius omnes Europæ eruditi ac Principum Bibliothecarios per litteras rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, quæcum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignantur, Jamque adeo eximia quadam & apprime huc facientia è Gallis & Germania nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huic operi perfectionem conciliandam, prolixè polliciti sunt.

Cura & directio totis operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Nota Auditorum, qua in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejecla sunt, in nostra editione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quedam à viris doctis ad nos missæ fuerint: illa enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædicæ erit ornamentis, incisisque æri literis maiusculis; figuras vero æneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum

opus

* Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere *Georgii Pisidæ*, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum AbAlbio autem *Theodosii* Diaconi ἀπολόγις quinque; de capta à Romano Augusto Creta

ipam ea cum, accuratione & studio excudetur, ut spondere ausimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Clarissimi Grævii * fato, hætenus abiectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoris utilitatem affert, si ubique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, consignentur nomina Imperatorum quorum res explicantur, atque ubi fieri licet anni etiam Imperii, anni quæ Christianæ, nec minus nomina anni quæ, quantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoque, actam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS, I. qvi Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* & omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ à Luparza Typographia in lucem emittendis, in quo continetur *Catalogus* & *notitia* brevis, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ quicunque tum temporis sive editi sive inediti memoriarum se offerebant, & à quibus illi Codicibus & quorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispersitus: quarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à quibus scriptorum singulorum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis terminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. eorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. *secunda* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz. tam editorum quam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veniunt auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claram vulgarunt Gyrillus sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Lucicollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem *Cassiodorus* Fresne in CPoli Christiana lib. I. pag. 63. seq. quæ etiam auctoris præfationem quam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 100. primus vulgaverat, præmisit. *Lexicon* Byzantinum quod Partis

Ff 3

quar-

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1763.

Ἀγαθία Σχολαστικοῦ περὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας βέλτοι πέντε. *Agathia Scholastici de Imperio & rebus gestis Justiniani Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventurae Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathia Epigrammata cum versione Latina. Paris. 1660.*

4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτῃς ἀπὸ Ἐπαρχῶν καὶ Ἀντιγραφῶν ἱστοριῶν βέλτοι. *Theophylacti Simocatta, Eparchiarum, & Observatorio Censorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priore castigatior, & Glossarum Graeco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrocci, JC. Parisiis, 1647.*

5. Παχάλιον, seu Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum, Opus baellensis Fastorum Sicularum nomine Landem, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini latinate vulgatum: nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Francia apud Ambianos Quaestoris. Paris. 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.

6. Γεωργίου Μοναχῆ καὶ Συγκέλλου γερονότος ἔν ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Ταρσίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανῆ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarsii Patriarchae CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchae CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaelis & ejus F. Theophili tempora: Graece & Latine, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cum & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Praedicatorum Congregationis Reformatae S. Ludovici. Paris. 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*

7. Τὸ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophani Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Imp. R. P. Jacobi Goar, Ord. FF. Praed. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adiecit, R. P. Franciscus Combefis ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonis Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris. 1655. De Theophano itidem supra pag. 151. seq.*

adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ sũnt, pauca quædam annotare placet.

DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Atheniensis, sub Valeriano, Gallieno, Claudio secundo & Aureliano Imp. sũt Suida in Δέξιππος & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaq̃ alium à Clariss. Kuftero puppium Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæ non sũt Historia, certe ex Scythicâ hujus Dexippi petitæ sũnt, quod re verisimilius videtur Vossio de Hist. Gr. II. 16. & Hanckio, rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex Chronico excerptas eursius in Bibl. Attica, Valesius vero id omne tanquam rem in medio relinquit. Scythica quoq̃ respicit Iornandes Delaudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuisse qui am Historiam & qui Scythicâ composuit, ex Photii testimonio constat. Ducem etiam exercitus gessisse & patriam adversus Scythas defensasse Trebellius Pollio testatur in s. cap. 13. *deinceps Achajam omnem vastaverunt (Gothi) & ab Achæ duce Dexippo, scriptore horum temporum visi sunt.* Scripsit quoque Ἀλέξανδρον de rebus post mortem Alexandri Magni libris quatuor, argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque retestatus. Idem ejus σύντομον ἱστορικὸν five compendium Historiæ ad tempora Claudii (secundi hoc nomine Imperatoris) norat, quod Valesius putat compendium fuisse *Chronica* ejus ejus *liber decimus* laudatur à Stephano Byz. in συναχταὶ & Con-
Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in quoque editione editum ἐν χερρονικῇ δεκάτῃ pro χρονικῇ, *decimus* ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἐλαφείο-
ribus Mythicis hoc opus perduxit ad suam usque ætatem, ut lib. V. c. ult. auctor est, neque enim audiendus Casaubo-
ad Lampridii Severum cap. 49. ait orsum ab Alexandro Seve-
ve Valesius qui apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qui legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere aliger ad Græca Eusebii pag. 420. non dubitat è libris is post Alexandrum. petita esse) Eusebius in Chronicon . 57. & Syncellus pag. 263. 334. 376. Regum Macedonico-
e Alexandrum successionem & alia quædam repetunt. Etiam is Eusebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεύξιππος ἱστορίᾳ

na Porphyrogenita Caesarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore
ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberiniana nunc
editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatio
sario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Nota mox
nunc edentur, una cum Cinnamo, continuatore Anna, & Aliis quibus
ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Notae D. D.
schelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμους βασιλικὸν γραμματικὸν ἱστοριῶν λόγους ἔχ. Joannis
mi Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis
ne & Manuele Comnenis Imp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du
Regi à consiliis, & Francia apud Ambianos Quaestoris, in Nicephori
nii Caesaris, Anna Comnena Caesarissa, & ejusdem Joannis Cinnami
riam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pa
lemiarii descriptio Sanctae Sophiae, Graece & Latine, cum numeri comenae
Paris. 1670.

Κωνσταντίνου τοῦ Μανιάση Σύνοψις ἱστορικὴ. Const. Manassis Breviaria
storicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, &
nis Menrsii notis, Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leon
tii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Graeco-barb
studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite sup
§. 41. pag. 157.

14. Νικητοῦ Ἀκωμωδῆς χυμιατοῦ ἱστορία. Niceta Acominati Choniata,
gni Logotheta Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cu
Historia. Hieronymo Wolfo, Oetingensi, interprete. Editio Gr
Graeco-barbaro autilior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & stud
roli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτη τοῦ μεγάλου λογοθέτη χρονικὴ συγγραφή &
Acropolis, Magni Logotheta, Historia, Joëlis Chronographia comp
ria, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete,
ejusdem notis, & Theodori Danza Observationibus. Accessit Diatriba
dem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμεῆ, Μιχαὴλ Παλαολόγου. Georgii Pachy
Michaël Palaeologus, sive Historia Rerum à Michaële Palaeologo ante
rium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Bar

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum. Roma, Typis Barberinis, 1666.

Γεωργίου τοῦ Παχυμεροῦ Ἀνδρονικοῦ Παλαιολογοῦ. Georgii Pachymeris Andronicus Paleologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Imperio gestarum usque ad annum ejus ætatis undequingagesimum. E Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres. Roma, 1669.

Ἰωάννης τοῦ Καντακζηνῶ Ἀποβασιλείως Ἱστοριῶν βιβλία Δ'. Joannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontaeus Soc. Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Annotationibus edidit. Græce nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Francie Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.

Λαονίκου Χαλκοκονδύλου Ἀθηναίου ἀπόδειξις Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalcocondyle Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero, Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Othmanidarum, à Turcicæ linguæ sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondyle, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Paris. 1650.

Historia Byzantina Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjiciemus. Cura & studio R. P. Francisci Combessii, Ordinis FF. Predicator. Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

Personæ qui in hoc volumine continentur, à Michæle Curopalata Imperatore, in quem desinit Theophani Chronicon, usque ad Nicephorum Phocam scripsere.

Constantini, jussu Constantini Porphyrogeneti conscripti, à Leone Armenio usque ad Michælem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis, Cum nova versione.

Constantini Continuator Theophani, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Constantini Porphyrogeneti F. Ex MS. Codice.

Ff

Ortbo.

Libri 5ti Pars Altera.

Ortodoxorum invectione adversus Iconomachos, Ex MS. Codice.

Joannis Ierosolymitani Narratio de Iconomachis, Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Theſſalonica, nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale ex Arabico MS. Latinitate donatum ab Abrahamo Ecclensi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriaca & Arabica in almarisensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiae Orientalis, ab eodem concinnatum. Paris. 1685. Auctor Clonici vocatur Abn-Arrebus, seu Ben-Rashebus, hoc est filius Mechi, patria Aegyptius, religione Christianus, secta Cophitica, & Abrahami Ecchellensis indicem scriptorum Eutychio vindictum subjectum.*

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lamberti, Hambofis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manichaeorum Epistolae tres de comparatione veteris & novae Romae. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiquitate Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctae ac Magnae Ecclesiae juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnae Ecclesiae & Aulae Constantinianae. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codicis Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Operibus hac Editione praeter comparatum cum Regiis MSS. Graecum textum repositam Latinam versionem, accedunt ineditae ex Regia & Mazariana Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codini mentem lucubres notae. junguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitiae, voces honoris appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici Aulici Proceres saluabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. (Praedic. Congreg. Reform. S. Ludovici, Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Bencici, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac N. Paris. è Typographia Regia. 1651. 12.

Anastasi Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita. Ex MS. Codice Bibliothecae Vaticanae, Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimum Casinensis Bibliothecae, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Nota Caroli Annibalis Fabrotti JC. quibus obscura quaeque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixta barbara, collata cum Graeco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Paris. 1649. fol.

ca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Graecorum gestas complectens: A Joanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Graecorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.

αἱ γρίοις Πατέρες ἡμῶν Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλική. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgaria, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris, & Typographia Regia. 1651. 4.

Nicephori Gregori Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfii & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfii, Cangii, Claudii Gaperonerii & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum.

Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinopoli. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; praeterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter de descriptionem Urbis Constantinopolitanae, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Franciae apud Ambianos Quaestore. Paris. 1680.

Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris aevi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: qua edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodit Paris. 1678. recensum Francof. 1681. & 1711.

Isidori Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini & Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitanae in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror.

Ff 2

Cla-

Glossarium Graecum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

sunt & quorum sextum laudat Stephanus Byz. in *σάλωνα*, in Svidas etiam ejus *μελέτας* sive *declamationes* Rhetoricas, Epiph. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in sariis. Historiz Byz. scriptorem diligentissimum vocat Val. Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de quo in v phistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus phistam egit CPoli, b) *ρητορικῆς εἰς ἄκρον ἑλλητικῶς* ut de e tius Cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse testatur. eleganti Stylo *βυζαντιανὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leoni Imperatoris in quibus substitit Piriscus sive ab A. C. 474. usque cem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris* VII. quorum alia jam à se composita testatus est, quemadmodum & in extri bri ultimi plura se, si suppeteret vita scriptorum promissit, integrius opus vidit Svidas, qui memorat Malchi *Historiam à tino Magno ad Αναβασium usque* (ab A. C. 491. per annos XXV peratorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci c Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphic descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliotheca & statuarum & *Ανγκυρα* quod incendium Basilisco imperan dit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribz petitz esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio thecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & in *Δίων βασιλεύς*.

6. MENANDER Euphratz Byzantini F. Herodoti dam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quib

- a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Phil tanen illam Syrix intelligendam vel nomen Malchi docet. Ex fortasse ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii no inter Græcos Philosophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 7.

b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.

- c) Photius: *ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδέλφειος, ἢ τις ἄλλος καὶ γραφῆς ἱστορίας ἀριστός, καθαρός, ἀπείριτος, εὐκρινής, λίαν ἀνθηροτάτας καὶ εὐσημείας καὶ οἷς ὅποιον τινα ἀνηγήματαί χαίρει*

horruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno
 Justiniani Imp. XXXIII. (CHRISTI 560.) ubi defuit Agathias, usque
 Tiberii secundi excessum (CHRISTI A. 582.) à quo auspicatur
 Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in *Μένανδρος* testatur
 eum appulisse ad scribendum *μὲν τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου* cum Aga-
 thias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset,
 eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferun-
 , etiam in *δοκιμάσας, μαθητικῶν & παλαιῶν* quæ loca in utro-
 indice Clariss. Kusteri omissa, sed a Valesio pridem annotata sunt.
 in Svidas Menandrum vocat *Προτὸν*. Quod nomen explicat
 Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. *ὁ δὲ γὰρ τῶν μεθορίων λε-*
γόμενος πρῶτος, ὅλοι δὲ τῶν Ῥωμαίων τὸν ἐς τὸ καταλεγόμενον αἰτίαν,
βασιλεῖον προσεκηπασήν. Sed fuse de hac dignitate Cangius in utro-
 glossario. Eclogæ illæ legationum quæ e Menandri Historia ex-
 ptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codic-
 us Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quo-
 n alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodo-
 alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri
 Theophrastus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historiæ, & Con-
 tinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi eum
 copio, Agathias & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legatio-
 in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus
 toriarum libros, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclo-
 Photii ex *Olympiodoro, Candido*, atque *Theophane Byz.* tum He-
 illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex
 Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis
 usque CPolitana Historiam spectantibus cum notis & animad-
 tionibus. His addenda excerpta e *Nemese Photiana*.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Egypti oriundus &
 ad Hunnos legatus, licet à CHRISO factis Photio teste ali-
 scripsit. * Historiarum seu *Constitutionum* libros XXII. de
 ab A.C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore CÖSS.
 Gg 3 ad
 Macedon postea *Constitutiones* scripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. quo Valentinianus III. secundum Consul, et est Augustus. Argumenta librorum, quos eidem Theodo dicavit, refert Photius Cod. 80. qui ποιητὴν τὸ ἐπιηδευμα (ut ut vulgo interpretantur, sed ut Reinesius * II. 5. Var. LeE seq. *Operationem Chymicum*) fuisse, ex ipsiusmetestimonio certe πείσιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, in glossario Græco bene observavit, nec modo inter Ch nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Ch Græcorum de qua libro VI. pluribus erit dicendi locus, Φίλας καὶ τὰ οἰόμενα ποιητῶν, ἀρχὴ Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ὁ περὶ Θεοῦ, Ζήσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιόδωρος, Στέφανος ὁ Φιλόφρων ὁ ἐν Περσίδι &c. sed etiam inter scripta ipsa Chemica hoc titulo: Ὀλυμπιόδωρος Φιλοσόφος Ἀλεξανδρίνης πρὸς Πηγάδα λέα Ἀρμενίας εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν ζώσιμα, ὅσα ἀπὸ Ἑρμῆ καὶ τῶν ἡσάν κρημέναι. Notandum tamen hunc Olympiodorum didrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium Zosimi, cum Zosimus Historicus Historicum Olympi nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoque eum ætate non vid cessisse. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambo Zosimum & Olympiodorum, quod verisimillimum mi vel alium fuisse Zosimum Thebanum Panopolitam (Svidrinum) Chymicum ab Historico, vel locum in quo Olympi mentio, per glossema libris Zosimi Historici insertum esse Lambecio, quem vide lib. VI. p. 177. sq. 188. Certe Olympi ibi fere, ubi desinit Zosimus, auspiciatus historiam suam n ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodor cis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in tio minorum Historiarum Romanarum scriptorum, sed minus in te Francisci Pithæi cum versione & notis *Frid. Sylburgii* Franco. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore juniore Alexandrino qui vitam Platonis & commentario nis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia for la scripsit, quemadmodum & de Olympiodoro Christiano Diacono Alexandrino quem Philosophum & παλὺν τὰ θεία stasius Sinaita (qui sæculo VI. extremo vixit) sub finem

* Confer Reinesii Epistolas ad Nesteros pag. 19. Hermanni Conringii Medicina pag. 49. & Olmann Borrichium de sapientia Egyptianorum p.

CANDIDUS, THEOPHANES Isaurus, NONNOSUS. 239

καίμερόν, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγόν sive du-
rem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. &
Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de quo
loquitur. Olympiodori nescio cujus Rhetoris πρὸς τὸ ἀντιπαρα-
στήσειν MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit
kata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis
scis usque ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod.
ubi argumentum operis recenset, de auctore qui Christianus fuit
habet: ἐστὶ τῷ πατριάρχῳ μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησὶ, ὁ τῆς βασιλείας
δοῦμα δ' ἔχων ὑπογραφεὺς (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαυ-
ρίᾳ ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆν τῷ Θεοφάνῳ χριστιανὸς ἦν καὶ ἐρθεὶς ἐκ τῆς
ταύτης συνοδὸν ἐπαινοῦς εἶπε, καὶ τῶν κτ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν
δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico habet Svidas in
ζω, ubi pro Κάδδῳ ἱστοριογράφῳ, quem ex corrupto Svidæ
retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua
historiciis Græcis paralipomens, legendum esse Κάδδῳ, mo-
Clariff. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366.
desius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore,
ἢ in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justiniani
usque ac Justiniani attigit, diversus, eoqve multis ut videtur annis
prior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commen-
s de rebus Justiniani Imp. quorum libro primo meminit, X. *libros*
iatum ab anno secundo Justinii junioris (CHRISTI 567.) ad annum
lem Justinii duodecimum (CHRISTI 577.) ita ut singulis libris sin-
s annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius
64. plures etiam postea, quibus decem istos continuaverit li-
composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννος, Christianus scriptor, tradidit
iam *legationum suarum*, cujus argumentum & ex illa excerpta quæ
servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani
ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas,
enos quorum *φύλαρχος* Cæsus erat, & ad alios Orientis popu-
los

e hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. quem *Georgium Theophanem* nescio quo auctore
vocant Vosius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi pag.
83. 84. Ansa forte, quod *Georgium Syncellum* continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri quem Justinus Thirax et
nianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratu-
rum praefectos Saracenorum: & Nonnosus nepos qui ad Arethi-
rundem Saracenorum praefectum legationem nomine Anastasi-
obierat. Hæc è Nonnosus nepote excerpta Photiana in Labbei
nescio quomodo omissa sunt.

12. HESYCHIIUS illustris; a) patriâ Milesius, H
Advocati & Sophiz Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud v
itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit H
Chronicam sex γήμασι c) sive διετήμασι distinctam, quon-
de rebus quæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum ani-
runt, 2) ab Illo capto ad Romam usque conditam, 3) al-
condita usque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4)
sulum initio usque ad Julium Cæsarem. 5) à Julio Cæsare us-
Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Cor-
no M. usque ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium
LXIX. & Svidam in Ησύχῳ. Sexti γήμασι initium ad ne-
pervenisse, sub titulo; Πάτρια d) Κωνσταντινουπόλεως, quæ

a) Ηλύσιος non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadv-
vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de
storiz scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesych. ad
Cangium in glossario Græco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilme-
Malalæ Chronicon T. I. pag. 377.

b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, quod in libello de
ditione claris Christianos scriptores non memorat. Sed aliud ejus fuit in-
& in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldaeam de Christo vaticinata
bonitatemque tanquam Εἰληνὰ h. e. Ethnicum atque ἀθεῶν perstringi
Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. de Hist
Hanckius, Caveus, aliique, quibus libenter assentior.

c) γήματα Photius appellat, διετήματα Svidas, & auctor glossarii juris;
μήμασι ubi laudatur Ησύχῳ ὁ Ηλύσιος ὁ φιλοσοφῆσας ἐπὶ τῷ
ἐν τῷ ἑχρονικῷ διατηματι τῷ ἱστορίαι. Idem in Φύλλῳ allegat He-
ἐν τῷ ἑ διετηματι.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ πάτρια sive origines atque Antiqui-
psit Soterichus Poëta teste Steph. in ὕασις: Diogenes Cyzicenus τὰ
Κυζικῆ Svidæ laudat in Διογ. & eidem Stephano in βιβλῖος, atque alii
dignus τὰ πάτρια Ταρσῦ, Αναζαρέθ, Πηρύθ, Νικαίας, ut ad epige-
Clandiani Græca annotatum in veteri Codicē Allatius reperit, qui etiam in E-
phororum pag. 256. edidit apopasmaion Callinici Sophistæ ἐκ τῶν ἐπὶ

ida * totum opus Chronicæ Historiæ laudante haud fingillatim emorari; minime est mirum. Primus illa sub *Georgii Codini*, qui xerpsit ac servavit, nomine Græce & Latine edidit *Georgius* *Wafa* Jani F. *ὡς πατρίων τῶν Κωνσταντινουπόλεως παρεμβολῶν ἐκ τῶν 3λν & χρονολογία*, Heidelbergæ apud Hieronymum Commemum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paulum, veluti nondum edita ad calcem libelli Hesychii de viris illitribus, è MS. Palatino Græce cum versione sua & notis sub vero Hesychii nomine vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1613. 8. adixitque *Bessarionis* Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone ad Thomæ Palæologi filiorum prædagogum Romæ datam 9. Aust. 1465. quæ eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem curam habeat, neque Anconæ diutius subsistat, sed Siciliam eat. Meursii versio notæque à *Labbeo* in editione Regia una cum æcis recufæ ex illius editione sunt. Nonnulla in editione cagant Allatius ad Eustathii Hexæmeron pag. 126. & Amplissimus & Gisbertus Cuperus lib. IV. Observationum cap. 14. Interpretationis Doussianæ errores notavit *Jac. Gretserus* Observationibus in ædinum, lib. 3. cap. 18. ejusque editionem è Bavarico Codice æntion fecit cap. 19. Nos etiam, inquit Allatius diatriba de Georgiis 362. ex alio MS. Codice multo bisce plura in nostro ** *Variorum Antiquorum* *no I.* protulimus, adeo ut jam *Leßoropus absolutum ferme habeat. Nec aliud hoc opus esse mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthusia Neapolitana in indice* *horum* legitur *Georgii Codini Chronologia CPolitana. Legitur etiam* *R. Rome in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neque alius à* *dino est Georgius Constantini qui πατρία Constantinopolis & librum* *Sapientia scripsisse traditur à Gesnero, Constantinus enim, ni fallor, locum* *æi occupavit. Errorem secuti sunt Gesneriani Epitomatores Robertus Constan-* *bus & qui sine ullo delectu atque examine omnia exscribit Paulus Bolduanus.* *per vero ipsius de Sapientia nullus alius esse videtur, quam ea pars πατρίων* *æi in exstrukione Templi CPol. S. Sophia enarranda impenditur. Confer* *væ de Codino infra, ubi pleniorum Originum ejus CPolitana editio.*

Hh

editio.

Libri 5ti Pars Altera.

τρία τόμους. Τζετζες Chiliad. 2. versu 973. ubi de Apollonio Tyanensi: γρα- *φουσι ταῦτα πατρία καὶ χρονικὰ τι πληθύνει. Constantinus Porphyrog. II.* *12. themat. pag. III. οἱ τὰ πατρία συγγεγραφότες Βυζαντίου.*

* Vide quæ supra pag. 137.

** Non vidit lucem, [quod sciam.

editionem à Petro Lambecio curatam recensēbo. Hesychium illustrem citat Tzerzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios qui Justiniani temporibus ἐπὶ τῇ Ἰουστινιανῇ βασιλείᾳ scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus à Justiniano Thrace & per primores Justiniani annos gestis*, quod ulterius continuare mors acerba filii Joannis haud permittit.

Ceterum superest adhuc libellus Hesychii illustris *περὶ τῶν παιδείᾳ ἀναλαμβάνων σοφῶν*, de his qui eruditionis fama claruerunt, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quædam de illis perstringens. Meminit ejus Svidas qui vocat *ὀνομασολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασθέντων*, quis vero subjungit *ἢ ἐπιτομή ἐστὶ τὸ τοῦ βιβλίου*, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem quem Callimachi exemplo inscripserit *πίνακα*, & alterum qui hodie exstat breviorē *ὀνομασολόγον* qui fuerit prioris veluti Epitome. Equidem Meursius putat supplenda esse verba: *Διογένης τὸ Λαίρτιον μνησαμένως ἢ ἐπιτομή ἐστὶ τὸ παρὸν βιβλίον*. Sed quamquam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitome tamen Laërtii neutiquam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de quibus in Laërtio ne γὰρ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in *Εὐάνθους*, *Ξενοκράτους*, *Πλάτωνος*, *Μυτυληναίου*, *Φαίδων*, sed etiam in *Ἀπολλωνίου*, *Ἀριστέως* & aliis quamplurimis in locis. Prodiit primum Græce è Bibliotheca Jo. Sambuci Antwerpiz, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaque ad calcem versio latina *Hadriani Junii cum* ejus castigationibus, in quibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græce & Latine prodiit cum Junii versione & notis, notisque Henr. Stephani animadversionibus ad calcem Diogenis Laërtii, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recusus est Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim Joannes Meursius Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atque in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusque Junii ac Stephani no-

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcæ ad verso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

Hesychius *Aegyptius* Episcopus, A. C. 310. vel 311. Alexandria passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qui Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13. §. 14. Atque eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique quod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus; vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandria* minoris Episcopus, qui Concilio *Antiocheno* & *Nicæno* primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*, infra, in Justino Hesychio.

Hesychius C^opolitani presbyter, cujus λόγος quatuor de serpente æneo Moysis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de quo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Hesychium Virum Consulare contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitatione negotio chartas illius invasisset.* Hesychium intelligo proconsulem Achajæ, ad quem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qui cum Synesio ad *Geometriae* studium incubuit, postea Magistratu aliquo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio *Agyptio*.

Hesychius presbyter *Hierosol.* quem Theophanes p. 71. ad annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusque obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. Christi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt exhaustisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse atque ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium Tomo ad 28. Martii pag. 713. De Hesychii Hierosol. scriptis repetam quæ erudite Labbeus, Caveusque. Tantum nobis 1) συγγρῆν ejus sive κεφάλαια in XII. Prophetas Mino cum latina versione sua edidisse Conradum Rittershusium Assesatidico, sive XII. Prophetis Metaphrasi latina donatis, Abergæ 1604. 8. Confer de illis κεφάλαιαι Richardi Simo Epistolas Criticas Gallice excusas Basileæ p. 75. seq. Laudatur & ejus scholia in Ezechielem ac Jobum atque Conradus Clavrus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam, quod haberemus Hesychii scholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictu est, quantum lucis accessurum esset Prophetæ lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodor & Hesychii extare in Codice Regis Paris. 1892. testatur doctissimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2) Hesychium Hierosol. in Psalmos è MS. Veneto edere promissit C. V. A. selmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit h. datus Montfauconus in Diario Italico pag. 46. Habeo & ipse Hermilias quasdam Græcas MSS. in Psalmos, quas alii Codices Chrysostomo, alii rectius Hesychio tribuunt. Proœmium Hesychii in Psalmos fuit apud Jac. Sadoletum, qui de eo ita in Epist. Erasmus: *De Hesychio quod queris, habueram Psalmorum Græcorum librum vetustate insignem, in eo proœmium Hesychii luculente scriptam eam sententiam, ut probare conaretur omnes Psalmos Davidis esse librum mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua sunt apud me Græca collectanea in Psalmos, incerto auctore scripta non tam copiose quam elegantibus quibus præcipue utor: in iisdem interdum citatur Hesychius.* 3) Lib. VII. Explanationum allegoricarum in Leviticum ad Diaconum Eutychianum-latine quidem tantum exstant, laudati pride Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Basil. 1527. fol. Paris. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: sed videntur utique scriptoris esse Græci, Hesychii nempe, ut titulus habet, Hierosolymitani † presbyteri, versi latine ab interprete nescio quomodo Hesychio.

† In glossa Ordinaria vocatur etiam Episcopus, sed non est tanta illius auctoritas, ideo non possit tribui Hesychio qui presbyter Hierosolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qui verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscriptit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo *Ἡσυχίου ἡ Θεολόγος*, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio quo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qui *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combesius, prorsus abhorrente, qui illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andreæ Apostolum* de qua Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andreæ nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισι.* 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum quæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qui sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. pag. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. *εἰς τὴν ὑπαπαντήν*, incipit: *Ἡ μὲν ἐορτὴ λήγειαι καὶ θαρσίαν.*

Hh 3

10

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. *Apostolus Petrum & Paulum*, incipit: καλὸν μὲν τὸ εἶ
δεν τῆς ἐαρινῆς.

In S. *Procopium Martyrem*, incipit: Προκοπίω τὴν Θυσίαν
Χριστὸς ἐσεφάνωσεν ταυρον αὐτὸν ἰδών.

In *Lazarum quadriduanum*, incipit: δειπνοὶ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
λαλῶμεν αὐθις.

8. De fragmento *Homilia in Natalem Christi* dictum supracap. 4. p. 145

Alius Hefychius *Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A.
C. 600. ad quem Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.

Hefychius *Episcopus* quem cum aliis sex Episcopis missum ab Apostolis
Petro & Paulo ad *Hispanos* tradunt. Vide Papebrochium T. 3.
ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist.
Eccles. pag. 501.

Justinus Hefychius, Apameensis, Amelii Philosophi adoptivus, cui
libros suos legavit. Porphy. in vita Plotini c. 3.

Hefychius λαμπρότατος qui domum splendidam construxerat animi
ornandi negligens ac securus, ad quem Epistola 156. Isidori Pe-
lusiotæ lib. 2.

Hefychius *libertus* Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione
apud Gruterum, p. DLXIV. 2. ut alios Hefychios libertos in
eodem Gruteriano thesauro obvios præteream.

Hefychios *Martyres* præter *Egyptium* supra memoratum plures alios
celebrant Martyrologia & Menologia ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Se-
ptembris 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hefychius *Medicus & Grammaticus* CPoli sub Leone I. Imp. Vide Svi-
dam in ἱακωβῶ.

Hefychius *Monachus*, S. Hilarionis amicus de quo Hieronymus in ejus
vita quæ inter hujus Epistolas atque apud Surium 21. Octobris
legitur.

Hefychius *Salonitanus* in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad
Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80.
(in nova edit. 197. 198. 199.) Augustinus XX. 5. de Civ. Dei:
Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hefychium Salonitanæ Urbis
Episcopum, cujus Epistola titulus est de fine sæculi, Est illa Epist. 8c. (in
nova

Χερία, Πρίσκῳ Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλῳ ὁ βασιλέως, Ἰακύνθῳ, Ἐσῳρ, Προκόπιῳ, Προπονίς, Ῥαφίνος, Σαλῆσιος ὁ τῆς αὐλῆς ἑπὶ Σιβασιανός, Σέλευκος, Σάπαιρος Ἀπαμεύς, Σταυρός, Στήλη, Στέδιος, Ῥιος, Τιμόθεος, Τραιανός, Τριβανάλιον, Τριβηνιανός, Τριβωνιανός, Τί Φαίρις, Φῆτος, Φιλίππικος ὁ βαρδάνης, Φιλίππικος στρατηγός, De Svida dicturus sum infra capite singulari quod Lexicis Græcis vi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio min Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) caussarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus (Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & M. nus Vayerus: Christianum utique & Catholicum fuisse scripta i perspicue testantur, eum vero qui subtiles & arces de reliq

- a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vosium de Hist. Græcis II. 22. & Hanckium i ptoribus Byz. lib. I. cap. 5.
- b) Mortanus Vayerus in iudicio de Historicis T. I. Operum pag. 339. & Jo. Eu præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest teri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero al simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum præ ita sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstretorem Historiæ, cujus neutiquam est tanquam ex cathedra controversias logicas dijudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere nibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christi scriptoribus, qui ad Dei providentia hæc nomina referunt. De qu culentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanæ παρὰ τὴν αἰνδιάντων βασιλῆα ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπήν περὶ ταυτέων ἵνα αἰνδιναί, ὁ δὲ τύχην εἰσβάσι καλεῖν ἀνθρώποι. Miror hinc Nicolaum Alemæ qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes huius scriptoris non indil celebrat, eumque aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæc atque Samaritas aperte averfari observat, tamen subjungit ad eos se comp videri, quos *Politicos* in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant longe *serius*, inquit, *heresum omnium sentinas* prorsusque *Atheos appellatum licet in speciem Catholici videantur*, nulliq; *secta nominatim additi sunt*, *præ tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem placuisse* *tiuntur*, neq; *de DEO quid sentias*, *quid doces*, *si res ita sunt, sed laborant*, *Hæreticos autem & Astrologos aliisque ejusmodi Catholica fidei possunt* *ut e re ac tranquillitate publica esse illis videtur*, *ita recipiunt & insistant* *possum neque volo statuere quam alienus ab hypocritis*, vel quam bona fide

certationes c) neutiquam probaret, nedum ut eas putaret
 storiz ambitiose inferendas esse: quique reprehendat Justinia-
 am quod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos du-
 cit. A Justino seniore ac Justiniano iussu esse Belisario e) Notarius
 ὑπὸ βασιλέως, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus
 interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Sena-
 tum g) illustriumque ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ
 admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut vide-
 i) sexagenario.

Ii

I. Ex.

Libri 5^{ti} Pars Altera.

Clavianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare; ad tam immitte de illo judi-
 cium ferendum neutiquam idonea argumenta exstare in ejus scriptis, atque spe-
 ciatim in iis locis quæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eichelio afferun-
 tur. Christianismi autem aperta & quæ plurima etiam in aliis ejus scriptis, sed
 præcipue in libris περὶ κτισμάτων vestigia.

- i) Lib. I. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, quæ tunc inter Chri-
 stianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se
 habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: ἀποβολὰς γὰρ μανιώ-
 δος τινὸς ἡγεῖσθαι εἶναι διαρῶνός τὴν ἑξ ὅθεν φύσιν ὁποῖα ποτὲ εἴσιν.
*Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualem sit velle perscrutari, nam hu-
 manam hæc ipsa, nedum DEI naturam perfecte assigui mortales haud quaquam
 posse existimo. Quare tutius hæc ego silentio præteribo μόνον τῷ ΜΗ ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ*
*Ἰησοῦ μὲν, quæ religiosissime coluntur si modo fidem illis non detrahetis, (licet mo-
 dum quo sunt exponere, intimasque illorum rationes subtiliter expedire nescias.)*
Itaque de DEO nihil ipse aliud (in præsentis Historici operis loco) affirmaverim, nisi
quod bonum omni ex parte sit, resque universas sua potentia complectatur. De illis vero
*controversiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sen-
 tire libuerit.* In his verbis quæ ab Alemanno, Vayero atque Eichelio tanquam in
 argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & quæ videntur etiam Cla-
 niss. Cavendum permovisse ut Procopium neque prorsus Gentilem neque prorsus
 Christianum fuisse affirmaret, nihil video quod non scribere sanus Historiz scri-
 ptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & quæ Christianis præ-
 pria sunt dogmata, in alium oportuniorum locum rejicere se innuens.

cap. XI. Hist. arcane pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40

Procopius lib. I. de bello Persico cap. I. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c.

ab expeditione Vandalica quæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 533.) per
 annos circiter triginta. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.

i) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor quem
 MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12.
 Hist. arcane pag. 37.

i) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHRISTI 562. memorat
 Theophanes in Chronographia p. 201. 202.

i) Vide Hanckium pag. 153.

1. Exstant ejus octo libri *Historiarum*, accurate diseg-
ganter scripti, quorum argumentum succincte lib. 1. tradi-
qvi Procopium continuavit. : Libros hosce in duas tetrades
stinxit, priores quatuor libros inscripsit *Περσικά*, posteriores
ste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. quanquam duobus pe-
primz tetradis libris titulus *Περσικῶν* neutiquam conve-
in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bell-
sis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qvi morti
C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio ti-
dit) usque ad annum quartum induciarum à Justiniano
initarum, obitumque Theodoræ conjugis A. C. 459.
23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cui-
Maurisque in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis p-
395. facta in Imperium Romanum irruptione, usque ad d-
Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos
(Justiniani 19.) His itaque duobus rectius conveniret ti-
δαλκῶν qvem illis tribuunt editores, vel etiam *Λιβυκῶν*,
tetradem priorem olim videntur Codices quidam insigni
Eustathius ad Iliad. d. p. 452. verba quædam proœmii lib-
cens laudat Procopium *ἐν τοῖς Λιβυκοῖς*. Posterior tetras-
κῶν quatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia g-
peditione Theodoricæ A. C. 487. usque ad victum & in-
sum Tejam Gothorum Regem, pactamque cum Gothis p-
522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Pr-
anhum secundum & tertium belli Gothici in unum contra-
tur ab Henrico Norisio diss. de Synodo V. capite VI. Libro
storiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet
Cod. 63.

Editiones Latinae.

Libri primores quatuor de bello Persico & Vandal-
sione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & R-
fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori*
Prioris S. Balbinz interpretatione, cum Beati Rhenani pi-

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice M-
terrani notat Maltretus.

k) Librum tertium & quartum Persona in unum contraxit, unde in eju-
tantum libri Gothicorum numerantur. Atque alioqui graviter de-

Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque *wardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, li-
dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Ful-
editi sunt, deinde Venet. 1471. fol. per Nic. Jenson. Et cum Beati
mani præfatione Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque
um cum Agathia ac Jornande Lugd. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emen-
ore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus Historia Go-
rum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer
titi Epist. 641. 645.

Editio Græca.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulga-
ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Sca-
ri, altero Isaaci Casauboni, Augustz Vindel, 1607. 8. addito
o de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus
, quod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Proco-
medere molitus fuerat, ut discas ex Gudii Epistolis p. 290. Inde
schelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas
5. 456.) *Procopius*, inquit, *jam hic captus fuisset imprimi, nisi in-*
cessissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gra-
æ ἐκδοτῇ, qui in hoc studiorum genere plurimè præstat. Boni tamen viri
ses de hoc consilio certiorè me facere, ne damno essem iis quorum ære & char-
is opera conductæ sunt.

II 2

Editio

re conqveruntur eruditi, utpote qui & τὰ κασιγῶτα omiserit, & quæ retinuit,
pessima fide converterit, finemque belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

Confer Mottanum le Vayer T. I. Opp. pag. 345. seq. & Jac! Thomafium de pla-
gio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Are-*
sinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludam eruditus
ille sic lupsis nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca Historia & autorum no-
mine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus
decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Casarino nuncupa-
tam in publicum emittit. Eandem Græcæ scriptam Blondus Flavius industria pri-
mi suæ Italiæ habuisse memorat: sed is cum in Historia Procopii modo desideres
qua nos hodie vivissime desideramus, modo carpat qua in vulgatis editi, bene habere
videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille natus est frau-
dare eadem fuisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua
Græcæ pro fusus imperitum fateatur.

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græcæ MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hæschelianæ supplavit, libris capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, veram nemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris, 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à *Bonar. Vulcani* recensitos Lugd. Bat. 1597, 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum 'H. Holcroftio interpretæ Lond, 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradisum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum, Paris, 1587. fol. Libri duo de bello Persico Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basilæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur,) Paris, 1669. 12.

2. *Κτίσματα* sive libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspici *Justiniani Imp.* cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita Sabæ & Nicephorus XVII. 10. Hist. Perperam Rob. Constantinus i Lexico citat Procopium de *Justiniani fortunis*, quasi περί κτημάτων νοτίσμάτων scripsisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathæ latine excusarum Basil. 1531. fol. Ind. Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit Latina quæ *Francisco Cranenvelde* interprete cum notis *Theodorici Adamæ* Svvalenbergensis Geldri prædiit Paris, apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio
latine

Sina Arnoldi Vefaliensis, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zosi, i latine editis vulgata est Basil. 1576. Sed Græca ex MSS. longe priora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum, Augustz Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam perfecisset. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Denique *Andreas Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Mauffaco Tolosæ descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus linctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus ligationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inquit *Maltretus*, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cylindrius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus pro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Senerius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus, cui Bibliotheca Gyllius præfuit. Codices MSS. Mazarinianum & Caroli Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri principum primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet Franciscus Combessius in manipulo Originum rerumque CPolitanarum Paris. 164. 4. pag. 283. seq.*

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida *Ἀνέκδοτα* sive liber IX. Historiarum Nicephorus XVII. 10. vocat *ἀντίρρησιν ὧν πρὸς Ἰουστινιανὸν εἶρηκε διὰ πεί-*

I i 3

n) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessit, magis longe posterum studiosis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publicanda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum prolixiorum specimina, selecta loca vel argumenta, ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo quem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmissit.

Syllabus Anecdotorum prolixiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græca propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episcopos & alios: quæ fere omnia ignota hætenus fuerunt; sed jam ex variis Bibliothecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne prolixumque opusculum ejusdem. Seve-

Editiones Agathia.

Latine ex versione *Christophori Personæ*, Prioris S. Balbinæ (sed qui integre hinc inde, ut in proœmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) Rom. 1516. fol. *Augustus Vindel.* per singula mundum *Grimmii* & *Marcum Wirfungum* (1594. 4. fol.) *Procopio* ac *Jornande*, *Sidonii Apollinaris Epistola* ** *de Theodorico Imp.* & *Leonardi Aretini* libris 4V. de bello *Italiæ* contra *Gothos*, & *Chuonradi Peutingeri Augustani* de *Gentium* quorundam emigrationibus, præmissa *Beati Rhenani* præfatione, *Basil.* 1531. fol. apud Jo. *Hervagium*, *Lugd.* 1594. 8. *Antiquæ* compendiosius, ex Jo. *Lemuelii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis, ibid. apud *Petrum Pernam* 1576. fol. *Dedicatio Personæ* ad *Sixtum V.* ex MS. *Vaticano* 2000. 4. publici juris facta legitur in *Diario Veneto* eruditorum *Italiz* T. XIX, p. 347.

Excèrpta è libro I. & II. *Agathiz* ad *Gothos* pertinentia, *Æneas Grotius* interprete, in ejus *Historia* postuma: *Gothorum*, *Vandalorum* & *Longobardorum*, *Amstelod.* 1655. 8.

Græcè primus ex unico *Codice* suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *Latinam* suam versionem, itidemque notas & castigaciones una cum *Coronide* *Epigrammatum Agathiz*, *Metaphrasi* donata à *Josepho Scaligero* & *Jano Doula*, *Lugd. Bat.* 1594. 4. *Vulcanii* versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat *Maltretus* ad *Procopium*.

Græcè & *Latine* cum *Vulcanii* versione, *Parisi.* 1660. fol. in qua editione nihil accessit prætersplendorem chartæ typorumque & quod *Græca* ex adverso posita *Latinis* sunt.

Codicis MS. *Græci Historiarum Agathiz* *Vaticani* meminit *Gesnerus*, sed qui fallitur quando *Agathiam* suspicatur collegisse *Apophthegmata Philosopherum*, quia in *Catalogo Codicum MSS.* *Bibl. Vaticanæ* statim post *Agathiam* illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallicè *Agathiam* vertit post *Fumanum*, cujus interpretatio cum *Procopio*

* Vide *Hadr. Jusium* lib. I. animadvers. cap. 4. *Vulcanium* præf. & in notis passim earumque extremo: *Vossium* *arte Historica* pag. 94. & *Reinesium* *Var. lect.* p. 416.

** Est illa libri I. *Epistola secunda*.

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieta non obesse licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atque alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Perianther Rhætus in ejus vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefissum in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem force quam Justiniano labem ascribit, ac quicquid reliqua ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimirum*

notum. 19) Fragmentum nobile prolixumque Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisque mendis respecto. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore nascentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Eliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmatum, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. Id eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyranii Regis de 24. lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyadinum Capita & argumenta, ubi veriusque Partis doctrina & ratiocinatio conspicuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimo circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota, breviora quidem, sed non inferioris notæ cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis eduntur.

-) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invecivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proscribere, pridem ante Precopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum:

- Anthemius Trallianus machina-
 rum structor CPoli 149. seq.
 152.
 Poëtæ de Argonautis & Colcho-
 rum regione (Apollonius Rho-
 dius) 77.
 Aristoteles 149. cujus scriptis in
 Perficam linguam translatis
 delectatus Chosroës 66.
 Asclepiadz clari in Coinsula 53.
 Asinius Quadratus, Italus de re-
 bus Germanicis accurate scri-
 psit 17.
 Athenocles, Berofus & Simacus
 (Symmachus) Assyriorum Me-
 dorumque res gestas scripsere
 62.
 Βασίλειος βασιλεὺς ἀφ' ὧν ἡμεῖς ἀνα-
 γράμμεθα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν
 βασιλῶν 141. βασιλικά ἀπομνη-
 μονήματα ibid.
 Berofus Babylonius 62.
 Bion Historicus 63.
 κατὰ τὴν ποιήσιν (Callimachus)
 69.
 Ctesias Cnidius Historicus 63.
 Damascius Syrus Philosophus 69.
 Delphicum πρόγραμμα, *Notæ* 18
ipsum 4.
 Demosthenes Thucydidis studio-
 sus 66.
 Diodorus Siculus 55. 63.
 Diogenes Philosophus Phœnis
 69.
 Dioscorus Medicus 149.
 Epigramma in Butelinum Fran-
 corum Ducem 47. in C
 monem rusticum de
 Trallibus singulariter
 tum 55.
 Eulamius Phryx, philosoph
 Eutychianus junior 61.
 Ἡ Γετικὴ αἰσθητικὴ 2.
 Hermias Phœnix, Philos
 69.
 Herus lucerna & Leandri-
 res Sestum περιέλαγον ἢ
 σὺν καὶ ὑπομνήσασάντην facies
 Herodorus 59.
 Hippocrates Cons. 53.
 Homericus Theristes 68.
 Isidorus Gazus Philosoph
 Isidorus junior machinaru
 bricator 152.
 Jurisconsulti (νόμοι αἰφύ)
 Beryto terræ motu concu-
 sionem commigrantes 52.
 Justiniani Novellæ 145.
 Magi 135. Persarum 65. 68.
 Manichæi 62.
 Marfyas 133.
 Metrodorus Grammaticus 1
 Nonni Panopolitz Dion
 133.
 Olympius Jurisperitus 149.
 Oraculum de homine impi
 sepeliendo 72.
 Pabecus coriarius scientiæ
 ralis peritissimus 65.
 Paulus * Cyrus Florus deti
 Constantinopolitano, veri
 Hexametris 153.

rosas Alemanni quas quas representavit, cum Eichelii confutationi-
onibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justi-
tiam et ritum tueretur, libris quibus ac a quo iudicio, lau-
dissimum Lupara, ac in ea fero pelmarium Historia
sque haberemus, Jam Anno 1695. in praeat. ad li-
as jurisprudentiae ante Justinianum Vir Consultiss.
natus professus est, ubi se, editionem meditari
anz Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii disserta-
ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, af-
utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indi-
abus. Sed haecenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo
venerint Codices MSS: Anecdotorum quos habere Joannes Las-
ris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quaedam ex arcana
ocopi Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Histò-
Gothorum pag 519-528.

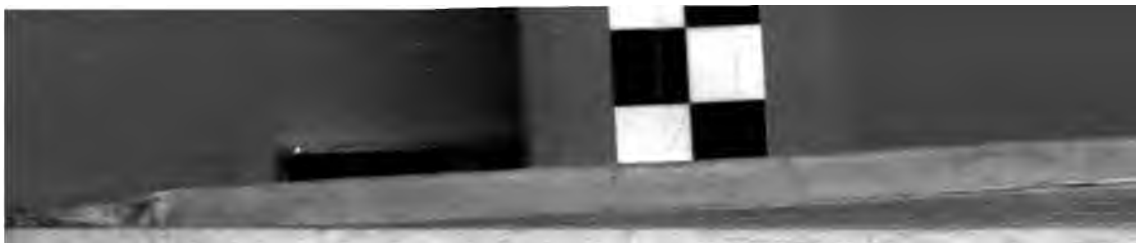
Loca duo, propudiosas Theodoræ exponentialibidines, quæ
editis desiderantur prius ex MS. Vaticano protulit & cum Bina sua
spine vulgavit Bernhardus Moneta T. 3. Menagiana. p. 299. seq.
lit. Amst. 1716. 12. quæ expressa ex Parisiensi 17. P. 2. in domum

Orasani Procopii quas Moguntia Anno 1538. 8. impressis
ribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum
copii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Orasanes obli-
tas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat
atalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. pu-
ica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex
eschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcano, &
ind ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis
me infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulca-
o extendata, & eorundem operum nova versa latina ab eodem
alcario confecta & haecenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in fo-
1, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotat
nibus MSS. Davidis Blondelli. Credibile est hos libros ex auctio-
Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editio-
Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. I. p. 228. hujus capi-
dicere me memini.

K k Alii

- Æthiopum Rex Ἐθιοπία Christianus 60.
 Alexander Logotheta cognomine ψαλιδίον sive forficula, quod a
 reos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Sen
 tot CPol. 64. 314. seq. 324.
 Ambrus Saracenus Christianus 136.
 Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.
 Anastasius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν ἐπὶ σωίσει ἔχων 93.
 Andreæ Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquiaz. Æ. 14.
 Andreas Ephesi Episcopus A. 9.
 Antz & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris &
 sectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illoru
 moribus & institutis.
 Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.
 Apio Ægyptius, Qvæstor exercitus, consors Imperii ab Anast
 declaratus 23.
 Apollodorus Damascenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.
 Apostolorum templa Æ. 13. 95.
 οἱ ἀναγραφάμενοι τῶν ἰσορίων τὰ ἀρχαῖα. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 6
 Arianos in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. Trasim
 dus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos
 τὰ εἰς δόξαν ἑρθῶς ἡσκησας 227. Romani milites quidam Ari
 236. Gelimer noluit μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ δόξης 256. Ari
 prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ἑρθῶν ἀπὸ τοῦ
 μέν τὴν Ἀρειανῶν γνώμην 320. Arborychi & Germani, Christi
 non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης
 θῆς ἔσαν 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.
 Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes ὁ δόξης 1;
 320.
 Aristoteles Euripi æstum non valens perscrutari, prę mœtore obit
 ἡ τῶν Ἀρμενίων ἰσορία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων Φωνῇ 303.
 Arsenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.
 Asclepiodotus. Vide Pastor.
 Astrologi puniti à Justiniano A. 36.
 Athalaricus Φοιδῶν ἐς γραμματεῖς iussus, 311.
 Athanasius præfectus 294. 298. 299. Alexandri ad Alaricum leg
 frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. præfect
 prætorii Italiz ibid. sq. & 460.

interpretis, ut notas Alemanni quas quas representavit, cum Eichelii consutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justitiam laesum Majestatemque retineatur, libris omnibus ac aequo judicio, laudaret. Necesse Regis dignissimum Lupara, ac in ea fero palmarum Historia Byzantiae librum usque habere. Jam Anno 1695. in praeat. ad libros 2. de navis jurisprudentia ante Justinianum Vir Consultiss. Christophorus Thomaeus professus est, dicens se editionem meditari Historiae Arcanae Procopii, cum junctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed haecenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quaedam ex arcana Procopii Historia ab *Rugone Gratia* latine versis leguntur in ejus Historia Gothorum pag 519-528.

Loca duo, propudiosa Theodorae exponit libidines, quae in editis desiderantur primis ex MS. Vaticano protulit & cum Latina sua versione vulgavit Bernhardus Moneta T. 3. Menagiana. p. 259. seq. edit. Amst. 1716. 12. quae expressa ex Parisiensi 1715. 2. in 8. nonam.

Oratiana. Procopii quas Moguntiae Anno 1558. 8. impressis scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor Oratiana obliquis rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecae V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractae pag. 85. occurrit Procopius Graece ex Haeschelii editione infinitis locis emendatus à *Bonavi Vulcanio*, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis parvis infinitis correctum. - Praeterea Procopii opera latine, à *Vulcanio* emendata, & eorundem operum nova versio Latina ab eodem *Vulcanio* confecta & haecenus inedita, à *Voluminibus* MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. *Davidis Blondelli*. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capituli dicere me memini.

K k

Alii

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine
 educens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valenti-
 niano A. C. 365. Vide Simonidum ad Sidonium pag. 170. &
 pag. 191. Etiam de Procopio Anthemii filio & genero Val-
 erii Socratem pag. 87. & ad Ammianum XXXI. 3. & XXXVI. 6. Au-
 t quoque Jacobum Godofredum in Protopographia Cordicis
 adofiani pag. 280.

Procopius *Cæsarea* Cappadociae Archi-Episcopus, Photii in Synod
 A. C. 879. secutus contra Ignatium: Vide Allatum de Sy-
 rhoriana pag. 148. seq. & Synodi ipsius Acta ab Harduino
 Concilior. edita.

Procopius *Chartophylax* Pol. cujus *synonymon* S. Joannedi Apost
 & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum
 Incipit: *Ἐν τῇ πόλει τῇ Παιδείᾳ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ τῶν*
 MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius, C. Politanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. ad
 Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius, Præfectus sub Constantino Copronymo. Hist. Miscell.
 41.

Procopius *Diaconus* haud credo à Chartophylace diversus, quid
 elogium S. Marci Evangelistæ, quod Latine ex Jo. Francisci
 bani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. Aprilis
 Græce in appendice pag. 748. T. 3. in Actis Sanctior. A
 è MS. Vaticanò. Incipit: *Ὁ δὲ ἀποστόλος κατὰ τὴν Πί-
 96. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combesii, &
 ce atque latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Pet
 fino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylactis
 mium Angelorum Michaelis & Gabrielis memorat. All
 pag. 81. de Simeonibus.*

Procopius Edeffenus, Palæstinae præfectus sub Anastasio Imp.
 meminit Procopius Cæsarensis *ἐν ἐκτίσματι* V. 7.

Procopius *Gazani* Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus,
 ceptor Choricii Sophistæ qui ei etiam successit & defunctus
 ferta Oratione laudavit, quam una cum eximius Procopii
 jus Commentarius in *Oblastichum*, & *Canticum Canticorum*

Bibl. Augustanz. * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis eder amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. *Ἐξηγητικὰς* illas *ἐκφράσεις* in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hætenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauseri, qui scholia in Genesin, Exodum & Leviticum *ὑπέγραψεν*, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thraſybuli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum & duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem *Ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομή* in *Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montſaucanus in Palzographia Græca pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in *defensione Epistolarum Pontificum* IV. 4. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii *Commentarium in Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580. fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii *λόγοι* sive *Omissiones* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratoria* in varias ideas efformatz, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazzi ineditas memorare videatur. De *Epistola* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Æneas Gazzus ejus æqualis *Epistola* 19. *ὁ ἐμὸς Προκόπιος*. Isaacum vero Voslium, qui responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex *Epistola* 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in *Ægypto* commemorantem concludere voluit Procopium *Epistolarum* scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

Kk 2

Proco-

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, cumque ipsum quo usus Claudius Thraſybulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. Bibliothecæ Criticæ pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæsarex sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hefychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit: Προκοπίῳ τῷ θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐσφράνισεν, τὰ ὅσα αὐτῷ ἰδὼν.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 521. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moyssis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS ē Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Periclez, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum juri civili Alexandriz d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religione

* Agathias ipse proœmio Historiz: Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὴ ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς, Μερνόνιου Πατὴρ; Τέχνη δὲ τὰ ῥωμαίων νόμιμα, καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων αἰῶνες. Μυρίνα δὲ Φημι, καὶ τὸ Θρακίον πόλισμα, καὶ δὲ αὐτὸς ἐτέρεα τῇ τῇ Εὐρώπῃ τυχὸν καὶ Λιβύῃ τῶνδε κελύφαται ὀνόμασι. ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Ἀιολίων ἀποκισμὸν ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τῆς Πυθικῆς πείραται.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, ὡς τῶν τῶν Συμυρναίων λεγομένων, καὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hanczkus lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾷ legatur Συμυρναῖος, licet Μυρινᾷ in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide, & Holstenium ad Stephanum Byz. p. 215.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἐστὶ δὲ τίς Περικλῆα, γυνὴ τῆς; ἀνδρὸς ἀρετῆς
Ῥητορὸς ἐξ Ἀσίας ὄνομα Μερνόνιος, &c.

Habuit & Agathias sororem cruditam *Eugeniam*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52 edit. Regiz.

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atque ipse non uno loco hoc tradit, tamen quæ in urbe id fecerit nunquam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspicio Byzantii, ubi defunctam sepulcrum; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo scilicet Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, & eversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justique & æqui & sectandæ in judicando modestæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post Justiniani Augusti A. C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edidit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis libros K initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi definit Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qui Agathiam continuavit) Menandros & Hefychioque illustri Constantinus Porphyrogenetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphaniensis libro. 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præxit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio-

- f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: *Χριστιανοὶ δὲ ἅπαντες τυγχάνουσιν ὅντις, καὶ τῇ ὀφειλῇ τῇ χειρὶ δέξιν*. Tum longe magis id. parebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Quia illo ipso ex loca lib. 3. pag. 77. ubi memoratur *Σταφύλις ἡ Σαυροῦ καὶ ἰατρῶν, διὰ τὴν ἰατρικὴν τέχνην*, et quo non fuisse Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græciæ pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam quod ait *Φασὶ*, non necesse est ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyse, *ut serunt*, apud Chalcidum pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet ipsis plane perivatis, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathie dicitur *ἡ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα* lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. *ἡ ὡς ῥωμαίοις κρείττω ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα*, uti apud Eusebium IV. 8. Hist. *ἡ μόνη ὡς πᾶσι κρείττω καὶ ἀνομολογούμενη*.
- g) Agathias sub init. libri III. *εἰδὼς δὲ, εἰ ἐπ' ἐμὴ ἐστὶν, καὶ ὅτι λατρεῖται παῖσι, ταῖς Μύσαις. Φασὶ, τὰς χάριτας καὶ αἰμύγναι*. De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.
- h) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Johnem* popularem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiarum composuisse quidem, sed nondum in vulgus dedisse, *ὅτι καὶ μὴ πᾶσι ἐτύχον ἐκδοθῆναι*.
- i) Ita recte Labbeus in præreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 558. Annus duodevigesimus Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. pag. 66.
- k) Agathias ipse in præmio, & Svidas in *Αγαθίας*.

Editiones Agathia.

Latine ex versione *Christophori Persone*, Prioris S. Balbini (sed qui integre hinc inde, ut in proœmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) Rom. 1516. fol. Augustus Vindel. per Signum mundum Grimmium & Marcum Wirfungum. 1597. 41. Socius Procopio ac Jornande, Sidonii Apollinaris Epistola. ** de Theodorico Imp. & Leonardi Aretini libris IV. de bello Italico contra Gothos, & Chuonradi Peutingeri Augustani de Gentium quorundam emigrationibus, præmissa Beati Rhenani præfatione, Basileæ 1531. fol. apud Jo. Hervagium, Lugd. 1594. 8. Antiquæ compendiosis, ex Jo. Lemaire recensione sive interpolatione & cum ejus notis, ibid. apud Petrum Pernam 1576. fol. Dedicatio Personæ ad Sixtum V. ex MS. Vaticano 2000. 4. publici juris facta legitur in Diario Veneto eruditorum Italiz. T. XIX. p. 347.

Excèrpta à libro I. & II. Agathiz ad Gothos pertinentia, *Ægeus Græcæ* interprete, in ejus Historia postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum, Amstelod. 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemque notas & castigationes una cum Coronide Epigrammatum Agathiz, Metaphrasi donata à Josepho Scaligero & Jano Doula, Lugd. Bat. 1594. 4. Vulcanii versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat Maltretus ad Procopium.

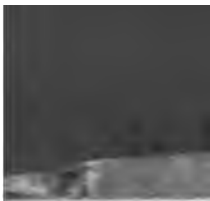
Græcè & Latine cum Vulcanii versione, Paris. 1660. fol. in qua editione nihil accessit prætersplendorem chartæ typorumque & quod Græca ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. Græci Historiarum Agathiz Vaticani meminit Gesnerus, sed qui fallitur quando Agathiam suspicatur collegisse Apophthegmata Philosophorum, quia in Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ statim post Agathiam illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice Agathiam vertit post *Fumatum*, cujus interpretatio cum Procopio

* Vide Hadr. Junium lib. I. animadvers. cap. 4. Vulcanium præf. & in notis passim earumque extremo: Vossium arte Historica pag. 94. & Reinesium Var. lect. p. 416.

** Est illa libri I. Epistola secunda.

ET ALIA SCRIPTA.

263

pio prodit Paris. 1587. fol. *Ludovicus Confinus*, Paris. & Amst. 1685.
12. tomo secundo Historiz Byzantinæ Gallica lingua donatæ,
13m

Alia Agathia scripta.

Epigrammatibus LXXX. quæ leguntur in Anthologia & ad calcem
editionis Vulcanianæ, nec minus de *ῥύλα* five *συμπατι* *Ἐπιγραμ-*
μῶν quod ille ex *Epigrammatibus* Poëtarum sui temporis con-
cinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. *Epi-*
gramma ejus in *Sophiam* *Justini junioris* legitur etiam apud
Zonaram. *Epigramma* nescio cujus in *Butelinum* *Francorum*
Ducem a *Narsere* debellatum, quod habet *Agathias* libro II. p.
47. occurrit quoque in themate secundo *Thematum Occidentis*
five *Europæ Constantinii Porphyrogeniti*, sed mutilum, quia
Fed. Morellum interpretem *Gallum* puduit credo reddere
hæc verba:

Ἦνκα φεγγαῖα ῥύλα κατέκτανεν ἑσθονὶς αἰχμή.

Sed restituit illa in novissima *Constantini* editione clarissimus
Bandurius.

ripserat porro *Agathias* præter alia multa Poëtica quæ vocat *ἄγ-*
νίσματα etiam opus eroticum *μύθοις πεποικιλμένον ἐρωτικῶς*, in
scriptum *Δαφνιακά* *Daphniaca* *Svidæ* memorata, ut *Ἰωάννης*
ut ipse in procemio *Historiæ* auctor est, libro IX. ut idem docet
hoc *Epigrammate*, VI.9. *Anthologiæ* pag. 425.

Δαφνιακῶν βιβλῶν Ἀγαθίῳ ἑνὶς εἰμι,

Ἀλλὰ μὲν ὁ τεκτὴνας ἀνδρόσσαι, Παφίη.

Οὐ γὰρ Περιέσθι τόσον μέλα ὅσων ἐρωτὶ &c.

INDEX Scriptorum ab *Agathia* allegatorum
aliquot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Ἡ ἀπαισιότητα τῶν Ἀγνῶστων
ἀγνῶστων 154.

Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73.

Ejus *Daphniaca* & alia scripta 5.

Ἀλαμανικοὶ μάντις 42.

Alexander Polyhistor *Historical*

63:64.

Alexander Medicus 149.

Anthe-

- Anthemius Trallianus machinarum structor CPoli 149. seq. 152.
 Poëtz de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.
 Aristoteles 149. cujus scriptis in Perficam linguam translatis delectatus Chosroës 66.
 Asclepiadz clari in Coinsula 53.
 Asinius Quadratus, Italus de rebus Germanicis accurate scripsit 17.
 Athenocles, Berofus & Simacus (Symmachus) Assyriorum Medorumque res gestas scripsere 62.
 Ἀσκληπιάδης βασιλῆος διφθέραις ἀναγεγραμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βασιλέων 141. βασιλικά ἀπομνημονεύματα ibid.
 Berofus Babylonius 62.
 Bion Historicus 63.
 ἀνὰ τὴν ποίησιν (Callimachus) 69.
 Ctesias Cnidius Historicus 63.
 Damascius Syrus Philosophus 69.
 Delphicum πρῶτον, Νοστέ τοῦ ἴψου 4.
 Demosthenes Thucydidis studiosus 66.
 Diodorus Siculus 55. 63.
 Diogenes Philosophus Phœnis 69.
 Dioscorus Medicus 149.
 Epigramma in Butelinum Francorum Ducem 473 in Cimonem rusticum de Trallibus singulariter tum 55.
 Eulamius Phryx, philosophus
 Eutychianus junior
 Ἡ Γετικὴ τῶν Ὁρμηνοῦ 2.
 Hermias Phœnix, Philosophus 69.
 Herus lucerna & Leandri res Sestam περιλάλητον σὺν καὶ ἐννομαστῶν τῶν φαιων
 Herodorus 59.
 Hippocrates Cous 53.
 Homericus Theristes 68.
 Isidorus Gazzus Philosophus
 Isidorus junior machinarum bricator 152.
 Jurisconfulti (νόμον ἀφῆν)
 Beryto terræ motu concubonem commigrantes 52.
 Justiniani Novellæ 145.
 Magi 135. Persarum 65. 68.
 Manichæi 62.
 Marfyas 133.
 Metrodorus Grammaticus 1
 Nonni Panopolitæ Dionysii 133.
 Olympius Jurisperitus 149.
 Oraculum de homine impij sepeliendo 72.
 Pabecus conarius scientiaralis peritissimus 65.
 Paulus * Cyrus Florus de tei Constantinopolitano, veri Hexametris 153.

• * Vel Paulus Cyri F. Flori nepos.

AB AGATHIA LAUDATORUM. 265

- Periz Astrologi** 154.
Pindarus (ἡ Λύρα ἢ Βοῶν) 72.
Plato 4-69, 138. 147. Ejus **Gorgias** 69. **Gorgiam**, **Phædonem**, **Parmenidem** & **Timæum** **Perfice** translatos legit **Chosroës** 66.
Priscianus Lydius Philosophus 69.
Procopius Cæsareensis Rhetor 7-10. (ubi **Historiarum** ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus **elog.**) 138. 140. 141.
Pyrrho 68.
Φυσιολογῶν de causis motus terræ 52.
Sergius Perficez lingvæ in Græcam interpres apud Regem **Chosroëm**, ex Regiis commentariis res Persarum & instituta Regumque successiones Græce exposuit & cum **Agathia** communicavit 141. **Agathiam** in relatione illa de Regum successione semel iterum lapsam notat **Josephus Simonius Assemanus** T. I. **Bibl. Oriental.** p. 7. & 8.
Sextus Empiricus 168.
Sibylla 20. 21.
Simplicius Cilix, Philosophus 69.
Socrates 138.
Symmachus, supra, in **Athenocles**.
Uranius Syrus Medicus, Aristotelis Philosophiæ peritum se jactans 67. 68. 71. **Ἐφεσικὸς** sive **Scepticus** 68.
Xenophon 59.
Zamolxidis νομίμα 2.
Zeno Rhetor Byzantinus 150. seq.
Zoroastris Oromasde δίδαγμα & νόμοι, 62. Idem **Ζωρόαδης** sive **Ζαράδης**, auctor **Persis** & **Μαγικῆς ἀγυστίας**, ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam à Preco- pió memoratorum : ad paginas edit. Paris.

*Soli numeri libros Historiarum, & præmissum libros de Edificiis,
& Anecdota denotat.*

- A** **Cacius Episcopus CPol.** 195.
S. Acacii templum. **Æ.** 15.
Adolius Armenius Acacii F. Silentarius τὰ εἰς τὴν ἡγεσίαν ἐν παλατίῳ ὑπηρεσίῳ 138.
Advocati legati ad Principes 147. 316.
Egistus infans à capra nutritus 427. seq.
Æthyli Prometheus solutus 579.
Æneas 349. 627. 629. **Anchizæ F. conditor Æni opidi.** **Æ.** IV. II. pag. 90.

L1

Æthio-

Libri scilicet Pars Altera.

- Æthiopum Rex** Ἐθιοπῶν Christianus 60.
Alexander Logotheta cognomine ψαλιδῶν sive forficula, quod au-
 reos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Seng-
 tot CPol. 64. 314. seq. 324.
Ambrus Saracenus Christianus 136.
Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.
Anastassius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν ἐπὶ συνίσσει δῶν 93.
Andrez Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquix. Æ. 14.
Andreas Ephesi Episcopus A. 9.
Antz & Sciaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris ef-
 fectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum
 moribus & institutis.
Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.
Apio Ægyptius, Qvæstor exercitus, consors Imperii ab Anastasio
 declaratus 23.
Apollodorus Damascenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.
Apostolorum templa Æ. 13. 95.
 οἱ ἀναγραφάμενοι τῶν ἰσοριῶν ἡ ἀρχαιοτάτα. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.
Arianos in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. Trasimar-
 dus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos
 τα εἰς δόξαν ἐρθῶς ἡσκησας 227. Romani milites quidam Ariani
 236. Gelimer noluit μετὰ τὴν δόξαν ἔχειν 256. Ariani
 prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ἐρθῆ ἀποστο-
 λῶν τὴν Ἀριανῶν γνώμην 320. Arborychi & Germani, Christiani
 non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης ἐρ-
 θῆς 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.
Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes ἔχουσιν δόξαν 176.
 320.
Aristoteles Euripi æstum non valens perscrutari, prę mœtore obit
 ἡ τῶν Ἀρμενίων ἰστορία 15. Æ. III. 1. p. 52. ἡ Ἀρμενίων Φωνή 303.
Arfenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.
Asclepiodorus. Vide Pastor.
Astrologi puniti à Justiniano A. 36.
Athalaricus Φοιδῶν εἰς γραμματιστὴν iussus, 311.
Athanasius pręfectus 294. 298. 299. Alexandri ad Alaricum legatus
 frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. pręfectus
 prętorii Italix ibid. sq. & 460.

Augustus Episcopus 117. eius ad Chastum literæ 118. Augustus
 Augustus sacerdos in templo Sophiæ CPolm. 170.
 Augusti huius χῆμα indutus Joannes Cappadox. ex divinatione
 21. 22. quidam sperans se fore Augustum Imp. 170. 171. S. Bacchi
 S. Bacchi templum Æ. 12. Bacchus Salomonis Ducis frater 287.
 Baptismus Σαμ. λυτρεῖν. Θεία λόγια πρὸς τὸν βαπτισμὸν 287.
 λυτρεῖν ἀξιοῦν. 209.
 Episcopus Constantinensis 120.
 Bartholomæi Apostoli templum. Æ. 31. 35.
 Basiliscus Imp. Eutychem sectam fovens 195.
 Belisarius post triumphum restituit templo Hierosol. vasa 7. quæ illi
 triumpho duxerat Titus Imp. 255.
 Blemyes & Nobatz colunt Isip. 11. Oflin. Priapum. Blemyesia Soli
 hominem immolant. 59. seq.
 Boethius à Theodorico injuste occisus. 310. eius uxor Rusticiæ
 Symmachi filia 514.
 Bonifacius Gelimeris γαμματοῦ Byzacenus 245.
 Braducius 166. vñib. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
 Candidus Sergiopolis Episc. 99. 135.
 Καρρηνοὶ & χρεῖταιναι ἀλλὰ δόξης ἢ παλαιᾶς 120.
 Catholicus dici solitus Episcopus Perfarmeniz regionis Δεβ. 149.
 Chalcedonenſe Concilium A. 78.
 Christianos Catholicos hæreticos oppositos vocat δόξης ὄντας ἀρ. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
 Chryſes Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.
 De cometis variz doctorum ſententiæ 95.
 Conſtantineus quæſtor, legum non imperitus ſed malus A. 59.
 SS. Coſmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.
 S. Cypriani templum & feſtum Carthagine 226. circa illud oriri ſo-
 L. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 53

- lita tempestas *καταιγὶς* ibid. & 224. Cyprianus in fomno visus Christianos solatur 227.
- Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
- Cyrus opidum à Judzis conditum in honorem Cyri à quo libertati restituti ex Medorum in Assyriam captivitate *Æ. II. II. p. 49.*
- S. Cyrilli castellum *Æ. 83.*
- Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
- Datus Mediolanensis *ἱερέως* 406.
- Demetrius Philippensium in Macedonia Episc. supra in Hypatius.
- Alii duo Demetrii. 480.
- Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
- Dianz Tauricz sanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
- Diogenes *ἀνὴρ αἰσῆος* A. 48.
- Ecclesia, templi nomen Antiochiz 110.
- Ἑλληγίζοντες Ῥωμαῖοι* 165.
- Elpidius Medicus Theodorici 311.
- Ephrazmius Antiochiz Archi Episc. 103.
- Epiphanius Episc. CPol. 207.
- Episcopus svadet bellum Vandalicum; dissuadente Jo. Cappadocæ præfecto Prætorii 203.
- Ἐπισκόπος δόκησιν τε καὶ ὄνομα πειθεσθῆναι* 441.
- Epistola Avgari & Christi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 318.
- Antalz ad Justinianum 290. Auximianorum obsessorum ad Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370. 492. ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem 438. seq. ad Theodebertum Francorum *ἡγεμόνας* 449. ad Totilam de Roma non excludenda 517. Cabadz ad Justinum de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201. ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godz Gothi ad Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justiniani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad *Φεαγγῶν* Francorum *ἡγεμόνας* 320. ad Gelimerem dux 200. ad Principes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323. Iusti ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437. Maurorum ad Salomonem ducem. 258. Mermerois Perisurum ducis ad Gubazem Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad

A PROCOPIO MEMORATORUM.

269

Belisarium 39. seq. Pharez ad Gelimerem 249. Praejecta ad Justinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. seq. Theodati ad Justinianum 322. Theodoræ ad Belisarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totila ad Senatum Rom. 485. ad Justinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrila Gothi ad Valerianum 646.

μαῖος, opidum in Africa 192.

οὐκ ἐπὶ τὰς νεμεζοντας θεῶν ὄμιλον 419. senes interficiunt; & ad mortui mariti triumphum uxor vitam finit laqueo 419. sub Justiniano Eruli facti Christiani 421. sed perfidi & nefandæ libidinis 422.

ἡνίκα, θρηνησάντων τῆς πολυθῆτος ἐνέσση. A. 110. τὴν ἑλληνικὴν καλὴν μέλην ἀδύτων id. 113. παλαιὰ δόξα ἦν εἶναι ἑλληνικὴν καλὴν νομοκράτειν 76. 375.

Evangelia juratum 289. A. 18.
angelus Cæsariensis Rhetor A. 86.
aris qui templum S. Michaelis condidit 113.
idubius Episcopus Persarmeniæ 148.
igenius Martyr A. 62.
lebius Cyzici Episcopus 78.
itychis secta. vide in Basiliscus.
bula de hirco & leone 10.
ustinus Samarita. vide Arsenius.
stum Paschatos 269. πρώτη ἡ εὐρυς ἡμέρα ἦν μεγάλην καλῶσι 270. ante Pascha jejunium 53.
eniki εὐρυς 262.
delius praefectus pratorii εὐζόμενος εἰς τὴν πύλιν ὕψατος ἡμεῶν, ἐπὶ de a Gothis occisus 416.
eminas fatidicas Mauri consulunt 253.
anci, Christiani licet, πολλὰ τὴν παλαιὰς δόξης φυλάττειν 448.
eorgius ζυγιστάτης καὶ τῶν ἀπορήτων τῶν βασιλευσίων κοινῶν 133.
162.
eorgii Martyris templum. A. 58.

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIII. & quartus induciarum quinquennialium cum Persis, pag. 566.
 Gothici belli i Justiniani 9 Christi 535. Procopii Hist. p. 326.

ani							
2	—	10	—	536	—	—	391
3	—	11	—	537	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	559
15	—	23	—	549	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	615
17	—	25	—	551	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	666

Γραμοὶ pro convitio A. 69.

Γράμματα πολὺ καὶ ὡς αἰνέσις, Gothorum iudicio 312.

Hebrorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων γραφή Vanitas Pliniana
 quam in ore habuit Gilimer 556. Hebrorum divinationi
 clarum consultit Theodatus 330.

Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.

Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.

Herodotus Halicarnassensis, libro quarto Histor. 578. 579.

Himerius Thrax, Dux 291.

Homerus 6. 337. 628. & præf. de Alex.

Homeritæ Rex Ἑρμῆς Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius in templo Sophiae Christi obtruncatus A. 29.

Hypatius Ephesi & Demetrius Philippensium in Macedonia Episcopi

pus veniunt ad Episcopum Rom. 552. ἡ ἑξῆς ἡ ἑξῆς

αὐτοῖς ἀντιλέγουσιν ἀμφαγούσας 314.

Jacobus Eremita in Syria 20.

S. Ia templum, ἡ ἁγίας Ἰας. E. 22.

De Jani templo locus insignis 375.

Iberes optimi Christiani 33.

IOSEPH ὁ ΘΕΟΥ παῖς E. 104. ejus cum Samaritana colloquium.

ibid. ἡ θρωπὸν ἥπερ ἐβέλετο γογονῶς ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ Μηρός E. 12. particula crucis Christi Apameæ 115. quotannis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola Christi ad Avarum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum ὁ μεγάλῃς ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum Σοφίας, ἡ αὐτὴ δὲ μάστις ἧς Θεὸς πρέπει τὴν ἐπανομίαν ἡγούμενοι 193.

Inscriptio navis Agamemnonis, quam Gerefti Euboeæ opido Tenechus dicavit Dianæ Bolosiz sive Lucinz 629.

Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. E. II. 18.

Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito nomine 78.

Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.

Joannes Episcopus CPol. A. 21.

Joannis Theologi templum Ephesi E. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.

Joannis Baptistæ templum E. 21.

Josephus τῶν βασιλείων πολέων γραμματεὺς 272.

Josua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμεῖς εἰσμεν οἱ Φογῶντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ ὁ Ληστὴς ὁ Ναυῆ.

Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Cæsius 629.

S. Irene. infra in Sampson.

Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat. A. 83.

Isidorus Misellus, Mechanicus. E. 5. 7. 9. 34. 44.

Judæi Neapoli. 329. 335.

Juliani templum Antiochiæ III.

Julianus ἀπορήτων γραμματεὺς II 3.

Junilius Afer quæstor latine peritus. Græcæ. A.

Justinianus prima, ArchiEpiscopi filius

Justiniani imp. icon. A. cap. 8. πρὸς

πλείστον ἀσφάλειαν ἔχον ἐν ἀσφάλειᾳ

ἰσχυρῶς καὶ 2. 549.

Θεῶν φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Praefectis peccantibus 601. Leges suas refixit ipse A. 43. 61. 80: neque secundum eas judicare pensavit. A. 41. per biduum interdum cibo abstinens A. 25. praesertim ante Pascha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκοδομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Justiniani annus *quartus* memoratur in Hist. pag. 47. *annis* VII. 207. *annis* X. 269. XIII. 94. 97. XVI. 287. XIX. 305. XXII. quo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. quo Procopius scripsit ἀνέκδοτα A. 66. 71.

Justinus (Senior) Imp. ἀναλφάβητος A. 101. 102.

SS. Laurentii, Prisci & Nicolai templa. Æ. 17.

Lazi Christiani 161. Colchi à Lazorum Episcopis Sacerdotes accipiunt 568.

Leontius Referendarius 450. A. 51.

Lex sive mos communis νόμος ἀνθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.

Lege Romana ante Justinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de prescriptione triginta annorum 182. Lex Persarum ne hostem licet victum in ditione hostili equis persequantur 14. Lex Cabadz Regis Pers. de promiscuo concubini 14. Lex Persica de Magistratibus hereditariis 19. de Regi creando qui integer & nullo vitio corporis foedus esset 30. 60. 590. alia de non humanis, sed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.

Liberius ἀπὸ καλῶς καὶ γαθῶς ἀλαφροῦς 318.

Δογγιβάδα Christiani 420.

Lucas Evangelista. Vide Andreas.

Lyfippus Sicyonius statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus bos xnum Romæ 626.

Magi Persarum à Regibus consulti 10. seq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium quo Magi explorant Arfacis Armeniæ Regis fidem 16.

Manichæi & οἱ καλέμφοι πολυθεῖς A. 35. Magis studiosi A. 65.

Marcellus δικαίᾳ ἐπιμελῆτι ἀκριβοῦς, καὶ ἔ ἀληθῆς ἀλαφροῦς ἐραστὴς 540.

Mariz

Mariz *Θεότοκος* templa 592. *Æ.* 11. 12. 17. 21. 49. 58. 102. 105. 107. 111. 112. 114. 117. *A.* 11. & in latino 71. (perperam id quidem, vide *A.* p. 216.) *ἐκ τῆς Θεοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν Μητέρα ἰτέον* 11.

Quadráginta Martyres Legionis duodecimæ. *Æ.* 18. seq.

Mauri *Φαινικὸν Ἰδν* *Θ.* *Æ.* lib. 4. cap. 3. pag. 112.

Mebodes Cabadæ Persarum Regis testamentum scripsit 63.

Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.

SS. Menz & Menzi templa. *Æ.* 22.

Michaëlis Archangeli templa 113. *Æ.* 20. 21. 22. 49. 99. *A.* 48.

Mimi *A.* 28. & *ὀρχησά* apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum aiebant in Italia quam tragædos, mimos & piratas 358.

S. Mocii templum. *Æ.* 15.

Monachi visum. *A.* 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέτες 21. seq. οἱ εἰς τὸ θῆον ἀκριβῶς ἡσκήσασιν. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.

Monasterium, *μειλίνοια* dictum, è lupinari. *Æ.* 21. sq. adde *A.* 49. sq.

Monasteria S. Thalelzi & aliorum *Æ.* 107. Quadráginta quinque Sanctorum. *Æ.* 58.

Montanistæ, *Μοντανοὶ* *A.* 34. ἐν Φρυγίᾳ id 35.

Mopsusvates, Mopsvestiz conditor. *Æ.* lib. 5. cap. 5.

Moses 257. *Æ.* lib. 5. cap. 8.

Οἱ τῶν Μουσικῶν ἔργων τεχνίται. 122. Vandalis ἀκρόσματα συχνὰ καὶ θείματα ὅσα μουσικᾶτι καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μουσικοῖς ἔργα τοῖς χερσίν. 374. sq. ante portam in obsidione & excubiis cum canibus.

Myronis statuarii *Βοῦιδιον* Romæ 626.

Nespolis Christianos incolas jam olim (ἄνωθεν) habuit 332.

S. Nicolaus. Vide Laurentius.

Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.

Oraculum Orestis & Iphigeniz datum 48. aliud de Palladio 349.

Osiris Deus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. *Æ.* lib. 6. cap. 1.

Παλαιότεραι τισὶ γεγραπταὶ de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 566.

Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Ænez à Diomede datum 349 sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante quodam dicto 225.

S. Pancratii porta Prænestæ & Romæ 357. seq. 381.

S. Panteleemonis templum, *Æ.* 22.

Mm

Pa-

- Paſtor & Aſclepiodorus, Rhetores Neapoli 328. 329 336.
 Pauli Apoſtoli porta Romæ 551. & templum 396.
 Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεισέκει τῇ τῶν ἰουδαίων ἐπιμελείᾳ. 2
 Paulus Episcopus Alex. A. 78.
 Paulus ερμηνεύς, ὃς Γραμματεὺς παρ' Ἀντιστοχίου ἐφείητο. 102.
 153. 159.
 Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. seq. alius 649.
 Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. seq. Totil
 templo Petri Romæ occurrit, τὰ δὲ Χριστὸν λέγει ἐν χειρὶ Φ
 513. Archidiaconus, Vigili Episcopi Rom. nomine in
 Alexandriam. A. 79.
 Perſarum πυρεῖον ſanctiſſimum habitum, in quo ignem æternum ſ
 bant Magi. 147. Solem orientem adorant quotidiē 11. Sa
 qvem pejerat Perozes Perſarum Rex, ab Hunnis in acie de
 xillo ſuſpenſus, atqve inde victi Perſæ. 12. vide & inſi
 Lex.
 Petri δὲ τῶν Χριστὸς Ἀποστόλων κορυφαίη ſepulchrum & porta Romæ, &
 Aurelia 359. muri pars Romæ in Apoſtoli tutela 368.
 τὸν Ἀπόστολον σέβοντα ῥωμαῖοι καὶ θεοφασί πάντων μάλιστα 368.
 tri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothiſ etia
 honore 396.
 Petrus Juſtini Imp. γραμματεὺς, inde Dux 124. στρατηγὸς ſub Juſti
 no 34. 55.
 Petrus Barſames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.
 Petrus Theſſalonicenſis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Arnaſi
 tham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atqve inde Mag
 officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Chofroën Perſæ
 Regem 591.
 Phidias Athenienſis ſtatuarius 626. Æ. lib. I. cap. II.
 Φιλοσόφων τις ἐκ Περσῶν. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: ὡς καὶ
 ἐναντιώτατα ἐν ἀνθρώπων φύσει ζυμασθῆναι εἶναι ὅσπερ ἐν τῶν χρωμ
 μίξῃ. id.
 Φοινίκων τὰ ἀρχαιότατα ἀναγεγραμμένοι 257. Phœnicum lingua ſu
 tur Mauri 258.
 Photius Belifarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Conſularis A. 6. Mo
 chus A. 11.
 S. Platonis templum Æ. 15.

Boëtarum *ἐβηταί* ylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo vin-
χαραίχης appellant. *Æ.* lib. 4. cap. 7.

Porphyrus ceteri *πύρρος* nomen 532. (al. *Πορφύριος*) centum & quin-
 quaginta amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati
 decem. id.

Praxiteles statuarius. *Æ.* lib. 1. cap. 11.

Πραξιτέλης, *Ἡρόδοτος* τὸ γένος 831.

Priscus, vide Laurentius.

Priscus Justiniani Imp. *ἐπιστολογράφος* A. cap. 16. à Theodora co-
 gitur Monachus fieri. id. p. 47.

Priscus Emesenus falsarius. A. cap. 28. pag. 80 seq. !

Proclus Justiniani Imp. *κνίστωρ*. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Belisario datus *ἐμβυλάς* à Justiniano Imp. 35. quæ vidit
 scripsit 6. somnio confirmatus ut in expeditione Vandalica
 Belisarium sequeretur 207. Syraculas missus. 211. seq. bono
 omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit seditionem
 271. seq. missus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen
 non adiit 423. diu in Africa se fuisse testatur A. 53. Cæsaream
 patriam suam laudat, *ἐν Καισαρείᾳ τῇ ἐμῇ* A. 35. Controversias
 Christianorum enarrare non vult; quia stultum putat divina
 nimis alte scrutari, cum ne in humanis quidem satis sapiamus.
 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657.
 660. A. 15. 31. & passim. Consilium dat Belisario de signo pu-
 gnæ & receptus dando tuba duplici, coriacea altera, altera ænea.
 444. Libros *περὶ πολέμων* scripsit ante libros de *ἑδificίῃς*, illosq;
 laudat *Æ.* lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6.
 cap. 5. & 6. Libros de *ἑδificίῃς*, Justiniano adhuc superstiti *Æ.*
 p. 98. Anecdota itidem superstiti adhuc Justiniano A. p. 88. an-
 no illius XXXII. A. p. 67. 71. sed post Theodoræ * obitum A. p. 2.
 47. 51. narrat quædam, præfatus ipse se ea non credere 330. 624.
ἔκ. ἐν τοῖς ἑμῶν ὁδοῦ λόγους 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422.
 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620. 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34. 37.
 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium subjuncta libris

M m 2

o c t o

* Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperatoris Justiniani XXXI, tertio indicia-
 rida quinquennadiu cum Præf. vide Procopium III. 36. de bello Gothico. Li-
 cet autem superstiti Justiniano scripsisse se Anecdota Procopius quædam edidit, edi-
 disse tamen haud crediderim.

- οὐτο Historiarum voluisse tanquam nonum librum, licet ve-
tur hujus se causa annumeratum iri *τραγωδίασιν & fabula*
ribus. A. 2. Liber quartus de bello Gothico diu post priorum
tus, nec tantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani
auspicio gestis *ποικίλην ιστορίαν* exhibet 565. 566. *ἐν τοῖς ὅποι*
λόγοις 79. 372. *ἦν τῷ πρὸς Γότθων μοι γέγραπται* 181. *ἐν τοῖς*
Γότθων εἰρήσεται 181. *ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις* 181. *ἐν τοῖς*
ὅθεν λεγέται χρόνοις 196. *ὅτε με ὁ λόγος* *ἐς τῶν ἰταλικῶν πόλεων*
τὴν ἱστορίαν ἀγοί 268. Temporis quia utitur Procopius
tionem vide supra in *Gothicum bellum & Justinianus*.
- Proverbia *καθ' ἑκάστην* 323. *ἡ σὰρξ ἀπορέσκει τοῦ φρονήματος*, *κατὰ γὰρ τὸ π*
λατὸν λόγον ἑαυτῆς ἐλείπετο (al. *ἤπτετο*) 435. *γνώθι σεαυτὸν* 61.
lupus pilum mutat, ingenium non mutat 618. risus Sallu-
stius 637. *λέοντα ἐξ ὄνυχου* Æ. I. 10. pag. 44. *ἐπὶ τρεχέος ἡ σαρ*
εία, id. VI. 6. *κονιορτὴ εἰς τὴν γνώμην καθότι* Æ. 40. *ῥῆσιν*
ψᾶμμον ἐξαριθμήσειεν, A. 53.
- Proës Diaconus Alex. A. 73.
- Recithangus Thrax *ἀνὴρ ξυνοίτης γὰρ καὶ ἀγαθὸς τὰ πολέμια*. 169.
- Reparatus Episcopus Carthag. 299.
- Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occisus 375.
- Rhetorum *ἀξίωμα* à Justiniano imminutum. A. 74.
- Romani maxime *φιλοπόλιδες* five decoris urbis suæ studiosi 627.
- Rusticiana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.
- Rusticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus 322.
- Sabbatiani hæretici A. 34.
- Sallustii Historici domus Romæ exusta ab Alarico 180.
- Salomonis Hebr. Regis supellex Romæ ab Alarico capta perferri
Carcassonem in Galliam 343.
- Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicinæ
Africa. Æ. VI. 2. pag. III.
- Salomo Belisarii domesticus & Dux 204. 231. 253. &c. ejus mor-
289.
- De Samaritanis. Æ. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus
Σαραβὸς filius A. 35. Justiniani contra Samaritanas leges A. 35. 55.
- Sampson templum S. Irenæ condidit CPoli. Æ. 10. 18.
- Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes abstinent ab ex-
cursionibus 127. 134.

- S. Sergii templum *E.* 13. 44. Sergiopolis 99. *E.* 44. Sergius Bac-
 chus *A.* 18. Cyri-frater 287.
 Severianus Emeseus Phoenix, Asiatici *F.* dux 292.
 Sibylla *apud* latinis verbis: *Africa capta est, Mundus & ejus nase peristis,*
ita leg. 324. antrum in quo Sibylla vaticinata, ostentus Cu-
 mani 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintilianus Romanus Geticus*
metus 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante symptomata,
 quia nullo scripta ordine 372. *leg.*
 Silverius Episcopus Rom. 339. 347. *A.* 3. 4. in Cretum & Belisario rele-
 S. Simeonis templum 26. (gaton 347.
 Sinaitz Monachi, *E.* V. 8. In culmine montis Sina *αὐτῶν δὲ τῶν*
καὶ ἑτέρα ἀτὰρ θύοιτα νύκταρ ἀκούοντες. ἀποκρίσεις καὶ γὰρ οὐκ
αὐθιγὰς ἐκπλάσσονται ibid. *αὐτῶν δὲ τῶν φωνῶν αὐτῶν*
μαρ ὡς λαβόντες ἐφωτισμένοι ibid. *αὐτῶν δὲ τῶν φωνῶν αὐτῶν*
 Stephanus Edessenus Medicus 294.
 Symmachus Senator CPol. 276. alium Symmachum & Theodoricum
 iniuste occisus. 370.
 Tatianus Senator Rom. *A.* cap. 22.
 Tatianus Mopsvestenus 110.
 SS. Theclz, Theodori, Theodorum & Theyli templum *E.* 15.
 Tempa pro Atylo 78. 245. 298. 305. 527. *A.* 11. 29. 48. 50.
 Tempa à Vandalis profanata Mauri expiant consecrationem 197. *leg.*
 templum ab Arianis ereptum. 227.
 Tenichus Architectus navis lapides ab Agathemone *αὐτῶν*
μὲν βολαρία five Lucina 629.
 Terebinthus Episcopus Neapolens Palastinus. *αὐτῶν*
 tanistruncatus *E.* V. 7. pag. 104. *leg.*
 Terentius dux 205.
 Theodistus Medicus 392.
 Theodahadus filius Amalassiae foras Theodoricum *αὐτῶν*
μεταλαβὼν καὶ δογματὴν ἐλάσσειν 315.
 Theodorici Regis imago fatidica ex opere Mufivo. 369. *sq.*
 Theodoritus *δορυφόρος* 383.
 Theodorus *σοφία μηχανικῆς λόγου* 121.
 Theodorus Silentarius *E.* IV. 8. pag. 82.
 Theodorus Referendarius 145.
 Theodosius Eutrochianus *A.* 3. Monachus *A.* 6.

Thomas Apamez Episcopus 113. 114.

In Thule insula festum ante ortum solis qui XL. dies ipsos latet 423.
incolz Deos & Dæmōnes multos colunt *ερανίους, εγγείους, θαλασσιούς καὶ ἄλλα δαιμόνια ἐν ὕδασι πηγῶν καὶ ποταμῶν* 424. mē-
dullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Mar-
ti quem maximum habent Deorum 424.

Timotheus. vide Andreas.

Totilas τὰ εἰς τὴν ὀρχήστραν ἐκ παιδὸς διδιδωγμένῳ 653.

Tribonianus *qvæstor* 70. *παιδείας ὡς ἀκρον ἀφίκετο* 71. 75. *venalis*
Jctus leges figebat & refigepat 71. vide & A. 59. ejus adulatio,
vereri se agentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cœlum raperetur Justinianus A. c. 13. pag. 40.

Tribunus Medicus, qui Chosroën morbo levavit 160. *Palæstinus*
genere vir *λόγιος* καὶ τὰ εἰς τέχνην ἱατρικὴν ἠδυνὸς ἦσαν, *καὶ ἄλλας τι*
σώφρων τε καὶ Θεοφιλὴς καὶ τῆς ἐπιεικειᾶς εἰς ἀκρον ἦλκυν. 590.

S. Tryphonis templum *Æ* 22.

Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præfagium *ὡς εὐσε-
χὸς ποτε καταλύσει τὸν ἀρχοντα Εὐρώης, in Narsete Totilam vin-
cente impletum* 626.

Tzani τὴν δόξαν ὑπὲρ τοῦ εὐσεβέστερον μετέθεντο ἀπαντὸς χριστιανοὶ γεγενημέ-
νοι 45.

Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.

Vaticinium puerorum Carthag. τὸ *Γ* δαῖζει τὸ *Β*, καὶ πάλιν τὸ *Β* δαῖζει τὸ
Γ (*Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem*) 226.

Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promo-
tus, religato Silverio in Cretam. 374.

Xenophon de Cyri institutione. *pref. de Edif.*

Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos; a) Nobilitate
generis opibusque, & dignitate, (siquidem Justiniani Imp. *Silva-
riar*

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiz: εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω πρὸς
τυχὸν τὴν πόλιν ἀπώκειν, ἐπεὶ αὐτὸς γινώσκων σαφῶς ἀπαντὰ καθάπερ
παρὼν καὶ θηώμενος, ἀναλεγεῖται τὰ ΠΑΥΛΟΥ ΚΥΡΟΥ ΦΛΑΥΜΕΝΟΥ ἑξαμέτρων
πιστοποιήματα, ὅς δὴ τὰ πρῶτα ἡελῶν ἐν τοῖς τ' ἀμφὶ τὸν βασιλεῖα στήθεσιν
εἰσάσας, γένετο κοσμομήτορας δόξης καὶ πλεοναφθοῦν ἐκ πραγμάτων διαδόχ-
μοι,

secretarius five Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinae laude praeftans *Templum S. Sophiae* hoc est Christo b) qui DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodoram * conflagrationem extinctam; encenia secundis anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. c) Christi 562. CPoli dedicatum, pulcherrima in *Phœnī*, versibus Hexametris (Proemium jambicis versibus 134. constat) ita descripsit, ut oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos enceniarum d) dies praesentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali praelegit, ex quo ipso etiam poemate constat etiam fuisse Christianum. Allegatur subinde haec templi Sophiae descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustum: is enim à 1607. à Codice Palatino descripsit. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qui edere promissit prae ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasiana *Cangio* transmisit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus *Gutho* recognovit itaque ex ingenio castigavit ac majoribus locis exceptis supplevit, versionemque latinam perspicuam, & studitisissimam de templo Sophiae Commentarium adjunxit. Paris 1670. fol. ad calcem Jo. Ginn-

μενος, ὅμως παλδαία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἀσκήσις διαπύδατο, καὶ ἐπὶ τοῖς δὲ μάλλον ἤυχαι καὶ ἐσεμνύνετο. Versus ex hac cephrasi Pauli Silentarii laudat

Svidas in *ἥραν* Θ. Caterum falli eos qui nostrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut prae Vulcanium, Vossumque Reinesius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum. Iidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poeta Poëtam, cujus Epigrammata quaedam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum aegre mihi pervaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπατῶν five Consulem Codicillarem, qui eodem Justiniano imperante claruit, & cujus in Novellis atque Codice mentio: paullo enim antiquior Florus quaerendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diserte testatur templum *μεγάλῃς Χριστῷ Θεῷ* apud Byzantinos vocari templum *Σοφίας, ταύτην δὲ μέλιστα τῷ Θεῷ πρέπει τὴν ἐπωνυμίαν ἡγεῖσθαι*.

* Paulus Silentarius proem. v. 59. seq. De tempore dedicatae post prioris templi conflagrationem à Justiniano aedis Sophiae & de duplicibus ejus enceniis, quorum posteriora in aequum quintum post trullam Anno 32. Justiniani collapsam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli *ἐκφράσειν* pag. 528. Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 165 seq. & Bandurius p. 776. ad Antiquitates CPolitanas.

d) Durarunt encenia illa per dies XV. facto initio ab XXIV. Decembris.

Cinnami. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codicem eundem ut opinor Codicem innuens, qui è Palatina Bibl. in Æcanam est translatus. Sophiæ templum plures descripserunt e viribus, ut Procopius lib. I. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci Combesio, Lambecio & Bandurio editi, & recentioribus per Cangium illo quem dixi ad Paulum Commentatio, & libro per CPoleos Christianz, Grelotius in itinere CPolitano Gallice e Paris. 1680. 4. è quo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientis pag. 744 seq.

Testatur Agathias e) plura alia poemata à Paulo elaborata pulcherrimum tamen esse quod in Sophiam composuit. Ex illis Epigrammata Græca complura quæ in Anthologia Maximi Planudæ guntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine in Tamas Pythias, de quo jam addere liceat, quod idem prodiit Venetum cum Metaphrasi latina Claudii Acantheri A. 1586. & quod in Cod. MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter Eudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum, sed eum qui imperitante Justiniano vixit, sed alterum longe junctum Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Πάυλος Σιλεσιάρης εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θεῖα, ἡμεῖς αὖτε διμολοῖς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem:

βέλοι μάθῃν ἄγαστε

Κωνσταντῖνε κράτιστε

Θεῶν ἄτεχνοι ρεύμα δκ.

THEOPHYLACTUS gente Ægyptius & per Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo H

- c) Agathias loco laudato: ἐν τούτῳ πεποήσας οἱ καὶ ἄλλοις πλῆθος ποιῶν μνήμης τε ἀξία καὶ ἐπαίνου. Δοκεῖ μοι ὅτι τὰ ἐπὶ τῇ εἰρημῷ μολοῦν πόνου καὶ ἐπιστήμης ἀνέπλεα καθεστάναι, ὅτε καὶ ἡ ὑπόθεσις θαυμαστικὴ. Ejusdem Agathiaz Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero quo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. & edit. Wechel. ex quibus constar amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit etiam Pauli etiam Suidas in Ἀγαθίας, συνήκμασε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεσιάρῃ.
- a) ὅτι γένος Αἰγυπτίου vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi Nillo fluvio: ἔλκετες γὰρ γένος ἐν τούτῳ & lib. VIII. 13. pag. 215. Πότερ ὅτι καὶ ἐκεῖνο καλεῖται Αἰγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡμέρας διέθικον, ὅτι συνήκμασε πρὸς γένος ἡμῶν.

ckio b) (quem & ipse alibi c) secutus sum) patria Locrensi^s fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Physicorum: d) *ἐν ᾧ καὶ μῆτέρα γέχνην ἔγω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἔστι μοι γὰρ ὁ πατήρ, καὶ Λόκρος ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τ' Ἑλλάδι * ἡμέτερα.* At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video: *καὶ λόγους ἔχω πατρίδα.* Hunc Theophylactum Christianum fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atque facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, quem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cuius Imperatoris aliquoties e) meminit, & quoque memorat belli Persici finem f) quod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, Christi 628. Præfectum & Tabularium, ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφεία vocant Photius Cod. LXV. & Theodosius præf. ad excerpta de Legationibus: neutri quidem dicitur *ρολαστικός* aut Sophista, neque additur nomen *Σιμοκάτης* vel *Σιμόκατ*. Eundem tamen esse *Σιμόκατον* cujus *οἰκονομικὴν ἱστορίαν* laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex quo de Sefostri quædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. quæ in Theophylacti Historia VI. II. leguntur, certum est, atque ex styli quoque sophistici similitudine qui in problematis Physicis & in Historia Epistolisque idem est, apparet. Citatur & ab Antonio Melissa: Nec dubium eundem quoque intelligi à Svida (g) cui memoratur *Θεοφύλακτος σοφιστής, ὃ ἐπώνυμον Σιμοκάτης*, neque alium esse Theophylactum *ρολαστικὸν τὸν Σιμόκατον* cujus exstant Epistolæ. Nec quisquam fortasse de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio injecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocatto, in quo præter *Θεοφύλακτου ρολαστικῆς Σιμοκάτου* Epistolas etiam le-

N n

gun-

Libri 5ti Pars Altera.

- b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.
- c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.
- d) in proœmio pag. 2. edit. Commelinianæ.
- e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. II. pag. 212.
- f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.
- g) illo quidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim *Σιμόκατ* ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periodus integræ ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroque annotavi Clariss. Kusterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylacti Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audeat diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qua Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (*ἱστορίαι τῶν μαυρικῶν*), quoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici quovis Pontanus, itemq; alter Diegi Hurradi, quem Gesnerus memorat, libri VII. ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usq; ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus quo Philosophia & Historia inter se colloquuntur, conquestæ quod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraq; veluti reviviscant vigereq; incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauricii nece, quam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 11. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasq; addidit Jacobus Pontanus S. I. Ingolstadt. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photio h) Cod. LXV. atq; sub-

h) Muratorius in Anecdotis Græcis pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi à se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas veterum in unum redactas à Theophylacto fuisse, atq; ita visus sum mihi deprehendere dum esset Mediolani. Nunc suboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, q̄si Hæcclii temporibus incante sæculo Bulgaris Epochæ septimo floruit, literisq; suorum temporum historiam mandavit, q̄si Epistolas Photii longe posterioris colligere is potuit? Aut igitur nihil ad illius Codicis Epistolas congregandas Theophylactus contulit, sed ut unus tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptore Historiarum disersus est Simocattus. Et illum reuera Simocati cognomento non donat Photius, Simocatium autem Sidas nominat, at nullas ipsius Historias agnoscit.*

* Mirum itaq; IC Vossium p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba quædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

i) Jac. Pontanus contempnit Photium non ipsum ex lectione & memorie argumentum liberum Simocatta exposuisse sed lemmata seu summas lectionum ab aliquo lectore aut librario induclarum & in confusum totius operis ut mos est simul ordinatum posita ut insenerit ita in oculo fastidius constrinxisse, ac nihil panis à le animadversum interponendo

subjuncto latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus sum, & Georgii Trapezuntii Epistola Græce & Latine, quo Jo. Palzologum Imp. hortatur ut ad Synodum, in Italia celebrandam proficiscatur. In editione Theophylacti Parisiensi 1648. fol. præter chartæ typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotto*. Phranza autem & Trapezuntii Epistola omissa sunt. Quod si nova Simocattæ editio curanda olim sit, non prætermittendæ *Jacobi Kimedonii*, Filii, septendecim licet annos tum vix nati castigationes ad Photii à Theophylacto excerpta, & quæ ex Svida Simocattam subinde vel laudante vel loca ejus describente ad illum emendandum castigandumque facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus atque scriptor p. 192. de scriptoribus Hist. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Historia esse Græce editas ab Hœschelio, & latine à Cantoclaro versas, sed neq̃ inter Hœscheliana excerpta *ὡς πρὸς βεβαιότητα*, neq̃ in Cantocлари illorum excerptorum interpretatione, quicquam Theophylacti deprehendere potui. Verum Philippus Labbeus illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* versione subjecit cæteris excerptis Parisi. 1648. fol. quamquam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ sunt. Proderant porro Græce, & subjecta ad calcem voluminis Kimendoncii tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & castigationibus A. 1599. & typis Commelianis, ex Andreæ Schottii k) Bibliotheca cum Jani Gruteri præfatione, opuscula junctim Simocattæ in quibus 1) *Διάλογος ὡς ἐπὶ ἀποφαστικῶν φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλυτικῶν αὐτῶν* *Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*, quem cum Cassii 1) iatro-sophistæ problematis Græce vulgaverat *Bonav. Vulcanius* Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atque latine cum eodem Cassio recudi curavit *Andreas Rivinus* Lipsi. 1653. 4.

N n 2

2) Epi-

ciendo, alienum laborem pro suo nobis obtruisse & factum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta sint, nunc minus quam prætereant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, hæc omnia filia in Epitomis Photianis auge reperiunt. Sed quis præstet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio sapuisse, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus existimaverit.

k) Puto falli Clariss. Caveum, qui duas editiones laudat Heidelbergensem 1598. 8. & auctiorem curante Schotto Antwerpensem 1599. 8.

1) De hoc supra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romano- rum ad exterarum Gentes, de quibus jam dixi.

3) *Epistola Morales* XLIX. Rusticz XXVIII. & *Amatoria* totidem, quae una cum aliorum Graecorum Epistolis m) locum primum viderunt Graece apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocet- tz quaestionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcano, nec minus Graece & Latine cum alia nescio cujus interpretatione reci- se in Graecolatina Epistolarum collectione Genevensi, quae ad Cui- cium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujus- Simocetatz sit breve *fragmentum quo improbantur risus & vociferationes in- fide Sanctorum*, quod sub Theophylacti nomine latine extat in Biblio- thecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam *fragmentum de Nicephoro Confes- sore*, quod nusquam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de quo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha CPol. A. C. 962. defunctus, de quo Cedrenus & Zonaras. 3) Theo- phylactus Antiochie Episcopus, de quo Theophanes: tum 4) Theo- phylactus Edessenus presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones bre- ves MSS. Gesnerus memorat, ac denique 6) Theophylactus Achri- dis in Bulgaria Archiepiscopus, A. C. 1070. clarus, quem inde Bulga-

m) De illa Epistolarum collectione dixi lib. 2. cap. 10

n) Isaacus Calaubonus praefat. Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. *Quidam sub Jacobi Cujacii, 7 Clerorum hujus aetatis nominatissimis nomine sunt publi- cats, de quibus ille 3d' & 4v' οὐκ οἶκται unquam cogitavit. Ejusmodi est illa Graecorum Epistolarum Latina interpretatio, quam inaudita mentiendi & falsa fingendi licen- tia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuri cujusdam & mediocriter docti Germani personam publicarunt, quum V. C. Franciscus Pichum à quo illi habuerunt, eam sepe mihi in Bibliotheca sua ostenderit, & Basileae usque quo casu sibi repertum diceret.*

riam & vulgata literz B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aquinas in catena aurea, Jacobus Faber atque Erasmus in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in *Apolo-
gia Augustanz* Confessionis artic 4. p. 157. De hujus scriptis prae-
senti loco nonnulla subjungam, spicilegium quoddam daturus ad Lab-
bei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) *παύσιλα βασιλική* sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum, Mich. Ducz & Mariz Augustz Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & parzneticum, qvz & ipsa Corpori Byzantino actenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri Possini* S. I. versione, qvi Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde la-
tine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Denique *Anselmus Bandurinus* cum Possini interpretatione eam Græ-
ce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol. Tomo 1. pag. 193. & paucas quasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. γλυκύτητα He-
rodoti & πυκνότητα Aristidis. Meminit quoque II. 19. Platonis, Eu-
clidis, Archimedis & Hypsiclis. Laudatur præterea II. 24. ab eo
versus Poëtz Tragici qvo παλαιά sive canities senum traditur ἔχω τι λέ-
ξαι τῶν νέων σοφώτερον.

2) *Epistola LXXV.* quas è MS. Bibl. Medicez descriptas ab Andrea Schotto accepit, & primus cum castigationibus suis Græce edi-
dit Jo. Meursius. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincen-
tius Ma-
rimerius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom.
XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est &
emendatione indiget, ut Epistola statim prima ψαῶν redditur pha-
rorum pro sturnorum. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud πρὸς
ἐκείνους*, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è
Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine. Sirmondus teste Baronio
ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num.
16. - 22. qvz in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073.
num. 83 seq. At qvam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in
Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio esse Epistolam LXI. cum
lixisset universas non plures fuisse qvàm LIX., itaque alterubi vitium
in numeris, quod transpositione unarii admitti facile potuit.
Nomina eorum vel certe officia ad quos scribit Theophylactus hæc
sunt:

sunt: *Adrianus* magnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 34. 39.
 34. 43. *Amyrneus* Ὑπαιϑ. Φιλοσόφων (Σμυρναῖος ex Epist. 43.)
 40. *Ancyra* Episcopus 16. *Anemus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris
 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cesar*. 12. *Camateropolus*. 15. *Chartophylax*
 35. *Cieri* Episcopus 14. 58. 66. *Constantinus Berberæ Dux*, 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Corcyra* Episcopus 17. 12. 23. *Debra* Episcopus 67. *De
 Ebor magna Ecclesiæ* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camaterus Logotheta &
 Protosecretarius*. 6. 71. *Gregorius Pacurianus magni Drungarii gener*.
 7. *Gregorius Præses Taronita* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Jo
 annes Artaliata* 40. *Joannes Grammaticus Palæologi* 33. *Joannes Ophcom
 chus*, 8. 10. *Joannes Pantechna*, Magister. 2. 65. *Joannes Periblepten*.
 42. 46. *Joannes Philosphus*. 45. *Macrembolita*. 53. *Magister libellorum
 supplicum* 54. *Mermendarum Episcopus*. 18. 20. *Michael Chalcædonis Episc
 opus*. 27. *Michael Pantechna Medicus Imperatoris* 44. 47. 73. 74. 75. *Nim
 phorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus Epi
 scopi Chalcædonis*, Theophylacti discipulus 29. *Nicetas Medicus Imperat
 oris* 55. *Nicetas Serrarum Episcopus*, Doctor, 9. *Nicolaus Collicles*, *Archie
 ter*, 38. 39. 56. 57. *Nicetas Patriarcha*, 3. *Ophcomachus*. 8. 10. *Pan
 theus*. 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in *Johannes & Michael S
 basius Pantechnus* 25. *Sammarum Episcopus* 42. *Theodulus Metropolitæ Ith
 salonicensis* 11. *Triaditza Episcopus*, 32. Meminit præterea in his Episto
 lis *Chryselii Theodori* Epist. 71. (quod nomen in duos diversos ho
 mines divellit interpret) *Demetrii fratris* 16. 39. 56. 61. 71. *Gregori
 Diaconi* 5. *Malefobes Episcopi*. 32. *Lazari* cujusdamquem perstrin
 git 41. & 43. *Medeni* 43. *Nicolai* 19. *Pauli* cujusdam 16. & *Petri*
 27. *Pelagonii* 3. 32. *Psellum* laudat 15. & *Sides Metropolitam* 49.
Strombitzes Episcopi mentio Epist. 32. *Theodosii* 37. *Tornici*
 quem γαμβρὸν suum vocat ἐπ' ἀδελφίδι Epist. 54. Carminum suorum
 meminit Theophylactus Epistola 20. & totius *Bulgariz Archi Epi
 scopum* se cum ista scriberet innuit Epist. 73. ὁ δὲ πάλαις Βουλγαρίᾳ
 ἐπισκοποῦν, ἐν ὅσοις περ ἐβίωσεν τε καὶ ἀπέθανεν, οἰοῦνται μετ' ἐμοῦ ἐκ
 τῆς χρυσῆς ἐκδόσεως ἡμετέρας. Passim quoque *Acridæ* five *Ἀχρίδης*,
 ubi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 8
 51. 65. 68. 19. 75. 77. 91. seq. 101. Laudantur præterea *S. Greg
 orius & Basilus* Epistola 5. & 18. *Homeri* versus Epist. 5. 18. 26. 55. præ
 verbum ἄχ' ἔγωγε μαργίτης εἰμ'. Epist. 5. *Hesiodus* 6. *Bacchylides*
Simonides & ἡ δαυτῶν λείπον *Pindari* nempe. 8. *Longini* κείσας. 18.

* Ἀχρίς five Ἀχρίδος, ut apud Acropolitam a. 57. τὰ ἐν Ἀχρίδῃ φρέγια Etc. 59.
 ἐν τῷ βυνοῖς ἔ' Ἀχρίδῃ. Etc. 67. τὰ πρὸς τὴν Ἀχρίδα.

ὁ σαρνὶς θυμὸς 30. proverbium ἢ Φροσὶς ἰπποκλείδης, & Δράβου
αὐλοῦ 41. Empedoclis βυγνὴ ἀνδροπύρα. 44. Michz Prophetz
locus VII. 12. 19. Epist. 58. λακωνισμός. 62. 7α & Σταγυρίτη. 71.
Atticus Herodias Sophistz Pater. 71. Ptolemzus Astronomus, Ara-
tus. ibid. Euripidis versus 19. & Aristophanis 19. 27. Lyfias 19.
ἡ χρυσόμοικη. 21. Anacharsidis dictum ad Solonem, Leges ara-
nearum telis conferentis 24. Φραγκικὴ ἀπονοίας ὕψωμα. 26. Atlan-
tis columnz. 30. De Herodis Antipatri crudeli consilio qvod paullo
ante mortem cepit, refert ex Josepho Epistola 13. ἀῖμα. Μωυσεῖ 7.
23. ὁ δὲ ἀδελφὸς Τύρας 26. &c.

3) *Ἑρμηνεία* five *Commentaria in XII. Prophetas minores*, qvz
dicuntur exstare Græce in Bibliothecis Augustana, Argentinenfi, &
Monachienfi, nondum in lucem prolata sunt, nisi qvod in *Haba-*
cucum, *Jonam*, *Naum*, & in *Hoseam* sed capite primo & parte secundi
mutila, latine prodierunt ex interpretatione *Joannis Laniceri* Paris. 1542.
8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Basil. 1545. 8.
apud Mauricium de Porta, una cum Victorini, Latini Doctoris, *Commen-*
tario in Apoclypsin. *Commentarium ad initium Capitis secundi Hosea* Græ-
ce ex apographo *Jo. Andrea Boffi*, qvi ex Codice Argentinenfi descripserat,
cum versione sua & notis edidit *Christoph. Henricus Riemerius*, Græca-
rum literarum in Academia Julia Professor, Helmstadii. 1702. 4. pagg.
38. In *Hoseam*, *Jeremiam*, (puto legendum *Jonam*) *Habacuc*, *Nabum*
& *Micbaum* exstare Græce in Bibl. Regis Galliz, testatur *Labbem* Bibl.
nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangelistas* è Chrysofomo & aliis
antiquis scriptoribus missa in compendium, falli enim eos qvi ex so-
lo Chrysofomo contracta putant, docet Rich. Simon qvi de his
omnino videndus lib. 3. Hist. Criticæ Novi Testamenti cap. 28,
Latine vertit *Jo. Oecolampadius*, Basil. 1524. fol. ex officina
Andree Cratandri. Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4. qvi ut
Codice hinc inde minus integro, sic etiam aliquibus locis inte-
riori est usus qvam qvi Græcam editionem postea curarunt Ro-
mæ nitidis typis excusam 1552. * fol. Vide eundem Simonium
pag. 401. ubi etiam observat Parisienses qvi Græce & Latine hæc
commentaria ediderunt Paris. 1631. fol. cum versione Oecolampadii
à Phi-

* Est mihi hæc editio in manibus, neqve alia Græca usqvam oculis meis occurrit, licet
Gesnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Cæcilius Labbeum, qvi ex
Posservino id habebat, secutus addit præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atque pedita Basil. 1554. * fol. Antwerp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multum calcem adjectas ex Oecolampadii versione coniecisse. Possent longe accuratorem editionem adornari collatis quatuor quæ in Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. quibus possint etiam alii, ut Patavinus in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ., & Montfauconus in Diario Italico pag. 78. & Vindobonenses de quibus Lambecius lib. V. pag. 47. seq. Præcipue operæ pretium fuerit ex Codicibus restituere nomina auctorum ex quibus sua Theophylacti repertiit. In Commentariis ad Johannem quemadmodum & in Epistola Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præberet, Combesius miratur in Parisiensis editionis titulo vocari Θεοφύλακτον πρίστανον. Certe in Romana nihil aliud est quam Θεοφύλακτον χειρισκόπου Βυλαρίας ἐρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sic dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, 1469. fol. recusa deinde Rom. 1477 1497. Tubing. 1515. Paris. 1518. 8. opera S. Athanasii A. 1530. edita: nec non Colon. 1527. 4. 1531. Paris. fol. *Et Athanasii* enim dum *Byzantini Monachi*, qui trecentis ante nostram ævum floruit, plane esse, *Sirle* confirmavit, atque in ea re non modo sentit, qui *Athanasii* nomine eos commentarios citat, sed cum illi etiam quædam ab hinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris deinde præponi curarunt. Hæc *Latinus Latinius* A. 1557. ad *Andream Maitlandum* Epist. p. 58. Post *Personæ* paullo liberiores versionem alia addita à *Jo. Lonicero* est, & sub Theophylacti vulgata nomine Basil. 1534. rif. 1542. 1545. 1548. 8. hanc ad Codicem Græcum qui olim fuit Econtulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1555. Antw. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. Arundel descriptis *Augustinus Lindselius* Episcopus Herefordensis, ex cujus grapho collato cum duobus Codd. Oxoniensibus, prodierunt et graphæo Regio Lond. 1636. fol. versio autem latina addita est quæ ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*) verum ubique adeo à nobis interpolata, atque ad Græcorum verum revocata, ut (si per operæ typographicæ licuisset importune festinabundæ) a radium foret nova prorsus condenda, id quod committentibus liqueret. Mon præfationem omissam esse à T. Bailio in edit. Lond. dolet Tho. Cree T. 18. animadvert. p. 37.

6) *Ad hanc editionem* Observationes Latini Latini leguntur in ejus Bibliothecæ profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice Græce cum versione notisque marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit; Colon. 1568. fol. additis Nysseni, Amphiloerii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homilia undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. & in Codice Bavaroico 118. Ἑρμηνεία Κυρίου Θεοφύλακτου Βυλαργίου εἰς τὰ ἐκθιστα Ἐυαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem venerande Crucis, medio jejuniorum tempore*, cum versione Jacobi Gretseri, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstadt. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προνομιῶν σιγήσομεν θάυματι;

10) *Ex Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, five Castrisium Episcopum Melosotæ, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127. & Petrus Arcudius Concordiæ de VII. sacramentis p. 170. Exstat libro V. Juris Orientalis Leunclavii p. 318.

11) *Homiliam in S. Maria præsentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit Franciscus Combefis Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatoriz.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum Imperatorem* legit Latinus Latinius atque inde A. 1081. quo imperitare Alexius cœpit, clauisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachiensi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græcè in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S. quæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Beccus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

14) *In dictum Christi apud Johannem*, quem ego mittam vobis à Patre Joh. XV. 26. Citat Johannes Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Leonis Allatii p. 519.

INDEX Scriptorum, aliorumque in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qu. præsunt paginas questionum Physicarum edit. Commelinianæ, E, numeros Epistolarum denotat.

A Brahama Judzorum προπάτωρ 129.
Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum περίπατος πρὸς τὴν σοὰν ἔχει τὴν ἀμίλλαν, ἡ σοὰ Πυθαγορείοις σιπλέκεται, Ἀκαδημαϊκοῖς λόγῳ Ἐπικυρεῖων ὁπένδεται, καὶ πρὸς μὸς τις ἀσίδηρ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίηται. Qu. 3.

Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187. de idum ovis interficiendis Qu. 17.

Ælianus scriptor Qu. 22.

Agatharchides. vide Arnarchides.

Alexander (questionum Naturalium scriptor) Qu. 22.

Alexandri Martyris templum 149. 183.

Alexandri Magni votum. ὃ ζεῦ μίξον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχημα 22. ejus bucephalus E. 46.

Alexandrini septimum à nato masculino diem festum agunt 215.

Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut proben nunt Kimedoncius.

Anaxagoras Physicus 187.

Andreas τῶν περὶ τὰς ἱερὰς ἀπαρχολυμένων λιτὰς 208.

Antisthenes & Polycrates loquentes inducuntur in Simocattæ Qu. Physicis.

Apellis πίνακας Qu. 6.

Apollogenes Corinthius. Qu. 2.

Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.

Aristagoras Timoclis F. Qu. 2.

Aristo Physicus. Qu. 2. Aristonis filius Qu. 14.

Σταγειρεῖται i. e. Aristoteles 173. Qu. 22.

Autonomi Martyris templum 209. 215.

Ἡκαστὰ πρὸς λέγοντ' ἀνδρὸς βαβυλωνίᾳ ἱερουπόλει, μεγάλη ἱμπή ἀπειληφότ' τῆς περὶ τὰς βασιλικὰς διαφθέραις ἀναγραφῆς 87.

Turris Babel è coctis lateribus reliqvix à Ninive allatz CPoliri 139.

- Baccho Semeles F. & Pane. Qv. 13.
 idmus Historicus 184.
 Illographus quidam Alexandriæ à statuis sede sua motis monetur de
 his quæ Imp. Mauricio acciderunt 215. seq.
 κ αἰτρονομίαν μυηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφισμάδια. Qv. 10.
 τὰ χειρῶν καὶ μαχάων τεχνώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.
 osroës secundus, Persarum Rex περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν χαλδαίων ἐξησκη-
 μένους varia prædicit 139. Ejus Epistola ad Varamum 101. ad
 Mauricium Imp. cujus fidei se committit 104. & fit Christianus
 103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet
 Sergio Martyri 120. offertque 136. Epistola gratias eidem
 agit pro impetrata sobole 137.
 Irusti σωτήριον πάθους δι' ἃ τὸν κόσμον εἰσέποιήσατο ὁ μονογενὴς παῖς Θεὸς
 ὁ τὴν φύσιν ταυτοῦ τῷ Πατρὶ καὶ τὴν βασιλείαν ὁμότιμος 62. τὴν ἐγ-
 κύκλιον τ' ἀναστάσεως πανηγυρίζον ἡμέραν 62. ἡ μεγάλη χριστιανῶν ἐορ-
 γή, παθὸς ὁμῆ καὶ ἀναστάσεως Σωτῆρος Θεοῦ. 181. οὗς τ' ὑπερ-
 κοσμίου Τριάδος 212. Infra, imago.
 Cometis diversæ doctōrum sententiæ 173.
 μηδὲν τις ἐμμελῶς τὸ ἀπαισίον 55.
 ucis signum impressum frontibus Turcarum peste laborantium
 133. particula de ligno crucis Christi in hastili aureo, vice ve-
 xilli 141.
 ἀγνωστον καλόν, ὡς ἐμοίγε τῇ καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκῶν. 1. & Qv. 4.
 Aristippum vel Callimachum intelligit.
 iacus ἱεράρχης sive Patriarcha CPol. 278.
 rus Theodosii Imp. temporibus Consul ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐς τὰ μάλα καὶ
 καὶ περὶ τὰς ἐρωτάς τῶν λόγων σώφρωνι μανίᾳ τινὶ ἐπιφύκει. 207.
 templum S. Mariz condit CPoli. ibid.
 mascius scriptor. Qv. 22.
 rii Hyftaspis, Regis Persarum lex de rerum graviorum admini-
 stratione inter septem nobiliores familias dispertienda heredi-
 tario jure 87. .
 David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. usurpata θαυμαστὸς ὁ Θεὸς
 ἐν τοῖς αἰγίους αὐτοῦ 217.
 Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.
 ogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.
 omitianus Melitenes Episcopus 111. 113. 123. Ejus concio ἐπι-
 νίκας

νίκι⊕ de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. 1
Oratio ad milites 124. seq.

Τὸ ἀριστεύς ψυχὴ εἴπω ἀνα Ηλύσιον ποιητικῶς ἐπεγομένη ἀφικέσθαι χαίρει
ἀλλ' αἰχύνομαι μύθῳ προσηλακίζων ἰὸ τῶν θριάμβων τὸ ἀξίωμα
Ephorus Historicus 186.

Ἐπινίκιον πίνειν 127. convivium ἐπινίκιον 134. Oratio ἐπινίκι⊕ 114.
Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata : ὁ Κύρι⊕ ἡμῶν Ἰη
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν προστάτης
τὰ ἑλλείποντα ἀναπληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον προύστην ἐπὶ τῇ πα
τρίᾳ τόνδε τὴν νῆα (Ῥώμης) δεσπότην 204.

Eunomus Locrensis Qv. 1.

S. Euphemiz Martyris templum Chalcedone 216. corpus ejus qv
annis sanguinem ebullit, qvadringentis jam tum annis in pi
numento collocatum. id. seq.

Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' ἢ τῇ Φερὴν ἀνώμοτῃ⊕ E. 67.

Fabula de graculo pennis alienis superbiente E. 34.

Galenus. Qv. 22.

Καθάρπε Γεωργάφοι κηρύττουσιν Q. 3.

Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.

Glyceriz Martyristhvmaturgæ reliquiaz 12. templum 144.

Γολωδᾶχ fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectin
inde è carcere in qvem Magi eam conjecerant, liberata ab An
lo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.

Gorgias E. 69. Gorgiz Filius E. 65.

Gregorius Antiochenus Episcopus 68. III. 122.

Hecatzus 186.

Hellanicus 186.

Heraclez Episcopus 22.

Hermagoras vir eloquens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.

Herodotus 186.

Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.

Hippocrates Qv. 16.

Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 4

49. 40. 25. Ὀμηρικὸν διᾶγμα in Alcinoi regia 3. ἐκὼν ἀνεσθῆναι
Δυμῶν καὶ τὴν ποιήσιν. 197. ἵνα καὶ τοὶ ἔπει τῇ Ὀμηρικῇ τραγῳδίᾳ
καρυκίστω ἴσιν λόγον. 205.

- Jamblichus. Qv. 22.
 Ἰαμβλίχης scriptor Qv. 22.
 Imago Theodori ἀρχιεπιστοῦ ἱεροδίου προσβιῶν ἀξιοῦσθαι 34. 63.
 Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.
 Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento ἡγεμῆς 172. ejus obi-
 sua. ibid.
 Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.
 ὁ γὰς ἱστορίας μὴ ἐπιμελείας συγγράψας 159. εἰ τὰς ἱστορίας ὡς
 ἀρχαῖα θῆναι τὰ ἡμεῖς γράφει παρδύσας 27.
 ubi de Scipione.
 Judzi in Persia opibus affluentes 129.
 Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.
 Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.
 Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo ap-
 parentium 186.
 Lyfimachus Phalaridis Filius. Qv. 20.
 Machaon, vide Chiron.
 Magi, supra in Γορδιῶν, δαίμονων καὶ τοῦ 23. 85.
 Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.
 Marias Θεομήτορ, προσηγορία, tessera militaris Romanis contra Per-
 sas 132. Mariæ imaginem veneratus Chosroës, cui illa in
 somnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ Θεομήτορ
 templum 202. 207.
 Mauricii Imp. annus secundus 180. Octavus 69. nonus 140.
 decimo nono ipsi Monachus & Herodianus quidam exitum
 prædicunt 180. Epistola ad Priscum dūcē 150. Capite
 truncandi vox *justus es Domine & iusta iudicia tua* 211. præter ad
 Christum ut delictorum penas in hac vita deponeret 212.
 Melanippe Diodori neptis. E. 36.
 Memphisitici Philosophi 189.
 Menander Historicus ὁ Εὐφράτης 10.
 Mithras Persarum 103. 114.
 Moses ἱεροφάντης 37. 139.
 Naturæ lex φύσις Θεός 95. 212.
 De Nilo fluviū variorum virorum doctorum sententiæ 186. seq. 188.
 Or. VII. cap. 17. Histor.
 Oenopides Philosophus 190.

- Pani & Nymphis primitiæ gregis sacratæ. E. 29. & 2.
- Parrhasii pictoris πίνακες. E. 6.
- Patriarchæ CPOL. quem οικουμένης ἀρχιερέα καὶ πρέσβη vocat. ut Philo-
sophiz peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.
- Pauli Apostoli verba ex Hebr. XL 3. pag. 23. τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ
ἐκ καταγγελισαμένον ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ χαρὸν τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐν
ἐσχατοῖς κηρυγματοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἐκ ποιογυνεὺς καὶ ἑοῦ, compositum. Titā
ab Imp. Mauricio. 216.
- Paulinus πλείστης παιδείας μετρημένης sed Magiz deditus 22. ὅσην αὐτῷ
qve supplicium 23.
- Pericles Corinthius Qv. 3.
- Plato 173. Qv. 22.
- Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.
- Plutarchus ὁ τῆ ἐπιστήμης πλάτης Qv. 22.
- Τίς καὶ πόθεν καὶ τὴν ποίησιν 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185.
Ægyptum & Danaum πολυτέκνη αἰεὶς celebrant Qv. 15.
- Polycrates Sofiz F. Qv. 15.
- Priscus Dux, Themistoclis more Ἀττικίζον Ῥωμαίων 154.
- Probus Chalcidensium Episcopus 139.
- Proclius scriptor Q. 22.
- Proverbia καθεμερία νίκη II. τοῦ καθαρόν ἐ μὴ καθαρόν ἢ θείμεις ἐφάνη
αὐτῷ 22. ἀπληγῶς ὁφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἀδωρεὰ δῶρεα καὶ ἐν
ὀνείσμα 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἢ Φιλαργυρία. 205. ἀδαμά-
ζον πύλεμον Qv. 3. ὥσπερ ἐν Σκυδικῷ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φι-
νίκης ἱνὸς καὶ ἀρπυίας λείψανα Qv. 5. ὁ μυθικός νάρκειος Qv. 6.
αἰτλαντικὸν ὥσπερ πέλαγος τῆ θωρίας. id. κορυβαίην Qv. 8. ἀν-
μυάδες γυναικες Qv. 12. ὡτα ὁφθαλμῶν ἀπληγότερα Qv. 24. Φο-
σκαῖς ἀνάγκαις πέπεικα Qv. 15. ὅσα ταῖς αἰαῖς κολαζόμενοι Qv. 16.
Ἀργύριον Πρωτῆς ὁ λόγος ὑπεκρέβηται Qv. 18. μυθικός καλῶς
Qv. 22. ὥσπερ ἐκ τοῦ E. 33. λυγκίως ὀξύτερον ibid. ὅσην
τοῖς ἐρῶσιν ὑδὸν εἶναι εὐχὴ v. id. τῆ θείμεις μανίας νοσῶν E. 29.
Μηδίας καὶ Φαίδρας ἰδέμε. E. 24. Midz fames βρέγχαται
περὶ χρυσοῦς ἀπαγχο E. 19.
- Cicada taciturnus ὥσπερ
Sergius Martyr 120. δι
Vide supra, in Chole s.

Sesoftris Egypti Rex, rotarum currus sui gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159. seq.

Simson Amidæ Episcopus 34.

Σαμψαὴν ἐπιγράμματα 2.

Slavi Musicz artis studiosi 146.

Socratem Philosophiz Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίω ἐνέχυρα sive liberos non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.

In Sophiz templo divinum somnium expectat, sed frustra, Mauricius Imp. 140.

Sosipater Hermogenis F. Qv. 2

Sotion scriptor Qv. 22.

Tavgastensium Princeps vocatur Ταῖσων h. e. filius DEI 176. Tavgastensibus θεοσκηία ἀγάλματα, νόμι δὲ ἄκασι, καὶ σωφροσύνης ἐμπλως ὁ βίβει αὐτοῖς. id.

Thales 187.

Θαλὰ τῆς Θεανῶ σιωπῶσα τὰ ἄλλα Qv. 17.

Theophrastus ἡ τῆς γνώσεως θαλάσση Qv. 22.

Theopompus 186.

Thucydides 186.

Τιμῶσιν οἱ Τύρκοι λίαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, αἶρα δὲ καὶ ὕδωρ γεραίρουσιν, ὑμνοῦσι τὴν γῆν, προσκυνῶσι δὲ μόνας καὶ θεὸν ὀνομαζοῦσι τὸν πεποιηκότα τὸν ἕρανόν καὶ τὴν γῆν. τάτω θύουσιν ἱερεῖς καὶ βοᾷς καὶ ἀγροβάται, ἱερεῖς κακῆται οἱ καὶ τὴν μελλόντων αὐτῶν δοκῶσιν ἐκτίθεσθαι προαγόμενοι 176.

Τὸ τρισάγιον λέγει, ter sanctum Numen π.

Varami Tyranni ad Chosroen Hormisdæ F. Epistola 100.

Zenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Tarasii A. C. 806. 12. April die Paschatis creatus & A. 854. ob pro-pugnatum imaginum cultum depositus, atqve inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De quo Menæ 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (quam ab Allatio acceptam Combesius communicavit Henschenio, a quo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) T. 2. Latine p. 294. & Græce p. 704. & Martinus Hancinius de Byz. rerum scriptoribus lib.

l. cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiz Parisiis editurum se recepit V. C. 70. *Boissacius* thesaurarius illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem expectamus ab *Anselmo Bandurio Ragusino*, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Meliteni. Confer quem infra cum Lectore communicabo *inscriptis* Opus & Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hæcenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, nec non octo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis. Paris 1705, 12. & Memoris Trevultinas illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensione quæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo quæ addam:

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritiæ nece Anno Christi 602 ad Annum Christi 770. sive Leonis IV. & Irenæ nuptias legit laudatque Photius Cod. 66. idem nec plenius evoluisse se innuens quam à Petavio Paris. 1616, 8. cum versione & notis editum & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recensum & Theophylactæ, Simocattæ solet subijci. Adjunxit Petavii Nicephori Gregoræ fragmente p. 240 - 257. in antiquioribus editis omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitæ in Sicilia Episcopi Homiliæ in indictionis sive anni principium p. 258 - 285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qui inscriptus est βασιλικός, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286 - 309. Indiculus Metropolitæ sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310 - 398. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, quæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315 - 407. Libellus Hippocratis περί τῶν φαρμάκων καὶ αἰσθημάτων primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 308 - 410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu, ex Theophanis Chronographia depromptum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.

2.) *Chronologia Compendiaria* ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

* Confer indicem similem in jure Græco Rom. Fraheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrbeticis tribus adversus Mamonam & Ieqnomachos* opuscula quatuor latine ex Turriani versione vulgavit H. Canisius T. 4. Antiqu. Lect. sed passim infelicitur, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combesius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Paris. 1648. Integrum opus, nec *levi damno Christianæ rei ac litterariæ* (judice Combesio) *delitescens* habetur Græce in Bibl. Regis Galliz sub nomine *Theodori Grapti*, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiquitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. *Λόγος γ'* caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum *de sex Synodis* Græce & Lat. edidit Combesius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inquit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combesius, *qua justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis*: - - *expleat forte Petri Segvierii Francia Cancellarii spissus sacris charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius &c.* Confer Combesii *Origines CPolitanas* pag. 184. qvi pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1667. 4.

4) *Stichometriam librorum sacrorum*, Chronographiz subjici solitam, Græce una cum versione latine *Anastasi* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde cum recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus. Emendatiorem è Codice MS. Bibl. Coislinianæ clarissimus Montfauconus p. 204. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in *Vindiciis Ignatii* part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiquior esse, libros enim recenset eodem ordine quo in calce synopsicos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis *συχων* enumeratio est *omissa*. Chronographiz Nicephori MS. Codex Græcus cum subjecta *stichometria*, sed quam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliz, Angliæ, Italiæ præteream. Alias *συχωμετρίαις* & *indiculos librorum sacrorum* è MSS. Codicibus vulgavere Cotelarius,

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, quo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Boffi ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, quam *Anastasi* Bibliothecarii esse putat, vulgata à Baronio ad A. C. 811. n. 20--43. Sed versio in edit. Græcolatina Commeliniana inter Acta Synodi Ephesinz est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonarz Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) *Νικηφόρος ὁμολογῆς* Canones Ecclesiastici XVII. in libro secundo Juris Orientalis ab *Enimundo Bonifatio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atque in Græcolatina *Margv. Freberi* editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit Caveus, & qui Catalogum Bibl. Barberinz concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter canones illos XXXVII. quos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Eccles. Græcæ pag. 445. seq. à quo pag. 451. seq. alius adhuc novem *Ἀποτάξις ἐκκλησιαστικῆς* publicatas habes ex collectione quæ completatur canones LXVI. Nam & *Michaël Glycas* pag. 294. quinquagesimum primum laudat, & *Cotelerio* p. 652. observante ab aliis plura ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, quo ipse visum fuit, ordine ac modo colligi canones contigit. Eidem etiam *Cotelerio* debemus p. 453-463. *Epistolam*, Nicephori, *responsiones ad 17. capita* ab *Hilario & Eustratio* proposita complexam. *Εκπερίεργον fidei* MS. memorat *Labbeus* Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem quoque fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnus Ecclesiæ CPol. si verum est quod notatur in *Orthodoxographis*, à *Chartophylaxis* munere pervenisse ad *Episcopatum Ecclesiæ CPolitanz*. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus *Episcopus* sive *Patriarcha* CPol. *Nicephori* nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Caveo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qui Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorum hunc ad seculum septimum referri atque à Patriarcha distingvi oportet. Ut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendiue potestate*, latine legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atque in quibusdam Bibl. Patrum edit. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistola de* ad eundem *Theodosium* de quæstionibus quibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341-344. & in editione Bonifidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneam A. 1579. & in cæteris quas jam memoravi Bibliothecz Patrum editionibus, ut Lugd. T. XII. p. 546. seq.

Vita Dionysii Areopagitæ, quæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinz Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregor.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andrea* cognomine *σπάλω* sive *simplicis* scripta post seculi decimi medium, quæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente; & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. Patriarcha CPolitani post Arsenium, antea Ephesus Episcopus, clarus sub Michaële Palzologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampsycho magnam partem est descriptum, de quo lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philosophus & Rhetor* qui Oratione funebri celebravit *S. Antonium* cognomine *Canleam*, triarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exstat *λέγει* ille *ἱερός* Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS Bibl. Cæsarea Vindobonensi, & fortasse in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus mo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Heracleotes, natus A. C. 129 Palamitarum strenuus adversarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Callisto triarcha ** cum cæteris Acyndini sectatoribus damnatus, in Monasterio consenuit, obiitque post A. C. 1359. in quo definit ejus Historia post Martinum Hanckium pag 579. seq. de scriptoribus Byz. diligentissime descripsit Jo. Boivinus V. C. eamque Historiæ Nicephori præmisit, *** elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogus scriptorum editorum ineditorumque à Bernardo de Montfaucon Romano ad se transmissum, quem hoc loco integrum inferere juvat:

Scriptit Gregoras per multa variz eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuscripta in Codicibus Vaticanis, Cæsareis, Scorialensibus, Baroccianis, & aliis multis, Regios fileam: quædam item videtur temporis longi injuriis interdisse. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. D. *Bernhardi de Montfaucon* schedis, Roma ad Boivinum transmissis, ex variis Codicum Manuscriptorum Catalogis concinnatus. Hunc quæso Indicem, B. L. quantumvis longum, totum oculis percur. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit cre aliquid quod ipso argumento placeat; quod amissum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortasse quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegisse hoc sæpe jucundum fuit, quod ex iis intellexerim, deesse multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De mensura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prol

* Boivinus notis ad Gregoram p. 792.

** Tomum illius Synodi edidit Combefisius in *Auctario noviss. T. 2. p. 135. seq.*

*** Confer *Acta Erud. A. 1704. p. 174. seq.*

BERN. MONTFAUCONUS de Nicéphori GREGORÆ scriptis. 301

go, & commentariis. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174. Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

Ἀρίστη ἐπιλογὴ Θεῶν τινῶν ῥημάτων ἔμκακαρίῳ καὶ γυναικὶ ἰωβ, συμ-
βαλλομένη παρὶ χριςτιανῶν εἰς ὠφέλειαν. Optimus delectus sacra-
rum qvarundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius
Christiano utilisissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆς, καὶ
ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ κυρίου Cod. Cæsar.
Vindobon. Theolog. 174.

Dogmaticæ.

Antirrhetici & Steliteutici priores. Scripserat Gregoras libros in
Palamam Antirrheticos, anteqvam a) Cantacuzenus Im-
perio potitus esset, ut ipse testatur, historiz libro XXV. b)
Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano
præfixum: πέντε τῶν ἐκλεγέντων ἐκ τῆ καθόλου ἱστορίας ῥωμαϊκῆς λέ-
γων τὸ γρηγορά, καὶ σωλοθέων ἐν αὐτῶν τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτῶν ΔΕ-
ΚΑ c) ANTIRRHETIKOIS. Id est: Index librorum Gregoræ ex
generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus
PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in
Colvilliano Scorialensis Bibliothecz Catalogo d) (qui in
Mediolanensi five Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur
tantum tres Steliteuticz in Palamam, cum selectis Historiz Roma-
næ decem libris conjuncti, idqve in duobus Codicibus; qvorum
numeri sunt V. H. 19. & I. A. 4.

i. Antirrhetici posteriores. e) Scripsit Gregoras libros decem
Antirrheticos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCCLIII.
qvus statim post Tomum promulgatum minatus erat se editu-
rum, ut constat ex his Agathangeli verbis: f) πρὸς ἀπειλῆς
ἀντιρρητικῆς σχῆμα λόγους ἀντιρρητικῶς κατὰλύειν τὸν νόμον, ὃν αὐτοὶ νεω-
στὶ καὶ λάθρα συνθέντες ἐβόλησαν. Id est: Minatus es, te eo-
rum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scili-

Pp 3

cet

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticanus titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecz Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio communicavit Nobiliss. Vir Fridericus Rostgardius.

e) de qvibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) qvæ apud Gregoræ leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, quem novissime & clanculum ii compo-
fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirthe
cantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione
ἀντιρρητικοὶ καὶ ἑ Παλαμικῶ ἱόν. Orationes antirthe-
tra Tomum Palamicum. Additur, ὁ δὲ δεσμοφύλα-
ταῦτα λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ ἀγαθὸν ἀγγέλλει
τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἰς, ὅτε δὲ πλατύνεται
τῶ καὶ λόγῳ τὴν ἰστορίαν αὐτῶ. Agathangelus autem il-
clam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis coll-
veterum discipulorum, & amicorum unus est, de qv
differuit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Anti-
Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qvi exsta-
bliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: τίνα δὴ πόσι ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον
χρὴν ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον; Quem initio DEU-
nem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth
Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.
7. Quaestio soluta: Græce inscribitur ἐπίλυσις ὅτι δὲ ἱόν
ὕμνων δὲ ἐνδοξότεραν τῶν Σεραφίμ τὴν θεολόγον ὕμνησας, ἀπὸ
θήκης αὐτῆς ἔΛΕΥΤΕΡΗΤΩΣ, ἀσυνγκρίτου τοῦ συγκρατημένου
καὶ πρὸς τίνα δὲ δέξαν ὁρῶν, ταύτην τὸν ὕμνον ἐξύφηνεν. Quæ
Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis glori-
cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITE
comparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio
it. ad quam opinionem respexerit, cum hunc Hymnum
fuit. Eodem Codice Cæsar.
8. Dogmaticæ disputationes varix, passim in Historiæ By-
libris dogmaticis.

Euchlogica.

9. Εὐχαί, seu Precationes:
  - a) Ad Christum, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar.
bon. Cod. Theolog. 174.
  - b) Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτη ἀρχιεπισκοπῆς
peratorem, * ex persona Metropolitanani recens inau-
Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλός ..... Cod. Vatic. 1086. foli

* Vel: de Imperatore.

BERN. MONTFAUCONUS de Nicéphori GREGORÆ scriptis. 301

go, & commentariis. Cod. Czar. Vindobon. Theolog. 174. Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

3. *Ἀρίστη ἀπιλογή Θεῶν τινῶν ῥησιῶν ἔμκαρῶν καὶ γεναίῃς ἰωβ, συμβαλλομένη πᾶσι χριστιανῶς εἰς ωφέλειαν.* Optimus delectus sacram quorundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius Christiano utilisissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆς, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τῷ Θεῷ περὶ τῆς ἐνώπιον τῷ κυρίῳ Cod. Czar. Vindobon. Theolog. 174.

Dogmaticæ.

4. Antirrhethici & Steliteutici priores. Scripserat Gregoras libros in Palamam Antirrhethicos, anteqvam a) Cantacuzenus Imperio potitus esset, ut ipse testatur, historiz libro XXV. b) Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano præfixum: *πῖναξ τῶν ἐκλογέντων ἐκ τῆ καθόλου ἱστορίας ῥωμαϊκῆς λέγων τὴν γενηομένην καὶ σωτηριωθέντων ἐν αὐτῇ τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ ἀπὸ ΔΕΚΑ c) ANTIRRHETHIKOIS.* Id est: Index librorum Gregoræ ex generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus PRIORIBUS ANTIRRHETHICIS hic conjunctorum. At in Colvilliano Scorialensis Bibliothecæ Catalogo. d) (qui in Mediolanensi five Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur tantum tres Stelitevticz in Palamam, cum selectis Historiz Romanæ decem libris conjuncti, idque in duobus Codicibus; quorum numeri sunt V. H. 19. & L. A. 4.

5. Antirrhethici posteriores. e) Scripsit Gregoras libros decem Antirrhethicos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCLIII. quos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editurum, ut constat ex his Agathangeli verbis: f) *πρὸς ἀπειλῆς ἀντιρρητικῶν ζήτημα λόγοις ἀντιρρητικαῖς καταλύειν τὸν νόμον, ὃν αὐτοὶ νεώτεροι καὶ λάθρα συνθέντες ἐβόλησαν.* Id est: Minatus es, te eorum Tomum orationibus Antirrhethicis refutaturum; eum scilicet

Pp 3

cet

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticanus titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio communicavit Nobiliss. Vir Fridericus Rossgardius.

e) de quibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) quæ apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, quem novissime & clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirrhethici indicantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione: *λόγος ἀντιρρητικός καὶ τῷ Παλαμικῷ τόμῳ*. Orationes antirrhethicæ contra Tomum Palamicum. Additur, ὁ δὲ δασυμοφύλακας αὐτὰ λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ φίλων εἰς αὐτὸν ἦς, ὡς δὲ πλατυστάως ἀρτῆται ὁ τῷ καὶ λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qui clam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis colloquitur, veterum discipulorum, & amicorum unus est, de quo fusius differuit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Antirrhethicos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: *τίνα δὴ ποιεῖ ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀρχὴν ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον*; Quem initio DEUS hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.
7. Quæstio soluta: Græce inscribitur *ἐπιλυσις τοῦ τῷ χάρις ὁ ὑμνωδὸς ἐνδοξοτέρῳ τῶν Σεραφίμ τὴν θεολόγον ὑμνήσας, διὰ τὴν προσημνησμένης αὐτοῦ ΛΕΣΙΤΕΚΡΙΤΩΣ, ἀσυγκρίτου τοῦ συγκριμένου ἐποίησι καὶ πρὸς τίνα δόξαν ἔρῳν, ταύτη τὴν ὑμνον ἐξύφρων*. Quære apud Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiores cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio fuerat: it. ad quam opinionem respexerit, cum hunc Hymnum composuit. Eodem Codice Cæsar.
8. Dogmaticæ disputationes variz, passim in Historiæ Byzantinæ libris dogmaticis.

Euchlogica.

9. *Εὐχαί*, seu Precationes.
  - a) Ad Christum, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
  - b) Πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς ἀπὸ μητροπολίτη ἀρχιεπισκοπῆς. Ad Imperatorem, * ex persona Metropolitanæ recens inaugurati Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς ..... Cod. Vatic. 1086. fol. 214.
  - c) ὡς

* Vel: *de Imperatore.*

- c) *ὡς ἀπὸ μητροπολίτη*, ἀρτι πρῶτον εἰσερχομένη εἰς τὴν λαχῆσαν αὐτῇ μητρόπολιν. ex persona Metropolitani, eam quæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.
- d) *Εἰς βασιλεία, ὡς ἀπὸ μητροπολίτη, ἀξίῃ χειροτονηθείη* ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitæ modo electi. Initium ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.
- e) *Ἐκφωτηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἐφεσον εἰσόδῳ ἡμῶν*. * pronunciata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ θεὸς ὁ αἰώνιον &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.
- f) *Ἐπὶ θεμελίων οἴκου καὶ πόλεως*. In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοεράν &c. Ibid.

Philosophica.

- Δ. *Σύγγραμμα συνοπτικὸν φιλοσοφίας*. Philosophiæ Compendium. Non liquet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvi in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.
- Ε. *Dialogus inscriptus, ΦΑΔΡΕΝΤΙΟΣ, ἡ περὶ σοφίας*. Florentinus, s. de Sapientia. Initium, πρὸς ἡμῶν ὁ καλὸς Φλαυρίτης; Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoræ ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.
- Ζ. *ὅτι αἱ πρὸς ὁποῖαν σοφίαν ἐχολακίαι εἰς δυνάμεις αὐτοῦ σοφοὶ λέγουσι, ὑπερκεταὶ ἢ μάλλον τῇ ἀληθείᾳ ἢ ὅλῃ σοφίᾳ*. Qvi alterutri (sacerz & profanz scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dicti, sed potius imitatores reipsa ejus, quæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν αὐθράπος σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
- Θ. *Περὶ τῶν ἐπιλαμβανομένων ἐκ ὁρθῶς καὶ γένος καὶ παλαιῶν σοφῶν*. ** De illis, qvi recentiores & antiquos sapientes non rectè representunt. Initium, λόγῳ ἐξανατάλλας τινὰς τῶν, ὡς ἐτι φασὶ βραδυλόμοι, τῶν (ἀντα?) πάντων μύθων. Eod. Cod.

14. Ad

* Videndum, utrum ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitæ.

** Incertum utrum Gregoræ, an Maxima Placidæ.

14. Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possævino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possævino in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphæricam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθὺς, ἢ περὶ ὑβριζῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς τινὰ Φίλον, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Ad amicum quendam, de iis qui Astronomiz insolenter obtrectant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. AF in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἀπέρῳ, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν Initium, τὰ τε ἄλλα ἀλαστομύουσι &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀντιγράφοι, Initium, ὅτι Εὐαδίας περὶ τὸν αἶρα χυθίσκος. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητικῇ περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitz, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλὴ μὲν ὡς παρακλήσεως. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικῇ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὴ ἐπὶ

85

* Gregoras, teste Possævino; scripserat quendam in Aristotelem.

- ση. ἀπὸ αὐτῆς ἀπαρτῆς &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.
- h. Adde Epistolam, ἣν χρυσολωγῶν, qvz & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
- h. Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum constitui oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
- h. Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὴν ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχνην. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
- h. Περὶ τῆ ἐν ἐπιπέδῳ καταγραφῆς τῆ ἀστρολάβου, προοιμιακὸς λόγος πρὸς τὸν φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicū. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correctione.

- h. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἰωσήφ, πρεσβύτερον, ἀπὸ τοῦ ὅπως ἐσφαλῇ πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δὲ ποιῆσθαι τὴν γὰρ διορθώσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jampridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος εἶ τῶν πάντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
- h. Ad eundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ δυνάμεις πῶς φρονίμως, ευριπίδης φησὶ πῶς, σοφώταται. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
- h. Τὸ διορθῶν παχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου Φιλοσόφου & Γεργίου πρεσβυτέρου ἐν τῇ μεθόδῳ διαλαμβάνει, Paschalion à Nicephoro Gregora Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supra dicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Q 9

Histe-

Libri scilicet Pars Altera.

- h. Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemaei libros cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.
- h. Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodit. Paris. 1557. 8.
- h. Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διάλογος δευτέρου. Vide Miscellaneorum indicem infra.
- h. Nempe opusculum illud subjunctum est Isaac Argyri libro.

14. Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possævino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possævino in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphericam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθῆς, ἢ περὶ ὑβριζόντων. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς τινὰ Φίλον, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν. Ad amicum quendam, de iis qui Astronomiz insolenter obtrectant. Idem Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. Ad in Codic. Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῇ μητροπολίτῃ Ἀπρῶ, περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν ἀστρονομίαν Initium, τὰ τε ἄλλα ἀποφαινοῦσι &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀντιγράφη, Initium, διὰ Εὐαδίας περὶ τοῦ αἵρα χροῖστος. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητικῇ περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitz, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλὴ μὲ ἐξοικλήσεως. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικῇ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὴ ἐπὶ σπ

* Gregoras, teste Possævino; scripserat quendam in Aristotelem.

- σπ. ἀπὸ αὐτῆς ἀπαντᾷ &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.
- Adde Epistolam, ἣν χρυσολάβη, quæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
- Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum construere oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
- Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὴν ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχνην. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
- Περὶ τῆ ἐν ἐπιπέδῳ καταγραφῆς τῆ ἀστρολάβου, προοιμιακὸς λόγος πρὸς τινὰ φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicū. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendaris Correctione.

- πρὸς τὸν σὺν βασιμῶταλον ἰωσήφ, περὶ τῆ πάχης, ἀπὸ δεξιῆς ὅπως ἐσφαλῇ πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δὲ ποιῶν τὴν γὰρ διορθώσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jampridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος εἶ τῶν πάντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
- Ad eundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἱ διόρθωσις πῶς Φροσίδης, Εὐριπίδης Φησί περὶ σοφώτερον. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
- Τὸ διορθῶν παλαιὸν ὑπὸ Νικηφόρου Φιλοσόφου & Γρηγορίου περὶ δὲ ὁ Ἀργύριος ἐν τῇ μεθόδῳ ἀλαλαμβαίνει, Paschalion à Nicephoro Gregora Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supradicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Q

Histo-

Libri scilicet Pars Altera.

- Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemaei libros cum Aristoxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.
- Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Valla prodit. Paris. 1557. 8.
-) Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διάλογος δευτέρος. Vide Miscellaneorum indicem infra.
-) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaacii Argyri libris. ...

Historica, & Vita Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. Libri duodequadragesima Historia Byzantina, in quibus nonnulli mere dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi saepius.
36. Oratio encomiastica, prolixa & elegans, in Imperatorem Constantinum Magnum; dignissima (inquit Nesselius) ut supplemento corporis historiz Byzantinæ aliquando inferatur. Cod. Czar. Hist. 104.
37. Ex Eusebii Historia Ecclesiastica. Cod. Czar. Theolog. 174.
38. De vita, & moribus, & conflictu S. Patris Michaelis Syncelli. Initium, νόμος ἐστὶν ἡθροῦ πάλας παρ' Ἑλλήσι, καὶ μέγα τῷ χρόνῳ τὸ κράτος εἰληφει. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium S. Theodoti à Gregora scriptum laudat)
39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας βασιλίσσης. Vita & disciplina S. Basilissæ seu Reginz. Initium, Νικομηθεῖα πόλις ἐστὶ παρ' Ἑλλήσι. Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam virginem & martyrem fuisse.
40. Vita Johannis, Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi, qui avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
41. Vita Antonii Patriarchæ Constantinopolitani, Caulea dicti. Initium, εἰς τὴν καὶ θνητὴν φύσιν, (an ἔχει?) ὁ χρόνος, καὶ πάσις ἐν πάσι, ὅποσα φθορὰ καὶ γένεσις βέσκει. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr. Longe antiquiori Nicephoro tribuitur à Vossio II. 26. de Hist. Græcis, Rhetori ac Philosopho CPol. de quo supra, p. 300.

Grammatica.

42. Τεχνολογία γραμματικῆς, Ars Grammatica. Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.
43. Παρακολυθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά. Incertum an Gregoræ. Enarrationes (an glossæ?) & quaestiones Grammaticæ. Catalog. Morell. ibid.
44. Περὶ κανόνων ἀσφαλείας. De infirmitate Regularum. Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt κανόνες ἐνομήτων, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat.

45. Περὶ

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicemus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

Περὶ ὁρθογραφίας. Initium, τὸ αὐθιγόν. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.

Περὶ αἰρησίων, ἢ de vocibus, quæ variè scriptæ, varia significanti, ut, ὁγνός, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

Μελέτη πρεσβευτικῇ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumptum ex Thucydide. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Ad eos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.

Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svasoria ad sacrosanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν ἔτις ἔχον πρὸς τὴν παρῶσαν ἀμύχαν &c. Exstat hæc oratio in fine libri decimi Historiæ Byzant. Exstabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie supersunt tantum primi duo versiculi: cætera abscissa, nempe eo quod hæc oratio in Latinos scripta sit.

Παρανηλικὸς ἢ βασιλίσκος ἐξ αὐτοκρατορίας σωλιδιμῶν ἐπὶ τελευτῇ & Φιλαδελφείας κυρῆ θρονοῦ. Ad Imperatricem, de obitu Dom. Theopetri, Philadelphiz (Episcopi,) paræneticus ex tempore compositus. Initium, βασιλίσκος, ὁ μέγας ἐν γυμνασίῳ, καὶ πρῶγμα, καὶ ὄνομα. βασιλίσκος, ὁ ἱερὸν & χρυσὸν κομῶν. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.

Ἐκφρασις τῆς ἀναστάσεως & χριστοῦ. Christi resurrectionis descriptio evangelica. Initium. πάντες μοι δοκεῖ τῶν ἀποστόλων εἶναι, παῖδας μὲν ἑλλάνων φιλοσημειῶν τὴν κακοδαίμονα αὐτῶν πλάνης ἐρετῆς τε, καὶ θείας Cod. Cæsar. Theol. 174.

Ἀγῶς εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Μερκῆριον, Oratio in sanctum & Magnum Martyrem Mercurium. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς α) ἀνέμων ὡς στασίμων & b) βίων Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.

Εἰς τὴν ὁσίαν Θεοφανῶ τὴν βασιλίδαν. In S. Theophanem Imperatricem (Leonis sapientis uxorem.) Initium, πολλοὶ μοι πολλάκις τῶν ἀρετῶν, καὶ σωίσαι ἀγαθούτων προσέσω ἄλλοις ἄλλοι ὡς οὕτως, καὶ συμβαλέσθαι. Cod. Cæsar. Theolog. 279. Allat. de

Q 9 2

Symeon.

a) εἴτε ἀνέμων.

b) εἴτε βίων.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. *Notandum*, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum *viuita* & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεότοκον, ἀλαλαβάνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἁγία τοῦ ἁγίου εἰσοδόν, καὶ ἀνάροφον. *De sanctissima Virgine DEI matris. κατενικατε, ingressu in Sancta Sanctorum, & educatione. Initium, αἰκὴ Μωσῆ τὸν μέγαν, τὸ ξένον ἐκείνο θαῦμα τὸ βαρὺ πάλαι πωλεργάζεσθαι δέλοισα.* Cod. Czar. Hist. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τὴν ὑπεραγίαν Θεότοκον. *In Annuntiatione sanctissime DEI matris. Initium, εἰμοί (vid. Hist. Byz. lib. XIII. cap. I. f. 4. & lib. XXII. pag. 662.) ὅ τινος ζωγράφου πολλὰς ἐκείνης ἐπὶ τῇ θαυμασίᾳ, καὶ τῶν ἀνδραγόσπων.* Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Czar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 83.

55. Τῇ πανάγῳ Μητρὶ Θεοῦ εὐχαριστεῖται, ὡς ἐκ τῆς βασιλίδος. *Εὐχὴς. Castissime DEI matris gratiarum actio, ex persona Irene Augustae. Cantacuzenus Byzantio potius est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virgini gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ; sed tota DEI matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὥστε αὐτοὶ νεκρὸν ὑπάρχοντα περικέμει, φησὶν, αὐτὸν ἐκείνη μὲν ξυλόντα ἵππὸς περιβάτου.* Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositæ, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiz XXIV. discimus; ubi duo Palamitz, Cabasillas & alter quidam, illi sic minantur: *Ἰὼν μὲν σὺν λόγῳ, ὅσοι ἐπ' ἐκκλησίας ἐν ταῖς τῶν ἁγίων ἀναγνώσκονται μνήμας, πῶς θαπαῖσιν πολέμῳ, καὶ ἀντιθέλῳ ἀπάντας ἐν βραχὺ προσάγειν τῇ βασιλείᾳ, σὸ δὲ πᾶσι θεῶν θαυρὸν ἔξω πρὸς ἡμῶν τὸ πτόλως. Quotquot orationes tuæ per Ecclesias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flammæ inimicæ, & insectæ jussu impo-*

*Imperatoris brevis absumet. Tu vero, cum obicitis, aliquo ex his verbis
prohibetis: infernalis.*

56. Εγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris. Ini-
tium, ἔστι τις λίθος τοῖς τραπεζίταις. a) Amabat Imperator ope-
ra Platonis. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere
conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod.
Vatic. 1086. fol.*

57. Εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἀλάλκῃσιν ἰωνικήν. *In laudem Imperatoris, Ionica
dialecto. Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Μανεδονίης Φασὶν &c. Cod.
Vatic. 1086. 159.*

58. Εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως. b) *De Imperatoris prudentia; Initium,
εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὃ κράτιστε βασιλεῦ. Edita est hęc Oratio, Byzant.
Hist. lib. VIII. cap. 8.*

59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem; de seipso. Initium,
Περὶ μὲν ἑμαυτοῦ, καὶ ὡς ἔγω μοι καίρια. Ea est oratio, qua ob-
latam sibi ab Imperatore Chastophylacis dignitatem accipere
recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Va-
tic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχην αὐτὸν
ποιῆσαι βεβλόμενον. In laudem Imperatoris, qui Patriarcham eum
facere volebat.*

60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δυκάον
Ἀγγελὸν Παλαιολόγον, περὶ τῆς ἐνείκης τῆς τοῦ Φίλανθρηπικῆς, ἡδέας καὶ
τοῦ

Q 3

* Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparistota serm. IV. Palamiticarum trans-
gressionum serm. 4. cap. I. Spectandum illud corpus magni fidei vera praeconis
dum ludibrio habitum & circumlatum, ejus utique viri quae nec inter Philosophos
quiescentem excellentior, nec inter Aetatas disciplina observantior, nec in obsequio pro
religione certatimiorum, nec in in quibus tentatores eum decantant persecutioni-
bus, contumeliam, carceribusque avaritiae sollicitudinis constantior fuit, admiranda
ingenium illius Nicephori Gregorae, de quo per utramque appellationem nihil
DEus aliud significabit, nisi eum animo digni & exprobratio virtutis ab hostibus
veritatis reportaturum.

** Cantacuzeni.

a) ὁ παρὼν λόγος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος
ἔρωτα, περὶ αὐτῶν δεικνύει, καὶ συγγνώμην τὰ τὰ τὰ πρὸς αὐτὸν
ἐκείνους λόγους.

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εὐλασίαν τοῦ βα-
σιλέως Ἀνδρόνικου τοῦ Παλαιολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νόσῳ θαλασπάρχιδρον ἐπεσκέψατο. ἐν ᾧ παρὰ θαλάσσης ἀπαλλαγέντος ἔπαυσε, αὐτίκα ἀμειβόμενοι καὶ δύνανται, καὶ τὸν παρ' οἷα λόγοι εἰς εὐχαριστίαν ἐκπεπονήκαμεν. *Prothoboneticus ad imperatorem Imperatores Romanorum, Andronicum Ducem Angelum Palaeologum, de ejus humanitate, qua factum est, ut et nos aegrotantes inveniret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili cum beatis remanentes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Czar. Theol. 174.

61. Εἰς τὸν βασιλέα κύρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniores.* Initium. ὡς λίαν ἡδὺς καὶ Φαίδρος ἡμῶν ἑπαιτήκας ἐκ τῶν ἱεροπαίων. *Gratulatoria.* Cod. Vatic. 1086. fol. 33.
62. Encomium Patris tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Baroccianæ num. 116. Atest Luciani.
63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν. In Amygdalam. Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi & Proemia.

64. Πρόλογος εἰς τὸ καὶ Σωάνταν διήγημα. *Prefatio in narrationem de Sappha.* Initium, ἐν ἑμῶν οἶμαι ὑδὲ τὸ τῶν γυναικῶν Φῦλον χυρὲς ὑποδείγματι. Cod. Czar. Theol. 174.
65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν διεισεύς, καὶ μακαρίας προφήτας, ἐπὶ τῇ παρ' ἡμῶν σὺν θεῷ φιλοπονηθείσῃ τῶν καιριωτάτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, καὶ τῇ προσηκῶσι αὐταῖς ἐξηγήσει. *Prefatio encomiastica, de divinis et beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium, πάντων μὲν ἐγὼ θεῶν λόγους ἀνδρῶν. Cod. Czar. Theol. 174.
66. πρόλογος εἰς βραχέων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τῇ καὶ μετ' οὗτος τῇ γνώμῃ. ἵνα καὶ τὸν Ὀδυσσεὺς ἐπ' ἐργασίας αὐτοῦ. *Prefatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, et quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, ποιητὰ μὲν, καὶ ῥήτορας, καὶ οὗτοι τὸν φιλόσοφον εἰλοῖτο βίον. Cod. Czar. Theol. 174.
67. προοίμιον εἰς πάτριαρχων σφύλλων. *Exordium Patriarchalis Diplomaticæ sive Bullæ.* Initium, εἰς καὶ πάντων μαρτυρίαι. Cod. Vatic. 1086. fol. 211.

68. Aliud

- β. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium. ἐπειδή περ ἐν κρίσει.
 γ. προαίμιον χρυσοβύλλης. *Exordium bullæ aureæ*. Initium : πολλῶν
 ὄντων ὁπόσα τὴν β. Ibid. fol. 216.
 δ. προαίμιον εἰς Διαθήκην. *Exordium Testamenti*. Initium, γῆεῖ, καὶ εἰς
 γῆν ἀπελεύσῃ. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

- α. Διαθήκη, ὡς ἀπὸ πατριάρχου Ἰωάννου Ἐκκλησιολόγου. *Testamentum*, πατριάρχου Ἰωαννίου Glycos, *extremum Spirituum efflantis*. Init. καὶ παῖσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνησθῶ. *Est Exordium Testamenti, non Testamentum ipsum ; & editum exstat*, *Histor. Byzant. lib. VIII. cap. 2.* *Exstat etiam in Cod. Vatican. 1086. fol. 210.*
 β. Διαθήκη ὡς ἀπὸ τινος μοναχοῦ, *Testamentum*, πατριάρχου Μοναχίου. Initium, εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ &c. Ibid. fol. 213.
 γ. Διαθήκη, ἀπὸ Ἐκκλησιολόγου μεγάλου πρωτοσυγκέλτου. *Testamentum*, πατριάρχου μεγάλου πρωτοσυγκέλτου Πελοποννησίου. Init. εἰ μὲν ἀθανάτων ὁ παρὼν ἐτύγχευε βίῃ. Ibid.
 δ. ὡς ἀπὸ τινος πρὸς τὸν βασιλέα * *Testamentum alterius cujusdam Imperatoris alloquens*. Initium, πολλὰ καὶ αἰτήσεις, καὶ πολλάκις &c. *Cod. Vatican. 1086. fol. 213.*

Monodia.

- α. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἐκκλησιολόγου μεγάλου βασιλέως Ἀνδρόνικου Ἐκκλησιολόγου, seu Ἐκκλησιολόγου Ἀνδρόνικου Ἐκκλησιολόγου. *In obitum Maximi Imperatoris Andronici Palæologi*, Senioris scilicet. Initium, τὸ μὲν τὸ συμφορὰς μέγιστον. *Edita exstat Hist. Byzant. lib. X.* *Exstat etiam in Cod. Vatican. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.*
 β. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἐκκλησιολόγου μεγάλου λογοθέτου. *In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ*. Initium, εἰμοὶ δ', ὡς παρόντες, ταυ-
 τὸν τι. *Edita exstat eodem Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatican. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950.* (Vulgavit etiam Græce & Latine ad calcem Historiz quam, cum pars Annalium Glycz esset, Theodoro Metochitz perperam tribuit Jo. Meursius

Incertum, an Epistola. an Testamenti exordium.

sius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum *Μεταφράσει* *Περὶ τῆς*
Annalibus Glycz ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.

77. Εἰς τὸν βασιλεῖα νέον Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junio-
rii.* Initium, ἡμεῖς ὃ, ὃ παρόντες, ἐπικρίτως ἀδελφ. Edita est,
Hist. Byz. lib. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.
78. Ἐπὶ τῷ χρίμνῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, ἀποτίειμι πρὸς τὴν Θεωτάτην Βασίλισ-
σαν, καὶ βραχείας τινὸς ἐξομνήσεως ἐξομνησάμεν τὸ αἶλγος.
In obitum Dn. Joannis Chummi, ad Divam Imperatricem; a) cujus
dolorem hzc Monodia solatur, adjuncta brevi b) admoni-
tione. Init. ἀθλῆται μὲν καὶ πύλαι, καὶ σαδοδόμοι. Cod. Cz-
sar. Theolog. 174.
79. Ἐπὶ τῇ Γελευσῇ καὶ Φιλότητι Καλλιόγῃ. *In obitum clarissimi Callierga.*
Init. ὃ Θετταλῶν πόλις, τίνα καὶ Ῥωμαίων κατὰ πρότερον, καὶ νῦν ὃ
κατ' ἐμὰ τὴν ἐχθερὰν ἀνηρημάκη. Eod. Cod.
80. Παραμυθητικὸς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ μητρὸς αὐτοῦ. *Ad
Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὸς ὃς ὡς μέγιστος
καὶ θειότατος βασιλεῦς, πολλὰ καὶ. Edita, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica, & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γεφωδίσαι τοῖς παλαιῇς ἑρμηνειῶν. *Eorum,
qua à veteribus obscurius c) διέβησαν, εὐαγγελισμοί.* Indicantur
ab ipso Gregora, Hist. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.
82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis; cum præfatione ad Ma-
gnum Logothetam.* Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lu-
cem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero
interpres Pichonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham
Constantinopolitanum fecit.
83. Ἀντιλογία πρὸς τὰς λέγουσας, ὅτι οὐκ ἔστι ταπεινότης ἐν ἀνθρώποις.
Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.
Initium, ἔχω σοί τι ἀπηγήσασθαι, ὃ φίλε Εὐνόκρατες. Cod. Vatic.
1086. fol. 49.
84. Φιλομαθὴς, ἢ περὶ ὑβριζῶν, Διάλογος, *Philomathes, seu de conti-
mentiosis, Dialogus.* Init. ἐπειδὴ μοι φίλος εἶ τῶν πᾶν. Personæ
collo-

a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.

b) vel adhortatione.

c) *Ἰατρία* Græc. Sed legendum fortasse *ἐξηγήσεις*.

colloquentes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensem navalem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus: τῶν ἑ Νικηφόρου γρηγοῦρα ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata existare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed quælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Init. Ἀμυδαλῆς ἦν θήσεν ἡμῖν ἡ Φρόσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Metochitz, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistola.

ΑΓΓΕΛΩ. Initium, οἱ ἑ κομίζοντός σοι τὸ γράμμα γενήτορες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

ωρίστοις τρισὶν ἑ &c. πρὸς ἑς ἔστειλε καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῷ. Initium: Τὸ ἑ Φιλαλληλίας χρεῖμα καὶ τοῖς &c. memorat quosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic. fol. 92.

ΑΝΑΣΙΩ (ἀγνωτάτω ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ)

Σὲ ἑ θαυμάζω ἑ χεῖ. Cod. Vatic. fol. 91.

ΕΝΑΤΝΩ,

Ἐγείνέ τις αἰτὴρ, κλειόδημῳ ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΙΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.

Οἶμαι μὴ ἀνεγκλήτους καθάπαξ. De itinere, & quæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

R r

Καὶ

* Tamen, ut poeta laudatur à Lampeno Tarchaniota Epist. ad Gregoram.

Libri 5ti Pars Altera.

καὶ Πλάτων ὁ Λαϊτῶν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἱ σε Φασὶ, καὶ αὐτὰ δὴ ἦδη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

Λόγῳ τὰς Πυθαγορείους ἔγω τοι. Philosophica. Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν ἔπερ πολλῶν. Cod. Czar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΔΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa. Desideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διακλήτῳ)

Λέγεσθαι πρὸς ἀλλήλα στοιχεῖα συνθέσθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, τι τις αὖ ἐν τῷ βίβλῳ ἔχων. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

ΓΑΥΚΕΙ, (τῷ ὑπὸ ἔπαρσι.)

Εἰμοὶ ᾧ τὸσάυτον ὁ σὸς ἐνέστηκε πέθῃ. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἐπεισὶ μοι γενναῖε θαυμάζων. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in K.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ θείῳ ἔπαρσι) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σεφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστῳ, εἰς Θεσσαλονίκην. πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 108. πρότερον μὲν ἡμῖν ἐδίδασκε λόγων, Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ φιλοσοφωτάτῳ.)

Αἰσθητὴς ὁ Νικημάχης, καὶ ὅσοι. Philosophica. Cod. Vat. fol. 99.

Ἐστὶ πάλιν τῷ ἑλῳ. Ἑλλῆς &c. Σαῶπη. Philologica. Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΑ,

Ὅσα μὲν δὴ ἕτερα πρότερα. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλείας πρότερον περὶ, ἵνα ἐμὲς ἐξαλείψω λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

τῷ καθολικῷ κριτῇ. Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σάββατῳ.)

Τὸν πυθαγόραν ἐκείνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.

Τὴν αὐτοῦ τεκα τοῖς λαγοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.

ΚΑΡΩΝΗ.

Ὅσον τὰς παλάς, ὡ βέλτιστε, ταῖς. Philologica. Cod. Vatic. 176

τῷ κρέτης (Μηροπολίτη.)

ἢ μὴ δὴ βίβλα. Cod. Cæsar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΩ. (αἰμοιβαία ἐς τὸν πρωτοστάριον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

ἔθνη ἐς Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΓΓΩ.

ΛΕΟΝΤΙΩ.

Τὴν μὴ ἐπικλήτε κτήσιν κτήσασθαι. Philologica. Cod. Vatic. fol.

193.

ΛΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δουὶν τῶν ἡγεμονικῶν ἐσὼν αἰδήσεων. Philologica. Cod. Vati-
tic. fol. 157.

ΛΟΥΚΓΓΗ, (τῷ πρωτοβεστωρίῳ τῷ Τραπεζῶν.)

Παρεκάθητό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοὶ &c. Philologica. Cod. Vati-
tic. fol. 110.

ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὁσιωτάτῳ καθηγυμένῳ τῷ μονῆς ἔχοντι.)

Ὅψι καὶ μόλις ὥστε ἀπὸ βαθεί. Consolatoria. Cod. Vatic.
fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γνομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatic.
fol. 128.

Ἀλέξανδρον φασιν ἐκείνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatic. fol. 140.

Θαλῶ τοῖς Μιλήσιον ἐγγωγε. Philologica. Cod. Vatic. fol. 145.

ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίστῳ.)

πολλὰς καὶ ἐμαυτὸν ἐπῆει τεθαυμασέναι. Familiaris & Philologi-
ca. Cod. Vatic. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ ΕΦίστῳ.)

Ἡρετό ποτε κοιλοὺς ἀηδόνα. Philologica. Cod. Vatic. fol. 130.

Μεγάλῃ Διοικητῇ (τῷ ΓΑΒΑ.) Vide supra, in Γ.

Μεγάλῃ Δομestικῇ.

Κύρῳ ἐκείνῳ ὁ Καμβύσης. Philologica. Cod. Vatic. fol. 84.

Αἰσώπῳ ἔφρυγες ἐκ ἐλέγχοι τὸν βίον. Philologica. Cod. Vatic.
fol. 99.

Ἐπειδὴ σε περᾶν ὁρῶμεν ἀπάσαι. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
Γινώσκοντες οἱ πολλοὶ με Φιλοῦντα. Laudat bellicam ejus virtutem.
Cod. Vatic. fol. 107.

Οἱ πολλοὶ με γὰ μέγιστα δύνασθ' ὥσθ' σοι. Commendatitia. Cod.
Vatic. fol. 190.

Ἐγὼ ἢ τὸν Ὀμηρικόν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 119.

Μεγάλῳ Δρυγγαρίῳ.

Μακρὸς ἤδη ὁ χρόνος, εἴσοτ' εἰ σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 111.

Ο μὲν κοινῇ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πείθῃ ἀνθρώ-
πων ἐδύλευν ἀδής. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Λογοθέτῃ

Τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὸν ὁμῶνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.

Τὰς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογραμμάτων. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda epistola ὡς ἐκκλησιακὴ περὶ ἀστερονομίας, de qua supra,
in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide supra in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Περιμνηστῇ

πάλαι μὲν ἤνεγκεν ἢ τὰ μέγιστα πάλαι. Philolog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἀπρω, περὶ τῶν ὑβεκζόντων τὴν ἀστερονομίαν. Vide suprainter
Astronomica.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης. Vide supra in ΓΛΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλάξαντι Ἀλεξάνδρῳ πάλαι. Philologica, & de Imperatore
carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΑΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΑΩ.)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν ἀντὶ τερσολογιῶν, τῶν μὲν ἀνωθεν ἐκ Τραπεζῶν,
τῶν ἢ κάτωθεν, ἐξ Ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX.
cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὁποῖα
τῶν λεγομένων νῦν ἡγεμόνα προβάλλεται.

Ὅσον εὐφραίνεις χαρίζομαι μὴ ζητῆσι. Familiaris. Cod. Vatic.
fol. 129.

Πρωτοβεστιαρίῳ.

Διὰ χρόνον σὰ πρὸς ἡμᾶς πέμπων γράμματα. Familiaris Cod.
Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεστιαρίῳ (ἢ Τραπεζῶν, ἢ ΛΟΥΚΙΤΗ.) Vide supra in
ΛΟΥΚΙΤΗ.

πρωτοταρίῳ vide supra, in ΛΑΜΠΗΝΩ.

πρωτοεμβατεύω.

Σὺ δ', ὡς βέλτερον, ταύτην ποιῆς τὸν μὲν ὑβριστην &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελλίῳ τ' Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλεον τῶν ἄλλων θαρσύνω. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106. manu recentiori.

Σεβαστῷ, Vide supra, in ΚΑΛΟΕΙΔΑ.

Σοφωφάτῳ.

Τὸν Νικακλῖα φασὶν ἐκείνου τὸν Νεοκλῆος. Philologica. Cod. Vat. fol. 193.

ΣΤΥΝΑΔΗΝΩ.

Ἐστὶ παλαιὰ παροιμία Philologica. Cod. Vat. fol. 107.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτοταρίῳ Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμιστίας μοι φαίνεται χρηστός. Cod. Reg. 2257. fol. 165.

Τῷ ἐπὶ Ἰσακίῳ.

Σὺ μὲν, ἀρετῇ ἀνδρῶν, ἐγκωμίου. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Ἰπάτῳ τῶν Φιλοσόφων.

Εἰ σὺ μὲν ὁ τοσούτῳ ἐν ἀνθρώποις ἦν.

ΘΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θάτῳ τῷ βασιλείῳ.)

Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐν τῇ θεῷ ἰάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τῷτο ἐκείνῳ τῷ ἐποκράτῳ. Philologica. Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωφάτῳ. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΙΤΣΟΔΩΡΑ.

Τῷ b) μὲν παρμυρίαν, αἰετὶ μύθη. De Astronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliquot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἄλλω μὲν ἵσως πρὸς τὰς νῦν ἀποβλέψασθαι τύχας. Brevislima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Εἰ δὲ τῇ φύσει πρότερον. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δ' εἴ τις φίλιαν ἔσαν. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἐπίτοκον δόδοιαι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνδρακας τὴν θησαυρὸν ἀποφαίνον. Cod. Vat. fol. 195.

Rf 3

124

a) Laudat illum, quæsi Insulæ alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atque orationis ab Irene Augusta habitæ apud Mattheum filium. Hist. Byz. lib. XVI.

Ἰδὲ σὺ καὶ ἑτέρῳ ἢ καὶ Διόσκωρ. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὁ ἀριθμὸς τῶν στοιχείων δυὸν συνιστᾷ. Cod. Vat. fol. 154.
 Οἷον εὐνοδίας πρὸς τὸν αἰῶνα χειρὸς αἰ. Cod. Vat. fol. 204.
 Ὁ παρὼν ἔστι, ὡς περ ἐφέλικιον. Cod. Vat. fol. 206.
 Ὅτι τῷ λαμπροτάτῳ βασιλείῳ ὑμῶν b) Cod. Vat. fol. 217.
 πένης ὁ παρὼν καὶ θυμὸς αὐτοῦ. Brevisima, Cod. Vat. fol. 194.
 Σὺ δ' ἐγγυρόν σιμαί τῇ Διόσκωρ. Philologica. Cod. Vat. fol. 98.
 Τὸ μὲν πρὸς ἀνδρα. Cod. Czar. 174.
 Τὸ μὲν ὑπὲρ δ' παρόντος λέγων. Brevisima Cod. Vat. fol. 206.
 His addatur Epistola, πρὸς τὴν γὰρ τὴν Φαύλῃ, κακῶς c) ὁ
 πόλιος Διοτιμόν. Cod. Czar. Theolog.

In eodem codice Cæsareo exstant Epistolæ duæ, scriptæ a Gregora; quarum Nesselius nec inscriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc
 Historiam ejus Byzantinam paucis adhuc lustrare juvat. Totum opus
 μακρῆς, ut ipse inscripsit, ἱστορίας constat libris XXXVIII. Ex his pri-
 mos XI. libros à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. C. Poli
 & Theodoro Lascari Imperium Nicææ auspico, usque ad Andronici
 Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit Hierony-
 mus Wolfius, qui interpretationem suam A. 1559. dicavit Antonio
 Fuggero, sed quæ usque ad A. 1562. apud typographum hæsit, un-
 de non est ut ex præfationis scriptæ tempore cum viro Nobilissimo
 editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum suspicemur. Pri-
 mum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii versione vi-
 dit lucem. Basil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturque
 Clarissimus Boivinus, qui hanc editionem latinam appellat, cum sit
 Græcolatina. Certe est mihi hæc scribenti Græcolatina illius anni in
 manibus: nescioque an præterea latine separatim eodem anno ex
 Wolfii versione viderit lucem, cum Catalogus quoque Bigotianus
 p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præ-
 ter

a) Vide supra, inter Astronómica.

b) Significat se semper erga filiam Imperatoris probe affectum fuisse: cujus rei sig-
 erant tot Proœmia operum suorum, eadem præcipua.

c) Legendum τὰ ὁ π,

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta quzdam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylz decem libros integros ex Conradi Clauseri versione. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. quz rescissis primo & ultimo foliis, novisque in eorum locum suppositis profitetur lucem vidisse Coloniz Planicianz 1616. fol. cum ceteroqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetaz Choniatz, * & Chalcocondyle prodierunt latine Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete Ludovico Dukei, accurate Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolsium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Joannes Boivin, qui Paris. 1702. fol. ** è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, quz Historiam producunt usque ad A. C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris quoque Historiam complectente, sed eo quo Wolsius est passim integrior, atque tum alia tum tria illa fragmenta complectente, quz Dionysius Petavius à Frontone Duceo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchz breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Clariss. Boivin, *in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoras libris quatuor postremis plurimè infernis, variis se temporibus à se elucubratis, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quoque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo biatu abruptus sit, sed omnibus partibus apte coherentibus integer & continuus procedat. Id Gregora ipsius judicio factum velim: neque à vero abhorret, cum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea quæ ostentandi ingenii causa assuevit, monodias, orationes, aliaque id genus rescivisse. Vereor tamen, ne & gloria paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omisos, repetitio deinde opere*

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manus admoveret, idem Wolsius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: *Sed cum i Zonara solus salubris elatus in Niceta & Coniati Choniata planiciem & quasi farinam sistentis fermentia putis perberrimum, - - Quo opere absoluto - - ecce præter omnem expectationem à te offertur Nicephorum Gregoram.*

** History of the works of the learned. 1703. p. 334. Ast. Esud. 1704. p. 27. 173.

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. quem libros primos quatuor complexum ait parum ab editis differre nisi quod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus*, inquit, *nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius*. Lectiones à Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgaard. Exstant quoque inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiz Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, quæ hodie est illustrissimi Ducis Coislini, Episcopi Metensis, & liberius aditur non amplius pro thesauro abscondito jacet occlusa usibus & desideris eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de quorum rebus sermo est & Annorum Christi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasque breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγους illis undecim absolvitur prima pars, sive ut in Codice MS. Vaticano appellatur πρώτων βιβλίων, nam in illo habentur libri ab XVIII. usque ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur δευτέρας βιβλίας λόγους ζ'. Libros vero tredecim, hoc est XII. usque ad XXIV. de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni gestis, primus idem doctissi-

mus

* Boivinus in præfat. *Gregoræ multijuga eruditionis & artis Rhetoricæ essentiam, sepe abiecit à proposito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinentis digreditur. In his παρὰ γὰρ τοῦ μέρους est quam sit verborum. Ea Wolfius rebus magis quam verbis tantum breviora facere instituit. Itaque & luxuriantia compescuit, & quæ omnino non redundabant, suppressit. Ego vero salutarum me opera pretium putavi, si ad Floris Græci fastigiis inharerem, atque ejus verba lectoribus si minus annotationum, saltem religiose & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu deflexisse mihi visus est interpres doctissimus, aut sententiam auctoris obscure & contorta expressisse. Nihil dico de minoribus titulis, quibus nullum opus, quantumvis tersum & limatum, carere omnino potest: quæ quidem vitia ut plerumque nos in lucubrationibus nostris fallant, ita in alienis vitæ nequeam fugiunt. Eisdem eas notas corpori aliquoties eprogreo inpressas, ut eximiam sedulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse ajo & contendo. Nec enim quia illum identidem lapsum corripo, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorum; neque ei propterea detrachere ausim Hærentem capiti multa cum laude coronam.*

mus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2097. emendatius scripto, qui sex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septemczterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeque mendoso, sed de cujus locis plerisque dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palama erroribus*, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usque ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis *Clandii Capperonerii*, Licentiatii Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinque deinceps continuos, scilicet in Acindynianos persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imò ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere iussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est *tertio Tomo* edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usque ad XXXVIII. Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte definentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græcobarbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Nicetæ* Choniataz de statuis CPolitanis, quas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Græbio facta est.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

Ss

4) 4

Libri scilicet Pars Altera.

4) *Athanasii Patriarchæ ad Seniores Andronicum Epistolæ & relationes selectæ*, ex Codice singulari quem Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, Archi Episcopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Philæ Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis*, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseud. Synodi Palamitica*, editus à † Combeffio.

7) Excerpta ex scriptis *Nicephori Blemmyæ, Gregorii Cyprii, Theoduli Rhetoris, Nicephori Chumni, Barlaami, Acindyni, Palama, Nicolai Cabasila, Philothei Patriarchæ, Medici Taronita, Cantacuzeni, Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia paucissimis exceptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Gregoræ ut *seminum Propheticum*, quod ex Philothei Patriarchæ antirrhenco XII. Cod. Reg. 1996. fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitæ, inquit idem vir doctissimus, (*neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam*). *maxime conspicua hæc fuerunt: Asper, austerus, pertinax, Princeps æque ac privator lingua petulantia offendit. Philosophus, animo haud imperavit. Historicus, partium affectum non exuit: gloria denique cupiditate & amore sui ipsius nimis laboravit. Plura in stilo reprehendenda: imprimis κακογλία, seu ambitiosa elegantia affectatio; poetica verborum luxuries, figura insolentes, hyperbata; crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe prestat. In Chronologia tamen Gregoræ diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quædam videtur consulto omisisse, quæ Gregoræ haud prætermisit -- Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, nos ter etiam externas Historia sua complexus est. Utterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.*

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ *Georgii * Lapidæ, Lampeni Tarchaniotæ* protonotarii, *Demetrii Cydonii, Athanasii Lepantbreni*, †† *Bryennii* sacello præfecti, *Zaridæ, Theodori Curula, Balsamonis & Acindyni* ** ad Gregoræ Epistolæ è Codd. Vaticanis, quorum apographum à Clariss. Montfaucono accepit ejus-

† Auctar noviss. T. 2. p. 135.

* è Cypro. Confer Allatium de Georgiis p. 343. seq.

†† Joannes Bryennius vocatur in meo MS. habeo enim & ipse hæc Epistolæ in charta scriptas ante annos circiter CCC.

** Theſſalonicæ datæ sunt Epistolæ Acindyni, Demetrii, Athanasii, Bryennii, Theodori Curula, & Theoduli Magistri,

eiusdem Acindyni ad eum Jambī, *Gregorii Palama* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ à Codd. Regiis: Ex *Philosbei* Patriarchæ antirrhetico XII. & 70. *Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theoduli Magistri* ad Gregoram, quæ incipit καὶ πάλαι μὲν ἔγωγε. Hanc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium πᾶσι τοῖς μοι τὸν σὸν ἀμνηύσαν τρόπον, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Norimannus* inter alias Theoduli Monachi (qui sub Thomæ Magistri nomine magis innotuit) Orationes & Epistolas. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam Boivinus Matthæi Ephesii & Nicolai Pepagomeni ad Gregoram Epistolas, versusque sed parum elegantes Theodori Metochitz, sed apponere omisit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta rescuntur, ut Proæmium Nicephori Gregoræ, præmissum demonstrationi de Paschate (è Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Eiusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versus quidam ex Theodori Metochitz εἰς τὴν σοφὴν Νικηφόρον τὸν Γρηγόριον ὑποθήκας καὶ ὡς τῶν Νικαίων σωταγμάτων 767.

Fragmenta ex Catalogis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.

Ex Blemmydæ Oratione ὅποιον δεῖ εἶναι τὸν βασιλεῖα. 749.

Ex Gregorii Cyprii encomio Andronici. 752.

Ex variis Nicephori Chumni scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761 762. Ex Niceta, 766.

Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora instaurato, 754.

De Athanasii Patriarchæ CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.

Ex Theoduli Rhetoris oratione pro Chandreno pag. 759. seq. pag. 761. 762.

Pachymieris ἐκφρασις τῆς Ἀνγαστῶν 764. seq.

Gregorii Palamæ ὡς πρὸς συχῆς, καφάλαων cum Claudii Capperonerii versione pag. 776.

Hippocratis Medici & magni Ducis Apocauti imagines ex antiquo Codice Regio Operum Hippocratis, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p.

792. 798.

Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo, qvi in editione Obsopoeana desiderantur 786.

Excerpta ex Epistolis Gregorii Palamæ ArchiEpiscopi Theſſalonicensis 787. seq. Epistola ejus ad Augustam, Annam Palæologinam, integra, quam Boivinus putat fundamentum fuisse initz ab Augusta cum Palama adversus Patriarcham (Jo. Calecam) societatis 788.

Ex Palamæ Oratione adversus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ scriptis in Bibl. Reg. pag. 805. seq.

Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus quod Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiquissimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cyparissiota & alii p. 792. titulus libri: *Ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου γυναικὸς Κωνσταντίνου πόλεως Νικηφόρου λόγος ὑπὲρ τῶν εἰκονημάτων καὶ καθαρῶν καὶ ἡλικιωῶν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων ἀδελφῶν προσκαυχόμενοι.* Vide de hoc opere supra p. 297.

Eusebii Epistola ad Constantiam, 795. seq. de qua supra p. 102.

Theodori Grapti locus è Cod. Regio suppletus 796.

Subscriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 1951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumque quorundam in Nicephori Gregoræ Historia Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum capitumque, & ad paginas editionis Boiviniana. Tomus II. incipit à pag. 353.

Academia 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354.

Acindynus XVIII. 8.

Egyptii circulatores VIII. 10.

Æschylus Prometheo 235. 644.

Æsopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.

Anacharsidis dictum, *κεῖνος ἓνα φίλον κατέσχευε πολλῶν ἀξίων, ἢ πολλὰς ἀξίας μηδένος* 382.

Anaxa-

Naxagoras 207.

Andrez Monasterium 109. 161.

Andronici Palæologi senioris, Imp. investiva in Historicos maledicos. lib. I. cap. I. Sortibus Biblicis utitur, & de pace ineunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotis metu ad imaginem Dei paræ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Esaiam & Pontifices. IX. 3.

Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num astra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.

Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.

Antigonus Ἰωὴν Ἀλεξάνδρου ἀπεδύχων ὁ κρατίστης Lumenem dolis vincit 306.

Antonii festum 283. templum in urbe Nicæa. 26.

Antollinaris hæreticus 714.

Antrophthegma Sapientis, mirantis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum se prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, τὴν ἐμοὶ τήρῃσιν χρεῶν, ὅτι τὰς ἄλλας μεθύειν ἀνάγκη IX. 8. Egyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem agentis lacrymis IX. 10.

Apostolorum Templum 494.

Atotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristotelicæ lingvæ labyrinthi 293.

Arianus 707. 714. Ariani 578.

Athenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.

Athenius festatorum Ἀρεσνιστῶν schisma 77. 101. 160. 161.

Athenius oratio ad Matthæum Cantacuzenum sororis filium XVI. 2.

Athologus Gallus 453. 483.

Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.

Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perfringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapsa & habitum adeo indu-

- ta Monachalem, & tamen ingenium suum subdolum carnisque cupidum adhuc retinente VII. 1.
- Athanasius Gregoræ adversus Palamam socius. ejus elogium XVIII. 5. pag. 562. Athanasius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gregoram Epistolam Boivinus edidit.
- Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.
- Ατταλὸς παλὶς ἐναργέστερον πέπληται τὰς σὰς ἀρετὰς διὰ γραφὰν 204.
- Barlaamus advena Calaber 567. ἤσκησε τὴν Λατίναν δογματικὴν σοφίαν 343. Λατινόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areopag. & μουσικῶν τ' ἐκκλησίας δογμάτων ἐρμηρεύς 581. Monachos oppugnat 344. Palamæ adversarius, in Synodo A. C. MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adversus eum promulgati memorantur. 570. &c.
- Basilius Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 622. 646. 649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ 483. antirhetica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.
- Beccus Chartophophylax, atque inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.
- Nicephorus Blemmydes πολλὰ τῇ σοφίᾳ ἐξησκημένῳ, ὅπως τὰ ἐκκλησιῶν ὑμῶσι παῖδες καὶ ὅπως οἱ τ' καὶ ἡμᾶς ἐκκλησίας προσάτω καὶ ῥήτορες εἰς ἡμετέραν ωφέλειαν πρὸς Θεῶν 27. Patriarchatum CPol. oblatum sibi recusat 31. Θείαν γραφὴν ἐμπειρότατ' ὅς, ὡς πολλὰ διδωκὼς ἐαυτὸν, ἤρξατο συλλέγειν πολλὰς τῶν θείων γραφῶν μαρτυρίας, συγκροτεῖν δοκίμας τῶ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.
- Bogomili & Massaliani circa montem Atho 448. 550.
- Britanniæ Episcopi 574.
- Byzas Byzantii conditor VIII. 5.
- Cabafilas Gregoræ amicus, postea Palamæ sectator, à Gregora oppugnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.
- Cæsar à Bruto & Cassio occisus 108.
- Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus 547. 658. seq.
- Cambyses Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi causam rogat 274.
- Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII. 4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.
- Lucetius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.
- Chalcedonensis Concilii canon duodevigessimus 248.

Chal.

- Chaldzi** 22. 23. 53. Chaldzorum oracula 454. sapientia 201. 276. imperium 360.
- Charondas** Catanzus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.
- Chilas** Ephesi Episcopus 108. 109.
- Jo. Chrylostomus** 132. 604. 636. 681. 803.
- Nicephorus** Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post sine liberis defunctor ibid. seq.
- Clemens** S. Petri successor 312.
- κληρικὸς βασιλικός**, Imperatorius clerus 306.
- Jo. Climacus** ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑποστάτης κλίμακος 604.
- Clisthenes** ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.
- Codices** MSS. venditi à Turcis Nicæ potitis 282.
- Concilium** Atramyttenum, quod judicium de dissentium scriptis igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.
- Ephesinum** 313. 642.
- Generale** quartum 582. 248.
- Generale** sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βλ. τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκτῆς συνόδου 574.
- Conciliorum** Generalium acta 604.
- Concilia** Iconomachorum λεηρικὰ 600.
- Concilium** contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiz XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Isidorum Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λεηρικὴ 560. 684.
- Cosmas** melodus. 696.
- Critobulus** cum Florentio in dialogo Gregoræ loquens inducitur 343.
- Cræsus** à Cyro victus 93. 191. 279.
- Cylonium** scelus 499. 684.
- Cypriorum** & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memorantur 494.
- S. Cyrillus** 684.
- Cyrus** Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis Filius 115.

- Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.
 Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.
 Darius Persarum Rex 115. 306. 360. 508.
 Darii Codomanni qverela qvob beneficio in morte affectus gratiam referre non posset 646.
 David Propheta 112. 163. 599. ejus κινύεα 208. βιβλ. 716. Ejus verba qvzdam 315. 657. &c.
 Debrorum Macedoniz Episcopus, Metropolitano primæ Justinianz subjectus 99. 100.
 Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.
 Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.
 Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.
 Democritus Philosophus 210. 601.
 Demonaetis Rhetoris χαρίεσσα ἀποφθίγματα 204.
 Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriz prztitam celebratus 254 ejus dictum *consilia ex eventu judicanda* reprehenditur 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.
 Dercyllidas, Lyfander & Lacedæmonii Harmostz qvibus tributa pendere Attici & Bæoti coacti 129.
 Dexius Gregorz amicus & contra Palamam socius, ὅς λόγῳ καὶ ἀρετῇ τὸν βίον αἰεὶ κοσμῶν, ἔδειξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσι εὐδαμῶς ψευδομένην ἔχων τὴν κλήσιν 562.
 Diafia, festum Atheniensium in honorem Jovis 233.
 Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemtu ejus facillime comparari 645.
 Dionysius Siciliz tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriz studium frequentandum adducta 319.
 S. Dionysius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.
 Dioscorus ArchiEpisc. Alex. 642.
 Dorica harmonia 194. 195. 449.
 Doxologia sacra 55.
 Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. l. pag. 578.
 Dyrrhachii Episcopus ὁ πᾶν, ὅς πολλὰ βίῳ, καὶ σωφροσύνης ὀξύτητι, καὶ μεγαλοφύῳ γνώμης διάπρεπον ἐν τοῖς ἐπισκοποῖς, λόγῳ τε τὴν ἀρετὴν κοσμῶν, καὶ ἀρετῇ τὸν λόγον X. ult.

- Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβεληπτῶ 453.
 Epaminondas 74. 222. 299. 471.
 Ephesici Philosophi 453.
 Ephesi ἀρχιεπίσκοπος five Metropolitā, cui octoginta annos nato ἐπέθην καὶ
 κόσμιον εἶδῶ. καὶ γλώττης εὐτροφῶ ἤχῳ, καὶ φιλοσοφία συνειδη-
 θῆσαι αὐτῷ, ὅση γέ καὶ ἑλλήνας, καὶ ὅση τῇ θείας αὐλῆς 561.
 Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium revo-
 care 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.
 Esaias Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.
 Per sacra Evangelia juratum 196. 363.
 Eudocia Palzologina. infra in Hypatia.
 Eugenii porta, CPoli 101. 170.
 Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.
 Eunomius hzreticus 598. 696. 714.
 Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.
 Eusebius Ἰωὴ Ἰσὲ λέγων ὁ πρῶτῶ. 591. ejus contra imagines. ibid.
 seq. 598.
 Fabula de fele in atramentarium sutorium prolapsa. Supra in Athana-
 sius Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe. 413.
 fabula Attica five Græcanica 210. 625. 660.
 Favorinus Philosophus 519.
 Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus 642.
 Florentinus dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.
 Gani metropolita 561. seq.
 Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.
 Georgius Cyprius, vide Gregorius.
 Georgius Larissæus, hzreticus Bogomilus 450.
 Georgii Martyris imago 187.
 Geralimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.
 Germanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, ἀντὶ συνελθὼς καὶ ἀρετῇ καὶ
 λόγῳ τὸν βίον κοσμήσας III. 1.
 Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arse-
 nium IV. 4. & 8.
 Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.
 Gibellinorum & Gvelphorum (Γέλφων καὶ Γεμπιλίνων) factiones.
 VIII. 1. pag. 176.

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qui tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 2. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & solatur VIII. 5. in Chorz monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamque & Astronomiam ab eo doctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti heres institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 5. Choro-phylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Paschate disputat VIII. 12. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanae predictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologum XIV. 8. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. justificationem XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum juniorem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 1. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus. Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI. 5. XX. 1. &c. habitum Monasticum induit, aulzque valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriore premitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. 4. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud Socios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhethici & ἀντιρρητικοὶ λόγοι 567. 593. 697. 708. 713. adversus Barlaamum, & ἐξηγήσεις eorum quæ obscurius sive γὰρ διέσπον ab antiquis dicta sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectus se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus XII. 2. alii XVIII. 5. non satis constantes XX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4. Oratio ad Andronicum juniorem, ut temporum emendationem fieri curaret & æquinoctii verni mutationem. VIII. 30. Grego-

- egorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὃς τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς εὐγενὴ τὴν ἑλλάδα ῥυθμὸν, καὶ τὴν Ἀττικὴν γλῶσσαν ἐκείνη πάλαι πολὺν ἔχοντα λήθης κρυβέειν βυθαῖς, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοποσίᾳ τελευτᾶ πρὸς Φῶς ἤγαγε, καὶ ὁνομαστὶ ἐχαρίσατο ἀναβίωσιν VI. 1. pag. 99. Zelotis suspectus Latinismi pag. 100. male eum habet Becci vividum ingenium & eloquentiz vis, ἡ τ' ἔβικεν γλώττης καὶ Διονυσίου ὀξύτης. VI. 2. scripta adversus eum. VI. 4. p. 108.
- egorius Nazianzenus 316. 319. 433. 574. 578. 584. 587. 601. 602. 638. 668. 674. 705. ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λόγοις 313.
- egorius Nyssenus 314. 621. 696. 713. 714.
- arioli Itali: harioli à Persis oriundi Colchidem habitantes: eorum prœdicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum προφασισμοὶ 77.
- aruba Trojana 86. Helicon Musarum 293. Parnassus 66. 154.
- arianodice, judices incorrupti 213. 311. 505.
- araclez Thracice Episcopus Patriarcham CPol. consecrat. VI. 1. pag. 100. Vide infra, Severi Lex.
- aracleensis Episcopus Joannes, Gregoriz avunculus IX. 7. Philotheus, Palamz θερμὸς διασώτης 711.
- aracritus Philosophus 230. 601.
- arodorus ὁ τῶν Περσικῶν συγγραφεύς 18.
- arosolymorum Patriarcha 312. 488.
- arpaniz Rex alicujus scandali occasione, interdicto damnatus à Papa. 102. ἔτι τῶν τῶν Λατίνων ἐντιμοτέροις, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίοις (non jungere se Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐνδόξιμον εἰληφέναι τὸ πᾶν. ibid.
- ardegetriz Mariz sive Deipariz τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259. Monasterium 342. 346. 357. templum 333.
- armerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564. 567. Homerus & Plato sapientes quidem, sed μὴ διδάσκαλοι τὸν χρόνον, ἀπεκηρύχθησαν ὡς αἱρετικοί 659.
- armeridz Ὀμηρίδαι, qui dictis Homericis delectantur 206.
- aracynthia, Spartanorum festum 233.
- armani sanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Ecclesia ab Isidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos recens ipse composuit, introducti 521.

- Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de ~~firmis~~ ^{ta} (Eudocia Palzologina) 180.
- Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ~~ἄσματος~~ & ~~λόγους~~ ^{panegyricos} non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus ~~imagines~~ in ignem coniectæ 593.
- Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
- Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus. Glycis.
- Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
- Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
- Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
- Flavius Josephus 146.
- Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
- Josephus Cretensis & Georgius Larissæ Bogomili 450. ~~tomus de~~ ^{iporum} impietate Byzantium missus memoratur ibid.
- Isaacus Asceta 604.
- Isaacus Bogomilus 450.
- Isidorus ex Monembasiz Episcopo Patriarcha CPol. Palamas fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10. Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra Hymni.
- Oportebat calceum ab Istizo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.
- Ithacenses 66.
- Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. ~~μονοθῆται~~ 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens ~~damata~~ & proscripta 716.
- Julianus Apostata 584. 690.
- Jupiter 210. Olympicus Phidiz opus 200. ejus tela à Cyclopibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
- Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
- Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Chorz monasterium condidit 282.
- Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia XXIII. p. 682.

Denube & Ixione fabula 663.

Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam
aurum mulieribus interdunt 471. eorum Aristocratia 509
mercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas.
391.

Læmia domi cæca, foris perspicax 695.

Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pri-
dem agitates renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Eccle-
siarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam
concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt. X. 1.
num. 32. Tzacones barbare pro Lacones 58.

Λατῶφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes,
Georgius Metochites.

Leonidæ Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, οὐτε δεπτή-
σων, ἵνα εἰς αὐτὰς ἀριστήτων 396. 562.

Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.

Lucianus Sophista Græcus, auctor Διαλέγων νεκρῶν 581.

Luminum solenne, duodecim dies post Natalem Christi 384. X.

Lyceum 200. 205. 106. 289.

Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam con-
stituit apud Lacedæmonios 500.

Lyfander Lacedæmonius 129. 293. 299.

Lyfis Pythagoreus & Synésius οὐκ αὖν vetant κοινὰ ποιῆσαι τὰ φιλοσο-
φίας ἀγαθὰ τοῖς μηδ' ὅτι τὴν ψυχὴν καθαθαυμένους 198.

Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Pala-
mas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ
post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.

Marcion hæreticus 604.

C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.

Martius (Coriolanus) 509.

Martyrum certamina 638.

Massagetæ (seu Alani) Christiani antiquitus VI. 10.

Massaliani & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.

S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. ἢ τῇ
πρὸς Πύρρον Διαλέξει 574.

Μελάγχλαμοι, Scythica natio 19.

Melchisedechus ἀναρχὸς 594.

- Meliteniores, Cleri Imperatorii Archidiaconus *Λατινός* 78. 104.
Μεσημβρινοὶ ἄνθρωποι Meridiani nebulones, 277. Calabri.
 Mesembria civitas munita & πολυάνθρωπος 35. 281. 282. 299.
 Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, *Λατινός*
 78. 104.
 Theodori Metochitz elogium VII. 11. & X. 2. ubi *Μοναχία* in-
 obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instau-
 ravit 657. *ἑμπύς βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητημάτων πρόχειρος συγγραφή*
 168. Aristotelicz lingvæ labyrinthos explicuit 293. Palamæ &
 Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.
 Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.
Μιζολόδοι, μιζοφρόνιστοι 233.
 Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explora-
 ta ibid.
Ἀττικὸς μῦθος de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tum
 pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxisset
 VIII. 9. pag. 210.
 Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.
 Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Paleolo-
 go 482.
 Monasterium Adolorum, proximum Trajanopoli castello 561. S.
 Andreæ 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bospha-
 rum 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Ba-
 filii 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instaura-
 tum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitz 219. Cosmidii
 217. Cratzi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177.
 Hodegetriz seu Deiparæ τῶν Ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285.
 Manganorum 260. Nez XIV. 10. direptum, ibid. *παναχραστὴ*
 S. Mariz 97. Pantocratoris 50. Paschafii 46. *Περὶ βλάντης* 166.
 Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandra 30. 38. Studiū,
 à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis desolatum
 VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.
 Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, καὶ
*διαφύκειν ἡμέρας καὶ τοῦτους τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκεν ὁ μὲν τὰς
 προφῆτας Δαβὶδ ᾠδαίαι, ὁ δὲ τὰς τῆς μεγάλης Πάυλου ἑπιστολάς, ὁ δὲ τὰς
 Ευαγγελικὰς τῆς Σωτῆρος νομίας, καὶ καθ' ἑκάστην πόλιν ὅσοι περὶ τὰ
 ταῦτα ἦσαν ἀξίωμα, περικείμενοι καὶ διαδοχῶν ἐκείθι κατ' οἶκον καὶ
 παρὶς*

- πιστεῖς ὅτι καὶ σωματικῶς τῶν παροικούντων τὸν Θεὸν ἐκέρχοντο λόγῳ.
 Eum morem sua ætate defecisse queritur VI. 5. pag. 123.
- ioses pictor 450.
- lezyus Episcopus, Nicephori Ætoliz Principis legatus 990. De
 brorum Episcopo przlatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.
 abonassaris anni 225.
- supacti Metropolitanus 100.
- zirzi & novi σχηματισαί, Palamitz 564.
- ro Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.
- cephorusex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.
- cephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.
- obes lacrymæ 86.
- phon ex Cyzici Metropolitanus Patriarcha CPol. VII. 9. & II.
 IX. 7.
- wendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.
- na Pompilius, Romanorum Legislatores utriusque imaginem DEI ef-
 fingi hominis vel animalis specie 695.
- mbismata πολιτικά, sive communis usus 247. numi aurei in fini-
 bus Persarum inventi IX. 10.
- mpheum 30. 83. in Lydia 116.
- calioniseffigies 393. 662.
- mpici athletæ 275. 311. iudi, 296. certamina Olympica
 209. Olympicus oleaster 199.
- iphalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.
- aculum de Michaëlis Palzologi I. obitu 92. de Trallibus ab An-
 dronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II.
 Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in quo Impe-
 ratorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri
 fatidici VIII. 5.
- acula Chaldaica 454.
- aculorum ortus & inventio : cur obscura & ambigua : quænam
 cavenda V. 7.
- atio, simulacrum animi, ἀγάλματι ἐκείνῳ καὶ τὸν λόγον συμβαί-
 νει 574.
- atio Matthæi Cantacuzeni ad Asanem avunculum XVI. 2. Irenes
 Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apo-
 cauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.
 Vide

- Vide & supra Andronicus senior & junior, Afanes, Cantacuzenus & Gregoras.
- Orestz & Pyladz 361. 404. 450. 502.
- Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.
- Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragediaz 289.
- Ostenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendentia. VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385. 386. 389. 480.
- Gregorius Palamas Gregorii Drimysis discipulus XIX. 1 p. 578. Episcopus Thessalonicz, ab Isidoro Patriarcha ordinatus. XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. *ἐκ τῶν λόγων* p. 593. *ἐκ τῶν περὶ Φωτὸς* 594. *ἐκ τῶν λόγων ἡ ἀρχὴ, φιλονεικῶσι μὲν ἐν ἀλλήλοις.* ibid. Oratio apud Synodum 607. Græcanicz literaturæ (*μύσθη Ἑλληνικῆς*) imperitus 678. *ὁ ἅλως μὲν καὶ μὴ μὲν Ἑλληνικὸν* 693. novus Eunomius 696. peior Pneumatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisque peior 717. omnium hæreseon reus 713. libros plus sexaginta scripsit 699. ejus septem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus in Evangelistia non corpus & sanguinem Christi agnoscunt, sed typum & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticæ Anno MCCCLI. Acta 561. seq.

Pala-

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV. observat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos, inquit, decem habita sunt de iisdem rebus Concilia saltem quatuor.* Primum A. C. 1341. Junii die 15. *adversus Barlaamum.* Secundum circa A. 1345. *adversus Palamam qui jam à Mayo mense A. 1343. carcere inclusus tenebatur:* Tertium A. 1347. *adversus Joannem Calecam Patriarcham.* Quartum denique A. 1351. *Mayo mense adversus Gregorium & alios Acindynianos.* Joannes Cyparissios nuntiavit etiam τελευταίας συνόδου quam ad coactam fuisse ab Ephesi Metropolitæ, Palamiticæ, *Evangelicæ, lib. 2. form. 4. cap. 10. in fine.* Tomi vero promulgati sunt longe plures: nempe 1) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas Cod. Reg. 2409. fol. 267. 2) Tomus Synodicus in Barlaamum & Acindynum, editus mense Augusto A. 1341. de quo Lambecius Biblioth. Casar. Bib. IV. p. 30. 3) Tomus Ignarii Patriarchæ.

Palamitz, Παλαμναῖοι 453. &c. παλαμναία κακονοία 693. Somnia Prophetica Palamitarum 651.

Παναθηναία 292. 371. qvadiennio qvoqve exeunte, Olympiz celebrata 372.

Papa in sacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV. Patriarchis, & ad se tanquam ad superius tribunal esse ἐκκλητον sive Provocationem V. 2. p. 75.

Patriarchæ auctoritas, insula, calcei, subscribendi mos XIV. 3. indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2. Πατριάρχικοι ἄρχοντες 661.

Paulus pictor, ζωγράφων ἄριστος, Georgii Martyris imaginem pinxit 187.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agefilao 74.

Pentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περίπατος 292.

Perfarum sapientia & scientia 201 276. lex adversus ingratos 367.

Imperium per Satrapias divisum XII. 7.

μεγάλη Πίτερ καθεδρὰς Διδάχοι 312.

Phidiz Cicada & Jupiter Olympicus 200. sculptura (λαξευτική) 469.

Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam. XV. 8.

Philippus Aridzeus 225.

Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis. 254. ridentis Alexandrum qvod cithara modulate caneret 279.

Philosophicum axioma; non posse contraria eodem tempore eidem rei inesse 367.

Uu

Phi-

Libri 5ti Pars Altera.

Patriarcha Antiocheni contra Isidorum, editus A. 1344. Nobembri mense, laudatus ab Allatio in diff. de libris Eccles. Græc. p. 184. 4) Tomi contra Palamam Barui, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, qvod ipse Palamas testatur his verbis: ὡς περ εἰς ἐστὶ Χριστὸς ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, ἀνίκητοις ἡ παλαιοὶ γεγονόσιν -- ἔγω καὶ συνοδικὸς τόμος καὶ εὐσέβειαν ἐφ' ἡμῶν ἀληθείας συνηγορῶς, εἰς ἀντίτομοις ἡ νῦν γεγονόσιν πολλοί -- ἴσως ἂν εἰσιν ἕτος τῶν παλαιῶν καὶ τῶν βαρλααμῆτη συναντῶν ἀκινδύνως προσκομῶν τὴν ἐξηντηγμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξεληλεγμένων. Cod. Reg. 2409. fol. 287. His addatur 5) Tomus contra Joannem Patriarcham editus mense Februario A. 1347. de quo Lambecius Bibl. Casar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus & Anathematismi in Palamam, editi mense Julio ejusdem anni, qvorum meminisse Leo Allatius Græc. Orthod. Tom. 2. p. 795. & de Ecclesia Occid. & Orient. perp. conf. p. 803. Denique 7) Tomus contra Gregoram & ejus secta præpugnatores, editus mense Augusto A. 1351. qvi qvōdem tomus exstat in Auxiliario nobisissimo Bibliotheca Græcorum Patrum, parte altera p. 135.

Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.

Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æqviparat.
589. in Evcharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.

Φερίοι (Fratres Minores, vulgo Φερίοι) 78.

Pindarus 207.

Pisistratus Atheniensis 465.

Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis F. 235. 313. ad
Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius.
Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu Deo 313. 684. de ama-
toris anima 373. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos παιδι-
κοι καθ' ἑξῆς ἐρωτῆς 606. Platonice Idææ 4.

Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præstigia-
toribus extrahuntur 189.

Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium
rerum parente 684. de unitate 685.

Plutarchus Chæronensis 18. 695.

Pneumatomachi Spiritum S. ποίημα & κτίσμα docentes 645. 707.

Poetæ fabularum parentes 98.

Pompejus Magnus 53. 400.

Proclus Platonius de Uno & unitate, plurimam partem verba Plato-
nis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691.
refellitur. ibid. Procli Θεολογικά sive Theologicæ Institutiones
686. verba à Palama corrupta 692.

Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680.

Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.

Protei Pharii more in omnes ire formas 358.

Proverbia : αἰεὶ τι λιβύη φέρει καινόν 507. αἶμας ἀπαιτῆμιμον, αἰρεῖται
σκάφας 591. δικλῦς ὁ θρήνεν ἀνέμων πνοάς 559. 573. θεὸς περὶ πάντων
ἐξείη ξυλεύεσθαι 665. εἰς πῦρ ξάινειν. 178. 559. ἐκ τῆς κρασι-
δὲ τὸ ὕψωμα 634. ἐν καρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πύθω τὴν κρη-
μιναν δέαν 710. ἐξ ἐνύχων τὸν λέοντα 634. Ἰλιάδες μακρότερος λόγος
58. καθ' ἅπερ ὁ στρατὸς μάλα πεσόντος 133. καθ' ὕδατων γράφειν. 573. τῆς
σαυτῆς βελεροφόντης 676. πύθηκοι πύθηκίζοντες τῆς μυρμηκῆς μυρμηκίζον-
τες τὰ σφῶν ποιῶσιν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥησις. 487. 499. ὡς ἐπὶ μα-
δραβόλα 388. ὡς μηδὲ πυρφορον λελεφθαι 529. Endymionis
somnia 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbat
est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum
& Per-

& Perfarum limites multum interest. 198. Lemnia mala 15. Lesbia structura 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Mysorum praeda 14. 261. 479. ne Hercules quidem contra duos 665. Onus Ætnagravius 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum saxum 129. 184. 513. 580. Gigantum proventus 556. Lamia domi cæca, foris perspicax. 695. Sardonius risus 601. Sirenium voces 206. Sybariticæ mensæ 612. Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ nœniz 15. proverbialia rem aliquam fieri non posse indicantia ὅτι οὐ γὰρ λαζήτειν, φακὴ γωνίαν κάμπτειν, ὡς τίλλειν, θάλασσαν πηρεῖν, πλίνθον πλύνειν, κωφῶ ὁμιλεῖν, τυφλῶ θιγάνειν, ἀνδριάντα γαργαλίζειν, εἰς τετραμένον πίδακα ἀντλῆν, ἄσπρα τοξεύειν, πῦρ ἀλείφειν, καὶ μαχαίρῶν κυβισαί, κοσκήνω φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ξαίνειν, λευκὰ λευκαίνειν 210. 768. Vide & supra Isthmum, Orestem, Proteum, &c.

Alterum ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico Seniore 220.

Audius Ptolemæus, magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Pyrrhones καὶ ἀντίθετοι γλώσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa & Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagoræi 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revocare 318. eorum silentium quinquennale 600. 637.

Pythiaz sacra venditæ à Turcis 282. (146.

Pyrrhus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M. Ibris literis scripta Cantacuzeni Epistola ad Patriarcham 475.

Pythæus hæreticus 651.

Pythæus liber 698. 705.

Pythæus Jovis ignibus absumpta 693.

Pythæus 25. Sericæ texta 436.

Pythæus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde Heracleensis Episcopus CPolitanum consecrat. ibid.

Pythæus Empiricus. supra in Pyrrho.

Pythæus dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Pythæus Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Pythæus 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

- Spartani veteres pane & aqua contenti 399. Sparta 46. 29. 47.
 ὅσον ἐν παλαιότητι τῶν ἄλλων κηρύκων ὑπερφωνεῖ ὁ Σπάρτης 206.
 Stoa Attica à qua Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.
 Stratocles Epidauriustibicen bonus, at non item vir bonus 357.
 Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.
 Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nullæ
 controversiæ, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesiæ
 actum V. 2.
 Synesius. Vide supra, in Lysis.
 Synodus non est quæ sit præter Ecclesiasticas regulas 557.
 Telchines malignæmones 52. 222. 366. 517. 615.
 Tempe Thessalica 153. 563.
 Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494.
 Discipulorum Christi duodecim 170. Blachernense 78. 104.
 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetrix 333. Deiparæ ad
 Magnesium (Sofandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49.
 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptistæ in urbe Prusa. II. 7.
 Martyrum quadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maxi-
 mum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Ste-
 phani Protomartyris 494.
 Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας σοφίας μέγα τέμενος 230. Θαῦμα τῆς
 οἰκουμένης 495. asyllum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha
 temeratum XIV. 9. &c.
 Ternobi Episcopus Metropolitano subesse definit II. 3.
 Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.
 Thales Milesius 235.
 Theano Pythagorica 180.
 Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.
 Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.
 Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium exci-
 tavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.
 Theoleptus vir sanctus, Philadelphicæ Episcopus, ejus urbis à Turcis
 obsessæ servator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico
 seniore 197.
 Therfites 590. Theseus 450.
 Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.
 Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos. XIV. 7. Tomus con-
 tra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis ceremoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.

orneamentum, τόρημα & ντζερα X. 3. p. 296.

ragelaphi sive chimærz 4.

ῥοι Τραγικαί. 86.

ῥπος βασιλικός 692. Delphicus 198.

ῥophonii antrum 231.

ῥῶνες ὑποχθάνοι. 362.

rus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qui Synodo Palamiticæ interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.

enceslaus (Σφενδοαβάν) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.

yffes 631. Vulcanii crateres 276.

rxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.

leucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.

lotz Græci adversus Λατινόφρονες sævi. VI. 1. & 2. Zelotz Thessalonicensis XIII. 10. XL. 1.

ionis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, πορευθέντες ἀπαγγέλατε ἰδὲν ἐν Ἀθήναις ἀνθρώπων σιωπᾶν ἐν συμποσίου δυνάμει 452.

pyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiocheus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinenfi in Istria ptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A. C. 1160. pro dxi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Bassilius, castelli Melenici præfectus sub Androni seniore, de quo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA, Abbas, circa A. C. 1255. defignatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adut Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Conde illo Boivinium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium Con-Creyghtonum p. 611. seq. & ad Georgium Acropolitam pag. 254. & Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & alingva etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Alla- versione legitur, latine. *Libro* Blemmydz *duos de Spiritu* S. laudat Ma-

Uu 3

nuel

ad A. 1255. num. 76.

¶ uel Caleca libro IV. contra Græcos, *Indicio*, inquit, nobis sunt Nicephori Blemmyde Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen infigne apud omnes est, duo ad Theodorum (Ducam) Lascarin Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum. In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariz Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 1 - 60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* ὁποῖον δὲ εἶναι τὴ βασιλεία, qui in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sic uti fuit interpolatus à Georgio Galefota Magnz Eccles. CPol. Diacono & Georg. Ocnaota: *De quaestionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κτήτορα se vocat, atque libros tres *instructionum ad Monachos* memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Incomium Greg. Nazianzeni*, & *expositionem versuum ejus* pag. 111. *Hærogen in Arist. de cælo & quod mundus non sit ab æterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latino monte solitariam vitam egerunt*, elegantissime & ad antiquum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος ἐς ἐπετάλει τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς καὶ θεὸς ἀνδρείος, ἔστι δὲ καὶ μονασαῖς καὶ παντὶ ἀνδραίῳ λυσιτελής. Incipit: Νόμος ἀρχῆθεν συμβαίνων τοῖς πράγμασι τὰς ὑποκεινὰς εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è quatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanz Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit Job. Wegelinus Augustanus, Augustz Vindel. 1605. & Utraque junctim (*Logica* enim πρῶτον βιβλίον dicitur in *Physica* p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & *Physicæ* p. 264. seq. inseruit fragmentum *exegeseos* suæ in *Psalms*, cujus alia apostasmatia servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qua etiam reperitur λόγος περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, quemadmodum Ingolstadiensis & Vaticana habent.

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ *de quinque vocibus* latine prædixit Joach. Perionio interprete Basil. 1542. .8. & *ratio de compendiarie arte differendi & de Astrolabio*, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram suat qui referunt.

bentejus *Επομιμνιον* in *S. Johannem Evangelistam*, & λόγος *de anima & corpore*, atque *de fide*, *virtute ac religione* opuscula. In Vindobonensi *πτερεα* sunt *πρὸς ἄνδρων ποίημα* & λογισμὰς καὶ σοφωτάτης *βλεμνίδος*: *in-*
ipit: τῶν ἀδελφῶν ὑέλια μάθε τρισκαίδεκα: tum *πρὸς αἱμάτων*, five κα-
 ν εἰς τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων ἢ φλεβοστομίας τῶν ἀδελφῶν, (*qvz* duo
 mina in alio codice tribuuntur *Maximo Planude*;) vide *Lambe-*
im lib. VI. p. 109. *Πρῶτερον* εἰρηστικῶν τῶν ἰατρικῶν μέτρων, & *Διαγνώ-*
ς καὶ Θεράπειαι τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀνθρώπων. Denique *Geographicum*
ἰουκῆσεων opusculum. *Γεωγραφίαν* *συνοπτικὴν* vocat *Salmasius* pag.
 i. *Epist.* *Demonstrationem* quod *individuis* *vita* *non* *sit* *præfinita*, memo-
 in *Apparatu* *Possivinus*. Vide & *infra*, in *Nicephorus Monachus*.

Nicephorus Bryennius *Ethnarcha* ab *Imp. Constantino Monoma-*
chus, appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A.
 1057. qvo *Isaacius Comnenus Augustus* acclamatus fuit. Vide *Can-*
familias Byz. pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. *Dyrrachii Dux*, à *Nicephoro Botaniata*,
 p. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. qvem
 riptore diversum esse, adversus *Zonaram* ostendit *Possinus* ad *Bryen-*
im pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. *Cæsar*, *Nicephori*
ennii secundi ἀπόγονος & maritus *Annx Comnenx*, filiz *Alexii*
nnneni *Imp.* defunctus circa A. C. 1137. de cujus vita consulen-
Martinus Hanckius lib. 1. de rerum *Byz.* *Scriptoribus* cap. 28.
 ἡ ὕλη * *ἱστορίας* ad focrum *Irenem Augustam* è *Ducarum* familia,
nx matrem, *Alexii Comneni* conjugem, five *libri quatuor commenta-*
rum de rebus Byzantinis ab *Isaaci Comneni* principatu usque ad initia
xii Comneni, five ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraqve
qvz primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qvi illos descripsit ex per-
 iqvo codice *Jacobi Cujacii* ac *Petri Fabri Sanjoriani*, qvo *Annx*
Com-

Nicephorus ipse in *præf.* ἔτε γὰρ ἱστορίαν συγγράψων προέφημαι, ἥτε πλάκην
 τῶν Ἀλεξίου ἐγκωμιον, μόλις γὰρ ἂν πρὸς ταῦτα ἦτε θακυδίδης δυνάτης καὶ τὸ
 Δημοσθένους ἐξήκρετε μεγαλόφωνον. Ἀλλ' ἀφορμὴν τῶν ἀδελφῶν βυλο-
 μανος τοῖς ταῖς ἐκείνης συγγράφειν ἐβέλθσι πρὸς ταύτην τὴν γραφὴν ἐξώρη-
 σα. Ταύτη τοι καὶ ὕλη ἱστορίας ὄνομα ἔστω τῶν λόγων. *Auctores* nullos allegat
 hic *Nicephorus* *præter* *Homerum* pag. 63. lib. 2. & lib. 4. pag. 101. *Euripidem*
 pag. 102. *Patriarchæ Antiocheni* *Æmiliani* mentio pag. 64. lib. 2. & *Thomæ*
Patriarchæ Cretol. qvi *Michaelem* *Imp.* *Monachum* factum creavit *Metropolitam*
Ephesi p. 84. lib. 3. sed ibi pro *Θωμάς* videtur legendum *Κόσμος*.

Comnenæ Alexias libris illis subiecta legebatur. Prologus ἀπὸ Φαλας necdum ex alio codice suppletus. Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1661. fol. ad calcem Procopii: Addendæ eruditæ Caroli du Fresne notæ, quæ subiectæ sunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiori pag. 130. seq.

Nicephorus Catacolonia Constantini Filius, qui Annæ Comnenæ sororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεὺς five *Figulus* Possivino & in quibusdam Codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophanis Ceramei, de quo alibi.

NICEPHORUS. CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qui Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qui postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nupsit Joanni Palæologo, qui deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno sub exitum vite facto Monacho *Nathanaëlus* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitanam Philadelphia* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Calauboniana pag. 21: *Inter libros MSS. Bibl. Regie unus est inscriptus Ναθαναὴλ ὁ Μοναχὸς ὁ καὶ κεραμεὺς qui CPoli ante annos 300. vixit. In eo continetur Oratio ad Thessalonicenses missa, & variz Epistolæ, ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cuius adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam inscriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in Bibl. Regia num. 751. Codex continens varia opuscula & Epistolas Nicephori Chumni, in quibus sunt sermones consolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despote filii, alter ad ejusdem Chumni filiam Imperatricem (Βασίλισσαν) de illius viduitate, cujus tum annus erit sextus decimus. Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis Chumni nomine reponendum Chumni, ubi hos opusculorum illius*

illius titulos refert: *De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species suas ideas abique corporibus; sed omnia simul. Antirrheticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque praerogatives Physicas, aquas esse supracielos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitur, frigidus sentiat, & de grandine & venis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini feriam non tantum uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symbolicus de iustitia ad Thesalonicensis, & urbis encomium. Ex Imperatoris decreto, ut iudices iurejurando obligentur ad munus sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Quærela adversus Nipponem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebris in Theopemptum Metropolitanam Philadelphiæ. Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S. Testamentum vultudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ap. Episcopum Philadelphiæ de miraculo in Cana. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despota & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cratem Servie. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De iudicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unione Monasterii in Galefo & S. Resurrectionis. Epistola CLXXII. Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni de oratione, iudicio & operatione, quid ex eis amplecti quid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michael Chumnus, de quibus alibi.*

Nicephorus Comnenus Sebastus, A. 1089. occisus, de quo Congius fami. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis A. C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id p. 170.

Nicephorus Confessor sub Leone Armeno, Monasterii Medicensis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemque Patriarcha CPol. ab A. 806.

XX

Nice-

Nicephorus *Constantini Capronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A. C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c.

Nicephorus Despotas, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de quo Gregoras IV. 9. Acropolita c. 64. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qui excecatus licet, literis & singillatim Geometrix dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiades pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Codini Origines CPol. n. 87. & Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus Αἰάτων, Adatensium, Nicephorus Episcopus Φλόγγων sive Φλόγας Flogensium, Nicephorus Episcopus Λύδων, Lundenium, Nicephorus Episcopus Αδριανῆς Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac τοποτηριτής Παργαρέων vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreæ & alter S. Sergii & Μυδίων, itemque tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134. seq. Maligne quædam eum in Historia sua tacuisse notat Allatus de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam S. Mich. Synelli à Gregora scriptam, & Martyrium Κωδῆτις Quadrati Corinthii, quod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehni S. I. versione, p. 8. Hic pro Quadrato male Cordatus vocatur in appendice ad Historiam literariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol ab A. 802. ad 811. de quo Cangius pag 127. famil. Byz.

Nicephorus II. Phocas Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. quo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novellæ* quædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ quæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113-117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168-171. & quas habet Edmundus Bonafidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5. & 28. Hujus
Nice-

Nicephori Imp. iussu conscriptus liber *de re militari* sive *de eventibus bellicis* & *excursione* περὶ τῆς ἀσπασίας πολέμου in 55. capita divisus qui passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Paris. Ingolstadtensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudzus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. Botaniates Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus *aurea bulla* confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atque sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit. Freheri.

Nicephorus *Leonis* Isauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo excœcatus.

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9 Febr. sinceriora autem è Codd. MSS. Regiz & Colbertinz & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Wettstenianæ quæ hoc ipso anno 1713. Amsteld. fol. post priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de quibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Mediciensis*. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus *Melissenus* Cæsar, de quo Anna Comnena in *Alexiade*. Nicephorus Melissenus Comnenus, Crotoniates Episcopus, parvo & aureo libello *de ritibus Ecclesiæ* citatur à Nic. Comneno Papadopoli, prænот. mystagog. p. 10. 220. 267. 348. 386.

Nicephorus è Monacho, *Mileti* Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combesius.

NICEPHORUS Monachus circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qui λόγον ejus *de custodia cordis*, περὶ φυλακῆς καρδίας Græce & Latine in thesauro suo *Ascetico* edidit pag. 404. Paris. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος prioris subjunctus περὶ προσοχῆς *de attentione*, MS. exstat in Bibl. Vindobonensi. Neque fortassis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmida, de quo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Palaologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes cæsi à Roberto Calabriz Duce. Anna Comnena III. *Alexiados* pag. 117.

XX 2

NICE-

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschales* sive *Paschales* Monachi de jejuniis Græcorum libellus lingua eorum vulgari scriptus, exstat ad calcem Horologii. Ejusdem de Confessione memorat Allatius de Consensu utriusque Eutefide p. 1304.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295. 299.

Nicephorus Patricius, Geometriz ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus *Petinenfis* Martyr in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardz Phocz magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 15 I. famil. Byz.

Nicephorus *Phryx* Diaconus, Historiz scriptor Cedreno & Joanni Scylitzz laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studii* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus *Synadenus*. Vide supra Nicephorus Palzologus.

NICEPHORUS URANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylicz (qvi A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine exstat in Actis Sanctoz. 24. Maji T. 5. pag. 307-401. cum latina versione Contradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumen *scriptorum post Theophanem*, sive qvi Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalatz Imperatoris, in quo desinit Theophanis Chronicon, successore produxerunt usque ad Nicephorum Phocum Imp. & in MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à *Francisco Combefis* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, * Parif. 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

I. *Ant-*

* Obiit Combefis Parisiis A. 1679. 23. Jan. ætatis 74. De ejus vita consulenti Carolus Peraultus in viris Seculi XVII. illustribus qvi in Gallia claruerunt; Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, quem incerta conjectura *Leontium Byzantinum*, vocari video à Labbeo in protreptico p. 14. & 46. *Chronicon*, Theophanico continuando *Constantini Porphyrogeneti* jussu conscriptum *libris IV.* * de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qui A.C. 813. cœpit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo* Michaëlis, & lib. 4. de *Michaële* Theophili filio quem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Græca Combesius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticani, quod Holstenius Româ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda sermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vita avi sui *Basilii Macedonis*, qui Michaëli Theophili Filio A. C. 868 successit, quemque notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usque ad Annum nimirum 888. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione, in ejus *συμμίλῃσι* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita LXX. Sed Combesius Græca ad jam memoratum apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus CI. aliter atque Allatius dispescuit, quæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. Quod in titulo legitur: *ἱστορικὴ διήγησις τῆ βίης καὶ τῶν πράξεων βασιλείης τῆ αἰοιδίμης βασιλείας, ἧν Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ἐν Θεῷ Ῥωμαίων ὁ ταύτην υἱανὲς, Φιλοπένως ἀπὸ Διηφορῶν ἀθροίσας διηγημάτων τῶν γραφοῦντι προσαίθετο*, per τὸν γραφοῦντα intellige auctorem quatuor præcedentium librorum, quibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & qua testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam *Basilii* scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in prætat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se proficitur: *εἰ καὶ τῆ αἰοιδίμης συμπάπτα, ἦν ἐν βασιλείῃσι ἐυνελεὺς βασιλείης τὰς ὡρὰς αὐτῆς ἱστορικόν, καὶ μετὰ πάσης σαφήνειας καὶ λόγου εὐκασίας καὶ τὸ τῶν γενομένων ἀληθὲς καὶ εὐκρινὲς εἰς τὴν φανερὰν ὡρὰν τὸ σὺν πολυπραγματοῦς εἰδήσεως ἐξαγορευθέντα, περὶ τὸν ἀντὶ τῆς ἐξήγησιν διηγήσασθαι.* Labbeum qui hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scri-

XX 3.

ptori.

* Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 108.

ptoribus p. 473. atque solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qui eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit A. C. 920) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior quam qui priorum quatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis Philolæphi*, qui Basilii filius & successor fuit, pag. 217-232. de *Alexandro Leonis fratre* pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qui puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, focero, ac denique solus annos quindecim rebus præfuit, atque ita per annos LV. vixit dignitatemque Imperatoris gessit pag. 235-292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293-300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfæcti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPol. auctoritatis virosu moribus, quæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissensio Pelagica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atque adeo ante septimam Synodum sive Nicenam secundam, p. 303-311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani*, *narratio de origine motuum Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγον ἀποδοκτικόν de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combesius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monotheitarum pag. 665. & quam Codices alii tribuunt *Joanni Damasceno*. De Codice Regio ex quo duo hæc opuscula Combesius descripsit, & in quo etiam leguntur testimonia Patrum quæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65. 66. *Videri autem potest*, inquit Combesius, *præclarus ille Codex quasi ἐκλογὴν universalis, collecta habens præcipua quæque Catholicorum adversus hæreticos (Christi maxime Mysterium impugnantes) munimenta. Ex illo illustris Petrus de Marca* ** Vigili Confirmationem V. Synodi pridem produxit, nemini non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui

librum

* Inscribitur *Dialogus*. Sed nihil habet quod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigili, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacerdotii & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207. 227. seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

- *librum composuit, tanquam in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritas, ac nuntiis fidei, scriptis reper- tam esse inter Acta quintæ Synodi. - - - Habes hic Codex Leontium de Sectis, longe editis emendatiorem, & auctoritatibus qua illic desiderantur, auctiorem. Οδηγῶ plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editis laborantia, ut nec ipse Anastasius sua agnosceres, nisi omnia deoquit vulgator & interpres.*

6. *Ex narratione de miraculis S. Demetrii * Martyris, ἐκ τῶν ἑ ἀδ- λοφῶν Δημητρίου ἐν μαρτυρίᾳ θαυματουργιών, fragmentum de reve- lata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicæ p. 314-316.*

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thes- salonica excidio cui scriptor ipse interfuit, & quam illo ipso anno (Leo- nis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum Allatii versione prodierat in ejus *συμμίκτοις*, vulgatis à Bar- toldo Nihufio 1653. 8. Sed Combessius iterum recensuit, & no- vam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Ca- meniatæ patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qui Metro- politano in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων τεταγμένων ὄν. Vide cap. 55. edit. Combessianæ (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scripto- ribus Hist. Byz. cap. 22. Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis *Monodia* sive comploratio ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πρῶτοι, de civibus qui in dissidiis seditione ac tumultu intestino Thessalonica A. C. 1343. sub imperio Jo- annis Cantacuzeni perierunt. p. 385 - 392. De illo tumultu Grego- ras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Basilii junioris Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à Gregorio ejus discipulo, de Constantini Ducz clade & interitu, quem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii quidam insti- tuerunt. pag. 394 - 399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram vul-

* De hoc Demetrio vide Baronium ad Martyrolog. 8 Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatque eum per ignominiam p. 398. ἀγριόλαον, & p. 399. ἡτῆλαον.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctior. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combessii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logotheta Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphælis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annale ab Orbe Condito*, qui hætenus lucem non viderunt, extantque in altero ac majori Regio Codice qui in Leone Armenio desinit, videturque in illa priora parte, leviori opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, quem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet quæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Melfanensi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inquit Combessius, *alia manu, paulloque recentiori*. Hic est Metaphrastes; *cujus tanti vixi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat*. Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qui Simeonem Metaphrastem Magistri & Logothetæ cursum primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in quam illos intulit Busbequius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Quoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta Mich. Pselli Historia, Combessius T. 1. Bibl. Patrum Concionatorum suspicatur alterius esse Simeonis, quam Metaphrastæ, & fortasse illius qui Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: quippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. *Ni ipse Psellus, Symeonis illi Chronologia ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, suo adii addidere: opus certe à Theophrasto ad explendam Historiam Byzantinam summi necessarium.* - - *Pselli Historia lucis plurimum accipiat, ex ejus Epistolarum lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitæ, Ecclesiarum Antistes ac Praefides, ut Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lebedis qui illi suffectus est, nec non Xiphilini imperatoris, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum in socius, ac πολιτευων fere summus, Constantino praesertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non spernendi tractatus, Præter Mich. Pselli Historiam etiam Leonis Dia-*

coni similem lucubrationem edere Combesfius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hætenus qui literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliz 1837. præter Mich. Pselli Φιλοσόφου ὑπερτίμης Epistolas & de casu templi S. Sophiz atque in Joannem Patricium Monodias, exstat ejus *Varia Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam*. In alio Codice ejusdem thesauri Regii occurrit *Leonis Diaconi Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Tzimiscem* sub quo scriptor ille vixit. λέοντος Διακόνος ιστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας & αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου μέχρι τῆς τελευταίας & αὐτοκράτορος & ἐπιλεγομένης Τζιμισχῆ. Utroque & Psello & Leone Diacono MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis suis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amoriensibus per Saracenos circa A. C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. I. Act. Sanctor. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. seq.

II. Denique collectionem Combesfianam scriptorum post Theophanem claudunt *GEORGII Monachi βίαι τῶν νέων * βασιλέων, Vita Imperatorum Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt usque ad Romanum Lacapenum*, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A. C. 948. Diversus est hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, sub quo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide quæ supra p. 154. seq. Utriusque & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evolvisse se testatus est Raderus in Viridario Sanctor. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. scriptam à Niceta Paphlogone : *Præter ea quæ passim ad oram notari, placuit quadam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Monacho qui Chronicon scripsit, quod à Panvinio laudatur, tametsi Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bistorum, partim ex Augustiana Bibliotheca, ineditos omnes nec translato hæcenus necum habeo, conferoque.*

Y y

INDEX

* Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 528. annotatum : ὥς ὡς τὸ χρονικὸν Γεωργίου. καὶ ἀπὸ τῶν ὡς τὸ Λογοθέτη.

INDEX SCRIPTORUM & aliorum quorundam
in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisiensis.

- A** Brahamitz Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore
Theophili Imp. 63.
Agarena mulier Pythonico obfessa spiritu, à Theophilo Imp. con-
sulitur 75. 421.
Alexander Nicææ Metropolita; Rhetorum ludo præfectus à Con-
stantino Porphyrogenito 278.
Alexius Cæsar Monachus 68. 419.
Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriz & aliis disciplinis de-
ditus 116.
Amorienfis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzi-
cus 78. 83. XL. Martyres 81.
Anargyrorum templum (Cosinz & Damiani) 37.
Anastasius è Monacho, Thomæ Tyranni socius 37. 43. 44.
Anastasius Heracleensis Metropolita 273.
Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
Andreas Apostolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ
templum 141.
Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exstructum 90.
Anthemii Monasterium 68. 419.
Antonius Sylæi Episcopus. infra, Constantinus.
Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.
Apollonius alter 520. ejus Magia 457.
Apostolorum templum majus, & minus *sepulchra*, CPoli. 120.
Areopago & Helizâ sanctius judicium in *οικημάτων χαλκῆς* 161.
Arianica rabies Inonomachorum 515.
Asylius ad Mariz Theophili Imp. filiz tumultum 67. 418.
Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.
Athingani, cui scētiz deditus Michaël Balbus Imp. Circumcisionem
servant & Hebrzum hominem domi alunt 27. Athingani cujus-
dam varicinium de Michaële 29.

Avg-

Avgarus 505.

Aurea bulla Michælis Balbi 45. Leonis, Basilii F. 230.

Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.

Βάρκα, convicium 12.

Basilii Anachoreta 394.

Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiz xdem & alia templa instaurat 198. seq. tznia coccinea in capite, portendit ipsi Imperium 135. alia przsagia 136. 139. seq. 434. sigillis uti in rationum libellis vetat 162.

Belisarius alter 265.

Βιβλία τακτικά καὶ βασιλικά 88.

Biliorheca ἢ παλατίη 427. βασιλική 454. Imp. Constantini Porphyrogeniti in χρυσοτερικλίνῃ 89. Patriarchica ἐν τῷ Θωμαΐτῃ in S. Thomæ pluteis 65.

Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 102.

Boiditz ad Amorienles obsessos literz inter missilia jactz 81.

Brumalium 284.

Bulgari ad Christum conversi 440. 210. 101.

Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.

Χαζροπρόσωπ 445.

Chiron *μυξάνδρωπ* Achillis praeceptor 137.

Christophorus Gangrensis Metropolita 265.

S. Clementis Martyris Oratorium 203.

Cometas Grammaticz Græcz Doctor sub Michaële Theophili F. CPoli 118.

Κωμική παννυχίς in Tragædiam definens 156.

Constantinus *ὑπηρετῶν τῷ Πατρικίῳ καὶ τὴν ἐν λόγῳ γραφὴν* 82.

Constantinus presbyter, *νομικός*, postea dictus Antonius, Sylxi Episcopus 403. seq.

Constantino Magno dicata xdes 207.

Constantinus *καθηγητὴς τῶν φιλοσόφων* 283.

Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor & Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet continuari. ibid. omnium ante se Imperatorum & belli ducum Byzantinorum res scripto tradere voluit 131. seq.

- Cosmas Magister sapiens & νομομαθής 276. 591. alius melodus. infra in Marcus.
- Cretenſes decem Martyres 48.
- Crucis adoratio 309. 338. 240. 402. 569. Christianorum in bellis armatura 338. Feſtum exaltationis Crucis 381. reliquie Crucis 38. ſignum fronti impreſſum 126. Pzan, ſαυρὸς μαρτύρων 170. 408. νικοποιός 205.
- Cyri matris ſomnium 139. Cyri bonus animus erga ſubditos 387.
- Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus ſepulchrum ſanguine ſtillans. ibid. 414.
- Dæmones ſilvam inhabitantes 191.
- Dalmatz ad Chriſtum revocati 180.
- Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
- Δανιήλ, Danielis uxor 142. 194. ſeq.
- Demetrius Martyr 314. ſeq. 319. 324. 326. ejus templum 335.
- Dictum ſapientis: ευμήχανον ἔστω ἅπαν τὸ πιεζόμενον 333.
- Diomedis Martyris Monasterium 139. 194. ſeq. de Baſilio Macedone Imp. viſum 140.
- Dionyſius Areopag. 63.
- Adverſus divinationes 29.
- Docetarum hæreſis objecta Iconoclaſtis 305.
- Eliz Prophetæ ad matrem Baſilii Imp. viſio 139. templum in palatio 203. Baſilii Imp. erga Eliam religio 460. 548.
- Elias & Michael interceſſores apud Deum 169.
- Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
- Euphemiz Monasterium 164.
- Euphroſyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo privigno reſtruſa in Monasterium. 54.
- Eusebii Hiſt. Eccleſiaſtica 506.
- Euthymius Monachorum ἡγούμενος 444.
- Euthymius Sardeniſium Episcopus, Martyr imaginum 31. 405. 500.
- Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 228. 231. 233. 467. 501. 569. 563.
- Feſtum Aſcenſionis Chriſti 122.
- Gazarenus carmine proditus 45.
- Georgius τὰς γραμματικὰς δέλτας ἐπειλημαίνων 76.
- Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30. 411. Orationis exordium

- dium in sancta Lumina : πάλιν ἰησὺς ὁ ἐμός. *ibid.* Theologus
 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520. ●
- regorius Astronomiz Doctor CPoli sub Constantino Porphyroge-
 nito 278.
- regorius Asbestos Episc. Syracus. 443. 445.
- ryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una
 cum XL Metropolitibus 152. seq. 124. seq. 436, alio nomine
 Theophilus 437.
- rmorroisiz à Christo sanatz statua 506.
- rbzorum Tiberiadensium προφήτης Φαρμακομάντης Serantape-
 chus imagines tollendas Saracenorum principi svadens 313.
- ρως Ἐβραίοις ἐλπιζομένη μονάστης ἢ τὸν Ἀντίχριστον μέλλουσα τίκτειν 442.
- rbzrus Magus Photio persvadet Crucemjurare, uteruditione sz-
 culari excellat 443. ridicula calumnia.
- rcules 490. Hylam qvzrens 290.
- Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, qvando amicos
 accusant 44.
- erofolymitana Latinorum peregrinatio 315.
- Hierotheus 63.
- larion confessor 442.
- storicus inutilis qvi causas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus
 non interfuit, recte diversas sententias commemorat 32. 69.
- merus 175. 216. 388. 464. 478.
- mericus Therfites 57.
- obus Maximinz Monasterii praeffectus 442.
- fiz πολλά συγγράμματα 415. tetraodium Magni Sabbati &c. 514.
- noclastz 305. 312. seq. 504. Vide, Docetz, Ariani, Marcion &
 Manichzi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores
 Jo. Syncellus, 92.
- atius οὐκ ἐμψυχὸς διδάσκαλος 88.
- atius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 152. 153. 163. 168.
 171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaelis sive
 ἀρχαγγελῆος ab eo condita in Satyri emporio 544. Mona-
 sterium 454.
- go Christi Edessena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Ma-
 riz imago, Lyddz 505.
- ginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconoma-
 chos 508. sq. Y y 3 Iave-

Invectivæ in Mich. Balbum scripto traditæ memorantur. 32.

Joannes Apostata 300.

S. Joannicius +42.

Jo. Baptista imago 65. 112. Oratorium 63. 64.

Jo. Theologi Oratorium 207. imago in scutis depicta 12.

Jo. Cameniata scriptor de se & Patre suo ac familia 361. 385.

Jo. Chrysostomus. Vide Constantinus Porphyrog. & Polyeuctus.

Johannes Hagiopolita 218. 549.

Joannes Astronomus 486.

Joannes Grammaticus 403. Lecanomantæ F. id. Leoni Armenio favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncellus 419. Theophili Imp. præceptor 96. legatus ad Syriæ Principem 60. seq. 64. Patriarcha CPoli. 75. 76. 403. 411. auctor persecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96. 97. 98. Joannes 510. vide & 426. 428. 449. 430.

Joannes Monachus, victoriam prælagiens Petronæ 112. 114.

Joannes Ηερχατης 444.

Joannes Παπας 233.

Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.

Josephus Monachorum ηγουμεν 444.

Irenæus 63.

Isaaci Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium 150.

Judzorum procurata conversio 210. 455.

Justiniani triclinium 91. 208. magna Ecclesia 441.

Lausiæ Triclinium 91. in eo disputationes de religione imaginum 65.

Lazari Monasterium, Evnuchis constructum CPoli 224. 556.

Lazarus pictor Monachus, confessor imaginum 64.

Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.

Leo Mathematicus 122.

Leo Philosophus 426. 554. ex Episcopo Thessalonicensi Doctor publicus in XL. Martyrum zd CPoli sub Michaële Theophili F. 115. seq. 117. restitutus in Episcopatum 118. iterum dejectus 119. 424. Ejus astronomica observatione depulsa sterilitas, 118. Hæresicos causa gradu motus 424. 523. de Basilio Imp. prælagium 145. επί παντὸς σοφίας πρώτων, ibid. Mamumi Saracenorum Prim-

- Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.¹
- Leo Sapiens Imp. ob quartas nuptias excommunicatur 228. *διανοήτο νόμον ποτὴρὸν ἐκθῆναι ὃ ἔχεν γυναῖκας ἀνδρα τρεῖς καὶ τέσσαρας, πολλῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν εἰς τὴν αὐτῷ συνειργάντων. ibid. σοφώτατος* 214. 216.
- Leo Tripolita ex Christiano Apostata & szvus pirata 317.
- Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.
- Lex Persarum ne quis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili qua libera esse iussit Persarum cum Romanis connubia 70.
- Λοδοῖχον τὸν Ῥῆγα Φεαγγιάς* 181.
- S. Lucas Deiparæ imaginem penicillo & coloribus expressit 63. 505.
- Lycurgus legislator 137.
- B. Magdalenz corpus 224. 556.
- S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.
- Μάνα* 57. 58.
- Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichæicus furor Iconomachorum 515.
- Manichæi 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.
- Manuelis versus super Theodisti cæde 106.
- Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.
- Marciani *περίδρομοι* 204. 206.
- Marcion hæreticus 510.
- Marcus Monachus qui magni Cosmæ tetraodion hymnum magni Sabbati absolvit, Leoni Imp. præfagit longius Imperium 225. 464. 557.
- Μαρτίνα*, convitium 445.
- Martinaces Monachus 75.
- Matutini hymni 24.
- Mercaturam exercere Imperatori & Augustæ ignominiosum 56.
- Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.
- Methodius Monachus pictor iudicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariz Principem 440. 102.
- Michaël Balbus negavit Diabolum, quod Moyse ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

- Michaël Theophili F. se vocat Coloniz ArchiEpiscopum 152. 437.
 Euripidis jambi quibus Basilicium adoptat & praeferat Basilio
 156. 129. 451. ejus aurea platanus, *ολόχρυσον ὄργανον* &c.
 160. 107.
 Michaël Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis cleri-
 cus 593.
 Michaël ὁ Σανάδης 442.
 Michaël Ecclesiarum Hierosol. Syncellus; confessor pro cultu Imagi-
 num 66.
 Monachus Basilio praefigit Imperium 142. alia 196. seq.
 Monasterium ἐν Νοσσιᾷ 469. S. Phocz 97. Satyri & Orientis 12.
 Gastriorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. μετανοίας 427.
 Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
 Natalis Christi religio 22.
 Neronis Eros 156.
 Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola
 ad Mich. Balbum 31.
 Nicephorus Patricius, Geometriz ludo praefectus CPoli sub Con-
 stantino Porphyrogenito 283.
 Nicetas Christophori Imp. focer, Monachus 258. 545.
 Nicolai Mathematici vaticinia 474.
 Nicolai ἐν ἡράρχαις πρωτεύοντι templum 200.
 Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242.
 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 463. 470.
 556. 563.
 Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnefsis datum 272.
 Orthodoxarum Dominica, pro restituto imagg. cultu 96. 99. 419.
 432. 528.
 Pantaleo Metropolitae 469.
 Papa Romae 181. ejus *τεποστηται* in Synodo contra Ignatium 121.
 Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum
 91. 203.
 Pauliciani 103.
 Paulini templum 37.
 Petri, monasterii Athenogenis praefecti vaticinium de Leonis Imp. li-
 beris 289.
 Πίσμιον monasterium Virginum 171.
 Pharos, Oratorium CPoli 13. 20.

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16.

21. 30.

Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439 seq.

441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniæ

442. fq. opinio de duplici hominis anima 445. Λεβύφας, δυνατός

Βελίας, ὑπεργός δὲ Φωτίου 444. liber ab Photio confectus 454.

Photinus Protospatharius 48.

Polyeuctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.

Proverbia; *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *per-*

infumias 39. *omnem funem movere* 61. δούτερον πλὺς 133. *pe-*

træ seminare, litus alloqui 155. *lavare Æthiopem* 155. 210. συν-

οργιασαί. ibid. *aquilâ pernicio* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis*

in morem obdurate aures. ibid. *Mysorum prada* 85. *Agonotheta more*

198. *res ἐπὶ θυρῶν in novacula acie constituta* 128. λιδοὺν καρδία 157.

ἀπὸ γραμμῆς. 160. τὸ τῆς Νηλείδας φθονερόν 177. 178. *Punica*

fraus 182. *Γίγαντες αἰετοί* 130. *Διονύσου διασωταί* 124.

Reliquiarum sacrarum veneratio 495. Mariz vestis 38. 252. 445.

484. 536. 579.

Rhodi notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.

Romanus Lacapenus Imperator, ὁρθοδοξότατος 259. ejus aurea

bullâ 479. lectorem ad mensam adhibuit 488.

Russi ad Christum conversi xxi. ἐν γένει τῶν Φεγγῶν 262.

Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.

Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avo-

cans 403. 17.

Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.

Samonx liber famosus in Leonem Sapientem 469.

Santabarenus Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santaba-

renus Evchaitarum Archi Episcopus 218. seq. 550. 547.

Σάφειλ, significat λευκὸν ὄχημα 76.

Sergius Abbas, Photii ἀνεψίος 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum Oraculum in quodam libro Imperatoris Bibliothecæ re-

positum, quo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qui

Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ

continebantur 22. 406.

ZZ

Sol.

- Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 182.
 Solon 137.
 Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.
 Stephanus Amasenus Eynuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
 Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220.
 394. 549. Monachus quidam *ἀνὸς ὁ Ἐρμῆς* 40. 92.
 Symbolum 308.
 Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii contra
 Imagines 501. 504.
 Synodus septima confirmata 163.
 Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha
 ibid.
 Templum S. Sophiæ 159. 168. 198. Jesu Christi 203. *ἀγορὰ τῆς*
 & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ templ.
 ibid 126. Platonis Martyris aliorumque Martyrum & Sancto-
 rum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas
 97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo frequentatum 55. *ἡμερῶν*
 201. 63. 85. seq.
 S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.
 Theodorus Monachus cognomine Cuphara 101. 439.
 Theodoræ præsagium de Basilio Macedone 145.
 Theodegius Astronomiæ Doctor 119.
 Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.
 Theodorus Craterus Apostata 83.
 Theodorus Crithinus, Archi Episcopus cultor imaginum, male habi-
 tus 419. 517.
 Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.
 Theodotus Casiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.
 Theognostus qui de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Historiam
 illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
 Theophanes 18. 19. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu
 imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. quibus
 compuncti ac descripti ipsorum frontes 66. 425. 524.
 Theophanes Smyrnenfis Episc. 100. pro Nicæno.
 Theophanis *ἡμερῶν* Chronographia 2.
 Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
 Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra
 66. seq.

66. seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. edictum contra imagines 519. seq.

Theophili Imp. duo magna *ὄργανα ὀλόχρυστα* 416.

S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 220.

Thomas Logotheta ὁ δέσμης, in Philosophia summus 143.

Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. quartas nuptias celebranti 559.

Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.

Trajanus alter 265.

Trypho Patriarcha CPol. 258. 487. 585.

Valentinus hæreticus 510.

Vaticinium de Adata à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Diomedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.

Xerxes mare virgiscædens 111.

Zelicum hæresis extincta 100 433. Confer de hac Joachimum Camera-rium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.

Zoës urnæ inscriptum ex Pf. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex quarta conjuge Zoë pater, à Photio quem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usque ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constantinus Manassès, atque è recentioribus quotquot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hancius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qui etiam *Sapientem & φιλοσεφώτατον* nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manassè.

Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Omcula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusque CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit J. L. *Lamclavius* ad cal-œm Constantini Manassès, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce &

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Doufa* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capite 3. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versiones*, inquit, *quæ ex Italia prodierunt, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neque calum neque terram tangant. Iconas studio omisimus, quod ea sapius jam recusa sunt.* Respicit *Francisci Patricii Dalmatæ*, * ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *esposizione delli oracoli di Leone Imperatore* Brixiz 1596. Versionem *Leunclavii* in postremo illo, & in cæteris Doufæ à Rutgersio alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisque suis, & cum *paraphrasi profana* ultimarum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiquitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisæ à Jo. Theodorico & Joanne Israël de Bry, Francos. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. Johannes Meursius præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam Paraphrasin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* quæ exstat in Bibliotheca Vaticana: De utrisque Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex quo discas *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophyli* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum quod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. Cangius quoque ad Glossarium suum Græcum condendum testatur se usum Leonis Sapiientis ænigmatum cum explicatione, hoc titulo: *αἰνύγμα λέγων Λέωνος ὁ Θεοφύλιος συμβολικῆς ἐν Βυζαντίῳ λέξας.* Liber scriptus lingua Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit Leo Imperator, dubitare licet, neque veteres scriptores quorum loca Lambecius præfixit, & in quibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori Leoni diserte tribuunt: at ex locis aliis à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante Leonis Sapiientis

* Vide Bælii Lexicon in *Patrica*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. i. in vita Leonis Armenii cap. 22. demonstrat illius mortem, qui septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. ὁ δὲ χρησμός ἦν Σιβυλλιακὸς ἐν τῇ βίβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἐναποκειμένη. ὁ χρησμός μόνον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφᾷ καὶ γράμῃ εἶχεν αὐτῶν γενησομένων βασιλείων, διὰ χρημάτων. *Omentum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatina Bibliotheca repositum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figura formaque coloribus expresse continebantur.* Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qui oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἦν γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς Σιβυλλιακῆς βίβλου ὁ ἀναιρέσιμος χρόνος μεσημέριος. Εἶχε γὰρ γραφὴν τοιαύτην. Λέων δὲ εἰκόνα θηρίου ὀλόκληρον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ εἶχεν αὐτὸν χροιάματα, ἐν δὲ τοῖς ὀπίθεν φ, καὶ μέσον δὲ θηρίον πρὸς αὐτὴν τὴν ψῶαν ἐξέφθον, ἡγὼν ἀάθην ἐμπεπηγμένη καὶ ἡμαγμένη, ἣν υποδείξας σταφάνου ὡς ἐπικλὴν καπελωλῆς, εἶπεν πρὸς αὐτὸν τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ εἶπεν, ἀφικε δέσποτα, μὴ ἴδω καὶ τὴν γραφὴν. ὁ δὲ κατεδέξατο. Συλλογισάμενος ὅτι ὁ σταφάνος λέγει τῷ βασιλεῖ ἔσθι ὁ Λέων εἰς πρόσωπον τοῦ βασιλέως κεῖται, καὶ μέσον δὲ χροιάματος καὶ φ κακὸν συμβαίνει αὐτῷ. Καὶ ὁ βασιλεὺς, τί εἰς τὸ φ καὶ το χ; ὁ δὲ φησι, μέσον τῷ Χριστῷ γενησέως καὶ τῶν φωτῶν. *Novemus enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, quo illi tempore, ut necesse tolleretur, factum indictum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti litera χ. inscripta erat, à tergo vero litera φ. media bestia ad ipsa illa impatiens eruebat ensis barbat. Hac Imperator Stephano cognomento Capitoligenes offensa, ex eo sciscitabatur, quid hac sibi vellent. Cui ille: apoge Domine ut nec oculis figuram usurpem. Is enim vero nihil acquievit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori inquit: Leo iste in Imperii signum positus est; ac inter literam χ φ malum aliquod imminet. Tum Imperator: quid vero sibi voluit χ φ? An ille: inter Christi Natalem φ τῶν φωτῶν diem, (Epiphaniarum scilicet atque luminum) intra quod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus.* Allatus de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta Methodii Episcopi Patarentis, Visiones Danielis Prophetæ, & Chosroa Regis Persarum, & Theophili presbyteri Romani translata Græce à Georgio Zegabeno, prætereaque Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus cum Germanii Scholarii expositione

προσέτι ταῖς καὶ πλάτος συνθηρσιμίας ἡμῖν ἐν τῇ ὁμοθυμαδὸν τῶν τακτικῶν
μονοβίβλων τὴν ἐκείθεν τῶν ζητημάτων πλείονα καὶ ἀκριβοῦς συναγωγὰς ἀφεί-
λεται. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt : Περὶ τῆς
τῆς πεζικῆς καὶ τῆς συμμίκτης εἰδὲς ἐξέτασιν ἀπὲρ ἀναγκαῖα καὶ τὴν ἐπὶ πολέμου
γενεῶς νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκριβοῦς ἡμῖν ἐν ἑτέρῳ λόγῳ περιέγραψεν.

6. Ἡ γαγονία ἀνατόπῳσις ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς ἀνέτειλεν ἐπὶ τοῖς
ἐπὶ τῶν ἀρχαίων οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῇ πατριαρχίᾳ
καὶ Κωνσταντινουπόλεως : *Dispositio facta per Imp. Leonem imperatorem, quod
nem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarcha CPolitano subiectarum.* Græce
& Latine cum Joh. Leunclavii versione injure Græco Romano, quod
ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francf.
1596 fol. libro secundo pag. 88-102. Et ad calcem Codicis, curante
Jac. Goaro inter scriptores Historiz Byz. Paris. 1648. fol.

7. Epigramma εἰς τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei, le-
gitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. Leonis de accipitribus libri duo MSS. in Codice Bavarico 177.

9. De novellis Leonis constitutionibus, προχέρον νομικῶν &
Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sex-
to, ubi JCros Græcos recensēbo. Nunc autem juvat cum Lectore
communicare Leonis *Naumatica*, sive potius ea, quæ de hoc argumen-
to in Tactis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex
Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communi-
cavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Ri-
chey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βεβλόμεθα ἀνατάξασθαι, ὡς ἡς ἡδὲν μὲν ἐν ταῖς
παλαιαῖς Τακτικαῖς κεκανονισμένον εὐροῖμεν. ἀφ' ὧν καὶ ἀποράδην &c. ut in
editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro ἀφ' ὧν μετρίας πείρας le-
gitur δι' ὀλίγης πείρας eodem sensu : & πλοῖμον ἡμῶν στρατηγῶν pro
πλοῖμων quod utrumque rectum est & perfectos navales denotat:
Deinde παθόντων pro πεπονημένων, & ἀφορμὴν δύναι pro ἐμφασιν δύναι.

Διάταξις κ. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἂν, ὡς στρατηγὸς, &c.
eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt
& ἐπισημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

Β. 3. Κατασκευασθῆναι δι' δὴ καὶ δρέμοντας, pro δρέμοντας. Sed
utrumque promiscue positum reperio.

ἄλλων ἐλαίων, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλαίων, de quibus vide infra Δι-
τάξει. 19. Mox iterum ριπάρια pro ρικάρια. Et ei καὶ μὴ ὀπιωθεν, ἀλ-
λὰ πάντως ἐμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασιδίας &c. unde hiatus in Men-
sili edit. supplendus. Paullo post, νευρικά ἀπὲρ ἀπὸ δαπλῶν κειμήλια,
&c καὶ λίθους ἢ θυμαμύνας ἀπὸ χειρῶν ριπάρια pro χειροπλήθους. Et ἐν
ἐλατίον τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτὸς καταβλάψεν.

Pag. 334. 18. 15. ὥς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τῇτοις - ὅσα τῶν
βελῶν πληρωθέντων. Mox μεναυλοῖς recte pro μὲν αὐλοῖς. Pro ver-
bis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὡς περ ἀκμαῖότεροι ἢ πειθερά κτήνη
in MS. est: Καὶ ἀκοπίατοι & deinde καὶ τοῖς κακοπρακόσι στρατιώταις ἐπι-
θέντες - καὶ εὐκόλως αὐτοὺς καταπολεμήσουσι. Sententia semper
eadem.

16. 16. Προσβολαῖς πρὸ συμπλοκαῖς. 17. 17. δύναμιν πρὸ
ἀκμῆς. Ceterum male in eodem MS. Διφυλάτῃ pro διὰ φυλάτῃ
& βολαῖς pro βολαῖς.

18. 18. Φροῖσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῇ πάντῃ, leg. πά-
νης, uti in MS. τῇ πάντῃ τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis
ὁδὸν ἀγγείλης ἢ καὶ τοῖς ἀρχαῖς incipit in MS. Διτάξεις 19.

19. 19. ἀναπληρώσεις.

Κ. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιῶν &c εὐκαίρους.

Pag. 336. ΚΑ. 21. καθὼς αὖν συνηθῆς ἀρετὴ πρὸς τὴν προκειμένην
ἐγκράτειαν. Διτάξεις ΚΒ' incipit à verbis καὶ προσέτι, εἴγε χρεὶα ταύτη
καλίσσι, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἱππαγωγῶς προσεπύριπτον, ὥς κ' ἡ πολυ-
μίας ἔχεν καταβαλλομένης, καὶ ἀπλῶς πάντα ἀπαρτίσας ὁδοιπορήσεις αὐτοῖς.
Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διπλαλήσεις - προθυμοποιήσεις τὸν στρατὸν, ἀπακρί-
σεις, ἐπίηδον ἀνέμῃ πνέουσαι.

Κδ. 23. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀπάντων &c.

Κε. 24. Καὶ τὰ ὁδὸν ἀγγέλια διέστη, &c pag. 337. ὁδὸν ἀγγεί-
λαις ὑπακούουσιν.

Κς. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἀνω. &c καὶ ἔτω καλὴ μὲν.

Κζ. 26. πρὸς ἢ κ' πλείονας, ὥς καὶ ἐναντι ἀλλήλων ἐπὶ ἐκαστῇ
pro quo male in editis ὥς αὖτε ἢ; ἀλλήλων. Post: Διὰ καμάνων στρα-
τῶν

Pag. 338. κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις προ ἐρημίᾳ, δι κατὰ γλ-
rectius pro κατὰ γλώττων.

Λ. 28. Δὴ ὃ καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιφορεῖν - - καὶ πρὸς ταύτην καὶ
 πᾶσι τὸ ὁρμησίας ἐκλήξατο. Καὶ ἐν μέγιστοι καταπάγῃ ἀναγκῇ - - ἀλλ'
 ἰδοὺ τὰς λεγομένας τῶν ναυιμῶν ὠδωσῆμασίαις τῶν ἄγων, pro quo
 integre ineditis, ὠδὸς τῶν ἄγων.

Δα. 29. εἰ μὴ μὴδὲν φόβον ἔχεις πρὸ ἑχθρῶν.

Λβ. 30. Εἰ πολέμους παρῆναι πρὶν ἐλπίσεις, πάντως χρήσι - -

Pag. 339. πολλὰ καὶ αἱ τῶν παλαιῶν ἐπιβλαὶ recte pro ἐπιβλαί.
ἐυρίσχων pro ἐυρίσχω.

Δδ. 32. καὶ τὰς τῶν ἐκείνων διατηρήσας, pro ἐκείνων διατηρή-
Deinde καὶ ἐπιρρώσας αὐτὰς καὶ ἐνέχουσας.

Λέ. 37. Δὲ δέ σ'ε μάλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num 62. Græcā, qvz ibi defidetur.
ita sunt supplenda:

62. Δυνατὸν ᾧ καὶ ὁλόκληρον
 εἶναι ἀναδείξαι τῶν πολεμίων,
 λυσομένων τε πλεονάων θήσασαι
 ἢ δόρυ μῦνον, καὶ τῶν πολεμίων
 ἡλικίαν, ὡς εἶναι ἔχουσι πρὸς
 ἑαυτοὺς μάχην συμμαχούντων
 καὶ ἰσὺν ἐπακυμβιβίζουν το ἐαυτῶν
 τῶν δόρυ μῦνον, ἐπέλθῃ μὲν ἑτερο-
 ῶς καὶ πλεονάας τ' ἐν τῇ
 καὶ πολεμίας, καὶ ταύτην ὠδή-
 ραζῶν τῇ συγκύρῃσιν. Καὶ ὁ
 ἑκαστὸς δυνατὸς λυσοῦν ἐαυτὸν ἢ
 ἢ παχυρῶσαι μικρὸν, ὥς τε μὴ
 κατὰ βίβιν μῖα τ' πολεμίας, βα-
 ῖντος δόρυ μῦνον πᾶσι δυνατὸν καὶ
 ἀναδείξῃ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἐν-
 τὸν πολεμίων ἰσὺν, διὰ τὴν κα-

62. Integram hostium navem
* evertes, si latus navis tuæ ho-
stium lateri adjunxeris, & hos-
tibus unam in partem, ut solent, ad-
conferendas manus concurrenti-
bus, & triremibus illorum in no-
stras triremes innixis, invadat eos
alia triremis ad latus puppis hos-
tilis, & impulsu vehementi illam
convulset. Triremis autem no-
stra tum seipsam solvens patium
lum retrocedat, ut nullo stabili-
mento hostium triremi sit, & ho-
stilem triremem a cœnibus vi-
ribus deprimat, atque adeo ipsis
tum viris integram navem ever-
tet. Providendum autem est, ut

ne

ne vinculum omnino xqvale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium navem, usquedum deprimatur, invadet.

Ξη. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necessarium esse videtur.

Ξθ'. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia quædam bellica consilia ab antiquioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam quæ excogitari possunt, quæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: quædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæc molitiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Quocirca quæquodque inventum usquedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

νοῖσαι τὸν δεσµὸν, μὴ πάλιν κατ' ἰσὺς τῆς γενέσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀφέναι γυμνά τινὰ πλευρὰ καὶ πρὸς τὴν πολεμίας, δι' ὧν ἐμπιστὸν ὁ δρόμος ὠθῆσαι πρὸς τὴν ἀναγκασθεῖσαν πλεμίων τὴν ναυ.

Ξη. Πρὸς ταῦτοις καὶ τὸ νῦν ἡμῶν ἐπινοηθὲν, ὥστε ἀπὸ τῆς κάτω ἑξ' ὁδοῦ ἐλασίας διὰ τῶν ὀπῶν ἡτοιτρωπημάτων τῶν κωπίων ἐκφεροῦντα μὲν αὐτὰ, καὶ ἀσφάττειν τὰς πολεμίας τῶν πάντων ἀναγκασθῶν δοκεῖ.

Ξθ'. 63. Ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῶν αἰσχυραίων, ὅσοις χερσὶν ἐνφυῶν ἐπὶ τῇ γαλῇ διὰ τῆς κάτω ἑξ' ὁδοῦ ἐλασίας τῇ ὑποδεχθῆσθαι μεθόδῳ δι' ὅπως ἐξουσιάζουσι πληροῦν τὴν ναυ τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Εἰσὶ καὶ καὶ ἑτέροις τῶν ἀρχαίων ἐπινοηθέντα ἐν τῇ πλεμῶν πολέμῳ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἐστὶ καὶ ἐπινοηθῆναι διωκόμενα, ἀπὸ ἐν τῇ παρόντι γράφειν διὰ τὴν σωτηρίαν ἀνέκοντο ἡγησάμεθα. Τινὰ καὶ αἰσχυρά διὰ τὸ μὴ φαυλίζεσθαι τοὺς πολεμίας, καὶ μάλλον ἐκείνοις χρηστὰ αὐτοῖς παρ' ἡμῶν. Τὰ δὲ ἐξηγηθήσονται ἀπὸ κατανοηθέντα δύναται ἀντιεξηγηθῆναι καὶ κατὰ μεθόδον διὰ τὴν πλεμῶν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐπινοηθὲν μετὰ τὴν πράξιν ἔχῃ ἐν μὲν ἐξῆς.

Εν τῷ βιβλίῳ τῶν
Τακτικῶν ἢ στρατηγικῶν
οὐ γὰρ διωκόν, αἰσθη-
τικὰ ἐμπέσω μύλων
τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γράφει,
καὶ.

β. Πλὴν καὶ Φαλαίαις οὐκ ἔστι,
ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων τε
καὶ στρατιωτῶν ἀνδρῶν, καὶ
καὶ γὰρ διωκόντων, καὶ τῶν
ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων * τοῖς
ἐκπαιδευμένων, ἢ γεγενησὶ μύλων.
καὶ καὶ ἐκπαιδευμένοι οὐκ ἔστι,
ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ γὰρ διωκόντων, καὶ τῶν
ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ γὰρ διωκόντων, καὶ τῶν
ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι

7. Πρὸς τὴν τῶν ἐκπαιδευμένων
καὶ ποσότητά των πλοίων, καὶ
στρατηγὶ διὰ σκευάσεως τῆς
καὶ καὶ ποσότητός, ὅπως
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι

καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ
καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων οὐκ ἔστι, καὶ

ὁ δ. 68. Pro hostium (quod habet etiam MS.) interpret legisse
ἐκπαιδευμένων. Pro καὶ ποσότητός mox in MS. est ἐκπαιδευμένων καὶ ποσότητός
λαμπρότητας quid idem est. Denique pro ἐκπαιδευμένων καὶ ποσότητός
καὶ ποσότητός καὶ ποσότητός

οβ. 65. In aliis libris quæ de con-
siliis factisqve Imperatoriæ scri-
buntur, permulta quis hujusmo-
di atqve iis etiam plura inveniet:
neq̃ enim fieri potest, ut de omni-
bus rebus quæ cadere in bello pos-
sunt verba faciamus, quæ ipso ge-
nere immensa infinitaq̃ sunt.

ογ. 66. Ad summam autem sint
triremes instructæ viris fortibus
ac strenuis, qui communis con-
sertis manibus pugnare possint,
& qui alacri incitataq̃ mente sint,
& omnes in partes exercitati. Ar-
mis autem talibus exerceantur,
qualibus quivis terrestri in prælio
miles armatur, iique potissimum
qui in superiore remorum ordine
constitunt.

οδ. 67. Pro hostium viribus
numeroqve navium tuam classem
Imperator instrues, ut ne mino-
rem numerum navium hos ho-
stium classe habeamus, sed quæ
lem potius, ut cum hostibus classe
juncta pugnemus, aut majorem
etiam, si fieri potest. Nam si utriq̃
fortiter ac strenue dimicent, quæ
plures fuerint prævaleant necesse
est.

Bb b

Video

στρατηγικῶν.

Libri 5ti Pars Altera

Video præterea in Codice MS. etiam hæc sequi de eodem argumento, quæ in Meursiana editione in cassum quæres, ego itaque in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΔΕΟΝΤΟΣ
ἡ βασιλεὺς.

Ἰσορήσω σοι ἐτι καὶ ἕτερον ναυτικῶν
ἐὸν ἐστὶν ἔργον. Ὅταν μὲν οὖν τὸ
πᾶν λαὸς μὴ ἔχῃς καὶ ψαλ-
μῶδες ἴησιν ἀποβάσιν. μὲντοι ποι-
σας, εἰς ἃ τὸ τυχεῖν ἐν καιρῷ
ναυτικῆς ἐστὶν ἔργον, σάκευς πολλὰς
γαμίστας ἀμύνει, καὶ τοῖς χονίοις προ-
σέσας, ἀπὸ ἐκάστη δρόμων. ἐκρε-
μασθεὶς τὰς ἀρκῆνας οἰσὶν ἀγκύρας,
καὶ ἕως τὸν λαγόμενον πελαγολμέ-
να ποιήσας, εὐπλόως καὶ τὸν τόπον το-
πὶς ἐπελθὼν, ἴην βαβυλημὴν σοι
καταδεομένη ποιήσεις.

Πολεμικῶς ποδὶ ναυτικῶν ἐὸν μὲν οἰ-
κειας διωκτικῶς ναυτικῆς ὑποχωρῶν
ἐστὶν ἔργον. μὲντοι ὅταν ποδὶ
μὲν ὑποχωρῶν πλῆθος καὶ πρὸς
μᾶλλον, καὶ ἕως βαβυλημὴν ἀποχω-
ρεῖσας τὸν πολεμικόν. Καὶ γὰρ ἡ
Φεύγων ἀλλὰ Φυγομαχῶν ἐτοίμως
ἔχει τὰς ναὺς καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς
πολεμικοῖς καὶ πρὸς, ὅπως καὶ τῷ
τῷ χρῆμα γένηται, καὶ τὰς πρὸς
εἶς ἔχων πρὸς αὐτὴν. Καὶ γὰρ ἡδὲ
θαυμάσιον ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπελ-
θεῖν, ἴην κύκλωσιν ὑποχωρῶν.

Aliud præterea navalis expedi-
tionis strategema tibi consueho-
rabo. Quando venietis ad impor-
tuosa & arenosa loca, volueritisque
ibi excensionem facere, si ita con-
tingat navale bellum gerenti, fac-
cos multos arena replebis, fumi-
busque quantum eorum satis est
suspendes velati ancoras, ex sin-
gulis trirēnibus, atque ita quem
vocat portum pelagium compo-
nens facile ad locum quem cupis
de nocte accedes excensionemque
quam voles facere poteris.

Si hostium classi dumcum corpū
suis maritimis subducere se vo-
luerit, in lunæ speciem navibus
dispositis puppim versus illas
propellet atque ita recedere ab ho-
stibus conabitur. Ita enim non
fugientis sed inter receptum pa-
gnantis instar paratas habebit
naves ad hostes prora invadendos
si res ita tulerit, & proras hostibus
servabit obversas. Neque illi fa-
cile in huiusmodi classē immittens
se audebunt; veriti ne circumve-
niantur.

Clam

ἵππων ἢ ἵππων ἢ πόλεων ἐκπέμ-
 νων ναυλοκόν στόλον, κρύπτειν
 καὶ τὰς τόπας καὶ τὰς πόλεις,
 ἵνα προγῶναι, πᾶς μέλλει γί-
 νησθαι καὶ πᾶς. Ἐνταυθα ὁ
 καὶ σφραγισάμενος αὐτὸ
 λαὸς ἐπιδότω τῷ καθεστάνοντι
 ναυάρχῳ, ἵνα καὶ τὸ πᾶ-
 ρον ἐξελεῖται, τότε λύσῃ τὴν
 μάχην, καὶ μάθῃ πᾶς μέλλει
 εἶναι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λα-
 οὖς πολεμῶντας.

ὁ ἀγαθὸς στρατηγὸς καὶ ἐστὶ
 πᾶν ἔθνος ἀρμαξομάχῳ δια-
 κρινεῖ ἵκαστον τὰς στρατηγίας
 εἶδος. Εἰδὲν οὖν καὶ ναυαρχίας
 ἐπικτῆ, ἀκινδύνου τὴν ὁ-
 τάτην διαφυλάττει. Ἐμπει-
 ρὴν δὲ αἰεὶ κινήσεως, καὶ
 στρατίας, ἥτοι τὸς ἀπιδρο-
 κας εὐτάκτως συναγόν, ἵνα
 καὶ πᾶσι, ἢ ὑπὸ ζάλης θα-
 λῆς, ἢ ὑπὸ παλεμίων ἀναγκα-
 σίας φθείρωται.

ταῖς ναυμαχίαις * μάχας συνα-
 γῆ, ἢ ὅταν οἱ πολεμῶντες ναυαγῇ-
 ραι ὅταν ὑπὸ χειμῶνος ταλασι-
 γόστοι.

Etiam habere te oportet in quæ
 loca vel ad quas urbes classem
 emittere constitueris, ut nemo
 præscire possit, quo tendat na-
 vium excursio. Mandatum igitur
 consignabis scripto, illudque
 bene obsignatum constituto à te
 illarum præfecto trades, quod in
 mare delatus demum aperiat &
 quorsum cursus instituendus sit
 cognoscat. Ita enim consilium
 tuum hostibus latebit.

Bonum clasæ ducem perspe-
 ctas habere oportet diversas qui-
 bus adversus gentem quamlibet
 uti convenit belli gerendi ratio-
 nes. Quando autem clasæ ad-
 versus hostem ducenda est, na-
 ves bene dispositas tutas confer-
 vabit à periculis, ventorum gna-
 rus, & à tergo custodiam recte cu-
 rabit, ne vel à natura loci, vel ma-
 ris tempestate, vel ab hostibus af-
 flicta detrimentum capiant.

Navali prælio congregiendum,
 quando hostes vel naufragium fe-
 cerunt, vel à tempestate misere
 affecti laborant.

De aliis LEONIBUS, qui Græce scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem,
 ætutam illam ex parte saltem levare, & de præcipuis hujus no-
 z, qui Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

Idem jubet Leo pag. 346. edit. Meursii, n. 50. unde reliqua supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Alcyon*, qui inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Ægyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 27. Numquid & *Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit*, qui *Macedoni Alexandro* diversam quidem à Grecorum istorum *Decorum* *argenteum*, *perissamen* ita prodit, ut eos homines fuisse declaret, Leonis huius opus respicitur à Clemente Alex. quando ab illo laudatur *Διόν & Γα. πρὸς τὸν κ' τὴν Αἴγυπτον Θεῶν πραγματεύσασιν* 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de *Hammonis simulacro Leon* qui res *Ægyptias* conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: *Si & Leonis Ægyptii scripta evolvas, prima Isis repertas spicas capite circumtulit.* Idem videtur qui ab Arnobio *Leo Pellzus* vocatur, & qui cum *Cosma Ægyptio* citatur à Scholiaste Apollonii IV. 262. *Δίων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μυσίαν.* & cuius *periplum* laudat idem II. 297. Confer *Gvilelmi Worthi* notas ad *Tatianum* p. 96.

Leo Alabandensis, Rhetor, scripsit *Svida* teste *Καρίων* libros IV. *Δυναμικὰ* libris II. *Τέχνην* five artem Rhetoricam, & qvz etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus *Bæotos* ac *Phocenses*.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cuius editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post *Theophanem* pag. 18. 20. 62.

Leo Asianus, five *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter scriptores Historiz Byz. laudatur à *Jo. Scylitze* ac *Cedreno*, idemque videtur cum *LEONE Grammatico*, cuius *χρονολογία* τὰ τῶν νέων βασιλείων περιέχουσα, ab initio Leonis Armenii Imp. ad *Romani Lacapeni mortem* five ab A. C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit *Caveus*) subiecta fuit *Codici* *Regio* *Theophanis*, ex quo illum descripsit *Jac. Gossius*, & post ejus mortem Græce & latine una cum *Theophane* edidit notasque suas addidit *Franciscus Combesius*, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit *Leoni* huic vix quicquam commune cum *Anonymo* illo continuatore *Theophanis*, quatuor librorum ante *Basilii* vitam auctore de quo suprà p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque affinia, plerumque etiam iisdem verbis concepta,

cepta aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiz Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesius teste: Λέων πρόεδρος καὶ διὰ τῶν Κυβερνητικῶν ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἱ καὶ ἀνδραπῶν ἔκρεται καὶ πρῶτος ἡμῶν βασιλεὺς. *Leo Praefectus atq; Dux Cibyrotarum* ** qui & Tzicandalus, potentissimus ac primus nostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico praemisit Combesius ANONYMI Commentarium sive συγγραφήν χρονολογικὴν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardae F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atque Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428 442.

Bardae, Protosecretis versus Jambicos MSS. memorat Labritus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palzologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis aetate constat.

Bulgarorum Archiepiscopus, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis; quia Bulgarorum Archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide quz supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in praecipis Politicis pag. 804. Athenzus XII. pag. 550. Hesychius in Originibus

Bbb 3

à libris ut videtur, non ab auctore,

* *Cibyr* Plinio Cariz est, etiam aliis Phrygiae, quae sunt regiones vicinae. *Combesius*.

Leo Acridanus à Leone Archiepiscopo Bulgariae male distinguitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

προσέτι ταῖς καὶ πλάτος συνθηρεσιμότητος ἡμῖν ἐν τῇ ὁμοθυμαδὸν τῶν παλαιῶν μοναβιβλῶν τὴν ἐκείθεν τῶν ζητημάτων πλείονα καὶ ἀκριβοῦσαν συναγωγὴν ἀφ' ἑλκεν. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt: Περὶ τῆς περικύβητος καὶ τῆς συμμίκτης εἰδὴ ἐρεῖν ἀπὸ ἀναγκαῖα καὶ τὴν ἐπὶ πολέμου γενεὰν νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἡμῖν ἐν ἑτέρῳ λόγῳ προείρηται.

6. Ἡ γυγνόντα ἀνατολίῳσις ὁμοῦ καὶ βασιλέως λέοντος καὶ σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξιως οἱ θεοὶ τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως: *Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordinem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarchæ Constantinopolitano subiectarum.* Græce & Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof. 1596 fol. libro secundo pag. 88-102. Et ad calcem Codicis, curavit Jac. Goaro inter scriptores Historiæ Byz. Paris. 1648. fol.

7. Epigramma εἰς τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei legitur in Anthologia lib. I. cap. I. pag. 3. edit. Wechel.

8. Leonis de accipitribus libri duo MSS. in Codice Bavarico.

9. De novellis Leonis constitutionibus, προχρησθέντος καὶ Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libellato, ubi Ictos Græcos recensabo. Nunc autem juvat cum Lectore communicare Leonis *Naumachica*, sive potius ea, quæ de hoc argumento in Tactis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communicavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Richey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βυλόμεθα ἀνατάξασθαι, περὶ ἧς ἔδεν μὲν ἐν παλαιῇ Τακτικῇ πεκανοισμένον εὑροῖν. ἀφ' ὧν καὶ ἀπεράδην &c. ut in editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro ἀφ' μετρίας πείρας legitur δὲ ὀλίγης πείρας eodem sensu: & πλοῖμων ἡμῶν στρατηγῶν καὶ πλωίων quod utrumque rectum est & perfectos navales denotat. Deinde παθόντων pro πεποθέντων, & ἀφορμὴν δόναι pro ἐμφασιν δόναι. Διάταξις Α. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἂν, ὡς στρατηγὸς &c. eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt & ἐπισημειώσεων legitur pro σημασιῶν.

Β. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δὴ καὶ δρέμονας, pro δρέμοντας. utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν ἰαῖ ἐκόνους ἀνιμάχου, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ ἰὼν σῶν πωτάου τὴν καλίσκουον, διωκὼν πρὸς ἀπάντα ἐκόνους ἀνιμάχου, quomodo etiam in suo Checun reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Η ἢ ἰὼν δρομῶν καλίσκουη μήτε πάντῃ ἔσω παχεῖα &c. deinde ἐξεργασμένη pro ἐξεργασμένη, & ἰαχίως pro ῥαδίως, & συγκρούσιως pro συμπαύξει (leg. συρράξει) ἢ καὶ κρούσιως. Scribitur etiam ἀλγυλίσαι quod non erat a Meursio mutandum in ἀλγυλήσαι, neque enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν ἐστὶν ἀργός, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρεῖν ἴσαι. Sic p. 336. ἔταν ἐλπίξαι.

Δ. 5. ἔχέτωσαν ἢ καὶ πάλιν &c. mox κάρυα pro κάρυα, sed legendum, nisi fallor, καράβια. Pro ἰαλέτρῃ Meursius legit ἰαρίτρῃ cum forte Leonis ætate ἰερίτρῃ pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio ἰεραπεύειν, quod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro ἀλγῇ ἰστο ἐσκευασμένων, rectius in MS. δι' ἑ τὸ ἐσκευασμένον πῦρ καὶ τῶν ἐναντίων ἀκονίσσει.

Pag. 324. ἢ πολεμίας νηὸς pro νηός.

ς. 7. σίδηρα βαρεῖα pro βαρεῖα. & μοχμαζία ξιφοειδῆ pro μάζας ξιφοειδῆς. Mox: ἢ ἐμπρῆσαι τὴν ταῦν τῶν πολεμίων διωκόμενον, ἢ ἴσως αὐτῇ θανατῶσαι.

Ζ. 8. ὁ ἢ ἔτερεθ' ὁ ἴας ἀγκύρας βάλλαν καὶ θάλασσαν, ἢ γὰρ τὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κράβαθ' pro κράββαθ', & mox ἀφωρεσμένοι δεικνύν τὸν ἀρχοντα.

Η. 9. καλίσκουαζίδωσάν σοι & mox ἢ πλείον τέτων ἢ ἑλαττον καὶ τὴν χρεῖαν ἦν δέξασαν, denique αὐτῶν ἐς ὅτε ἀπάντος ἐνοπλοὶ &c.

Θ. 10. Γεργοῖατες pro δρομωῖατες & γαλίας καὶ μονήρης pro γαλαίας ἢ μονήρης & πενδαῖς χρεῖας pro ἰαχναῖς.

Ι. 11. deest ὀιονή.

Pag. 333. 13. 13. σαχίτας καὶ ῥιπάρια. Et paucis interjectis: ἰκῆθον οἱ ἐραλῶνται λαβουσι, pro πορίσωνται, & καλῶν ἀπαυώμενα ἐν ἰαῖς μάχαις pro ἀλγῇ ἢ ὀλιγῶν αὐτῶν ἐν ἰαῖς μάχαις, eodem sensu. Post illa verba incipit ἀφ' ὧν ἰγ' ἃ verbis incipit ἢ τῶν ἐραλῶν, ἢ τῶν ἄλλων

ἄλλων ἐλαίων, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλαίων, de quibus vide infra Δι-
τάζει. 19. Mox iterum ἐπιτέλεια pro ἐπιτέλεια. Et ἐν τῇ μὲν ἐπιτέλει, ἀλ-
λὰ πάντως ἐμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασιόδας &c. unde hiatus in Meus-
sii edit. supplendus. Paullo post, νευρικά αἶμαρ ἀπὸ δακλῶν κατὰ λυγρὰ,
&c καὶ λίθους ἃ θωρακίζουσιν ἀπὸ χειρῶν ῥιπίδων pro χειρὸς πλῆθους. Et ἐν
ἐλαττον τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτὸς καταβλάψεν.

Pag. 334. 18. 15. ὥς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τῷ τοῦ αἵματος τῶν
βέλων πληρωθέντων. Mox μεναιουλοῖς recte pro μεναιουλοῖς. Pro ver-
bis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὥς τὴν ἀκμαιοῦσιν τῇ ἐπιτέλει κατὰ
in MS. est: Καὶ ἀποπιάσει & deinde καὶ τοῖς κακοπαικῶσι τὴν ἐπιτέλειαν
θύνει - καὶ ἐνέκλως αὐτὸς καταπολεμήσεται. Sententia semper
eadem.

16. 16. Προσβολαῖς pro συμπολεαῖς. 17. δύναμιν pro
ἀκμῇ. Cæterum male in eodem MS. Διφυλάττω pro διφυλάττω
& βολαῖς pro βολαῖς.

18. 18. Φρονίσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῇ παύσει, leg. πα-
νης, uti in MS. τῇ παύσει τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis
ἐξοργισθείς ἃ καὶ τοῖς ἀρχισυνάρχων incipit in MS. Διτάζει 19.

19. 19. ἀναπληρώσει.

Κ'. 20. τῶν ὑπὸ σε στρατιῶν &c ἐνκαίρει.

Pag. 336. Κ'. 21. καθὼς ἐν συντομῇ ἀρκούντα πρὸς τὴν πραγματικὴν
ἐγκράτειαν. Διτάζει Κβ' incipit à verbis καὶ προσέτι, εἴγε χρεὴς τοιαύτη
καλίσσιν, καὶ ἵππους ἐν τοῖς ἱππαγωγῶς προσεπύρριπτον, ὥς τὴν πολυ-
μίας ἔχειν καταβαλλομένης, καὶ ἀπλῶς πάντα ἀπαρτίσας ὁδὸς πορεύσας ἀείλει.
Ita hæc Constitutio legitur in MS.

Κγ'. 22. Διταλάσσει - προθυμοποιήσας τὸν στρατὸν, ἀπαρτί-
σει, ἐπὶ ἡρώδῃ ἀνέμῳ πνέουσιν.

Κδ. 23. Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀπείλῳν &c.

Κε'. 24. Καὶ τὰ ἐξοργισμένα διτάσει, & pag. 337. ἐξοργισ-
μασιν ὑπακούουσιν.

Κς'. 25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἀνω. &c καὶ ἔτι καλὰ μὲν.

Κζ'. 26. πρὸς ἃ καὶ πλείονας, ὥς κατέναντι ἀλλήλων ἐπὶ ἑκατέρῳ
pro quo male in editis ἔστι ἐν τῇ; ἀλλήλων. Post: Διταλάσσει σὺν
τῷ

Διὸς γὰρ ἀφέντης καὶ ἀναγκαίως κωδύνας. Inde incipit Διότα-
 τὰ νηῶν καὶ ἐτέρων ἢ γυμναζέσθωσαν, ὡς αὖ νῆς ἢ σὴ ἐνδοξότες γὰρ
 ἐκαστῶν &c. - - ὡς δὲ ἐπὶ ταῦτα ἐρχομένη.

Pag. 338. κθ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμησίαις pro ὁρμήσει. & καὶ ἀγέ-
 rectius pro καὶ ἀγνώτων.

Λ. 28. Δεῖ ἢ καὶ τὴν εὐανέμην ἐπιφορεῖν - - καὶ πρὸς ταύτην καὶ
 πᾶν τὸ ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μή τις καταπάγη ἀνάγκη - - ἀλλ'
 ἴσθι τὰς λεγομένης τῶν ναυικῶν ὡς ὁρμησίας τῶν ἄσρων, pro qvo
 s̄ integre in editis, ὡς τῶν ἄσρων.

Λα. 29. εἰ μὲν μὴδὲνα φόβον ἔχεις pro ἔχης.

Λβ. 30. Εἰ πολεμίης παρῶναι περ ἐλπίζεις, πάντως χρήσι - -

Pag. 339. πολλὰ γὰρ αἱ τῶν πολεμίων ἐπιβουλαι recte pro ἐπιβολαί.
 ἡ εὐρήσασθαι pro εὐρέσασθαι.

Λδ. 32. καὶ γὰρ τὰς ἐκάστων διηρημένον, pro ἐκάστην διηρημέ-
 Deinde καὶ ἐπαρῶσαι αὐτοὺς καὶ ἐπαρῶσαι.

Λε. 33. Δεῖ δέ σε μάλλον &c. ut in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num 62. Græcā, qvz ibi defideran-
 ta sunt supplenda:

62. Δυνατὸν ἢ καὶ ὁλόκληρον
 ἴσω ἀναλρεῖσθαι τῶν πολεμίων,
 πλευρὰν ὡς πλευρὰν θέσας
 τῆς ὁρμῶν, καὶ τῶν πολεμίων
 πρὸς, ὡς εἰς ἔχουσι πρὸς
 ἡ χεῖρὸς μάχην συωδραμόντων
 κενῶν ἐπακυμβίξιν τοῖς αὐτῶν
 τῶν ὁρμῶν, ἐπέλθῃ μὲν ἑτερο-
 τῇ καὶ τῇ πλευρᾷ τῇ ἐν τῇ
 ἢ τῇ πολεμίας, καὶ ταύτην ὡς
 ὁρμῶν τῇ συγκίρῃ. Καὶ ὁ
 ὁρμῶν διωκτῇ λύσας αὐτοὺς εὖ
 ἢ ὑποχωρεῖσθαι μικρὸν, ὡς μὴ
 κυμβισμα τῇ πολεμίας, βα-
 ἡ ἑτεροῦ ὁρμῶν πάσῃ διωκτῇ καὶ
 ἡ ἀναλρεῖσθαι σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀν-
 τὴν πολεμίων ναῦν. Δεῖ ἢ κα-

62. Integram hostium navem
 * evertes, si latus navis tuæ ho-
 stium lateri adjunxeris, & hosti-
 bus unam in partem, ut solent, ad-
 conferendas manus concurrenti-
 bus, & triremibus illorum in no-
 stras triremes innixis, invadat eos
 alia triremis ad latus puppis hosti-
 lis, & impulsu vehementi illam
 confvasset. Triremis autem no-
 stra tum seipsam solvens patium
 lum retrocedat, ut nullo stabili-
 mento hostium triremi sit, & ho-
 stilem triremem alia omnibus vi-
 ribus deprimat, atque adeo ipsis
 cum viris integram navem ever-
 tet. Providendum autem est, ut
 ne

ne vinculum omnino xqvale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantum latera relaxet, qvibus irruens triremis hostium navem, usqvedum deprimatur, invadet.

Ξη. Ad hęc pręterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, qvōd in primis necessarium esse videtur.

Ξθ. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si qvis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia qvędam bellica consilia ab antiquioribus in navali pręlio excogitata, & plura etiam qvę excogitari possunt, qvę in pręsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: qvędam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hęc molitiones bellicę si semel usurpatę fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Qvōcirca unumqvōdę inventum usqvedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

νοίσαυ τὸν δεσμὸν, μὴ πάλιν κατ' ἰσὶς
τῆλα γενέσθῃ, ἀλλὰ μικρὸν ἀφείνας
γυμνά τινὰ πλευρὰ καὶ πρὸς μὲν τὴν
πολεμίας, δι' ὧν ἐμπροσθεν ὁ δρόμος
ὠθήσεται πρὸς τὴν ἀντιπροσθεν τῆς πα-
λαιῶν τὴν ναυῶν.

Ξη. Πρὸς τοῖς καὶ τὸ νῦν ἡμῶν ἐπι-
νοηθέν, ὥστε ἀπὸ τ' κατωῦ δρόμου
ἐλασίας διὰ τῶν ὀπῶν ἡτοιτυπημέ-
των τῶν καπνῶν ἐκφερομένη μὲν αὐτὰ,
καλασφάτῃ τὴν πολεμίας τῶν πάν-
τοι ἀναγκάων δοκεῖ.

Ξθ. 63. Ἀλλὰ καὶ ἕτερον τῶν αἰτια-
καίωτερον, ὅπως χερσὶν ἐνφυῶν ἐπὶ τῇ
τῷ διὰ τ' κατωῦ δρόμου ἐλα-
σίας τῇ ὑποδεχθεῖσθαι μεθόδῳ δι' ὅτις
ἐπὶ τῶν κενάσσει πληθύνει ὕδατος τὴν
ναυῶν τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Εἰσι καὶ ἕτερα τὰ
ἐρχαίους ἐπινοηθέντα ἐν τῇ πλεῖ-
στῇ παλαιοῦ ἐπιτηδεύματι, καὶ
ὅτι καὶ ἐπινοηθέντα διωμάματα, ὅσα
ἐν τῷ παρόντι γράφει διὰ τῆς
σωτηρίας ἀνέλκων ἡγεσάμεθα.
Τινὰ καὶ ἀσιμφορὰ διὰ τὴν
φαιδύλας τοῖς πολεμίας, καὶ
μᾶλλον ἐκείνοις χερσὶν αὐτοῖς καὶ
ἡμῶν. τὰ καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀπὸ
κατανοηθέντα δύναται ἀντιστρατη-
δαί καὶ καλασφάτῃ τὴν πο-
λεμίων, ἀλλ' ἵκανον τὸ ἐκ τῶν
θὼν μέχρι τ' ἐκείνων ἔχειν ἐν μὲν
ἐκείνῃ.

65. Εὐ ᾧ τῷ βαβυλῶν τῶν
κατασκευῶν καὶ στρατηγῶν
αὐτοῦ τις εὐερίσει καὶ τὰ ἵκταν
αὐτοῦ. Οὐ γὰρ δυνατὸν, ὡς εἴρη-
κεν ἐκαστὰ ἐμπίπρω μύλων
αὐτοῦ τὸ ἄπειρον αὐτῶν γραφεῖν,
γὰρ ἴκανα.

266. Πλὴν καὶ Φαλαίους ὡπλοῖ,
 καὶ δρομέας ἐξ ὡπλισμένων τε-
 ρατῶν τραυματῶν ἀνδρῶν, καὶ
 ῥεμαχῶν ἀνωμένων, καὶ τῶ-
 νος ὡς τραυματῶν. * Τολμήσαν
 αὐτοῦ μῶν, καὶ γεγενησάντων.
 ἔχουσιν αὐτοὺς ὡπλισμένους ὅπλα,
 καὶ οὐκ ἐν τῇ ἐξῆρα τραυματῶν ὡπλι-
 σμένων. ὅλον, ὅτι καὶ αὐ-
 τοὶ. Καὶ ἔγω πάντες οἱ τ' αὐτοὶ
 καὶ ὡπλισθήσονται.

67. Πρὸς ἣ τὴν Ἰῶν ἐχθρῶν
 λαὸν ποσότῃα τῶν πλοίων, καὶ
 ὡς στρατηγὴ διὰ σκευάσεις τῶν
 αἰσ. καὶ καθοπλίσαι, ὅπως
 ἔλθον στρατὸν ἔχῃ ὁ ἡμέτερος
 εἰς πολέμῳ, ὅς τις μάχισα εἰς
 μάχην ἐλθῇν ἐτοιμάζεται
 εἰς elegantius : εἰς ἰσχυρόν
 ὡς ἐπὶ (εἰς μάχην,) διὰ τὴν εἰς
 ποσότητῃ, ἀλλ' ἐπιδυνατίζον, καὶ
 καὶ ἀμφοτέρων γὰρ ἀνδρείως, εἰ
 διαχωρῶνται, οἱ πλείους προέβησαν

Ed. 68. Pro $\alpha\sigma\iota\omega\sigma\epsilon\iota\varsigma$ (quod habet etiam MS.) interpret legisse
 nis $\alpha\sigma\iota\omega\sigma\epsilon\iota\varsigma$. Pro $\kappa\alpha\lambda\alpha\sigma\iota\sigma\epsilon\iota\varsigma$ mox in MS. est $\epsilon\chi\sigma\pi\lambda\iota\sigma\epsilon\iota\varsigma$ & $\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\rho\iota\omega\sigma\iota\varsigma$
 $\epsilon\kappa\lambda\alpha\mu\mu\alpha\tau\iota\omega\sigma\iota\varsigma$ quid idem est. Denique pro $\alpha\sigma\beta\alpha\sigma\iota\sigma\epsilon\iota\varsigma$ & $\epsilon\pi\alpha\lambda\iota\sigma\iota\varsigma$
 habet $\alpha\sigma\beta\alpha\sigma\iota\sigma\epsilon\iota\varsigma$ & $\epsilon\pi\alpha\lambda\iota\sigma\iota\varsigma$.

oB. 65. In aliis libris qvz de con-
filiis factisque Imperatoris scri-
buntur, permulta qvis hujusmo-
di atqve iis etiam plura inveniet:
neq; enim fieri potest, ut de omni-
bus rebus qvz cadere in bello pos-
sunt verba faciamus, qvz ipso ge-
nere immensa infinitaq; sunt.

Oy. 66. Ad summam autem sint
 triremes instructæ viris fortibus
 ac strepulis, qui cominus con-
 fertis manibus pugnare possint,
 & qui alacri incitanti mente sint,
 & omnes in partes exercitati. Ar-
 mis autem talibus exerceantur,
 quibus quivis terrestri in prælio
 miles armatur, iique potissimum
 qui in superiore remorum ordine
 consistunt.

Od. 67. Pro hostium viribus numeroque navium tuam classem Imperator instrues, ut ne minorem numerum navium hos hostium classe habeamus, sed aequalem potius, ut cum hostibus classe juncta pugnemus, aut majorem etiam, si fieri potest. Nam si utriusq. fortiter ac strenue dimicent, quicquid fuerint, praevalent necesse est.

(Μετρί. ὑπερνικήσις.)

Bb b

Video

စံနှုန်းများ။

Libri 5ti Pars Altera

Video praterea in Codice MS. etiam hæc sequi de eodem argumento, quæ in Meursiana editione in cassum quæres, ego itaque in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniam, subjeci.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΑΕΟΝΤΟΣ

βασιλέως.

Ἰσορήσω σοι ἔτι καὶ ἕτερον ναυτικῶν
σύλῃ στρατηγήμα. Ὅταν μὲν εἰς τό-
πας λιμένας μὴ ἔχουσας καὶ ψαμά-
μῶδεις τὴν ἀποβάσιν, μέλλῃς ποσ-
σαδῶ, εἰὰν ἤτις τύχῃ δι' αἰσῶν
ναυτικῆς στρατηγίας, σάκκους πολλὰς
γαρίσας αἰμαῖν, καὶ τοῖς χροῖας προε-
δήσας, ἀπὸ ἐκάστου δεξιμῶν ἐκρε-
μίσσας τὰς ἀγκύρας οἷον ἀγκύρας,
καὶ ἕτως τὸν λεγόμενον πελαγολιμέ-
να ποιεῖς, εὐκόλως καὶ τὸν τόπον το-
πὸς ἐπελθὼν, τὴν βαθυλιμήνην σοι
καταδεχόμεν ποιεῖς.

Πολεμίας πόλιν ναυτικῶν σύλῃ μὲν οἰ-
κίας διωάμενος ναυτικῆς υποχωρῶν
στρατηγὸς μηχανιστὴν ἐξορτάξῃ ποιῶ-
ντα ὑποστροφῇ πλέων καὶ πρυ-
μναν, καὶ ἕτως βαλυσάδῳ ἀποχω-
ρεῖσθαι τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ εἰ
φεύγῃ ἀλλὰ φυγομαχῶν ἐτοίμως
ἔξει τὰς ναῦς καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς
πολεμίοις καὶ πύρρειν, ὅγῃ καὶ τῇ-
τι χρεία γένηται, καὶ τὰς πρυ-
ρας ἔχῃ πρὸς αὐτοὺς. Καὶ γὰρ εἰ
θαρήσῃσιν ἐν τῇ πολυμάρῃ αἰετα-
θεῖν, τὴν κύκλωσιν ὑποφράμῃ.

Aliud praterea navalis expedi-
tionis strategema tibi commendo-
rabo. Quando venetis ad oppor-
tuna & venosa loca, velis ibi
ibi excensionem facere, si ita con-
tingat navale bellum gerenti, sac-
cos multos arena replebis, funi-
busque quantum eorum satis est
suspendes velaticasoras, cir-
culis triremibus, atque ita quem
vocat portum pelagium consti-
tuens facile ad locum quem cupis
de nocte accedes excensionem
quam voles facere poteris.

Si hostium classi dumcum corpis
suis maritimis subducere se vo-
luerit, in lunæ speciem navibus
dispositis puppim versus illas
propellet atque ita recedere ab ho-
stibus conabitur. Ita enim non
fugientis sed inter receptum pre-
gnantis instar paratas habebit
naves ad hostes prora invadendas
si res ita tulerit, & proras hostibus
servabit obversas. Neque illi fa-
cile in huiusmodi classe immittentes
se audebunt, veriti ne circumve-
niantur.

Clam

ἡλικαὶ ἢ ἱόκων ἢ πόλεων ἐκπέμ-
λεις ναυικῶν στόλον, κρύπτειν
καὶ τὰς τόπους καὶ τὰς πόλεις,
ὅσα προγνῶται, πᾶσι μίλλαι γί-
νεται καὶ ἀπλῆς. Ἐνταῦθα ἢ
ἢ, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς
ἐπὶ τοῦ καθεύδοντος
ναυάρχου, ἡ καὶ τὸ πᾶν
ἐξελεῖται, τότε λύση τὴν
ἰδέα, καὶ μάθη πᾶσι μίλλαι
εἶναι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λά-
βει πολέμους.

ἢ ἀγαθὴν στρατηγὴν καὶ ἐν-
τῶν ἰδόντων ἀρμοζομένων δια-
πρὸς ἑκάστον τῶν στρατηγῶν
εἶναι. Εἰδὲν τοῖς καὶ ναυαρχίας
ἐπικρῖν, ἀκίνδυνον τὴν ἑ-
κάστην διαφυλάττει. Ἐμπε-
ν γὰρ ἢ αἰετὸς κινήσεως, καὶ
ραγίας ἢ, ἥτοι τῶν ἐπιδο-
σας εὐτάκτως συναγόντων, ἡ καὶ
ἢ ἡρώων, ἢ ὑπὸ ζαλῆς θα-
λάσσης, ἢ ὑπὸ πολεμίων ἀναγκα-
σι φθιέμενοι.

ταῖς ναυικαῖς * μάχαις συνα-
γῇ, ἢ ὅταν οἱ πολέμοι ναυαγῇ-
ν, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶνος ταλαι-
θῶσιν.

Clam habere re oportet in quæ
loca vel ad quas urbes classem
emittere constitueris, ut nemo
præscire possit, quo tendat na-
vium excursio. Mandatum igitur
confignabis scripto, illudque
bene obsignatum constituto à te
illarum præfecto trades, quod in
mare delatus demum aperiat &
quorundam cursus instituendus sit
cognoscat. Ita enim consilium
tuum hostibus latebit.

Bonum clasidis ducem perspe-
ctas habere oportet diversas qui-
bus adversus gentem quamlibet
uti convenit belli gerendi ratio-
nes. Quando autem clasidis ad-
versus hostem ducenda est, na-
ves bene dispositas tutas conser-
vabit à periculis, ventorum gna-
rus, & à tergo custodiam recte cu-
rabit, ne vel à natura loci, vel ma-
ris tempestate, vel ab hostibus af-
flicta detrimentum capiant.

Navali prælio congregiendum,
quando hostes vel naufragium fe-
cerunt, vel à tempestate misere
affecti laborant.

De aliis LEONIBUS, qui Græce scripserunt.

Cum Leonis Aſlatii diatriba de Leonibus non viderit lucem,
ſecturam illam ex parte ſaltim levare, & de præcipuis hujus no-
m, qui Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

dem jubet Leo pag. 346. edit. Meurſii, n. 30. unde reliqua ſuppienda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Alcyon*, qui inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Aegyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 22. Numquid & Leo Aegyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diversam quidem à Grecorum istorum Deorum originem, verumtamen ita prodit, ut eos homines fuisse declaret. Leonis hujus opus respicitur à Clemente Alex. quando ab illo laudatur *Λέων ὁ Ἰαῶν* *ἢ τῶν καὶ τὴν Αἴγυπτον θεῶν πραγματεύσας* μ. 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de Hammonis simulacro Leon qui res Aegyptias conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si & Leonis Aegyptii scripta evolutas, prima Isis repertas spicas capite circumtulit. Idem videtur qui ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qui cum Cosma Aegyptio citatur à Scholiaste Apollonii IV. 262. *Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μυσίαν*. & cujus periplum laudat idem II. 297. Confer Gvilelmi Worthi notas ad Tatianum p. 96.

Leo Alabandensis, Rhetor, scripsit Svida teste *Καρυῶν* libros IV. *Αὐτὸς* libris II. *Τέχνην* sive artem Rhetoricam, & qvz etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus Bæotos ac Phocenses.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Asianus, sive *Leo Car* (ὁ ἐκ Κάριας) inter scriptores Historiz Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemqve videtur cum *LEONE* Grammatico, cujus *χρονογραφία τὰ τῶν νεω βασιλέων πρὸς ἡμᾶς*, ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romanū Lacapeni mortem sive ab A. C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit Caveus) subjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex quo illum descripsit Jac. Gossu, & post ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasque suas addidit *Franciscus Combesius*, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit Leoni huic vix quicquam commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Basilii vitam auctore de quo supra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraque affinia, plerumque etiam iisdem verbis concepta,

cepta aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1012. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiz Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesius teste: Λίον πρέσβητος ἡ Δεξ τῶν Κυβεραιωτῶν ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκὸς αὐτοῦ ἀνδρῶν ἔκραται καὶ πρῶτα ἡμῶν βασιλεὺς. *Leo Prefectus atq; Dux Cibyriotarum* ** qui ὁ Tzicandalus, potentissimique ac priminostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combesius ANONYMI Commentarium sive συγγραφήν χρονολογικὴν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardæ F. in cujus persecutione adversus Imaginum cultores, atqve Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428 442.

mis Bardæ, Protoascretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

1. *Bulgarorum ArchiEpiscopus*, Latinorum acer adversarius, de cujus scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quia Bulgarorum ArchiEpiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide qvæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

2. *Leonis F. Byzantinus*, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Orig-

Bbb 3

nibus

à librario ut videtur, non ab auctore.

* *Cibyra* Plinio Cariz est, et si alijs Phrygiæ, qvæ sunt regiones vicinæ. *Combesium*.

Leo Acridanus à Leone ArchiEpiscopo Bulgariæ male distinguitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol pag. 49. seq. & Svidas, qui Aristotelis quoque discipulum à quibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cuius filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituantur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus scripta: 1) τὰ καὶ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον libris septem: 2) Τευθρανικόν sive Τευθραντικόν, de rebus Mysorum. 3) περὶ Βησαλίας, ita enim rectius in MSS. Paris. quam Βησαλίας, fuit enim de Besz oraculo de quo Ammianus XIX. 12. 4) τὸν ἱερὸν πόλεμον de bello quod Philippus gessit adversus Phœnices, qui oraculum Delphicum expilaverant, de quo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων quod vertunt de seditionibus, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus quaestionum, atque iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post τέχνην sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æquali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix usquam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedei F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonibus. Incipit: ὁ λόγος μὲν αἰδοῦντος.

Leo Despota (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) λέοντος ἡ δεσπότης οἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO Diaconus, Hist. Byzantinæ scriptor de quo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qui Joanni Tzimisci successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit ἔδωκε μὲν τὰ.

Leo Grammaticus. Vide Leo Asianus, & Siculus.

50 * *Magentenus*, Metropolita Mytilenensis circa A. G. 1240. ** scripsit ἐξηγησὶν in *Aristotelem περὶ σημειώσεως*, commentarium maximam partem collectum ex *Ammonio*, quem magnum appellat. Laudat etiam aliquoties *Alexandrum* (Aphrodiseum) atque uno loco *Jamblichum*. Prodiit hic Commentarius Græce apud Aldum Venet. 1503. minore folio, ad calcem *Ammonii* in eundem *Aristotelis* librum, adjunctam habens *Mich. Pselli* *Paraphrasin* & *Ammonium* in *Categorias*. Latine vertit hunc *Magenteni* commentarium *Jo. Baptista Rasarius*, cujus versio sæpius excusa cum *Ammonio* latine translato, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547. fol. Altera versio *Hieronymi Leusarii* Veronensis, itidem Paris. 1554. fol. cum *Ammonio* per *Barthol. Silvianum* verso lucem vidit.

Alter *Magenteni* Commentarius in *priorum Aristotelis Analyticorum libros* Græce prodiit ad calcem *Jo. Philoponi* in eosdem libros, net. 1536. f. apud *Barthol. Zanettum* *Casterzagensem*, Latina *Jo. Baptista Rasarii* versio separatim primum excusa Venet. 1544. f. apud *Wron. Scotum*, & deinde Lugd. 1547. f. cum *Ammonio* in quinque cæcis, *Pachymeris* *Epitome* in universam differendi artem, & *Nilo* *ratiocinationibus*. In hoc commentario laudatur subinde ut statim p. III. ὁ ἐξηγητής, quo nomine *Alexander Aphrodiseus* intelligitur, ante *Philoponem* *Magentinus* † junior est, quem allegat pag. XXIV. ἡ μὲν τῶ φιλοπονοῦ ὁ συλλογισμὸς ἐν δυνάμει καὶ ἐν ἐνέργειᾳ, ὅτι δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ. Proclum & *Marinum* inter τὰς πάλαιας refert p. XXXI ubi eos in *Aristotelis Analytica* scripsisse intuit. De *Pygoricis* substantias συμβολικῶς numerorum nomine appellantis endus *Magentinus* pag. VII. b. & pag. XXXVIII. De *Hippocrate* *metra* pag. XXXXI. ἡ ἰσχυρότης ναυκληροῦ ὡς καὶ ληστειῶν τῶν ἐν συλλαβῇ τῶν ληστῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν δυνάμει δύνανται. Κατὰ τὴν

Leonis nomen in editionibus *Magentini* omittitur, neque existat in plerisque Codd. MSS. ut in iis quos habet *Bibl. Cæsarea*: in aliis tamen occurrit, ut in *Coisliniano* uno (in al. *Leonitino*) Vide Catalogum MSS. Græcorum *Bibl. Coislinianæ* p. 219. 225. 277. *Leonem* igitur vocat & *Labbeus* in conspectu Interpretum Græcorum *Aristotelis* & *Platonis*, quem sequuntur *Lambecius* lib. 7. Cod. 29. & 92 *Philosophi* & *Nesselius*. Plura de hoc *Magentino* & aliis quibusdam *Leonibus* notavi infra Volum. X. hujus *Bibl.* p. 527 seq.

Male Nicænum Metropolitam vocat *Kœnigius* in *Bibl.*

hinc patet errare eos, quos *Kœnigius* refert *Magentinum* referre ad seculum à nato *Christo* sextum.

ἐν ἑνὶ τῷ ἐνέτυχεν Γεωμέτρῃ, καὶ ἔχον ἔχον Γεωμετρίας μαθῶν, καὶ μαθὼν ταύτην, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐψηφίσαντο Ζητημάτων.

Leo Magister & **Leo Peganus** ab Allatio memorantur inter Mēlodos sive sacrorum Hymniorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, τρεῖς πατρια ἰωδὼν undecim leguntur in Olibecho. **Leo Magister** idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblichō memoratus. Hic videtur esse Leo cui Φυσικὸν suum λόγον inscripsit Alcmaeon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neoclidis discipulus, quem ἑταῖρος Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & **Caniclei** præfati compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugastrimytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Ex quo integra hujusmodi expositio ē Patribus & Theodoto postissimum in Ostateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonensi. Ἀνὴρ ὁ Μαγίστηρ, ἀνδραγατῆς, Πατριάρχης, & Μουσικῆ ἐπιτομὴ &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganus. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pellæus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. q. 147. Et possumus quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducit atque appellat DEOS, homines fuisse monstrare, vel Agrayantino Ephemero replicato, cujus libellos Eumius, clarum ut fieret cunctis, sermonem in Italum tradidit: vel Nicagora Cyprio, vel Pellæo Leonte, vel Cyrenensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Meliis &c. Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia ventus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De Leone Philosopho Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium Cod. 224. c. 1. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de Christo MS. in Bibl. Vindob. ἔσται ὁ καὶ ἐκλογὴ ἐκ Διαφόρων βιβλίων καὶ προφητειῶν, φιλοπόνως ἐρανισθεῖται παρ' ἐμῆς ἡ δαμνῶν λέοντος, ὅσα περὶ χριστοῦ γέγραπται. Incipit: ὅτι Θεὸς ὁ χριστός. ἱερουσαλὴμ. ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς λογιζήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

O. I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus Romanus, cognomento *Magnus*, non quidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, quoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresis Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuclavius ex Jo. Sambuci Codice, Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tungrensis ad calcem operum Gregorii Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & *testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini*, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium quæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Quesnello, quæquam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qui Pontificum vitas, atque Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, quæ Gallice prodiit Hagæ Comitum 1687. 12.

Ccc

Leo-

ignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. I. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel à été mis à Rome dans l'index des livres defendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la délicatesse de cette Cour. Quand le P. Quesnel après cette nouvelle, il en écrivit au Cardinal François Barberin, qui l'honorait de son amitié, Et s'en plaignit comme d'injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui répondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous fâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gêne pas votre livre.*

Libri 5ti Pars Altera.

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum Pogonatum*, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanz, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. *Hujus Leonis III.* (quod annotare omisit Clarissimus Caveus) *Epistolas decem ad Carolum Magnum* (latine illas quidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus MS. Codice Helmstadiensis Academiae edidit notisq. illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholasticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEO Siculus, Grammaticus, cujus *laudationem in Nellarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Syppiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qui imperare cepit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea quæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonafidii jure Orientali l. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leonclavii lib. 3. p. 217.

Atque de Leonibus hæcenus. Nunc scriptores Historis Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracellus * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac deniq. Curopalatz: clarusque adhuc circa A. C. 1081. in quo definit posterior parsejus Historiz.

I. Sunt quicquid ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse *ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni*, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatus eam MS. esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loquens Codice, docet quidem ante Scylitzæ Historiam,

* Constantinus Porphyrog. lib. I. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλεῖσθαι Θρακησίαν θίμα παλαιὰ μὲν καὶ κατ' ἀρχαίαν Ἰασίαν μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνδρὶ πατρὶ Ἀσιάρχης ἐλέγχετο. Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinnamus lib. 2. Hist. p. 40. edit. Tollii Acropolis c. 48.

riam, præfixam esse æque antiqua manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usque ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPOL. * & antiqua ejusdem latina versio quæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiquam tradit, quin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza fortasse continuatam. Confer quæ de duobus Codicibus Segvierianæ, sive Coislinianæ Bibliothecæ celeberrimus Montfauconus p. 206. seq.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum*, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genick (hoc est qui è generali Logotheta Imperator factus est) obitu sive ab A. C. 811. ad initium Imperii Isaaci Comneni A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ *indoxu* vidit legitque & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desit æqualis ejus Georgius Cedrenus, † plagiariis tamen ideo non anumerandus, quia in limine operis inter scriptores quos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima *indoxu* Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione Jo. Baptista Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque hoc titulo: *Joannis Curopalata Scylitzæ Historiarum Compendium, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genick obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet*. Ille vero Gabius nescio quare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatz dignitate, Historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secun-

Ccc 2

da

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrotius præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctior. ad XI. Febr. Scylitzen & Cedreno sua mutuum contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Goaro, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum est quoniam; scilicet Jo. Thracesium Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Galliz & Italiz, tum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης Κωνσταντῆς καὶ γεγονότος Δουγγαρίου τ' Βίγλης & Σκυλίτζου ἐπιτομὴ ἱστορικῆς ἀρχομένη ὑπὸ τ' Γελευθῆς Νικηφόρου βασιλέως & ἀπὸ Γενικῶν, καὶ Γελευθῶσα εἰς τὴν ἀναγόρευσιν Ἀλεξίου & Κομνηνῆ. Hujus secundæ editionis sola pars posterior, ab initio Isaaci Comneni sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione *Jo. Baptiste Gabii* hincinde emendata & *Jac. Goari* notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaaci Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiz suæ præfationem quam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & quam propediem edendam expectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores †† quos ante se ait in Historia Byz. explicanda defudasse. τὴν ἐπιτομὴν

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum quos ante se in simili argumento versatos proficitur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracessii sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν Φιλοθέων ἀνδρῶν καὶ Φιλιζέων τὴν ἐπιτομὴν τ' ἱστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. Multi ante nos religiosi atq; cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historias contrahere aggressi sunt. Nam & Georgius Monachus idemq; Syncellus ab initio Mundi usq; ad Maximianum & Maximinum Tyrannos rem perduxit, & qd in loco desit, inde principium sumens Theophanes Confessor, obitu Nicephori qd de generali Logotheta Imperator fuit factum, Historiam suam finit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut Siculus ille & honoratissimus Psellus, ac præter hos alii. Ceterum isti accuratam atq; exactam temporum rationem non tenuerunt, neq; aliud præstiterunt, qd ut quædam Regum enumeratione expressis qd in Imperio successisset docuerunt. Nam Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, cum Nicephorus Diaconus Phryx, Leo à Caria, Theodorus Sida oriundus atq; Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Joannes Monachus: bonum quibus peculiari sibi proposito argumento (serbi gratia laudationem alium Imperatorem, alium Patriarchæ vituperationem, alium amici prædicationem) procul à nominatum virorum sententia aberraverunt, ipsiq; inter se dissenserunt. Οὗτος Πρωτοβετυλῆς Ἰωάννης ὁ Θρακῆς τὸ ἐπώνυμον, συντομολογῆσαι ἐνδιδοῦσαι καὶ ληψὶν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων κατεποίησεν, τὰς τῶν ἀντιθέτων λαχθεῖν συναρθεῖν ἱστορίας ἀναλεξάμενος καὶ ἐκαστὸν ποιησάμενος τὴν γραφήν, ἀπὸ & τέλους ἤρξατο & ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπροσθὲς καὶ πρὸς χάριν λαχθεῖν ἀπὸ διὰ βίβλησιν, γυμνήσει τὴν ἱστορίαν τὴν ἀντιθέτων.

ἡμῶς

ἱστορίας ἀρχαῖα μὲν γὰρ παλαιὰς ἐπραγματεύσατο &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) herbe condito facto initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximianum habuit. Theophanes vero illius sine sibi proprio instituto principio reliquique temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris (ἔκ τῶν Γαυκαίων, ἢ Michael Rancabes A. 811. succcessit) obitum pervenisset, ibi sua finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tantum se studio dediderit, inventus est nimis. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut Siculus Magister, postea etate Philosophorum Princeps & amplissimus vir Psellus, & item alii, in languidius in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam, apophnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Ianuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryz, Asianus Leo, Theodorus qui fuit Sides praeles, ejusque Nepos, atque ejusdem cognominis illius Ecclesia quae est in Sebasie praefectus, & una cum his Demetrius Cycki & Joannes Monachus Lydus, proprio sibi quique proposito argumento - longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt. Hæc præfatio legitur tunc in versione Gabii, Venetiis excusa, de qua jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich Glyca ut supra pag. 217. notavi, nec in à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. τὴν χρονικὴν ἱστορίαν appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. & Joannicio Cario apud Allatium de Georgiis p. 325. Hic est de quo in Gesneri Bibl. omnes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitanis. Raph. Laternus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani. Theodoro Gazæ Scyllaces.*

4. In Jure GræcoRomano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ *notoria & consultatio consiliorum discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum: ὑπόμνησις ἑκ Κυροπαλάτου*

Ccc 3

λάτου

ἡμῶνς ἣ γὰρ γάτων ἐπελθόντες βίβλους τὰ ἀκρότα συναλέξαμεν, προδόντες καὶ ὅσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. Jam Joannes Protovestiarius cognomento Thraceus compendiosorem eorum quæ diversis eveniunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiis accipiente perlectis indeque in suos commentarios quæ ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori quæ de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiatisque quæ ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, tandem historiam tradidit. Nos autem evolutis horum libris, indeque iis quæ ad rem faciebant collectis, adjectis etiam quæ cum non essent scriptis, ab antiquis hominibus tradita didiceramus &c. Integram præfationem ex Codice Coisliniano Græce cum Latina versione exhibet laudatus Montfauconus p. 247. seq.

λάτρε καὶ μεγάλα δρεγγαρίαι τὸ βίγλης ἰωάννη δ' ὁρακῆσιν μὲν γὰρ πρὸς
μνηστείας νεκρῶν γενόμενῃ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Κύριον Ἀλέξιον, πρὸς τὴν
ἀμφιβολίαν ἐπὶ ταύτῃ ἀναφύεσθαι.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Caesarissa, soror
Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogeni-
ta filia, nata A. C. 1083. atq; extincto ante nuptias qvii ipsi desponsatus
fuerat Constantino Duca, uxor NICEPORI BRYENNII Caesaris A. C.
1137. defuncti de cujus libris qvatuor commentariorum de rebus Byz.
supra p. 343. dicere me memini. Avix suz Annæ Dalassenz sapientiam
& eloquentiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroq; illo nomine celebranda
merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qvietiam
γλῶσσαν ἀκριβῶς ἀττικίζουσαν *linguam exquisitè Atticisssimam ei tribuit.* De
eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τὸν ἐπιστημῶν πασῶν ἐ-
πέχευ φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιθυμίαν μαθησιν τοῦ
omnium disciplinarum parenti Philosophie dedit & omnium artium eruditæ erant.
Hinc & locum illi qvem debebat inter mulieres Philosophas libenter de-
dit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præ-
ferre viris tantum non omnibus, qvorum stylo Historiam Byz. conscrip-
ptam habemus. Exstat ejus *acri profecto supra sexum judicio ac singulari elegan-
tia conscriptum* †† opus *Alexiados*, sive de rebus Alexii Comneni Paren-
tis

* Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, qvod Alexius cogitaverat Nic-
phoro genero & filix Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido &
qvieto Vir ingenio, noluit facere qvod alius cupidine regnandi inflammatus fecit-
set, & Anna vehementer optasset quidem adeo, ut multum expostularet etiam
cum Natura, qvod se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam
lib. I. pag. 8. & Cangii familias Byz. p. 176. seq.

† In Historia Mulierum Philosopharum pag. 39.

** Vigneul Marville, Melanges de Hist. & de litterature T. 3. p. 156. *L'Histoire Byzanti-
ne à son défaut, & un défaut tres incommode au lecteur, le quel consiste en ce, qv
plus de la moitié des Auteurs de ce basle recueil ne méritent pas d'être lus, excepté en
quelques endroits assez rares, ou ils ne se copient pas les uns les autres. Procope est
presq; le seul de ces Historiens qv ait de la dignité, & qv se soit formé sur les annales
qv'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d'Anne Comnene d'af-
faires particulier. C'est une Histoire polie, & qv est de pair avec l'Histoire d'Alexan-
dre le Grand écrite par Quinte Curce.* Maximus Marganius not. 2. ad 1.
poenitential. S. Basilii: γραφεὶ σφωδράτῃ ἐκείνῃ καὶ ἀληθινῶς ἐκείνῃ καὶ
εὐρίστῃ, ἡ Κυρία Ἄννη, ὅπως ἐγραψεν ἐν γλωττοῖς αἰσθητοῖς ἰστορίαις. Confer
Nic. Comneni prænotiones mysiagogicas p. 414. 418.

** Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. lib. I.
cap. 29. qvi inter alia notat Jo. Microlium, virum cætera eruditum & de Historia
sacra atqve externa meritißimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scri-
ptoris nomen fuit *Annae Alexias*, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10 de methodo Histor. sed) XV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148: annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usum commentariis virorum fide dignissimorum, qui Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex iis solis, quæ referret hausisse, sed diligenter cum iis quæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum quintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usque 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finisse, versiculi quoque Græci adscripti docent:

Ἀἴξω ὅπῃ βίωτοιο Ἀλέξιο ὁ Κομνηνός,
 ἔνθα καλὴ θυγάτηρ Ἀἴξω Ἀλεξιάδῃ.

*Finit ubi vitam Comnenus Alexius; illuc
 Nata quoque illustris finit Alexiadem.*

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis David Hæschelius, Augustæ Vindel. 1610. (in quibusdam titulis 1618.) 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino quem Holstenius cum Mediceo * contulerat, Græce descripsit Petrus Possinus S. I. & cum versione sua & glossario, Hæscheliique notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi posteditam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, quem à Jac. Cujacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex quo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, queritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam monumentis, & notas in Alexiadem, & panegyricum Alexii coram à Theophylacto dictum, Alexiadis elegantius compendium. Subjicitur, inquit, Abacus Chronologicus, & iidem quindecim partim universi recensentur ope Codicis Optimi, cujus recensitio nobis inopinata ostenditæ spes est (Cujaciani nimirum) partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur. Illæ Possini notæ &

* Alius Codex insignis, initio licet & sine mutilus in Bibl. Segvicihana, quæ hodie Coislina. Vide Catalogum eruditissimi Montfauconi, p. 425. qui Varias Lectiones ejus exhibet p. 521. seq.

& lucubrationes nunquam viderunt lucem, uti nec Jo. Frid. Gronovii doctissimi Viri, qui A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem quam Hæschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sefertis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum aegritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino*. Vossius quoque lib. de Philologia cap. 2. §. 3, cum dixisset Annam Comnenam libris quindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus edideris Job. Fridericus Gronovius*. ** Cæterum bene est quod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ Caroli du Fresne sive Cangii, licet nullo MSto Codice, ad quem textum castigaret, usi, quæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Parisi. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium fœminarum quæ scriptis claruerunt. Jac. Gresseri refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodiit Ingolstadt 1671. 4. Amori in parentem aliquid dedisse arguit Augustinus Mascardus de antehistorica p. 205. seq.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀντιπὸν suum Alexium Spaneam MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore quo Alexius Spanea vixit, quem inter scriptores dubiz ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ἐν Σπανίᾳ Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni Novella de electione Episcoporum Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelarii versione prodiit in ejus Tomo. II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178-199. Parisi. 1681. 4. Novum Rationarium Imperii, in Tomo quarto eorundem monumentorum sive in Analectis Græcis post Cotelarii obitum per Monachos Benedictinos editis ibid. 1692. 4. pag. 367-392. Aurea Bulla † de donandis & rebus sacris non temere contrectandis nec in alios usus vertendis

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

** Jo. Frid. Gronovius Epist. ad Antonium Clementium inter editas à Clariss. Burmanno p. 681. Narro tibi Roma me partim mea, partim multo auro redempta manu deservisse Alexiadem Anna Comnena: & quia mendosum erat exemplar, cum Florentino ob hanc ipsam causam in eam Urbem, quam jam videram revertisse contulisse.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. quam Cangius in notis pag. 41 sonet editam Anno ejus imperii XV, Christi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589 & 1654. T. 3. & Colon. 1621. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. seq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliz constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123 - 147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus. Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 41.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. ad *Nersesin* * *Catholicum* sive *Generalem Episcopum Armeniorum* ad Eutychis secta ad Synodi Chalcedonenfis doctrinam (quæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in *Διάλογον* sive Colloquio quod de religione cum Catholico illo habuit, quodque primus Græce ex *Joh. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Joh. Lennæavius*. Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Harmenopuli de sectis, ejusdemque Harmenopuli & Augustini atque Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloquium latine in Bibl. Patrum. edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Duczo Paris. 1624. T. I. pag. 439. Manuelis Comneni *Epistola ad Ludovicum VII. Regem Francorum*, inter scriptores rerum Germanicarum à Marquardo Frehero vulgatos T. I. p. 419.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPosi imperitavit, ** *Isaaci Comneni Filius*, Alexii nepos, *Διάλογος μετ' τῶν Ἰουδαίων*, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti versus à *Joh. Livinejo*, distributusque in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmissit) in tomo singulari Antiquæ Lectionis vulgatus Ingolstadt. 1616. 4.

Libri 5ti Pars Altera.

Ddd

atque

* *Theorianus* in legatione: *ὁ χαριετίσας τοὺς καθολικοὺς τὸν Ἀρμενίων κύριον Νερσέσιν*. Hic Caveo nescio quæ ratione *Nausis* appellatur, Allatio pag. 668 de consensu utriusque Ecclesiæ, *Nossis*. Nescio idemne Theorianus Philosophus, cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejuniis Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. seq. (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 189. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atque inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Codice Bavarico 128. & in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169. seq. ubi refellit Sirlætum qui hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed jussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nectæ Choniata testimonio constat Andronicum fuisse γραμματέα τῆς βασιλεως, ἀνὰ τὸμα φέροντα αὐτὴν τῷ Πνευματορρήτορι Πάυλῳ τὰ Ἐπιστολικά. Porro Livineji argumentum quo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & quo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. quibus si addas 72. à Christo nato ad Titi triumphum, sunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrumpere. & Israëlitarum Genethliacum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Patriarchatum omne & regnum atque Pontificium possum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege imposito, & angusta veste amictio.

*INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade
Anna Camnena memoratorum,*

ad paginas editionis Parisiensis.

Alexandrinus Egyptius Genethliacus 164. infra, Eleutherius
Alexii Comneni χρυσόβουλλας sive aurea bulla Matris auctorita-
tem confirmans 83.

Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.

Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145.
147.

Armenii in Synodo CPol. damnati 270.

Basilus Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Sath-
cle & aliis dzmonibus. 489.

Basilus Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Co-
mneno consultus. 355.

Blazus Manichæus. 157.

Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270.

Bago-

- gomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.
- icolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.
- itananges Astrologus. 165.
- levtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.
- lacedonensis Synodus. 31.
- Demetrii Thessalonicensis templum & ungventum scaturiens. 60.
- moisthenes Rhetor. 76.
- dymus tametsi cæcus, perspicacia mentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.
- thusiastæ. 270.
- idoxus ἀρετομικώτατος. 164.
- iripidis Alcestis. 8. ejus dictum εἰς αἴλιον Ἰουλιανόν. præf.
- ithymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta 490.
- egorium Genesium, Annæ Dalassenz aviz suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.
- omerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.
- nblichi dogmata exposuit Italus Philosophus. 147.
- itz, Itali Philosophi discipuli. 147.
- annes Italus 143. Mich. Pselli discipulus 144. Dialectices peritus. id. ὑπὲρ τῶν φιλοσόφων CPoli. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, Iamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.
- o Chacedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.
- metho Apotelesmaticus. 164.
- orgius Manges, Alexii Comneni scribe. 60. 63.
- nichzi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.
- Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectata Irene Augusta 147.
- λαδης 491. David, ad cujus Psalmum XII. 6. respici, recte notat Rev. Wolfius noster diss. de Bogimilis p. 28.
- chael Pantechnes, Medicus. 497.
- cephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.
- cephori Diogenis, excæcati studium in libris ac præfertim in Geometrica disciplina positum. 266.
- icolaus Patriarcha CPol. 273.
- lus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.
- πασσεύτες. 489.

Pauliciani Manichæorum vestigiis insistentes. 154. dicti à Paulo quodam Callinices filio. 451.

Petrus cui revelata lancea qua Domini latus perfossus. 326.

Pholus Manichæus. 457.

Pisanus Episcopus, (Dagobertus) 335.

Plato Philosophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus. 145. 147.

Polemonis Rhetoris *ῥοιζῶν* sive stridor in dicendo. 271.

Porphyrii dogmata exposuit Italus Philosophus. 147. ejus *ἑξήκοντα* 451.

Procli dogmata exposuit Italus Philos. 147.

Mich. Psellus. 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor. ibid. post de-
tensionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate *ὁπαῖτα* Φι-
σόφου succedit. 145.

ῤαίκτης, Monachus. 28.

Salomo Joannes, Itali Philosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.

Sappho. 490.

Serbliz, Itali Philosophi discipuli. 147.

Serthus Astrologus. 163.

Εὐμπασία Στοιὰ καὶ Ἀκαδημία εἰς Ἰαύσον συνιλιλυθῆναι 271.

Tragedia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripidis
Hecub. v. 518.

Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius
quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus *βασιλικός*, hoc est
not-

- a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates *Κίναμον Ἰωνάστην* in An-
dronico Comneno lib. 2. cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia qua-
dam eum dixisse de verbis Christi Joh. XIV. 28. *Pater major me est*, quæ Andro-
nicus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamis quos Cæsius & Hanckius compe-
rant, ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial. VII. 63. idem ut voluit de
Juvenal. l. 24.

*Patricius omnes opibus quæ præerat unus,
Quo tendente gratis juveni mihi barba senabat.*

- 2) Cinnamus de quo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQUIA
CINNAMI, TI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spar-
tius & Judex Juvenacis, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Jo-
annis

otarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum . C. 1180. extinctum c) ἐπιτομὴν τῶν κατὰ θωμάτων τῶ μακαρίτη ἡγῶν καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ *compendium de rebus huius Joannis Comneni* (qvi ab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I. huiusmodi ἀφήγησιν τῶν πραχθέντων τῷ αὐοιδίμῳ ἡμῶν αὐτῷ τῷ βασιλεὶ καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Μανουῆλ τῷ Κομνηνῷ, uberiorem enarrationem de imperio eius gestis, quibus antea ipse magnam partem interfuit* d) *Manuelis Comneni, antea F. libro II. III. IV. V. & VI. Tot enim in Codice Vaticano qvi tem-*

nis Archiepiscopi Barenfis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacentibus. 4) Cinnamus sacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mysticus, ex principibus aulae, & Isaacii Panhybersebasti Collega, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Pselus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοῖς ἐν πένεσι καὶ συνωστισμένοις
 Συγκλητικοῖς, ἀρχαῖς ἡ Ἐκκλησίαις,
 Βασιλεῦσι, Προκοπίοις, Κοντάροις πλόν &c.

Hincqum Cinnamus plures alii addi possunt ex Gruteriano Inscriptionum opere: nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de qvo Combefisius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palaeographia Graeca pag. 65. 66. Mich. le Quiet ad Joannem Damascenum T. I. p. 612. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marca in diss. de decreto Papae Vigili pro confirmatione quintae Synodi §. I. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francofurtensi, qvz mihi jam ad manus. Cinnamorus, inquit Allatius, familia ad hac usque tempora, non contemptenda in Graecia agnoscitur, Cinnamorum nulla est: qva etiam esset, cum illa Historia Cinnamum praefaret auctorem, frustra operam ludam: qvi aliter proferunt, posterioris exscriptoris incuria decepti.

) Vide Hanckium lib. I. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangium praef. ad Cinnamum, atqve in utroqve glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.

) Hoc Cinnamus ipse perspicue innuit, qvi lib. I. cap. I. testatur se scripturum res gestas à duobus Imperatoribus, qvorum alter (Jo. Comnenus) nobis nescimus natus decesserat, alter (Manuel Comnenus) nostra aetate & floruit & existens est, filio (Alexio) adhuc impubere, imperii herede relicto. ὡς ὁ μὲν ἐφθῆ προὐτὶ καὶ τὸν βίον ἡμῶν προόδα τὸ ζῆν ἀπολιπὼν. ἄλλος δὲ ἡμεῖς τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν βίον τὴν βασιλείαν ἀνέβη λιπὼν τῷ παιδί.

Eodem loco Cinamus refert se vixdum adolescentem Manueli Comneno operam suam addidisse, & susceptis ab eo plurimis in utramqve continentem (occidentem & orientem) expeditionibus praesentem adfuisse. Τα μὲν δὲ Μανουὴλ ἐκ οὐδα εἰ τις ἐμὲ κάλλιον ἐξισορήσαι ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ἔπαυμαιρανίῳ γε ὄντι μοι πλείους σωεὶδὲς δήμεναι οἱ τῶν εἰς ἡπειρὸς ἐκαστὴν σιωβάνων ἐκστρεφῶν.

tempore captz à Turcis CPoleos scriptus est, & in editione Paritiensi numerantur, quanquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis *ὁ λόγος τῆς ὑστάτης*. Liber sextus pag. 207. à verbis *ἡ δὲ τῆς ἰωάννης ὁ Δύνας*. Hic sextus, si postremus extrema parte mancus est, nec constat septimum tantum cujus initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Historiamque, ut est perquam simile veri, ad obitum usque Manuelis Comneni, hoc est ad A. 1180. perduxerit, quz enim exstat ejus Historia, definit in apparatu ad obsidendam Iconium A. C. 1176.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo, operam suam addicere *Petrus Possinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. Cinnami, inquit, editionem Possinus noster nunc adornat. Sed & *Albasius* ipse libro de Pfeillis A. 1634. edito pag. 24. scripserat in Cinnamo vertendo illustrandoque diu sese exercere. Nec Possini tamen nec Allatii editio prodit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, quam præfatione ad Palzphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exsolvit, illumque scriptorem ex apographo *Jf. Vosii*, qui ex Codice Vaticano * descripserat, Tollioque ut ederet donaverat, Græce cum versione sua notisque vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Postea *Carolus du Fresne* Tollii editionem recensuit, opus non in quatuor, sed ex MS. Codicis fide (quem tamen ipse non videtur inspexisse, neque in Græcis ad illum castigandis operam posuisse) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis castigavit, notisque ejus omisis quod nihil fere ad Historiz Cinnamicz illustrationem aut locorum difficultium emendationem contineant, novas ipse Historicas & Philologicas adjunxit, & cum notis suis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentarii descriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Paris. 1670. fol.

Diſtio hujus scriptoris ab omnibus celebratur pura & Xenophontis, quem initio operis laudat, æmula. Meritoque in Epistolis ad Bosium pag. 119. ait eum se probare non tantum ob stylum qui gravis, purus, tersus, & saculi quo vixit auctor, plane insolens, sed & ob res; tangit enim subinde gesta Imperatorum Occidentis, quæ apud Hist-

1785

* Meminit Vosius pater lib. IV. de Historicis Græcis pag. 492.

ricos ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra quæras. Loca quædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime fecisse Tollium, si Chronologiam suo scriptori addidisset & Genealogiam illustrium Personarum, quarum facit mentionem. Prius illud etiam in Parisiensi editione desideratur, etsi illud jam si quis aggredi velit, facile illud queat perficere ex præclarissimi Cangii observatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus nisi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum præ cæteris imitatus, non modo dictione sed etiam sententiis, in quibus est quod Divinæ providentiæ, quam stolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controversiam Theologicam à Demetrio Lampeno motam enarraverat, subjungit sibi semper ita visum, naturam DEI ** curiosius inquirere nefas utique esse mortali. *Εγὼ δὲ ἐκείνο ὡς τῶν Ἱουδαίων αἰεὶ φρονῶν Διὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι δὴ φύσιν Θεοῦ πολυπραγμονεῖ ἀνθρώπων θεοὶ ἢ καὶ ἀνέγκλητον.* Ad ea quæ de Monacho Niphone Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 369. seq. qvi pag. 683. sq. exhibet etiam sententiam de Patriarcha Cypolitano Cosma deposito A. C. 1144, quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. *αγχινοίαν* singularem, quæ abstrusissimas controversias & ex Aristotele proposita argumenta promte dissolverit, & difficillima S. Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν Σιλαίριον ejus λόγον celebrat, hoc est Orationem sacri argumenti, cum silentio in confesso Optimatum auscultatam, de qua plura Cangius in notis & in utroque glossario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. *καὶ ὁ βασιλεὺς τοιαύτῳ ἔτι εὐλασίαν εὐσυχικῶς &c.* Hic quidem Imperator natum facundum & suavis sermonis affluentia ornatum, non elegantes tantum Epistulas scripsit, ἀλλὰ καὶ κατηχητήριους ὡς αὐτὸς λόγους, ὥς φασὶ σελήρια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπηυσεν ἀκοήν, sed & catecheticos elaboravit sermones, & publice recitavit. Testatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. se vidisse Imperatorem manu sua venas secantem & medicamenta præbentem ægrotis, additque multa Asclepidarum scientiæ antea incognita ab ejus studio & inventione accessisse, quæ in Nosocomiis publicata ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum adversus tota hostium agmina pugnantem solum & vincentem lib. 2. pag. 28. seq. 34. seq. & lib. 5. pag. 112.

Lib.

* pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer quæ de Hierocopia notavi supra pag. 249.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diaconno, qvī hzreseōs calumniam levissima de causa viris prāstantissimis impēgit, atqve inter alios Michaēli Evangeliorum in templo Sophiæ interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori : qvī vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumqve & suffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, qvo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vindicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exiguam rationem habere. *ὁὖν γὰρ, inquit, ὁὖν ἡ ῥώμης ἀρχὴ &c. Qualem enim quantūvis rem, Roma principatum scilicet, barbari sædæque mancipia cauponantur, coque à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. Iste enim qui imperatorio nomine superbit, præter decorum tanta persone, pedes ipse pontificem equitantem propter cursitat, & tantum non equitius curatur est: hæc vero istum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus nostris honore vult censeri. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Ro-*

manis

* *Ἦν τις Λεβιτῶν ὡς διακόνος καλεῖται &c. Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilus. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubi cumque esset Verbum Divinum constitutus, tum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concionibus nostram & ambiguarum sententiarum arguere, καὶ δὴ καὶ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρος, ἐπὶ κλησὶν Βασιλάκιον, ὃν ὁ μὲν ῥητορικῆς οἷς τόδε καλεῖται κατηχητὴς ἐτύγχανε ὢν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερά τε ἐπὶ τῇ ῥεφίας ἱερῷ διεξηγήτο τῶν Ευαγγελίων ῥητά. Ἄλλος δὲ εὐδοκίμου ἀλλὰ τε τῶν ἐν λόγῳ καὶ δὴ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γυνὴ πολλὰ τῶν κατὰ ῥητορικὴν μεμελῆτο αὐτῷ δεξιῶς, tum etiam Michaēlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetorices ea tempestate doctorem. Michaēl sacros Evangeliorum scripturas in Sophia templo interpretabatur, alter vero celebris inter eruditos & orationum insignis artifex, adeoque multa in Rhetoricam erat egregie commentatus. De hac Nicephoro Basilacio sive Basilaca dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.*

** *Σωτήριχος ὁ Πανίεργος ἡ ἐπὶ κλησὶν ἦν, αὐτὸ καὶ ἐκεῖνον τὸν Χρῆστον ῥεφία καὶ λόγων δυνάστη τῆς ἄλλης ὑπερβάλλων, ὃς καὶ ἀνίστατο τὸν θρόνον λαχὼν ἔπειτα χειροθέτησεν. Ὁ γοῖναι Σωτήριχος ἔκαστος γλαυκῆ μὲν καὶ σόματι δόξη τῇ ἐκείνων παρίσταντο, ἀλλὰ δὴ καὶ καλὸν τι χεῖμα λόγου συνίστατο, οἷος ἐκείνος ἐξαισίου τινα πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ομιλήσαντα, πολλὰ ἐν ταῖς δὴ τῷ λόγῳ συνόρεσιν αὐτοῦ, δι' αὐτὸ αὐτῷ ἐπὶ θρόνον καθάισεν ὑπὲρ. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum, & adversus Creyghæonum p. 523. seq. ubi ipsa occasione motuum illorum habitæ Acta publicaturum se recipit.*

manis prostratoribus * utendi? sed cum neutiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum solum diffiteris esse solum Romanum, dic mihi, quo tandem auctore ** Papam dignitatem sortitus es? Unus est, qui hac statuit ac decrevit, Constantinus; primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem instituit ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero conculcas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam alteri cede. Sed meum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras; hac autem spiritualia sunt; sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si verum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Roma esset, aliter statuissis? sed alterius id facientis inuitus atque ingratis constitutioni acquievit iste, qui tunc temporis vestra Ecclesia presidebat. Tu vero incurris offensusque in te ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo thronum natus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum pretextus. Hec & non multo ante Imperatori Manuели scis que patius sis; & si inficias iveris, at libelli predicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hac est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & corburi instar adaptas te vicissitudinibus fortuna, & cum temporibus mutaris. Verum hac longius, quam chroniciis convenit commemorariis, exsecuti sumus.

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis sive Choniates
(Colossæ enim Phrygiæ Civitas sequioribus temporibus Chonæ † dictæ
Eee sunt)

Libri 5ti Pars Altera.

* Partem hujus invectivæ ex Cinnamo adhuc tum inedito vulgaverat Allatius de Consensu utriusque Ecclesiæ p. 523. notans p. 525. apud Græcos quoque non inauditum quod Patriarchæ equitanti summi Duces & Imperii administratores habenas equi tenendo obsequium ac venerationem sunt testati.

** Infrapag. 132. ἔδει γὰρ ἄλλω ὅτι μὴ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀρχιερεῖα προβεβληῖται τῇ Ῥώμῃ ἐφείται. Τοῖνυν καὶ ἐξ ὅτε ὀλιγωρία τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοιαῦτον ἀπεσβήκει ἐθῶς, ἔδειξεν ἔτινα ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερεῖα καθίστη, ἀλλ' ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικὰ ταῦτα ἐτελεῖτο. Nullus alius nisi Romanus Imperator creandi Romæ Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemptus morem eum solbit, nemo quinquam Romæ constituit Pontificem, sed super Episcoporum & Romanæ cleri Antisiphinæ Concilium creabatur.

† Constantinus Porphyrog. I. themate I. Κολόσσαι, αἱ νῦν λεγόμεναι χωναί.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida liberisque profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vita hujus Nicetæ scripsit frater germanus majorque nata sed illi superstes *Michaël Acominatus* b) Metropoli Atheniensis in *Monodia* sive lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodit, latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris *Historiarum* edita Paris. 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaram, Nicetam, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

a) De illis fuscè & accurate Hanckius. Pleræque exprimentur in titulo Operis Historici: τῆ λογοθέτῃ τῶν σκερῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γεγονότων· δὲ καὶ ἐφόρε καὶ μετὰ τῆ βελῆ, καὶ προκαθημένῃ τῆ κατῶν· κυρίῃ Νικητῇ τῆ χωνιάτῃ ἱστορίᾳ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τῆ βασιλείας Κυρίῃ Ἰωάννῃ τῆ Κομνηνῆ τῆ καὶ Κυρίῃ Ἀλεξίᾳ. Confer quæ infra in Indici scriptorum à Niceta laudatorum.

b) Hujus quoque Michaelis Choniæ *Historiarum fragmentum* Græce in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quinquaginta septem implens memorat Nesselius parte V. p. 55. Ejusdem Choniæ *Homiliae in ramos palmarum* à MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditque Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Traicté de la Croix & de l'Oratio que Athènes fut autrefois longue de prêter à la ville d'Athènes*, Græce MS. in Bibl. Regis Christianiss. teste Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaelis Metropolitæ Atheniensis *Exprobreoria*, incipit Φιλαλόγῳ· ὁ τῆ βιβλίου, *Oratio habita Athenis*, quæ incipit: τὸν μὲν δὴ προσήμουντα. *Catechesis prima*, initium: τὰς τὰς. *Sermo in modum Quadragesimæ*, incipit. καὶ ἑδοκίμοι ὁρῶν. In *folio Palmarum* (eadem quam à Combefisio versam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικῶς ἐν βασιλείᾳ. *Alloquium Nicephori Prætoris*, init. τίς λαλέσει τὰς δυναστείας. *Sermo cum prius inobis* *Euvirum Eubœicum*, init. οἱ μὲν πολλοί, *Homilia de creatione hominis*, init. ἀσπάζομαι σε. *Contra reprehendentes quod aperte adduceretur ad peccatum ingenii sui edendum*. *Oratio in Isaacum Angelum* (Comnenum) Imperatorem (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασιλεια μὲν νῦν. *Oratio funebri in Nicephorum Monachum Atheniensium Archiepiscopum*, init. εἰ Σαλαμὼν ἐφ' ἀγνοίας τῶν. *Monodia in Eustathium Thessalonicensem* incipit: ὦ συγνός αἰών. Ejusdem *Epistole* quamplurimæ. In eodem Codice habetur etiam *Oratio Rhetoris* cujusdam in Michaelē Patriarcham, incipit: εἴτε πῃ.

c) Locum Græce producit Allatius contra Hottingerum p. 197. seq.

Choniataz à Michaële scriptum quod incipit: *καὶ φέρεται αὐτῷ*, exstat in Bibl. Bodlejanz Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus consulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinus Hanckius lib. 1. de Hist. Byzantinæ scriptoribus cap. 31.

1. Exstant ejus Historiæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter scripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118. ad 1143. libro I.

2-8. De Manuele Joannis

Fil. Comneno — 1143 — 1180. libris VII.

9. De Alexio Manuelis

Fil. Comneno — 1180 — 1183. libro I.

10. 11. De Andronico Comneno — 1183 — 1185. libris II.

12-14. De Isaacio Angelo — 1185 — 1195. libris III.

15-17. De Alexio Angelo

Isaacifratre — 1195 — 1203. libris III.

18. De Isaacio Angelo qui excæcatus pridem à fratre, post illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio salutatur. A. 1203. lib. I.

19. De Alexio Duca, Murzuffo sive superciliofo A. 1204. lib. I.

20. De rebus post expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin gestis. lib. I.

21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice quem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernschuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, versionemque suam & notas sive castigationes adjunxit *Hieronymus Wolfius*

E e e 2

O etin.

* Huic Wolfius tribuit versus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perspicuitatem suam ille jactat, adscriptos: *Οὐκ οἶδα τί φης ἐνθάδε χαυνεύετα, Σοφὸν τὸ σαφές συγγραῶν εἶναι λέγεις, εἴτα γρηφάδῃ βασιλεύειν γράφεις.* Quid istuc est quid Choniata vis tibi? Orationis lucidum probas decus, Tenebrosus inftar ipse tartari. Addit Wolfius, non sine causa hoc dici, præsertim in procæmio, ubi Homericæ dictionis æmulatione in salebras incidit. Quod si totam, inquit, historiam simili oratione inebriasset, in latumias ire quam molestis conserfionis consuetudini maluissim. De MS. Codice Bibl. Coislinianæ vide celeberr. Montfauconum p. 209. Salmasius in funere lingvæ Hellenisticæ p. 208. *Niceta historici tempore, qbi sub Andronico vixit, & res ejus scripsit, adeo diversa fuit vulgaris Græca illius ævi ab antiqua, ut duplex volumen historie scripseris utraqve lingua, Græcobarbara qba tunc vigebat & antiquior qba ab usu tunc recesserat. Volumen Græcobarbarâ scriptum in Bibliothecis reperitur.*

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera quoque Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. quæ in hoc illa priore præstat, quod præterea Chronologiam operi præmissam, brevibus singulis libris præfixa, notasque ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio Silvanectensi*, eodem qui Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. *Hic Constantianæ* in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit quam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabre*, eique subiectæ paucæ à Codice Regio Variæ Lectiones ne unamquidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicophoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Frf. 1568 & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius præ ad excerpta Rhetorum. Est quoque in manibus versio Historiarum Nicetæ quam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qui imperium auspiciatus est A. C. 634. usque ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atque *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terra sancta*, descripto ab *Haltone Armeno*, Regis nepote, qui A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi * & præter editiones Moltherianam, Hagenor 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1531. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad eam M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreæ Mulleri Greifenhagii disquisitionis de Chataja.

Non omittendum quod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de quo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisam in libros duos, quæ non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi hinc inde, atque libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusque adeo est Codex, qui si nova aliquando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

ἐπεδείξατο. Μὲν γὰρ πολὺ ἢ καὶ
 αὐτοὶ καὶ τὸ ἔργον καὶ καὶ
 πέντασμα, οἷς μυρίας πολλαὶς
 ἀργύρεσσι μὲν ἀντιθέμενοι, καὶ
 τῷ εὐροϊζότερον παλῶς, καὶ οἷς
 βαλὺ χρυσῷ πυκαζόμενοι. Ἐ-
 πεί ἢ χρημάτων καὶ ἄλλας ἐπα-
 νήσαν, (ὅδε γὰρ φιλοπλητίας κόρη
 αἶτε δὴ τὸ βάρεβρον ἴσασιν) τοῖς
 χαλκοῖς ἐποφθαλμιζέουσιν ἀνδρά-
 σιν, καὶ ἐπιδίδουσι τῷ πνεύ-
 ρει. Ἦτε γὰρ ἐν τῇ Κωνσταντινίᾳ αἰ-
 γορᾷ ἰσαμὴν πολὺ χαλκῷ ἤρα-
 κίνοπται οἷς ἐπὶ τῆς, καὶ χωνεία
 ἐπιδίδουσι, ἥς ἡ κεφαλὴ μόγις
 τῖτρασι βοῶν ὑπερέχουσιν ζεύγμα-
 σιν οἷς τὸ μέγα παλάτιον ἀπαι-
 κόμεται. Καὶ ἐπὶ αὐτῇ ὁ Πάρις
 Ἀλέξανδρος τὸ βάσιως ἀναλίστρα-
 πται, σιωπῶν Ἀφροδίτῃ, καὶ
 χηρίζων τῷ τῷ χρύσειον μέλαν
 τὸ ἔριδος. Τὸ ἢ τῷ τετραπλευρον
 χαλκῷ μνηστῆρας μετῴκον ἀνα-
 βάνον, καὶ μικρῷ τοῖς τῶν κινόνων
 μέλῳ οἷς τὸ ὑψὺ ἀνθαμιλλώ-
 μενον, ὅσοι πολλὰ καὶ τὸ πῶς
 ἀντιθέμενοι, τῷ ἐκ αὐτῶν ὁφθαλ-
 μὸν ἐκείνων ἐπιβαλὼν τῆς ποικι-
 λίας ἐθαύμαστο; ἅπας μουσικὸς
 ὅστις τὰ ἱερὰ μολῶν ἐκείνῃ ἐν-
 τίστατο, γαστρον ἔργα καὶ αὐ-
 λοὶ, καὶ προβάτων βληχρήματα,
 καὶ ἀγῶν σκυτωμάτων ἐξακόντος.
 ὑψηλῶς καὶ θαλάττιον πύλα-
 γον, καὶ νεκρῶν αἰγέλας καὶ
 εὐνοῖο, οἱ μὲν ζωγρέμενοι, οἱ ἢ τὰ

cidentales pepercerunt, καὶ
 DEO & ejus servis facto in
 omnibus promiscua usi
 pietate. Paulo post in
 templo detrahunt velum
 multis pridem millibus
 argenti æstimatum, quod
 illo promptissimum ad
 nem esset & densum ausum
 bum haberet. Cum vero
 expleti essent pecunia, nec
 avaritiz barbarorum
 quicquam est satis, in
 æneas conjiciunt oculos
 flammis tradunt. Itaque
 xima ex ære quæ in Con-
 foro stabat, ad stateres cum
 coucila & ad conflandum
 cujus caput vix à quatuor-
 bus boum in magnum pel-
 duci potuit. Præterea ever-
 damentis suis Alexander Rap-
 cum Venere cui pomum
 Eridis porrigebat. Illud ve-
 neum quadratum monum-
 ejusque varietatem quotus
 qui illud spectavit non est
 ratus, quod in maximam
 nem assurgebat & cum ali-
 columnis quæ passim in
 stant certare poterat, in
 ptum omne genus avium
 concentus modulantium
 opera rustica & tibi-
 lantes & lascivientes
 standierant. Expositum
 pelagus navigabile, & pa-

καὶ Φήμη παλαιφάτη * καὶ εἰς ἡμᾶς
 Διφθαίριστα τοῖς τῶν ἀπαύγων ἐνέκει-
 το ζόμεσθιν, ἐν τῷ ἐμπροστίῳ ἔπ-
 πη Ἰεδοῖ λαιᾷ χηλῇ ἀνδρείκελον κεύ-
 θεος, τοῖσι μὲν ἐκ τῶν Βενετῶν
 εἶναι τὸν ἀνδρείκελον, ἄλλοις δ' ἐτέ-
 ρων μὴ ἐνσπόνδων Ῥωμαίοις Ἐπιζε-
 φυρίων ἐθῶν, ἢ καὶ τῶν Βελγάρ-
 ρων ἐπὶ. Πολλὰ μὲν ἔν τῃ χηλῇ
 ἐπεποιηθῆ ἀσφάλισις εἰς τὸ πᾶν
 ἀφ' ὧν ὧν ἡδεῖο κρύπτειν ἐνδοθεν.
 Καὶ ἀσφαλίσματα ἐν τῇ ἔππῃ,
 καὶ συν τῷ ἀναβάτῳ τὸν ἀσφαλίσμα-
 τος τῷ πυρὶ, εὐρεται καὶ τὸ τῇ
 ὀπλῇ ἔππῃ ἐντυμβευόμενον χαλ-
 κήρεσιν ἰνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον
 χλαῖναν ὁπῶν τῶν θρεμμάτων τὰ
 ἔρια πλέκουσιν. Ὅλγιστα τῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεφρατμένων οἱ Λατῖνοι φρον-
 τίσαντες, πυρὶ καὶ ἔτο ἐνέβαλον.
 Ἀλλ' ἔδοξε τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱσταμέ-
 νων ἀγαλμάτων καὶ ἀλλοίων θαυ-
 μασιῶν ἔργων τὴν καλὰς φησὶν παρῆ-
 καν οἱ ἔτι καλὰ ἀνέρας οἱ ἔτι βαρὺ
 βαροὶ, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κεκόφασιν
 εἰς νομίσμα, ἀνιστάσθαι μί-
 κρων τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις
 ποιηθῆναι μεγίστας ἐτιδανῶν ἀνιδι-
 δόντες κερμάτων. Καὶ ἤρρετο ἔν Ηρα-
 κλῆς ὁ ἰσχυρότερος * μέγας μεγαλω-
 ς κοφίνῳ ἐνιδρυμένῳ, τὸ λειοτῆς
 ὑπερσφραγίης ἀνῶθεν, δεινὸν ὁρώσης
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βρυχαθ-
 μὸν ἀφίεσθαι καὶ διφθοροῦσθαι τὸ ἐπι-
 στάμνον ἐκείσε τὸ πλῆθος ἀπάλαμνον.
 Ἐκαστὸς τῶν μὴ γνωρίων ἐξημμεῖος,

umjactata sermonibus, sub a-
 riore læva equi ungulâ imagi-
 nare viri, quem ex Venetiis
 quem referre sunt qui trad-
 runt, alii alium ex gentibus C-
 dentalibus Romanorum inimicis
 etiam Bulgarum. Sæpius ita
 obducenda firmiter & obdura-
 illa elaboratum est, ut nullo p-
 posset deprehendi quid
 quod sub ea latere constaret. C-
 scisso autem eqvo & una cum si-
 re in ignem misso, reperta ei-
 est in ungulâ equi condita im-
 induta chlamydem qualem ex ov-
 lana conficere solent: ceteri
 Latini utpote parum quid ill-
 gnaret cûrantes, & ipsi in fi-
 mas conjecerunt. Sed nec
 in Hippodromo sive Circo fi-
 tas imagines & alia opera ad
 randa perdere intermiscere ba-
 ri illi, qui nihil pulchrum an-
 norunt, verum & illa confici
 in nummos, exiguo pretio pen-
 tantes res maximas, & quæ in m-
 sis sumtibus confiterunt, provi-
 sima pecunia profundentes. En-
 sus itaq; etiam est ab illis trino-
 Hercules, magnus magnifices-
 tus super vimine, leonis pelle
 perjecta quæ torvum tueba-
 in ære etiam tantum non rui-
 bat, otiosamq; quæ circumflu-
 contertebat plebem. Sedebat
 pharetram indutus, neque arc-

* Vide Tzetzen ad Lycophron. vers. 33.

μή ἴοξεν· ἴσῃ χερσὶν φέραν, μὴ τὸ
 ῥάπαλλον προβαλλόμενῳ, ἀλλὰ
 τῇ μὲν δεξιᾷ βάσιν ἐκλείων ὥστε
 καὶ αὐτὴν χεῖρα εἰς ὅσον ἐξῆν. τὸν
 δ' εὐώνυμον πόδα κάμπλων εἰς τὸ γό-
 νυ, καὶ τὴν λαίαν χεῖρα ἐπ' ἀγκῆνας
 ἐρείδων, οἷτα τὰ λείπον τ' χεῖρες
 ἀναβέβαιον, καὶ τῷ πλατῆϊ ταύτης,
 αἰθυμίας πλήρης, καθυποκλίνων ἡρέ-
 μα τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς ἰδίας
 ἔτω ἱσχάς ἀποκλαιόμενῳ, καὶ
 δυσχεραίνων τοῖς ἄθλοις ὅσους αὐτῷ
 Εὐρυπύκτις ἔκτε χεῖραν, ἔκτε φθό-
 νων μάλλον ἡγωνισθεῖται, ἢ τὴν
 χεῖρα περὶ φρουρῶμενῳ. Ἦν δ' ἴο
 τέρον εὐρυς, ἦς ἄμυς πλατὺς, τὴν
 ἰσχάδα ἔλκε, * τὰς πυγὰς πίπν,
 βριαρὸς ἦς βραχίονας, καὶ εἰς ἴο-
 σον προέχων μέγεθῳ, εἰς ὅσον
 οἶμαι καὶ τὸν ἀρχέτυπον Ἡρακλῆν
 ἔκαστον ἀν' ἀνδραμὲν ὁ λύσιπ-
 πος **, ὁ πρῶτον αἶμα καὶ ὕδα-
 τος ἴων ἐαυτῷ χερσὶν πανάριστον φιλο-
 ῖσθημα τῆτονι χαλκωγῆσας, καὶ
 ἔτω μέγιστον, ὡς τὴν περὶ ἑλῶσαν
 τὴν αὐτῇ ἀνίσχηρα μέγιστον εἰς ἀν-
 δρῶν ζωστῆρα ἐκλείνας, καὶ τὴν
 κοίτην καὶ ποδὸς εἰς ἀνδρόμηκες. Τοιῷ-
 ῖον δ' οἷα τὸν Ἡρακλῆν ἔκτε παρῆλ-
 ῖον ἀκαταίρετον οἱ τὴν ἀνδρείαν ἴων

tenens manibus, neq̃ clavam ha-
 bens appositam, sed dextro pede
 q̃vemadmodum dextra manu
 q̃uoq̃ q̃antum poterat proten-
 sa, sinistrum pedem flectebat in
 genu, & sinistra manu in cubi-
 tum innitebatur, ceteraq̃ ipsius
 erectæ in volam plenus ægritudi-
 ne, caput leviter reclinabat, pro-
 priam fortunam ita prosequens
 lacrymis, & indignatus labores
 q̃uales Eurystheus ipsi, non q̃uod
 opus esset sed potius per invidiam
 injunxerat, secunda fortuna sua
 inflatus. Erat porro amplo pecto-
 re, latis humeris, crispo crine, clu-
 nibus pingvibus, robustis lacertis,
 & tanta magnitudine eminebat,
 q̃uanta opinor verum Herculem
 fingeret, si in vitam rediret Lysip-
 pus, ** q̃vi primum & ultimum
 operum suorum artificiosissi-
 mumq̃ Herculem ex ære fecit: Ea
 inq̃uam magnitudine, ut funis
 pollicem ejus ambiens viro ad
 cingendum corpus sufficeret, &
 crus ipsius staturam viri æquaret.
 Talem tantumq̃ve Herculem
 evertere non intermiserunt illi
 q̃vi fortitudinem, q̃uam sibi vin-

Fff

συνή-

Libri 5ti Pars Altera.

* In his verbis definire fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercule epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo picto-
 rum pag. 112. Scribitur tamen Lysimachus etiam in Nicetæ Alexio Angelo Com-
 mencio lib. 3. cap. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo.

σαυνόμενων ἀρετῶν διΐσαντες, καὶ ταύτην ἑαυτοῖς οἰκειῶντες καὶ παρὶ πολλοῖς τιθέμενοι. Τῷ δὲ συγκαθεύοντι καὶ τὸν σεσαγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ σπυλλόμενον ὄνον, καὶ τὸν τῷ τῷ ἐφεπόμενον ὄνηγόν, ὡς ἐν Ἀκτίῳ ἔστησε Κλῆσαρ ὁ Αὐγυστεύς, † ὅς ἐστιν ἡ κατ' Ἑλλάδα Νικόπολις, ἥνικα νυκτὸς ἐξῶν τὸ δ' Ἀντωνία κατασκέψασθαι τράτευμα, ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλάυνον, καὶ πυθόμενός, ὅστις εἶη, καὶ ἐνθα προέειπαι, ἤκουσεν ὡς καλεῖσθαι Νίκων, καὶ ὁ ἐμὸς ὄντος Νικάνδρος, ἐφικνέμεναι δὲ πρὸς τὴν δ' Καίσαρος στρατιάν. Οὐδὲ μὲν τ' υἱάνης καὶ λυκαίνης τὰς χεῖρας ἀπήγαγον, ὡς εἶπεν καὶ εἰμύλλος ἐθέλασαν. Στατήρων δὲ βραχέων καὶ γύτων χαλκῶν τὰ παλαιὰ σεμνότατα δὲ γένος ἀπέδωκαν, καὶ καθήκαν αὐτὰς εἰς τὸ χωνευτήριον. ἔτι γε μὲν καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παλαιόντα λείοντι, καὶ τὸν ἵππον τὴν Νειλῶν, εἰς ὑδατὸν ἀκανθωμένους λεπτοῖσι τὰ ὅπιοθεν δὲ σώματός, ἀγγεῖα, καὶ τὸν σείοντα τὴν προνομαίαν ἐλέφαντα, τὰς σφίγγας ἐπὶ τέτοις τὰς εὐκείδεις ὡς γυναῖκας τὰ

dicabant scilicet & faciebant plurimi, à cognatis virtutibus se junxerunt. Sed & asinum sustulere, & à quo rudens ille atque onustus agebatur asinarium quos Caesar Augustus apud Actium sive Nicopolin in Graecia posuerat, quod de nocte egressus speculatum Antonii castra, incidisset in virum cum asello quem agebat, & sciscitatus quis esset & quo tenderet, tulisset responsum ipsi esse Niconis nomen, asino Nicandri, & ad Caesaris se exercitum tendere. Ne ab hyzna quidem sive lupa illa abstinere manus, quæ Romum Romulum quæ laetaverat, sed pro paucis numis etiam hæc antiqua & veneranda gentis suæ monumenta tradiderunt & in conflatorium miserrunt. Similiter virum cum leone certantem, & Hippocampum * Nili incolam cum postica corporis parte in caudam squamis horridum desinente, nec minus elephantem cum versatili proboscide, & Sphinges ** ab anteriore parte foeminas forma conspicuas, posterius bestias horribiles, tantoque admirabiles quod pedibus incedebant & simul alis levi-

ἐμπερ

† Conter notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomen non est Nicander, sed Eutyces

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede cum quo Nilus pingitur, & qui neutriquam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spauhemium de præstantia numism. & de Scylla Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219. Hyznæ & lupæ in Circo CPOL. meminit Nicetas in Andronico Comnenio lib. 2. c. 12.

πρῶτον, καὶ Φρικτὰς αἷς θηρία.
 πρῶτον, καὶ πρῶτος ὃς ὡς καὶ πρῶτος
 ἦν, καὶ καὶ πρῶτος τῷ πτερῷ Φε-
 ρῶν καὶ ἀλκιμολογίας τοῖς τῶν
 ἰσχυροτάτοις, καὶ τὸν αἰχμή-
 ῖον πρῶτον ἀνδραγαθία τὸ ἔς καὶ Φρι-
 κτῶν. Ταῦτόν τε καὶ εὐχρίστον προ-
 ῖον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κακὸν ἦν
 ἔως μέχρι καὶ ἰσχυρῶς γυναικείον
 ὑπερφύσσον. Καὶ ἔτο προτε-
 ρῶν ὑπερμαζῶν καὶ μετὸν αἰγυ-
 ῶν, ἡ δ' ἐκτελεῖ διαχριστὸν
 ἦρας ἐμπηδῶν ἡ δ' Ὀδυσσεὺς
 καὶ συχρὺς τῶν ἐταίρων καὶ α-
 νδραγαθίας. Ἦν δ' ἐν τῷ ἰσχυρῷ
 ἡλικίᾳ αἰεὶς ἀνακείμενον, ἔ-
 κεινον Ἀπολλωνίου καὶ μεθόδου-
 καὶ τὸ ἐκείνη γοησίας μεγαλο-
 ῦς μαγείαν. Παραβαλὼν γὰρ
 βυζαντίοις, παρεκλήθη τὰ τῶν
 καὶ σωμάτων δειγμάτων, ὅφ' ὧν
 ἔκινον κακῶς, ἀμέλει καὶ
 εἰδοῖς ταῖς ἀρρητῶν χερσά-
 ρων, ὧν ὑψηλῶν δαίμονες καὶ
 τῶν πρὸς βούλῃς ὁργία. Ἐπὶ
 τῶν ἀνίστην αἰετῶν, ἡ δὲ ἐν ἑστῶν
 αἰετῶν ὄραμα, καὶ πρῶτον χρο-
 ῶν ἡ δὲ αὐτῇ θείας καὶ αἰσ-
 ῶν, ὡς τὰς ὑπέχονας ἀκοὴν
 τῶν Σπέρων δυσπαρέδουκα με-
 γάλα. Διήρκε μὲν γὰρ ὡς εἰς
 πτάς πτέρυγας, ἔφιν ἡ τοῖς πο-
 ποκείμενον καὶ λυγρῶν εἰς
 τὸ ἀπὸ γενεῶν αὐτῶν τὸ ἀναφορᾶς,
 οἷς ἀπὸ τῶν δ' σώματι ὡς πρὸς
 καὶ ἐγγεμίπων ταῖς πτέρυξιν.
 ὃ ὁ ἰοβόλῳ ἐδέν, ταῖς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, quibus maxi-
 mas provocabant volucres. Tum
 effrenem eqvum, arrigentem au-
 res, & frementem. Nec minus Tau-
 rum frenorum patientem progre-
 dientemque, & vetus malum Scyl-
 lam, fœminæ formam referentem
 lumbotenus, protenso capite, prę-
 grandibus mammis, plenæ imma-
 nitatis: postrema diductam in be-
 stias insultantes navi Ulyssis, &
 non paucos ex ejus sodalibus vo-
 rantem. Erat in Hippodromo
 etiam aquila posita ex ære, mirum
 Apollonii Tyanensis artificium &
 pręstigiæ ejus nobile monu-
 mentum. Is nimirum cum versa-
 retur aliquando Byzantii, rogatus
 est ut serpentium morsus prohiberet,
 à quibus incolæ male vexa-
 bantur. Igitur ministris nefariis
 artibus suis, quas dæmones illum,
 harumq; Mysteriis initiati docue-
 rant, in columnâ posuit aquilam,
 cum voluptate videndum specta-
 culum, & prætereuntibus facile
 persuadens ut diutius illud con-
 templando velut Sirenio quem æ-
 gre præternavigare licet cantu se
 oblectarent. Alas ut jam volatura
 extendebat, Serpens vero pedibus
 ejus substratus volutusq; in spiras
 prohibebat eam in sublime ferri,
 summumq; caput velut ictum in-
 tentaturus alis ejus admovebat: ni-
 hil vero venenata hæc bestia vale-
 bat ipsi nocere, siquidem ungvium
 acumine impetus ejus supprime-

ἀνυχὼν ἐμπερονηθεὶς αἰωκαῖς, ἐσ-
 βετο τὴν ὀρμὴν, καὶ ὑπνώτηεν μάλ-
 λον ἰδοῦσαι ἢ γὰρ πρὸς κατὰ πάλαι-
 σιν ἔδρετο. ταῖς ἐκεῖθεν προσ-
 φύεσθαι πτέρυξιν. καὶ ὁ μὲν ὄφας
 ἔτι πνέων τὰ λοιόδια, καὶ τὸν ἰὸν
 εἶχεν ἐαυτῷ στυγνῆσκοντα. ὁ δ'
 αἰὶς γαυρον ὀρῶν καὶ μονονυχὶ κλώ-
 ζων τὰ ἐπινίκια, ὥρμα στωξά-
 ραι τὸν ὄφιν καὶ αἶμα οἱ δὲ αἶρετο. Φί-
 ρεσθ, τακμαίρεσθ. ἦτο δίδως τῷ
 χαροπῷ ἔβλεμματι, καὶ τῇ νε-
 κρώσει ἔοφες, ὃν εἶπε τις ἂν εἰ-
 δὼν ἐπιλεησμένον τῶν ἐλίζων, καὶ
 ἔδαικνεν εἰς ὄλεθρον, καὶ τὴν λοι-
 πὴν βυζαντίως ὄφας τῶν κατ' αὐ-
 τὸν διανοεῖν ὑποδείγματι, καὶ πεί-
 θειν ταῖς χρεῖαις συμπεριεσθῆναι καὶ
 ἐξουβύεσθ. οὐ μόνον γὰρ, κατ'
 ὅσα εἰρηκαίμην, ἀξιάγασον ἦν ἔτο
 τὸ αἰτεῖον ἑκάστω, ἀλλ' ὅτι καὶ
 τὰ τ' ἡμέρας ὠριαία ἡμέματ' αὖτ'
 τῶν ἐν ταῖς πτέρυξιν κεχαραγμένων
 γραμμῶν ὅσων δυσκαίστεα, τρα-
 νότατ' αὖτε δὴ τῶν τὰς ὄφας ἐκεί-
 νη, σὺν λόγῳ προσβάλλουσιν, ἡνί-
 κα μὴ νεφέλας ἐγνοῦντο τὰς ἀκ-
 τῖνας ὁ ἥλιος. τί δ' ἡ λευκώλε-
 ρος ἔλεγε, καλλίσφρος τε καὶ δο-
 λυχόλερος; ἢ τὸ πανελλήνιον εἰς
 Τροίαν ἀθροίσασα, καὶ κατελύσα
 Τροίαν, ἐκ τῇ ταύτης προσσηκίλα-
 σα Νείλῳ, καὶ κῆδιν αὖτις εἰς ἡ-
 δὴ τὰ λακωνικὰ ἐπαυλίσασα χρό-
 νος. ἀρ' ἐμείλιξε τὴν δυσμελικ-
 τες; ἀρ' ἐμείλθε τὴν σιδηρόφρο-

batur ita ut sopito similis esse vi-
 deretur potius coluber, quam ex-
 superaturus aquilam alia ejus se
 admove. Itaque extremum du-
 cebat spiritum, & extinctum se-
 cum una commoriente gerebat
 virus. At Aquila ferociter vultu
 victoriam & tantum non clangore
 testabatur, tentabatq; serpen-
 tem secum tollere in sublimem ac
 cum illo per auras ferri, quod si-
 gnificabat latabundo intuitu &
 serpentis exde, quem spirarum
 suarum & exitiosus morsus jam ob-
 litum dixisset, aliosq; Byzantio
 tum molestos serpentes exemplo
 suo repellere, atq; illos ut aufuge-
 rent & sibi consulerent suadere.
 Nec propter hæc tantummodo
 quæ jam commemoravi dignum
 illud ac memorabile spectaculum
 erat, sed ideo quoq; quod diligen-
 tius intuentibus, si radios solis na-
 bium caligo non obduxisset, ob-
 servare licebat segmenta horarum
 duodecim diei, ductis per alas
 aquilæ lineis perspicue designari.
 Quid de Helena dicam niveris bra-
 chii, decoris pedibus, egregio
 collo, quæ ad Trojam omne Græ-
 cum nomen congregavit. Trojam
 evertit, inde applicuit se Nilo, atq;
 hinc ad mores iterum Laconicos
 post aliquod tempus reversa est. Nū
 vero mutificare inexorabiles hæc
 potuit, aut ferreos homines molli-
 re? Nihil profecto minus, licet spe-

μήν ἔν' ἔδδ' ὅλως τοιῆτόντι
ἢ πάῃα θεαλὴν τοῦ καλλε-
ήσασα, καίπερ ἐσαλμύη
εἰ, καὶ δροσώδης ἐρώμυη
χαλκῷ καὶ ὀγρασομύη
λα, τοῦ χιτῶνι, τοῦ κρη-
τῇ τεφαίῃ καὶ τῷ πλοχ-
ηχῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀραχνίων
τοῦ ἔν' ὅ δ' δαιδάλεον *
, ἢ τοῦ διέδει τοῦ μέτωπον
τῇ ἱμαλφῶν λίθων ὑπο-
αλφύγειαν. ὁ τοῦ τοῦ τῇ
χιδμῶν καὶ ἀλαστοβύμα-
ισιν ὀπιθίῳ δεσμεύματι
γεν, εἰς κνημῶν ἐκτενέ-
ειν τοῦ καὶ τὰ χεῖλη καλύ-
ψῃ ἡρίμα τῷ ἀνοιγόμενα,
εἰς ἀφίεναι φωνήν. τὸ τοῦ
καδίαμα εὐθιῶς προσυπαν-
αρμογῆς πιμπλῶν τὸν θεώ-
λα, τοῦ εἰ βλέμματι τοῦ χα-
ῖν τὰς αἰσίδας τῶν ὀφρύων
λοιπὴν εὐφυῖαν εἰ σώμα-
τι ὁ ποῖα ἦν ἀλαγρέψαι
ἢ τῷ ἀσπῆσαι τοῖς ἐπειλα-
υδαεῖς ἐλένη, καὶ ἀλλο-
καλόν, ἐρύτων μόχευμα,
εἰ ἡμελεχίμα, πανάρι-
τος δώρημα, τρώων καὶ
εἰσθευμα. Πῦ σοι τὸ νη-
ῖ κακῶν ἀπάντων ἐπίληθες
ν, ὁ θῶν σοι τῷ ἀκίει
σατο; Πῦ τοῦ τὰ ἀμαχα-
πῶς εἰς ἐχρήσω ἴστος ὡς

Etatorem quemcunque pulchri-
tudine sua duceret, ac theatralem
in modum comta esset, in zre
etiam roscida similis madentis-
que ad amores, tunicâ, redimicu-
lo; corona, criniumq; nodis. Tu-
nica telas araneorum tenuitate
vincebat, vitta dædaleam artem
spirans, ambiebat caput, corona
imposita auri & gemmarum refe-
rebat splendorem, comas effusas
& à ventis agitatatas retro constri-
gebat ligamentum ad tibias usq;
demissum. Labella rosæ instar le-
viter aperta jamjam emissura vo-
cem videbantur, & lenis risûs
amœnitas obversata statim spe-
ctanti, hilaritate eum perfunde-
bat. Amabilem vero obtutum
oculorum, superciliorum arcus &
cæteram corporis formam ac pul-
chritudinem nemo verbis descri-
bere & ad verum tradere postteris
qveat. At tu Tyndari credita fi-
lia Helena, per te tota pulcherri-
ma, Amorum opus, Veneris cura-
tio, donum naturæ præstantissi-
mum, præmium victoriæ Græcis
propositum & Trojanis. Ubi tibi
Nepenthes & remedium omnem
luctum longe propellens, quo
Thoni uxor * te pridem donavit?
Ubi in exsuperabilia philtia? qui
illis usa jam non es perinde ut pri-
dem? Sed fati opinor necessitate

Fff 3

πάλα,

Γανέκειτο.

damna Odyss. d. 228.

πάσαι, καὶ νῦν; Ἀλλ' οἶμαι σοι ταῖς
 μοῖραις πέπραχαι τῇ ἔργου ὑποπε-
 σείν ἐρῶν ἢ μηδ' ἐν εἰκόνι παυσα-
 μένην ἀνακαλεῖν τῆς ὁρῶντας ἐς ἔρω-
 τας. Εἶπον δ' ἂν ὡς καὶ ἀντίποινα
 ἔσθ' τὴν Τροίαν ἀνθαλῶσθ' πυρὶ
 ταῖς σαῖς χετλίως Φρυγίῳ δ' αὖτις
 Φιλότῳ, οἱ Αἰνεάδῃ ἔτοι πυ-
 ρὶ σε κατέβριναν. Ἀλλ' ἔκ' ἐὰς με-
 τὰ χρυσομανεῖς τῶν ἀνδρῶν Διαιτῆσα-
 δαί τι τοῖσιν καὶ φθέρῃσιν, ὅφ'
 ἔσθ' τὰ πάντα παύσῃ καὶ καλῶν
 κάλλεσσι ἔργα παύσῃ ἀφανισμῷ
 παρεπέμφθαι. Εἶπεν ὅτι καὶ τὸ
 τὰς ἐαυτῶν γυναικας ὀβολῶν μερίων
 πολλὰς ἀποδιδόναι καὶ ἀποπέμπε-
 σθαι, καὶ μάλλον εἰ προσανίχθαι τῇ
 λείᾳ, καὶ προστεθήσιν περὶ τοῖς πατη-
 μένοι, ἢ καὶ πρὸς ὁρμὴν ἀλογον καὶ
 μανιώδη, ἢ μὴν ἀνδρείαν ἐμφρονα-
 καὶ ἀλλήλων ἐνδοξάσιν, καὶ τὴν
 ἁρτίως σκευὴν ἐπιτίθειναι, ὅτι νίκης
 προβέβητες ἄθλον πάντα τὰ προσόντα
 σφίσιν, αὐτὰς τὰς καρδίαις ἀλό-
 γους, ἐξ ὧν πατέρες ἠκηκόεσαν τέκνων,
 ἔτι ὅτι τὸ μέγα χρῆμα καὶ τοῖς ἄλλοις
 δυσπαραίτητον τὴν ψυχὴν, καὶ ἥς
 ἕνεκα τὰ πάντα περὶ ἀδράσιν ἀν-
 θρώποι. Ἄλλως τέ περ παρ' ἀγραμ-
 μάτοις βαρβάροις, καὶ τέλειον ἀναλφα-
 βήτοις ἀνάγνωσις καὶ γνῶσις τῶν ἐπὶ σοι
 ῥαψωδῶν ἐκείνων * ἐπὶ τῶν.

fixum tibi est, ut ignis tui
 nec in imagine cessas spes
 bus faces amoris subijcere.
 rem redditam talionem,
 flammis per vastos tui
 accensis Troja exulta est, at
 Eneadz tuam quaque ima-
 igne consumfere: Sed insu-
 in his viris est auri cupido
 quam longe pulcherrima
 quaque opera profus perdit
 hoc nec cogitare nec dicere.
 Dicam potius quod proprias
 res saepe pro pauculorum
 rum pretio aliis concedunt
 dimittunt, praecipue si inte-
 cro, talis per totum diem
 scant, aut immani impetu
 rioso (neque enim sanam
 tem dixeris) in se mutuo
 Martisqve arma induunt, per
 in vicem propositis victori-
 cunctis habent, etiam propri-
 rentiestate uxoribus et quibus
 tres liberorum audiunt, ipsa
 vita, maximi momenti re,
 tam pretiosa, pro qua nihil
 suscipere homines solent.
 rum apud illiteratas etiam
 & quae ne alpha quidem & be-
 runt aut legere callent, per-
 re versus Poetz quos in Hel-
 (6)

οὐ νόμισις Τρώας καὶ εὐκνημίδας Ἀχαιῶς
 τοῖσι ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγέα πάσχει,
 Αἰνῶς ἀθανάτῳ θεῶν εἰς ὧπα ἵσταν.
 Non erat indignum certe, tot funera Troas
 Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella
 Caliculis simili, forma splendore, Deabus.

ἰὼν μοι ἐκείνῳ τῷ λόγῳ· Ἀνέκειτο
 ἑστῶς καὶ τὴν εἶλην γύναιον,
 ὃ τὸ τ' ἡλικίας ἄγον τὸ χαμέσα-
 ῖς ἐκτίσσω τὴν κόμην ἀναδεδέμενον
 ἀμφοτέρω ἔμῳ πῶς σινεσσεύμε-
 νον, ἔχ' ὑπερακρεβέμενον, ἀλλ' ὥς
 ἔν' εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκ-
 ρῶσι. Τάτ' δ' ἔμ' μορφάσματι θεῇ
 ἢ χεῖρ μηδενὸς ὑπάρχοντος ἐρείσματος
 καὶ ἐφίππειν ἀφ' εἰνός ἱππέως ποδὸς
 πάλᾳ μιν αἰεῖχεν, ὥς ἔδ' ἐσκύ-
 κτ' ἄσματος ἑτέρου. Ἦν δ' ὁ μὲν
 βατὶς σφινγὼν τὸ σῶμα, φρατὶ δ'
 ἰσώματι ἰσὶ κνημίσιν, τῷ πόδε πε-
 ρὶ δ' ὤμους, πνέων ἀτεχνῶς πόλεμον. Ὁ
 πρὸς ἀνίστητο ὥς ὡς πρὸς σάλπιγγα,
 ἔδ' ἔσ' αὐχένα, ἵα δ' ὤμους δρι-
 γύα τὸν ἐκ ἔσ' θυμῷ δρόμον
 φαινων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δ' πό-
 ἀνεφ' ἐρόντο αἰετοὶ τὸ πολέμικόν ἐ-
 κινύοντες σάλευμα. Μετὰ δ' ἡ τὸ εἶ-
 μα τῷ ἀγχιεῖα ἔσ' τῶν τετραίων
 καμπτήρος, ὅς ἐπεκέκλητο ἔσ' ῥα-
 ῖα ἡλᾶται ἀνδρες ἀνέστηλ' ὅς τ'
 πύκνῃ προγέμματα δεξιότητος,
 περὶ διαπρυσίως τῇ διαθέσει τῶν
 ὡς τοῖς διφρηλάταις παρεγλυόμε-
 ῖς χρὴ προωελώντας τῇ νύσῃ μὴ
 ἵνα ἵα χαλινὰ, ἀλλ' ἐγκλίεν
 σερασμῷ ἵα ἱππας, καὶ σινεχεῖ
 ἰσοδρόμους χρεῖας τῷ μυῶπι, ὅπως
 κλῶμεναι τ' ἵν' ὅσῃς ἐχόμενα ἐῶσι
 τῷ ἰερέων ἀνίστητον τὴν ἐκ πε-
 νέλᾳ καὶ ἵστατον ἐρχεσθαι, καὶ ἱπ-
 δρομικῶς ἐρεθίζοντες, καὶ τὴν ἀμιλ-
 ριον ἵεχνην ἐρώτω ἀπαίδευτος. Ὁ
 γὰρ καὶ ἄλλο τι προδίδουσι τοῖς

Liceat & hoc mihi commemora-
 re. Stabat in columella mulier
 singulari forma, ipsum amplexissi-
 mum florem ætatis referens, quæ
 comas ex utraque capitis parte
 contortas à tergo religatas habe-
 bat, non adeo in sublimi loco qui-
 dem posita sed ita ut manu exten-
 sa contingi posset. Hujus imagi-
 nis dextra sine ullo fulcri admini-
 culo, ita uti alius vix scyphum vi-
 no plenum, tenebat uno prehen-
 sum equi pede virum equo infiden-
 tem. Eques valido corpore, thorace
 indutus & pedibus ocreatus bel-
 lum continenter spirabat. E-
 quus aures velut ad tubarum so-
 nitum habebat arrectas, elata cer-
 vice, feroci obtutu & oculis pro-
 dens iram adoremq; procurren-
 di. Pedes per aërem velut bellico
 tumultu concitati efferebantur.
 Post hoc simulacrum proxime
 orientalem metam in Circo, quæ
 vocatur factionis Russatz, aurigæ
 positi erant in specimen & exem-
 plar dextræ ac peritæ aurigatio-
 nis, qui tantum non clara voce
 monebant aurigantes, & manuum
 gestu docebant, ad metam ubi ac-
 cessissent, non oportere laxare fer-
 na, sed retractione equos flectere,
 & continenter acriterq; calcaria
 admovere, ut quando circa me-
 tam feruntur, concurrentem æ-
 mulum cogant extra curriculum
 suum procedere, atq; ad se possit

εἰρημίοις, ἔδὲ γὰρ συγγράψασθαι
τὰ πάντα πρὸς θεόν. Χάριεν τὴν
θείαν, καὶ τὴν τέχνην μικρὰ τῶν
πάντων θαυμασιώτερον βάσις ἦν
λίθινη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλατον
ζῆον. Παρὰ τοῦτον ἐκ ἀναφώρι-
στον βῆν εἰκόνιζον, παρ' ὅσον βρα-
χύκερκον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν καθει-
κὲς φάρυγγα, οἷαν οἱ Αἰγύπτιοι
βόες τρεφῶσι, μήτε μὴν χηλαῖς
ἐπιλιζόμενον. Σωθεῖχε δὲ τὸ τοιοῦτον
γένεσι καὶ εἰς πονίγμα σωθεῖσθαι
ζῶον ἕτερον, δι' ὅλα δὲ σώματι
λεπίσι θωρακίζόμενον ἔτω τετρα-
χείαις, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν
τὸν ἀπτόμενον. Ἡδεῖο δὲ τὸ μὲν
βασιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ αἰετὶς τὸ
συμμεμερόμενον τότε ἴσθ' ἑό-
ματι. Οὐκ ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νη-
λωτὸν βῆς, τὸ δὲ προκοδοῦναι ἔ-
ναι εἰκάζειο. Ἐμοὶ μὲν ἔν' ἑ μέ-
λον δὲ τῶν δοξῶν ἀνομίαι, εἰπεῖν
δὲ τὸ καινὴν ἴνα πάλιν ἀμφοτέρων
τίθεσθαι, καὶ δεῖν ἐν μέρεσιν καὶ τά-
σιν κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἐκείτε-
ρα, ἐλλύναί τε καὶ ὀλλύεσθαι, καὶ κρα-
τῆν ἐν ταύτῃ καὶ κρατῆσθαι, καὶ νι-
κᾶν ἄμφοσιν καὶ ὑπ' ἀλλήλων κατὰ
παλαιεῖσθαι. Τὸ μὲν γὰρ ὁ καὶ Φη-
μιζόμενον βασιλίσκον διωδῆκει
ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐτῆς
δὲ τῶν ποδῶν τέλει, καὶ καλιώ-
μενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βα-
τράχειον χεῖμα ἐχλάριζε. Φαρμάκων
ἀποδραμόντων δὲ ζῶν ἐξέμψασαν

riorem venire, etiam si concu-
simos ad cursum equos habu-
sed aurigandi artis minus sit
Addam & aliud quoddam, o-
enim perscribere in animu
nime induxi. Spectatu jucur-
ma & prae ceteris ferme om-
maxime admiranda erat bal-
pidea, cui animal ex ære imp-
rant, & proximum huic qui
separari non posset, sinxerat
vem, tum parva cauda be-
nec profundo gutture, qua
bobus Aegyptius apparet, ne-
lis armatam. Hanc faucibi-
nebat suffocandamque coi-
mebat animal aliud, toto co-
horridum squamis usque ad
peris, ut etiam in ære læden-
gentes posset. Credebatur
rum esse basiliscus, alterum
in ore ejus compressum hæ-
aspis. Non paucis illud bo-
loticus, hoc Crocodilus esse
fuit. Mihi non curæ est hæ-
opinionum componere, sed
do referre miram illorum
gnam, quæ & faciebant inv-
mala & patiebantur, perdi-
peribantque, opprimebant
mul & opprimebant, vince-
mutuo & vincebantur. Ali-
siquidem quod & basiliscus
pellabant, universum à capi-
calcem lacerum erat morsu, &
corpore fufum virus ranz illu-
lore magis reddebat lividum,

* Ex lapide porphyretico. Vide Nicetam in Andronico Comageno lib. 2. c. 6.

Διερτάν, καὶ οὐκ ὀκνήσας χρώ-
 σαίτο, καὶ γόνυ γόνυ συνίστα-
 μεν, ἵδ' ἄρ' αὖτε βαβέτο φ' ἑλκικῆς ἐκ-
 βαρύνουσας. διωκόμενος. Μάλλον
 μὲν ἐν ἰδίῳ τοῖς ὄρεσι δοξάζειν,
 οὐκ ἀλάλῃ δὲ ἀναίετραπτο νεκρω-
 θέν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις
 ὑπέρειδον, καὶ πρὸς τὰς οὐρανὸν ὑ-
 ὄρθιον. Ἦν δ' καὶ θάτερον ὁμοίως
 τὸ τῆς γένυσιν ἐνιστάμενον βραχὺ
 μὲν τὸ ἑρῶν ἀπαῖρον, μέγα δ'
 περὶ τὸν ἀπάγχουσαι τῇ τῶν
 γομφίων ξυνοχῇ. καὶ ξυλίσσεται
 μὲν εὐκλει καὶ ὁρμῇ περιῶσαι τῶν
 τῶν ὀδόντων ἐκείνης διεκδύειν. διεκ-
 πεσέν δ' χάσμαίτο, καὶ ἔχουε δ'
 ὅτι τὰ μὲν τῶν ὠμῶν ἐνθὺς καὶ τῶν
 ποδῶν τῶν ἐμπροσθίων, καὶ ὅσα τῶν
 ἑρῶν συνήπτοντο μέρη δ' σώμα-
 τος, ἢ δ' εὐμαίτο ξυνέχευε δ' ἑρῶ-
 σις, καὶ τῆς γένυσιν ἐνεπείρειτο. Καί
 τὰ μὲν ὅπως ἦσαν ὑπ' ἀλλήλων νε-
 κρώμενα, καὶ κοινῇ μὲν ἀμφοῖν
 καὶ ἀμύλλα, κοινῇ δ' καὶ ἡ ἀμύνα,
 ἰσοπαλὴς δ' ἡ νίκη, σύνητοχ' ἢ καὶ
 ὁ θάνατος. Ἐμοὶ δ' ἔπεισαν εἰ-
 πῶν, ὡς τὸ φθείρεσθαι παρ' ἀλλή-
 λων, καὶ σὺν ἀλλήλοις ἀπάγχουσαι
 τῇν εἰς θάνατον τὰ τῶν κακῶν κη-
 ρσιφόρα καὶ ἀνθρώπων ὀλέθρια,
 μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἐπὶ Διὶ ὑπῆρχ', ἢ
 καὶ τοῖς αἰκμησίεσσι τῶν ζώων ἔτο-
 τι συμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐθνεσσιν
 συχναίως γίνεσθαι, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις

neno omnes animantis artus per-
 vadente, atq; ferali inficiente co-
 lore: In genu itaque procumbe-
 bat, caligantibus oculorum lumi-
 nibus & vitali vigore marcen-
 te. Quin spectantibus injicere pote-
 rat opinionem, ac si pridem pro-
 stratum & letho datum fuisset, ni-
 si pedum fulcra subnitentia & e-
 recta adhuc constitissent Sed & al-
 terum consimiliter morfu vexaba-
 tur, postica parte paululum se ja-
 ctans, oreq; multum hians, quod
 dentium compressione suffocaretur.
 Videbaturque contendere
 & summa viniti ut dentium vallo
 se eximeret, faucibusque sese sub-
 duceret, at ne utiquam valuit, si-
 quidem quæ pone humeros, mox
 & anteriores pedes, & caudæ vici-
 na corporis pars rictu oris constri-
 cta tenebantur & maxillis confos-
 sa hærebant. Ita hæc mutuo neci-
 data, communi utriusq; certamine
 nec minus vinctæ, & æquo Marte-
 pari victoria, & infecuta morte
 utrinq;. Mihi adhuc in mentem
 venit annotare, quod non tantum
 in imaginibus effingitur, aut in ro-
 bustioribus bestiis hoc accidit ut
 se mutuo perdant, & mortiferum
 virus & feralis atq; exitiosum
 hominibus malum secum è me-
 dio auferant, sed id sæpius etiam
 contingit in gentibus adversus

Ggg

ημῶν

ἡμῖν ἐπιστάτευσεν, Φονεῖν καὶ κατὰ
ἀλλήλων ἀλλήλους δυνάμει Χριστοῦ, &
διασκορπίσας ἐν ταῖς πόλεσιν
θρόνον, καὶ μὴ χαίρειν αἵματιν,
ὅς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βα-
σιλίσκον θείκνυσιν ἐπιβαίνοντα, καὶ λέ-
οντα καὶ ἀπαλόντα καὶ δράκοντα.

Romanos | Allantibus, quz
occidunt invicem & occiduntur,
Christi potentia, qui gentes belli
cupidas dispergit, nec sanguine
delectatur, sed docet justos ambu-
lare super aspidem & basiliscum, &
conculcare leonem, draconemq.

Alia Nicetæ Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὁρθοδοξίας, *Theſaurum Orthodoxæ Fidei, libris XXVII.* in
gratiam amici, qui capta à Latinis CPoli solum vertere secum coactus e-
rat, scripti in exilio, quibus post expositam salutarem doctrinam omne
genus hæresium schismatumq. ad suam usq. ætatem persequitur, & testi-
moniis veterum Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat.
Hujus operis eximii, in quo Euthymii Zigabeni, quam in præf. laudat,
Panopliæ dogmaticæ multa addidit, quinque tantum libri primores editi
exstant latine **, interprete Petro Morello Turonensi Paris. 1561. 1579.
1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur)
notis & indice Genev. 1619. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum edi-
tionis Colon 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmentum ex*
libro XX. de ordine observando ab iis qui à Saracenicis superstitione ad
Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothecis Patrum
Paris. 1575. & aliis infecutis editionibus: Græce & Latine in Auctari
Duczani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum Paris. 1654. Tomo
XII. p. 527 -- 533. & omisso Nicetæ nomine in Saracenicis Frid.
Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce
exstat M6. non uno in loco, & propter molem hætenus lucem
quam meret haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile com-
pleret. Petrus quidem Morellus, qui libros quinque à se versos edi-
dit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem
Græcum quo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in
præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonenſis Ecclesiæ Decanum
qui Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat
Morel-

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, quia CPolitani Imper-
tores Pars Romani Imperii, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca quædam affert Allatius contra Hottinger. p. 19. & de purgatione
696. seq. &c.

Morello : Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebis, ubi resciverit vetustissimum Thesauri Orthodoxia beati Niceti Choniatae exemplar, ut quod à Niceta ipso descriptum sit, post auctoris mortem ad Michaëlem Choniatem Atheniensem Praefulem, velut hereditario jure transiisse, quo item mortuo in manus Theodori Scutariotæ, Levitæ Cyziceni venisse, Cyzicoque à Turcis vastata, in frequentissima illa καλοῖσπῶν ἀγιοπερτῶν monasteria, quæ sunt in Atbo monte, deportatum : atque inde tandem Lutetiam advehitum, venaleque à Græco quodam expositum, nullos aut paucos admodum emtores natum (propter deformitatem nimirum, ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sanctæ Andrea, cujus è Bibliotheca boni auctores hodie, præsertim Græci non aliter exire possunt, atque ex equo Trojano boni milites, & ex Isocratis schola oratores exiisse feruntur. -- Adox se index quoque aperit, seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur, à Niceta ipso & compositus & scriptus, quemadmodum & libri omnes hujus operis, exceptis duobus ultimis quæ à Theodoro Scutariotæ scripti sunt, qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori αὐτοῦ γενοῦ ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula, (ut Alexii, Michaëlis & Josephi CPolitanorum Patriarcharum : Eustathii & Germani Nicanorum Praefulum, Eustathii Romani περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς, Alexii Comneni Imp. χρυσοβύλλῃ sive aurea bulla, & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem περὶ προσκομιδῆς) quibus exemplar velut μνησθένιον quoddam refertum est, quæ scripseris, nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam περὶ τῶν ψυχῶν εἰς κρίσεως, & Ecclesiastico de Armeniorum hæresi commentario, idem etiam de appendice illa sentio, quæ libro secundo adhaeret, cum tamen ad vigesimum quintum pertineat, ut ex verbis pauculis Scutariotæ Indici Niceta additis videre est, quæ appendicem illam quæ antea desiderabatur, in fine XXV. libri, alicubi repertam se attexuisse affirmat.

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe, XXII. ex quo Nicetæ Panopliam MS. latidavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas, & quem egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus, ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices B 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græce*, non i-
tus Morellus latine edidit, sed multo brevior. Hic est qui in Casanba-
nians pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima
papyro exaratus, fuisseque olim Cardinalis Poli.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat
Gretserus notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 1. de Cruce
pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qui est adversus Bogomilos.
Locus ille integrior exstat apud Montfauconum pag. 333. Palæogra-
phiz & Wolfium de Bogomilis pag. 46. Sed Nicetæ opus Græce
exstat etiam Florentiz in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. Vindo-
bonensi, Cod. Philosoph. XIV. vide Nesselium parte 4. p. 12.

Denique Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus in Palæo-
graphia Græca p. 326. laudat Codicem bombycinum Stephani Balu-
zii, in quo Panoplia Dogmatica Nicetæ, à librario sæculi XIV.
exarata. Addit eum fuisse cujusdam Theodori Scutariotæ Levitz,
idque initio voluminis notari: sed nota illa ex antiquiore Codice
descripta videtur, qualis paulo ante Petri Morelli verbis à me me-
moratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri Nicetæ, quoniam
majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem Montfaucone
edita subijcere juvat:

Τόμ. 1. πρῶτ. 1.

Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τὸ προσίμῳ.
ἔτα περὶ Ἀδάμ καὶ τινῶν ἀρχαίων
ἀνδρῶν εὐρότων τὰς εἰκοναργίας.
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων. περὶ
Κυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ ἐπί-
ρων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν.
περὶ τῶν ἱεραρῶν στοιχείων. περὶ ἕρα-
νῆ καὶ γῆς. ἔ τω Δία καὶ κύκλῳ.
τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων.
περὶ κομητῶν, ἰριδῶν, πάλχων,
παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν ἀνέ-
μων, καὶ τῶν πρησῶν. καὶ ἐκίθη
περὶ ὕδατος καὶ περὶ τῶν χερσῶν

Tomus primus.

In primo Libro proœmium
Deinde de Adamo, & de quibus-
dam antiquis viris qui simili-
tudinem adinvenierunt
De mysteriis Græcorum. De Py-
thagora & Platone, deque aliis
Philosophis, ac de eorum opinio-
nibus. De quatuor elementis.
De cælo & terra. De circulo Zo-
diaci. De stellis fixis & de erranti-
bus. De cometis. De iride, de pru-
na, de Pareliis, de terræ motibus,
de ventis, de Presteribus. Deinde

ἐλευσεν ἔξ Ιεροβοάμ. περὶ Σα-
μάρων. περὶ Ἑσσηνῶν καὶ ἄλλων
αἰρεσιαρχῶν· περὶ Σαδδου-
κῶν, Γραμματέων, Φαρισαίων,
Βαπτιστῶν, καὶ Ηρωδιανῶν.

autem de Judaismo. De buculis
aureis Jeroboami. De Samari-
tanis. De Essenis, & alijs qui-
busdam hzrefiarchis. De Sadu-
czis, de Scribis, Phariseis, Heme-
robaptistis, Herodianis.

Τόμος δύντερος.

Tomus secundus.

τῷ δευτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἁγίας
Τριᾶδος καὶ χρήσεις. ἐπειτα,
ἐγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. Δι-
δοξῆς περὶ νῆς καὶ ψυχῆς. καὶ
περὶ ἀρετῶν.

In secundo Tomo, de sancta
Trinitate, variorum loca. Dein-
de de Angelis. De hominibus. Di-
versæ sententiæ de intellectu &
anima. Postea de virtutibus.

Τόμος τρίτος.

Tomus tertius.

περὶ Φωνῶν προφητῶν, ὁλησῶν
ἐν σαρκὶ παρυσίαν ἔξ υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ. περὶ τῆς σταυρώσεως καὶ
ἐγέρσεως. περὶ τῆς συλλήψεως καὶ
ἐκείνου φύσεως ἔξ ἁγίου. περὶ ἐνυ-
πτῶν, περὶ ὁμομορφίας, περὶ ὁμοϋ-
πίας, περὶ ὑποστάσεως ἐνώσεως
Τριᾶδος. περὶ προσώπων.
Φύσεως. περὶ φθόρας· περὶ
ἐξουσίας καὶ ἀφθαρσίας. ἐκτελεῖται, χρῆ-
σις ἁγίων περὶ τῆς ἐνσαρκώσεως
καὶ ἁγίας. περὶ τῆς τροπῆς τῶν ἀν-
θρώπων. περὶ τῆς ὅτι πᾶσα ἡ θεία
ἐν μιᾷ τῶν ἑαυτῆς ὑποστά-
σεων τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει,
μέρος μέρους καὶ ἕτερος Τρι-
αδικῆς περὶ τῆς ἐνανθρωπή-
σεως υἱοῦ Θεοῦ.

De vocibus Prophetarum, Fi-
lii Dei in carne adventum decla-
rantibus, necnon crucis Passio-
nem & Resurrectionem. De Con-
ceptione & duabus naturis Christi.
De Enhypostatis, de Consubstan-
tialibus, de Homohypostatis, aut
simul hypostatis, de hypostatica
unione & differentia. De Perso-
nis. De natura. De corrupti-
one: de corruptibili & incorru-
ptibili. Postea loca Sanctorum
de œconomia in carne, sive de In-
carnatione. De * Modo retribu-
tionis. Quod tota natura divina
in una ex suis hypostasibus unita
sit humanæ naturæ, non autem
pars parti: & alia varia post hæc
de Incarnatione Filii Dei.

Ggg 3

Τόμος

est, de ratione communicationis idiomatum.

Τόμος τέταρτος.

Εν τῷ τῷ κήσῃ πᾶσαι αἱ πα-
λαιαὶ αἵρεσεις αἱ ἀναφανῆσαι μέ-
λει ἡ Ἀρεῖα αἵρεσις. ἐγερᾶται
καὶ πρώτη ἡ Ἑ Σίμωνος αἵρεσις
καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν ἀντίρρησις. δευ-
τέρα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. Τρίτη ἡ
τῶν Καρποκρατιανῶν. Τετάρτη ἡ Ἑ
Βαλθιλῆ. πέμπτη ἡ Ἑ Πτολεμαίου,
ἕκτη ἡ τῷ Μαρκεῖ. ἑβδόμη ἡ τῶν
Ασκοδείων. ὄγδοη ἡ τῷ Κολορβά-
σι. ἐνάτη ἡ τῶν Οφιτῶν. δέκατη
ἡ τῷ Προδικῷ. ἑνδεκάτη ἡ τῶν Καί-
νιων. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν.
Τρισκαιδέκατη ἡ τῶν Ἀρχονικῶν.
Τεσσαρεσκαιδέκατη ἡ τῷ Κέρδωνος
καὶ Μαρκεῖωνος. πεντακαιδέκατη ἡ
τῷ Λυκαῖνῳ. ἕξκαιδέκατη ἡ τῷ
Απὸλλῳ. ἑπτακαιδέκατη ἡ τῶν Σε-
βετιανῶν. ὀκτακαιδέκατη ἡ τῷ Τα-
βιανῳ. ἑννεακαιδέκατη ἡ τῶν Εγ-
κρατῖων. εἰκοστὴ ἡ τῶν Μοσιανιστῶν.
εἰκοστὴ πρώτη ἡ τῶν Κυβηλιανῶν καὶ
Πρισκυλιανῶν, καὶ Πεπυζιτῶν,
καὶ Αἰθιοπῶν. εἰκοστὴ δευτέρα ἡ
τῶν τεσσαρεσκαιδεκατῶν. εἰκοστὴ
τρίτη ἡ τῶν λογομύων Ἀλόγων. εἰκο-
στὴ τέταρτη ἡ τῶν Ἀδαμειανῶν. εἰ-
κοστὴ πέμπτη ἡ τῶν Σαμφαίων καὶ
Ελισαίων. εἰκοστὴ ἕκτη ἡ τῶν
Θεοδοσιανῶν. εἰκοστὴ ἑβδόμη ἡ τῷ
Νοῳ καὶ τῷ Ναυάτῳ. εἰκοστὴ ὄγδοη ἡ Ἑ
Σαβαλλῳ. εἰκοστὴ ἐνάτη ἡ τῷ
Μαρκελλῳ. Τριακοστὴ ἡ τῶν Οὐαλε-
σιανῶν. τριακοστὴ πρώτη ἡ τῷ Οριγῆνῳ.

Tomus quartus.

In hoc habentur omnes
res hæreses quæ usque ad
refin emerferunt. Prima
Simonis hæresis describitur
ejus refutatione. Secunda
colaitarum. Tertia, Carpo-
norum. Quarta, Val-
Quinta, Ptolemæi. Sexta
ci. Septima, Ascodrogorum
Octava, Colorbasi. Nona, O-
rum. Decima, Prodicti.
Decima prima, Cajanorum. Duode-
Sethianorum. Decima terti-
chonticorum. Decima qua-
Cerdonis & Marcionis. De-
quinta Luciani. Decima
Apellis. Decima septima,
rianorum. Decima octava
tiani. Decima nona, Ena-
rum. Vigesima, Montanisti
Vigesima prima, Quintilia-
rum, Priscillianistarum, Pepi-
rum & Artotyritarum. Vigi-
secunda, Tessaresca decatio
five Quartadecimanorum.
Vigesima tertia, Alogorum, i-
cant. Vigesima quarta, Ad-
norum. Vigesima quinta,
psorum & Elcesorum.
Vigesima sexta, Theodotianorum
Vigesima septima, Noëti & Ne-
Vigesima octava, Sabellii,
Vigesima nona Marcelli. Trige-
Valesianorum, five Valensi-
rum. Trigesima prima, Orig-

ὅτι πρὸς ψυχῆς τινος, καὶ
τῷ ἀπορήτῳ ὁ Φησιν,
τὸ ἔργον ὁποῖον ἐστὶ, τὸ πῦρ
ἐστὶ. Τριᾶκοντὴ δευτέρα ἡ
τῷ Σαμοσατέως. τριᾶκο-
ντὴ τῶν Μανιχαίων καὶ Κε-
ν. Τριᾶκοντὴ πέμπτη ἡ
Λυρδιανῶν. Τριᾶκοντὴ ἕκτη
Ιαλασσιανῶν, ἥτοι Εὐχιδῶν,
ἀπαρίθμησις τῶν αἰρεσῶν
ὡν τὸ αὐτῆς αἰρέσεως. Τρι-
ᾷδον ἡ τῶν Κηρυδιανῶν.
ὁ γὰρ δὲ ἡ τῶν Ἰκελῶν **
v.) Τριᾶκοντὴ ἑνὰ ἡ τῶν
ἰχθύν. Τεσσαράκοντὴ ἡ τῶν
ἰχθύν. Τεσσαράκοντὴ πρῶ-
τη χρυσολύν. Τεσσαράκο-
ντὴ ἡ τῶν ἑθνοφρόνων.
κοσὴ τρίτη ἡ τῶν παρερμενεύ-
ον. Τεσσαράκοντὴ τετάρτη ἡ τῶν
ων.

Τόμος πέμπτος.

ἰ τοῦ πρώτου πρὸς τὸ
ἰω ὡρεμῆται, καὶ πρὸς τῆς
καὶ τῷ ἡθῶς αὐτοῦ, καὶ τῶν
δογματῶν, καὶ τὸ ἐν Νι-
εὐλὸν συστάσεως συνιδῶν, καὶ
πρὸς αὐτοῦ. ἐν ταύτῃ τῇ
ἰα τῆς ἐν Αρμενίᾳ γενο-
υμένης, ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν
αὐτῇ ἰσαυρίας. ἐκ τῆς πρὸς
ἡμετέρας ἀντιθέσεως. ἐκ τῇ

ubi-quædam de anima, & enar-
ratio dicti hujusmodi: * *Cumque*
opus quale sit, ignis probabit. Trigesima-secunda, Pauli Samosatensis. Trigesima-tertia, Manichæorum & Cubricorum. Trigesima-quarta, Hieracitarum. Trigesima-quinta, Collyridianorum. Trigesima-sexta, Massalianorum, sive Euchitarum: ubi enumeratio impiorum dogmatum ejusdem hæresis. Trigesima-septima, Cerinthianorum. Trigesima-octava, Ictericorum. Trigesima-nona, Gnostimachorum. Quadragesima, Thnetopsychitarum. Quadragesima-prima, Chrystolytorum. Quadragesima-secunda, Ethnophronorum, sive eorum qui cum Ethnicis sentiunt. Quadragesima-tertia, Parermenentiarum, sive eorum, qui prave Scripturas interpretantur. Quadragesima-quarta, Meletianorum.

Tomus quintus.

In hoc Tomo, primum de Ario, unde prodierit, de statura & moribus ejus, de impiis ejusdem dogmatibus: de synodo, quæ illius causa Nicææ habitæ est; de subversione & damnatione ejus: atque ibidem memoria synodi Arminensis; similiterque de synodo Seleuciz celebrata. Deinde refutatio ejus à nobis adornata. Postea

τῷ

orth. III 13.

after Damascen. c. 87. de hæres. c. Philone de Thesapertis.

τάτα διήγησις τῶν κτ' Ἀέσιον, καὶ
τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφεξῆς κεφάλαια
δι' ὧν πειράται δεῖξαι τὸν υἱὸν υἱε-
ρογενῆ ἔ πατρὸς καὶ κτίσμα. καὶ
μὲν ταῦτα δόσεις ἴνεις ἔ Ἀέσιον
καὶ ἔ Εὐνομίαν αἰρετικά, καὶ ἀνατρο-
πῇ τῶν συγγραφεῖσιν ὡς
ἡμῶν. καὶ μὲν ταῦτα αἱ χρήσεις
τῶν ἁγίων.

enarratio de rebus Aetii & Euno-
mii. Deinceps capita quibus (Eu-
nomius) probare nititur, Filium
post Patrem ortum & creaturam
esse. Sub hac propositiones quor-
dam hæreticæ Aetii & Eunomii,
earumque refutationes à nobis
conscriptæ: & postea loca Sancto-
rum Patrum.

Τόμος ἕκτος.

Tomus sextus.

Περὶ Μακεδονίᾳ ἔ πνευματομα-
χῶν. ἐν ᾧ τῷ ἰσχυρῷ τόμῳ μνεία.
παλιν ἔ Ἀρείου καὶ τῶν συμφρό-
νων αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων
ἔ τε ἔ Νικομηδείας καὶ ἔ ἔ ἐν
Παλαιστίνῃ ἔ Καισαρείας, ἔ ἁγίου
Ἀθανασίου, καὶ ἔ ἁγίου Παύλου ἔ ὁμο-
λογησῶν. περὶ ἔ ἐν Σαρδικῇ συνόδῳ.
περὶ ἔ ἐκ τὸν θρόνον ἔ Κωνσταν-
τινουπόλεως ἀποκαταστάσεως ἔ Μακε-
δονίᾳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα
βλασφημιῶν αὐτοῦ, ἔ ξαυρείως ἔ εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παθεξῆς διή-
γησις ὁπῶς συνήθη ἡ δευτέρα συνόδος,
καὶ περὶ τῶν κυροθῆσαν ὡς αὐ-
τῆς καὶ ἔ ὡς αὐτῆς ἔ ἁγίου
Γρηγορίου ἔ Θεολόγου ἔ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μὲν
ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ πε-
ρὶ ἔ ὁμοτύποι εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ
πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθῆσαι.

De Macedonio Pneumatoma-
cho, sive Spiritus sancti hoste. In
hoc item Tomo iterum memora-
tur Arius & ejus asseclæ: tum duo
Eusebii, Nicomediensis videlicet
& is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de
S. Athanasio: de S. Paulo Confes-
sore. De synodo Sardicensi. De
restitutione Macedonii in thro-
num Constantinopolitanum, &
de ejus in sanctam Trinitatem
blasphemis dictis, maximeque in
sanctum Spiritum. Deinde autem
enarratio, quomodo secunda Sy-
nodus congregata fuerit, & de
definitionibus ac decretis ejus-
dem: de abdicatione throni Con-
stantinopolitani per sanctum Gre-
gorium Theologum. Demum lo-
ca sanctorum Patrum, quod pari
honore adficiendus sit Spiritus
sanctus, ac Pater & Filius.

Τόμος ἑβδόμος.

Tomus septimus.

Περὶ ἔ βίᾳ καὶ τῶν αἰρέσεων τῶ
Ἀπολλωνίου, καὶ τῶν ἀνατροπῶν

De vita & hæresibus Apollina-
rii: & sanctorum Deiferorumque
αὐ-

ἐκκαίνων τῶν αἰγίων καὶ θεοφύ-
λων πατέρων.

Patrum dicta, quibus illis confu-
tantur & evertuntur.

Τόμος ὀγδοῦς.

Tomus octavus.

ἡ τῷ βίῳ καὶ τῇ αἰρέσει Νεστο-
ρίου θεοπλάκων ἡμετέρων ἁγίου
Πάπα Αλεξανδρείας Κυρίλλου,
ἀρεπτόντων τὴν τοιαύτην αἵρεσιν.

De vita & hæresi Nestorii : de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriz Cyrillus,
hujusmodi hæresin evertit.

Τόμος ἑννάτης.

Tomus nonus.

γῆσι τῶν καὶ τὸν Εὐτυχή καὶ
υἱὸν αἰρέσεως. καὶ ὅτι τῇ καὶ
ἡ Εὐτυχὴ συγκροτηθεὶς
τετάρτης συνόδου. εἶτα περὶ
ἡ λαμβανόμενων τῷ Διοσκορίῳ,
ἐπιάρχῃ τῇ Αλεξανδρείας,
ἐθάρσυνε τὴν Εὐτυχήν ὡς ὁμό-
περὶ τῶν αἰρέσεων, * εἰς αὐ-
τὴν ἐθάρσυναν, ἀπεκρινόμενος ἐ-
κκαίνων. ἐν ταύτῃ τῇ
καὶ περὶ τῶν λεγομένων
ἐλόντων τινὰ, καὶ μὲν ἰωάννη
μαθητῇ τῷ λεγομένῳ φιλοπόνῳ.
πολλὰ προβλήματά τινὰ τῶν Μο-
νιτῶν, καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίρρη-
σις. καὶ ἐφεξῆς ἡ ἐπιστολὴ τῇ
τῷ ἁγίῳ Πάπα Ῥώ-
μῃ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν τετάρ-
την.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
te sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Dio-
scoro Patriarchæ Alexandrino
patrocinebantur, qui cum Euty-
che, utpote eorundem hæresium
assertor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacrino-
menos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum : & ad
hæc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Τόμος δέκατος.

Tomus decimus.

ἡ τῇ πέμπτῃ συνόδῳ, ἥτις τὴν
τὴν συνόδον ἐκύρωσε καὶ ἐκράτει,
ἐθάρσυνε ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Ἰουστι-
νιανοῦ.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & as-
seruit, quæque imperante Justini-
ano.

pro ἑως αὐ.

Libri 5ti Pars Altera

ναν. ἐν ᾗ ἡ διγύσει τ' ἰοιού-
της συνόδου, καὶ ὅπως συν-
εβλήθη, ἐμφέρειται ἡ αἵρεσις τῶν
Μονοφυσίων, ἐν μέρει ᾗ καὶ τῶν
Νεστοριανῶν. ἔκτοίς ψηφισμοῖς Ἐπι-
φάνιος πατριάρχης Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ τ' ἐνδημούσης συνόδου
καὶ Σεβήρου καὶ Ζωόρα καὶ Πέτρου
τῶν Μονοφυσίων. ἑτέρα ψηφισμοῖς
Μηνᾶ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ
Ἀνθίμου μητροπολίτου Τραπεζούντης
Μονοφυσίταις ὅλῃ. ἑτέρα ψηφισμοῖς
αὐτοῦ πατριάρχης καὶ αἰρετικῆ καὶ αὐτοῦ
Ἀνθίμου. ἔκτοίς Διάδοχος Ἰσχυριανῶν
βασιλέως καὶ Ἀνθίμου, Σεβήρου,
Πέτρου, καὶ Ζωόρα. ἐπιστολὴ Ἰω-
άννου ὑποσολύμενου καὶ τῶν ὑπ' αὐ-
τὸν ἐπισκόπων δεχομένη τὰ καὶ
Σεβήρου ψηφισθέντα. καὶ μετὰ ταῦ-
τα χρήσεις Διάδοχοι τῶν ἁγίων, καὶ
τῶν Μονοφυσίων.

Τόμος ἐνδέκατος καὶ Τριθ-
εῖων.

Τόμος δωδέκατος καὶ τῶν Ἀφ-
θάρτοδοκῶν.

Τόμος τρισκαίδεκατος καὶ Θεο-
πασχῶν.

Τόμος ιδ'. καὶ τῶν Ἀγνοητῶν,
ἐν ᾗ μετὰ τὰς χρήσεις τῶν ἁγίων,
καὶ ἄλλα θινὰ εἰς ἀναίρεσιν τ' ἰοι-
ούτης αἵρεσεως ἐκ νέου προστίθεται
παρ' ἡμῶν.

coacta est. In narratione autem
de illa Synodo, & quomodo col-
lecta fuerit, inferitur hæresis Mo-
nophysitarum, atque etiam ex
parte Nestorianorum. Deinceps
decretum Epiphaniæ Patriarchæ
Constantinopolitani, & Synodi
ibidem congregatæ contra Seve-
rum, Zooram & Petrum Mono-
physitas. Alterum decretum Me-
na Patriarchæ Constantinopoli-
tani contra eosdem. Anathema-
tismi Anthimi Metropolitæ Tra-
pezuntini, qui Monophysitas erant.
Alterum decretum ejusdem Pa-
triarchæ, quo damnabatur Anthi-
mus: post hæc constitutio Justinia-
ni Imperatoris contra Anthi-
mum, Severum, Petrum, & Zoo-
ram. Epistola Joannis Jerosolymi-
tani & Episcoporum, qui sub ipso
erant, quæ decreta contra Seve-
rum recipiuntur. Demum loca
varia sanctorum Patrum contra
Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tri-
theitas.

Tomus duodecimus contra
Aphthartodocetas.

Tomus decimus-tertius contra
Theopaschitas.

Tomus decimus-quartus con-
tra Agnoitas: ubi post loca sancto-
rum Patrum, alia quædam ad hæ-
jusmodi hæresim subvertendam
a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμος

Τόμ. 16. ὡς τ' ἑκτης σωυ-
δα, ἥτις σωίση ἐπὶ τ' βασιλείας
Κωνσταντίνου τ' Πατριάρχου εἰς ἀνά-
στησι τ' τῶν Μονοθελητῶν αἰρέ-
σεως.

Τίμη 15. διὰ τῶν ἐκονομά-
χων αἰρέσεως.

Τόμ. 17. πρὸς τὴν αἵρέσεως τῶν
 Ἀρμενίων, ἥτις τοῖς Μονοφυσίταις
 σιμώπιστα· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ προόι-
 μιον ἡμέτερον, καὶ τινὲς λύσεις πρὸς
 αἰ. θεσεως τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε
 γράμμα δὲ βασιλέως κύριε Μα-
 τθαῖ πρὸς τὸν καθολικὸν τὸν Ἀρ-
 μενίας. Διάλεξις πρὸς τὸν αὐτὸν Κα-
 θολικὸν * Θρησκ. τιν. ἐξαποσό-
 λυ δὲ αὐτῷ βασιλέως εἰς Ἀρμε-
 νίαν σαλύν. ἔπειτα χρήσεις διὰ
 Φοροὶ αἰγίων καὶ τὴν αὐτῆς αἵρέ-
 σεως. ἔτα συλλογιστικά τῶν καφά-
 θου καὶ τὴν αὐτῆς αἵρέσεως συλλο-
 γαὶ παρ' ἡμῶν.

Τέμ⁹ ἢ. μὲ τῶν Παυλικια-
νῶν.

Τὸ ἀγίον Βασιλεῖον καὶ τὸ ἀγίον Γρη-
γορίου Νύκτου, πρὸς τὸ βαπτίσματι.

Τὴ αὐτῇ Νύσσης πρὶ τῆς μετα-
λήψεως ἔ' διαολικῆ σώματι καὶ
ὑμῶν.

τόμος 19, κτ βεγομίλων.

Tomus decimus-qvintus , de
fexta Synodo, Qvz congregata
fuit imperante Constantino Pogo-
nato , ad destruendam hazrelim
Monothelitarum.

Tomus decimus-sextus, de Iconomachorum hæresi.

Tomus decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniz. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eandem hæresim. Denique capita quædam syllogistica à nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Tomus decimus octavus, contra Paulicianos.

**Sancti Basilii & sancti Gregorij
Nysseni de Baptismate.**

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sangvinis.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

Hhh 2

Τόμ. 6

* De hoc dictum supra p. 393.

* **Θιωριανδ.**

Τόμ. κ'. πρὸς τὴν θρησκείαν
τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τὴν τάξιν
τῆς γινόμενης ἐπὶ τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐκ
τῶν Σαρρακηνῶν εἰς τὴν καθαρὰν καὶ
ἀμώμητον πίστιν ἡμῶν.

Τόμ. κα'. πρὸς τὸ Πνεῦμα
καὶ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις
ἀπόφοροι.

Τόμ. κβ'. περὶ τῶν ἀζύμων.

Τόμ. κγ'. ἐν ᾧ σύνοψις τῶν
κινήσεων δογμάτων ἐπὶ τῇ βα-
σιλείᾳ κυρῆς Ἀλεξίᾳ τῇ Κομνη-
νοῦ.

Τόμ. κδ'. περὶ τῶν δόγμα-
των, * σὺ εἰς ὃ προσφέρων καὶ προσ-
φερόμενος καὶ προσδεχόμενος, λα-
ληθείη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ κυρῆς Μα-
νὴλ τῇ Κομνηνῇ.

Τόμ. κε'. περὶ τῶν δόγμα-
των, ὁ παῖς μου μείζων μου εἶναι, ἀνα-
φύει ἐπὶ τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ.
Ζήτην τὴν λεγομένην συγγραφήν ἐν-
θὺς μὲν τὴν κύρωσιν τῶν τοιούτων
δόγμα-
των ὡς μὴ ἐπίπαν ἀρεσκομένην. ἐν ᾗ
ἡ συγγραφή χρήσεις ἔχουσαν πάν-
των τῶν ἀγίων ἐμφερήσασθαι. περὶ ᾧ

Tomus vigesimus, de cultu A-
garenorum, & de constitutione
circa Saracenos, quæ ad puram &
immaculatam fidem nostram
convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de
Spiritu contra Latinos, ubi loci
multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de
Azymis.

Tomus Vigesimus-tertius, in
quo synopsis dogmatum, quæ sub
Imperatore Alexio Comnenomo-
ta & exorta sunt.

Tomus vigesimus-quartus, de
illo dogmate, Tu es offerens & obla-
tus & accipiens, * quod sub Impera-
tore Domino Manuele Comneno
prolatum est.

Tomus vigesimus-quinthus, de
dogmate illo, Pater meus maior
me est, ** quod sub eodem Im-
peratore exortum est. Quæ
ipsum tractatum statim post
huius dogmatis confirmationem,
quam quidam dicebant, non o-
mnino placere: in quo tractatu se-
re omnium Sanctorum loca asse-

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi.
Sed præterea Clariss. Caveus notat in Codice Colbertino 4753. extare
τὰ ὑπὸ τῇ Μωάμεδ νομοθετηθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς βιβλίου, καλεωμένης Κα-
καὶ χωνιάτα ἀντίρρησεις, quod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ
existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. 3.
pag. 137. Allatum ad excerpta Rhetorum præfatione, & lib. de processione Spi-
ritus S. p. 583. seq.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum nota vide Cinnamum lib. VI. Hist.
pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ τέλει καὶ συλλογιστικά τινα κε-
φαλαία, περὶ ἧς μὴ δὲν τὸν Χριστὸν
τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ τὸν ἕνα κύ-
ριον καὶ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲν τὴν
ἐνανθρώπησιν ἐλάττωσα ἡ πατρὸς
λέγου ὡς σαρκοφόρον. ἡμεῖς γὰρ ταῦ-
τα ἔχοντες. (Ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα
ἐνρηκῶς προσέθηκα μὲν τὴν κατὰ
χρὴν τὴν τρίτην τόμῳ τῇ παλαιᾷ
βίβλιν.

Τόμῳ κς'. περὶ τῆς δόγματι
τῆς Θεοῦ τῆς Μωάμετ. τῆς λαλῆσιν
ἐπὶ τῆ αὐτῆς βασιλείας.

Τόμῳ κς'. περὶ τῆς δόγματι
τῶν θείων μυστηρίων καὶ κυριότητι
τῆς βασιλείας τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου
καὶ Κομνηνῆς, καὶ καὶ κυριότητι
αὐθάρτα λέγουσιν ταῦτα καὶ μὴ
φθαρτά.

Nicetæ Choniataz Historiam Barbaro Græcam ex Codice Regio
laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis et æstatis*,
qva Hyems præfertur, extat in Bibl Bodlejana, Codice Baroccia-
no 131. Incipit: παλαιότε. Nicetæ Choniataz *de azytiis* memorat
Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus quem laudat, & à quo
ex sacro baptismo susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man.
Comæno lib. VII. cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Quesnellus ad Leonem Ma-
zum p. 903. edit. primæ. Sed quandoquidem Allatii diatriba de Ni-
ceta intercudit, age quos in schedis meis reperio, literarum ordine
Nicetas hoc loco referam.

Hhh 3

Alii

*** num Anathemate devenendus esset, quod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nicetæ
Manuel Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenicæ pag. 86. 133. seq. Ve-
delium de prudentia Vez. Ecclesiæ pag. 216. seq. Allatium de Consensu p. 656.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3. cap. 3. & Mich. de Quoniam ad Depositionem
T. 1. p. 653.

runtur. In fine vero capita quæ-
dam syllogistica, quod non oportet
Christum, qui est una hypostasis,
unusque Dominus & Filius Dei,
etiam post Incarnationem
minorem Patre dicere, utpote carnem
ferentem. Nos enim hæc
non reperimus. Et altera manu: At
ego cum reperissem, post initium
terti Tomi hujusce Libri adjeci.

Tomus vigesimus-secundus, de
dogmate Dei Mahometh, ***
quod eodem imperante exposi-
tum fuit.

Tomus vigesimus-septimus, de
dogmate divinorum mysterio-
rum, † excitato sub Imperio Alexii
Comneni Angeli, qui & decrevit
hæc, incorruptibilia, non autem
corruptibilia, dici oportere.

Alii Nicetæ.

Nicetas *Archidiaconus*. Vide infra, Nicetas *Thessalonicensis*.

Nicetas *Byzantinus*, *Philosophus* (h. e. ut Caveo videtur *Monachus* circa A. C. 1120.) scripsit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniz Regem (ejuſque *Epistolam & σύστημα περί Χριστῶ* quod p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qvi Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. i. p. 663. 754. Rex quidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à *λογομαχία* abeſſe videatur.

Nicetas *Chartophylax*. Vide infra Nicænus & *Thessalonicenſis*.

Nicetas *Chirurgus*, ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qua dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confessor*. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſteriſti Monachi Orat. funebrium *εις τὸν ἁγίον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν*.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropolis Græcenſis*, lege *Elias*.

Nicetas *Dacianus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſupplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aquilejæ vel ut Marcianæ in antiquiſſ. Codice reperit Romanæ civitatis *Episcopus*, occultus nempe, qualis Macrobius de quo Gennadius cap. 6.

De Nicetæ *Dacorum* *Episcopo* poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. i. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Nicetæ Dacorum Episcopi*, de quo ſape *Papirius Nolanus* & *Martyrolog. Rom* ad diem 7. Januarii, *tractatum duo*, *primus* de vigiliis ſervorum DEI, *alter* de bono *Psalmodiz.*, & *Codd. Vaticanis* & *Bibl. S. Maximi Taurinenſis*.

Nicetæ

* Hujus eſſe putant viri docti *Epistolam ad Virginem lapſam*, quæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodit. Forte etiam Nicetæ legendum eſt pro Nicetæ vel etiam Nicetæ *Dacorum Episcopus* intelligendus in *Clariff. Monacho* ni *Diacti* *Episcopo* p. 24. ubi in *Epistola* *Henrici Clerici Pompoſiani Monasterii* *Episcopi* A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii quædam, Nicetæ *Episcopi* *Scriptura* *notum* *ſed* *1.* Ejusdem *de Spiritu S. putat* *16. 1.* Ejusdem *de* *discretis* *conſolationibus* *Dominæ* *noſtre* *Jeſu* *Chriſti*

Nicetas *Dabryrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas *David*, * Philosophus (Labbeo natione *Paphlago*, ab Allatio *Dabyrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paullo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarcha* CPol. A. C. 878. defuncti, quam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiz suae laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Graece cum sua versione edidit *Matthaeus Raderus* Ingolstadt. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum quibus etiam in Tomis Conciliorum saepius prodit, Colon. 1618. Tomo III. part. I. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysofomo narrans quendam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait ea se reperisse *ἐν ἀποκρυφῇ ἱστορίᾳ Νικήτα Φιλοσόφου, ἢ καὶ Δαβὶδ, ἢ Ἀποκρυφῇ Νικητα Davidis, Philosophi Historia*,

S. Barbara laudationem Jo. Damasceno tributam inter Nicetae orationes reperit Combefisius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre quam Damascenum putat. Idem plures Nicetae *Rhetoricae Orationes* edidit latine in Bibl. Concionatoria, Graece & Latine in Auctario Bibl. Patrum atque alibi, de quibus Caveus.

Nicetae Episcopi Paphlagoniae *encomium in Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetae Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum *τὸν μαρτυρὸν καὶ θαυματουργὸν* pag. 102. Idem longe plures *Nicetae Rhetoris* quem cum Paphlagoniae Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut in *Panteleemonem* (al. *Panteleonem*) Martyrem: in SS. Martyres *Cerycum & Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina & Hymni* (Man. Moschopuli commentata Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin-

* Cum hoc Davide Koenigius in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qui de *hæresi Parlatami & Acindyni* scripsit, de quo Caveus parte altera Hist. literariz scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qui Graece scripsit quaestiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis Categorias & quinque voces Porphyrii, quæ MSS. Gesnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. I. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 261.

Vindobonensi. Nicetæ Paphlagonis scholia in *tetrasticha* S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in *glosario* Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam *Hephalensem*, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd. MSS. Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Psellis §. 12. seq.

Nicetas Magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconus & Magister seu Doctor, hinc Archiepiscopus Serron sive Serrarum in Macedonia prima, & denique *Heraclea* Ponti in Thracia Metropolitæ, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Episcopi, cujus ad eum Epistolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, quemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite quod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonensis Codicibus integriora habentur *responsa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Episcopum quendam Constantinum, quæ Græce & Latine existant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Nesselium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Thessalonicensis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sec. IX. ad quem Theodori Studitæ Epistola. Alius Monachus in Aca-
pniotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qui scripsit dialogi more disputationem de controversiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Thessalonicæ à Basilio Achrideno Archiep. Thessalonicensi, & Henrico Archiep. Beneventano. Existat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: *Μανηλ τῷ ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ πιστῷ βασιλεύοντι, καὶ Αυτοκράτορι Γερμανίων, τῷ Κομνηνῷ καὶ Πατριάρχῳ ῥήτις Διόγοντις ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, ἐκείνης αἰτῆς ἐξ Ἰταλίας Ἐπισκοπῆς Βασίλειου, ἀρετῇ καὶ λόγῳ κεκοσμημένῳ.*

Nicetas *Mundanus* sive *Μυρνανός* Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Mytileneus*, vide Thessalonicensis.

Nicetas Chartophylax *Nicannus*, de causis ob quas à CPolitana Ecclesia Romana divisa est, citatur ab Allatio de consensu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum quartum schisma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 17, & in Bibl. Regis Galliarum Cod. 1334. hoc titulo: *Κατὰ πρός τοις κα-
ροῖς, καὶ ἀπὸ πρὸς αἰτιάματι ἐχθροῦ ἀφ' ἡμῶν ἢ τῶν Γερμανῶν
ἐκκλησία.*

Nice-

icetas Paphlago, Nicetas *Paplagonia* Episcopus. Vide supra, Nicetas David.

icetas Patriarcha CPol. Vide Dalmata & Mundanus.

icetas Peñonatus five Sterno, (συνδατός) presbyter & Monasterii Studiensis quod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum Christi 1053. de cujus scriptis consulenda quæ observavit Clariss. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocrisiariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicque ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invektivam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translata Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

icetas Prothopascharius & Drungarius Nauticæ classis, qui scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

icetas Pythagoreus. Vide infra, Syracusanus.

icetas Rhetor quem audivit Seneca pater svaforia 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svaforia 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

icetas Sacerdos, & ipse *Rhetor* quem Romæ auditum à se & Quintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

icetas Rhetor, vide supra, in Nicetas David.

icetas Scutariota, cujus *Homilia* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniata thesaurum supra dicere me memini. Nicetæ Scutariotæ *Epistola & de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

Nicetas *Seidus*, Latinorum adversarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contra Hottingerum pag. 591. & de consensu pag. 209. 211. 214. 476. 535. IIII. seq. Theodori Prodrumi æqualem fuisse, hoc est circa sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas *Serron*, supra, Heracleensis.

Nicetas *Smyrneus*, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. I. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & quod adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratrem Dalces cuius mentio in Martyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. I. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas *Sterbatus*, & Nicetas *Studita*, vide supra, Pectoratus.

Nicetas *Syracusanus* Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat. I. καίτης, Latinitio VIII. 15. καέτας, Plutarcho III. 9. de placitis οικήτης.

Nicetas Maroniz Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylææ magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliz Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos si x de processu spiritus S. λόγος 5. πρὸς διάλογον ἐχρηματισμένους πρὸς τὸ ἐκπερίσειας τοῦ ἁγίου Πνεύματος*. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus I. Φέρε δὴ ὦ Λατῖνε τὸ ἐριστικὸν καὶ φιλονεικόν. 2. Απηνανγίλω μὲν ἑναγχῶς ὦ Γραικὲ πολλὰ ἄτοπα. 3. Επὶ ταυτηνὴν ἀρχὴν καὶ αὐθις τιθέμεθα. 4. Φέρε δὴ νῦν ἰδομεν ὦ Λατῖνε καὶ εἰ τι νῦν. 5. Λατῖνε εἰ σοὶ λόγος εἴτερος ὦ Λατῖνε τῶ δόγματι, τράσον. 6. ταῦτα δὴ φημι καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ τίνας. Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum

anno-

annotat. Idem ex dialogo sexto infigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. seq. Nicetæ Archidiaconi & Char-
tophylacis CPol. anathematismi XI. contra * Jo. Italum
Philosophum, Mich. Pselli discipulum MSti in Bibl. Vindobo-
nensi. Vide Lambecium III. p. 165. seq. & Allatium de consen-
su II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exstare & in Græca Eccle-
sia, Dominica Orthodoxiz recitari notat. *Expositionem Canonum*
sive Hymnorum S. Joannis Damasceni MSt. in Bibl. Vindobonensi
memorat Lambecius III pag. 39. *De miraculis S. Demetrii Marty-*
ris MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Responsa Ca-*
nonica ad interrogata Basilii Cappadocis Monachi, Græ-
ce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345
atque iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archi-
Episcopus Theffalonicensis antiquior circa A. C. 1133. Vide
Montfauconi Palzographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum quorundam quoniam Nicetæ
Choniatae Historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parisiensis.

Aron Isacius latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam
excoecatus, linguaque exsecta *ibid.*

Abgarum Christi literæ 223.

Aspicius canis 260. fabula de culice qui post leonem oppugnatum,
araneæ filo implicitus omnem gloriam amisit 317. de leone
sub asini pelle 41.

Areus *Θαυματοποιός* Icarum more misere cadens 78.

Alemannorum in terram sanctam expeditio sub Conrado Imp. 41. seq.

Alemanni perinde ut Armenii imaginum cultum respuunt, &
azymis utuntur in S. Cæna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῆς καὶ τὰ τῆς πάντ' ἐμὰ. 309. ἡ δ' Ἀλεξάνδρου
Φασι τὰ ἐπὶ πάντ' ἀπρόσκοπα 393. ejus pectus hispidum 231.

Antiochus Contostephanus Astrologus 293.

I i i 2

Ale-

* Fallitur Lambecius, qui per Joannem illum intelligit Philoponum.

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis ceremoniis initia-
tur, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de
mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysope 41.

Andronicus Comnenus βαρβαρεύεται χρόνιος αὐτὸν βαρβαροὶς 200.
eruditorum fautor, sed disputationibus de religione insensus
212. oraculum engastrimythi & hydromantz adit, & sinistra
prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Im-
peratorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nomi-
nis successoris. 172. ejus beneficia. 167. literæ ejus Beller-
ophonæ, Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo
judicium. 164. jam interficiendi qverelæ. 214. vox κύρι-
ελέησον, & ἵνα τί κάλαμον συντετριμμένον προσπιλάσῃ. 225. sta-
tua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippus,
lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufrago-
rum spoliatores 209. Ejus iusjurandum Manueli Comneni ad-
tum. 149. divinarum literarum peritus, & qui Pauli Epistolam
subinde in ore haberet. 149. atque ex illis Epistolas suas orna-
ret 226. Præfagia Imperium ei portendentia 163. & interi-
tum 226. seq. Incestus fratris & sororis uterinq; nuptias a Con-
cilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. οἱ τῶν τελευτηφάρον καὶ
τάρχων Βυζαντινῶν ὡς τῶν Φασιν Ἰγκλίνης 267.

Anna Comnena Cæsariſſa 4. ejus eruditio & indignatio contra ma-
ritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis
promptum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilochi dictum εἰς ὑπερον πόρτης πολλὰ καὶ μεταρρυσιαδαὶ τὰ χροῖα
πῶν συλλεγόντα μακρῶ 150.

Asanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusque velut ad Ly-
dium lapidem exigendam 299.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicatur 63. seq. contem-
natur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 214.
Manuel Comnenus τῶν ἀστρολογιστῶν dicta consulit. 64. & pro
oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de
Alexio nato consulti 110. vix vident quæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Constantinus Astrologorum princeps *λατρίλας* scrupulum minutissimum forte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Cephus Balsamon 39.

Theodorus Balsamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, *ὁπὲρ τὰς τότε πάντας ὁν νομοταβίας*, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol deluditur 259. seq.

Silacius vates, Pythonis spiritu futura przsagiens, ad quem velut ad Amphiarai & Hammonis oraculum populus confuebat 287.

Cephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.

Silius Bulgaroëtonus 239.

Silius Camaterus. vide Camaterus.

Silius Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia & militari erudit 237. 238.

Silius *Τζιζλάκης*, chartularius 34. 67. Basilus *Τζιζίνδης* 82. Basilus *Τριψυχός* 89. Basilus Chozas 270. Batatzes 279. 286. 314.

Herophontis statua, Pegaso insidentis 414.

Cephorus Bryennius Annz Comnenz maritus eruditus & eloquens 4. 7. 8. Orestiadæ Macedoniæ civitate oriundus. 5.

Cæsar semper favit fortuna 393.

Ichas vates 304. ex Homero.

Silius Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumque quæ Andronicus vellet. 169.

Egorius Camaterus e scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.

Ioannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei przfectus, postea Bulgariz Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. seq. 407. ejus *κατηχητικὸν λόγιον* 332.

Constitutiones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus secularibus se immiscere 164. 316. *ἡτοιμασθὲν πυκτῶν* in quo anathema adversus DEUM Muhamedis 128. 141. illud ipsum respicitur quod Sylburgius in Saracenicis edidit.

Adfii ad nutum principum suorum quidlibet audentes & de rupe se precipitantes 253. 341.

Idæica fornax, naphthâ incensa 200.

- Chalibures Mimūs Isaacō Angelo gratus 282.
 Christi ad Abgarum literæ 223. *ὁ ἐν τῇ χαλκίᾳ πύλῃ* Monaste-
 rium *χειρὶ φιλανθρώπων* ab Imp. Alexio Comneno conditum. 6.
 sepulchrum 26. sepulchralis 144. imago per quam docuit
 cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines Christi & sanctorum
 tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad con-
 ciendam plebem 153. festum Ascensionis 189. imagines terræ
 allatæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.
 Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.
 Chrysostomi loca de sacra Evcharistia, 333. Chrysostomo comparatus
 Theodosius Patriarcha 163.
 Chumnus Chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.
 Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48
 Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.
 Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.
 Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum
 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno equi, alterum galeæ
 infixit 284.
 Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Prin-
 ceptus 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus
 Thessalonicensis 317. laeva templum, dextra palatium tenens
 id. dejectus 318.
 Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatus
 247. 248.
 Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.
 Constantinopolitanæ plebis icon. 152.
 Cosmas Attici, Patriarchæ (vaticinium 63. ejus execrationi or-
 bitatem suam Manuel C. nenus acceptam refert 55. crimini
 dati si q. cum Nephro *ἐπέφερε* 54.
 Crux præ *ἐκ λυχνίτι* *ἐμνή*, 20. Crucis particula 284
 Evangelis obviam euntes hosti *ἐκ*
 igne crucis munit Isaacius Angeli
 imp. 289.
 Cyrillus *ἐκ τῆς ἐκκλησίας* 333. ejus secundo Evcharistia *ἐκ*
 David *ὁ φιλάδης* 70.
 Demetrii Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonica

197. Infra, Theodorus. fraus dæmoniaco se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 228.
 Demetrius Poliorcetes Lamiz amore infaniens 223.
 iogenes Romanus, Imperator 20. 124.
 Diomedis monasterium 172.
 ositheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitaneus 260. utraqve sede excidit. ibid. falsus vates 259. 261.
 ias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum significationibus consulens 137.
 gastrimythi 143. 217. 258.
 aculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.
 imethei mos, ὃ τὸ μέλαν ἢ κ. π. τὸ δὲ μεταμέλει. 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.
 hori monasterium 226.
 istolz sagittis alligatz & cum illis transmissæ 89. 185.
 uditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.
 Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.
 docia, Alexii Angeli Comneni filia 343.
 ergetz Monasterium 351.
 mathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.
 phrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vespis dedita divinationibus 355.
 stathius Dyrrhachii Episcopus 137.
 stathii Theffalonicensis Archi Episcopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium. 197. 198.
 stratus Macedo 15. seq.
 thymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.
 tychii locus de Evcharistia 333.
 dus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.
 mci tantum metuunt ne cælum ruat. 378. Franci qvj. olim Flaminii 355.
 orgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPol. 201.
 Geor-

- Georgii Martyris festum 323.
 Γομνοὶ insulætes αἱ τῇ συνόσιν ὑπὲρ φιλοῦργοι.
 Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites
 ejus sententia in insidiatores Andronici 215. 216.
 Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.
 Hamaxobii Scythæ 11.
 Hannonis Carthaginienfis factus & aves emissæ quæ illum DEUM
 canerent 267.
 Herostratus qui templum Dianæ Ephesiz incendit 373.
 Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (ἐῖς) 187. Templarii.
 Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus (corum) 371. ejus dictum, optimam corporis habitudinem
 periculofam 317.
 Historiz laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus
 decet 3.
 Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 328.
 in Odyssæa 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Hom-
 cus 165.
 Iambi in Andronicum Comnenum 227.
 Ibancus Ἰβανός pro Johanne, Blanchorum lingua dicitur. 301.
 Imaginum cultum æque rejiciunt Alemanni & Armenii 257.
 Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. com-
 catz, cum SS. reliquiis in fœda loca abjectis 368. pro f
 & scabellis adhibitz 383.
 Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris.
 Imagines CHRISTI & sanctorum ex musivo opere 270.
 Imperatoriz literæ ἐνθροῦσμάτω, σφραγίδι τε χρυσῇ καὶ σιμῇ
 ματι, ἔμπροσθεν κόγχης ἀναδεδυμένη αἵματι 34. 92. 115. 1
 280. 341. 387.
 Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocu-
 βασιλεὺς colore subscripsit verbum ἐνθρόνισαν 150.
 Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 11.
 umphus de Persarmeniis 13. morituri Oratio. 28. elegi
 31. à bello cum Christianis gerendo abhorret 26.
 Joannes Ducas 63.
 Joannis Theologi xdes, cognomento ἀἰρετικὸς 153.

- suz simulacrum Solem, stare iubentis 414.
 Irenae templum à Marciano Imp. conditum 134.
 iaci Angeli breve Epistolium ad *Μεγαλοπολίτας* sive CPolitanos 221.
 cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alteris ori-
 tur 190. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astro-
 logiz fautor 342. 358. *λόγια ἔορμας σωσθείς* 357. tanquam
 ex tripode 239. d. in Græco: præsagio de longitudine & felici-
 tate Imperii sui temere credit 268. 277. monetam adulterat. 284.
 Medicos quod nihil quam purgationes prescribere scirent,
 perstringit 321.
 ratum per sepulchrum Christi, 106. 380. per Evangelia 31. 50. 335.
 369. per sacram Evcharistiam 175. per caput Imperatoris 87.
 per senectutem suam jurat Andronicus 215.
 tini crudes in victos 193. seq. Infra, Turcz. *Λαίλική κέρυξ*,
 fastus Latinus 26. Latinorum *παρικραση πίστεως* 348.
 20 Styppiota (ὁ Στυππῆς) Patriarcha CPol. 36.
 20 Monasteriota 239. *σώμα τ' συγκλήτης* dictus 201.
 20 tius patriarcha Hierosol. 259.
 20 tius monachus, Patriarcha CPol. 259.
 20 padii Episcopus ab Andronico excæcatus 186.
 20 tici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.
 20 simachi (an Lyssippi) Hercules 335.
 20 *ἡ ἀνδρῶν* & *καλχημῆς Μάκρων* 154. 155. Wolf. ex *Μαυρονίς*,
 ubi *Catechumeni* insitiuntur. *ἡ ἰσὶ καλχημῆρια* 294.
 20 ga in patriarchico confidens folio & in templo cantans saltans-
 que 368.
 20 pice artes 94. Magiz in simulatus exurit 165.
 20 homedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non di-
 cendum 139. 141.
 20 malus scriba ab Andronico combussus 200.
 20 nganiz *Μαγγάνων* domus Martyri sacra 283.
 20 muelis Comneni imperium prædictum 30. literz binz ad Cle-
 rum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dictariis.
 121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an-
 Kkk CHri-

- CHRISTUS sit simul offerens & qui offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Maria Θεομήτορ 6. imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta: xdes Tamiathi 106.
- Imago Mariae Hodegetriae 243. templum παντάναος Θεομήτορ 281. Mariae imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
- Martyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHRISTUS miraculis remuneratur 197. ~~Quidam~~
- Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropulii somnium 124.
- Menandri versus in Byzantium ebriositatem 251.
- Michaelis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoliantis templum 154. 155.
- Michael Italicus, Archiepiscopus Philippopolitans 42.
- Michael Agineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus predictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cesit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
- Michael, Nicetæ Choniatae frater, Archiep. Atheniensis 390. 391.
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus εν γραμμα πειτών δειών μυστηρίων composuit 97.
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervæ imago, ut Occidentalium fœtricis, à plebe comminuta 459.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 239. 244.
- Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentationis in vectiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμύται, stelitæ. 240. eorum μέλαν αμφοῖν 94. ἡ δὲ χεὶρ τριβάντων. 272.
- Monii Martyris templum 379.
- Morotheodorus 255.
- Moses ταυρόκεαν five capus bubulum per ebrietatem confictum comminuens 226.
- Musurium, Σελτανικόν γραμμα, Sultani literæ quarum auctoritas milites conscribere licebat 269.

Iephon Monachus 54.

Iernatere Monasterium muliebre, ἡ Νηματορείας 315.

Iicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.

Iicephorus χαλδῶν 51. Nicophorus spado 204.

Iicephori Phocz sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Commeno renovata 135. patina porphyretica. 75. eum Joannes Zimistes sporta attractus noctui oppressit 85.

Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate praeclitus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismo susceptus est. 142. Ejus de Alexio Commeno praeclagium. ibid.

Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. quomodo capta urbe CPoli à Latinis; fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybrix cum familia substitit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χῆνας memorat 256. 270. 410. πόλιν ἰουδαίμονα καὶ μεγάλην, πάλαι ᾗς Παλασῶς (leg. Κολοσῶς) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμμάς 254. Philippopolitanz regionis ἀρχὴ & ἀπογραφὴ ipsi commissa 257. ab Alexio Murtzuffo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella quibus non vincunt Graeci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus praeclagium 378. de Manuele Commeno 141. expostulatio quod bonis viris mala per malos fiant 74. quod Turci Christianorum occupent regiones 76. quod Imperium traditum indignis 322. seq. quod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370. seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athendarum Archi Episcopo 390. seq. ἦσαν ἀπὸ πάσης σοφίας, καὶ πανταίαν μάθῃσιν λογικὴν ἐπὶ 391.

Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.

Nicolaus Archi Episcopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicenus. 184.

Gregorii Nysseni verba de Eucharistia afferuntur 333. b. ὡς ὑδὲν ἔτερόν ἐστιν ἢ ἐκείνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

- CHristus sit simul offerens & qui offertur 137
 gos 143. de dicto Paternus est me 138.
 non execrando 139. seq. in agone habitum
 Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Maria *Θεομήτορ* & imago à CPolitanis Impera
 103. 364. & triumpho 13. circumducta xdes
 Imago Mariae Hodegetrix 243. templum *πραν*
 281. Mariae imagines singulari devotione
 lus 284. seq. 289.
- Martyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHristus miraculis remuneratur
 Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropuli somnium 124.
- Menandri versus in Byzantium ebriositatem 25
- Michaelis Archangeli templum in portu 283. ali
 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
- Michael Italicus, Archiepiscopus Philippopolita
- Michael Aegineta, Patriarcha CPol. 36. 161.
 elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in
 diit. ibid.
- Michael, Nicetiz Choniataz frater, Archiep. Athe
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. M
γραμμα πρὸς τῶν θεῶν μαθητῶν composuit 9
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervae imago, ut Occidentalium faultrix,
 ta 459.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germ
- Monachi barba & titulo tenus, 135. 324. in mona
 vectiva 357. Monachi *γυμνόποδες, χαμύνηται*
μέλαν ἄμφιον 94. *τὸ κτ' χρὴς τὸν τριβάνιον.* 273
- Monii Martyris templum 379.
- Morotheodorus 255.
- Moses *ταυροκράνων* five *caput bubulum* per ebrietat
 minuens 226.
- Musurium, *Σελτανικὸν γράμμα*, Sultani literaz
 milites conscribere licebat 269.

224. firenius cantus. ibid. μυρμιδόνων μῦθος 230. Mustelam
 sebum prodidit 387. ἰππασθαι καὶ πῆγασθαι, pegasi instar 148. ὡς
 ψιλότερος 224. pistillo nudiores 49. 399. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 135. Tantalii laxum 169. Tantalea sitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 fii 39. pecuniam. τὴν τῶν πραγμάτων ἀρίστην τῶν τῶν αἰμάτων κατὰ νό-
 ρατος 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι 54. δοσαν ἀνταπῶν ἢ τῶν ἄδων ἐπικυ-
 λῶσθαι 55. εἰρήνης ὁ πόλεμος πρῶτον seqvestet pacis bellum 60.
 αἰὲς ἐρμῆκος ὁμῶς καὶ ἀρσῆκος 63. Φίλοι τὸ ἀρχαῖον ἐξομῶσθαι τῷ
 ἀρχόντι 69. Ἡράκλειος σκύφος 75. θηρικλῆα χρυσία 79. cha-
 mæleonem perjorum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalz serviens Hercules 91. Persei præstigit 94. παντοῦ ἀπαι-
 τοῦσθαι ἀπαικωτέρως κυβεῖ 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κυλάς κλαυθμώνος καὶ τερμῶν ἔδω 121. Phaëton. pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6.
 151. ut equus cursor flagellis concitatus 158. leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπτης 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia cœna 171.
 aquilæ senium, corydali juvenia 175. τῇ νέεσθαι εἰς ἄδω κλη-
 ρύμεσθαι πλάσσειν 180. à providentia ex libro vitæ deletus.
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 καὶ Saturno annosior 2. 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telchinum 200. insanus Cambyfes, crudelis Tarqui-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitum mactatores Tauroscy-
 κῆς 200. chimærx instar juncta inter se pugnancia 204. Bac-
 chi instar τὰς Θυάδας, Σοβάδας, Μανάδας, Βάκχας ducentis. 206.
 τὴν αὐτὴν ἐμβρυήματα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compescit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolæus hydram Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopus more carnem & sanguinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλθαι σιγήσας 221. senex σαρδαι-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obturanti canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hecloreus 16. λῆξι μακροῖ 17. ὑπέρτατος χερσὶ προσδύχεσθαι 18.

Oracula de fati & successione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149.
218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. libelli qui se continerent exur-
sti 200. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendacii
probrum 218. Oraculum in perjures, Epicydidi redditum 125.

Ὁρφακά κρύματα 194.

Osiris & Typhon fratres Egypto noxii 294.

Παντεπόνη Monasterium 157.

Pantevgenus, infra in Soterichus. Alius pag. 289.

Παντοκράτορ (μονή), prope quam sepultus Manuel Comnenus 143.
165.

Papa pro quolibet Sacerdote 232.

Papa (de Episcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.

Monasterium in Papycio monte 343.

à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro dissolven-
do anathemate 248.

Πατρίκιων τελετή festum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scy-
tharum 11.

Paulus Apostolus, πικρὰν ἐκτείνων Τροισίς. Imago ejus exitio Andro-
nici Imp. pendente lacrymavit 227.

Periblepti monasterium 219.

Phoenix Achillis praeceptor 238.

Poëtæ (Homerus) 199.

Circumforaneus quidam cui Poëta nomen 248.

Procopius Martyr 100.

Proverbia : alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora sacra 376.
aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophonis instar
desertos campos quærere 415. Cadmea victoria 50. ut can-
cer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymaz 184. 190. Empe-
doclea lis. 167. dum ferrum candet, εὖς ἐπὶ οὐρανῷ ἐν πικρῇ.
79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more stertere
376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12.
Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadas carcer La-
conicus 159. ἄδυ σῶμα. id. 122. τὴν λεοτὴν ἐνέχων τῇ αἰσχροῦ +1.
184. Lupus sub pelle ovina delinascens 161. Multis lacrymis te-
gere dolorem 118. Μαλίαν ἐπιπλάμψας ἐπιλάθει τῶν ἰουαδῶν 50.
mortuo in aurem insusurare 107. Mercurium Moly destruit

224. firenius cantus. ibid. μυρμιδόνων μῦθος 230. Mustelam
 sebum prodidit 387. ἱπποδάμοις πῆγασεν, pegasi instar 148. ὡς
 ψυλότερος 224. pistillo nudiores 49. 399. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 135. Tantali laxum 169. Tantalea sitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 sius 39. pecuniā iuxta τῶν πραγμάτων ἀρίστας τῶν πάλαι τις κατωνό-
 μασι 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζεσθαι 54. ὅσας ἀνιστάται ἢ τῶν ἄθων ἐπικυ-
 λῶδαι 55. εἰρήνης ὁ πόλεμος πρῶτον seqvester pacis bellum 60.
 αἰὲς ἐρμῆς ὁμοῦ καὶ ἀρῆς 63. Φιλί τὸ ἀρχαῖον ἐξομῶσθαι τῷ
 ἀρχόντι 69. Κράκλει σκύφος 75. θηρικλεια χρυσία 79. cha-
 mazleontem perjorum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalz serviens Hercules 91. Persei præstigiæ 94. κατωὶ ἀπαι-
 δούσια δρακοντὶ ἐνυβόη 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κοιλὰς κλαυθμῶν καὶ συμῶν εἶδος 122. Phaëton pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhaerens 6.
 151. ut equus cursor flagellis concitatus 158. leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπηλοι 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia coena 171.
 aquilæ senium, corydali juvenia 175. τὴν νέευσαν οἷς αἶμα κλη-
 ρύμενοι πλάστγγα. 180. à providentia ex libro vitæ deletus.
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 & Saturno annosior 2. 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telchinum 200. insanus Cambyzes, crudelis Tarqvi-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitum mactatores Tauroscy-
 thæ 200. chimærx instar juncta inter se pugnantia 204. Bac-
 chi instar τὰς Θυάδας, Σοβάδας, Μανάδας, Βάκχας ducentis. 206.
 τὸ ἀνικὸν ἐμβρίμμημα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compefcit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolaus hydram Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopum more carnem & sanguinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλτος σισήπος 221. senex σαρδείο-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obturanti canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hecloreus 16. λῆξι μακροί 17. ὑπτίαις χερσὶ προσδέχεσθαι 18.

Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie ascendere 29.
 ἀποστοικαρυκευμάτων ἀρκούν ibid. τρεῖς δόρυσι δὴ τριμυρεσμένοι με-
 ταθήσαν κομπάζοντες 231. τῶν χαλαρῶν. εὐφρανόμενοι 232. εἰς
 ὥστε ἀπὸ μὲν ἀλλ' ἐκ τῶν ὧτων εἴλεε τὸν Αὐτοκρατορα 262. Isotipo
 inconstantior 273. 288. phœnicis instar raro conspicitur 282. seq.
 iudicio tanquam lapide Herculeo uti 287. εἰς ἀμφότερας ἀντιγυ-
 λῶν, qvīd bibemus? 291. mare arare, τετραπλῆγαν, montes in
 medium mare transferre, Olympo Athen imponere 292. 293. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex Asia Co-
 rycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur qvā in Greco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, ἡ δὲ φησὶ γένεσθαι. adiones
 ipfas & experientiam exigenda 299. ἑστὲ κερήμενοι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀετὴ μὲν ὁ οὐδ' ὀρέσθ' ἔσθ' Ἀε-
 γ' ὁ πολυόμματ' ἔσθ' ὁ ἐκατόνχρη Βριάρεω 312. ut pyrolampi-
 des ad solem evanescunt. id. πάντα κάλων κούη 316. tanquam
 à toto auribus Sistrum avulsus 322. συγκομίζονται τῶ φασκε-
 λῶν, κ' ἐπὶ τὸν γὰρ κούμωσιν, ἔσθ' ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν κ' ἐπὶ τὸν γὰρ
 321. Hecus Alcinoo 328. ἐν τρηγυρῇ ἐς κῆμας εἰς ἀκτὺς Βυλομενίς
 καὶ τῶν ἐχέων ἐπιδύκται ὑπερβύσσας 414. ἔσθ' ἀπὸ πηγῆς Γί-
 γαντας 344. κῆμα ἐπὶ κῆμα 348. αἰλῆς πλῆγῃς κομίζεται τῇ
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiores 349. pro ὡς κ' ἐν
 δέλαφ' legerem ὥστε οἱ ἔλαφ'· Dictum antiqui, cuiusdam τὶ
 τῆς σωματώσεως φιλτρὸν βλάψαι μᾶλλον ἢ ἀφελόναι. 352. dipidis
 morsus 357. ἐς τὰς μεταίενας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τείωσ'· Ἀντιχρίστ' πρόδρομοι 368. verba non ex labiis sed ex pe-
 ctore promanantia 380. πᾶ βᾶ καὶ κινήσω τὰν γὰρ δόξατα 386.
 παλμβολ' ὑπὲρ ὄρακον καὶ κῆρον 386. Γραικῶν ἀπαρηγόρευ-
 id. πρὶς τὰ τὰ ἀνθρώπων, καὶ νῦν ἐπαμβέβηται ἀνδρας 393.

Pythiz thermz 341.

S. Romani porta 406.

Rossi, Scythz Hyperborei 84. τὸ χειμῶνατατον γέν' 317.

Salomo 116. Ejus libri de adjurandis Demonibus 95. 261.

Salomonis & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.

Salomon Episcopus Laodicens, ἐπιστομίας five spado 82.

Saracenorum *συναγωγίον* 339. Metatum, (*μετάτω*) CPoli directum 356.

Sardanapali Epitaphium 206.

Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.

Scythæ captivos demonibus suis immolabant 397.

Servii, Triballi 11.

Sibylla simul ac è materno utero prodit, de fatis universitatis rerum philosophata esse fertur 281.

Pseudo Monachus Sicidites, Eucharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 331. 333. Confer Allatum contra Creightonum p. 539.

Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.

Templum Sophiæ CPoli, 157. *Θεὸν Σοφίας* 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. *ὁ μέγας νεὸς ὅς ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἀνθρώπου Σοφίας ὠνομάσθη*. 115. *τὸ δὲ λόγος μέγιστον ἴμεν* 163. 221. 381.

Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus *ὑποψήφιος* (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.

Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.

Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi *τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα* non vertendum *facundiâ princeps* sed *auferente*.) 73. 74. 75.

Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.

Leo Synesius Prusænsis 185. 186.

Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.

Theodorus Castamonita, *λόγων σοφώτερον μέτοχος* 280.

Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Dadibrenus.

Theodorus Irenicus, *χαρίεις τὸ ἦθος*, *μάλα γὰρ τὸς λόγους ἀπὸ τῶν ἄλλων εἰδὼς καὶ ἀποκηκύνειν εἰς πᾶσι τοῖς ῥητορικῶς* 318.

Theodorus Capellanus 59.

Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.

Theodori martyris miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. *ἡ μνησθὲν καὶ Θεσσαλονικῶν*. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.

Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiofus 140.

Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol, domesticus secretarius & prætor. 135.

Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 162. 170. patre Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.

Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer quæ in Allatii *συμμίκτοις* & scriptoribus post Theophanem.

Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in sinum tradens 277.

Timothei musici modulis Alexander in furorem coniectus 313.

Θυμᾶτης δῆμος 154. 164.

Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.

Thomas veneficus 84.

Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parere 157.

Τὸ ἔτραγωδᾶ (Euripides) ἡ γλῶσσ' ὁμῶμος ἢ ὅφρην ἀνόμελῃ 90.

Turcis crudeliores Latini 370. *Τυρκε Φιλανθρωπυνόμενοι πρὸς τὸ χριστιανισμόν* 256.

Venefi, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti & Pisani postpositi, eum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.

Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.

Georgius Xiphilinus *τῶν ἐν ἑοφῶν ἔβηματος* τῆς 160. Wolf. *quidam ex ordine sacerdotum*.

Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.

Ζωτίζφίτης, alter Therfites 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familiæ a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolita*, b) qui parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hanckium de Byz. rerum scriptoribus lib. I. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palæologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanctior. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnam Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Caveus &c. Sed & Pachymeres

tana sed Mich. Palzologi gratia ob repudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, c) aliisq monumentis quibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *novis Metaphrasis* e) nomen meruit, clarus. Quando autem à Volaterrano & Jo. Cuspi- niano Acropolita allegatur, Pater Georgius intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Præto- rem Græciæ*, Chronici à Theodoro Lascari exorfi & in recepta à Mich. Pa- lzologo CPoli desinentis auctorem, quem testem subinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Historiæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoriam dignitate decoratum fuisse à Theodoro Lascari Imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: Πλὴν διαθείς τὸ γὰρ κτ' ἦν ὑπάρχων ἁ- ναξ μὲν στρατιᾶς ἐκτρέχει πρὸς τὴν εὐλ, λοιπὸν στρατηγὸς ὄν.

Πρὸ τοῖς δε Γεωργίῳ Ἀκροπολίτῃ
Ἀρχοῦντι πάντων καὶ πρεσβυτέρῳ δεικ-
νύει,

Hic acropolitem præficit Georgium;
Cum illi quoque summum principem das,
quem prius

Πρόδον τιμήσας τῇ Πραίτωρος πύλῃ.

Prætoris ipse ad dignitatem evexerat.

Cum A.C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Du- cz Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuisse se ait annorum XXI. h) natus ergo est A. 1220. ex illustri genere & Imperatorem ipsum cognatione *

Libri 5ti Pars Altera.

LII

attin-

neri VII. 8. memoratur Nammi traditum σύγγραμμα τῷ παλαιῷ μεγάλῳ Λο- γοθίτῃ τῷ Ἀκροπολίτῃ, Senioris magni Logothetæ, ad distinctionem nempe junio- ris magni Logothetæ Constantini Acropolitæ filii, de quo verba Pachymeræ perpe- ram accipit Allatius de Consensu p. 780. quæ ipse rectius de parte intellexit lib. de Georgiis p. 358. Pachymeres T. I. lib. IV. c. 28. p. 213. de Georgio Logothetæ: ὁ εἰς Λογοθέτας μέγας καὶ σοφὸς τὰ μέγιστα, πλὴν κατημαλημμένος τῶν εἰς συνήθειαν ἔχων.

c) Vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. a. 14. pag. 779. 780. ubi duos ejus de processione Spiritus S. tractatus commemorat, unum cujus principium est: ἄνδρες ῥωμαῖοι, alterum εὐνοῖαν καὶ ἄλλω λόγῳ τῶν ἀντιλογουμένων ἡμῶν.

d) Ex Orationibus Constantini Acropolitæ in sanctos quas MSS. memorant Allatius de Simeonum scriptis & præstantissimus Caveus parte altera Hist. literariæ scripto- rum Eccles. ad A. C. 1270. illam *Martyrium Theodosium* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. versione exstat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69-86. & altera in S. *Johannem Damascenum*, isidem è MS. Vaticano Græce cum versione Jo. Francisci de Rubeis, J. Cti Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.

e) Allatius de Simeonum scriptis pag. 109.

f) Verba ejus edidit Allatius de Pfellis §. 79. adde Acropolitam ipsum c. 66. sq. Hist.

g) Cangius famil. Byz. pag. 223.

h) Acropolita cap. 39. Historiæ.

* id. c. 97. & 32. ubi γένος ejus περιφρανός.

attingens. Ex Patria urbe CPoli quam Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Nicæam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumq; Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qui Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliquando incurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus, Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem evectum constat, quæ copiosius ab Allatio, Hancio & Caveo exposita legi possunt. Nec tamen omittendum, quod A.C. 1274. à Michael Palzologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Denique A. 1282 eodem anno, quo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michael Palzologus est, obiit quoque Georgius, peracta legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremque o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Histo-

- i) idem cap. 29: ubi omnino legendum non *ἐν δὲ καὲ τῆς* ut vult Allatius, sed *ἐκ καὲ τῆς*, ut recte conjicit Hancius pag. 542. cujus sententiam firmat quod se jam *ἐγκυκλίῃ παιδείᾳς ἀπὸ πλῶντων*, & mox postquam ad Joannem Ducem venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est XVII. annos natum Acropolita scribit. k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. p. 741. (T. XI. edit. Labbei p. 937.) Hancium p. 560. seq. Odoricum Raynaldum ad A.C. 1274. n. 18. Bezovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palzolog. lib. 6. cap. 34 seq. Posinus ad Pachymerem T. 2. p. 516.

o) id. in Andronico Palzologo, libro & capite primo.

p) Gregorius Cypri P. iarcha CPol. in Georgii Logothetæ encomio: *ἀρχὴν τῆς μαθῆται καὶ τῆς ἐκείνων ἡν ὁρᾷ σὺν ὁμοῖα ἡ δαμῶν ὅτι μὴ ὡς τῶν ἄλλων γὰρ καὶ ἡμᾶς ἀριστοτέλει εἰτε καὶ Πλάτωνι, ἢ ὅπως ἴσθι, ὡς ἡμεῖς τοὺς ἀνδρᾶς βυλάσθι τις καλεῖται, ὅτι δέλω, ὅτι ἂν ἡμεῖς μὲν καὶ οὐκ ἐκείνους ἀπολειπόμεθα, ὅταν τι δὲ τῆς λογικῆς ἐστὶν ἡ τῆς σφύρας, Πλάτωνος δὲ φθέρῃ. Δεῖν μ.*

yzantina hoc titulo : χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ὑστέροις, *ne Libronica sive Historia Compendiarii de rebus proxima antiq̃*, sive titio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisiss, cap. 37.) acciderunt à capite A. C. 1204. à Latino CPoli, usque ad m A 1260. à Michaële Palæologo iterum recuperatam & Latino nomini m. Hanc Galatz sive Perz in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni tam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus Apogra- Georgius Doussa CPoli secum in Belgium attulit, eoq̃ defuncto Theodorus Doussa vulgavit cum versione sua latina notisque, Lugd. x officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam date & sine notis Aureliz & Coloniz Allobrogum sive Genevæ f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quam- tro in locis obscuris Moursum se & Scrivetium subinde consu- Doussa profitetur, tamen non ita feliciter in illa editione versa- t, ut non gratulandum Acropolitæ sit, quod Leo Allatius Codicem anum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo πόνημα χρονικὸν & nactus, illud emendavit & divisum in capita, novâq̃ versione um in lucem iterum edidit Paris. 1651. f. Doussæ notis ad calcem æctis. Observaverat autem jam pridem Allatius in libro de Pfellis oc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compen- ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio quodam, resectis quæ illi i necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusq̃, inter Co- MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejus- pæ non modo brevissimi mutila hiulcaq̃ & male ab exscriptori- ætata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam in- n latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & La- ypis Regiis edidit, compendioq̃ in Parisiensi quam dixi æe præmisit. Titulus est: ἡ παλαιὰ χρονικὴ συγγραφή ἡ με- ἀγορεύουσα τὴν Ἀκροπολὶν ἐς τὴν, ὅς ἐκτίσθη καὶ τὸ μεταστῆσαι τὴν ἀγλαίαν ἡ ἀνακατασκευῆς. Περιέχει τὴν ἱστορίαν τὴν ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Acropolitam libenter se- ur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qui tamen pag. 249.

LII 2

non

ag. 63. editionis à me citatur, ubi in imo pagina typographus pro Paris. 1651. fol. per errorem posuit 1627.

Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

Allatius de Georgiis p. 356.

non diffitetur pleraque exactius à Gregora tradi. Acropolitæ historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis quæ Georgio Acropolitæ subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (Christi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententia* τῆς ἐς τὸ ἐν τριαζὺν πρὸς ἑαυτὸ, πολλὰ γίνεσθαι, *propositionum si à scriptis discedas, multa fieri, & ἵνα, μονὰς ἀπ' ἀρχῆς εἰς Διόδοον καὶ Θέωνα μίαν ἱριάδην* ἐστὶ. *Unitas à principio in binarium mota, in ternario confectis.* Incipit: Πολλοὶ μὲν & ἄλλοι τῶν Φίλων, ὡς Θεολογία & σθεναρμυία τε παφάλη, εἰς λόγους ἐλθὲν ἡμᾶς κατηνάγκασαν. MS. in Bibl. Palatina.

Preces XIII. quas Michaëli Palzologo urbem CPolin intrantem se composuisse narrat cap. 87. Historiæ, & *Oraio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum quorundam in Acropolitæ Historia memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

Acropolita de se cap. 27. 29. 32. 39. τὸ γινῶσθαι *οὐκ ὁφείλει* genus ejus illustre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, quem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constitutus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli captus 72. 79. 83. lapsus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captum CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Ducem exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEI nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andr

Andronicus Sardenfis Episcopus 84.

Arsenius è Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens 88.

Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicensibus data 44. alia firmendis Thessalonicensium privilegiis 45.

Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi pro poculo 13. regia insignia CPoli capta 86.

Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariz Archiepiscopus 80.

Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.

Chrysopus, equi nomen 61.

Δουστῆς αἰσ. καὶ τὸν καμικὸν (Aristoph.) ἢ καὶ μὴ κλεπτήτης αἰσ. 45.

Constantinus Mesopotamita, Metropoli Thessalonicensis 21.

Colmidii Monasterium prope Blachernas 88.

Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.

κύρις ἐλέησον centies repetitum 88.

Demetrius Bulgariz Archiepiscopus 21. αὐτομόμ. id.

Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. αἰσ. θανάτου ἐλογχ. per mortis intentatz prsensem metum quæstio. id.

Ἐγκύκλις παιδείας 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλοτέρων τῶν λόγων παιδείας 32.

Festum transfigurationis Christi 63.

Georgius Clida, Cyzici Metropoli 88.

Germanus Patriarcha 33. 42.

Gradibus ab Ecclesia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.

Γράμματῶν ἐρωτησά. 68.

Hiacinthi Monasterium 10. 18. 42.

Imperatoriz literæ rubro confignatz 26. 38. Imperator scuto infidens proclamatur 53. 77.

Joannes Hierosolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusque insignem vidit & miratus est Acropolis ibid.

Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

- Joannes Macrotes quo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
 Joannes Vatatzes Imp. 49. Judex de Mich. Comnenus 50.
 Josephus Mesopotamita Grammaticus 49.
 Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
 Jurisjurandi formula *ματὰ τὰς λόγους* 63.
 Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Pro-
 tosebastus. 60.
 Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
 Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philo-
 sophus. id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori
 junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Va-
 tatzem 53.
 Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses
 CPol. 42.
 Marix Hodogetrix imago 88.
 Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
 Michaël Auctorianus Patriarcha 19. *λόγους συγχέων, καὶ πάσης
 γραφῆς ἁμπαρῶν ἡ ἐπιμέλειά τῶν ὑπογράφων* 6.
 Michael Comnenus Palzologus purificationem per ferrum candens pru-
 denter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha
 & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli
 recepta Patriarcham in thronum restituit 89.
 Morotheodorus 7.
 Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
 Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
 Mytilenensis Archiepiscopus 74.
 Nazarzi pro Monachis 42.
 Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. prefectus Caniclei 75. 79.
 Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logics
 Acropolitæ Przceptor 32. Przceptor etiam Theodori junioris
 Imp. Patriarchatum CPol. respuit 53. Ephesi versatus 87.
 Nicephorus ex Metropolitâ Ephesino Patriarcha 84. non per annum
 integrum id.
 Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
 Nicolaus Medicus bonus, Philosophiæ rudis 39. dignitate Actuarius
 sive Medicus Imperatoris. id.

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adfiscuntur, qui desideriis eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelagius legatus five Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius five Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropoli Philadelphiensis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia: ἐπὶ ξυρῇ in acie novacula 9. 65. ἐν στενῇ res in angustiis constituta 58. ἐπὶ κύβη, securz. id. τρεβλὸν ξύλον, ἔποψ' ἔρ-
δόν, καὶ ὁ Λιθίωψ ἔκ οἶδον λουκαίνεαζ 49. σκηπὴ τῷ δράματι τοῦ
τραγωδίου μεμερωμένη 63. ὅκων ἀκων 84. Φρόνημα καὶ αἰσθη-
σιμονία ἀξίον, ὃ φησὶ τις τῶν παλαιῶν 65. Φυλακὴς ἐλαφὲς καὶ
δύστηνος 69. Ἀλλὰ μικρόν τι κέρδιον τὸ φιλίας ἀπορρίπτειν καὶ κατα-
παλῶν κύπελλον 70. πᾶσαν μηχανὴν καὶ πάντας κάλων καὶ ἐν τῷ
ὡς ψυχῆς τρεῖς 81.

Σωσάνδρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰσὶς ταχύς à militibus appellatus 58. Mortu-
vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non
admodum præstans, in Rhetoricis egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum instructio Imp. Joannis Vatatzæ
scripto tradita, quomodo aciem adversus Latinos componere,
quando & ubi configere deberet 48.

Trinobi Episcopus ἀνιονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindic-
cat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 45.

Xerus, Metropoli Naupacti 49.

Acro-

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabilerint, multo verissimum est hoc sanctissima Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * Turcarum affirmabat, propositam tunc illi fuisse Civitatem adpradam, quemadmodum Viri docti Persæ etate Mahometi calculaverant, invenerantque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futurum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibat, vim astrorum obtulisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cælo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum iurando Mersaita dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui coerceri non poterat, ad muros castri pervenierant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, de ambulantiem super propugnacula exterioris castri; qua visa statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi immisissam, & urbem liberatam. Hæc qui credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qui pag. 3. narrat Rossanam Calabriz Metropolin ab incursionibus Saracenorum defenitatem esse à S. Maria virgine quæ super muris illius apparuit ως γυνή πορφύρεός, λαμπράς ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσα καὶ ταύταις αὐτὴς καταβάλλουσα, καὶ τὴν τείχος ἀποδιώκουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum Græce & Latine editum à Combesio T. 2. Auctariinovi p. 805. ἐν ταῖς χρέναις Ἡρακλείῃ Χασρόης Σάβερων &c. Sic Adolpho IV. Comiti Holfatiz A. C. 1227. adversus Danos pugnantia ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam ** amœna umbar

M m m

pro-

Libri 5ti Pars Altera.

* Quem hodie *Mouftium* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ εὐγενὴς Πατριάρχης, ὃν εἶχον προωρατικὸν καὶ Προφήτην τὸνομα Μηροῦτης τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sæpius idem Cananus memorat Turcarum καλογέρας sive Monachos, etiam uno nomine Τερκοκαλογέρας. Similiter Chaliphæ Turcarum Urspergensis appellat *Papas* & *Apostolicus* sue genti. Vicissim fuit cui Papa diceretur ut *Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leonium Gallicæ Regis ministrum, magnum *Vizirium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium p. 41. seq. edis. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraque levatâ illis benedicientem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minervâ armatâ obambulante Urbis muros, & Achille stante ante moenia, additque causam illam fervatâ Civitatis neutiquam à se prætermittendam fuisse, utpote *θεοπρεπὴ τιμὰ ἔσαν, καὶ εἰς εὐσεβείαν τὰς ἀκούοντας καλεμαίην.*

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibique educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palzologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuît, muneribusque insignibus in Ecclesia & aulâ CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ *ιερομνήμονα* & *πρωτεύοντα* & Imperatoris *δικαιοφύλακα* gessit. Manuelis Phile præceptor fuit, qui funusejus carmine Græco jambico deploravit, quod exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio *vere Catholicæ* elogio maclatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: quod Allatius b) ipsi invidens, *non potuit*, inquit, *esse Catholicus, qui schisma* (Græcæ puta Ecclesiæ) *propugnaret, & contra Romanam Ecclesiam scripto etiam defendit.* Certe *Λατινὸς Φραν* non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Josepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese opposuit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (quanquam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumque secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neque enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltem ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neque in anno ejus XXVI. A. 1308. substitisset, si tamdiu ultra ejus non modo ætatem, sed junioris quoque Andronici annum undecimum Imperii annos suos proximus centenariò produxisset.

Exstant ejus *Historia Byzantina libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaëli Palzologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Haenckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. 15. p. 71.

dronici Palzologi (senioris) usque ad A. 1308. qui fuit annus 27-tis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palzologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur: Posteriores libri septem tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeris & Imperatorum Michaëlis atque Andronici, quemadmodum & Theodori Lascaris junioris (cujus & ipsius res in priore parte Historiz Pachymeres attingit) icones è MS. Codice expressas *Hieronymus Wolfius* præmisit suo Nicephoro Gregoræ, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiz Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta quædam, quæ in Augustano Codice MS. deesse Wolfius admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviarii Historici Nicephori Patriarchæ, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiz tum adhuc ineditæ loca Græce produxit Allatius in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiz excusis: Primus totum opus è Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitque latine, & cum versione sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duobus voluminibus, quæ rarius quam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Priore volumine libri sex de Michaële Palzologo, posteriore septem de Andronico continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obvix *Mauritii Davidis* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palzologum, quas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si quis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * quem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymere accipiendum sit quod Latinus Latinus T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inquit, *significat allatum esse*

M m m a

etiam

* Montfauconus Palzograph, Græcæ p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, quicum multa de prima nota Philosophia tanquam censor pronunciavit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud favet, itaque parum equus Historicus appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & charactere antiquiore atque elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones temporis ac genio inservientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Possevino (qui male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, quartumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me*, inquit, *integra, & optima nota.*

*De Sapientia Indorum, quam Latine à se versam e Græco
Posinus Pachymeræ priori Volumini, sive Michaeli Palæologo
subjecit.*

Specimen Sapientiæ Indorum, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam quendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Posinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qui in Græcum ex Arabico transtulit circa A. C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græce ex Codice Holsteniano qui exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicéphoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur *πρωτοβερκετης τῶν Ἀντιόχων* h. c. *Protobekarius in Palatio Antiochi* CPolitano de quo Cangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram. p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur Simeon *Vissus & Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eundem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hunc eundem librum sed passim à Possiniano differentem cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimma* c) cujus editionem pridem promissit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco *Σεφανίτης & Ἰχνηλάτης*, quasi *coronatum & investigatorem* dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, *Indorum* lingvâ, d) & deinde in gratiam Chosrois Persarum Regis, (vero nomine Noufchirvan sive * Nuschiravan, Justiniano Imp. coevi) *Persice* e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edessenum appellant.) Nec minus *Syriace*, f) atque etiam *Arabice*, g)

Mmm 3 &

b) obiit Berolini A. 1713. nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in quo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes quasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagenii Alphabeta omittam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma minima & typis minutissimis excusa Berolini, quibus immortalis est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ quam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis quæ moliebatur, fata viri docti intercesserunt.

c) Nomina hæc duo Thoun, quæ sect. 1. & 2. loquentes inducuntur. *Ἰνδὸς* 'genus animalis vulpi simile & in Asia atque Africa non infrequens, de quo Bochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. seq. 804.

d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. tria sunt quibus excellant Indi, quibusque reliquos homines præferant. Liber *Culila & Dimma*, ludus *Sbatrangi*, & novem figura numeraria.

* Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouschirvan*.

e) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii Monast. Unterredungen. Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 572. Possianum ad Pachymerem T. 2. p. 482. seq.

f) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calaeleg & Damag ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.

g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Ecchellenensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atque ex Ismaëlis Schiahinſchiah Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Isāmo quinto Indorum Rege, Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recentiori longe versione B. Hinckelmannus noster & Clariss. Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, quæ-

admo-

& iterum *Persice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq[ue]
ut dixi *Græce* qvæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonensis refer-

tur

admodum & in Mazariniano exstare versionem Arabicam factam è Persico, jussu
Califæ Abjafari Almanzoris.

- h) Hanc fortasse ex oriente secum attulit Christianus Ravius, in cujus spolio Orientis
Centur. 1. num. 20. *Liber Ethicus & Politicus titulo Clila & Dima, Persice!*
Ravii Codicem exstare in Bibl. Berolinensi testatur Starckius præf. ad Sapiientiam
Indorum, qui præterea notat occurrere Persice MS. Vindobonæ in Bibl. Gzfa-
sca n. 137. & Uratislaviz & Lugduni Batavorum, fuisseq[ue] inter libros Golia-
nos. Alterius etiam meminit interpretationis Persicæ Huertius de fabulis Romen-
sibus pag. 22. *Calisam Abjafarum Almanzorem deinde ajunt hunc librum*
idiomate Persico Arabice reddi jussisse: alium ex Arabico in Persicum domus Serif-
se, postq[ue] has interpretationes Persicas altam elaboratam esse à superioribus di-
versam, ad quam tamen Gallica (Gaulmini, sub titulo fabularum Pilpæi) in-
terpretatio sit exacta. Herbelotus Bibl. Orientali p. 118. *Arbar Sobaili les lumie-*
res de Canopus. C'est le titre d'un livre fort fameux dans tous l' Orient, qu
Hassan ben Sohail, Vizir du Khalife Almanon traduit du Persien en Arabe; c'est
pourquoi il lui donna son nom: car Sobailen Arabe signifie l' Etoile de Canopus. Cet
ouvrage est originellement écrit en Indien, & a porté premierement le nom de Te-
stament de Houschenk ancien Roy de Perse de la premiere dynastie, & celui de Gi-
vidan Khird, c'est à dire la sagesse de tous les Siècles. Il fut premierement traduit
de la langue Indienne en la langue Pchelevienne, qui est celle des anciens Persans,
par Buzrobieh Medecin du Roy Cosroes surnommé Nonschirvan, que ce Prince avoit
envoyé expris aux Indes pour reconbrer ce livre. Cette traduction porta le nom
Persien de Humaïoun Nameh, livre auguste. Aboul Maoulmit cette traduction
langue Persienne moderne: mais son travail fut retouché & enrichi par Hassan
Kaschebi, & porta depuis le titre de Calilah u Damnah, aussi-bien que celle qui a
été faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'est un dialogue entre
deux animaux, auxquels on a donné ces deux noms propres. Ces animaux s'ap-
pellent du nom de leur espèce Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-cy qui en
approche plus que le renard, soit pour la figure, soit pour l'instinct. Idem pag.
245. *Kondemir dit que le livre Calilah u Damnah fut composé en faveur de Ba-*
baram Schab penultieme Sultan de la Dynastie des Gaznevides, Prince d'un très
grand mérite, & qui favorisoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du Le-
târikh (confer Schickardi Tarich p. 144. seq.) écrit dans la vie de ce même Prince
qu'il aimoit extrêmement les lettres & ceux qui en faisoient profession: que l'on lui di-
dia plusieurs beaux ouvrages, & entre autres celui de Kalilah & Damnah, com-
posé par Nassallah, fils d' Abdelhamid en l' État quo nous le voyons aujourd'hui
dans la langue Persienne en prose, & que ce fut le Poëte Roudki qui le mit d'après
en vers. C'est ce même livre lequel a été traduit en langue Turque, & qui porte
le titre d' Anvâr Sohaili, les lumieres de Sohail, ou de l' astre qui porte le nom
de Canopus.

- i) Persicæ & Turcicæ interpretationis bina sibi exempla MSS. ad manus fuisse testatur
præf. ad Lexicon suum Franciscus à Mésfegien Meniatski, illa scilicet quæ in
Bibl. Vindobonensi asservantur. Turcicam sub titulo *Humajun Name* sive *Spe-*
culum

ad Secundum k) Philosophum, quam alii Codices, ut Austeranus, Florentinus, Bodlejanus, Leidensis, Holstenianus & Alanus aliique referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem ** Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & ne quis Starckio spem ejus fecerat membranâ eleganter ante aliquotula descriptâ & multis imaginum ornamentis conspicuâ. *Latinam* Hebraica vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μακαρίτην, Grysswaldensis Academix cum viveret decus & à multis annis mihi junctâ amicitia, qui editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie nite ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel ius tot & tantis quæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitates præreptus fuisset. Vidi autem excusam fine anni nota in forma i, hoc titulo: *Directorium humana vite, interprete Johanne de Capua*. li etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore exiam, & tum inter se tum à Græco mire differentem. Differt itidem Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *hæc* versio Gilberti Gaulmini, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed 1644. composita & Paris. 1698. 12. atq; in Belgio recusa sub titulo *Fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atq; inde in hac urbe quoque

culum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS. annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonenus idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegancia commendatur.

.) Vide Lambecium lib VI. pag. 119.

) id. Lambecius lib. V. pag. 241. Starckius præfat. §. 23. Possinus in præf. ad Sapientiam Indorum & glossario T. 1 Pachymeris voce ἰχνηλάτης, Allatius de Simeonibus pag. 183. seq. & de Georgiis pag. 345. ubi Georgii Ceramei jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

De hac confer Rev. Wolfii Bibl. Hebraicam T. I. p. 468.

1) Titulus unius est: *la Moral Philosophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o sive la Philosophia de Sapienti antichi scritta da Sendebat moralissimo Philosopho Indiano & tradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini; Venet. 1552. 4. additis figuris five iconibus quæ in editione Ferrar. 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa quam Allatius inspexit, luceni vidit Ferrariæ A. 1583 8. *Lele Demno* (ita male, pro Calilâh u Damnâh) *del Governo de regni, sotto morali essempiati animali ragionanti tra loro, trattiprima di lingua Italiana.**

) In Catalogo Bibl. Leidensis pag. 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 206. & 456. vocatur *Bidpai*, quod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaion Nameb, ou Humaion Nameb, le livre Royal, ou Auguste. C'est la traduction Pertienne du livre intitulé Kalilab* Se

que Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica eleganti-

se Damnah. Ce livre qui n'est qu'un tissu d'Apologues & de fables tirées des propriétés des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabshelim. Il est rempli de préceptes moraux & politiques. Nouschirvan Roy de Perse en voya son Medecin nommé Buzrbiel (hic in Græca versione vocatur Περσιος) exprès pour reconnoître ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliothèque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pehlevienne, qui est l'ancien Persien, & lui donna le nom de Humaïoun Nameh. Abougiassar Almanzor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en Arabe par l'Imâm Abulbassan Abdallah ben Mocannâ sous le titre de Kalilah & Damnah. Quelque tems après le Sultan Nasser ben Abmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabique en Persien plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le celebre Poëte Persien nommé Roudki. Babaram schach fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznvides, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Aboulmâala, le plus eloquent homme de son tems, sur le texte Arabique de Mocannâ, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui buy sous le titre de Kalilah & Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans l'ain du neuvieme siècle de l'Hegire l'Emir Sohaili Generalissime des armées de Houssein ben Mansour, ben Baïcarab ou Baïcar Sultan de Khorassan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version (en langue Arabique sur l'ancien texte Persien) par le Docteur Houssein Faiz dit al Kascbehi, laquelle surpasse toutes les autres en elegance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'Anvar Sohaili, les splendeurs, ou les lumieres de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue Turquesque en prose & en vers. Gemali l'a mise en vers pour Bajazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans. Idem pag. 399. Giabidan Khird, la sagesse de tous les tems, c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Hushchenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - Il me parut de ce livre a été traduit en François par David Said d'Ispahan & imprimé à Paris 1644. sous le titre de livre de lumieres ou la conduite des Roys. Le traducteur dit dans sa preface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulbassan Abdallah, par ordre d'Abugiasar Almanzor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamoun qui en fit la traduction. Idem p. 276. Bidpai & Pilpai, Philosophe Indien, Vizir de Dabshelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du Testament de Hushchenk, second Roy de Perse de la premiere dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que Giavidan Khird, Homaius Namé, Kalilah & Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince (Hushchenk Roi de Perse) soit l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, la sagesse éternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de Testament de Hushchenk; mais l'ancienneté & la réputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de Humaïoun Nameh.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere: *on agité l'ancienne version en la mettant en meilleur françois.* Cæteram jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpæi fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam à Persico, cui titulus *Humajoun Naméh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*; quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atque à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. *Beispiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht* & Argent. 1525. fol. *das Buch der Weißheit/darin erleret wird der Welt-Lauff/* & sine loci notatione 1548. 4. *der alten Weisen Exempel/ Sprüche und Unterweisungen:* & Francof. 1565. 8. *das Buch der Weißheit der alten Weisen von Anbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.* *Belgica* denique Zachariæ Heins, Zwollæ 1623. 8. *voorbelsels de oude wyfen, uyt d' Jüdische spræacke ind' Arabische* &c.

Alia Pachymere scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditorum. Paris. 16. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore:

I. *Paraphrasis operum Dionysii Areopagita*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qua Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem non magis Dionysii quam Maximi fidei sumum *Paraphrasen* vocet Combefisius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et quando τὰ παλαιὰ laudat, Maximum præcipue intelligit, qui τῶν παλαιῶν ἵς à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo: Ἐ λογισάτω καὶ σοφισάτω ἱερομνήμων ὁ ἁγιοτάτης ἔ θεῶν μεγάλης ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἐ ΠΑΧΥΜΕΡΗ ὡς φράσις εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ προῤῥοπῆς ἔ ἁγιοτάτης Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύριου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ἐπισημνῶν τῇ Κωνσταντίνῳ, πρὸς ὃν καὶ τὸ προοίμιον. Præter illam editionem (non cum Dio-

N n n

nylii

nyssii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lantseolina Paris. 1615. fol. nisi quod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam Petrus Lantseolus S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit Bartholæus Corderus, S. I. Antw. 1634. fol. Godfridi quoque Tilmanii * Carthusiani versionem Possevinus memorat; & aliam Pinciani Marinetti Allatius, sed typis non exscriptam.

2. De Processione Spiritus Sancti, πρὸς τὰς λέγουσας, ὅτι Διὰ τὴν λέγουσιν πνεῦμα ἢ Διὰ τὸ ὁμοῦσιον, ἢ Διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀξίωσις, Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filium, quod ejusdem cum eo substantia sit, vel quod ab eo dignis suppeditatur, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399. Adde eundem de Consensu utriusque Eutelsæ p. 517. seq.

3. Ἐκφρασις τῆς Αὐγουστῶν, Augustalis in templo Sophiae CPolitano descriptio, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119. De Augusteone Codinus Origg. CPol. n. 32. Goarus ad Codinum p. 120.

4. Ex Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam quæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis quibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit ** α) Epitome Logices Aristotelis Γεωργίῳ Διακόνῃ πρωτεκδικῇ καὶ Δικαιοφύλακῃ β) Παχυμερῆς ἐπιτομή γ) Αἰριστέλης λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rasario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atque Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur quæ de sex definitionibus & divisione Philosophiæ ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni notæ, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis quibusdam
quæ

* Reprehendit Possevinus Tilmannum, quod Pachymerem Athanasii σὺν χροίῳ scriptis. Ac sane non fuit æqualis Athanasii illius antiqui Arianorum sæculi IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadense ipse compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ supra lib. 2. cap. 13. in Archyta recensui : latine vero Oporinus Basil. 8. cum Porphyrii quinque vocibus & Aristotelis prædicamentis à Joach. Périonio versis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foscareni versione prodierunt Pachymeræ *de sex Philosophiæ definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis*. Venet 1532. addita Pselli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Aristotelis. β) *περὶ ἀτόμων γραμμῶν de lineis inseparabilibus* libellus sæpe utraqve lingua in Aristotelis operibus editus & Aristoteli ipsi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adscriptus. Latine vertit Jac. Schegkius. Vide si placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* deniqve ipsa *Philosophiæ* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philosophi ac Medici, Basil. 1560. fol. cum Synesii orationibus. Hanc Epitomen *Eumore* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum versibus:

Δέχυνσο * ἡμέτεροιο πότις ἐρίανιον ὕψος
 ἔΥΜΟΡ' ἐμῶν προπόλων πολίων κυδέςατε ** πασῶν
 Πλὴν εὐήτριον ἔκ Σταγείρης νήματ' ἐνεικε
 Ταρβὰ καὶ εὐφυσίας ζυγκερκίσαι ἤθελον αὐτόν
 Ὄσκειν εὐπλοκίης, μηδ' ὄσον τυτθὰ λίποιτο,
 Καὶ κεν ἀεικελὴς μεταμώλια νήματ' ὀλωνταί.
 Ἐμπης δ' αὐτὴ καθ' ἡμέτερον νέει ὅτιγ' ἔλαψεν,
 Ἔργον ὅπως πυκάσσαιμι ὑπέρτερον ἀρχολίης του,
 Ἐντὸς ἀπασοσύνης ἱερῶν τελεσεμένον εἰδῶν
 Πρώτη τῇ δὲ μεταγραφίῃς μάλα νηιδὶ δέλται,
 Τῷ καὶ ὅσον τύχε σιωτελὴς δόμα ὑψοῦθαι ἐς ὦ,
 Ὄσον δ' αὐτ' ἀπέκυρσεν ἀμαρτάδ' ἢ ἢν ἐμῷ.

Hoc est Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter sacrosque Ministros
 Maxima cura mihi, nostrorum carpe laborum
 Eximia telam non utilitate caventem,
 Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagire

Nnn 2

Fila

* *Ferrens ipse sum*, inquit Allatius de Georgiis p. 372. *si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus & si quid est in rerum Natura asperum ac perversum, pro his carminibus mollius est & tractabilius*. Versus suos in Comotam affert Pachymeres in Andronico Palæologo lib. IV. c. 14. T. 2. p. 209. seq. & in Lunæ defectionem lib. IV. c. 15. p. 211.

** *Nescilius edixit κηδύσατε charissimæ.*

*Fila tamen, volui ingenti qua texere & ipse
 Pro ratione mei, ne de tam flamine claro
 Fors quid omittatur, pereant si marcida fila
 Dissimilis tela. Tamen ut sententia nobis
 Firma fiat, baud quicquam linquetur sine peribit.
 Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent,
 Per pia confectum sacri jejunia luci,
 Quod fragili inscriptum huic tabula transcribere primum,
 Deinde errata mihi quoque tu dignare notare
 Perfectum quoad ut fuerit, tibi cælica dentur
 Dona quoad iudicis, mihi crimen id omne putetur.*

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi*, de qua nihil usquam legere me memini. Quam enim habemus scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, quod Casaubonus ignorare minime potuit longe antiquioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de quo prolixè Hanckius de scriptoribus Byz. part. I. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam: *Georgii Pachymeris de Vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum: paræst hujus oratio, (at in Georgio Alex. styllum reprehendit Photius) neque omni artificio nudata, & cura dictionis: ἐπιστάσεις αἰτιατικῆς quales in Historicis observabamus, frequentissima.*

Pachymera scripta inedita.

Præter *Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam*, de qua jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atque integra in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliz Cod. 3119. Pachymeris *μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς εἰσεύσεις. Exercitamenta Rhetorica in Progymnasmata & statim. Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369. 370. 371. in quibus est etiam ἐκφρασίς & ἀνύστευτος, quam Boivini beneficio habere*

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo. Sambucus: *Philippus Bechini, Medicus Basileensis convertit Basileam & exundis Episcopum cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe duobus, quibus uti Interpreti tunc locuit, integrior & probior est. Bechini sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc omisit esse coronatum, missum ex Italia A. 1583.*

bere nos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiz latere scripsit Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nestare, praterquam quod eo aeo scriptores fuerant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex Historis, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, ineptiat.* Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum περὶ κατασκευασίας καὶ ἐξήγησας τῶν ἐπιχειρημάτων *de apparatu & constructione argumentorum*, cujus initium: παν κατασκευάζεται δι' ἐξ. Ait etiam Pachymeræ libellum de quatuor Mathematicis scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliz, sed dubitat idemne sit qui sub Pselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat Georgii Pachymeræ de quatuor Mathematicis Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia (quo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Pselliano libello pertractantur) in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice. 381.

Τὰ κατ' ἑαυτὸν *Carmina de vita sua* memoret Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. Historiz Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS; Cantacuzeni Paloponneſo præfecti & Theodoræ Palzologinz, Imperatoris Andronici Palzologi amitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæſare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate ufus fuit sub Joanne Palzologo circa A. C. 1356, Ab his inquam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

Nnn 3

a) Vide quæ de Cantacuzenorum ſtemmate Cangius in familiis Byz. pag. 258. ſeq. De Cantacuzeno Gregoras, Ducas, Phranza, atque imprimis Cantacuzenus ipſe.

b) Boivinus ad Niceph. Gregoram 797.

tia in rebus gerendis, reiſque militaris peritia & animi virtute conſpicuus. Hic ſub Andronico Palæologo ſeniore præſectus ſacri cubi-
culi, ſive magni Papiæ munere inſignis, c) deinde donatus Ma-
gni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à
teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Col-
legam ſibi adſciſcere cogitaverit, conſtanterqve renuentem hoc ægre
tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis ſuis impuberibus Joanni novem
annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni
q̄vum tutorio nomine imperium cœpiſſet adminiſtrare, interceden-
tibus variis cum Anna q̄vam viduam Andronicus reliquerat diſſenſio-
nibus, per calumnias inſidiasqve æmulorum compulſus eſt ad bellum,
q̄vod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Laza-
ro Patriarcha Hieroſol. coronatus Imperator, adverſus Annam fi-
liumqve ejus Joannem per q̄vinquennium geſſit. His poſt captam
8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, ſed iterum recon-
ciliatus filiam ſuam Helenam Joanni q̄vod prius Anna æmulis Canta-
cuzeni ſuffragata ferre noluerat, deſponſavit, atqve iterum ſolen-
niter CPolin proclamatus 8 Febr. Imperator, coronatusq; in Blacher-
narum templo eſt à Patriarcha CPol. Iſidoro 13. Maj. conſorte Impe-
rii adſcito Johanne illo Palæologo q̄vindecim tum annos nato, ita
tamen d) *ut junior ſeniori potiores deſerret in omnibus, ac propter æta-
tem nondum firmatam, decem annos adminiſtratione cederet, quibus exaltu
æquali autoritate cum eo imperaret.* Sed non diu poſt recrudeſcentibus
diſſidiis res iterum devenit ad bellum, in q̄vo ſuperior Joannes CPol-
in cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus ceſſit Imperio, & non diu poſt in
Manganorum Monafterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen
induit, ut Irene uxor delituit in Marthæ Monafterio, Eugeniz ap-
pellatione adſcita. Per longum tempus in monaſtico ſecefſu ac
q̄viete vixiſſe Cantacuzenum ſcribit Ducas, e) ſed plane ætatem
produxiſſe uſqve ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum
pag. 210. obſervat ex nota Demetrii cujuſdam Leontarii, q̄vi Codi-
ci MS. Taſticor Græcor q̄vi eſt in Bibl. Barberina annotavit filiam
ſuam

e) Cangius famil. Byz. p. 260. Hanckius de ſcriptoribus Byz. lib. I. c. 36. Henr. War-
thoni Appendix ad Cavei Hiſtoriam literariam ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 1342.
Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Hiſtoriæ ejus præmiſſa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

c) Ducas Hiſt. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (CHristi 1411.)
 ημέρα δευτέρα μετ' τὸν θάνατον τ' αὐτοῦ βασιλέως τ' αὐτὸς τ' θεὸς καὶ ἀγγελικῶν
 χημάτων μετονομασθέντες Ἰωσήφ μοναχῶν, die secunda post obitum inclit
 Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Iosephi suscepit. Sed tum cente-
 nario proprior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse
 Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palzologo Androni-
 ci junioris filio, quem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Mo-
 nachum & Iosephi nomen post annos duos & dimidium Imperii ad-
 sumfisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro quem certe adhuc
 A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter
 milites, Ducesque bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, quam
 inter Monachos Joasaphi nomine omnibus sæculis celebrandum canit
 Simon ArchiEpiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θεὸς ὁλοῖτο νῦν ὅ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
 ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
 ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ὡς ἀναξ ἸΩΑΝΝΗΣ,
 Σεπτοῖς τε συζῶν ἀγίοις ἸΩΑΣΑΦ,
 Τάξει πάσῃ καὶ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exstant ejus *Historia Byz. libri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte us-
 que Michaelis Palzologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti usque ad
 Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1354. constitutum à
 Joanne Palzologo Andronici junioris filio. Argumentum operis
 ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. p. 910. αὐτὸν ἐν συμβέβηκε
 Ῥωμαῖοις ἐφ' ἡμῶν ἐν τῶν χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ
 πρὸς ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὕστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος
 Ἀννης καὶ Καντακουζηνῆς βασιλέως ἀνερριπίσθη, καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα,
 ὅσα βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρὸς τὸν γυναικὸς ἀδελφὸν Ματθαῖον διηρέχθη,
 καὶ βασιλέα τὸν κηδεστὴν, τοιαῦτά ἐστιν. Quæ igitur à Romanis nostro ævo à
 pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (avum ac nepo-
 tem) bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam (viduam relictam
 ab Andronico Palzologo juniore) & Jo. Cantacuzenum accensum est: &
 postremo, quæ juniore Imperatore Johanne (filio Andronici nepotis) ab uxo-
 ris (Helenæ Jo. Cantacuzeni filix) fratre (Matthæo Cantacuzeno) &
 socero (Joanne Cantacuzeno) dissidente contigerunt, hæc sunt. Præmissæ
 sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 82.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

sunt operi *binæ Epistolæ* sub fictis *Nili* h) & *Christoduli* nominibus. Nilus Christodulum h. e. Cantacuzenum rogat ut quæ sua ætate k) Imperatoribus Byzantinis acciderint, velit consignare scripto, quod Cantacuzenus sub Christoduli nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc requirat, quo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit Imperatorum CPol. genealogiam ab Alexio Angelo usque ad Michaëlem Palzologum A. C. 1320. extinctum.

Reprehenditur Cantacuzenus, 1) quod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea quæ gloriæ & famæ officiebant silentio præteruisse videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter quædam narrat Gregoras, Ducas, Phranzes quibus universis, etiam ipso Gregora est plerumque accuratior, ne de stylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. Palamæ nimium favisse arguit Allatius II. 17. 2. de consensu utriusque Ecclesiæ p. 830. *Es mentitur palam Cantacuzenus, qui narret Barlaamum veniam ob stultæ diſſa-* petuisse - - *tacens contra Palamam pœnas à Synodo constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmate perturbaret. Sed Cantacuzenus, dummodo suum tueatur Palamam, omnia invertit. Quidquid vero sit de Palama saltem Imperium neque per injuriam rapuisse, neque per tyrannidem administrasse videtur, qui oblatum pridem ab Andronico juniore accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æquitatisque suæ specimina: Potius credibile est quæcunque graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæque.*

Opus Cantacuzeni è Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ descripsit vertitque *Jacobus Pontanus* S. I. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque & notis in totum opus atque explanatione dignitatum aulæ & Ecclesiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-

- h) Confer Jac. Pontani præf. ad Cantacuzenum, & Allarium de Nilis p. 85. nostræ editionis, qui observat inde factum esse, ut à quibusdam Nilus Historicus pro Cantacuzeno, & pro Cantacuzeni, Nili Historia celebretur.
- k) Interpres Pontanus p. 3. habet: *quæ superiore & hac nostra ætate.* Sed in Græco tantum est *à τοῖς βασιλεῦσι Ῥωμαίων σωσέσθαι ἐφ' ἡμῶν.* Nihil certe scribit Cantacuzenus quod ætatem ipsius antecedar. Itaque & p. 910. idem Pontanus male: *quæ nostra ævo & superiore gesta sunt,* pro: *quæ nostra ævo à pluribus retro annis sunt gesta.*
- l) Vide judicia de Cantacuzeno apud Vossium, Bonam, Hanckium, Thomam Pope Blount &c.

tionibus Historicis *Jacobi Gretseri*, S. I. prodiit Ingolstadii 1603. fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvicii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina Paris. 1645. fol. tribus Voluminibus, quorum *primo* Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, *secundo* tertius & *tertio* quartus, Gretserique ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apolog'æ IV. sive assertio *pro Christiana Religione* adversus Muhamedanos, & *IV. λόγοι* sive *libri adversus Mahometi errores*, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Acbamenidis*, qui è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Sampsates* Isphachanes Persa literis scriptis ad defendendam Christianam fidem sollicitaverat, quas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS quorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gualthero* Tigurino, qui illud latine vertit ediditque Basil. 1543. fol. & Græca ad calcem voluminis subjunxit. Notat Gualtherus, multos Judæorum errores quos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni *adversus Judeos* Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hætenus alii nulli sunt. Sed tamen *novem sermones* Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia quoque ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex *ad Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de essentia atque operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliz Cod. 1999. ex quo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiz, & Allatius de Simeonibus p. 87. seq.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni *adversus Paulum* è Latinis Patriarcham CPol. Utrumque scri-

O o o

ptum

Libri 5ti Pars Altera.

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliar. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responsoriis. in Bibl. Regis Galliar & Oxoniensi Bodlejane.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ Cpol. Barlaamo & Acindyno * faventis, una cum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Eschicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Afanis CANTACUZENI, n) qvi Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronunciatus Imperator coronatusque à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuque Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superstitute decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis *Vincentii Riccardi* prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus in *Sapientiam Salomonis & monitis salutaribus* quas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum supra p. 300. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, καλκοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisque dictus) Atheniensis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxisse ætatem, nescio quo auctore Vossius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu libris X*, ab A. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohamedi secundi. Appendix brevis usque ad A. 1565. recentiorem auctorem agnoscit, & in editionibus quibusdam desideratur. Unde
nec

* Subscripsit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis seclatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPolin Christianam pag. 261. & Rob. Geri appendicem ad Hist. litterariam Caveri ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytræus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo iudicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondylæ editiones.

Latine ex versione *Conradi Clauferi* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atque collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataque à Claufero ipso & alio viro docto, ibid. 1562 fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum latine Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Vosium etiam versionis quam molitus *Dionysius Coronæus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunquam lucem vidit.

Græce & Latine cum ejusdem Clauferi versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atque iterum separatim, sed notulis Clauferi marginalibus omissis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qua editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è quibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibalis Fabrotti* Jcti in Chalcocondylæ & Ducam, adjuncti sunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. quos è Turcica lingua Germanice verterat edideratque Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qui & supplementum ab A. 1550. ad 1588. Osmanidarumque genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumque ad illustrandos Annales adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exstare Græce, testatur Gretferus. Locum quo Germaniz descriptio continetur ex libro secundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic scriptor cum commentario prodiit *Blasio Vigenario* interprete Paris. 1577. 1584. 4. & cum *Thoma Arti* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezerai*, usque ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche sur l' Histoire de Chalcondile, & illustrations de la mesme Histoire.

Ipsè Laonicus, inquit Bellarminus de scriptoribus Eccles. non caret narrationibus falsis, quas temere credidit rerum nostratum ignarus.

Nonnulla Laonici Chalcocondylæ loca reprehendit Jacobus Gaddius in elogio Historico & T. I. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 119. sq. atque Casp. Barthius ad Claudian. p. 338. Ceterum fallitur Henricus Warthonus V. C. qui in appendice ad Hist. literariam doctissimi Cavei scribit Chalcocondylam prodiisse latine ex Clauseri versione Paris. 1550. Præter rem quoque in catalogo librorum à Joanne Oporino excusorum, qui vitæ ejus subjicitur, memorari videas Laonici libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conqvestus etiam in præf. ad edit. posteriorem Anni 1562. Græcum Codicem sibi defuisse. Hunc Laonicum propinquitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus Mediolani, de quo in Grammaticis dicere me memini.

XV. GEORGIUS CODINUS, amplissimo in aula CPolitana munere Curopalatæ pridem functus, postremis Palzologorum * temporibus claruit, & Imperio ipsi superstes fuit, siquidem libellum de Imperatoribus CPolitanis claudit ** commemoratione captæ ab Agarenis sive Turcis urbis A. 6961. hoc est Christi 1453. Ex ejus scriptis extant:

I. Περὶ

* Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanckium de Byz. rerum scriptoribus cap. 10. Warthonum appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. C. 1461. & Petrum Lambecium in brevi diss. de Codini vita & scriptis, qui negat se Curopalatæ nomen in MSS. Codicibus sex quos vidit, offendisse, putatque impositum potius ideo, quod de officiis Palatii scripsit, quam quod ipse dignitate Curopalatæ functus fuerit. Cum tamen nomen hoc Curopalatæ invenerint Junius & Gretsærus, non video quare incredibile videri debeat dignitatem Curopalatæ gessisse. Quia autem in aliquibus Codicibus omittitur, hinc apparet esse nomen dignitatis neutrum quam vero proprium, quod non est querendum aliud quam Codini.

** p. 82. edit. Lambecii. ἐπὶ Ἰσῆ (de Constantino Palzologo ultimo Imp. loquitur) ἐγένετο, ἡμῶι, ἡ ἀλώσις τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς τῶν αἰώνων Ἀγαρηνοῖν ἐπειστυξά. καὶ ἐγένετο, δουραλῶος ἡ πρὸς βασιλὶς πασι τῶν πρί-

1. Περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς βασιλείας καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aulae Imperatorum & magnæ * Ecclesiæ CPolitanae*. Agit etiam Codinus *de festis plebisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ, aliisque*, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφικία τῆς βασιλείας, ἐστὶ τὰς τὰς ἐξουσίας τὰς γενόμεναις ἐν ταῖς ἐορδαῖς εἰς τὸ παλάτιον, καὶ πῶς τὸν βασιλεῖα τέφειδ δέ, καὶ πῶς προβλήσεως Δεσποτῆς καὶ Πατριάρχου, καὶ ἑτέρων γενόμενων ἐν τῇ βασιλείᾳ. Hunc librum è Codice Julii Pacii descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub nomine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliquot pagellis novoque titulo, in quo *Francisci Junii* nomen, exposita est in *Commelini* officina 1596. 8. Quamquam *Jacobus Gretserus Junium* reprehendit quod novam editionem non adornaris & à se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliotheca Palatina, & *Raphaëlis Seileri* exemplari, quod erat apographum Codicis optimi Augustani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inchoa Reipublica Augustana, testis est *Hieron. Wolfius* præfatione ad *Nicetam*, & ipse *Seilerus*, qui inde Græce descripsit & Latine vertit, tametsi versionem suam in vulgus exire nunquam permisit, Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex Amplissimo Domino *Marco Velfero*, Duumviro Augustano intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidii (à *Frehero* cui A. 1596. librum dicavit) instructus *Junius*, præsertim translatione *Seileriana*, debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima menda emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla satis acerbè ut solet castigavit ac reprehendit in

Οοο 3

Ju-

πόλεων, ὅς καὶ ἀπεκταίβη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενόμενῃ χαλαύσει αὐτοῖς καὶ πάντες οἱ λογαδοὶ χεδόν, καὶ ἐκομίσασθαι τὸν τῆς μαρτυρίας τεφαινον, μὴ θελῶσαι προδῆναι τοῖς ἀνέμοις τὰ βασιλεία, μήτε μὴν θελήτας τὸν κενδωνοὶ ἀφ' ὧν γέν, δυνάμει ὄντ.

* Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Coarctatum non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atque in quo eorum quos è Bibl. Bavarica *Gretserus* evoluit, desideratur. Deinde addo etiam Capitulum in diversis Codicibus diversum. Vide *Coarctatæ* & notæ p. 20.

** *Francfurti* prodidisse hanc editionem scribunt *Hanckius* & *Warthonus*. Sed puto *Heidelbergæ* potius, licet *Francfurti* Senatus sit ab editore, qui *Francfurti* ad *Mœnum* illo tempore versabatur, dedicata.

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tomum secundum operis de Cruce, Ingolstadt. 1600. 4. editum p. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadtii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecæ Bavaricæ & uno Lautherianæ, ad calcem commentariorum Mureti in Aristotelis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis ἀναβάσειν Cyri. Deinde ejusdem *Gretseri* facula Codino accensa prodit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis *Gretserus* vulgavit Parisi. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoissii. Quamquam vero multa recte *Gretserus* in Codino vidit, multa etiam *Meurfiano* Glossario † Græcobarbaro adjutus potuit rectius interpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goar* præbuit qui in editione Codini nova Regia Parisiensi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasque pereruditias notas suas in quibus & Junius aliquando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulæ CPolitaneæ Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis

MAT.

† *Goarus* in præf. Quam infeliciter Junius in elucidanda verborum quibus usus est Codinus, obscuritate desudaverit, *Meurfii* in pluribus locis demonstrat emendatio, & instituta per *Gretserum* versio, ac in amplius disertiusque commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea quæ *Gretserus* atale sibi habebat voces illæ neoterica Græcæ nunc in occiduas partes essent allata, propterea benia dignus est *Sir* sane de re literaria bene meritus -- Non enim ille solus est qui ad scopulos quos *Meurfii* glossarium ex potiori parte ὀλοβαρβαρον exponit, allidat: Is enim cum germanam Græcæ, ac bulgarium vocem mentem non sit affectus, sequacibus foveam fecit, in qua ipse prior lapsus, nisi à recentioris Græcæ lingua bene perito corrigatur, illapsus, ac infinitis propemodum, quæ possent addi, distitionibus (uti à *Cangio* postea feliciter & docte præstitum est) augentur, facilem adhuc sequentibus præbet lapsus occasionem.

* Non pauca etiam, quæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se profusus est *Vossius* lib. III. de Historicis Græcis p. 368. restatque insuper præf. ad libros de Historicis Latinis Junium novam fuisse molitum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, in qua magnam partem erepturus fuisset *Gretsero* occasio ita in eum debacchandi.

MATTHÆI *Presbyteri Monachi & Medici* (Μοναχῶν ἰατρῶν † καὶ θύτης) opusculum versibus scriptum politicis περὶ τῶν ὀφικίων καὶ παλατίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latine *Græcorum Episcopatum* διὰ τύπων ante octingentos annos à Leone Sapiente Imp. digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) ἀνακεφαλαιώσιν Πατριαρχῶν καὶ σιναρίθμῳ τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων pag. 373-381. quam idem Carolus à S. Paulo à Codice Vaticano dederat: 3) τάξιν προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὴν Ἀποστολικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελευτῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς Ἐπισκόπων p. 381-399. ex editione Gretseri ad Codinam calcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure Græco Romano Freheri p. 90. sq. 4) Ἐκθεσὶν βασιλέως Κύρου Ἀνδρονίκου καὶ Παλαιολόγου καὶ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσιν τὰς αἰὶ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400-409. Hanc *Andronici Senioris Palæologi Imp.* expositionem primus ad Codinam calcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretserus p. 117. ediderat. 5) Ἐκθεσὶν νέαν ὅπως νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης τῷ Πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικαῖς ἀρχαῖς διιδύνασιν. *Expositionem novam, quomodo CPolitani Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & Archiepiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque seculares dignitates moderantes nunc scribat.* p. 410-419. 6) *Parthenii Patriarchæ CPol.* Epistolam formatam qua prosecutus est Philippum de Harlay Comitem de Cefy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & Urbani VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlæum p. 420. seq. Ut ad Codinam librum revertar, illius MSS. Codices præter eos quos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem. & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque stylo incompto ac barbaro & qui ea ætate in populi plebisque usu erat scripsisse, *Præter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agrestis & dure sententiam obiurbat & obsecat, quem etiam exscriptorum errata, distictionesque ex altera loco propriarum, doctorum incuria intrusa reddunt obscuriorem. Pluræque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretserus.* 2.

† In MS. Vindobonensi triginta versibus auctiore pro ἰατρῶν legitur εἰατρῶν. Vide Lambecium III, p. 469. Θύτης vero est hieromonachus, Matthæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanckius II. 8. p. 680. de scriptoribus Byz. Fortasse is haud diversus à Matthæo Blastare.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. I. cap. 41. pag. 991. Gretserus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoisiæ.

2. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τῆς χρονικῆς περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolicanis.* Librum Chronicum intellige *Hesychii* illustris de quo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraque verbote-nus Codinus expressit, ceteris ut Lambecio notatum additis ē Glycz Annalibus, Chronico Alexandrino & alio haecenus non edito Julii Pollucis, Christiani scriptoris qui antiquo illo Polluce cujus Onoma-sticon Commodus Imp. dedicatum habemus, aliquot saeculis est recen-tior. Prodiere haec Codini παρεκβολαὶ primum cum *Georgii Doula*, Jani F. versione Heidelbergae apud Commelium 1796. 8. & additis Jo. Meursii notis Genev. 1607. 8. denique cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. ē typographia Regia 1655. fol. Hic Lam-becius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qua longe plura Graece & Latine exhibentur, collatis Codi-cibus MSS compluribus. duobus Holstenianis, quorum unum Holste-nius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum ē Vaticano Codice descripserat, tertio Is. Vossii ex Codice Britannico: quarto Jac. Sirmondi, quinto Regio Paris. & sexto denique Romano ē B. bl. Vallicellana. Inde in Lambeciana editione post illa de Origi-nibus CPol. sequuntur περὶ τῆς ῥηματογραφίας Κωνσταντινουπόλεως, de forma & ambitu Urbis CPolitanae. pag. II. Περί Ἀδιαβήνης De Adiabene re-gione Asiae ultra Tigridem fluvium, in qua Naphtha provenit. p. 13. Περί ἀγαλιμάτων, σηλῶν καὶ θαλασσίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. De signis, βαισις * & aliis spectatu dignis CPoli, ibid. Quae in Lambeciana editione leguntur pag. 19. B. à verbis Εὐφημίας τῆς γυναικὸς usque ad p. 21. D. & πρώτα, ea Graece ē Codice Bavarico vulgaverat Gretserus lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. quemadmodum & illa quae pag. 23. B. à verbis περὶ τῆς κίονος τῆς Φόρου usque ad verba p. 28. C. τὸ αἰετῶν φανῆναι μοι χερσείσης. Ceterum quae de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumpsit ē Phornuto & Jo. Lydi Philadelphien-sis libro necdum edito de Mensibus, ē quo Svidas etiam, ut Lambecio observatum eadem hausit. Reliqua de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex Anonymi collectaneis Antiquitatum CPol. quibus titulus ὁδογραφίαις σύνομοις χρονικῇ, quas primus ē Codice Regis Galliarum Lam-becius cum notis suis ad calcem Codini pag. 85 - 105. vulgavit Graec.

* Pleraque hujus partis vulgaverat etiam G. Doula.

Græce, observatq̃ excerptas esse ē Theodoro Lectore, Papia, Eusebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis scriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum versione sua & notis dedit *Franciscus Combesius* in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Paris. 1664. 4. Cumq̃ve Lambecium in notis illis non raro perstringat, Lambecius ei respondere voluit in nova q̃vam pollicitus est Codini editione, q̃vam supplemento Corporis Hist. Byzantinæ ex Bibl. Cæsarea potissimum instruendo inserere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud supplementum nunq̃vam lucem vidit. Sequitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem scriptoris *ὑπερ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως*, de templis monasteriis & aliis *edificiis CPolitanis* pag. 37 - 64. & *ὑπερ τῆς οἰκονομικῆς ἔργων τῆς ἁγίας Σοφίας*, *De structura Templi S. Sophiae* & SS. Apostolorum pag. 64 - 74. q̃vx pars etiam in Georgii Doufæ editione legitur, ac deniq̃ve *ὑπερ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ τῶν Ἀγαρηῶν ταύτης ἀλώσεως*. *De annis ab orbe condito usque ad Imperium Constantini Magni: Et de iis qui à Constantino Magno in ipsa urbi regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A. C. 1453.) *capta est*. pag. 75 - 83.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam, qui in Codini & alterius Anonymi (q̃vx à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambecianæ.

Acatius Diaconus Eutychianus 68.

Acutius Philosophus, Idolorum Antistes 191.

Ἀγκυριανὸς sive Ἀγκυριανὸς * *χρονογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτοῦ* 78. 168.

Ἀλεξάνδρος *συγγράμματα* 206. Anastasius 78. 175.

Apollonii Tyanensis *telesma ciconiarum* 7. alia ejus *apotelesmata* 62. seq. 77. 129.

Arii mors 45.

Aristides Philosophus 190.

Asclepiodorus Philosophus 65. 205.

Ppp

Appia-

Libri 5ti Pars Altera.

* Sic constanter MSS. licet Lambecio est *Ἀγκυριανὸς Ἀγκυριανός*. Vide Bandurium pag. 738. 782.

- Appianus 63.
 Απολλωνίου καὶ Ἀλεξάνδρου συγγράμματα 206.
 Αστρονομικὸν ὄργανον, locus CPol. 32.
 Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 164.
 Canonaris Philosophus 198.
 Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.
 Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.
 Constantinus Epistolographus 17.
 Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qui Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina: Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.
 Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113, Cyriacus Patriarcha CPol. 111.
 Codini τὰ περί κτισμάτων 26.
 Demosthenis συγγράμματα 183.
 Δίων ὁ τὰ Ῥωμαῖκα ἱστορήσας 63.
 Elevsius Diaconus Philosophus 17.
 Epigrammata 9. 10.
 Eusebius Pamphili 196. 206.
 Eutropius Sophista. 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.
 Eutychianus Grammaticus Protoascretis 17.
 Galenus 47. 189. *legendum* Gallus quæstor. vide Bandurium p. 495. seq.
 Gregorii Theologi vaticinium 95.
 Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.
 Hero Philosophus μαντευόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.
 Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.
 Hesychius ὁ ταχυγράφος. 17. Hierotheus Astrologus 144.
 Himerius chartularius 36. 182.
 Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱππολύτου 173.
 Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.
 Joannes Antiochenus 119. Icalix κανόνες & σχηρά. 128.
 Joannes Historicus 205. ὁ διακρινόμενος 196. 199.
 Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita κανόνων ποιητής 104.
 Οι τόμοι τῶν Λέοντος & μεγάλου 205. vide & 195.
 Ὁ Λιγύριος * Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.
 Marcellus ὁ ἀναγνώστης 171. Maximianus Astrologus 144.
 Menander Cretensium vates 74. 177. μιλί-
 * Alii Codices ὁ Δογύριος vel Ὁλγύριος. Vide Bandurium p. 472. Lambecius malebat Ὁλυβριος ὁ Ἑλληνικός.

- Μιλίχιος ὁ χρονογράφος 206.
 Modestus Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116. 123.
 Oracula I. 9. 108. 123. 176. 180.
 Panodorus Aegyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
 Τα παπία συγγράμματα 194. videndum num per papiam (quod dignitatis nomen est) intelligat Jo. Cantacuzenum.
 Οἱ ἡπάτεραι & βυζαντίου συγγεγραφότες 4. Paulinus 117.
 Philippus ἐπαρχος 201. 202. at verba Φίλιππος ἰσόρησεν nolim cum Combesio reddere *scripsit*, sed *retulit*.
 Φιλόδορος vel Φιλόχορος ὁ λογιστής, 67. 211. Philodorum habet etiam Anonymus Bandurianus, etsi Bandurius p. 598. intelligit Philochonum historicum qui apud Athenienses fuerit unus ē Decemviris λογισαῖς sive curatoribus Reip.
 Phorton & Marcion Philosophi Romani 12.
 Plumbatus Philosophus 210.
 Plutarchus ἐπιστολογράφος Justiniani Imp. 134.
 Proclus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysostomi 99.
 Προμνήης Alexandrinus Historicus 206.
 Romani Imp. Novellæ 157.
 Secundi Philosophi ἐλεγκταί 38. 210. Sergius Patriarcha CPol. 130.
 Socrates 197.
 Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
 Doctores τέτραδισίς CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.
 Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.
 Theodorus ἀναγνώστης 36. 182. 183. 190. 206 alias Studita 104.
 Theodorus ὁ δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
 Theodorus Thebanus Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.
 Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justiniani 139. 143.
 Versus Poëtæ 187. emendati in Combesii edit. p. 16.
 Vigilus Astronomus 54.
 Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius 73.
 Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἐρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς αἰτίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας ἃ διαρρηγνύθησαν καὶ ἡλάνθον. ANONYMI explicatio Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem : quam Bernardus Medonius Tolofas è MS. Codice Caroli Monchalli ArchiEpi-

copi Tolofani primus edidit, latinamque versionem suam & glossarium, atque in margine notulas adjunxit.

Exstat quoque, sed quam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missæ Gregorii I. Papæ*, quam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingua, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Ecclesiæ Parisienlis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. quam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Duczi Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. & in Bibl. Patrum Paris. 1644. T. XII. *Scias Lector*, inquit Allatius de Georgiis pag. 362. *hanc eandem Missionem multo autiliorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Ἀντιγραφία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ Λαϊσικῆς Διδασκαλίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὡς πρὸς Μανθῆλ ἢ χρυσολωρῶν. Initium idem est quod in illa quæ Codino tribuitur: ὁ μέλλων ἐκφραγῆσεν ἱερὸς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palzologum Imp. quæ σύγκρισις five comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107-126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Sequuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ὡμογενεῖς Epistolæ ad Johannem Chrysoloram & Demetrium Chrysoloram Romæ scriptæ & Græcæ absentiam Romæ laude solantes.

In

- * Hic est qui ex Græciâ à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipse substituit, cum Joannis Palzologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obtinisset. Dedit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atque è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, quod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, quam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. p. 10. seq. Adde si vis Jovii elogia p. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234. (ubi etiam de Joanne Chrysolora Francisci Philolphi Socero, viro itidem doctissimo) Isaacus Eubartii Academiarum scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chrysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chrysoloræ *de antiqua & nova Româ* quem Gesnerus Græce refert exstare in Bibl. Medicea, & quem Vulcanius voluit in lucem dare, illam ipsam Epistolam prolixiorē esse quam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus de *profectione S. contra Græcos* quod laudat Allatius contra Creythonium, miror non editum esse in ejusdem Græciâ Orthodoxa. Incipit: Παρελθὼς γεῖτον.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit ineditam ante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha in *Encaenia nova Ecclesia*. * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. qvo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatz. Titulus est: Φωτίῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ἐκφραστὶς τὴν τοῖς βασιλείοις νέας Ἐκκλησίας τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὑπὸ βασιλεῖν ἔ Μανεδόν οικοδομηθείσης. Incipit: Φαιδρὸν ἐρῶ τὴν παρθένον ἡμέρας τὸν σύλλογον. Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combesius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, qvz à Lambecio ad calcem Codini subjuncta sunt, vide si placet qvz dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 380.

Ex scriptis qvz ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocabulis Byzantiis*, quod è MS. Bibl. Regiz Paris. affert n. 4. Aliud fragmentum de promontorio *Chalcedonenſi* ἡραίου quod deinde corrupte ἡριον dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qvi in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Alia Græca Sylvestri primi, Pape* num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodoti ἱερχῆ Τελική*. num. 65. *Anonymi de septem Synodiis brevis narratio*, quam post Codini libellum περὶ κτισμάτων in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucis Chronicon* è qvo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi Philadelphiensis περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν* num. 154. & περὶ μὲνῶν. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum* ex Bibl. Segviceriana n. 18. *Manuelis Philæ Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Nicetae Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicetophori Callisti syntagma de miraculis ad fontem templi S. Mariae editis & de*
Ppp 3 ejus

* In vita Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive νέα βασιλικὴ Ἐκκλησία condita traditur in ὁροσχεῖον Χριστὶ, Michaelis Archangeli & Eliæ Thesbitæ.

ejus templi structura, MS in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Procli in Cratylum Platonis*. n. 27. & in *Parmenidem*. n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Thessalonicensis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. * per Muratem II. Turcarum Principem Thessalonica, ad amicum scripta aliquot post urbem captam annis, sæpius illo id desiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμμίκτοις* p. 318-380. Confer Hanckium de Hist. Byz. scriptoribus lib. I. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiæ de excidio Thessalonicensi A. C. 904. factio nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitam p. 248. De illo excidio supra pag. 351.

XVII. De *Vita Basilii Macedonis*, quam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor instauratorque locupletissimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. scripsit, dixi item supra p. 349. Nunc cætera ejus scripta recensere juvat, nam quæ de Imperatore ipso qui ab 6. Jun. A. 912. sub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano socero, & ab A. 946. ad 959. solus præfuit, dicenda sunt, ex Annalium sæculi decimi scriptoribus rectius Lector petet, siue veteres illi sint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliique, & continuatores Theophanis, Simeon Magister, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. siue recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qui de Imperatoribus copiosos commentarios edidit Jo. Cuspinianus &c. & qui Constantini hujus vitam singulariter composuit Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. I. cap. 25.

I. Exstant igitur ejus ad filium Romanum (à quo deinde veneno impie sublatus est) *de administrando Imperio liber* scriptus (ex parte * faltem) A. 6457. (CHRISTI 949.) indictione septima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indictione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qui prius Baptistæ Egnatii fuit, edidit Joannes Meursius cum versione sua & castigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde aliis Con-

* Vide Allatium de Simeonibus p. 188.

* Cap. 27. εἰσι ᾧ μέχρι τῆς ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ἐβδόμη, ἔτη ἀπὸ κτιστικῆς κόσμου 547. ἀφ' ἧς ἐμερίσθη ἡ Λογγοβαρξία, ἔτη 6. & cap. 45. μέχρι τῆς ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν 1, ἔτη ἀπὸ κτιστικῆς κόσμου 548. ἐπὶ τῇ βασι-

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo prioris Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, quæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiz 2661. scripto annis abhinc quingentis, cujus ope quam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmisitque tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillielmo Insulano (*de l'Isle*), qua facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive βιβλίον Τακτικόν, τάξιν περιέχον τῶν καὶ θάλατταν καὶ γῆν μαχομένων, liber Tacticus, mariterraq; pugnantium ordinatio- nem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem Jo. Meursius ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini quæ jam recenseo scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit à Vindobonensi, de quo Lambecius VII. pag. 201. In Codice Veronensi, quem Latine vertit illustriss. Marchio, *Scipio Maffei*, tribuitur Constantino, Romani Imp. filio qui præfuit ab A. C. 976. ad 1028.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** Imperii Orientalis & Occidentalis libri 11. Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus è codice Tho Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasque addidit Bonap. Vulcanius, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, quem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus Fed. Morellus vulgavit cum versione sua & notis Parif. 1609. 8. Utramque Vulcani & Morelli

Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμαίων τῶν Φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννητῶν Βασιλείων Ῥωμαίων. Romanum intelligo non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἰδίον υἱὸν Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφὴ καὶ Πορφυρογεννητὸν βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Cangiium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap 5 Gisbertus Cupenus libro quarto Observationum cap. 1.

** Θέματα veluti *improbia* præfidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in quibus Legiones in præfidiis locatæ fuerunt. Atque eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. περὶ τῶν θεμάτων λογισβασείας.

exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attalia-
mpolitita afferuntur. β) de potentibus in prædia pauperum * succe-
sus γ) de militibus, δ) de restitutione pretii militarium prædiorum,
fuga mancipiorum, hujusque Novellæ argumentum ε) de non de-
judico ab iis qui actionem instituunt, & de his qui ad tres menses vel an-
sunt. ζ) de eo quod judices civiles nihil accipere debeant η) de sportulis
ταχυαιτικῶν. θ) de consuetudinibus. ι) de testamentis aperiendis. ια)
betudinibus scriba. ιβ) De his qui cades committunt gladio, vel ma-
stibus, vel lapidibus, idque consulto. ιγ) De secundis, tertiis & quar-
ptiis. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite
am Enimundus Bonifidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parif.
8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus
titutione περί τῆ ἀναθεματίζεσθαι τὰς ἀποστάτας καὶ μωλταρίων.
titutio XIII. περί πολυγάμων, adversus quartas nuptias, eo-
loco legitur pag. 16. seq.

Hilce in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd.
7. 8. (post p. 252. IV. constitutiones Novella subjiciuntur quas è Co-
bus Regius edidit auctiores melioresq; Carolus Labbeus cum nova
sione & castigationibus Parif. 1606. 8. α) περί στρατιωτικῶν de mi-
ribus fundis, quam dictavit Theodorus Patricius & Qvzstor Decapo-
nus. β) De fundis Armenicis aliorum & homicidarum. γ) de sportulis,
aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consuetudinum mo-
s esse debeat. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Qvzstor. δ) De
sportulis, qua abrogatur superior constitutio, permittens iudicibus & scri-
x sportulas accipere. Hanc dictavit Theodosius (idem qui antè
theodorus) Patricius & Qvzstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, De-
ffus Legum compendarius ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus,
& cum latina Leunclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græ-
o Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic
electus fuit, corruptus est, & pro στμζ legendum συμζ qui respon-
det Anno Christi 939. quo Constantinus electum Legum à Patre
eone fieri ceptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspi-
mo digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-

Q99

di

Libri 5ti Pars Altera.

* Meminit Codinus Orig. CPol. n. 257. edit. Lambecii.

relli editionem Meursius conjunxit & cæteris Constantini scriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime hos duos libros *Anselmus Baldurius* paullo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliz 2431. in charta bombycina ante annos 500. exarata castigavit, versionem novam, sive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmisitque *Gvilelmi Insulani* tabulam Geographicam, quæ Imperium CPolitani quale ab Heraclii ævo fuit per *Guara* digestum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Constantini Porphyrog. ut posteriore editoris notæ continentur, Paris. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qui Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumque origines, & antiquitates Constantinus complectitur, quam libro de administrando Imperio de aliis etiam gentibus quæ adjuvare illud vel lædere bello atque infestare possent, quemadmodum & earum origines, mores & instituta pacis bellicque exponit, unde non immerito librum illum tanquam thesaurum servare se scripsit Egnatius, * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex quo ipso Codice librum de administrando Imperio Meursius vulgasse se tatur.

4. *Novella constitutiones XIII.* cum versione & castigationibus Jo. Leunclavii ex ejus jure Græco Romano T. 1. lib. 2. pag. 103. seq. & T. 2. in libro Novellarum pag. 139. seq. Francof. 1596. fol. a) *de alienatione fundorum*, cujus constitutionis Cedreno etiam memoratur duo

4 .

* Jo. Baptista Egnatius Venetus, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Constantino Porphyrogenito: *Hic à litteris optimique disciplinis non abhorrens, qui pene extinctis ab interitu vindicatis, librum Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum omnium fœdera; hostium vires, rationes, consilia explicuit, quem nos in Bibliotheca nostra, tanquam thesaurum, servamus, in quo multa de Venetis etiam ipse disserit.* Aliud exemplar hujus libri MS. quod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentissime custodiri memorat Gyraldus dialogo V. de Poëtis pag. 282. *Hujus Constantini liber ille celebratus est, quem moriens Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum fœdera, hostium vires quæ & quanta essent, aliæque omnia ad Imperium spectantia complexus est, quem librum hodie Venetorum Reip. in sua peculiari Bibliotheca diligentissime custodiri facit.* Codicem Regis Galliz, quo usus Bandurius, laudavit Casaubonus præf. Polybio præmissa ad Henricum IV. *Serpsit in locupletissima illa Tua, DOMINE, & fere Regia Bibliotheca, Constantini Augusti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majestati Tuae jussu publicam aliquando lucem adficiat, Vide ibi, si placet, plura in ejus libri commendationem.*

duo exempla paululum diversa una cum synopsi ejus à Mich. Attalia-
ta composita afferuntur. β) de potentibus in prædia pauperum * succe-
dentiis γ) de militibus, δ) de restitutione pretii militarium prædiorum,
ε) de fuga mancipiorum, hujusque Novellæ argumentum ζ) de non de-
ferendo iudicio ab iis qui actionem instituunt, & de his qui ad tres menses vel an-
num absunt. η) de eo quod iudices civiles nihil accipere debeant θ) de sportulis
περὶ ἐκταγμάτων. θ) de consuetudinibus. ι) de testamentis aperiendis. ια)
de consuetudinibus scribe. ιβ) De his qui cades committunt gladio, vel ma-
gnis fustibus, vel lapidibus, idque consulo. ιγ) De secundis, tertiis & quar-
tis Nuptiis. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite
mutilam Enimundus Bonifidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parif.
1573. 8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus
constitutione περὶ τῶ ἀναθεματίζεσθαι τὰς ἀποστάτας καὶ μωλταρίας.
Constitutio XIII. περὶ πολυγάμων, adversus quartas nuptias, eo-
dem loco legitur pag. 16. seq.

Hic in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd.
1617. 8. (post p. 252. IV. constitutiones Novella subjiciuntur quas è Co-
dicibus Regiis edidit auctiores melioresque Carolus Labbeus cum nova
versione & castigationibus Parif. 1606. 8. α) περὶ στρατιωτικῶν de mi-
litaribus fundis, quam dictavit Theodorus Patricius & Quæstor Decapo-
litanus. β) De fundis Armenicis aliorum & homicidarum. γ) de sportulis,
de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consuetudinum mo-
dus esse debeat. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Quæstor. δ) De
sportulis, qua abrogatur superior constitutio, permittens iudicibus & scri-
bis sportulas accipere. Hanc dictavit Theodosius (idem qui antè
Theodorus) Patricius & Quæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, De-
lectus Legum compendarius ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus,
& cum latina Leunclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græ-
co Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic
delectus fuit, corruptus est, & pro στμζ legendum συμζ qui respon-
det Anno Christi 939. quo Constantinus delectum Legum à Patre
Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspi-
cio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-

Qq q

di

Libri 5ti Pars Altera.

* Mœninx Codinus Orig. CPol. n. 137. edit. Lambocii.

di locus erit infra libro, VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis J^{ctis}.

6. Δι' ἡγίας περὶ τῆς πρὸς Ἀυγάρων ἀποσταλάσεως ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ & Θεῶν ἡμῶν. *Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Augurum Edisse Regem missa & Edessæ CPolintranslata A. C. 944.* Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisque primus vulgavit *Franciscus Combesius* in fasciculo *Originum & antiquitatum CPol.* pag. 75 - 101 Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qui narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combesium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq. & p. 198. ubi refertur Anonymi additamentum de illa imagine culta Edessæ antequam CPolintransferretur. Incipit: περὶ τῆς ἐν Ἐδέσῃ ἀχειροποιήτης & θείας μορφῆς.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. de consensu p. 281. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπνότερον ἔστιν ὁρῶμεν θείαματι, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρεύσεως ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ Ἑχρυσόστομος ἱερὸν σκήνιον ἐκ τῆς ὑπερρείας ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πόλεων ἀπετέθη.

8. *Theophrasti Historiam Constantini jussu continuatam* memora- vi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, quod non ab ipso Constantino quidem elaboratum, at egregio consilio ejus atq; auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων sive *Collectaneorum & Excerptorum Historico Politicorum & Moralium* sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conquisitorumque ex probatissimis

qvi.
* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφύρας ἀπὸ γονος Κωνσταντίνου ὁ ὀρθοδόξου τοῦ καὶ χριστιανικώτατος τῶν πᾶν τε βασιλευπότων, ὁ ἔχοντες πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανόησιν διακείμενος, καὶ δραστήριον ἐσχικῶς εἶναι, ἐκράνε βέλτιστον εἶναι καὶ κοινωφελές, τῷ τε βίῳ οὐσιώφορον, πρότερον μὲν δεξ. *Constantinus Porphyrogenitus Imperator omnium qui unquam fuerunt rebus fidei tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum publicarum perceptionem acutissimo, ea denique præstanti intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perducere, illud primo fore optimum esse ratus & vulgo omnibus misse, ut libere audire ex omnibus Orbis partibus docerent*

busque Historicis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & quingenta titulis non nisi duo, neque illi integri plane ad nos venerunt, vigesimus septimus περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, de virtute & vitio. Titule legationibus alteram partem à Johanne quodam CPolitano digenn ex Bibl. Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis vulgavit vius Ursinus Græce Antwerp. 1582. 4. cum notis. In hac parte tant περὶ ἀρετῆς excerpta è Polybio pag. 1-228. è Dionysio Halicarnæo p. 295--312. è Diodoro Siculo p. 313.--333. ex Appiano p. 334-- & è Dione Cassio pag. 373-447. Alteram partem ejusdem tituli de ationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam b Davide Haschelio ex Codice Bavarico 204. pridem vulgatam recensupra p. 230. seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum ptorum è quibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰς τὴν ἰσὴν ὑποθεταγωγῶν χρονικῶν. α, Πέτερ Πατριάρχης καὶ Μαγίστρου, β, Γεωργίου αρχὴ χρονικῆς, γ, Ἰωάννη Ἀντιοχείας. δ Διονυσίου Ἀλικαρνασσεύς Γραμματικῆς ραιολογίας. ε, ς' Πολυβίου Μεγαλοπολίτης καὶ Ἀππιανῆς, ζ, Ζωσίμου Ἀσλωνίτης, η, Ἰωσήφου Ἰσθαικῆς ἀρχαιολογίας, θ, Διοδώρου Σικελιώτης, ι, ιθ' Κοκκιανῆς, ια, Προκοπίου Καισαρείας, ιβ, Πρίσκου Ῥήτορος, ιγ, Ἰλχου Σοφιστῆς, ιδ, Μενάνδρου προέκτορος, ιε, Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπ' ἀρετῆς καὶ ἀντιγραφῆς καὶ Σιμοκάτῃς.

Tituli de virtutibus & vitiis qui in toto opere fuit quingagesimis, priorem partem ex Insula Cipro nactus Nic. Fabricius Peirescium communicavit cum Henrico Valesio, qui ex eâ quæ digna luce videbantur

Q 99 2

sele-

doctrina varia refertas congregaret, deinde vastam illam librorum molem, quæ lectores onerabat, cum præsertim molesta plerique omnibus & radii plena ea res videretur, in partes minutas putabit distribuendam, & luculentam utilitatem, quæ poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Atque ut hoc delectu habito majori attentione & assiduitate lectioni incumbere studiosi queant, & sermone facundiam altius ac penitus animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici comatu opus universum in ὑποθέσεις ἀγαθὰς tractatus diversos numero tres & quingagenta censuit distribuendum, in quibus ἀ' πασὰ ἱστορικὰ μεγαλεργία, quicquid magnificentum habet Historia, inclusum continetur, neque inest quicquam Historia insertum, quod partitionem hanc in hocce inopiam effugerit. Neque vero ob divisionem sententiarum series operis totius ullo modo corrumpitur, eorum serbat hæc synopsis, sed ut verius dicam hæc rerum cognationum οἰκείων σὺν ἑκείναις sive adnotatione in singulis partibus concinnandis unicuique tractatui convenienter rationem.

selegit & cum versione sua notisque doctissimis & fragmentis Polybii, Nic. Damasceni & Dionis singulari studio à se collectis vulgavit Paris. 1634. 4. In his excerptis (quæ vulgo appellantur Peiresciana) leguntur selecta loca ex Polybio pag. 9--197. Diodoro Siculo pag. 211-413. ex Nicolo Damasceno περὶ τῆς βίης καὶ τῆς ἐπιστῆς ἀγωγῆς p. 414-489. ex Dionysio Halicarnassio pag. 529-545. ex Appiano pag. 465-567. ex Diane Caspio pag. 569-769. ex Johanne Antiocheno, Monacho pag. 778-853. Excerpta cæteroqvi erat hæc collectaneorum pars ex scriptoribus quatuordecim, qvi pag. 5. seq. hoc ordine recensentur: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποβιβλίων χρονικῶν α', Ἰωσήφου ἀρχαιολογίας, β', Γεωργίου Μοναχῆ, γ', Ἰωάννου δ' ἐπὶ κλην Μαλέλα χρονικῆς, δ', Ἰωάννου Αἰγίου χείρας χρονικῆς ἱστορίας, ε', Διοδώρου Σικελιώτου καθολικῆς ἱστορίας, ς', Νικολάου Δαμασκηνῆς καθολικῆς ἱστορίας, ζ', Ἡροδότου Ἀλικαρνησέως. η', Θουκυδίδου, θ' Ξενοφῶντος Κύρου παιδείας καὶ ἀναβάσεως Κύρου δ' Παρυσάτιδος. ι', Ἀρριανῆς Ἀλεξ. - - ια' Διονυσίου Ἀλικαρνησέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ', Πολυβίου δ' Μεγαλοπολίτου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ', Ἀππιανῆς Ῥωμαϊκῆς τ' ἐπὶ κλην βασιλικῆς, ιδ', Δίωνος Κοκκιανῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ οἱ ἐφεξῆς ἐν τῷ δευτέρῳ τεύχει ἐπιγράφονται. *Sequentes auctores in altero* (hujus nempe tituli) *voluntine recensentur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, sed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valesii incidisse, qvæ ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine scriptores alio poneret, & ea quæ vel jam edita existerent, vel indigna essent editione, omitteret ac rescinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diferte traditur, περὶ βασιλέων ἀναγορεύσεως, *de Imperatorum Recognitione renuntiatione.* Cæterorum ultra viginti ab Hæschelio & Valesio observatorum hæc est notitia, literarum ordine à me descripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἡτῆς *De restitutione exercitus vieti.*

περὶ ἀνδραγαθημάτων *De fortiter factis.* p. 442. edit. Valesii. & 473.

περὶ γάμων *De Nuptiis.*

περὶ γνώμων *De sententiis.* pag. 258. edit. Valesii & 225.

περὶ δημηγοριῶν *De Concionibus sive Orationibus* id. p. 87.

περὶ εἰδῶν *De Gentibus.*

περὶ εἰδῶν *De moribus.*

περὶ ἐκκλησιαστικῶν *De Ecclesiasticis rebus, personisque.*

περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus*. Suid. in σάμβυκος.
 περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Graeca (Gentili.)*
 περὶ ἐπιβοῶν *De imploratione auxiliorum*.
 περὶ ἐπιβουλῆς *De insidiis*.
 περὶ ἐπιστολῶν *De Epistolis*.
 περὶ κυνηγίας *De venatione*.
 περὶ νίκης *De victoria*.
 περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione*.
 περὶ ὀσμῶν, *De miris & inopinatis*. pag. 121. edit. Valesii.
 περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione*.
 περὶ στρατείων *De expeditionibus militaribus*.
 περὶ στρατηγημάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Valesii. & 437.
 περὶ στρατῶν *De exercitiis*.
 περὶ συμβολῆς, *de praeliis*.

10. Constantini quoque hujus jussu Theophrastus quidam *Synopsis* totius *artis Medicae* ex Oribasii potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 296. digessit, & eidem Constantino inscriptit. Incipit prooemium: *ἵας προσαγείσας ἐπιτομὰς ὧσα τῆς σῆς Διότητι*, ἐκ θεοῦ Ἀντοκράτορος, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν διασημάτων συλλογῆς ἱκανοῦσα καὶ τὸ διωαλὸν &c. Exstat hoc opus aliquoties Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi. vide Lambecium lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive *de Veterinaria Medicina libros duos*, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & à Græco Latine versos editosque Paris. 1530. fol. interprete Joanne Ruellio Svesvionensi, qui rei veterinariæ nomenclaturam & brevem Diodori de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. Græce hi primum vulgari sunt à Simone Gryneo, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atque inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, quo usum se testatur V. C. Petrus Needhamus in luculentâ suâ, de qua mox, Geoponicorum editione. Italice etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per Johannem Masseum Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum

è quibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, quorum aliquos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de quo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatricos sive veterinariae Medicinae libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinatus à me ad paginas editionis Græce Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad quem Absyrti sive Apfyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad quem scribit idem Apfyrtus pag. 110. *Διάλογα Αιλιανέ.*

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput ex d. petiitum ex Africani celsi f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad quem scribit Apfyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola 152.

Apellas Laodicensis Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 86.

Apion Alex. ad quem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad quem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apfyrti ad quem ejus Epistola pag. 246.

Apfyrtus (Prusænsis vel Nicomediensis Bithynus, qui Constantini

M. * *πρὸς πρῶτον βιβλίον* teste Svida scribit) ad Sabinum.

pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71. 72.

80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122. 139.

148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196. 210. 213.

214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256. 257. 281. 288.

290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum quendam p. 146. ad Achaicum,

Ælium, Æmilium, Ammonium, Antipatrum, Apellam,

Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem,

Arum.

* Militasse sub Constantino Magno in Scythia ad Istrum, notat Cangeius ex Eudæcio Macrembolitæ Jonii MSS.

Aruntium, Asclepiaddem, Bebius, Cajum, Celerem, Chzream, Damam, Damnatum, Degmum, Deman, Deme-
trium, Dionysium, Dium, Epiphanium, Eudoxum, Fron-
tones, Gallum, Hegesagoram, Himerium, Herodionem,
Iustum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marium Decu-
rionem, Memnonem, Menecratem, Numenios, Orionem
Marcellum, Papiam, Pasicratem, Posidonium, Postumum
Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam,
Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium
Claudium Heraclidem, & Valentem. Vide singula hæc no-
mina suo loco.

Arcadiites ad quem scribit Apfyrtus 70.

Archedemus 284.

Οἱ ἀρχαῖοι 53. παλαιότεροι εἰσι 156. ταῦτα μὲν ἐκείνος εἰρηται
μεγάλους ἀνδράσιν 120. ἵνα ᾧ μὴ δόξωμεν τῶν πρὸ ἡμῶν μεγάλων
ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμὰς 121.

Archelaus 275.

Aristophanes Byzantius Historiam Aristotelis de animalibus in com-
pendium misit 4.

Aristoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζῴων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arfipus ad quem Pelagonii Epistola pag. 145.

Artemas τομῆς ad quem scribit Apfyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad quem Apfyrti Epistola p. 147.

Asclepiades ad quem Epistola Apfyrti pag. 1. & 133.

Astrampsycheus librum veterinarium de asinorum curatione scripsit, teste Suida.

Auxano, Κυζάνων Hippiaater 130.

Azanites 299.

Bassus ad quem scribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 222.

Beretius inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraquello.

Cajus Hippiaater Alexandrinus, ad quem Apfyrti Epistola p. 243.

Cassius 28. idem forte cujus exstant problemata.

Celer ad quem Epistola Apfyrti 270. Δέσποτα Κίλες.

Celsus 177.

Chzreas Alexandrinus ad quem Apfyrtus scribit pag. 138.

Chiron 7.

Cimon vide infra, Simon.

Cleo.

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἰππικῆς καὶ παλαιοδαμασκῆς γράψας. *Stephanus* Byz. in Ἄχνοι.

Cleomenes Libycus 80. 94.

Cleomenes Lindius inter *Veterinarios laudatus* à *Tiraguello*.

P. Coccejus Justus. vide *Justus*.

Damas Laodicensis, *Hippiater*, amicus *Apfyrti* cuius ad eum *Epistola* p. 65. 240.

Damnatus τομύς ad quem scribit *Apfyrtus* p. 64.

Degmius, πλάσιος ad quem idem p. 60.

Demetrius Apfyrti avus, *Hippiater*, ad quem scribit p. 41.

Democritus.

Didymus.

Diophanes.

Dioclis ὑγιεινὰ ὀφθαλμολόγια ad Regem *Antigonum* 235.

Dionysius τομύς ad quem scribit *Apfyrtus* pag. 29.

Dioscorides 191.

Dius Hippiater, ad quem civem suum scribit *Apfyrtus* p. 156.

Elenus, vide *Helenus*.

Epicharmus Syracusanus pecudum medicinas diligentissime conscripsit teste *Columella* VII. 3.

Epiphanius Hippiater ad quem est *Apfyrti* *Epistola*, p. 88.

Eudoxus τομύς, ad quem *Epistola* *Apfyrti* p. 238.

Eumelus Thebanus 12. *Hippiater* 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.

Euripides 2.

Julius Faustus Vide *Julius*. *Florus*, Φλωρεῖος p. 177.

Fronto Ephesius, *Hippiater*, ad quem scribit *Apfyrtus* p. 197. alius

Julius Fronto, Centurio ad quem p. 200. alius *Caristanus Fronto* ad quem p. 53. alius *Valerius Fronto* ad quem idem p. 183.

Gajus Alexandrinus. Vide *Cajus*.

Gallus ad quem *Apfyrtus* scripsit. Διάδοτα Γάλλα. p. 252.

Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter *veterinarios* refert *Tiraguelus* c. 31. de *Nobilitate* p. 404.

Getulius Severus. Vide, *Severus*.

Gregorius 75. 307.

Hegesagoras Medicus (κρατίστου ἰατροῦ) ad quem exstat Apfyrti Epistola pag. 186.

Helenus Hippiater 207.

Hemerius sive Himerius potius 31. Apfyrti ad eum Epistola 140. Hippiater. ibid.

Heracleon Chiliarchus ad quem scribit Apfyrtus 182.

Tiberius Claudius Heraclides. Vide. Tiberius.

Herodion Alexandrinus Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 211.

Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX. 15. 2.

Hesiodus 172.

Hierocles. * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70. 80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130. 132. 133. 136. 139. 140. 142. 144. 145. 148. 151. 152. 153. 155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178. 179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204.

Rrr

205:

Libri 5ti Pars Altera

* Jo. Pearsonius præf. ad Hieroclem alterum, qui in aurea carmina scripsit: *In XII. Groniconum libro tria capita sunt quæ Ηεροκλέους nomen præ se ferunt: sed cum Liber ille ad rem Veterinariam pertineat, Ηεροκλέους legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles περί τῆς ἵππων Θεραπείας, hoc est, de Morbis equorum curandis, ut ipse testatur in Proæmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eoique à Basso rogatus cum confecisset, eidem postea dedicavit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinariae, ad quorum formam methodumque reliquarum Epistolæ aut ἀποσπασμάτια redigi videantur. Fuit autem Hierocles ille non ἵππιατρός, aut inter equites Casarianos in armis versatus, ut Apfyrtus, & Theonæstus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Locuples ipse tibi testis in Operis Proæmio. ἀλλ' εἰ καὶ κατακύβειν ἡμᾶς ἐτέρων νῦν ἔχον, ἐν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρεῖαν τοῖς διομένοις, καὶ σπᾶσθαι περὶ ταύτας ποιησάμεντας διατρίβας ἐκ ἀτιμασίῃ γε ὅμως τὴν σὴν ἀξίωσιν ἄριστε Βάσις. Eritam si nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in judiciis copiam nostræ postulanti- bus præbere, atque hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime Basse, quod tu requiris. Ethnicum fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κακλήσθω δὲ ἡμῶν συμφορᾶς τῇ λόγῃ τῇδε Ποσειδάων τε ἵππιος, ἀνδρῶν γένεος σωτὴρ Ἀσκληπιός, ὃ πάντας περὶ καὶ ἵππων μέλες εἰ δέ τι χεῖρων τῇ Κητιάου καὶ τῶν ἐν Πηλῶν διατρίβων ἀξίως μεμνησάμεν. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Massæus, l' art vétérinaire ou grande médecine d' Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Massé Champepois Paris 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis equorum MS. in Codice Regis Galliarum 195. teste Labbeo pag. 100. Bibl. novæ MSS.*

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223.
 (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν σωτάγμασι
 Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274.
 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μὴ
 βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἰππασίᾳ Ἠλείᾳ σύνταγμα, Hippasi Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131.
 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285.
 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrū Apsyrti Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad quem scribit Apsyrtus p. 163.

Laurentius Rufus, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad quem scribit Apsyrtus p. 150.

Lucius ad quem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ὁσθόκαλλον 181.

Mago Carthaginienſis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus. vide Verus.

Marcus Hippiaſter ad quem scripsit Apsyrtus 90. 260. Alius Marcus

Marius decurio ad quem p. 253.

Mecco, Μήκων ὁ παλαιός 173.

Memnon Hippiaſter, ad quem scribit Apsyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad quem Epistola ejusdem Apsyrti p. 226.

Nephon 18.

Sextus Numenius ad quem Apsyrti Epistola p. 39.

Numenius Hephæſtionis F. Callipolites ad quem scribit Apsyrtus
 pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad quem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad quem Epistola Apsyrti pag. 228.

Orion Alexandrinus ad quem scribit Apsyrtus pag. 8. Orion Mar-
 cellus, ad quem Apsyrti ejusdem Epistola p. 226.

Oſamiri & aliorum Hippiaſtica memorat Labbeus p. 122. Bibl. nova MSS.

Orion

Pamphilum saepe allegari in Hippiatricis scribit Clariss. * Needhamus quod ægre mihi persuadeo, licet inter scriptores Veterinarios refertur etiam à Tiragvello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Basil. edit. præmissio. Mihi quidem ne unus quidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad quem Epistola Apfyrti p. 237.

Pasicrates Alexandrinus Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126. 136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221. Ἀρσίου ἰδὼν χαίρειν 145. ad Lucium Epistola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Pistorius sive Πιστήριος Siculus 24.

Posidonius ad quem scribit Apfyrtus pag. 134.

Ad Postumium Ducem, Apfyrti Epistola 259. Ποσειδών δυνή (leg. δυνή) χαίρειν.

Qvintiliorum Georgica 4.

Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad quem Apfyrti Epistola p. 223. Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuanæo 431.

Sabinus ad quem Apfyrtus scripsit pag. 10.

Sarmatarum mos castrandi equos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 71. 94.

Sennascenturio, Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Getulius Severus, ad quem Epistola p. 263.

Simon. τὰ τε Σίμωνος ἀκρίεις ἔπαλαι τῆς ἵππας αὐτῷ τρόπος ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίων ἐλευσινίῳ χαράξαντι & σημήναντι ἐν τοῖς χήμασι. 3. Atheniensis 173. 261. Male Simon hic dicitur apud Svidam in Ἀψυρτί & Κίμων ubi ἵπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θαυμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. versu 483. ἵπποτροφία Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hifce, * tribus locis & apud Svidam in τρίλλῃ, & apud Clementem Alex. VII. Strom. pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium

Rrr 2

Pol.

* Testatur notis ad Geoponica se usum vetusto Codice MS. Hippiatrico in Bibl. Collegii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiquiorem has omnibus Xenophonem libro de equitatu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220.

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 91. 99. 106. 108. 113. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. Τυραννίῳ Βάρῳ Χαλκίδι.

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicina scriptor, Græcos hujus argumenti auctorem consuluisset se non diffitetur, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) omnis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. Chiron vero & Absirtus diligenter cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate fordescunt. Citatur Chiron Centaurus ad eodem Vegetio lib. 1. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive κτηνιάτρους scriptores de nomine ab eo allegari non memini. Et latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.

Verus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. περὶ ἵππων p. 3. 261.

12. Denique certum est & Noni Medici compendium, de quo Volum. XII. hujus Bibl. p. 685. & Anonymi *de dieta* de quo Cangius p. 102. ad Zonaram, & *Geoponica* etiam jussu & auspiciis Constantini hujus Porphyrogeniti collecta fuisse, ut eos suggerit ratio, qui de Constantino Magno, vel ut Cornarius de Constantino Pogonato cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio soli & ex æsse competit elogium, quod auctor hujus συγγραμματος in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

GEOPONICA CONST. PORPHYR. jussu collecta. for

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatque eum *περὶ τῆς περὶ τῶν ἀπάνθισμα*, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quænam etiam XX. 6. verbis, *ἡ τιμωρὰ*, alloquitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atque opus hoc in XX. libros distributum, (quorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariz) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qui hos libros tribuerent, quoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris *Magonis* Carthaginensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut *Joannes Hærduinus* ad *Plinium* suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, quoniam *Photius* ejus *συναγωγὴν γεωργικῶν ἐπιτηδεύματων* commemorat Codice CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex *Democrito*, *Africano*, *Tarantino*, *Apulejo*, *Florentino*, *Valente*, *Leone*, *Pamphilo* ac *Diophane*, & in quibus hi dissident, in illis *Leoni* plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim *Geoponicorum* quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros *Vindanionii* fuisse, qui in illis jam sub *Vindanionii*, jam *Anatolii* jam *Berytii* nomine allegatur, at hujus quam habemus *Georgicon* collectionis auctor non possit esse ille *Vindanionius* scriptor *Photio* antiquior, nedum qui tot sæculis eum antecessit *Dionysius Uticensis*, cum *Geoponica* quæ habemus, *Constantini Porphyrogeniti* tempore, hoc est centum amplius post *Photium* annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Bassus* Scholasticus, à quo *γυμνοῖκαί* hæc *ἐκλογαί* congestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, MStorum ut videtur Codicum auctoritate persvasi. Itaque *Basso* eas tribuunt *Erasmus* adagiis *alaude in nido*, *Hadr. Junius* lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. *Animadversionum* & in adagiis p. 164. & 288. *Nicolaus Rigaltius* ad *Artemidorum* p. 30. & præfat. ad *Demetrii ἑρακοσόφιον*, *Barthius* XXI.

Rrr 3

23.

* Varias sententias recensui pridem in *Decade Decadum* edita Lipsiæ L. 1689 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. Petri Needham prolegomena *Geoponicis* præmissa & *Placcii τὰ μακαρίτη* theatrum *Pseudonymorum* n. 716. *Cangius* ad *Zonaram* p. 101.

23. Adversar. Tho. Gatakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, qvo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qvi novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & proœm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti syringem p. 214. & ad jus Atticum p. 370. atq; alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecz Gesnerianz continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani (leg. Bassi) librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariq; eundem esse qui nunc Constantini Caesaris nomine de agricultura circumfertur*. His adde qvòd V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν ὡς γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης χαλασικῆς βιβλίον δεύτερον περιέχοντάς*. Marquardus qvòq; Gudius qvi editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecz Palatinz collatum nactus fuit (è qvo Geoponica post scriptores latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669. contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecz Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holsatiz, titulum operis ita concipit: *Γεωπονικὰ ἐκ τῶν ὡς γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσης χαλασικῆς*. Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è quibus Geoponica qvalia hodie exstant aliquis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam qvòd ajunt hunc esse illum Bassum ad qvem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti ævo superior fuit, neqve ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qvalia hodie habemus auctor & collector, atqve se ipse de nomine allegasset, certe allegasset frequentius qvam bis, siquidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaque suffragari non dubito Maussaco qvi A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est, inquit, quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum scripserit. Multo minus quæ de Vindanionio Anasilio Berytio &c. Minus etiam verisimilis eorum sententia, qvi Florentinum hos libros institutionum Agriculturz tribuunt, est enim Florentinus* inter

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Photius scribit, atq; idem ni fallor, qvi in Hippiatricis decurtato nomine *Φλωρεῖος* appellatur. Neque ita intelligendus vir pr̄stantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libya Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agricultura, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumce auctorem habuisset, sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è qvibus etiam Geoponica qvz habemus collecta traduntur in argumento libri 1. qvòd in MS. Gortorpiensi inscribitur: *ἐπιγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραψάντων*. Sunt autem nomina hæc: *σωσιλέκται ἢ ἐκ τῶν Φλωρεντίνων καὶ Οὐινδανίωνος, καὶ Ταρσόντιος, καὶ Ἀνατόλιος, καὶ Βηρυτίος, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ Δημοκρίτου καὶ Ἀφρικανῶν καὶ Ἀφροδισίου, καὶ Παρφίλας καὶ Ἀπυλίου, καὶ Βάριωνος καὶ Ζωροάστρου, καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμηγέροντος* * καὶ Διδύμου καὶ Σωτίωνος καὶ Κυτυλίων. Ne objectet quis Cassiani Bassi nomen in his non fore omis- sum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc procemio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inserta sunt. Viderit porro Colomesius, qvi in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jam pridem in Decade Decadum Lipsiz sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Quamquam vero-

* Ita hoc nomen scribitur in quatuor Codd. MSS. non *Δαμηγέροντος*.

** Verba pax Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctiore Geoponicon qua certo affirmare possum non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex prefatione & ne alia memorem ex his libri I. verbis: Atque hoc experientia quidam affir- mant, qvòd à septima Martii ad quartam decimam tempestas rigidior fere fieri consueverit, nam his diebus innumeri Martyres pagani traditi cum beluis decertarunt. Deinde CPoli scripisse, quod probari potest ex lib. I. cap. 11. ubi re- censet quomodo astra singulis mensibus cum sole occidunt. Item ex libro XII. ubi quid quòbò mense in climato CPolitano ferendum vel plantandum sit, docet An- tiochia aliquando fuisse, ibique Camelopardalen ex India allatam viderisse testatur XVI. 22. Libro autem XV. non solis, inquit, rusticæ rei studiosis utilia colli- gere allaboravi, sed Philologis quoque librum meum accommodare volui. Im- primis hoc fecisse videtur libro XI. in quo varias Mythologias recensuit. Hoc etiam monendum est, quòd vulgo fere negligi video, quedam nomina scriptorum capitulis inscripta merito suspecta & non suo loco posita videri, & collectorem aliquem senten-*

vero Christianus fuit, tamen etiam *τερατώδη* quædam † inferere non neglexit, quæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit *Heronis* de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simcon*, idem † Plinius in naturali Historiæ † Suidas afferunt † Heron in secundo rei rustica libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adiungit idem Heron, quod in earum flore auspiciis quoddam lugubre invenitur. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisquis ille fuit qui eisdem quos Heron libris, hoc est XX. de tota rei rustica scripsit, qui † illud quoque prodidit, *Amphiarum* primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia † somnia. Ejusdem Heronis meminit Gvil. Philander ad Vitruvii II. 9. *Constantinus Imp.* qui ex utriusque lingua auctoribus *γεωπονικῶν* i. e. de re rustica Græci libros XX. scripsit, † Heron qui ante illum eisdem. Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. *Heron Græcus scriptor diligens*, ut qui ex utriusque lingua auctoribus libros viginti de re rustica scripsit, †

etias suis perunq; non auctorum quos sequitur verbis exprimere, uti id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem Libri III. capite 1. quod è Paxamo desumitum esset traditur, hac de re, inquit, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius actum reperies, quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. pleniorum de otianis piscium generibus translationem in aliud tempus rejicit.

† Tale est quod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. θ. versum 170. ad primum haustum recitatum non sinere ut aliquis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. ε. 387. arboribus adscriptum impedire ne fructus decendant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si quatuor ejus angulis inscribas nomen *Ἀδάμ* quæ primæ literæ sunt vocum *ἀνατολή, δύσις, ἀρχή, μεσημβρία*. quæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro. XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostrea nomina *ἰάω, Σαβῶν*, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio *Θεία* ista *γράμματα* inscribantur ex Psal. XXXIV. 8. *Infusato & videto quoniam fructus Dominus*. Vel si verba cedra pomis insculpantur, pomumque in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 88. fructus integros in arboribus conservari si ascribantur versa Psalmi I. *Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursum aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio quo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: *ἐξορκίζω τὰς μῦθς τὰς ἡταιῦτα &c.* hoc, inquit auctor, adscripsi ne quid reliquisset videtur. Non probo autem hac omnia μὴ γένοιτο. Et omnibus auctor sum, ne ad ridicula ejusmodi amicum intendant.

Et quem est imisatus ut puto Constantinus ille Imperator, qui locupletius rem rusticam totidem libris & totidem pleraque verbis, iisdem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p. 283. Videndum & sane considerandum an hujus Constantini Imp. (Leonis fil.) libri viginti sint de tota re rustica, qui hodie leguntur, ex diversis ac variis scriptoribus concinnati: cujus argumenti & ordinis, viginti alii leguntur sub Heronis Philosophi nomine. Illius ni fallor qui Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græcæ una exstat Jo. Alexandri Brassicani studio in lucem edita cum Aristotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynzi præfatione, Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è quo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac denique illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II, pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit Janus Cornarius ex uno Codice omni inscriptione carente, quem Matthæus ei Aurogallus Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcæ editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo, qui pecorum curam tangunt, post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura quam ille transtulit Andreas à Lucina Secobiensis, additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præteruisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. Latini Latini quædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à Jo. Ruellio translatos fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto, quemadmodum nec *Burgundionis*, à quo schedia aliquot Geoponica latine versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolice p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus est Michael Herrius, recognovit Lud. Rabus Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. das Weltbau oder das Buch von der Weltarbeit &c.

S s s

114-

Libri 5ti Pars Altera.

* Vossius libro de Philosophia p. 53.

Italice, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Gallice, Antonius Petrus, Narbonensis. Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Denique lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. Petri Needhami, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensis Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad quinque MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppeditatos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitque quæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latinam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atque interpolavit, notasque & castigationes atque scriptorum rerumque indices locupletissimos addidit. Testatur etiam se habuisse varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qui cujus supra jam memini nactus sum è libris Gudiani editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & quarto Gottorpiensi. De Cæsareis MSS. consulendus Lambecius II. p. 537. VI. 163. VII. p. 183. Marquardum Gudium quoque novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Quemadmodum de *Salmasio* Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illum collectionis Geoponica parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare possit tam constat nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum è quibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam secuti subjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mihi fuit.

INDEX Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.

depromptus ex editione Cantabrigienfi.

A *Africani* lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 49, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anon.*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. seq. Ephemerides eruditæ. Paris. 1706. p. 838.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apfyrenus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Asulejus Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33, bis. XIII. 8, 9. *Ἀπυλλῆος* ὁ *Ῥωμαῖκός* I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1, 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytus Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13, 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, *scipius*. II. 14, 42. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. *Δημόκριτος* ὁ *Φυσικός* XIX, 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18, 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. VX. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. *Ἐν τῷ Γεωργικῷ*, X. 11, 20, 37, bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

- Florentinus* Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς IX. 14. X. 4.
- Fronto* Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.
- Hesiodus* Laudatur Lib. VII. Cap. 6.
- Hierocles* Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.
- Hippocrates* Lib. XVI. Cap. 20.
- Homerus* Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.
- Juba* Laudatur Lib. XV. Cap. 2.
- Leontinus* vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13, 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.
- Manetho* Laudatur Lib. XX. Cap. 6.
- Nestor* Laudatur ἐν τῷ Ἀλεξικλήτῳ Lib. XII. Cap. 16, 17. ἐν τῷ Πασακίῳ XV. 1, bis.
- Oppianus* Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.
- Orpheus* Laudatur Lib. II. Cap. 35.
- Pamphilus* Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῷ περὶ φυσικῶν Lib. XV. Cap. 1.
- Paxamus* Lib. II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.
- Pelagonius* Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.
- Philostatus* Citatur ἐν τῷ Ἰστορικῷ Lib. I. Cap. 14.
- Plato* Laudatur ἐν ταῖς Πολιτικαῖς Lib. XV. Cap. 1. XVI. 2.
- Plutarchus* Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. ἐν τῷ β'. Συμποσιακῶν XV. 1.
- Ptolemaeus* Lib. I. Cap. 13.
- Pythagoras* Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.
- Quintilius* & *Quintilius* Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 3. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5. XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2. XI. 3.

- Serion* Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9. 10. VII. 6.
- Tarentinus* (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.
- Theonnestus* Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.
- Theophrastus* Laudatur III. 3, 4. XV. 1.
- Varro* Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.
- Vindanionius* Lib. II. Cap. 16. V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.
- Virgilius* Laudatur Lib. II. Cap. 18.
- Xenophon* Lib. XIX. Cap. 5.
- Zoroastres* Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16. XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atque auspiciis Martyria & *vitas Sanctorum* * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed quorumvis quas nascisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, quod plerasque vitas non suo ipse ingenio composuit condiditque, sed ab antiquioribus scriptas *μυστερια* & paullo alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atque interpolando. Vitas plerasque recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus

Sss 3

bus

* Conferatur Metaphrastes in vita Theodisti apud Surium ad 10. Nov. Mich. Pfellus Encomio Metaphrastæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Baronianæ ad A. 902. & præcipue 913.

** Adi sis quæ Pfellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curata, & de Pfellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Botlandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.

† Vide Costelierii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernhardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269. 273. 275.

Pollucem H. 4. sect. 12. & antiquiorem his omnibus Xenophontem libro de equitatu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220.

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 113. 115. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 117. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. *Τυραννίου Βαρρού Χαλκίδου.*

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicina scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non diffidet, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) omittis signis confisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magis rei fundamenta neglexit Chiron vero & Absirtus diligenter cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate fordescunt. Citatur Chiron Centaurus ad eodem Vegetio lib. 1. cap. 14. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 22. 27. Alios Mulomedicos sive ὑπὸ ἰατρῶν scriptores de nomine ab antiquis non meminisse, Et latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. 14.

Vetus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. *περί ἵππων* p. 3. 261.

12. Denique certum est & Noni Medici compendium, de quo Volum. XII. hujus Bibl. p. 685. & Anonymi *de dieta* de quo Corgius p. 102. ad Zonaram, & *Geoponica* etiam jussu & auspiciis Constantini hujus Porphyrogeniti collecta fuisse, ut eos suggerit ratio, & de Constantino Magno, vel ut Cornarius de Constantino Pogonati cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio sibi exasse competit elogium, quod auctor hujus *εὐωνοῦντος* in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

GEOPONICA CONST. PORPHYR. jussu collecta. for

nēs disciplinas summo studio instaurasse , vocatque eum *τεχνὸν περὶ φάρμακων ἀπάνθισμα*, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellat-
 em aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quē-
 im XX. 6. verbis , *ὡς τιμωτάτῃ*, alloquitur auctor, collectio-
 n ipsam composuerit, atqve opus hoc in *XX. libros* distributum,
 orum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi
 tura rei pecuariz) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc
 o esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agri-
 tura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex
 s scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur
 opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est con-
 tum. Sic *Cassio Dionysio Utcens* fuerunt qui hos libros tribuerent,
 niam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris Magō-
 Carthaginienſis Punice scriptis contractos & Græce compositos
 ro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut Joannes Hårdui-
 ad Plinium suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse aucto-
 r, quoniam Photius ejus *σωαγωγὴν γεωργικῶν ἐπιτηδεύματων* com-
 morat Codice CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex De-
 crito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente,
 one, Pamphilo ac Diophane, & in quibus hi dissident, in illis
 ni plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim
 oponicorum quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros
 danionii fuisse, qui in illis jam sub Vindanionii, jam Anatolii
 Berytii nomine allegatur, at hujus quam habemus Georgicon
 lectionis auctor non possit esse ille Vindanionius scriptor Photio
 iqvior, nedum qui tot sæculis eum antecessit Dionysius Utcensis,
 n Geoponica quæ habemus, Constantini Porphyrogeniti tempo-
 hoc est centum amplius post Photium annis collecta esse constet.
 uest *Cassianus Bassus* Scholasticus, a quo *γεωπονικαὶ* hæc *ἐκλογαὶ*
 gestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, MStorum ut videtur
 licum auctoritate persvasi. Itaq; Basso eas tribuunt Erasmus adagio
de in nido, Hadr. Junius lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. Animad-
 tionum & in adagiis p. 164. & 288. Nicolaus Rigaltius ad Arte-
 orum p. 30. & præfat. ad Demetrii *ἱερακοσόφιον*, Barthius XXI.

Rrr 3

23.

Varias sententias recensui pridem in Decade Decadum edita Lipsiæ L. 1689 4. ca-
 pite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. Petri Needham prolegomena
 Geoponicis præmissa & Placcii τῷ μακαρίτῃ theatrum Pseudonymorum n. 716.
 Cangius ad Zonaram p. 101.

ἡ πρώτη τὸν πρῶτον, ἡ καλλίστη
τῶν πόλεων, τὸν κάλλιστον φάναϊ
πολιτῶν, καὶ δοῦσα ἴστω τὸ ἐξ
αὐτῆς γεγενῆσθαι, καὶ τῇ τοιαύτῃ
γενέσει ἡμῆσας, ἀνέλαβε παρ
αὐτῆς τὸ τοῖστον πλεονεγκεῖν, οἷον
καὶ μόνον ἐξήρκεσεν αὐτῇ καλλυ-
σεῖα ἐκείνη ἀποδοῦναι τῶν πόλεων
καὶ γέγονεν αὐτῇ ἡ παρ' ἐκείνης
ἡμῇ τῆς πρότερον μεγαλοπρεπεί-
ας καὶ μελῶν ὅσον τότε μὴ
κάλλει καὶ μεγέθει τῶν ἄλλων ἐκράτ-
εσκεν, ὥστε ἵς ἐξουσίαν χω-
ρεῖν τῇ περὶ βολῇ καὶ τῷ κύκλῳ
ὑπερὶ τὸν δι' ἐκείνον καὶ τοῖς ἀνθρώποις
τῶν αὐτογενῶν ἀρετῶν, ταῖς ἄλλαις
ὑπερῆκόντισεν ὥστε αἱ καὶ μὴ ἔτι
ἐξ ἀρχῆς κόσμου ἡσυχῆσαν, μηδὲ
οὐκ ἔτι ταῦτα ἡσυχῆσαν, ἀπέ-
χρησεν ἀπ' αὐτῆς τὸ θαυμαστόν δι
ἴστω γέννημα πρὸς τὴν τῶν κρείττο-
νων ἀντίθεσιν.

II. Καὶ τὸ κατὰ πάσης ἀσύγκρι-
τον κράτος καὶ ἀσπίδον, ὡς
ἐν μὴ εὐδοῖς τὸ ἐκ πρώτης, ὡς
εἶπεν, γαίης, καὶ ἐξ ἀνδρείας
ἡδὲ τριχὺς, ὥστε οἱ τῶν λεόντων
σκούμοι, εὐδοῖς τὴν ὀφρὺν περὶ
δακρυόεις, καὶ τῶν ἐπαυχῶν τρι-
χῶν τὸ λάσιν. ὑπὲρ δὲ αὐτῆς
τὸ ὅτι σωτῆρας αἰῶν, καὶ τὸ φρο-
νημα ἴστω τινὰ ἔχει βασιλείαν, καὶ
ὁ τοῦ ἐξήραπτε τι θαυμάσιον.
ταῦτα ὅτι τοῖς μὴ ἄλλοις ἀποδοῖα ἐ-
τύγχανεν εἰς τιλείαν, ἐκείνη ὅτι

cam, produxit Constantinopolis
primæ principis, pulcherrimam ci-
tatum, pulcherrimum, ut ita di-
cam, patronum civitatis; quæ
cum ei dedisset, ut ex ipsa nasce-
retur, & tali ortu eum ornasset;
ab eo hoc vicissim accepit, quod
eum produxerit, qui vel solus suf-
fecerit ad ei dandam pulcherrimam
præmia civitatum. Et fuit honor,
quem ex illo habuit, priore major
& magnificentior; quod tunc qui-
dem pulchritudine superabat
alias civitates, veluti quidam lo-
cus Paradisi ambitu & circuitu;
postea autem propter illum, flori-
bus quoque ibi genitarum virtu-
tum alias longo intervallo super-
vit: adeo ut etiam si non sic fuisset
ornatus ab initio, ei sufficisset se-
tus hic admirabilis ut se pos-
set conferre cum præstantiori-
bus.

II. Et vires quidem incompe-
rabiles statim, & à primo, ut semel
dicam, ortu, etiam florente capite,
ostendebat, non secus atque
Leonum cutuli ostendunt pro-
nus supercilium, & densam colli-
jubam. Etenim flores pullula-
bant intelligentiæ; & habebat
prudentiæ profundam quandam
radicem, & quodam admirabili
fulgore mens micabat. Hæc vires
quidem sufficissent ad absolutio-
nem, in illo autem agnoscebantur
pre-

προχαράγμασι τ' τελείας ἐγνωρί-
 ζει φύσεως· ὥστε ἔν τῶν δέν-
 δρων ἐπείσα ὡς τὴν φύσιν ἀ-
 ναβλαστάνει τ' ἐπιμελομένης χειρὸς
 βραχύτι ἐπιθεόμῳ, ἢ καὶ ἀρ-
 δειαν ἵνα ὡς θεοῦ ἐξίαι, ἔτι μάλ-
 λον πρὸς κάλλος καὶ μέγεθος
 ἐπιδίδωσιν, ἔτι δὲ καὶ κείνῳ ἢ
 μὴ ἢ φύσις εὐδρομόν τι χρέμα,
 καὶ εὐδύς προεῖν κατ' ἑαυτὴν. ὅθεν
 αὐτοφύως μὴ ἐρήτορευσεν, πρὸς τὴν
 φιλοσοφίαν ὅ βαθυὺς τῆς ψυ-
 χῆς κόλπῳ ἀφ' ὅθεν ἐδίδε νοή-
 μασι.

III. Ἐπεὶ ὅ καὶ πρὸς τὰς Δι-
 τριβὰς τῶν φιλοσοφούντων ἀπέβλε-
 πε, καὶ τινὰς ἐκείθεν ἀρχὰς ἰκο-
 μίσατο πρὸς τὴν τῶν ζητημάτων συ-
 ρεῖσιν ἀφορμας, ἀνέκυψε τι ἀδρόν
 καὶ ἤρδη μετέωρον, καὶ ἀπὸ τῶν
 αἰκλῶν εἴρε τον ἥλιον, ἢ ἔτι εἰπεῖν,
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὰς ἀκτῖνας διέ-
 βλεψεν, τὸ μὴ ἐκ τῶν ὑστέρων τὰ
 πρῶτα συλλογιζόμενος, τὸ ὅτι ἐκ τῶν
 προτέρων τὰ δεύτερα τῇ φύσει
 συμπεραυνόμενος. Εἰδὼς ὅτι ὡς δυ-
 σὶ ταῖς ἢ τελεία κατ' ἡμᾶς φύ-
 σις κεκόσμηται, νῦν γενήμασι, καὶ
 γλώττης ῥήμασι, καὶ ὡς τῶν προλα-
 βόντων ἐκείνων σοφῶν, οἱ μὴ Δι-
 φιλοσοφίας τὸν νῦν ἐτελείωσαν, οἱ
 ὅ Δι' ῥητορικῆς τὴν γλῶττιαν ἐκα-
 θήσαν, καὶ πλήν γε ἐνός ἢ δυοῖν οἱ
 λοιποὶ πρὸς θάτερον ἐπέτευσαν τῶν

veluti quædam prius descriptæ fi-
 guræ, quæ perfectam ejus indo-
 lein præsignificabant. Quomodo
 ergo arbores, quæ germinant
 præter naturam, parum egentes
 manu, quæ earum, curam gerat,
 si aliquam acceperint irrigatio-
 nem, & pulchritudine & magni-
 tudine adhuc magis augmentur; ita
 etiam illi quoque erat celerrimum
 ingenium, & quod protinus in al-
 tum erigebatur. Quamobrem is
 sua sponte præbebat se oratori; ad
 philosophiam autem profundus
 animæ sinus copiosa sensa dabat,
 & cogitata.

IV. Postquam autem adspexit
 ad scholas Philosophorum, & il-
 linc quædam accepit, quæ essent
 adjumento ad inventionem eo-
 rum, quæ quæruntur, repente as-
 surrexit, & evasit sublimis, & ex
 radiis invenit solem; vel à sole (ut
 ita dicam) adspexit ad radios;
 partim quidem ex posterioribus
 priora ratiocinatione colligens,
 partim autem ex prioribus, quæ
 natura sunt secunda, concludens.
 Cum autem sciret, quod perfecta
 nostra natura his duobus est orna-
 ta, nempe fortibus mentis, &
 linguæ fluentis; & quod ex illis,
 qui eum præcesserunt, Sapienti-
 bus, alii quidem consummave-
 runt mentem per Philosophiam,
 alii vero per dicendi facultatem

ΤΙΤ

μεζόν.

μερῶν, καὶ τοῖς μὲν ἡ γλῶττι πο-
ταμηδὸν ἔρρευσεν, ἐξ ἐπιχειρημά-
των πυκνῶν, ἦς ὃ ἐκέρυξε τῶν
νοημάτων τὰ ὑψηλότερα, ὥς εἶναι
ἴστοις μὲν μικρὰ δὲν ἀγλῶττοις,
ἐκείνους ὃ ἐρήμοις νοήσεως, ἐκείνους
μέσσοι ἀμφοῖν γεγονώς, σύνδεσμος
οἷται τῶν τῶς διεσπασμένων ἐγένετο·
καὶ τὴν τε γλῶττιαν ἐξάψας ἔ-
νῃ; τὸν τε νῦν ἐπισήσας τοῖς λό-
γοις, καὶ ῥητορικῇ μὲν τὴν φιλοσο-
φίαν προβιβάσας εἰς πρακτικὴν
καὶ ἐμφαντεῖραν ἐνέργειαν,
τῇ ὃ γε φιλοσοφία τὴν τέχνην
ὑψώσας, καὶ κεράσας ἀμφοῖν πρὸς
ἀλλήλας τοῖς παρ' αὐτῶν κάλλεσσιν,
ἐμφαντοῖς, ὅς ἔτις ἔτις, τὸν νῦν,
καὶ ἐννῶν τὴν γλῶττιαν εἰργάσατο.
Ἐφιλοσόφει γὰρ μὲν ὁ ἡθικῆς πι-
θανότητος, καὶ ἐρρητόρευς μὲν ὁ
φιλοσόφος βαδύτητος. καὶ ἦν
ἀμφοῖν τῶν γενῶν ὁμοίως εὐάρμο-
ς, καὶ ἔδ' ὁ φιλόσοφος τὴν
πολιτικὸν ἐμίσει ὑπόθεσιν, ὁρῶν
χρῶντι μὲν τῇ αἰπὸς ὁ φιλοσο-
φίας βαφαῖς, ἔδ' ὁ ῥήτωρ πρὸς
τὴν ἐπιστήμην ἀπὸ τῆς τέχνης,
τῇς τεχνικαῖς μεθόδοις ἐναβρυμώμε-
νος.

V. Εἰσελθὼν ὥστε τις λαμπρὰς
αἰπὸς τῆς βυζαντινῆς ἀφθῆσας τε καὶ
ἀεθῆσας, οἷον τις πυρρὸς ἀλ-
εῖς τῇς ἀπάσας ἰδοῦς πόλιν.

lingvam expurgaverunt; & prae-
ter unum aut duos, reliqui ad al-
terutram declinaverunt; aliis qui-
dem densis epicherematibus lin-
gua fluxit instar fluvii; alios au-
tem celebrarunt praeclara mentis
sensa & cogitata, adeo ubi qui-
dem essent propemodum elin-
gues illi autem a perfectiore deser-
ti intelligentia; ille inter utrosque
medius fuit, veluti quoddam vi-
culum eorum, qui tunc erant di-
iuncti, & menti lingvam adju-
gens, & verbis mentem adhibens
& arti quidem dicendi adjiciens
philosophiam ad efficaciorē &
apertiorē operationem: philo-
sophia autem artem extollens, &
ambo inter se contemperans sua
pulchritudine, vocalem (ut sic di-
cam) mentem, & lingvam effecit
mente praeditam. Philosophaba-
tur itaque cum morali probabilitate
& fungebatur munere Oratoris,
cum philosophiae profunditate, &
erat utrisque generibus ex aequo
accommodatus; neque Philosophus
odio habebat argumentum
civile, videns id esse coloratum
tincturis philosophiae, neque O-
rator exgreferbat scientiam, arti-
cio dicendi sibi placens.

V. Hinc veluti quaedam lam-
accensa & in altum sublata ē by-
zantio visa est, veluti quaedam fax
in aere omnibus civitatibus, & erat
καὶ

καὶ ἦν ὡς ἀλλήθῃς ὁ χώρῳ οἶται
 τις κόσμῳ ἐρατῇ, πᾶσι λόγων
 καταστραπιδμῳ γένεσι, καὶ δι
 ἐνὶ δαδύχῃ τῇ μὲν ἦν σύμπα-
 σαν οἰκονομῇν καταπυρσύνσας, τῇ
 δὲ πρὸς τῷ οἰκείῳ φωτὶ, καὶ ταῖς
 ἀλλοθρίαις καταστράπῳ μαρμαρυ-
 γαῖς· καὶ ἵσως θαυμασιώτερον,
 καὶ δι ὃ μάλλον ἀνὴς ἐκείνον θαυ-
 μάσειεν, ὅτι καὶ γένους εὖ ἔχων,
 καὶ τῇ εὐκλείας οἰκῶν κικτη-
 μῆ, βαθεῖ τῇ πλάτῳ κομῶν,
 καὶ οἶται ἂν τις πρὸς παίδευσιν
 ἀποκνήσειεν. οἱ γὰρ πλεῖστοι ἀφορ-
 μῇν τῇ πλεῖστῃ, ὥστε τὸν λόγον
 ἡθίσαν, ἔχῃ τῷ ἐπὶ βολαί τῶν
 κρείττωνων γίνοντι· ἀντὶ αὐτοῦ ὅπως
 τοῖς μαλαίοις ἐπιπυρσύνωσιν, πε-
 ρὶ τῶν περὶ ἀζονίς, ὡς αὖτε
 οὐαῖς, ἐκείνῳ ταῖς ὡς τῇ ἐξωθεν
 ἰσχύος πρὸς φιλοσοφίαν ἐκίχρητο.
 Εὐχόμενοι ἔτε τῇς ἀργολέρας τῶν
 φιλοσοφῶν ἀνῶν, ἔτε τῇς περὶ το-
 λῆρας τῶν ῥητόρων ζηλοῖ. οἱ μὲν γὰρ
 ὥστε ἀπλῆτῳ φωτὶ ταῖς ἀπὸ τῇ
 φιλοσοφίας καταστραφιδίης ἀκτι-
 σιν, αὐτὶ καὶ ἐπέμυσαν, καὶ ἔ
 περιεβίβασαν εἰς πρᾶξιν τὴν ἀρε-
 τὴν, ἐδὲ ἐχρήσαντο τοῖς δόγμασι
 μεγαλοπρεπῶς, ἐδὲ ἡγεμόνες γε-
 γόνασι πόλεων, ἐδὲ φέροντες ἀ-
 μεμαθήκασιν, εἰς μέσοις τῇς πολ-
 λοῖς προτεθείκασιν, ἀλλὰ μακροῖς
 μὲν ἐξέθρεψαν πώγωνας, ὥστε
 ἀκαρπῶς θέρη, καὶ σκυθρωποὶ τοῖς
 προσέποις γεγόνασιν.

revera locus, veluti mundus qui-
 dam cœlestis resplendens omni
 genere doctrinæ, & per unum qui
 facem ferebat, partim quidem il-
 lustrans universum orbem terræ,
 partim autem præter lucem pro-
 priam alienis quoque coruscans
 fulgoribus; & quod est admirabi-
 lius, & propter quod illum qui-
 spiam magis fuerit admiratus, cum
 esset genere clarus, & ex illustri fa-
 milia natus, & abundaret divitiis,
 & iis, quæ segniorem effecerint
 quempiam ad disciplinas. Multi
 enim sibi proponunt doctrinam
 & eloquentiam, tanquam opum
 parandarum materiam; non ut as-
 sequantur ea, quæ sunt meliora;
 sed ei studentes, ut se rebus vanis
 voluptate expleant; ille externis
 fortunæ adminiculis usus est ad
 philosophiam. Hinc factum est,
 ut nec eos æmularetur philoso-
 phos, qui erant nimis otiosi, nec O-
 ratore, qui nimis redundabant:
 Nam illi quidem veluti immenso
 lumine circumfusi radiis philoso-
 phiæ statim clausurunt oculos, &
 virtutem nequaquam deduxerunt
 ad actionem, nec magnifice usi
 sunt dogmatibus, neque duces fue-
 re civitatum, neque quæ didice-
 runt proposuerunt in medio po-
 pulo; sed promissas quidem barbas
 alebant, tanquam messes inutiles,
 & multum tristes erant, & se-
 veri.

VI. Εἴτα δὴ οἱ μὲν ἔδδεν δέον
 εἶναι τὴν ἀγορὰν θεοῖσι, ἀκράτῳ
 τῇ παρρησίᾳ ἐχρήσαντο· οἱ δὲ πῆ-
 θοις ἴνας καὶ ὠκῆκασιν, ὡς ἐν γρά-
 ψασις εἰσὶν. οἱ δὲ ὡς εἰς ἀπο-
 λευκτικὰς ἐρώσεις τὸν εἰσὶν βίον
 κατετίθεισαν. ἄλλοι δὲ ὡς ἐν φυ-
 σικῶν ἐζητήσαν ὑποθέσεων, ἀνωφε-
 λῆς ἴνας ἀνιλογίας καὶ ἐριδας τῷ
 βίῳ καὶ ἀκομίσαντες· καὶ τῶν ῥητο-
 ρῶν δὲ οἱ πλείους τῶν τοῦτο πε-
 πόνθασιν, τὴν ἐμφρονα τέχνην, ἀ-
 φροσύνης ἀφορμὴν ποιήσαντες· καὶ
 δὲ τὰ λισιελθῆτα τῶν πόσι
 προαιρέσας· καὶ μελετῶν, οἱ δὲ τὰ
 μὲν αὐτοὶ πλάττοντες, τὰ δὲ οἷται
 ἀποκαμμένοις χρησάμενοι πραγμασι,
 καὶ τὴν ἴνα σκητὴν τῷ βίῳ ἐπιβρα-
 γύδισαν. Ἀλλ' ἐκείνῳ ἔχ ἔως
 πολλοὶ γε καὶ δὲ· ἀλλὰ μήτε τὴν
 ἐδῆτα μετὰ ἀξίας, μήτε δὲ με-
 γαλοπρεπείας καὶ θυφείας, μήτε τὸ
 γένεσθαι αἰτιμάσας τῶν καινοτομίας,
 μήτε πλάσας, ἢ μεταπλάσας
 ὑποθέσεις πολιτικὰς, μήτε τὴν ἀλ-
 λως σοφιστικὰν, τῇ μὲν ἀπὸ
 τέτων γένεσι φιλοσοφία ὕλη πρὸς
 τὸ εὖ ποιεῖν πολυαρκεσάτη ἐχρή-
 σατο, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν μαθημά-
 των ἀεὶ τὴν ἀφορμὴν εὐδὺς ἔχει
 μεγαλοπρεπείας τοῦ καὶ λαμπρότη-
 τος. Βασιλεῦσι γὰρ ἐπέρας· γε-
 γονώς, τὰ τιμώτατα τῶν ὅλων
 πεποιθῆσαι, τὸ μὲν ἐγγὺς εἶναι
 τῇ βίῳ, τὰ δὲ τὴν σύνεσιν
 τὴν δὲ τὴν πολιτικὰν διοίκησιν, τὰ

VI. Deinde alii, quidem
 non opus esse perforum ci-
 tes, intemperanti usi sunt
 libertate; alii autem, dolia quæ
 habitarunt, se eis circumscribere.
 Alii autem in Dialecticis in-
 gationibus vitam suam con-
 pserunt: alii autem quælibet
 naturalibus positionibus
 dam inutiles contradictiones
 tes in vitam afferentes; &
 sum evenit plurimis ex Or-
 bus; prudentem artem fecit
 occasionem insipientiz, &
 oporteret eos eligere & mo-
 quæ civitatibus sunt conduci
 illi, partim quidem ipsi fingi
 partim autem utentes tanquam
 bus repositis, novam quæ
 scenam tragicam in vitam inti-
 xerunt; sed ille non sic; longi-
 dem ab eo absuit: sed neque ve-
 mutans, neque aliquid remi-
 de magnificentia, nec hujus
 novitatibus genus suum dedi-
 afficiens, neque civiles causa
 gens & refingens; neque in-
 fungens munere Rhetoris, ex
 quidem decore utebatur om-
 ad benefaciendum: virtuten-
 tem, quam sibi paraverat &
 plinis habuit protinus occasio-
 splendoris & magnificentia
 cum Imperatoribus, & affe-
 bilis, ejus fidei committenda
 sunt omnium maxime hono-
 lia; ut qui prope tribunali quæ

τε τὴν τ' Φύσεως ἐπιηδεύτηα, καὶ
τὴν τῶν πραγμάτων προσλαβὼν ἐπι-
μέλειαν.

VII. Καὶ πρῶτα μὲν ταῖς μυσι-
κωτέραις ἐφεστάνκει τῶν πράξεων, καὶ
τοῖς ἀπὸρρήτοις βελεύμασι κοινῶς
παρεστήκει τοῖς συμβεβημένοις. Ἐπει
ὅτι ἔστι τῶν πρὸς πίσις ἐν τῇ τοῦ
τῶν ἐκέρυξε, καὶ τῶν ἀδύτων καὶ τὰς
κοσμικὰς φρονίδας συνείληφεν
ὡς αὐτὸν γεγενῆσθαι εἰσαγγελέα τῇ
τῶν κρατῶν ἐξωθεν, καὶ ἐξαγγε-
λέα τῶν ἐκράτῶν τοῖς ἐξωθεν
καὶ ἢ ὡσανεὶ δεσμός τ' διοικήσεως
ἀκριβής. Τὸ μὲν ἔν ἡλιακῷ κύκλῳ
τὸ μὲν ἐστὶν ἐτέρωθεν, τὸ δὲ πρὸς ἡ-
μᾶς· ἐκείνῳ δὲ ὁ αὐτὸς ὅλῳ ἢ καὶ
τῶ βασιλείᾳ καὶ τοῖς πράγμασιν. ὡς-
περ καὶ ἀνωθεν ὁ λόγος τῶν
ἐκτενέριον, παντοδαπῶς εἶχε τ' φύ-
σεως, τὰ μὲν περιβεβύσασθαι, τὰ
δὲ τῶν βελεύματων καὶ κατεργά-
σασθαι, βαρβάρους τε πόρρω τ' Ῥω-
μαίων ἀπώσασθαι γῆς, τοῖς δὲ καὶ
καταγωνίσασθαι, ἢ ἐρατεύμασιν.
ἢ τεχνάσμασιν· ἔθνη τε υποποιῆται,
καὶ εἶναι δεξιὸς πρὸς τῆς καιρῶς
καὶ τὰ πράγματα, τῶ μετὰ βέλῳ
ὅτι δεόν, τῶ καινοποιῆσαι ὅτι
συμφερόν, τῶ τὴν αὐτὴν τηρεῖν
ιδίαν, ὅτι τῆτο καλὴν δόξαν. Καὶ
ἐπὶ τῇ τοῖς ἑδὲ χάριτι αἰμοιρεῖ
ὁ αἰνῆρ, ἀλλὰ κατ' ἡγεῖο αὐτῷ πρὸς
πᾶσαν πᾶσιν μὲν ἐμμελῆς πα-
ιδίας καὶ ἢ γλῶττα καὶ ἢ ἀλγόνισα.
Μεγαλοπρεπῶς δὲ ἔχων καὶ τ' σο-

staret propter sapientiam: Reip. au-
tem administrationem propter in-
genii solertiam, & rerum curam
acceperit.

VII. Et primum quidem præfuit
rebus arcanis; & secretorum con-
filiis fuit particeps, cum Im-
peratoribus; adeo ut Impera-
tori renuntiaret ea, quæ affere-
bant exteri, & rursus exteris ea,
quæ jubebat Imperator: & erat ve-
luti quoddam accuratum vincu-
lum administrationis. Atque or-
bis quidem solaris pars quædam
est alibi, pars vero est apud nos;
ille vero ipse totus erat apud Impe-
ratorem, & in ipsis negotiis: Quo-
modo enim superius significavit
oratio, versatile, & ad omnia ac-
commodatum habuit ingenium;
adeo ut & prius consultaret, & exe-
queretur ea, quæ consultata fue-
runt, & Barbaros procul propulsa-
ret à finibus Romanorum, alios
autem superaret, aut copiis aut
artibus, & gentes in suam redige-
ret potestatem, temporibusque
& rebus dexterrime uti posset;
quod mutaretur quando oportebat,
quod innovaret quando expe-
diebat; quod eandem servaret
speciem, quando bonum videba-
tur; sed neque erat Vir expertus gra-
tiarum & leporum, sed ad omnem
leporem ac gratiam conveniente
doctrina temperata erat ei lingua
instituta & animus. Cum autem
Ttt 3 λπ,

λῆς, καὶ ἔχρημα ἅμα καὶ
 ἔβαδισμα, ἀνιήλαται τὸ ἥθος
 πρὸς τὸ φαινόμενον. ἐπίχαρις ἴσ
 ὦν καὶ ἐπρόσιτος, καὶ αὐτόθεν
 ἔλκων πάντας ἰὼ μετὰ μαλιν. Εἶχε
 ἢ καὶ ἔχεις ἀφιδῶς, δύο ταύτην
 ἐπεκτείνων, πλῆτες καὶ προαιρέ
 σιως. καὶ προέκειτό γε αὐτῷ ὑπὸ
 ἔσση, καὶ ἐξήλει ταύτην ὥστε ἐκ
 πείσας δαψιλῶς ὁ βαλόμενος.
 Εἶχε μὲν ἔν ᾧ ταῦτα τῷ μεγά
 λω ἴστω ἀνδρεί. εἶχε ἢ καὶ ὥστε
 ἐχθρὴν μέρη τινὰ τῶν τὴν ἡμετέραν
 πίστιν συγκροτῶν εἰσδόντων. Ἰὰ ἢ
 ἦν. ἄλλως τί μὴ τελειώτερον χρω
 μαί τῷ λόγῳ, μὴ ἢ εἰς κορυφαίαν ἀρ
 χὴν ἀνάγω τὸ μέγιστον τῶν ἐκείνῃ κε
 φάλαμον. Εἰμι γὰρ πρὸς τὴν πρώτην
 ὑπόθεσιν, βαρὺ τι τὸν λόγον προ
 καλεσθήσας.

VIII. Φιλότιμα μὲν τὰ πρὸς τῶν
 μαρτύρων καὶ ἐχθρῶν ἀγωνίσματα,
 πρὸς ἃς τε ἐμφαιώς, καὶ πρὸς ἰδὲ
 ἀφανῶς ἠγωνίσασθαι. καὶ πῶς γὰρ ἔ
 παρρησιαί λαμπραὶ καὶ γνώμαι ἀήτ
 τητοι, ἰό, τὸ ἐκκεκρυμμένον χρίστων,
 καὶ ἴσ καλὰ μελῆσαι τὴ φύσεως, ἴσ
 μαί ἴσ μελῶν καὶ ἀποβολαί καὶ τὸ
 τελευταῖον ζωῆς πεφρονήσεις. Οὐ
 δὲν ἢ ἦτον καὶ ὁ ἀσκητικὸς βίος
 κατέλαμπε. δαπάνη γὰρ κἀνταῦθα
 • σαρκῶν, καὶ τρυφή τὸ μὴ τρυφᾶν,
 ἐν οἷς ἔδον τρυφᾶν καὶ τὸ ἀπὸ
 ῥηχθαι κόσμῳ, καὶ πρὸς θεὸν μὲν
 τῶν σωματικῶν αὐτῶν ἀνακτῆται, καὶ
 σῆσαι πρὸς τε ἰὰ ἐμφυτα παῖδη,
 καὶ πρὸς τὰ ἐπιπλέοντα πρὸς τῶν

esset ei magnificus & amictus, &
 habitus simul cum incessu, mores
 quoque mutabat ad id, quod vide
 batur, ut qui esset gratiofus & affa
 bilis, & eo ipso omnes subridens
 ad se attraheret. Præterea autem
 manu quoque minime erat parvus
 utpote quod duz res extenderent,
 nempe divitiz & voluntas. Habe
 bat autem ita quoque, ut oportebat,
 nonnullas partes ex iis, quæ
 consuerunt nostram fidem consti
 tuere. Hæ autem erant (sed cum
 non perfectius utor Oratione, ne
 que eam ad capitale reduco princi
 pium quod est maximum caput re
 rum illius?) Vado ergo ad primum
 argumentum, si antea ea, quæ sunt
 dicenda nonnulla præmisero.

VIII. Gloriosa quidem sunt cer
 tamina, quæ suscepta fuerunt à
 Martyribus adversus inimicos,
 partim aperte partim obscure
 Quidni enim? cum fuerit eorum
 præclara fiducia & mens inexpre
 gnabilis; affectus abdicasse, ne
 glexisse naturam, exsecrata membra
 & amissa, ac postremo vitæ con
 temptus. His autem nihilomi
 nus refulsit vita quoque Monasti
 cæ exercitationis. Nam hic quo
 que est carnis consumptio, nec se
 deliciis dedere, in iis, in quibus
 non oportet, & à mundo separatis
 ad Deum cum ipsis evolare corpo
 ribus, & innatis resistere affectio

πνευμάτων ἐξῶθεν. Λαμ-
 νησάντων ἄμφω οἱ βίαι, καὶ
 μὴ ἦσαν, ἔσον ᾧ καὶ αὐτοῖς.
 λαμπρὰ γέως ἐγνώριστο ἡ
 ἰνδιδά αὐτίδουσι· ἀλλ' αἱ
 ὁρήτοι βίβλοι, αἷ δὴ τοῖς
 ἐν ᾧ ἀποκαλύπτει οἱ
 ἀναγνώσοντες, ἀκριβῆ
 κατεργασίας αὐτῶν, καὶ ἀσκή-
 ροισιν ὑπομνήματα. Οἱ ᾧ
 θαυμασίαις δὲ ἀνδρὲς ἐν-
 τὰς ἐκείνων πράξεις ἀνα-
 δρυοί, ἔδωκεν τὴν μεγαλοπρε-
 πείων ἐφίκοιτο· ἀλλὰ τὰ
 ὧν κατεψεύσαντο, τὰ ᾧ μὴ
 ἴσας κατὰ αὐτῶν, ἀ-
 ἐκείνοις τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀφι-
 συγγεγράψασιν, ἔτε κα-
 ἰθιῶν, ἐννοίαν, ἔτε μὴ
 σι κατὰ κοσμοτάτης λέξι-
 ὶδ' ἀκριβῶς ὑπογράψαν-
 τε τὴν τῶν κολοσάντων βα-
 ἔτε τὴν τῶν μαρτύρων πρὸς
 παύσεις πυνότητα. ἀλλὰ
 ἐς ἀσκητὰς τὴν ἀσκησιν
 ὡσαν, ἀφελῶς αὐτοῖς, καὶ
 ᾧ τὸ πρὸς τὴν τῶν τὰ ἐπα-
 ἐ διεξίοντες.

Εὐθέτοι οἱ μὴ ἔδωκεν ψιλῶν
 καὶ τὴν τῶν ὑπομνηματι-
 ἀνάγνωσιν, τοῖς δὲ καὶ
 ἡ ἀφορμὴ τὰ λεγόμενα
 τοῦ καὶ τὸ τὸ συνθήκης ᾧ
 , καὶ τὸ ἀνακόλουτον τὸ

nibus, & iis quæ à malis spiritibus
 affluunt extrinsecus. Est ergo
 amborum præclara vita; & olim
 quidem fuerat; & erit rursus, sed
 non clare interim fuerat cognita
 eorum hic remuneratio; sed arca-
 ni quidem libri, quos multis in fu-
 tura in integrum restitutione le-
 gent Angeli, accurate monumenta
 continent eorum martyrii & exer-
 citationis. Qui autem ante hunc be-
 atum virum res gestas illorum scri-
 pserunt, non sunt affecuti illorum
 magnificentiam; sed partim qui-
 dem de eis sunt mentiti, partim au-
 tem cum non possent rebus eorum
 respondentem afferre Orationem,
 bonum illis conscripserunt, quod
 nec erat ulla elegantia ornatum,
 nec claude prosequendum, ut qui
 nec pulchram subjecerint senten-
 tiam, nec eam verbis ornarint de-
 centibus; neque accurate descri-
 pserint sævitiam ac atrocitatem
 eorum, qui punierunt, neque
 Martyrum in dandis responsis
 prudentiam: quoniam etiam Monacho-
 rum adulterarunt exercitationem;
 simpliciter & quasi temere, & ut ac-
 cidit, referentes, quæ studiose ab
 illis facta sunt.

IX. Hinc factum est ut nonnul-
 li ne vel legere quidem sustinerent
 ea, quæ sunt literarum mandata
 monumentis, aliis autem ea, quæ
 dicebantur, præberent ridendi ma-
 teriam; & compositionis inele-
 γαντίας,

ἐννοίας, καὶ τὸ ὅτι λέξιν εὐτελές, ἀγλευκὴ τοῖς ἀκούουσιν ἦν, καὶ ἀπὸ πηχθάνοντο μάλλον ἢ προσίεντο· καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναγραφαιμένοις διεκωμωδοῦτο ἡμῖν τὰ θαυμασίων τῶν ἑκείνων θεραπεύοντων ἀγωνισματὰ τε καὶ τρίπαλα. Καὶ ἕσονται πάντες μὲν διελοιδορῶντο σαφῶς τοῖς συγγράμμασιν, ἀντιστοιχεῖν δὲ ἴσταν τὰ κρείττονα, οἱ μὲν δι' ὄκνον ψυχῆς, οἱ δὲ ὡς τελειώτατον πνεῦμα, καὶ ὃ μὴδὲ βίβλιν ἀν' ὅλ' ἀνδρὸς ἐξαρκέσκειν, ὃς βυλομένους δυνάμεις τίς προσῆν ἔτε δύναμένοις βέλησις. Ἀλλ' ἔτι καὶ ὁ θαυμασιώτατος Συμεὼν ταυτὲν ἐπεπόνθει ἴσταις· ἀλλὰ μέχρι τοῦ μέμψασθαι τοῖς γεγραμμένοις συμπεριῶν αὐτοῖς, ἔπειτα παρὰ τῷ προβέβηκε, καὶ θαρρῶν τι πρᾶγμα νεαικὸν, μάλλον δὲ ἐντυχῇ πράξιν, ἣν ἔδωκε τῶν πάντων εὐτετυχῆς, δι' ἧς ἐκείν' ὅς περὶ φανέστερ' ὅν ἀπανταχῇ ἐλλογίμων ἐγένετο, καὶ τῷ ὅτι θεῷ τὰ κάλλιστα τῶν ἐντὼν ἀφασιώσατο, καὶ τοῖς τῶν μαρτύρων ἀγωνίας καὶ διόμοις, τὰς τε τῶν ἀσκητῶν ἐγκρατείας καὶ καρτερίας ἐκάλειν τε καὶ κατεκόσμησε, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις προσεπνεύων εὐνοίαν, τὰς πρὸ πάντων ἀντίληψαι χάριτας.

X. Καὶ τί γὰρ αὐτὶς τῷ ταύτῃ πρᾶγματι σπουδάζοντι, πάλιν ἀρχαιολογίας ἐλλογίας, ἢ καταμύ-

gantia. & sententia abjecta & nulla consequentia ex dicto vult & abjecta, erantiis, qui audiebant, insuavia, & odio habebantur, potius quam admittebantur; & propter eos, qui conscripserant, nobis ludibrio habebantur admirabilia Christi servorum certamina & trophæa. Et omnes quidem aperte scripta insectabantur maledictis eorum autem loco afferre meliora, aliis quidem propter animi socordiam, aliis autem ut quod est opus perfectissimum & maximi studii, & cui nec tota quidem viri vita suffecerit, neque vires aderant voluntibus, nec iis, qui poterant, voluntas: sed non etiam admirabilis Symeon eodem modo. quo ij, fuit infectus: sed cum eis procedens ad scriptorum usque reprehensionem, deinde processit ulterius, & juvenile aggreditur facinus, vel felicem potius actionem, quam nullus omnium gessit feliciter, per quam ille evasit clarior omnibus, qui sunt ubique eruditus; & Deo consecravit ea, quæ sunt omnium pulcherrime Martyrumque certamina & cursus, & Monachorum abstinenciam atque patientiam ornavit ac declaravit, & eandem, quam illi adhibens benevolentiam, gratias vicissim accepit ab omnibus.

X. Quid enim quis cum tali tulerit opera? Quas Græcorum Antiquitates aut testæ universæ

ἢ τὴν συμπάσης γῆς; καὶ ὑπὸ
Πόρταις, καὶ πρὸ ἐκείνων Βα-
βυλωνίους καλῶνθαι, ὅσα τε μὲν
τα Αλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνων
ἡκότερον διηγώμεθα. ἔχει μὲν
ταῦτα Φιλότιμα καὶ καλλις α-
μὲν καλλιλογίας ἐκτεθεικός τις γὰρ
γραφαίς. Ἀλλὰ τῶν μὲν Διὸς
τῶν ἀναγραφαιμένων σωθήκην
ἔδασαι τοῖς πολλοῖς ἢ ἀνά-
γκῃς. Ὁ πῶσα ἢ ὁ γενναῖος ἔσται
μὲν τὴν περὶ τῆς λόγῃς πε-
νθῆς ἐπὶ τοῖς μαρτυρήσασιν καὶ
ἡσασιν τῶν συγγεγραμμάτων ἐξυ-
πῆ, διττὸν ἔχει τὴν ζήτησιν, τὴν
τῇν σωθήκην μιμήσεως, καὶ
πρὸς τὰ καλλις α-μὲν ἡδὺς ἱππο-
κρίτου. Εἰπομένη καὶ τρίτον ἐκ ἐλατ-
τώτων, ἀλλ' ἀκριβέστερον τε καὶ
λότερον, ὅτι περὶ τῶν συγκρο-
ν τὸ εὐαγγέλιον, ἢ τῶν Ἀ-
νὰ γραπτῶν μνήμη πεφά-
ν τῶν ἄλλων καθέστηκε. Τὸ
δὲ ἐκλέξασθαι τὸν τοιαύτην
ἢ ἔγραψεν ὑπόθεσιν, μαρτυ-
ρῶν ἀκριβέστερον τὴν ἐκείνου σω-
τήριον τὴν τοιαύταις ἐννοίαις χρη-
σται, καὶ λέγει μὲν ἔστω δὴ
τότε πιθανὸν ἐχέσθαι καὶ ἀληθι-
νῶς ἐμφύσει, ἐστὶ μὲν καὶ τὴν ἐκεί-
νης τεκμήριον· μάστιγα ἢ ση-
αῖν τις θοῖτο τὴν εὐαγγελίαν πρὸς
αἰρεῖς, καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ

mensa spatia? Quanta Persis, illis-
que superioribus Babyloniis præ-
clare gesta? quanta postea Alexan-
dro Macedonum fortissimo per-
acta certamina? Nam his quoque
ambitioso cultu ornatuq; magni-
fico cum verborum lepore prælu-
xit Scriptorum industria. Eo ta-
men uno fere magni habita, eo-
rumque vulgo expetita lectio,
quod oratio sit ipsa composita.
Quæ autem Vir hic strenuus de-
centi eloquio de iis commentatus
est, qui vel martyrium gesserunt,
vel solitariam vitam coluerunt, du-
plici nomine æmulationem ha-
bent, imitandæ scilicet composi-
tionis, morumque præclare insti-
tutorum formationis. Dicam &
tertium, nihil his deterius, quin im-
mo majoris solertiz sublimiusque,
quod eorum quibus constant Ev-
angelia, Sanctorum conscripta
memoria, reliquorum caput exi-
sit. Quod itaque tale sibi argu-
mentum delegerit, illius certo
prudentiam adstruit; quod vero
talibus usus sententiis est, eoque
dictione, quæ ipsa cum claritate
incisa, probabilis, veraque ac ex re
nata eniteret, illius quoque sapien-
tiz claro indicio est; maximeque
hominem prodit, qui ex tempo-
rum ac auditorum rationibus ser-
monem rite nosset componere.

L. Καὶ ἵνα τί περὶ τούτων ἔγραψεν
, καὶ παρεκβατικώτερον τῷ λό-
γῳ

XI. Atq; ut hujus generis quid-
piam loquar, pauloque fusius ser-
monem rite nosset componere.

γὰρ χρεῖσμαι· ἐκ ἀγνοῶ ὅτι τοῖς
 πολλοῖς τῶν τοσοφικώτερον τῶ
 γλώτῃ καὶ χρημάτων, ἔδεν ὅ ἥτιον
 καὶ τοῖς περὶ τὰ μαθήματα ἐπα-
 δακόνσιν, ἀλλὰ καὶ οἷς τὰ φυσικὰ μα-
 θήματα περὶ ἀστέρας, καὶ πάνυ τι
 ἀστέρας τὰ ἀνδρὸς τὰ ἀστέρας
 σματα, ὅτι μή τε τὰ τὸ μίξιν τῶν
 ἰδεῶν ἐκπερὶ παρ' αὐτοῖς, μήτε
 οἱ μαθηματισμοὶ τῶν λόγων καταφα-
 νῶν, μήτε τίς ἀπορία φύσεως καὶ ἐπι-
 λυσιν, μήτε γραμμικὰ ἀποδείξεις
 καὶ τῶν Φοβικῶν ονομάτων, μήτε
 φιλόσοφοι ἐννοιαὶ ὑψηλολογῆσαι
 τὸ ὑποκείμενον. βέλονται γὰρ οἱ
 περὶ τοὺς τὴν σοφίαν πρὸς ἐπίδειξιν
 πάντας γεγραμμέναι, καὶ πρὸς ὠφέ-
 λειαν καὶ ἡθους κατέβησαν. Εγὼ
 ὅ ἔστιν ὅ τῶν Φημὶ τὰ τὰ ἀνδρὸς
 ἀποδείξεις συγγράμματα. Ἀλλ'
 ἐπειδὴ μὴ ἐπιδεικτικὴ τις αὐτῶ ἡ
 χρῆσις, καὶ πυκνὰ ταῦτα αὐτῶ τίθε-
 ται, καὶ δὲ ἐκ προοιμίων εὐθύς, καὶ δὲ
 πανταχῇ, καὶ ἐν πᾶσι, ἀλλ' ὅτι
 αὐτῶ ἀφορμὴν τὸ πρῶτον δίδωσιν,
 ὅπως δὲ τῶ λόγῳ χρῆσθαι, καὶ
 ἐπὶ τὸν προτεθειμένον σκοπὸν εὐθύς
 ἐπάγειν. Ο γὰρ λόγος αὐτῶ ὅτε
 εἰς τεχνολογίαν καὶ κατανόησιν φύ-
 σεως, ὅτε μὴ εἰς γραμμικὴν δια-
 κρίσιν, ἢ τὴν περὶ τοῦ ἐν τοῖς
 ἀριθμοῖς σύνεσιν. Ἀλλ' ὅτε ἀσ-
 τέρας τῶν καὶ ὅτε ἀστέρας κίνησις,
 ἢ ὅπως ὁ ἀπλανὴς κόσμος πρὸς
 τὰς πλανήτας ἐκινᾶται. μίλην ὅ
 αὐτῶ συμφέρον ἢ ὁμοφύων καὶ

monem adhibeam; non me la-
 Viri lucubrationes scriptaeque n-
 umenta non esse magno stu-
 nec iis qui linguae ornament-
 tuntur nimis Rhetoricè, nec
 qui suum studium posiderunt in
 sciis; sed nec iis, qui stu-
 runt naturae contemplationi: c-
 eis dicendi generum mixtio
 eluceat, nec figurarum dicendi si-
 pertz, neque ulla naturalis
 tatio & solutio, neque linearum
 monstraciones cum impos-
 nominibus, neque philoso-
 sententiarum, quae subiectum
 in altum invehant. Volunt
 qui sunt sapientiae ultra m-
 dediti, omnia scribi ad offer-
 nem, non ad morum corri-
 nem: Ego autem dico, huius
 scripta nullo horum esse p-
 sed quoniam non ad offer-
 nem comparabatur ejus si-
 ea non ponuntur frequent-
 que statim à principio, neq-
 que, neque apud omnes: se-
 do res datei occasionem, et
 quae postulat oratio, redit
 ad scopum propositum.
 nim oratio neque ad Sophi-
 intuetur jactationem & sc-
 apparatus, neque ad arti-
 naturalium excogitatione
 ad linearum contempla-
 aut curiosiorem numero
 telligentiam. Sed neque
 dio caeli motus, aut quae

δὴν, ἀλλ' ἔτι τῶν ἐπὶ ταῖς ἐμ-
μαλυνῶν. Ἀλλ' ἔτι ταῦτα μὴ ὡς
περὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἐμῶν. ἔτιν' ὅτι
καὶ τῶν καμῶν χρῆμα. ἔτι
ἀληθείας ἀπαλλαγῇ, ἔχειται, καὶ
τῶν ἀψευδῶν διαγνώσεως. φερόμενος
ἔτι πολλὰ μὴ ἐπίστατο τῶν ποικίλων, κα-
χρησῆται ἔτι τῶν ἀποχευῶν, πρὸς τὴν
τῶν τῶν ἀνδράων, καὶ τῶν πολλῶν
ἐμῶν ἀκρίβειαν. Καὶ ἡρεσέει γε
τῶν τῶν ἀμφοτέρων τοῖς μέρεσι.
τῶν μὴ γὰρ ῥυθμῶ καὶ τῶν καλλίστων
τῶν λέξεων, τῶν ἐλλόγιμων ἀκρίβει-
αν ἐφειλκύνετο, καὶ ἐθελῶν
ἐκαστὸς τοῖς τῶν χαρίτων θεράτρων,
τῶν δὲ γε σαφῶ καὶ πρῶτον τὰς
ἐκαστῶν ἀκοῶν τῶν ἐκαστῶν φωνῶν
ἀντηρτήσας. ἀμφοτέρων τε αὖ
ἐκαστῶν τῶν σωλίσμων καὶ πρῶ-
τον.

XII. Εἰ γὰρ γὰρ ἴσα μὴδὲν φῶν ἔ-
στιν ἀληθὺς ἐλαττον ἐπικρυψάμενος,
χαρὰ κέρων μὴ λόγων πολλὰς οἰ-
δα καλλίστας, λέγω δὲ τῶν τελειω-
τέρων ῥητόρων, καὶ οἱ μὴδὲ πρὸς πα-
ράδειγμα τοῖς πολλοῖς ἐσῶσι, τῶν
ἐκαστῶν τῶν ῥητόρων καὶ τῶν ῥυθμῶν,
ἀκρίβειαν ἔτι ἴδεν, οἱ εἰδὼ σω-
φρονεῖν συγγράμματα, ὅτι οἱ οἰδα οἰ-
δὴς τῶν πάντων σωφρονισμοῦ. Ἀλλὰ
καὶ ἔτις ἀν' τῶν περὶ τῶν ἐκαστῶν
τῶν τῶν φερόμενος καὶ τῶν ἐκαστῶν,
πρὸς τὴν τῶν τοιαύτην ὑπόθεσιν,
περισσότερον μὴ ἀν' ἴσως ἀντὶ τὸν

dum inerrans mundus procedat
circa stellas errantes; sed neque
sunt ei curz consonantes, aut se-
mivocales, neque qui per eas sit
concentus. Propterea hzc quidem
amandat tanquam supervacanea,
nonnunquam tamen eis utens &
intempore. Veritati autem adhz-
ret, & à falso alienz narrationi.
Dictionis autem sciebat quidem
multos modos: usus est autem eo,
qui sufficiebat ad auditionem si-
mul & bonorum, & vulgi: & u-
triusque auribus simul satisfecit:
nam dictionis quidem numero &
pulchritudine eruditum sic attra-
xit auditorem, & satis delinit gra-
tiarum illecebris: eo autem quod
esset clara & succulenta oratio, effe-
cit, ut aures imperitorum ab ejus
voce penderent. Ambos rursum
induxit brevitate & probabilitate.

XI Ego enim, ut nihil dicam, ce-
lans quod sit vero minus, scio qui-
dem esse multa dicendi genera pul-
chriora; perfectiorum, inquam, O-
ratorum, & quorum exemplar non
est vulgo propositum ad imitan-
dum, propter excellentem sonum
& numerum Orationis: przstan-
tiores autem dicendi formam iis
scriptis, quz componere statuerat,
nescio an quisquam ex omnibus
unquam adaptaverit. Sed et si quis
ex illis, qui & dictione excellunt &
sententia, ejusmodi argumenta

λόγον εἰργάσατο, ὃ Φημι ὅτι σύμ-
 πασιν ἀκροαταῖς καὶ ἀλλήλων τε
 καὶ ἀεὶ μεδιώτερον. Τὰ τε γὰρ προ-
 οίμια τῶν λόγων αὐτῷ ἀπὸ λόγου
 εὐθύς ἔστι ὑποκειμένα, καὶ βραχύ-
 τι προῶν τὸν ἔτι συγγράμματα αἰ-
 ταφαίνει σκοπὸν, καὶ τὴν πᾶσαν
 ἐπ' ἐνίοις τῶν λόγων ὑπόθεσιν κε-
 φελαῖωσάμεν, εὐθύς καὶ μέντοι
 τέμνει, πρὸς τὴν πρὸς ὅσα καὶ
 τὰς καὶ μεθαρμόζεται. Καὶ
 τὸ μὲν χρώμα ἔστι λόγος τὸ αὐτὸ
 πᾶσι, καὶ ἡ ποιότης μία ἡ φρά-
 σεως ἡ δὲ γὰρ ἔστι μεταβολὴ
 ποικίλη, καὶ ὡς ἀνέπη τις, τεχνικὴ,
 ὃ δὲ τὴν τέχνην τὰ πράγματα
 μεταβάλλουσα, ἀλλὰ τὸ ἐκάστῳ τῶν
 ἐπιπρόσθεν πραγμάτων τε καὶ
 προσώπων οἰκίον ὑφαιρμένην σα-
 ρίς πρὸς ἀρχαῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα
 τε τῶν πραγμάτων ἐναρμόζων,
 ἐκείνων τε ἐκ ἀφίσταται, ἵνα μὴ δό-
 ξῃ ἄλλο τι ποιεῖν, καὶ ὡς τὸ
 ὡς ἐκείνη, καὶ τὴν ὅλην ἰδέαν με-
 ταβυκοῖ, ἐκ ἐναλλάττει τὴν ὅλην,
 ἀλλὰ τὸ ἡμαρτημένον τῶν εἰδῶν διορ-
 θήμεν, καὶ δὲ καινολογῶν τὰς ἐν-
 νοίας, ἀλλὰ τὸ ἡ λέξις ἡμεῖς με-
 τατιθεῖς ἀνωμαλίας τὴν ἐπιπρόσθεν
 διηγήσεων ὁ λόγος αὐτῷ, καὶ με-
 ταλλαγὰς ὑποθέσεων, ὃ συγχῆται
 καὶ τὰ ἐκείνη. ἀλλ' ὡς περὶ αἰετῶν
 κυβερνήτης περικλυζομένης αὐτῷ ὃ
 καὶ ἀνέμενος εἰς ἡμῶν, τὸ εἶναι τεχνι-
 κῶς καὶ χρώμα.

suscepisset, accuratiorē quidem
 & elaboratiorē effecisset Oratio-
 nem, sed non itidem dico auditi-
 ribus congruentem, & convenien-
 tem. Nam & proœmia ejus oratio-
 num statim attingunt subjctum,
 & parum procedens ostendit in-
 scripti scopum; & in nonnullis Or-
 tionibus, cum totum argumentum
 accepisset in summam, id statim in
 partes dividit: se autem accommo-
 dat personis, & temporibus. Est
 quidem omnibus idem color &
 rationis, & una qualitas dictionis:
 morum autem varia est mutatio: &
 ut dixerit quispiam, artificiosa, non
 propter artem res mutans, sed
 quod unicuique rei & personæ in-
 cidenti conveniebat, interpretans.
 Tanquam autem ad archetypa ex-
 emplaria ad res antiquiores in-
 tuens, nec ab illis recedit, ne vide-
 tur aliquid aliud facere, & ad ex-
 emplar quoque totam transmutat
 dicendi formam, non diversam fi-
 ciens materiam; sed quod indice-
 di genere peccatum erat, corri-
 gens: neque sententias innovans,
 sed convertens figuram dictionis
 & ei incidens oratio in diversam
 narrationum & varietatem ar-
 gumentorum, non confunditur
 neque perturbatur; sed tanquam
 optimus gubernator, cum ei navis
 ageretur fluctibus stabat quietus
 clavum tenens artificiosissime.

XIII. Εστὶ δὲ τῶν λόγων καὶ γεωγραφεῖ τὰς τῶν ἐπαναμένων παρίδας, ἡ συμπάσης ἀποσιμνόμενης γῆς, καὶ ἀνάγων εἰς ἐν τῶν τμημάτων. Εἶτα δὲ καὶ περὶ ποταμῶν τι φθίγγει, καὶ φυσιο-λογεῖ αὐτῶν τὰς ἀρχάς, καὶ περὶ εὐκαιρίας πέλεων, καὶ κρείσσεως αἰέτων, καὶ ὡρῶν ἀρμονίας, εἰ καὶ οἱ τῶν ἀκοῶν τῶ ὄντι δυσήκοοι, τῶν λεγόμενων οὐκ ἐκαστοῖσιν. Ἀπείλει δὲ καὶ πολυιδῶς τῶν τῶν λόγων μερῶν, ἵνα μὲν ἀγωνιστικώτερον, ἵνα δὲ πρᾶστερον. Τίς δὲ τῶν διηγήσεων χάριτος ἵς ὧν αὐτῶ τῶν πάντων ἀμφισβητήσεν, ἡ δὲ σωθήκης, ἡ δὲ τῶν θυμῶν ἀναπαύσεως, ἡ δὲ πρὸς πάντα καταλήλα εὐαρμοσίας; Βέλομαι μὲν ὅτι, ὅτι μὴ σωμύλῃ, ὑπὲρ ἐκείνης διαγωνίσασθαι. Εὐρίσκω δὲ τῆς λόγου αὐτῶ μηδὲ ταύτης ἡ χάριτος ἀποδοσίας, ἀλλ' ὅπως μὲν καὶ τὸ περὶ τὸν ἔχοντας, ἐν δὲ γε τοῖς πλείοσι τὸ κόσμιοι. Δύο δὲ ταύτας ὁδὸς αὐτῶ θείωτος, μαρτυρικὴν ἔνστασιν καὶ ἀσκητικὴν καρτερίαν, τρέχει μὲν ἐπ' ἀμφοῖν τῶν σταδίων, ὁ ποδὲν αἰκνύται, ἀλλὰ λογισμῶν οὐκ ἔχεται. Μαλίστα δὲ τὸν ἀσκητικὸν διαδῶν διαυλόν, εὐτονώτερον αὐτῆς καὶ ἀγωνιστικώτερον γίνεται. Πιάνει γὰρ μοι τὴν ἀκοῶν, ὅπηνίκα ὁ λόγος αὐτῶ ἀνέσι μὲν ὄρη, ὑπὲρ σι δὲ πάλαια· ὑπὸ τε πίτῳ ἡ δὲ τῶν καθεῖς τὸν ἀσκητὴν,

XIII. Porro autem in nonnullis quoque Orationibus describit patriam eorum, qui laudantur ab universa terra separans, & deducens ad unam partem; deinde loquitur etiam nonnihil de fluminibus, & de eorum principiis differit naturaliter, deque opportunitate civitatum, & de temperatione aeris, & de temporum convenientia, etiam si ii, qui sunt revera auribus paulo surdioribus, ea, quæ dicuntur, non exaudiunt: multifariam quoque tractat partes Orationis, alias quidem majori contentione, alias vero lenius & sedatius. In gratia autem narrationum, quis ex omnibus cum eo contenderit? Qvis in compositione? Qvis in numerorum suavitate? Qvis in concinnitate in omnibus congruente? Atque volo quidem contendere quod non sit ampla & grandis ejus Oratio: invenio autem, ejus orationibus ne hanc quidem deesse gratiam: sed alicubi quidem eas esse amplas & redundantes, in pluribus autem graves & temperatas. Cum has autem duas vias sibi proposuisset, Martyricam constantiam & Monasticam in exercitatione tolerantiam: currit quidem in utroque stadio non cum pedum pernicitate, sed cum celeritate orationis, maxime autem monasticum percurrens curriculum, evadit se ipso robustior & fortior: Aures quidem

Uuu 3 καὶ

ὃ χεδιάζει αὐτῷ τροφὴν ἴην ἐκ βοτανῶν, καὶ πόμα τὸ ἐκ πηγῶν. Περιανθίζει γὰρ τὰς τοιαύτας διηγήσεις λέξασί τισι τὸ καλὸν ἀνθρώποις, καὶ χρημάτων ποιηκίλλει ροδοναῖς, καὶ ὡς ὁράμενα δείκνυνσι τὰ τότε καιρῷ πραττόμενα. Ζηλῶ μὲν ὅν ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ τὸ τοιαύτης εὐστομίας καὶ χάριτος, ὅθεν τοι ἦτον τὸ ευχρηστίας ἴων ὑποθέσεων. Εἰ γὰρ καί μοι πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν συγγράφεται, ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἔχει τοιοῦτον ζῆλον καὶ μίμησιν τὰ πεινδασματα· ἀλλὰ λογίοις μὲν ἴσως ἀνδράσι φανήσεται περὶ πλούτου, καὶ ζηλώσουσι τὰς διὰ τὴν λέξιν, καὶ τὸν ποιητικὸν σχηματισμὸν κατεφρονησουσι ὅτι πολλοί, ὅτι μὴ μέλον αὐτοῖς ζημιάτητων καὶ ἐννοικῶν ἀπορρητοῦρων.

XIV. φασὶ γὰρ τοι μηδὲ ἐκ παρὲς γὰρ ἦτον ἡφθαι τὸ πρᾶγμα σοι, μηδὲ αὐτὸν προθέμενον, ἀλλ' ὅσον βέλεια. βασιλεῖς γὰρ ἦτον τῶν περὶ κλήσεως ἐπὶ τῷ το προσηγῶν, καὶ οἷς ἐφρονίζετο λόγῳ καὶ σύνεσι. Καὶ ἡ αὐτῇ ἡ περὶ σκευὴ ἐξ ἐτοίμου, κύκλῳ τε ὁ βασιλεὺς, ἴων τοι πρώτως ἐν σημανομένῳ τὴν λέξιν, καὶ τῶν μὲν ταῦτα τιθέντων, καὶ ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῳ, ὁ μὲν τὰ

certe pinguefacit, quando ejus Oratio ascendit quidem montes; subit autem speluncas: sub pinnis autem, aut quercu aliqua collocat Exercitatore: & vile alimentum & illaboratum ei offert ex herbis, & potum ex fontibus. Ejusmodi narrationes ornat quibusdam florentibus pulchre dictionibus, & variis rosis figurarum, & ea, quae tunc fiebant, quasi subiicit oculis. Virum ego laudo quidem propter ejusmodi facundiam & gratiam: non minus autem, quod pulchre tractavit argumenta; nam et si me multa quoque de multis scribuntur, non habent eorum operam talem zelum & imitationem: sed viris quidem fortasse doctis videbuntur digna, in quae studium conferatur, & ea amulabuntur propter dictiones, & varias figuras: vulgus autem contemnet, quod non sint ei curae quaestiones, & sententiae nimis arcanae.

XIV. Porro autem dicunt eum non leviter agentem, hanc non esse aggressum, neque ipsum idibi proposuisse, ut faceret quantum vellet; sed Imperatoris adhortationes eum ad hoc adduxerunt, & ii quibus cura erat doctrina & intelligentia; & promptus ei fuit apparatus, & non parvus orbis eorum, qui primo dictionem nostram excipiebant, & eorum qui postea

πρῶτα ποιῶν, ὃ ἢ τὰ δευτέρα. Καὶ ἐπὶ τούτοις, οἱ γὰρ συγγραμμῆ-
ται ἐξακριβώμενοι, ὧν δ' ἂν τι γὰρ ὑ-
πογραφείας λάθοι, πρὸς τὴν ὑπο-
κειμένην διορθώσονται ἔντοια. ἢ
ἢ εἴη αὐτῶν ἀλλὰ τὸ πλεονάζον τῶν
συγγραμμάτων πολλάκις τὰ αὐτὰ.
ἀνακυκλεῖν γὰρ καὶ ἐφορεῖν. Ἀλλ' οἱ
καὶ πολὺς ὁ ζήλος, καὶ ἡ φρον-
τις περὶ τοῦτο ἔστι δέοντος, ἡ μάλ-
λον πρὸς ἔτο δὴ ἀξιοχρεως, ἀλλ'
ὅγε σάχως ἐντοικήκει μακρῶν τὴν
σοφίαν καὶ τὸ λήϊον οἷται ἐδέπω καὶ
τῆμερον. Ὡς τε οἱ καὶ μηδὲν ἄλλο
τῶν ἀνδρῶν διαπύδατο, μὴ δ' ἀπο-
χρῆται τὰ ἄλλα σύμπτῃ, καὶ κα-
θέκατον, πρὸς ἀφορμὴν εὐφημίας
αἰρῶν, ἀλλὰ τότε τοῦτον ἐλέσθαι
παύδατο, καὶ ἔως καταπράξατο
τε καὶ ἀκριβώσατο, αὐταρκῆς ἀντι-
παντὸς ἄλλῃ πρὸς ἐγκώμιον τῶν ἀνδρῶν.

XV. Εγὼ γ' ἂν πρὸς μὲν τὰ τῶν
Συραίων σοφῶν συγγράμματα καὶ
αἰξίᾳ συγκρίναι τὰ παύδατο.
ἔστι ἀνδρῶν. Τὶ γὰρ οἱ οἱ μὲν τῶν
τὰ Παναθηναϊκὰ σμύθεντο, οἱ ἢ
τὴν τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων
μάχην καὶ τὴν σοβαρὰς λέξεως σμύ-
γραψαντο· καὶ οἱ μὲν καὶ τῶν ῥητό-
ρων, οἱ ἢ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων ἀντιπα-
νίσαντο, ἐν αἷς τὸ μὲν περὶ τῶν ἑ-
δηλοῖ καὶ ἀπεπεπῆς, τὸ δ' ὁφεί-
λον βραχυῖ τι καὶ αἰσθητός. Οὐ

transcribebant: & alius post alium
quidem prima faciebat. Hic vero
secundo scribebat, & post hos alii,
qui, quæ scripta fuerant pulchrè
intelligebant, ut quod scriptores
latuerat, ad propositam corrige-
rent sententiam: nam propter scri-
ptorum multitudinem non licebat
ei sæpe eadem revolvere, & intue-
ri. Sed etsi fuerit multus labor, &
major quam par esset sollicitudo,
immo vero digna quæ in hoc adhi-
beretur: sementem tamen longe
vicit spica, & seges qualis non-
dum fuit usque in hodiernum
diem. Quæ circa etiam si nihil aliud
Viro illi fuisset elaboratum, & non
alia omnia, quæ vel singula suffi-
ciunt ad laudem merendam, opus
tamen tale suscepisse, & id tam præ-
clare executum esse, Viro pro quo-
vis ad laudem suffecerit.

XV. Atque ego quidem nolo
conferre ejus opera cum scriptis
externorum Sapientum. Quid
enim si ex his alii quidem compo-
suerunt Panathenaica, alii autem
perzium Peloponnesiorum & A-
theniensium magnifica dictione
composuerunt: & alii quidem a)
contra Rhetores decertarunt, &
alii pro Rhetoribus, b) in quibus
est quidem insignis & manifestus
redundans verborum ornatus: est
πρὸς

a) Plato.

b) Aristides.

πρὸς τέτοις ἂν ἐγὼ τὸν ἐμὸν ἀν-
 γαγνητὴν ἐλοίμην ποῖ ἂν ὡρ-
 θήσιν. Αλλ' εἰ μὲν τίς δοίη, ἐν
 ἱσθ' ἂν γέτον θείην γαῖαν ὡς ὅτε τὸν
 ἔξ' ἐναγγελίας λόγον παρήσασιν, καὶ
 τὸ ἔξ' λόγου βλάψῃ ἐξηρμηνεύσα-
 σιν· ὡς γὰρ ἴσα γὰρ γέλη, γέτων
 καὶ αἱ ἀρχαὶ ὡρθώσιν καὶ ὡς
 ἡ σωτηρία ψυχῶν παρ' ἀμφοῖν τὸ
 γέλη τῶν ὑποθέσεων, πῶς καὶ
 καὶ γὰρ αἰτία ἐν ἱσθ' καθέστηκα-
 σιν ἀλλήλοις, καὶ οἱ συγγραφεῖς
 ἐπὶ τ' αὐτῆς εἰσὶν εἰς αὐτῆς, ἢ ἴσα
 τὸ ἡμέτερον εἶπω, τῶν ἴσων κληρο-
 νομήσασιν. Πόσῃ ὅτι καὶ ἂν εἰ-
 φανώθῃ ἀριστείας εἰσφάνει οὗ θαυ-
 μαστός ἔστι ἀνὴρ; μάλλον ὅτι πό-
 σοις καὶ ἂν ἦδη καλίστεπαι ἀνα-
 δρομῶν πρὸς θεὸν, καὶ παρ' ἐκείνοις
 χορεύων, ὡς ἐν ταύτῃ τὰ ἦδη καὶ
 γὰρ βίαις συνέγραψεν. Εἰδείξει
 γὰρ καὶ τῷ γέλει, ὅποιον αὐτῷ ὁ
 διέπαιδαστο μὲν βίῃ ἐτύγχανεν
 ὡς· ἔτι γὰρ ὡς τῆς μὲν αὐτῶν οἱ
 συνωρακοίτες φασιν, καὶ διηγήσασθαι
 ἀλλ' ἐὼς ὡς τινος δέσμης ἐλευ-
 θερήσας, καὶ ἰλαρῶς πρὸς τὰς ἀγνο-
 τας ἀγγέλοις ἀναλαινόμενος νύμφῃ,
 καὶ πῶς ἐπιδιδὼς ἑαυτὸν ταῖς ἐκεί-
 νων χερσίν, ἵνα ταχὺ ἀνασταῖν ἔ-
 σώμαται.

XVI. Καὶ ἐτεθνήκει μὲν ἔτι
 εὐωδίας ὅτι αὐτῇ καὶ πάντα ἐγγόνων με-
 γάλῃ, καὶ καὶ εὐδύς μόνον, καὶ εἰς τρίτην
 ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς
 αἰῶνας, ὥς δὲ μόνον τῷ γὰρ φησὶ

autem brevis & imbecillitas.
 Cum his ergo nollem ego meum
 conferre Athletam; sed si quis mi-
 hi hoc dederit, ego eum exqua-
 verim iis, qui in Evangelio labo-
 rarunt, & profundum Verbi sunt
 interpretati. Quorum enim sunt
 fines æquales, eorum sunt etiam
 principia similia: Et si salus ani-
 marum apud utrosque est finis ar-
 gumentorum, quidni etiam fue-
 rint causæ inter se pares, & stete-
 rint scriptores in eadem trutina
 aut, ut dicam, quod nostrum est
 fuerint etiam ex æquo hæredes?
 Quam multis autem fortis viri co-
 ronæ non fuerit coronandus hic
 Vir admirabilis? immo vero qui-
 bus non est jam coronatus, cum
 ad Deum ascenderit, & apud illos
 ducat choros, quorum mores &
 vitam conscripsit? Nam vel in fine
 ostendit, qualem vitam egerat.
 Non enim eum veluti abscissum
 aut divisum fuisse dicunt ii, qui
 viderunt: sed videbatur veluti
 quodam vinculo liberati, & hilari
 vultu se extendere ad ducentes
 Angelos, quo modo se ipsum tra-
 deret illorum manibus, ut cito e-
 migaret à corpore.

XVI. Et sic quidem est mortuus
 fuerunt autem statim omnia, suavi
 odore plena; & non tunc so-
 lum, nec in diem tertiam, sed et-
 tiam in multos dies postea, donec
 ἐτεθνήκει

ἔτεθ' αὐτοῖς. καὶ ἦν αὖ μέλει
 παλὸς ἀρρωμαλίζουσα ἡ σὸς, εἰ-
 μὴ ἴπες Ἰσοδοτὸν παρηγομήσας,
 ὥς τε καὶ ἕτερον παρ' αὐτῆς καλὰ
 θάνατον σώματιον. ὁμοῦ γέ τοι καὶ
 κείνο συμπειπλώσει τῷ μεγάλῳ ἀν-
 δρῇ, καὶ ἡ δ' εὐωδίας ἐστὶ πηγὴ.
 Τὸτο μὲν δὴ σοι τὸ θαῦμα καλ-
 λιστε μοι πάντων ἀνδρῶν καὶ ἑλλο-
 γιμώτατε, εἰς ἐπίουσίαν ἐστὶν
 ἀποδείξεως τῆς σῆς καθαρότητος
 καὶ ἀγιότητος. ἐπεὶ καὶ τ' ἄλλα
 ἀποχερῶντα σοι πρὸς τὴν δ'
 ἀρετῆς ἀκριβεστάτην τελείωσιν. Συ
 δὲ μοι ἴλαως εἶπες, εἰ μὴ σοι σύμ-
 पासαν διηκριβωσάμην ἀρετὴν, μὴ
 τὴν ἐκ πάντων τῶν σῶν καλῶν
 συμετρησά σοι τὴν εὐφημίαν,
 καὶ μὴ με οἷς ἐλλείλαπα, δὲ
 ὀργῆς ἔχοις, ἀλλ' οἷς συγγέγρα-
 φα, καὶ μνήμης ἀγός, εἴτις
 ἐστὶ μνήμη τῶν ἐνθαῦθα ταῖς κα-
 θαρσίσεσιν ἡμῶν καὶ θεοδότησι
 ψυχῶν.

fuit solus conditus in sepulchro;
 & locus perpetuo talem emis-
 set odorem, nisi se aliqui tam ini-
 que gesfissent, ut aliud corpuscu-
 lum propter eum deponerent. Si-
 mul atque enim hoc magno illi
 Viro accidit; defuit fons ille suavis
 odoris. Atque hoc quidem mi-
 raculum, o virorum omnium
 optime & eruditissime, satis su-
 perque ostendit puritatem tuam,
 & sanctitatem: nam alia quoque
 tibi sufficiunt ad accuratissimam
 virtutis consummationem. Tu
 autem sis mihi propitius, si non
 perfecte exposui omnem tuam
 virtutem, neque ex omnibus tuis
 bonis tibi pure attuli laudatio-
 nem, nec mihi irascaris propter
 ea, quæ sunt à me prætermissa, sed
 eorum quæ scripsi memineris, si
 eorum, qui hic sunt, est ulla me-
 moria vestris purissimis & divinis-
 simis animis; in Christo Jesu Do-
 mino nostro, cum quo Patri cum
 sancto Spiritu gloria, honor &
 potentia, nunc & semper, & in
 sæcula sæculorum, Amen.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩΙ κα'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ

ΗΜΩΝ ΣΥΜΕΩΝ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ακολουθία σωτηθεύσα ὑπὸ Ἐ Ψελλοῦ.
Στιχηρά εἰς ᾧ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡχοῦ πλαγίου δευτέρου
πρὸς τὸ, Ὅλην ἀποθέμενοι.

MENSIS NOVEMBRIS DIE XXVIII.

COMMEMORATIO SANCTI PATRIS NOSTRI SYMEONIS LOGOTHETÆ METAPHRASTÆ

Officium à Psello compositum.

Interprete LEONE ALLATIO.

Troparia * in Psalmum, *Domine clamaui*. Echus obliquus
secundus.

Ut illud, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γρας τὸ λαμπρότατον, σὺ
καὶ ἐξέβλεπτον ὑψίστη μεγα-
λοπρεπέστερον, γαίᾳ μεγαλο-
χάρια σου ἀπέλειπας, καὶ ἴην
ἐνογκόσαν σε βασιλίδεα πόλιν καὶ
ἐν ἴσῳ βασιλεύσαν, πασῶν
τῶν πόλεων καὶ ὑπερκειμένην ἀ-
πέδειξας, καὶ ὡραν ἐξανθήσα-
σαι σε τὸν αἰληθῶς πεκύνουμον,
βίῳ ἢ καὶ λόγῳ, καὶ πάσαις

Munus tuum splendidis-
simum, & conspicuam ex-
situdinem, magnificentiore tui
præstantissimis gestis effecisti, &
qui parentem Reginam Urbem, in
hoc quoque omnium urbium di-
minatricem & victricem ostendi-
sti, quæ tempestive te veluti
rem, & vita & oratione, & vi-
tutibus omnibus præstantissimis

* Id est, ad Vesperas.

καλλίστας ἀρεταῖς, τὸ θαυ-
ταύτης γέννημα, καὶ λάμ-
ψφάνημα.

Ἰὼν θαυμασίων σε, θαυ-
ταίς Πατέρ, οἷς σε ἰθαυ-
τεν, ὁ ποιῶν θαυμάσια,
Κύριε. ὡς γὰρ ζῶν ἀψα-
σαρκικῶν μίξεων διετήρεις
ἐκίον σε, ὅπως ἐφύλαξας
τυμβευθὲν ἀπροσέλαστον,
μα σε τὸ ἅγιον, ὃ ἐπιμι-
νύς, ὅτε σιωπῇ σιωπῇ.
τῆρου σώματι, ὃν ἀπρε-
πῆ μαρτυρεῖ, ὃ ἐκβλυζόντι
καὶ ἐκλειψίς.

Ἰοῖς θεοῖς χάριτι χάρις
ἐξουσία, καὶ σοφίας ἐμ-
πνεύματι γέγονας οἰκητή-
ως πυρὸς γλώσση ἀποστομα-
ίσις, ἐν τοῖς λόγοις ὑπερ-
εις τῶν ἀποστόλων ἢ καὶ τῶν
ἐργῶν τὰ σκάμματα, καὶ
ὃν ἰσάγγελον. Ἀσκητῶν ἐ-
διέγραψας, καὶ τῶν σιωπικῶν
ἰσχυρὸς αὐτοῖς, ἐν ἑρανῶ τριά-
κῳ τὸ ἀνέσπερον βλέπεις ἀ-
δελφε.

Ἰδιόμελον. ἦχ. πλαγίῳ
δευτέρῳ.

Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ὃ φθόγγος τῶν καθαρ-
ων σε. Διό ἐν ἡμῖν ἔρεα-

vere celeberrimum edidit sortum
sui admirabilem, & emicantem
coronam.

O res gestas tuas admirandas,
maxime Pater admirende, quibus
te admirabilem effecit, qui solus
mirabilia facit, Dominus. Quem-
admodum enim, cum viveres, le-
nociniis carnis tuum paruum cor-
pusculum intactum conservabas,
ita & in sepulchro tumulatum cor-
pus tuum sanctum insociabile
conservasti, & inconfusum ab ad-
mixtione alterius corporis, post-
modum ibidem unacum tuo col-
locati; quod & indecore apposi-
tum fuisse indicat, quod inde ef-
fluebat unguenti defectus.

E tuis divinis labiis gratia lucu-
lenta effusa est, & Sapientiz in-
creatæ animatum habitaculum ef-
fectus es, veluti ignis lingua di-
ductus, Beate, sermonibus tuis
admodum illustrasti Apostolo-
rum, & præmia reportantium cer-
tamina, & vitam Angelis parem
Ascetarum descripsisti: & nuncu-
na cum illis habitans, in cælo Tri-
adis lumen inextinctum non sine
gaudio conspicias.

Gloria. Idiomelon. Echus, obli-
quus secundus.

Venerande Pater, in omnem
terram exivit sonus tuorum faci-
torum. Propterea in cælo labo-
Xxx 2

νοῖς

νοῖς ἔυρεσ μιᾶν τῶν καμάτων.
τῶν δαιμόνων ἔλευσας τὰς φάλαγ-
γας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ
τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμεμπτῶς
ἐζήλωσας, παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ
μνήμῃ σου, αἰρήνην αἰτησάμην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτ. ἡχ. πλάγις τε-
τάρτῃ.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας
διδασκαλὲ καὶ σεμνότητι, ἡ οἰκ-
μένης ὁ Φωστὴρ, τῶν λογογράφων
Διδασκῶν ἐγκαλλώπισμα, λυρα-
ξ Πνεύματι, ταῖς διδαχαῖς σου
πάντας φωτίσας, Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν,
πρέσβευε Χριστῷ Ἰῶ Θεῷ, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν, ποίημα ἔσ' αὐτῷ ψαλλῶ,
Φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε,

Μίλπω σε τὸν γράψαντα τὰς
Μεταφράσεις.

Ὡδὲ δ'. πλάγις δευτέρῃ. Ὡς ἐν
ἡπείρῳ πείσους ὁ Ἰσραήλ.

Μίλμοι εὐρυθμον δίδω, λό-
γε Θεῷ, εὐφημεῖν ὁρμήσαντι, τὸν
Συμεῶνα τὸν Μεταφραστὴν, τὸν
κυρίως Λογοθέτην ἀξιάγα-
τον.

Ἐξ ὑψωμάτων τῶν θείων, καὶ

rum merc leptus, Dæmo-
num diss alanges, Ange-
lorum cohortes confectus es, eo-
rumque vivendi rationem incul-
pate æmulatus, cum possideas li-
bertatem efflagitandi, in tui com-
memoratione pacem impetra ani-
mabus nostris.

Apolyticium. Echus obliquus
quartus.

Rectæ ac integræ doctrinæ Dur-
pietatis magister & honestatis or-
bis lumen, Scriptorum à Deo in-
spiratorum ornatus, Spiritus lyra,
tuis doctrinis omnes illuminans,
Symeon Pater noster, precatur
Christum Deum, ut animarum nostrarum
salutem consequantur.

Canon, Compositio ejusdem Psal-
mi, hac notatus Acrostichide.

Cano te, qui concinnasti
Metaphrases.

Ode. I. Obliquus secundus. Ὡς
ἡπείρῳ πείσους ὁ Ἰσραήλ.

Melos mihi concinnum ex-
hibe Verbum Dei, cum celebrare
incoepim servum tuum Symeo-
nem Metaphrastem, proprièque
Logothetam admirabilem.

Ex divinis altitudinibus ad te

ἐπὶ σὲ Πνεῦμα ᾧ πανάγιον κάλε-
λήλυθε, σοφεί, καὶ καρδίαν εὔρε κα-
θαράν, καὶ ενσωμον ἀληθῶς ἀνε-
παύσατο.

quoq̃ sanctissimus Spiritus de-
scendit, ô Sapiens! & purum
cor reperit, & corporeè verè in-
habitavit.

Λύχνος ὁ νόμος Κυρίου, σε τοῖς
ποσὶν ἀπὸ βρέφους γέγονε, με ἐτῶν-
της ἐν αὐτῷ εὐσεβῶς, ἡμέρας καὶ
νυκτὶς, τὴν ἡμέρας ὡς ἡμέρα, καὶ φῶς τῶν
λείβοις σε.

Lucerna lex Domini pedibus
tuis à pueritia effecta est, qui
in ea pie meditabaris die & no-
cte, diei tanquam filius, & lu-
men viis tuis.

Πέκον· σε πάλαι προεῖδεν ὁ
Γεδεὼν, ἐφ' ὃν καὶ ἀβίβηκεν ὁ
Θεός, ὡς υἱός, καὶ τὴν γῆν πε-
πληρωκεν αὐτῷ, Μητροπαράθεις,
ἀγνή τὴν ἐπιγνώσεως.

Vellus te antiquitus prævidit
Gedeon, ad quod, Deus veluti
pluvia descendit, & terram suam
replevit, Virgo & Mater, agni-
tione non contaminata.

Οδὴ τρίτη. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ode 3. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ὡς πλήρης Πνεύματος, πλη-
ρωτὴς ἀνεδοχῆς, τῶν αὐτῷ προ-
σαγγμάτων ᾧ γὰρ ὡς Χρι-
στῷ, ἐμπιστευθὲν σοι, καλῶς ἐξε-
γάσο ἱάλατον, Μακάριε.

Tanquam Spiritu plenus per-
fector factus es illius mandato-
rum; Namque à Christo tibi
talentum concreditum, probè ab-
solvisti, Beate.

Σοφίας θείας ἐραστὴς, ἀπαλῶν
ἐξ ἐνύχων γεγονώς, θεοῦ ἡμῶν, πε-
ριεπλάκης αὐτῷ, καὶ τῶν χαρί-
ων αὐτῷ τῷ σεφάνῳ, Μακάριε, ἐσε-
φάνωσαι.

Sapientiz divinæ amator à te-
neris ungviculis factus, divini-
loque, eam amplexatus es, &
gratiarum ipsius corona, ô Bea-
te, exornatus es.

Εὐδοκίαν ἐν ἀρχαῖς ταῖς τὴν
καίῳ συγκλήτῃ, ὡς ἀνὴρ βελη-
φόρος, ᾧ πολίτευμα ᾧ σὸν ἐκ-
τήσω ἐν οὐρανοῖς, καὶ τὴν αἰῶνα σύγ-
κλητον ἐκόσμησας.

Cum terreni Senatus dignitati-
bus condecoratus fuisses, veluti vir
Consiliarius, vitæ ducendæ ra-
tionem in cælo acquisieras, & su-
pernum Senatum decorasti.

Xxx 3

Τὸν

Τὸν ὑπὲρ Φύσιν τοκετὸν, ὃ πά-
ντων Παρθένε, ὁ σοφὸς Λογοθέ-
της, ἀκατάληπτον εἰδώς, Ἀγγέ-
λοις τε καὶ βροτοῖς ἐκδιδάσκει, πί-
σει μόνῃ σέβασθαι.

Ὡδὴ ἦ. Χρῆτός με δύναιμι.

○ πάντων Κύριε, καὶ πάντων
αἰτίε τῶν καλῶν, ἐξ ἀπάντων σε
τὸν σοφόν, Μακάρε, ἐξελέξατο, τῶν
θεραπεύων τῶν αὐτῶν, ἐπανόστη
ἀξιώμασόν.

Νοὸς ὀξύτηι καὶ καθαρότητι,
καὶ λαμπρότητι βίβη, τὸ νοερόν σε
φῶς καθαυράϊσε, καὶ ταῖς τῶν λόγων
καλλογαῖς, ὁ Θεὸς σε ἐχαρίτωσεν.

Γραφαῖς ἐχόλαζες ταῖς θείαις,
ἔσσις, καὶ αἰών τὰς βίβης ἰχνηλα-
τῶν, τέτων τὰ παθήματα καὶ τὰς
ἀγῶνας ἐξύμνης, ταῖς σοφαῖς σε
μέγαφράσειςιν.

Ῥητόρων εὐμαλῆα, σαλπύγγων
ἄδοντα εὐχεστέρη μέλη, ἀνευφη-
μεῖν ἐπαξίως ἄχραντε, ἀδυνατήσιν ὅ-
τι σε ὁρᾷ τὸ καλίσκιον.

Ὡδὴ εἰ. Τῷ Θεῷ φέγγει σε αἰγαθῇ.

Ἀνατολῆς ἦλπις Χρῆς τῆς δι-
καιοσύνης, τῶν ψυχῶν ὁ φωτισμὸς
τῶν ὑμνέων σε, τῶν μεταφρασῶν
σε ταῖς ὑπερκαλήσειςι, τὸν ζῶον ὃ
ψυχῆς μελῦσον, ὡς εὐαλαγχιν.

Partum super naturam
culatissimæ Virginis cum co-
hendi non posse sciret sapi-
gotheta, Angelos & homi-
struit, ut fide sola veneratione

Ode 4. Χρῆτός με δύναιμι

Omnium Dominus,
mnium causa bonorum ex-
bus te sapientem, Beate
git servis suis laudatorem
rabilem.

Mentis acumine & purita-
vitz claritate, intellectuale
men exornavit, & sermone
nustatibus Deus condēcorat

Scriptationibus divinis or-
dabas Sancte, & Sanctorum
investigans & perscrutans, h
tormenta & certamina exte-
doctis tuis Metaphrasibus.

Oratorum ora tubis su-
mela canentia digne colla-
immaculata te Deum montem
bratum, nequeant.

Ode 5. Τῷ Θεῷ φέγγει σε αἰγαθῇ

Orientis Sol Christe iustis
nimarum illuminatio coele-
stium te, tui Metaphrasibus,
caliginem animarum dissolu-
luti misericors.

χαφελῆς καὶ σωτηριώδεις ταῖς
λόγοις, θεόφρον, σωτή-
ρις, ἤλσον πρὸς ἀνδρείαν· ἀ-
μίμησιν, τῶν εὐβελιωκότων
οὐμήμαίῃ.

Animæ proficuos, jucundos &
salutares fidelibus sermones, di-
vina mente prædite, concinnasti,
ad fortitudinem incitamentum, &
virtutis æmulationem, eorum qui
probe vixerunt Commentaria.

*

ὅς καὶ θρόνον καὶ κιβωτόν,
βασιλείαν ἔχει θεός, σὺ δὲ
ἐπηγε δέσποινά, μόνῃ θεοτό-
τῃ ἱλαστήριον ἡμῶν, τῶν προσ-
εγγεγμένων τῇ σκέπῃ σου.

***

Templum & Thronus & Arca
omnium Regis & Dei, Tu es, lau-
datisima Domina, sola Deipara,
nostri Propitiatorium, qui sub
tuam umbram confugimus.

ἦ γ'. τῇ βίῃ τὴν θάλασσαν.

Ode 6. τῇ βίῃ τὴν θάλασσαν.

πρῶτον σου σύγγραμμα, ἐκ
αἰς θεϊκῆς, ἢ οὐρανίας γέγονε
ὁδὸς προσβύτη καὶ μοναστήριον,
ἐν θαλάσσι, ὅτι ἐν Παρθῇ τῇ
ἐθεώρηκας.

Prima tua commentatio ex divi-
na providentia & colloquio facta
est sacri fenis & Anachoretæ, Symeon admirabilis, quem in Paro-
ia insula conspexisti.

ὡς ἐξύμνησας τῆς Λεσβίας
ἐμπρὸς καὶ θεῖα ἀγωνίσματα-
ποκτίστης τὴν αἰνῶς ἀγγελικόν,
καὶ ἀσώματον, τελειώσῃς
ἵφως τὸ πολίτευμα.

Pro dignitate laudasti Lesbiz il-
lustria & divina certamina, vere
Theotiftæ, à Deo fabricatæ, quæ
Angelicam, & tantum non incor-
poream, absolvit sapienter vitæ ra-
tionem.

ἄλλα Κύριε, καὶ τὰ κρύ-
βη σου θεράποντι ἐδήλωσας,
ἡ σοφίας ἀβυσσὸν οὐκισμῶν,
τὰ ἐλθέ σου, καὶ δοξάζων
ἵστησε δοξαζοῦν.

Abscondita Domine & occulta
servo tuo revelasti tuæ sapientiz,
miserationum abyssum ostendens
tuas misericordias, & glorificans
te glorificantes.

ἵστα γὰρ Κύριε ἐκ βυθοῦ μο-
λιῶν, πρεσβείας τὴν τρυφήν
καὶ τὴν οὐσίαν δέσποινά σου.

Eripe me Domine ex profundi-
tate malorum precibus tuæ Gene-
tricis, & sancti, Domine, Symeo-

Ἐπὶ Θεραπεύσαντι, διὰ βίης καὶ
λόγου, πολυέλεα.

nis, qui te & vita & sermone
multum misericors.

Κοιάνκιον. ἦχ. β. τὰ ἄνω
ζητῶν.

Contacium. Echus secun-
dum τὰ ἄνω ζητῶν.

Αιμέμπως ἐν γῇ σοφὴ πολι-
τευσάμενος, τῶν ἐν ἕρασσι Ἀγίων
τὰς λαμπρότητας κατιδεῖν ἠξίω-
σαι, καὶ πανσόφως τούτους ἐξύ-
μησας· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ
Θεῷ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Inculcate in terra, ὁ Sa-
vita exacta, Sanctorum qui vi-
lo sunt, splendores intue-
gnus factus es, & doctis in
laudasti: cum ipsis indefi-
precare Christum Deum p-
mnibus nobis.

Ο ἦχ. β.

Oecus.

Μελωδικῶς πιστοὶ συνελθόντες,
εὐφημήσωμεν πάντες ἐπαξίοις ᾠ-
δαῖς, τὸν μέγαν Θεὸν Θεράποντα,
Συμεῶνα, τὸν ἅγιον Λογοθέτην,
ὃν ἡ Χριστὴ Ἐκκλησία Φωστῆρα
πεπλήτηκεν ἐπὶ γῆς, τοῖς διδα-
σκάλοις πατέρας ἐκλάμψαντα.
Σὺν τούτοις καὶ ψάλλον ἀπαύτως
Χριστῷ, Φωτὸς τοῦ αἵματος πληρέμε-
νος, συγχάριεν πρεσβεύων ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Cum canticis una fideles
convenientes, omnes con-
mus dignis preconibus ma-
Dei servum Symeonem, sa-
Logothetam, quem Christi
sibi sibi luminare possedit in
cum Patribus Doctoribus es-
tem, cum his enim indefi-
canens Christo, & lumine
terno repletus gaudet, pre-
nobis omnibus effundens.

Ὀδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν
καίμινον.

Ode 7. Δροσοβόλον μὲν τὴν
καίμινον.

Στηλιτεύονται καὶ δαίμονες καὶ
τύραννοι μάρτυρας καὶ ὁσίους Χριστοῦ
οἱ κολάσαντες, ταῖς σοφαῖς σου μά-
καρ συγγραφαῖς· πιστῶν μελωδεῖ
ἢ ἡ πληθὺς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
πάντα πατρίων ἡμῶν,

Dedecore notantur & I-
nes & Tyranni, qui Mart-
Sanctos Christi tormentis
runt, doctis tuis, ὁ Beate,
mentariis. Fidelium concin-
titudo concinit, Benedicite
Patrum nostrorum.

αφράστους ἀνομιάνθησαν οἱ λό-
γισμάκαρ, καθυδύνοντες
ἄλλοις ὑπὲρ μέλι, καὶ γλυ-
κοῖς χείλεσι σάζοντες, βο-
υλογητὴς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
ἀνθρώπων.

ἀνέσσει γενεὰ καὶ τὸν ψάλλ-
οντα καὶ γενεὰ τῶν λόγων τῶν
ἐξ ἁδονίας τὰ θαυμάσια.
Θεός, καὶ μέλπει προτρέ-
ψας, εὐλογητὴς εἶ ὁ Θεός,
ἀνθρώπων.

καλὴν ἐν γυναιξὶ σε καὶ
ἡμίμον μητέρα ὦ Θεός, οἱ
καίνομεν, ἐνεώσῃς ῥύσα-
σθαι κακίας, ὦ ψάλλον-
τες, εὐλογητὴς εἶ Θεὸν σαρκε-
τά.

Metaphraes nuncupati sunt tui
sermones; tē Beate, nostram men-
tem oblectantes supra mel, & dul-
cedinem labiis stillantes, ut cla-
memus, Benedictus es Deus Pa-
trum nostrorum.

Laudabit generatio, ut canitille,
& generatio sermones tuos, tan-
quam qui mirabilia Dei collau-
dant, canereque nos excitant, Be-
neditus es Deus Patrum nostro-
rum.

Perpulchram inter mulieres te
& immaculatissimam Dei Matrem
Fideles exoramus: Ab imminente
infortunio libera, ut suaviter ca-
namus, Benedicta es, quā Deum
in carne peperisti.

Ὁ ὁ Φλογὸς τοῖς ὁσίαις.

Ὁ ὁ λαχῶσα ἀρχὴν τῶν
καρπῶν, καὶ θεῖον καρπὸν,
καὶ τὴν αὐτὴν μυστικῶς,
λοῖα κατὰ ἀμβροσίας, ψυ-
χιστὴν.

ἔργον ἐγκρατείας καὶ βίβ-
ου, γεωργὸν εὐσεβείας καὶ
πίστεως, γνώστως βυθὸν καὶ
κατανύξεως, πάντες σε τιμῶ-
μεν λόγον δέτα.

ῥέων τὰ θεῖα, θέλγεις τὸ
ματὶ σπλήνους ἐκκλησίας,

Ὁ ὁ Φλογὸς τοῖς ὁσίαις.

Omnium cui contigit ut tuum
dominari; te divinus proctum
Civitas exultat, Beate, quā laudem
mystice assis, & propinas nectar
ambrosiae in salutem animarum.

Continentiæ, & vitæ castæ plan-
torem, pietatis & divinæ fidei a-
gricolam, cognitionis abyssum,
& contritionis fontem omnes te
veneramur, Symeon Logotheta.

Oratorum more divina expo-
nent, certum, & miranda Ecclesiarum

θεομακάρις, καὶ δακρυῶς ἀρετῆς
πρὸς τὴν μίμησιν, τῶν ἐν εὐσεβείᾳ κα-
λῶς τελειωθέντων.

Ἀγιάσματ' ὅθι θείαν κιβωτὸν ἔ-
χοις θεόδοκι παρθένε σέ, τὴν χω-
ρήσασαν πανυπερφυῶς τὸν θεὸν τὴν
αἰχμήστον, ἀνυμνελογῶμεν πιστοὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 9'. Θεὸν αἰθεράποις ἰδὼν
ἀδυναίων.

Σταυρῶς βιώσας, πρὸς τὸν πο-
θέμενον εἰρηνικῶς, τρισμάκαρ, ἐξε-
δήμησας, Κύριον, καθ' αὐτὴν τὴν
ἡμέραν καθ' ἣν ὁ κλεινὸς Στέφαν' ὁ
τελειῶται ὁ ὁσιομάρτυς, ὃ καὶ σω-
δεδοξάσαι.

Ἐκ γῆς ἀπαίρησα, πρὸς ὑψά-
νια ἡ ἱερὰ ψυχὴ σὺ, Θεοφόρε, σκη-
νώματ' αἰγαλλόμενον εἶχε τὸ πρό-
σωπον, βλέψασα τὰς Ἀγίας αὐτῇ
συνγαλῆσαι, καὶ πρὸς ὑπερέσμουν
ζωὴν ταύτην προπέμποις.

Ἰδὼ συνήφθης Ἀγίων τάγμασι,
Πατριαρχῶν, Μαρτύρων, Ἀποστό-
λων, Ὀσίων τε Προφητῶν καὶ δι-
δασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, οἷς περ
καὶ συγχορείων μακαριώτατε, μέ-
μησο πρὸς Κύριον ἡμῶν τῶν εὐφη-
μούντων σε.

Σὺν αἰγία θεοχαρίτω, πόλις
θεῖα καὶ ἀβυσσοειδὲς παλάτιον,

demulces, divine Beate, et
que ad virtutis imitatione-
rum, qui in pietate bonum
habuere.

Sanctificationis divinam
habentes, Deipara Virgo,
supra naturam Deum, qui ca-
poteft, cepisti, hymnis extol-
fideles in secula.

Ode 9. Θεὸν αἰθεράποις
ἀδυναίων.

Decenter vita traducta,
sideratum pacifice, ter bea-
minum abiisti, eodem ipso
quo inclytus Stephanus veni-
tus Martyr finem vitae opti-
quo cum simul gloriose coru-
es & glorificatus.

E terris proficiscens ad cel-
Deifer, anima tua sacra habi-
nes, gaudentem vultum ge-
videns Sanctos una secum
gaudentes, & ad supernam
transmittentes.

Ecce jam associatus es Sa-
rum ordinibus, Patriarchis
Martyrum, Apostolorum,
fessorum, Prophetarum, Do-
rum, & Hierarcharum, qui
cum choreas ducens, Beate
recordare nostri apud Deum
qui tuas laudes prosequitur.

Sion sancta gratias à Deo
decorata, Urbs Dei, & uni-

τῶν βασιλεύσαν πόλειον,
ἰσακηδὴν ταύτην ὡρίζω-
ξ μεταφραστῇ ταῖς ἱεραῖς
σεσιν.

communitum palatium; Reginam
omnium urbium tibi devinctam,
ac devotam defende, Metaphraste
sacris, ô Puella, precationibus.

ἰ αἶνος ἡχοῦ δ. ὡς γω-
ναῖον ἐν μαρτυσί.

Ad Laudes. Echus quartus.
ὡς γοναῖον ἐν μαρτυσί.

ἐποδὲς ἀνεβλάψας ρίζης
κατίρθεον, βαβαμμένην
ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ
ὡς εὐαδίαςας ὁσμάς, συγ-
έτων σε, ἀποστόλων, Ἀ-
, καὶ ὁσίων τὰ σκάμμα-
ν ἡξαμένον, ὡν καὶ σύ-
ᾠφθης, θεοφάνητος Συμεών,
ἐν χλόῃ, τῇ ἐνδύσῃ σκη-
νῇ.

Ex nobili radice ortum duxisti
rosa omni ex parte rubicunda, gra-
tius Spiritus tincta, & fideles jucun-
de donans odoribus tuarum scri-
ptionum, Apostolorum, Athleta-
rum & Confessorum certamina ex-
plicans, quibuscum una colloca-
tus, Divina revelans, Symeon, de-
liciarum in gramine, quod in rose
est, habitans.

Φικῶν ἐξεχύθη σε, Συ-
μεὼν ταῖς χείλεσι, ὡς ἀγία
τῷ χάρις ἀρρητῷ. διὸ
ἐπὶ καυχώμενον, πλοκαῖς
ἰσὺν ἐξελέγξας, ταπει-
νὸς καλαμὴ γὰρ γέγονε, κα-
ὁσώπει ὡς πυρὸς τοφρῶν, ὡς
ἰ μᾶλλον μεγαλύνων, ἀνα-
βρίξας τοὺς σε τὴν δύ-

Ut Scripturæ verbis utar, effusa
est, Symeon, in labiis tuis Spiritus
sancti gratia inestimabilis. Qua-
propter eum, qui frustra sese jacta-
bat, concertationum complexi-
bus redarguens, atteris; factus est
enim veluti stipula ante ignem in
cinerem abiens, & te magnum fa-
cere visus est, cum ob virtutes
mentis tuæ timore percussus con-
tremuisset.

θεράπων γονόμενος. τοῦ
ἐκ τῶν ἔργων σε, ὡς ἀ-
γύσκων, ὡς ἀνύμνησας ὡς
τίαν κτησάμενος, ἀγνεία
ἰς σε, θεορρήμων Συμε-
ῶν ὑμνῶν σε μέμνησο,
ἡλάγαθον τῆς ψυχῆς σου
ον, ἡ καὶ πάντες ὡς θεὸς φι-

Veluti servus Numinis factus,
tuis operibus, veluti eodem cum
Sanctis contubernio utens, veluti
vitæ tuæ castimonia libertatem a-
deptus, divinitus Symeon, eo-
rum, qui te collaudant recordare,
animum tuum in probitatem pro-
pensum ostendens, ut omnes Dei

λαινδρώπια, πταισμάτων ἀφει-
δύμεν.

humanitate peccatorum re-
nem consequamur.

Δόξα, καὶ νῦν.

Gloria, &c.

Βίον ἐνθρον καὶ ὁρῶσας, Θεω-
ρια τὴν πρᾶξιν καὶ ἐκδόσμησας,
Σύμῳων παμμακάριστε. Ἰὴν γὰρ
σοφίαν φιλήσας ἐρωτῶ, εἰς
τόμας τὸ Πνεῦμα τὴν χάριν
κατεπλάττηςας, καὶ ὡς κηρίον
μέλιτος τὸν γλυκασμόν σου ἰσὺν
λόγων ἀποσάλλων ἡμῖν, εὐφραίν-
ωνς νημάσι θεοῖς τὴν ἐκκλησίαν
Χριστοῦ. ὁ δὲ ἐν ἕραν τοῖς ἐμφοιλοχω-
ρῶν, ἀνιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀ-
παύτως πρέσβευε ἰσὺν ἐκτελείων
τὴν μνήμην σου.

Vita divina perfecta spec-
ne actionem exornasti, S-
beatissime; Namque cum
amore sapientiam deperis-
se Spiritus gratia ditatus es
favum mellis dulcedinem t-
sermonum nobis instillans,
cogitationibus Ecclesiam
lectas. Quapropter in cœ-
versans atque inhabitans,
bis, qui tuam commemora-
peragimus, indefinenter
precare.

Προκείμενον τὸ Ἀποστόλου.

Procimenon Apostoli
Mirabilis Deus in Sanctis
In Ecclesiis, &c.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ. Ἐν Ἐκκλησίᾳ.

Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Παύλου τοῦ
ἀποστόλου.

Ex Epistola Pauli ad Corin-
thios, &c.

Ἀδελφοί. Ἐκάςω διδοῖν ἡ φανέρω-
σις. καὶ τὰ ἐξῆς ἕως τῆς. Ἐκάςω κα-
θὼς βεβλήται.

Frater. Uniusquisque datur
lumen, &c. usque ad: Uniusquisque
vocabitur nomen.

Τὸ Ευαγγέλιον ἐκ τῆς Ματ-
θαίου.

Evangeliū secundum Ma-
thæum.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθη-
ταῖς. ἡμεῖς εἰς τὸ φῶς τῆς ἐκκλησίας. καὶ
τὰ ἐξῆς ἕως τῆς. Οὗτος μέγας κλη-
θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑραῶν.

Dixit Dominus Discipulis
Vos estis lumen Mundi, &c.
ad: Hic magnus vocabitur in
cælestium.

Alia SIMEONIS Metaphrasta Scripta.

Præter vitas Sanctorum, & qui ad Symeonem referuntur Annales, de quibus suprap. 352. & 358. dicere me memini, exstant & alia ejus scripta quædam, ut

Epistola IX. quas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnæum, una ad Constantinum Romanum, aliz inscriptæ ᾧ Λαοδικείας nescio cui Episcopo Laodicensi.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero quovis versiculo, alterum singulis versibus, & duo jambica, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MStababentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium T. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, quem latine vulgavit Combesius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν Θρῆνον τὴν ὑπεραγίας Θεολόκου, ὅτε περιεπλάκη τὸ ἴδιον σῶμα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. in lamentationem S. Deipara pretiosum corpus Domini nostri Jesu Christi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: ἔτο ἐκὼν, γλυκύτατε Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum περὶ τὴν ζωφόρον γελευτῆς καὶ μεταστάσεως τῆς Θεολόκου. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν καιρὸν τὴν Πενήκοστῆς οἱ Απόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus ventis, qui incipit: ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθεῖον.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos five canones & troparia nec non preces quibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. γνωμικὰ κεφάλαια sententiosa capita CXXXI. Primum incipit: Ὁ γὰρ σύφωρ ἐν καιρῷ λόγῳ τῷ ἀπαλωτέρῳ βελτίῳ καὶ πολῷ. Alia ejusmodi capita CL, atque iterum LV. ex Macarii Aegyptii sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τῷ Πνεύματι. Ἰσὺς ἡμῶν τὴν σωτηρίαν πορίζεται. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις Θεῷ.

Ἠθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV. de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti*, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Illovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi sæpius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Illovii versione excusi separatim; Francofurti 8. In Græcolatinis

vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, ArchiEpiscopo Turonensi. Combessius Simeonem hunc qui Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam quidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qui post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A. C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ quædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ in *Lucam*, ex quo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis quam ex Theophanis Carami Homilia in quintum matutinum Evangelium, à quo laudatur Simeon ὁ τὰς μεταφράσεις ἐν μάλα συνδιέμειν ἐν τῷ ὅς τὸν ἱερὸν Δακτύλου ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, quod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliene sit ab *Dioptra* sive amusei rei Christianæ quam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C. 1105. †† Alexii Comneni 16. ad Callinicum Monachum scriptæ, & Jacobus Pontanus ex Codice MS. Augustano prosario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi, Capitibus hortationis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi quæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus Jac. Gretseri ad obscura *Dioptræ* loca. Locum *Dioptræ* ex libro IV. qui in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelerius ad lib. VIII. Constitut. Apostol. c. 42. Exstat & Græce *Dioptra* sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palzographiæ Græcæ. Ac Lambecius quidem observat in Pontani editione librum primum integrum omissum, excepto exordio, quod ad calcem libri

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi *Dioptræ* Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, quæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

bri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo quatuor tantum libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint quinque. Notat etiam falli Gretserum, qui ex primis versibus Dioptræ quos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialito* quodam jusfit Dionysius Evzaitus, Metropolita Mytilenzus. *Michaëlis* vero *Pfelli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cujus quoque notæ sive scholia hinc inde adsparguntur. Quæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & criminiis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combesius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michaëlis Duce*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi *nepos*, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin⁹ profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusque fratris, Nicolai qui Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usque ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacuzenum brevissime perstrictam, fusius exponit quæ ab Andronici Palzologi junioris obitu sive A. C. 1341. quo Cantacuzenus Johanni Palzologo Tutor à Patre datus est, usque ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Duce Historia in editione, quam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione, argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Paris. 1649. fol. testatus scriptorem styli quidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumque narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

a) Cangii famil. Byz. p. 160. sq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armenum, qui in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII. Rege cum aliis Græcis exilibus humaniter exceptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Hanckius de Byz. Historiæ scriptoribus parte I. c. 39. ex Duce cap. 5. & 43. seq.

Subjuxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI *Χρονικὸν σύντομον*, *Chronicon breue* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum Bibliotheca Regia de rebus gestis Græcorum adversus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingua scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroque continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Quemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiquitatum CPolitandarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitz Chrysostomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, quæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII. Opera Chrysostomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio *de Patriarchatu* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solitæ & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno Christi 858. quo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno Christi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem Actuum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atque inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII gestarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæ Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, quam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAËLE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut eum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem frequenter allegatur à Cangio in diff. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156. 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi suprapag. 158.

XX. ANSELMII BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini è Congregatione Melitensi, *Imperium Orientale, sive Antiquitates CPolitana* in quatuor partes distributæ & Cosmo III. Magno Etruriz Duci * dedicatæ fol. prodire Paris. 1711. duobus Voluminibus, quorum prius scripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi Insulani* sive de *P. Isle* Chartas duas Geographicas, Imperium Orientale per *thematæ* distinctum, & descriptionem ejus quæ Sæculo X. fuit, cum ejus observationibus complectitur, posterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitanis melius intelligendis & Urbis ipsius CPoleos atq; templi Sophiæ imagini distinctius animo subjiciendæ, ære nitide descriptas. Volumine itaq; priore post Bandurii seriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam usq; à Turcis CPolin, exstant:

1.) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientalibus & Occidentibus libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliz bombycinum 2431. ante quingentos annos circiter scriptum emendati, & Latina versione accuratio-
re & notis illustrati pag. 1.-30. De his dixi supra pag. 487. seq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συνοχη* sive *Comes peregrinationis*, tradens recensionem *ἱναρχῶν* sive Provinciarum LXIV. & civitatum 935. quæ Imperatori CPolitano paruerunt. pag. 31-52. Hierocles iste Constantino Porphyrogenito fuit antiquior, à quo allegatur Thematæ I. Occidentis, falliturq; Schelstratenus, qui dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis scriptum genuinum & integrum non ad nos pervenisse. Hunc synecdemum, sed sine nomine auctoris, & quatuordecim postremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. seq. in notitiis antiquis Geographiz suæ sacre subjectis, quæ Paris. 1641. fol. primum prodit, & recusa est Amstelod. 1703. fol. *Lucas vero Holstenius* hunc libellum ex MS. Vaticano descriptum & ex alio Altempsiano emendatum, & è duobus Farnesianis suppletum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de administrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hist. Byzantinæ, sed fato preventus non potuit. Cum itaq; in Bibl. Barberina per aliquod tempus delitisset, in lucem editus Græce & Latine
Zzz . est

Libri 561 Pars Altera.

* Ab hoc magno Duce deinde A. 1714. illustri Magliabechio 3. Jul. ætat. 82. defuncto successor datus est in præfectura Bibliothecæ Medicæ.

est in *Emanuelis Schelfstrateni* tomo secundo postumo *Antiquitatis Ecclesie* illustratz, in appendice ad opus *Geographicum*. Rom. 1697. fol.

3) *Constantini Porphyrog. liber de administrando Imperio*, p. 53-157. de quo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * • Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol. 91ta βασιλικῇ ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive ἐκθροισι κεφαλαιῶν ὁμογενετικῶν, LXXII. capita admonitionum quorum acrostichis sive literarum initialium juncta series reddit verba: Ἰω̅ Θεο̅τάτω καὶ εὐσεβεστάτω βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητῷ ὁ ἐλάχις Διάκονος. p. 158-170. Joachimus Camerarius in Latina versione sua reddit hoc acrostichon: *Divinisimo & pietate summo Regi nostro Justiniano Agapetus in minimis Diaconus*. Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPol. inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani anteqvam Imperium ille susciperet Magister fuisse traditur, ex quo Norisius diss. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanquam ἀναλφάβητον falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobzi, quanquam loca illa esse ab ipso Stobzo dubites, quoniam Photius inter scriptores quibus Stobzus est nullam facit Agapeti mentionem.

Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Banduriam ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.

Basilæ A. 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.

In libello Gnomico, Joach. Camerarii Græce p. 87. Sed & Latina Camerarii versio subjicitur ad calcem libri p. 229. Lipsiæ 8. sine anni notatione Lugduni Batav. 1592. 8. apud Franciscum Raphelengium.

Basil. 1553. forma minore.

Coloniæ 1604. 8. 1638. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de quo Philostorgius & Svidas in Ἀγαπητῷ Eusebium falso laudans pro Philostorgio. Agapeti dux Archimagdritæ Constantinopoli, quorum in Actis Concilii CPol. sub Mem. mentio. Agapetus I. Papa Rom. A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946. quorum Epistolæ existant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropolitæ, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonenſi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45.

** Existat etiam Græce MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatina.

- Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.
 Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Musæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12. & Venetiis apud Antonium Bartoli 1709. 8.
 Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.
 Ex Jo. Ranstii editione, Witteb. 1562. 8.
 In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.
 In Compendio Moralium præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.
 Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthia Martini*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. quas duas editiones mihi non visas memorant Hendreichius in pandectis Brandenburgicis & Carolus Arndius in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. quod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem Hendreichio memorantur, quoque *Andrea Werneri*, (qui latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrius*) *Conradi Rittershusii*, Lipsiæ 1611. 12. Jo. Berceonii, & *Henrici Kischii* editiones Lipsiæ 1613. 4.
 Cum notis *Stephani Schæningii*, Franeckerz 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qui Aristoteli tribuitur.
 Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, questionibus per *Georgium Draudium*. Francof. 1615. 4. & 1659. 4.
 In Auctario Bibliothecæ Patrum Duzano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362. & T. XII. Bibl. Patrum Morellianæ Paris. 1644. p. 607.
 Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensita à *Bernardo Damko*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.
 Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Guerin*, Paris. 1635. 8.
 Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Agapeti editiones Latinae.

- Apud Baronium ad A. C. 527. n. 4. seq.
- In Bibliotheca Patrum, Paris. 1575. atque deinde in aliis editionibus Parisiensibus, Colonienſi & denique in Lugdunenſi Tomo IX.
- Ex *Albani Torini* verſione Baſil. 1541. 8. ad calceſm Onoſandri, apud Robertum Winter.
- Ex Metaphraſi heroica *Menradi Molſberi*, Hagenoꝝ 1527. 8.
- Ex verſione & cum ſcholiis *Jacobi Hugelii*. Mulhuſii 1560. 8.
- Ex verſione *Joſeb. Axonii* Graviani, Antwerp. 1561. 8.
- Halz Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ſtudio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Auguſtanz Confeſſ. & libri Concordiz.
- Aphorismis LXXII. diſtributum Latinis verſibus elegis reddidit *Ed. Neubuſius* Steinfurtianus 1603. Francof. 8. cum *Ottonis Caſimiri* ſyſtemate doctrinae vitæque politicæ.

Gallica, Hispanica, Germanica.

- Gallicè* à Joanne Picot. Paris. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atque ex verſione Ludovici XIII. Galliz Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juſtinien, ſur une verſion latine, par le Roy Louis XIII, en ſes leçons ordinaires. Paris. 1612. 8.
- Hiſpanice*, per Chriſtophorum Moſquera de Figveroa. Madrit. 1596. 4. Reglas para los que gobiernan.
- Germanice* Martino Mollcro interprete, Gorlitii, 1590. 1605. 8. Et ex verſione Nicolai Glaſeri, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.

5. BASILII *Macedoniæ*, Imp. *CPOL κεφάλαια ὁδογεωγητικά* ad Leonem Sapientem, filium quem Pater 6. Januar. A. C. 879 Auguſtum pronunciaſcit, *capita exhortationum LXVI.* quorum acroſtichis ſive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba : *ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΛΕΩΝΙ ΤΩ ΠΑΤΡΙΘΗΜΩ ΥΙΩ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΙΛΕΥ.* *Basilium in Christo Imperator Romanorum, Leoni cari filio & Imperii Collegæ.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriſtianifimi, n. 3059. & 3363. Exſtat etiam MS. in Bibl. Vindobonenſi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qui cum editis conferatur teſtatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozianæ pridem laudavit Geſnerus.

Editiones Capitum Basilii Græcolatina, quæ Banduriam præcesserunt.

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris. 1584. 4. typis Reg.

Cum *Agapeto*, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Iusti Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latina.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem *Onofandri*, una cum *Ferrandi Diaconi Carthag.* parænetico, cura *Johannis à Fuchte*, Helmst. 1616. 4.

Gallica, Italica, Germanica.

Gallice ex *Hieron. Beneventani* versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'éducation d'un jeune Seigneur avec les instructions de l'Empereur Basile pour Leon son fils, traduits du Grec, & l'abrégé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italice ad calcem militis *Christiani*, ab *Antonio Possevino* editi, & cum auctario recusi *Venetii* 1604.

Latine & Germanice, Baruthi 1669. 12.

6. *Theophylacti Institutio Regia*, ad *Constantinam Mich. Ducz F.* de quadixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitinarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisquæ atque eruditis commentariis illustrati. Libris quatuor primoribus continentur *Monachi Anonymi*, qui *Alexio Comneno* opus suum inscripsit, adeoque * *Codino trecentis & quinquaginta annis* est antiquior, *Origines & Antiquitates CPolitane*, quibus descriptionem Urbis in tres partes distribuit,

Zzz 3

tem-

* De *Codini Antiquitatibus CPol.* supra p. 480. *Anonymi* opus ab *Oudito* sine causa *Michaëli Pfell* tribui, docet *Bandurius præf.* ad T. I. numismatum Imperator.

templorum, aliorumque zdificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro quarto p. 65-80. Templi S. Sophiz continetur, ex Codice chartaceo Regis Galliz 3058. 3. & 4. Stylus huius Anonymi, inquit Bandurius, est varius & inequalis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitarum & aliis Chroniconum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, confarcinavit pro more auctorum illius avi. Haeserit igitur ex opusculo Hesychii Milefii ** quod inscribitur ἐν τῶν παλαιῶν ἢ de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore Christodoro Panisci E. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia, Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis saepe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur *** à Porphyrogennio lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophane, Cedreno ac reliquis Historie Byz. scriptoribus.

Libro quinto exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81 ad 106. Anonymi ὡς ἀσείς σύντομοι χρονικά, quas à Lambecio primum Græce, & à Combesio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro sexto continentur 1.) Niceta Choniata narratio de fani CPolitani pag. 107-114. quam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusque interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἐθνικὸν ὡς ἀδεικνύντες φιλόχρους puto me rectius verissem infamem genti avaritiam ut demonstrarent, quam virum doctissimum qui reddit: auri amore gentilium ritu flagrantem. Sed mox idem τὰς τῶν βασιλέων θήκας rectius interpretatus est Imperatorum sepulchra. Banduritus hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinjo, qui illam à Græbio ad se transmissam edere voluit in Tomo quarto Nicephori Gregori, ut dixi supra pag. 321.

2.) Georgii Pachymera descriptio Augustonis; quam laudat Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed

Bandur

** De hoc suprap. 241. De Christodoro autem Aegyptio constat ex Suida quod vixit tempore Anastasii Imp. & quod præter alia multa scripsit Πάτρια Κανὼν ἀποφάσεις ἐπικαὼς five versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori ἐν Φράσει τῶν ἐν Ζευξίπῳ ἀγαλμάτων descriptio statuaram in Gymnasi Zeuxippi CPolitano, mox dicetur pagina sequente.

*** Nullos quidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τὰς τὰς πατέρας συγγεγραφότας & Βυζαντίαν.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustzo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130. & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 804.

3.) Photii Patriarchæ CPol. descriptio Ecclesiæ Dei Genetricis in Palatio expressa a Basilio Macedone Imp. pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingua Combefisius, ut supra pag. 485. dicere me memini. Habita est in Encrniis Anno Christi 880. Basilii Imp. 14. De templo illo vide sis Bandurium p. 598. seq.

4.) Περὶ τῶν ταφῶν τῶν βασιλέων de sepulchris Imperatorum in Templo CPolitano SS. Apostolorum pag. 121-124. Adjuncta est descriptio Herois Justiniani, & tumulorum Imperatorum in variis Monasteriis. E Codice Regio. Confer qvz è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. Τα ἐν αὐτοῖς εἰς μεγάλα κωνσταντίνου μνημεῖα. Τα ἐν τοῖς ἑτέροις εἰς μεγάλα τῶν βασιλέων.

5.) Excerpta de Antiquitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro septimo continentur Epigrammata & poemata variorum poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & quarto Anthologiz, & è libro quinto Ecphrasis Chrysostori Thebani statuarum in Gymnasio Zenippi, Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Ursini Vellii, Federici Torelli, Francisci Franchini, Hugonis Grötii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis Christiani, & Theobaldi, quorum nomina primoribus literis inveniuntur. Præterea Maximi Planudæ * Heroelegi & Jambii in Templum Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. Georgii Pisida sive fidi Jambii in templum Blachernarum. pag. 177. seq. Mich. Pselli Jambii in æreum equum in Hippodromo qui pedem attollebat. pag. 178. Hinc inscriptiones variæ qvz CPoli vel olim extiterunt, vel etiam iam exstant pag. 179-184. Denique pag. 184. sq. Marthei Cigala Cyrii qui A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantini Magni narratio, Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. expositio literarum ænigmatarum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatius Boivinus ad Gregoriam p. 254.

rum quæ in eodem sepulchro inscriptæ fuisse traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continens. Vide quæ dixi supra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembassensis Chronicon pag. 468. editionis quam possideo Venetz A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expositione legitur.

Libro octavo occurrit 1.) Catalogus Episcoporum ac Patriarcharum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ habetur in Codice Regio, diversus ab editis pag. 187-190. Desinit in Ignatio Evaucho.

2.) Nicephori Callisti Xanthopuli novæ enarratio de Episcopis Byzantii & Patriarchis CPolitanis, è Codice quem Regi Christianissimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Desinit in Athanasio qui Johanni Sozopolitano succedit.

3.) Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ex jure Græco Romano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag. 296. seq. diversus ab aliis pag. 201-208. Desinit in Josepho Abbate Galeffi.

4. Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Historiarum synopsis Matthæi Cigala, diversus ab aliis pag. 209-218. Desinit in Neophyto Heracleensi. Matthæi Cigala synopsis Historiarum prodit Græce Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cyprii*, magnæ Ecclesiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218-229. Desinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679. 4. una cum Christophoro Angelo de statu & ritibus Ecclesiæ Græcæ. Deinde latine cum notis postumis * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldensis, prodit Lipsiæ 1687. 8. Hæc secundo p. 1000. seq. accedit Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ab A. C. 1594. ad 1640. transmissus CPoli ad V. C. Eusebium Renaudotum, Græce & Latine.

6. *Ἐκθεσις νέας Ἀνδρονίκου βασιλέως Εξοφιστοῦ νοῦνα Ἀναδρονίκοι Παλζολογί Ἰμρ. qui Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverso ad minores iberos deduxit.* pag. 230 -- 235. Diversa hæc est ab ἐκθέσει Andronici senioris, quam cum Codino scriptam editam dixi supra pag. 479.

7.) *Κατάλογος Ἐπισκόπων ἡ Γαίης ** ἵκασθαι τῶν μελετῶν ὑποκεκλιῶν, ὅσα σωζομένην ἔκ μέρους, ἐκ τῶν αἰώνων πλεονέχουσιν.*

* Confer Acta Eruditorum T. I. supplementi pag. 391. seq.

** ita leg. pro αἰώνων.

αφαιδισαν. Catalogus Episcopatum cuiusdam singuli Metropoli subjiuntur, quoniam ex parte supersunt, pleraque vero earum exoluerunt. p. 236--240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzulum pag. 241 243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captam CPolin, subiecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Sequuntur PETRI GYLLII, Altienfis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III. & de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri II.* utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correctam Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem iudice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, præ nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddidit. Gratis hæc est vel eo nomine, quoniam plura monumenta tunc adhuc exstantia sed interjecto tempore à Turcis destructa describit. Usus etiam Dionysio Byzantino MS. cujus edendi spem postea fecit Holstenius.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris *Anonymi Latini*, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regionis*, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63 seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratque Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii. Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. p. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subiectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hîscæ memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

Libri 5ti Pars Altera.

A a a a

INDEX

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Græviani recusum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. c. 5. §. 6. Cangius ad Villeharduinum p. 288. suspicatur auctorem esse *Marcellinum Comitem* qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit. & Casiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libris CPolitanam civitatem minutissima narratione descripsit.*

INDEX Scriptorum qui in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editiones Bandurianæ.

- A** Bro ἐν παρωνύμοις 77.
 Æschylus in Prometheus 30.
Agapius Monachus 126. seq.
 Agathias qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
 Alexander ὁ συγγραφεύς 23. Polyhistor. 24.
 Alexis Comicus 28.
S. Anastasio Eustachii F. 93.
Anaxarchus Philosophus 17.
S. Andrea Apostoli intercessio 131. seq.
 ejus templum in Patrarum metropoli 132.
 Apollodorus ἐν τῇ β' πρὸς γῆς 76.
 Apollonius Grammaticus 77.
Archimedes Geometram luxit Marcus 28.
Arianus Monachus Mahomedis suffragator 68.
 Aristophanes Τριφάλῃ 77.
 Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφικῶν 76. 77.
 Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.
Basilus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7.
Basilus Magnus, Casarensis Episcopus 7.
Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.
 οἱ τα πᾶσι συγγεγραφεύς Βυζαντινῶν 30.
Casarius Nazianzeni frater 7.
 Charax ἐν ἱεροῖς 78. ἐν ἑλληνικῶν γ'. ibid.
S. Chrysogonus Monachus & Martyr 93.
 Clidemus ἐν πρώτοις Ἀποστόλων 22.
 Constantini Imp. dixit in eos qui sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.
 Cratinus ἐν μαλθακῶν 77.
 Dexippus ἐν χρονοῖς δεκάτω, (in leg.) 26.
 Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.
Doriensium lingua utuntur Byzantini 21.
Epicurus Samius, Neoclis F. 17.
 Epigrammata vetera 7. 10. 29. 30. 72.
 Euphemius Grammaticus 25.
Eustratius Arabacenus, Martyr 11.
 Favorinus 30.
Gregorius (Nyssenus) Basilii M. frater 7.
 Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in xde Apostolorum 7. ejus jambi 26.
Gregorius Thaumaturgus Neocaesariensis Episcopus 7. 12.
 Hellanicus ἱερῶν πρώτος τῶν ἐν Ἀργεῖ 22.

Hero-

A CONSTANTINO PORPHYROG. ALLEGATOR. 555

- Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλῆα ἱστορίᾳ 76. confer Holstenium ad Stephanum Byz. p. 86.
- Herodotus Halicarnasseus 6. 15. 17.
- Hesiodus 22.
- Hesychius Illustis qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.
- Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συντάκτημον 21. 22.
- Οὐκ ἔστι ἰὺν χρῆμα τ' Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους μεμεστωμένην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογῶσι τοῖς γράμμασι 22.
- Homerus, 8. 25. 26. ἐν τῶν νεῶν καταλόγῳ 11. 16 Poëta 24.
- Οἱ τὸν Ὅμηρον χολιογράφησαντες 18. Ἰαμβόιον, Γαρσδοειδῆς ἐν ψῖς ἐσθλαβωμένη 25.
- Inscriptiones veteres 3. 4. 10. 14.
- Jobi Historia 14.
- Johannes Philadelphienfis Lydus 5.
- Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.
- Isocratis Orationes ad Demonium 17.
- Ister ἐν ἀποικίαις Αἰγυπτίων 17.
- Laches Lindius qvi colossum Rhodium fecit 72.
- Laurentius, Archidiaconus Martyr Transgurius 92.
- S. Lucas 8. 105.
- Mabomedes 68. ejus successor Abubachar 69. 70.
- Marcianus ἐν πρῶτῳ ἱστορίας 77.
- Marfyas ἐν πρῶτῳ Μακεδονικῶν 22.
- Melissus Samius, Philosophus 17.
- Menander Comicus ἀσπίδι 77.
- Menander qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
- Menippus 27. seq. ὁ τὰς σαδιασμούς τ' ὅλης οἰκουμένης διαγραφάμενος 5.
- Naukratius Basilii Magni frater, 7.
- Nicolaus Damascenus ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ 24.
- Nicolaus μυρόβλυτος 17.
- Parthenius ἐν Λευκαδίαις 77.
- S. Paulus Apostolus 23.
- Pausanias Damascenus 5.
- Petrus Basilii Magni frater 7.
- Philarchus ἐν τῇ ζ'. 77.
- Philostephanus ἐν τῷ πρῶτῳ νῆσαν 17.
- Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντηκαεκάτῃ. 30.
- Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν γεγραφώς 5.
- Praxitelis sculptoris Venus 15.
- Procopius qvi Justiniani tempore Historiam scripsit 5. 6.
- Protagenis pictoris patria Xenobus 16.
- Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.
- Quadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος Ε. 76.
- Regum libri 12.
- Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.
- Stephanus Grammaticus 27.
- Stephani Mathematici five Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.
- Strabo Geographus Cappadox ex Aaaa 2 Ama-

Amasea urbe 5. 18. ἐν δεκάτῳ γεωγραφικῶν 30.	* Constantini Porphyrogeni- ti 76.
Synodi sextæ in Trullo caput XXXIX. p. 130.	Thucydides ὁ ἐπὶ τῇ πόλει S. Tryphon <i>sanans impuræ & spiritibus vexatos</i> 92.
Theophanis Chronicon 69. 71. 74. 76. 78. Monasterium ma- gni Agri instituit, avunculus	Xenophon ἐν τῇ ἀναβάσει 12. —

In Volumine secundo Bandurius Historiz Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitide incisis, partim en-
diris notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ quatuor præmissæ urbem CPolim repræsentant
pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qualis ab Anonymo La-
tino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii juno-
ris: 2) qualis describitur ab Anonymo Græco qui Alexii Comneni
tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qualis fuit sub Joanne Palæo-
logo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bodelmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl.
Regia Paris. quem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit
A. C. 1422. 4) qualis hodie cernitur, atque à Grelotio delineata est.
Similiter *Anaplis Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentantur, 1) ut
ex Dionysio Byzantio, sive qui hunc secutus est Petro Gyllio pridem à
Gvil. Sansonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Com-
bes. Denique exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis aqve
Hellepontis*.

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive quæ
Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive quæ sub Imperatoribus
cussa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi
reliqua è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei Consularis p. 492. quale dederat Si-
mondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. I.
Operum pag. 1060. & Jo. Mabillonius T. 3. Annalium Benedictin.

Columna Historiata quam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmo-
re erigi curavit, & in qua Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab
utro-

* Videatur ille locus de Theophanis prosapia & de Constantino Porphyrogenito addi-
tur ab alio, non ab ipso Constantino.

utroque Augusto exstructa representantur, Tabulis XIX, ex Gentilis Bellini delineatione per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer qvz de eadem prater Gyllium Cangijs in CPoli Christiana lib. I. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrierius S. I. qvi eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703. Alia columna quam Theodosius Magnus in foro Tauri poni curaverat, eversa est à Bajazethe, neqve amplius existat.

Pag. 632. è Codice Regio. caractere unciali noni sæculi scripto, (in qvo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordinatio S. Nazianzeni, Victoria Constantini M. contra Maxentium & inventio S. Cruis* per Helenam Constantini M. Matrem.

Post pag. 664. *Circi sive Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exzdicati reliqvz, qvales adhuc superfuere centum ante captam CPolinannis, ex Onufrii lib. I. de ludis Circensibus.

Pag. 667. *Ansaglyphæ* in latere septentrionali stylobatz *Obelisci*, qvi ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus æreus Apollinis*, qvi in eodem Hippodromo fuit, & *Columna marmorea Marcianæ Imp.* à Tatiano qvodam posita, alteraque Porphyretica, qvz etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. *Ichnographia Templi Sophia CPol.* Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occiduus qualis hodie cernitur p. 752. atqve meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josphi Græcotti* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano qvod Gallice prodiiit Paris. 1680. 4. atqve inscribitur: *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople, * enrichie de plans levez sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville.*

Pag. 790. *Natura multimamma imago* ex pyla marmorea antiqua Romæ obvia quam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitana* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ, imperante Theodosio Magno, deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni, ex qvo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat, & de qvo consulendus

A a a 3

Mont-

Hujus libri lectione vehemens sæpe desiderium CPolis ad eundem sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus, lib. de religione Mūhamedica p. 151.

Montfauconus in Palzographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cuius oracula exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Martisque Helenæ, Manuelis & Joannis Palzologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qvi Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. complexo Antiquitates CPolitanas, quas primis quatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli à Imperatoribus Mahumetanis conditorum quæ hodie ibi supersunt; 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed. 2) Prospectus Solimaniz sive superbi Templi à Solimanno exstructi. 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Valide. 5) Claustripro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustrii porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, unacum ejus descriptione, lingua Gallica.

Denique in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica: nec non, *Anonymus* de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & svasu Basilii Macedonis facta p. 112. seq. Græce & Latine.

De Scriptoribus ineditis, quorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiquitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, * qvi ab XIV. Octobr. A. C. 1184. ad XVI. Octobr. 1293. atque iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de quo plura Pachymeres ipsi infestas, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraque sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è quo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit noticiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo quem Regiz Bibl. Paris. donavit Archiepiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habet

* Hujus Epistolæ VIII. de necessaria Episcoporum residentia, Latine leguntur T. XXV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 944. seq. ex Latino Nicephori Gregoræ interprete.

hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, quæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

Πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα five Epistolæ I. περὶ τῶν ἐπισκοπῶν τῶν ἐν κομῶν ὡς, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas ire.* Confer infra, IO. & 52.

2. *De incurfibus circa urbis muros & portas, neque permittendum esse impiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum pena, prae in circuitu S. Sophiae.*

4. περὶ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De eleemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significatione.*

IO. 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non beant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde I. 52. 63. 75. Ex his Epistolæ latine vertit ediditque Franciscus Turrianus ad calcem libri *residentia Pastorum.* Florent. 1551. Addidit etiam Latine alias inque hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, & in Codice Regis Galliarum non exstant.

12. *Propter Chrysobulla, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.*

14. & 22. *Ut justitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles ventur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* ræce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata & blia, & de strepitu facti.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. περὶ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidis Judæis, ut ex urbe disce-* ne. Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In incipio sanctior. Jejuniorum Indiët. IV. & V.

27. *De*

27. De festo Nativitatis Christi, rogans veniendum omitti decretum, ne quis à vespera Sabbati & Regia Festivitate in balneum aut tabernum ad bibendum intromittatur.

28. 39. Adhortatio in festo Dormitionis S. Deiparae.

29. Exhortatio ad misericordiam.

30. Quod ii qui cum Imperatore in Catechumenis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.

32. Ne per dilationem illa parva delicta quæ referuntur, sine remedio maneant, neve littera solus in forulos immittatur.

33. De domibus privatis quæ templis conjuncta sunt, & hoc grave delictum. Adde infra, 49.

34. Ut commiseretur iis qui Paxem (τὸ Παῖν) à carcere eduxerunt. Idem forte quem Κετζίμπαξιν Pachymeres appellat.

37. 38. 55. Adhortatio ad sepulcrum Salvatoris concelebrandam.

40. De asserenda in libertatem Ecclesia Christi.

41. Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hoc refertur, adde 64.

42. De iis qui faciunt populum DEI devovere sicut escam panis, & qui ipse condoleat plus quam amici & cognati de erumnis quæ accidunt.

43. Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referri fructus.

46. Ut Oenote beneficium impertiat.

47. Quæ merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retinet.

48. Contra turpis lucri cupidos, & de privilegio Ecclesie. Græce Latine apud Bandurium p. 983.

49. De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem liceat in Catechumenis habitare, neque domos quorundam Divina Tempia continere par sit.

50. Ut ne cuius loquenti aurem prabeat Imperator, nec colomos ab æcolendis coërceat.

51. De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.

52. Quod ii quibus gladius à DEO traditus est, non ad erudentis placentum illo utantur, & ne Tyrius & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.

53. Relatio Patriarchæ Athanasii & congregata apud eum Synodi ad Andronicum Palæologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum iuræ No-

ivellæ quam Imperator approbavit. Locum ex ea profert Boivinûs ad egoram p. 757.

56. 57. 58. De fame qua populus laboravit, ac ne infcio Patriarcha fructum veneat, vel pretium augere liceat.

60. Quod ii qui amore ducuntur DEi, placita suggerant & magna vi fuerint nitantur, id sibi lucro esse rati.

61. Quod Orthodoxis recte statutum sit ne Divina Tempia excident, iis qui diversis locis ad hoc deputati sunt, concedenda; ut divini Canones enunciant.

62. Ut curet combustibilia ligna suppeditari, quo pœssus Patriarcha pulmen- v pauperibus coquere.

63. Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat, Et de Clericis qui officio- n & roga causa (ἐΦικίαν καὶ πόρας ἐβένον) contumaces sunt.

64. Quod ea que ad Imp. refert, non amicorum, cognatorum, mun- n aut gloriæ cause referat. adde 41.

66. Abortratio ut Ecclesiam componat, & subditos ad vitam secundum- res deducat.

67. De Despotâ Joanne Palæologo, Imperatôris filio.

69. Quod August. graviter succenscat filio suo felicissimo Despotâ, (πα- λυξυστάω Δεσποτῇ.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem ire ad huius dolorem leniendum.

70. De Despotâ & filio Imperatoris Joanne, ut pro sumtibus & pro digni- e necessariis ipsi subministrantur.

71. De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut se- ri imaginem Salvatoris percuteret ac dejiceret, ac de eo qui frumentum abripere suu est. Accusat impietatis quendam Operum publicorum redem- rem, qui imaginem Salvatoris, Templi fastigio impositam de- cerat.

72. De iis qui volebant festum Divorum Apostolorum celebrari: & quod i Imperator non passus sit ut id prætermitteretur, & sacra liturgiæ in donu- l feris pretiosam ac pulchram tunicam talarem.

73. De Domino Niphone, Cyziceno Episcopo, & de accusationibus ipsi- e est. Græce apud Bandurium. p. 984.

74. Gratiarum actio, quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Impe- tor, non alteri primas detulerit in reducenda ovis quam perijisse audierat.

76. Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spiritalis Patria num pendeat.

77. Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse, ubi de Derinociata, de fame, & de Latinis Byzantiorum pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διγεῖρον βασιλεῖς καὶ ἀρχόντας. καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ πρὸς ἐπιστολὴν πρὸς θεὸν καὶ μελάνοιαν, Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & penitentiam excitantur.

5. Epistola ad eum qui librum dono, χάριν πανσκήν ποίησεν, cui post remissus fuit.

7. De congregandis in Chore Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis causa simul conveniant. Græce apud Bandurium pag. 615.

11. Ad magnum Diaconum, ut per injuriam ablata restituat.

16. Epistola ne quis Pastor ovile deserat.

18. Πρὸς τὸν βασιλέα, ad Imp. Dominum Michaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis quæ in Baptismate promissimus solliciti finius.

19. Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de quo Gregoras VI. 8. Hist.

35. 36. Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulchrum celebranda concurrere.

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἀρχόντας, ιερῆς καὶ μοναστηριαίας &c. Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.

59. Ad Augustam, quod oporteat eam cum Coniuge concordem esse. Pertinet ad dissidia quæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de quibus Gregoras.

65. Γράμμα ἐκκλησιαστικόν, Invektiva qua perstringitur Johannes quidam Drimys, qui execrandam sibi societatem conciliavit contra gregem Christi, contra Ecclesiam & à DEo coronatum Imperatorem. Græce & Latine apud Bandurium p. 97c. seq.

67. Πρὸς ποιμένας ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statum est.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus A. C. 1293. de qua Pachymeres. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce è codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. amvis per errorem typographi vocatur ὁ ἀγίου τῆς θεοῦ πατριάρχας. Græce & Latine Bandurius pag. 958.*

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio A. C. 1310. de qua Gregoras I. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.*

81. *Sanctissimis DEI Presulibus, gloriosissimo Senatui, & honoratissimis Iero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus dilectis, pauperibus, viris & mulieribus, Græce & Latine apud Bandurium, ibid.*

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici, Nipho. A. C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.*

83. *Γράμμα ἀνεπίγραφον seu fragmentum in quo accusatus Athanasius vocat ad Synodum, ut sicrimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.*

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit. Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.*

• *EUDOCIE sive EUDOXIE Macrembolitiſſæ, Augustæ quæ Constantini Ducæ primum deinde ab A. C. 1068. Romani III. cognomen Diogenis Imp. conjux fuit, eoqve post quadriennium capto, excæcato extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * Ἰανὰ Προφῆταιαν sive collectio spissa varii argumenti digestaqve ordine Alpha-*

Bbbb 2

beti-

Scripsit præterea Πλάκα μὲν Ἀριάδνης, Filium Ariadnes, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χάριτας, de mulierum officio, & τί οὐκ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν ὅρα in re Imperatrices exerceri debeant, soluta oratione, & περὶ διαίτης Μοναχῶν ὁμιλία

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: Εὐδοκίας
 ἡ Μακρεμβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωνία * (ita malim cum
 Cangio legere, quam ut in Clariss. Montfauconi Palæographia Græca
 pag. 298. semel iterumque excusum est Ἰωνία) ἡτοι συλλαβὴ Θεῶν,
 ἡ καὶ τῶν ἡρώων γενεαλογίας, καὶ τῶν αὐτῶν μετὰ τοὺς Θεούς, μύθων
 καὶ ἀλληγοριῶν Ἰων ὡς καὶ τοῖς παλαιῖς εὐρισκομένων, ἐν ἧ καὶ διαφόροι
 σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχρυσον καὶ εὐσεβέσσαν βασιλέα Ρωμαίων τὸν Διογένην, νεώ-
 την, προκαλῶν. *Eudocia Macrembolitissa Imperatrix CPolitane Violarium, sive
 collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphosis al-
 ijsus spectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur, ubi
 etiam de variis sapientibus & eruditis viris, ad Christi amantem & piissimum
 Imperatorem Romanum Diogenem, victorem & tropæis ornatum.* MS. existit
 in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & frequenter
 laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum de-
 dit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiquitates CPol. pag. 818.
 seq. quem hoc loco subjungere, quoniam plurimorum scriptorum
 Græcorum memoriam continet, operæ pretium duxi. Numeros
 capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ τῆ παρόντος βιβλίου. Index hujus libri.

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ αὐτῆς ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδῶν αὐτῆς. De Mi-
 nerva & ejus cognominibus & formis. 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ Ἰὼν
 τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχεῖσι; Quare Mi-
 nerva & quidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juve-
 runt? 3. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς παρθένου ἧς αὐτῆς δόξα τίς τινος δρᾶκουλα; De eo
 qvov

σὼν *de Vita Minervæ*, quæ quidem in Proconnesi sive Marmaræ Monasterio
 servantur, ut in margine proœmii Codices Colbertei annotatum esse Mont-
 faucus & Cangius testatur. Atque hic etiam p. 48. ad Zonaram monetur in Codice
 altero Colbertino, quæ admodum & in Codice Regio 2977. fieri Clariss. Kuster
 me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homerocentra. *Εὐδοξίας τῆς ἀδελφῆς
 τῆς κυραῆς Ζῆνης Ὁμηροκέντρα.* *Homerocentones*, inquit Montfauconus, *quæ jam-
 diu editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus opusculi Codex
 habetur in Bibliotheca Collegii Eudocis Magni.* Notum tamen est à Jo. Zonaræ
 T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 57. & 89. Homerocentones referri ad Eu-
 dociam antiquiorem, Theodosii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philologus
 filiam, de qua dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII. 21. Eus-
 grius I. 20. Theophanes p. 72. ibique Jac. Goar in notis pag. 569. *Chronicon
 Alex. p. 312. seq. &c.*

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνιαν de qua dixi lib. IV. cap. 9. §. 9. Svidas: Ἰωνία
 ὁ λαμίων τῶν Ἰων, ὡς περὶ ῥοδωνία τῶν ῥόδων, καὶ κρινωνία ὁ τῶν κρίνων.

quomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Quare Diana ἐλαφὸς λῶν, à cervis petendis dicatur? Et de Actzone. 7. Περὶ τοῦ αἵματος ἐπιβωμίας. De sanguine super aram effuso. 8. De Marte. 9. Περὶ τῆς ἁρώς τρώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ χαλκοκεράμῳ τῆς κατακλίσεως. De Martis vulneratione, ejusque inclusione in zneo carcere. 10. Περὶ τοῦ αἵματος de orco sive inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰχρῶν μυστηρίων αἵτης. De Venereac turpibus ejus Mysteriis. 12. Περὶ τοῦ Ἀφροδίτης ἐρασῶς. De Veneris amasio. 13. Περὶ τοῦ Ἀπίδος Φάτης. De Apidis praelepi. 14. De Aeolo. 15. De Minya Aeoli F. 16. De Aesculapio. 17. De Aesculapii liberis. 18. De Atlante. 19. De Aeaco. 20. De Antxo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τοῦ τοῦ χισμῶς θηβαν. De Antiopa & Thebis muro cinctis. 22. De Amphione. 23. De Alczone. 24. De Actzone. 25. Περὶ Ἀβάριδος οἴου. De sagitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcestide. 28. Περὶ Ἀλκμαίωνος καὶ ἐξ ἡμφιάρου. De Alczone Amphiarai F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Agnora. 32. De Ancxo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34. Περὶ Ἀδωνίδος κήπων καὶ δένδρων ταντάλων. De hortis Adonidis & Tantalii arboribus. 35. De Athamante. 36. De Acnone. 37. De Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Egezone. 40. Περὶ Αἰγίοχου Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τοῦ Διός. De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγοκερατοῦ. De capricorno. 43. Περὶ αἰδῶς κυνέης. De orci galea. 44. De Aeta. 45. Περὶ Αἰσέμευ. De Aesemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48. Περὶ Ἀκταίωνων. De Actoris filiiis. 49. De Alectryone. 50. De Alexandro Paride. 51. De Adonide. (Supra c. 33) 52. Περὶ Ἀλεξιδῶν. de molitricibus. 53. De Alcimeda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyoniis. 55. Περὶ Ἀλκίτην. De iis qui molas Athenis diripuerunt. 56. Περὶ Ἀλκυονίδος. De Halosydna. 57. Περὶ Ἀλκυονίδων. De Aloidis. 58. Περὶ Ἀμαδόκων. De Amadoco utroque, Patre & filio. 59. De Amazonibus. 60. Περὶ Ἀμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αἵτης. De Amalthea & Amalthez cornu. 61. De Amynone. 62. De Amphidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ αἰπλοπόδων καὶ χαμῶν. De illis quos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi cubantes vocat. 65. Περὶ τοῦ ἀστρονομίου καὶ ἀριθμοῦ καὶ λογισμῶν εὐρέων καὶ θυῶν καὶ γεωμετρῶν καὶ περὶ ἀνταρμαντείας καὶ οὐρανιστικῆς. De Astronomi-

mix studio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione & somniis, auspiciisque. 66. *Περὶ αἰσχυρίδων, ἧτοι τὴν πορφύρας βαφῆς ἱστορία, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὗρεθῇ ἡ πορφυρεὰ. Καὶ πῶς τὰ ζῶα τῶν οἰφεινικῶν θηρῶν γαί.* De purpuræ infectione narratio, & quomodo primum inventa fuerit, & qua ratione Phœnices muricem piscuntur. Confer Cangii appendicem glossarii Græci in *κογχυλευαί.* 67. *Ὅτι Αἰγύπτιοι ἀπέφορα τῶν ζώων ἐπέβουλο.* Quod Egyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoo. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoο. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æsimo. 77. De Aërope. 78. Enez Genealogia, & Aftyanaëtis atque Emathionis. 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. *Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων.* De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusque liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Historico. 88. De Acusilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodisiensis. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æschine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen *πηλοπλατών*, quasi luteum Platonem dicas. 99. De Alcimzone Philosopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (supra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antisthene. 106. *πρὸς Ἀκύλα* de Aquila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægeo. 108. De Alcidasante. 109. *Περὶ Ἀμμωνίου ἑ καὶ Ἀλεξάνδρου,* de Ammonio qui etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tennesis. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Atheniensis Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andride. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Arcubuli. 120. De Agathia Scholastico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alceo Tragico. 123. De Alceo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solensis. 132. De Apollophane. 133. De Apollodoro Tarsensis. 134. De Ari-

Arato. 135. De Abrone Grammatico. 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Aetolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo. 142. De Aristarcho. 143. De Aristonico. 144. De Aristophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Asclepiade. 148. De Astyage. 149. De Aristogene Medico. 150. De Aristogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apfyrto. 153. De Aristide Rhetore. 154. De Aristogitone. 155. De Apollonio Naucratis. 156. De Aristocle. 157. De Harpocrate. 158. De Aspasio. 159. *Περὶ Ἀφαιρέως* de Aphare. 160. De Apfine. 161. De Aesopo Sophista. 162. De Aristazeto. 163. De Arriano Poeta. 164. De Arione. 165. De Aristzo. 166. De Aristomene. 167. De Aristonymo. 168. De Archedico. 169. De Astydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Astydamante juniore. 172. De Augusto Cesare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poeta. 175. De Autocrate. 176. De Achzo Tragico. 177. De Aenico. 178. De Aeschione. 179. De Arcefila, Academico Philosopho. 180. De Arriano Philosopho. 181. De Arignote. 182. De Aristocle. 183. De Aristippo. 184. De Aristoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Aeschine Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocrate Platónico. 189. De Africano. 190. De Anacharside. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Aristandro vate. 196. *Περὶ Ἀπαθριῶν* de festo Apaturiorum. 197. *Περὶ τῆς ἀπαγ' εἰς μακαρίαν λεγομένης*, de eo quod dicitur, abi in Macaream insulam. 198. *Πόθεν Ἕυπονες οἱ ἰταλοὶ λέγονται*, unde Itali Aufoniorum nomine appellantur. 199. *Περὶ τῆς Αἰνείας ἀρχῆς καὶ τῆς τέτης εἰς ἰταλίαν ἀπόπλου* de principatu Aeneas & ejus navigatione in Italiam. 200. Arcefilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo centoculo. 207. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo navi. 208. *Περὶ Ἀπίδων* de Apidis. 209. *Περὶ ἀστρώος ἀρκτος*, de urse sidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Astarte. 213. De Asteria. 214. De Astyanassa. 215. De Astydamia. 216. De Astyoche. 217. De Asphalione. 218. De Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen acceperint. 221. De Artibio Perfa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apfyrto Ætæ F.

224. De Baccho. 225. *Περὶ Βριμῆς* De Brimone, Cereræ cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Bernices. 228. De Belo ubi etiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo. 231. De Brizone. *Περὶ Βριζῆς*. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero *Περὶ Βύρῃς*. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. *Περὶ Βαρυῆς*. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. *Περὶ Βηθόινᾳ Ἡρακλῆος* de Herculeboves mactante.

246. *Περὶ Γάγγῃς τῆς δεκαπῆχως* De Gange Æthiopum Regis statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargita, *Γαργίτης* cane. 249. *Περὶ γεωργίας πῶς ἐντέθη*, qvomodo agriculturæ inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glauco Atheniensis. 252. De Glauco Minois. 253. De Glauco marino. 254. *Περὶ Γυγάντων σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθιμερῶν*, de Gigantibus satis & eadem de nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De Gesio Jatrofophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genetlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Daëtylis. 264. *Περὶ τῆς Δαυμόνων λιχνείας*, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. *Δελφῶν διὰ τί ὁ Ἀπόλλων;* qvare Apollo dicatur Delphinius? 270. *Περὶ τῆς χρυσομάλλης* de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. *Περὶ δημάρχων* de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. *Περὶ Δήμητρός*, de Cerere. 275. *Περὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἑστίας*, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. *Περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις* de judiciis Atheniensium. 278. de Diomede. 279. de Dionysio sive Baccho. 280. de eo qvando Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. *Περὶ τῶν κομμένων καὶ δισπασμένων τὸν Διόνυσον*, de iis qui Bacchum considerunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. *Περὶ διμήτορος* de bimatre Baccho. 284. de Duratco eqvo Trojana. 285. *Περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίας καὶ τῆς λείβης* de quercu Dodonæ & de lebe-

ete. 286. de Dorippe. 287. de Damaste Chronographo. 288. de
 mocrito Historico. 289. de Demetrio Ilei (ἔ Ἰλίου) 290. de Da-
 strato. 291. de Didymo. 292. de Diētye. 293. de Diodoro.
 4. de Dionysio Milesio. 295. de Dionysio Rhodio. 296. de Dione.
 7. de Doride. 298. de Dexippo Medico. 299. de Dioscoride. 300.
 Dracone. 301. de Damiano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de
 narcho. 304. de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de
 onysio Halicarnasseo. 307. de Dione Pruszo. 308. de Dinolochō
 mico. 309. de Damoxeno. 310. de Diczogene. 311. de Dio-
 ne Oenomaο. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenzo.
 . de Dionysio Byzantino. 315. de Dionysio Corinthio. 316.
 Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio
 one. 319. de Didymo. 320. de Diczarcho. 321. de Diogenia-
 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de
 mafcio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito.
 . de Didymo. 328. de Diczarcho. 329. de Demetrio Phalereo.
 . de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dio-
 io Tyranni filio. 333. de Dionysio Metathemenο. 334. de
 ne. 335. de Diagora. 336. de Diogene Physico. 337. de Dio-
 Pruszo sive Prusaensi. 338. de Domnino Philosopho. 339. de
 gene Cynico.

340. περὶ εἰρεσιώνης, de ramo olivæ ex quibus primitias fru-
 um Athenienses suspendebant. 341. περὶ τῆς Κυνόσαργος λεγο-
 s de Cynofarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate.
 1. περὶ τῶν ἑκατονταχέρων de centimanis Gigantibus. 345. de
 ra, Tityi matre. 346. περὶ Εὐαγγελίδου τῆς καὶ Περσίδος. de Elegii de
 one. 347. de Idothea. 348. Quare Minerva dicta Ἑλλάτις. 349.
 Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione.
 . περὶ τοῦ ἐνέρχης ὁ Διόνυσος ; 353. de Ennyone. 354. de
 o. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erech-
 . 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360.
 Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362.
 Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365.
 Evmzo. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de
 ypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371.

Cccc

de

de ERheto. 372. de Hecatzto Historico. 373. de Hellanico Milefio. 374. de Hellanico Mytilenzo. 375. de Evagora. 376. de Ehippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Evthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudamone. 405. de Irenzo. 406. de Hecatzto. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. de Zeuxippe. 421. de Jove. 422. πρὸς πάντας γυναικας διὰ τὰς γυναίκας. De Jovis mulierum causa in omnes formas mutato. 423. περὶ τοῦ μεταλλαγῆαι Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν. De Jovis sermone ad Junonem. 424. περὶ τῆς ἐμπειροῦς τοῦ φόβου τῆς Διὸς. de Jovis timore. 425. περὶ τῆς συνεισφοράς τῶν οφρύνων καὶ συγκινήσεως τῶν τοῦ Διὸς. de nutu Jovis & motu capitorum. 426. περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διὸς. de Jovis sepulchro in Creta. 427. ποσάκις ὁ Ζεὺς, ἤτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ. Quotmodum dicatur, sive de Jovis cognominibus. 428. περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας, de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenote Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonzo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarsensi. 441. περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Μνασίου. 442. de Zenone Citieo. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromastre, περὶ Ζωρομαστῆς. 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. *περὶ Ἡλίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς*, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. *περὶ τῆς Ἡρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμαμμένης σιδηροδέτης*. De eadem vineta ferreis catenis & in æthere atque nubibus suspensa. 451. *περὶ τῆς Ἡρας ἐν τῷ Ἄργει ἰδρύματι*, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elyfio campo. 455. *πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἄργοναῶτα Ἡρώες, καὶ τίνων καὶ πόθεν;* Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. *τίνες οἱ Ἡρώες οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναις;* qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. de Vulcani anathematis, Venerisqve & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. *Περὶ Θεογονίας* de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Theride. 461. de Thamyride. 462. de Therfite. 463. de Theseo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrasymbulo. 466. de Thalete sapiente, *περὶ θαλῆς σοφῆς*. 467. de Theanone. 468. de Theæteto Astrologo. 469. de Theodosio Tripolita. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophista. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Athenienfi. 479. de Thrasymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Thespide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Theseo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jafione. 493. de Idzis Dactylis. 494. 495. *περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκτισε αὐτῷ κληρονομῆσαι τὸ χρυσέμαλλον δέρας* de Jafione & qvomodo ipsi contigit aureum velulus fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Ifide. 505. de Iftiza. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. *περὶ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς Διονύσου λαβόντος τὸ τῆς ἀμπέλης κλῆμα καὶ φυτεύσαντος, καὶ τῆς Ἡριγένειας τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ ὅτι τῷ πατρὶ χίσις πρώτος ἐγένετο ὁ μέλας οἶνος*. De Icario qvi à Baccho ramum vitis accepit plantavitque, & de Eri-

gone ejus filia, & quod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histizo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippy. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Istro. 524. de Iphicrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poeta. 527. de Idzo. 528. de Iophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. *Διὰ τί καίεν τὰς νεκρὰς παλαιῶν ἐποιον*, quare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. *Διὰ τί τὴν κώμην ἐτρέφον οἱ Ἕλληνες*, quare comam Graeci aluerint? 536. *περὶ Καρνέων, ἐορτῆς ἑ' Ἀπόλλωνος*, de Carneis, fello Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. quare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ. 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. *περὶ Κερδῶν Θεῶν*, de Deo Cerdoo sive lucris præside. 545. de Ceto Trojano. 546. *περὶ ἀλάστον τῶν παρ' Ἑλλήσι δοξαζομένων*, de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. *περὶ κολαίᾳ καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς*, de grue ejusque aliis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cæsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Ctimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuriis in Cynofarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. quare Venus appelleretur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Cstore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephifodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poeta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephifodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Ceneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celfino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *πρὸς Λακωνικῶν ἐφ' ἡβῶν τῶν ξαννομήων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis czdebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, fidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *πρὸς τῶν Αἰτῶν* de Deabus supplicationum przsidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianz templum exusit. 623. de Lynceo. 624. qvare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra fidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lyfia. 634. *πρὸς Λεσχίδου ἑπομητῆ*, de Leschi de Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lyfimacho. 638. de Lyfippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo. 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonaëte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *πρὸς Μακαρίας ἡ Ἡρακλῆος*, de Herculis filia Macaria. 647. *πρὸς τῶν Μάγων θυτικῆς περὶ γνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *πρὸς Μαίρας* de Mæra five cane fidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpeffa. 651. de Marfya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clærothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *πρὸς Μίδα ἡ χρυσεμάνης*, de Mida aurum infano modo sitiente. 663. *πρὸς Μίδα ἡ κολάσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *πρὸς Μορμῶν*. 667. de Molionidibus. 668. *πρὸς τῶν Μοιρῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Elefyniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *πρὸς Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marfya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menachmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *πρὸς Μυρῶν*, 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Marpsia. 688. de Melesermo. 689. de Melito. 690. de Menandro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de Magnete Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro. 696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Mesimede. 699. de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mnesimacho. 702. de Morfimo. 703. de Musxo. 704. de Myia. 705. de Myron. *περὶ Μυρῶν.* 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Grammatico. 708. de Moscho.

709. De Nannaco. 710. de Narcisso. 711. *περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Νείλῳ ὡς ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων*, de cultu quo Nilum Ægypti afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Neleo. 714. de Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nymphis. 718. de Neocle Philosopho. 719. de Nicolao Peripatetico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722. de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Nicogora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophista. 729. de Nicostrato. 730. de Nauficrate Comico. 731. de Neophonte. 732. de Nestore. 733. de Nicomacho. 734. de Nicostrato. 735. de Nicophrone. 736. *περὶ Νικοκάρητος.* 737. de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulyffe. 740. de Oedipode. 741. de Oenomaio. 742. de Oenone. 743. *περὶ τοῦ οἴκου ὃ ἐν ἑρανῶ*, de sagittis fidere. 744. de Omphale. 745. *περὶ ὀνειρομαντικής* de divinatione è somnis. 746. *περὶ οἰωνιστικῆς* de auspiciis sive divinatione ex avibus. 747. *ἀλλὰ τί ὁ ὄντις ἐν τῷ ἑρανῶ τιμαται* quare asinus in cœlo colatur? 748. de Oreste. 749. *περὶ ὀρνιθῶν ὃ ἐν ἑρανῶ*, de Avibus fidere in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Osiride. 752. *περὶ Ὀφειύχου* de Ophiucho fidere. 753. *περὶ Ὀρφέως ὃ Νικολάου καὶ τῶν ἄλλων.* 754. *ὅτι ὁ Ὀμηρὸς Αἰγυπτίος, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ.* Quod Ægyptius patria sit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto.

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758. de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione. 762.

de Pandora. 763. de Virgine sidere in cælo. 764. de Paride.
 de Pasiphaë. 766. de Patroclo. 767. quare Jupiter &
 ollo vocetur πατὴρ ? 768. de Pelope. 769. de Periclyme-
 770. de Perseo. 771. de Persephone. 772. de Pegaso.
 de Peleo. 774. de Plejadibus. 775. de Polyboto. 776.
 Polygnoto. 777. de Polyzelo. 778. de Polyxena. 779. de
 yphemo. 780. de Neptuno. 781. de Priamo. 782. de
 po. 783. de Procne. 784. de Procride. 785. de Pro-
 theo. 786. de Prylide. 787. de Proteo. 788. de Pythia.
 de Pirithoo & Theseo. 790. de Palzphato historico. 791.
 Pausania. 792. de Polemone Ilienfi. 793. de Polybio. 794.
 Πυλάδα ἡ Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρεσίᾳ, καὶ περὶ ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ
 ἴσος μὲν χεῖρας ἄνθρωποι καὶ μήλα φέρουσιν. De Pylade saltationis Italicæ
 ventore, ac de saltationibus, & quare ab amantibus flores & mala
 nibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore. 796. de Pancra-
 Sophista. 797. de Paulo Tyrio. 798. de Paulo Germino.
 de Pausania Sophista. 800. de Pericle. 801. de Petro
 gistro. 802. de Polemone. 803. de Polluce. 804. de Po-
 no. 805. de Polycrate. 806. de Posidonio Olbiopolita.
 de Potamone. 808. de Pollione. 809. de Polo. 810.
 Prisco. 811. de Proxresio. 812. de Procopio. 813. de
 tagora Abderitano. 814. de Pythio. 815. de Palamede. 816.
 Palzphato Poëta. 817. 818. de Pamprepio. 819. de Panol-
 820. de Panyasi, περὶ Πανυάσιδ. 821. de Parthenio Ni-
 no. 822. de Parthenio Chio. 823. de Pisandro. 824. de Pi-
 re. 825. de Pindaro. 826. de Platone Comico. 827. de
 lyencto. 828. de Polyzelo. 829. de Posidippo. 830. de
 olemzo Cytherio. 831. de Palamede Grammatico. 832. de
 zephato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico. 834. de
 none. 835. de Ptolemzo Grammatico. 836. de Pamphile Phi-
 opha. 837. de Pamphilo Philosopho. 838. De Panztio. 839. de
 po Alexandrino. 840. de Parmenide. 841. de Paulo Philosopho.
 de Periandro. 843. de Perszo. 844. de Pittaco. 845. de
 tone. 846. de Platone. 847. de Plutarcho. 848. de Plo-
 o. 849. de Polemone. 850. de Pollete. 851. de Porphy-
 852. de Posidonio. 853. de Posidonio. 854. de Pota-
 me. 855. de Prodico. 856. de Proclo Stoico. 857. de
 Pro-

Proclo Lycio, 856. *περὶ Πτολεμαίου ὁ Κλαυδίου, ἐν ᾧ καὶ περὶ κατὰγωγῆς τῆς ἀστρονομίας ὁ γένους ὁ Πτολεμαίου, καὶ διὰδοχῆς τῶν βασιλευσάντων.* De Claudio Ptolemaeo, & de origine atque genealogia Ptolemaeorum Regum Aegypti, eorumque successione. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. *περὶ τῆς Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἐκδομῶν τῶν Φρυγῶν.* De Rheia & Corybantis, Phrygumque exsecutionibus, 856. de Rheia, 857. de Rhæone *περὶ Ροῦς*, 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. *περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν,* de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sefonchoside. 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedafo ejusque filiabus, 871. *περὶ Σκύλλης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἀλλοκότων θηρίων,* de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro, 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythra ac reliquis, 888. de Symonide, 889. de Sophocle, 890. de Sopatro, 891. de Soficle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 896. de Spintharo, 897. de Stefichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno, 902. de Semo *περὶ Σημῶς*, 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sofibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvino, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpōne, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synesio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Atheniensi.

918. De Tantalō, 919. *περὶ τῆς ταύρου ζευκτορίας* de Tauris hospites maestantibus, 920. *περὶ ταύρου ὁ καταστρεφείσης,* de Tauro inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à
qvo

qvo Tenedus, 923. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono. 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. *περὶ τρώων τῶν Μινδησίων* de Mendefiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. *περὶ Τρώος ἐξ ἧς ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταλελοιπότων καταντήσεως, ἐξ ὧν καταγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.* De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni superstitum fatis, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. *τῶν Τρώων βασιλέων γενεαλογία, καὶ καταγωγή τῶν Ῥωμαίων,* Trojanorum Regum genealogia, & qvomodo Romani inde descendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone *περὶ Τυρέος*, 938. *περὶ Τυφώος τῆς γίγαντος, ἀφ' ἧς ὁ τὸν χρυσὸν δέρας Φυλάσσαν δράκων ἐγγόνει.* De Typhoe Gigante, à qvo Draco custos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëtusa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomodo Phzaces nati fuerint, 946. de Phzdra, 947. de Phalaride, 948. *περὶ Φαλλῶν* de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle. 952. de Philætio, 953. *περὶ Φιλοξένου τῆς δαλιχοδέρας* de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954. de Phemio. 955. de Phineo, 956. de Phœnodamante, 957. de Phorcyno ejusque filiabus, 958. de Phormione, 959. *περὶ Φρίξης, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτῆς τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῶν μίξης ἀναβλαστάντων ἡρώων.* De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qvi ex eadem stirpe propullularunt. 960. de Phrynide citharædo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exsecutione 963. de Phyleo 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Historico, 966. de Philippo. 967. de Phlegonte *περὶ Φλεγωνῶν*, 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philisco Milefio, 971. de Philostrato, 972. de Philisto Naucratica, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philisco Ægineta, 976. de Philoxeno, Dddd 977.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phzdone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. *περὶ φιλοσόφου* de Philosopho (confer Svidam in *φιλόσοφο*.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensis, 985. de Philetzro, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. *περὶ φόρμου* de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phænicide.

997. De Chaldzorum Astronomia, 998. *περὶ χάριτος* τὴν Κόλοσσον καὶ ἀσκαυάσαν, *ἢ τίς ἔπειτα αὐτὸν καθάλει;* De Charite qui Colossus fecit, & quis eundem everterit, ac quo tempore? 999. *περὶ τῶν χαρίτων*, de tribus Gratiis. 1000. de Charicle & Philyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1004. de Chryseide 1005. *περὶ χρυσῆς σειρᾶς*, de aureacatena, 1006. *περὶ τῆς χρυσομάλλης δέρας*, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. *περὶ τῶν χρυσῶν μάλων* de malis aureis, 1009. de Charone Lampfaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginensi, 1011. de Charone Naucratica, 1012. de Chzremone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensis, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chrysippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Pfammytico,

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. *περὶ ὀριῶντος*, 1025. de Orithyia, 1026. de Orionte 1027. de Oto & Ephialte.

Operis pretium esset insigne hoc Eudociz opus quod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum se curasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in quo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atque aliis Mythologis diligenter conferre, & quæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830. Cangius ad Zonaram p. 11. seq. & in glossario Græco.

Præterea Bandurius pag. 453. seq. ineditum exhibet *Anonymi* scriptor s. Circe, cujus nomen & originem à Circe Auct titum hoc est ex Volumine MS. quantivis pretii & variorum scriptorum & non uniu xō, quod Antonius Eparchus bliothez Parisiensi legavit, in 2216.) Sed non meminit de podromo breve scriptum ex eode de Græce & Latine in Variis sacris Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiz Bibliothecz tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum quz in utroque illo comprehenduntur præter Originem CPolitanas quibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum il- lerum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolim Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea quz de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiquiore auctore transcripta operis suo inferuisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) Cyprii, ex Lectore Prot. Apostolario Patriarchæ CPol. à die Palmæ- rum sive XI. April. 1283. usque ad Jun. 1289. quo abdicare se fuit coactus, de quo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatus de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusque Ecclesiz Dddd 1 pag.

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraiano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. I. p. 519. seq. sed longe accuratius p. 875. seq. Bandurius qui etiam ex hoc ipso Codice seriem patriarcharum CPol. à Nicéphoro CPol. concinnatam produxit. Confer quz infra Volum. Xp. 429. seq.

** De illo Antonio Eparcho, qui circa A. C. 1543. ad Melanchthonem Vapetiis scripsit, videntur Martinus Crusius in Turco Græcia p. 64. seq. & in indice pag. 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118. & Stephanus le Moyne p. 875. seq. ad Varia sacra. Hunc Antonium aliquot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine vulgatos in Latinam formam verussè scribit Antonius Sanderus libro de claris Antonis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775. seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565. seq. & 606. seq. & Bandurius pag. 939. seq.

1. *Tomus* sive *expositio de fide contra Joannem Vercum Patriarcham* ἑκθασίς τῆ τόμος τῆς πίστεως κατὰ τῆ βέκκῃς, Græce è Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: ὁμοῦ μὲν ἐπισυμβάσα. Contra hunc Tomum videnda qvz Veccus T. 2. Græciz Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio* ὁμολογία γεγονυῖα ὅποτε ἡ ἐπισύστασις γέγονε κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τῷ ἁγ. Εὐφράσιῳ μᾶλλον δ' Ἰσίδω Μάρκῃ, Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει.

3. *Apologia pro Tomo*. Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τῆ τόμου μέμνη ἰσχυρωτάτη. Græce pag. 952 - 961. Incipit: αἰὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. *Πιτῆκιον* sive *Epistola ad Imperatorem Andronicum Ducam Angelum Comnenum Palæologum*, Græce p. 961. in qua injuriam sibi à Marco illo (quem cum Marco Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à Joanne Chila * Ephes. Metropolitæ factam deprecatur Incipit: κρείττε, Θεοπρόβλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἶπεν εἰς τὴν τῆ καθόλου τῆ ὕδατος φύσιν. *Encomium* παρὶ sive *ἡμῶν*, quod cum Pauli Silentarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia*, ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273 - 281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio*. Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἔσθ' οὖν τὸ τοῦ λόγου ἀγωνισμῶν.

8. *Sententia* separatim excusæ Colon 1536. 8.

9. *Ex encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* quem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apospasmatione dedū Græce & Latine Theodorus Doussa ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρρητικός τῶν τῆ βέκκῃς βλασφημιῶν δογματικῶν, scriptus antequam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλότης. MS. in Bibl. Vindob.

* Hujus Joannis Chila Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπύρευσιν αἰκίνητον.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio. MSS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subungi *ἀπόφασις* five decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem. qua Adversarii testimonium illi dant innocentiz & *ὁρθοδοξίας*. Hanc integram edidit Lambecius pag. 522. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento quod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana exstare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachienfi Electoris Bavariz. Epistolas Gregori Cyprii è Codice Ballefdenfii descripsisse se testatur Combefissius T. I. Auctarii novissimi Bibl. Patrum pag. 478. & quædam ex illis profert p. 485. Confer Volum. X. hujus Bibl. p. 809. seq.

3. *Responsiones ad varias quæstiones* in Codice 2180. Regis Christianissimi exstare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabule* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Descriptio & Encomium Urbis CPol.* quam habuit Bonav. Vulcanius, exstat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* five *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum* & in *Michaëlem Paleologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionysium areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in *S. Eutbymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipso laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit quam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, ὅτι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν εἰς ὕψρον, qui paulo diversus quam Codino de officiis magnæ Ecclesiæ in edit. Paris. p. 404. subjectus est, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Constantinum Porphyrogenitum p. 10. seq. Confer quæ *περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων* edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atque inde Clarissimus Hudsonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus fisci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus quos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inspexerunt, *κόμης καὶ ἀποφισκοσυήγορ* Ⓞ. Filius fortasse fuit Zosimi illius, ad quem novæ Epiri præsidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodosiano. Scripsisse

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum* quoque (adeoque post A. C. 425.) quem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe disserit, quoniam locus ille glossa videtur Lambecio VI. p. 188. & vide si placet, quare de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum Historicum* V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qui libris LX. scripsit *Ἡραίων Θεογαμίας*, poemate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpretis verba ὁ τῶν Ἡραίων Θεογαμίων ἐπιγραφήν πᾶσαν ὡς εἰπὼν ἱστορίαν περιέλαβον, vertit: *qui Heroicarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est.* Etiam pro *Ἡρώων* apud Zosimum legendum *Ἡραίων*, ex Svida, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Saturnal. ubi ait Virgilium pleraque libri 2. *Æneidos* præne ad verbum transcripsisse à Pisandro, qui inter Græcos poetas eminet opere quod à nuptiis Jovis & Junonis incipiens universas Historias quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis hiatus temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias ceteras interitus quoque Troja in hunc modum relatus est. Patet *Ἡραίων* appellatam quod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, *Ἡρώων* certe vocari non potuit, quia Jupiter & Juno neutiquam in Heroum classe sed Deorum. Et *Ἡραίων* dictum ut *Ἑρμῶων* σείρα & alia similia. Quod vero Pisandrum à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse sefelliteum ratio, & Pisandrum antiquissimum illum poetarum Camirzum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, quippe qui floruit sub Alexandro Mammææ; Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis disterte affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur *Polybii* plus semel mentionem facit & l. 1. c. 57. testatur se perinde *Polybii* in suo Historiarum opere exposuit quæ ratione imperium per exiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adquisiverint similiter indicaturum quomodo hoc idem Romani iterum tempore non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruerint perdidereque. *Eunapii* quoniam nusquam meminit, tamen Hioriam strenue exscripsisse Photius animadvertit. Εἶποι δ' αὖ τις ἡ γράψαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν Εὐναπίου, τῷ σωσίμῳ μόνον ἀναφύεσαν. Ea vero quare de Constantino Tyranno habet libro VI. & quare de Alarico ac Stilicone scribit libro quinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Quoniam porro Olympiodorus Historiam suam usque ad Valentiniani III. sive Placidi imperium produxit, quod cœpit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. caussatus eum de Constantino Magno falsa tradidisse, commentatum ὅτε ἀκοὴν ὅτε ἀλήθειαν, πολλοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνορίου, ἢ καὶ μετ' αὐτοὺς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus ἹΣΤΟΡΙΑ sive ἹΣΤΟΡΙΚΟΝ, νέας ἐκδόσεως, λόγοις τ', Historia libri VI, ex nova sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομον δὲ καὶ τὴν φράσιν εὐκρινῆς τε καὶ καθαράς, ὡς ἔῃ ἡδῶς ἀπεκρίσμεν; Ἀρχεται μὲν κ.τ.λ. Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec superfluitas expertus. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De potitis imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Augusto ad * Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsideans civibus ad inopiam redactis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Attalum, quem deinde rursus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honorium Augustum parum recte administrare videretur. Sarus autem simultates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicens, Alarici rebus impedimentum injecit. Gesta hæc sunt in quibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atque ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi quam ipse legit non longius productam fuisse quam in nostris codicibus exstat, quanquam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verisimile putavit paullo ulterius progressum. Nam quædam in fine deesse, nemini, inquit, puto esse obscurum. Hoc tanto minus mihi persuadeo, quod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atque intelligendum quod in MSS. Codd. Ἱστορία νέα inscribitur, non quidem respectu antiquiorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoræ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiquioris editionis quam Zosimus ante hanc in lucem & manu homi-

* Hodie postrema pars libri primi, ea nempe quæ à Probo usque Diocletianum, desideratur. Ante caput XXIII. libri quinti, lacuna duarum paginarum in fol. in Codice MS. Coisliniano teste celeberr. Montfauconno p. 215.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substitisse Evagrius quoque annotatum reliquit lib. V. c. ult. *περὶ δὲ τῶν ἐκ τῶν χρόνων* (post Arrianum & Asinium Quadratum) *Ζωσίμου ἱστορήται μέχρι Οὐαριῆς καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων*. Librum certe septimum usquam existisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta querela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. inprimis & Theodosio iniquiorem se præbuisse. Hoc jampridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Equidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qui ipsi omnia debet obrectatores, scribere non dubitavit, neque adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis quos nominavi fuisse quæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiz scriptor: Confirmat quoque nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianorum cap. 6. T. V. thesauri Antiqv. Rom. Græviani p. 301. 302. & ant eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodos. T. 6. p. 257. 258 ut quod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qui Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem quemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus quam prosperis successibus omnes ante se Imperatores firmer superasse, *ὅτι πάση ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πλεονέκτης τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρίνεται*, mirum mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qui post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius dandum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliquid in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: *et c.*

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor. Hanckium de Scriptoribus Rom. Caveum Hist. lit. Jo. Andreæ Bosium diff. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22 seq. & Godfridum Arnobium in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in eadem ac corpori Doctrinæ subjecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima
 quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima ef-
 se profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alie-
 nus. Quemadmodum vero ipse Zosimum quem venustissimum scri-
 ptorem appellat lib. 2. notatorum Juris p. 275. à Leunclavio recte in
 multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare
 Mortani Vayeri de illo judicium * quod ex Gallico latine inter-
 pretabor: *Ue verum fatear, est eruditissimus Leunclavius Zosimum in non-
 græciæ bene tuetur, docetque parum aque sensisse eos qui Historicum Ethnicum
 qualis ille fuit aliter quam præse fert animatum esse voluerunt, vel non potue-
 runt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum tergeret quorum de
 virtutibus non filuit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animam
 Christianismo infestiorum quam leges Historia permittēbant, Nam largiamur sa-
 ne cum non præter rem reprehendisse imposuimus à Constantino Chrysargyri tributum,
 quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & pro-
 digalitem, & quod uxorem Faustam hypocausti æstu suffocavit, filiumque
 Christum Zelotypia ac sic cum matre consueisset incensus interfecerit. Evidenim po-
 test ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit
 talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Prin-
 cipes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda
 à Constantino commisisse. Quo sorori Constantia gratum faceret, ab exilio re-
 vocavit heresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio
 Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantini
 actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias
 ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum
 nulla lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Ægyptio nescio quo
 persuasum religioni Christiana nomen dedisse, quippe que criminum quorum-
 cumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constā-
 tini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gra-
 tia lumine animæ ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat con-
 troversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Con-
 stantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini
 iussugulam laqueo fractam Thessalonica contra fidem conjugii ejus datam, addit
 E e e e enim*

Libri 5ti Pars Altera

* Mortanus Vayerus *judicio de Hist. Græcis* Tom. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius *Orat.* 3. Tom. 2 p. 106. diserte testatur Constantinum vicisse, sed Licinium
 τὰς συνθήκας κινῶντα πάλιν τιλάσσει. Confer quæ Jo. Andreas Botius *diff. de*
periocha Flav. Josephi de Christo c. 2. §. XIV.

anım Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac *proferre*, atque illam
omittit ipsi obreclandicumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino
animum ejus Christianismo infestum videre licet. Nam decretum illud Imperator
Romani contemptui avita religionis Ethnica tribuit, & singillatim omnia Diocle-
tiani aetate secularibus ludis. Calamitatum qua Gratiani tempore accidit
hanc ait fuisse causam, quod illi Christianus noluerit Pontificis Maximi Ethnici
a) insignibus ac titulo uti, licet nec ipse sibi Constantinus religionis auctor
Quando Theodosius monuit Sena Romanum de omittendo cultu Idolatriam, per-
fessusque est se nolle amplius si is ad sacrificia & hostias praeberet; Zosimus
natum b) inducit respondere, neutiquam esse consentaneum ut deorum
patrios ritus quibus observatis jam mille & ducentos annos rebus prosperis
fuissent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad
eamque compelli se patiatur. Nec minus animum ejus parum aequum & iram ostendit
injuriola ordinis Monachorum descriptio, c) quos ait omnium fere bonarum
rapere sub praetextu eleemosynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypo-
ta & lus ipse est Olympius d) auctor interitus Sciliconis, non minus quod
nos, tueri centi, quam quod ille magni fuit inter Chris-
nos, ex Epistolis quas Augustinus e) ad eum exaravit.
Ca, ut fidei, quando non modo Joannem Chris-
i) pro f. flore, tri lucie, sed etiam Innocentium primum qui
Λαός Επίσκοπον Urbis Episcopum appellat, ait permisisse Ethnica sacrificia
pro salute Romae fieri, g) cum Alaricus eam obsideret.

Minus porro ab ista adversum sacra nostris & ab istis abhorrentem
Zosimi animum fuisse, dem superstitionibus Idololatricis quibus
tribuerit, consideraverit. & plures narrat fabulas quas Historia in
pronunciare, nisi similes es. reperirentur in iis qui cum summa laude
hoc genere scribendi versati. Præstatim libro h) post captam ab Arianis
Zenobiam refert Oracula, & prodigia persequitur, qua Palmyrenorum Zenobii
ventum interitum antecesserunt. Idem famis tempore prope Rhenum narrat
frumento i) unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam
bosse retulit. Fabula de Valesio per vocem divinam monito k) ut Cereris
serpina sacra faceret, libro secundo occurrit. In quarto libro legas l) ab
totamque terram Asiam immunem praestitam à magno terra motu per sacra

a) lib. IV. c. 36.

b) IV. 59.

c) V. 23.

d) V. 32.

e) Augustin. Epist. 124. & 129.

f) V. 23.

g) V. 41.

h) lib. I. c. 57.

i) lib. I. c. 67.

k) lib. 2. c. 1.

l) IV. 18.

m) V. 1.

Et à quodam Nésorio hierophanta. Libro quinto eadem Achena liberantur
usdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente
vinum; quam fabulam doctissimo Baronio n) explodendam relinquo. Jo-
retham & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli
cidit per miraculum servata o) commemorat. Deniq; malorum omnium
causam ait fuisse diras Virginis cu-
ridam Vestalis, p) qua male imprecata fuerat Serena Stiliconis conjugii
ad mundum collo simulacri Rhea circumjacentium sibi temere applicuisset, & eam
am ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione
vitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam prabuisse elidendam qua di-
mundum injecerat.

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in
apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quo-
e Tristanus T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è
imis illustravit pag. 656. Zosime, inquit, que je trouve toujours le
us fautif de ce pen d' Historiens que nous avons. Temporis notas quod nus-
am fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus com-
anis. Zosimum, diligentissimum quamvis ἀκριβοτάτης Xenophontis
itatore, nova sæpe ac Græcis non recepta vocabula usurpasse no-
Schurzfleischius ὁ μακρότης Epist. arcan. T. I. p. 383.

Editiones Zosimi

tinæ

, Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia,
Jornande. Et in tomo tertio Historiarum Johannis Philippi Vor-
burg. Francof. 1650. fol. præmissa Leunclavii Apologia.

scolatina post primores duos libros ab H. Stephano una cum Jo. Leun-
clavii (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem,
Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis
brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio
Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Episto-
larum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72 p. 305.

ri sex integri, à Fried. Sylburgio Veterensi ad duos MSS. Codices
Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundæ Jo.
Leunclavii curis, adjectis ejusdem Apologia pro Zosimo ad-
versus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbis crimina-
tiones, Sylburgiiq; castigationibus: Inter Romanæ Histo-
riæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. We-
cheli 1590. fol.

Eeee 2

Cizz

) ad A. C. 395. n. 16.

o) Zosimus lib. V. c. 24.

p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi lex cum versione Leunclavii ex edit. Wachel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro Cellario*, Smalcaldienfi qui & ipse animadversiones suas adjunxit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ. 8. Oxon. 1680. 8. cura *Thomæ Smithi*, typis nitidis. Gallica, *Ludovico * Confino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12. una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, quem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, literatus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comædus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & cithara perite ultra quam Comædo necesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*

Zosimus Gazzus vel Afcalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, testa Svida scripsit Lexicon Rhêtoricum., (in limine Svidæ memoratum inter libros quibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (quos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) ac Lyfiam. Sunt qui hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svida Alexandrinus, fortasse quoniam Alexandriz vixit) qui ad sororem Theosebiam scripserat ordine litterarum *libros XXVIII. χυμεινικῶν, Commentariorum Chemicorum*. Fallitur A. Schottus qui hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & *χυμεινικῶς λόγῳ* vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam existi-

* Obiit Confinus, Curiz Monetæ præses, cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum quorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariorum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem ejus opus Photius ibi recenset qui CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimonio usus est. Οὐ μόνον γὰρ ὑπὸ τῶν προσημαίνων ἀγείρει καὶ συνίστησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν χυμωτικῶν (male editum χυμωτικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θηβαῖος δ' ἦν ὁ Πανοπολίτης, ὃς ἐκ ἐφέσεως τὰ αὐτὰ κάσασκευάζει· ἐν οἷς καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθεται σημασίαι, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐκαστος ἔθα το σάφηρον ἐκέρυξε μάθημα, καὶ ἐν ᾧ τρέπων τῶν ἀνθρώπων πόνων ἀεπάυσασθαι. Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Christianum: neque tribus saeculis ante CHRISTUM natum floruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atque exstant in MSS. Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Panopolitæ Thebani fragmenta de quibus dicturus infra sum libro VI. Jam in transcurso liceat notare hallucinationem Labbei, qui in Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scriptores laudat Zosimum Panopolitam atque Zosimum Thebanum. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum χερσικμήσια, sive χερσὶνεχνημάσια, ita enim cum doctissimo Borrichio verbum illud apud Svidam vel lego vel interpreto. De Democriti χερσικμήτοις diversi plane generis problematis dixi lib. 2. cap. 23. de quibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex eodem Svida constat hunc Zosimum, *Platonis etiam vitam* composuisse, unde Platonis eum Scholz fuisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad quem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV. Epist. 170. ad eundem Zosimum verba λαθὼν γὰρ λίθον ἀκούσισαι καὶ ἔα ἀλβήσαι verte: *U modo latueris aliquis, lapidem possit in eum, qui deprehensus est peccator, projicere.* Perperam enim ibi eruditus interpres: *quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi peccato projecisset.*

Zosimus βιβλιοφύλος ad quem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi monet eum ut amico accurate indicet τὸν σιγισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est non ut interpres, *seriem atque ordinem librorum*, sed *numerum σίχων* sive *versuum*, è quibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è quibus nonnulla supersunt in Anthologia p. 105. 565. 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasz in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hzreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 357.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis successus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicam de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.

Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesie Romanz Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duz Epistolz ad Africanos de causa Pelagii, editz primum e MS. Vaticano Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capella Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatz & emendatius descriptz exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolz Encyclicz qua Pelagianj condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum & T. 2. Concil. edit. Labbeanz pag. 1613. Alias Zosimo huius tribus Epistolas spurias esse docet Launojus parte altera opusculi de duobus Dionysiis, neq. quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Launojus jam confutavit in interta editione quz vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novz Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datz leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus Ζηλοζισμὸς edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit. Zosimi Abbatis Cilicis meminit Moschus in prato spiritali c. 123. 124. 127. 166.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolz, Zosimz Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servz nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. l. 341. Zosima

Zosima Tigraniz Armeniz Regisuxor, à Pompejo in triumpho ducta.

Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomassinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 20. August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia corruptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palzologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. obiecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capi se f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantino post Johannem fratrem A. 1448. extintum successionem in Imperium adversum fratrem illius Demetrium i) adfuisset, & ad magni Logothetz k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1453. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde venditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425. seq. Martinum Hanckium de Scriptoris Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. litterariam scriptor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phranzam.

c) Soror Phranza nupsit Gregorio Palzologo Mamonz, Magni Ducis Mamonz filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ palzologorum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorē quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palzologi Examplaconis filiam ex qua filios tres filiamque unam suscepit, Vide eum lib. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1 cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in præmiō: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.* h) lib. 2. cap. 19.

i) lib. 3 cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162 seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute assertuit, & Peloponneso etiam à Turcis capta in Italiam se recepit, Romæque & Venetiis lustratis Corcyram rediit atque Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyreis quibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantinarum libris IV.* ab A. C. 1401. ad 1477. n) quo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absoluisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolita: τὸ τῆς ἱστορίας χροσίμιον καὶ πρὸς ἑμῶν οἱ πολλοὶ συγγραψάμενοι Hoc opus Græce necdum lucem vidit. At *Jacobus Pontanus* S. I. Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachienfi, * quæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, ** cætera latine vertit, & tribus libris distinxit, capitulisque subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atque ita contractum latine edidit ad calcem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgatarum Ingolstadt. 1604. 4. Sed Pontanum ipsum de Phranzæ opere & sua editione loquentem audiamus: Opus autem ab auctore suo hunc in modum distributum est. "Primo libro de quatuor (tot enim facit) sex Imperatores Palæologos complectitur, quorum princeps est Michaël, quem Comnenum cognominat (fuerunt quippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiarum apparebit) is, qui Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obtentam recuperavit. "Ultimus illorum sex est Manuel, in quo liber finitur. Secundus Joannis filii Manuelis persequitur. Genuit autem filios senos, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam. Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: "quo imperante, & quidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Quartum, eundemque postremum in dissidiis, & intestinis duorum tra-

m) Phranzes ipse in proœmio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Cod. 203. In Catalogo MSS. Bavaric. p. 75. male excusum Πατρις pro Φαρις.

** Allatius de Georgio pag. 426. Pontanus in aliis laudem nec continentiam præstare, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus obtruncatum ac in epitomen redactum, non prout est scriptum. Adde Calixti Oudinii Commentar. de scriptoribus Eccles. T. 3. p. 2598. bq.

trum Palzologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qvi Constantinopolim sublegit, fraudibus
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamque
narrationem paulo supra annum Christi MCCLIX. qvo Michaël
Palzologus imperium inivit, exorsus, ad annum MCCCCLXXVII.
producit, atqve ita annos minimum CCXVIII. comprehendit,
tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-
riosis ut is, de qvo istud poëta Veronenfis cum admiratione affir-
mavit.

At enim qvoniam scriptor iste *παρυσίδωρος* seu digressionum
referior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiant: ac proinde
non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse
possunt, consilium fuit, iis prætermisfis, totum corpus (tametsi
per se haud ita magnum) compendio quodam cogere, quæque li-
bro quarto insigniora, magisque memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad xdes cum tertio conjungere, & hac ratione
ipsum tertium cumulationem efficere. Quem enim, obsecro, sectæ
Mahometana ex *Joannis Cantuariensi* contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus-
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiaris, atqve hoc
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, incrementa, do-
gmata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agitur, quid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum quoque rationem, philosophica inquam, & *πάντα φιλοσόφως*
explicare attinet? Res suas, easque minutas sæpe, & quas magnopere
scire nullus cupiat, frequentius, & ambitiosus adducit. Non schi-
sma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (quod tamen
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumque populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint
propagati) imperio augendo, quæ de rescriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosque à Græcis potius,
quam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De
quatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusi-
disse.

Ffff

"differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba è
 "Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 "conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profitetur,
 "quod solemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 "quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 "& hujus farinæ alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 "magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 "de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis
 "de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 "seruntur, ac præterea alios quosdam locos, et si historiarum minus pro-
 "prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 "Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 "clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores egre-
 "gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 "non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 "lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 "dibilia refert. Sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 "similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 "vitiodanda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 "intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæ pretium non est visum.
 "Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 "quæ historiarum eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid*
 "*enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid*
 "*simplex & naturale est, & intelligentia obvium, libenter admittit.* Protove-
 "starius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex primi
 "capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 "modum brevitate coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 "erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 "numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 "enda nostro judicio parvimus. Et quoniam epitomen conficie-
 "bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutionem
 "essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 "mentum, pauxillum verborum ex Gregoræ & Laonico aspersimus.
 "Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 "traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 "tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in li-
 "tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 "pro-

profuturam.“ Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris Imperatoris pro Monembasiotis diploma sive bullam*, & pag. 309. *Bessarionis Cardinalis Epistolam*, quam ad Prædagogum filiorum Thomæ Palæologi. Anconam ille milit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgaris, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii Epistolam ad Joannem Palæologum*, qua eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzz opere, quod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atque in Ambrosiana Mediolanensi quemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem CPoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusqve Ecclesie pag. 776. Ex Acropolita præmium & quæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripsisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzz Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neqve aliunde hausit quæ Græca Phranzz laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo quod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranza Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memoria fulcrum, & materia argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

F f f 2

in

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: οὐκ ἔγωγε Γεωργίου Φρανζῆς καὶ Γρηγορίου τὰ χαλὰ μοναχὸς ταῦτα ὑπερῶς ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτὸν καὶ τῶν μερικῶν γεγονότων ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῶν χρόνῳ ἀπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενέσεως ἀνα, ἔτα. *Principium*: καλὸν ἦν μοι ἢ εἰς ἐγγενήθην, ἢ παιδίον ἀποθανεῖν. *Contuli cum MS. Codice Neapolitano Bibliothecae SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjetio offeratur quodque Scoriaci in Bibl. Regia.* Γεωργίῳ & Φρανζῇ περὶ τῶν γεγονότων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν χρόνῳ. Idem Allatius contra Creyghtonum p. 117. vocat ἐκφρασιν compendiosam Phranzz, & MS. apud se esse testatur.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se antiquam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atque in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem five expositionem utrum à Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius addubitat, ceterum Pontanus in versione sua Historiz, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Qvem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in prooemio Historiz. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiz CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzem laudari ægre mihi persvadeo. Quicquid vero

† Simeonis Thess. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum est ἐρμηνεία συνοπτική καὶ δύναμιν εἰς τὸ τὸ ὁδοδόξῃ καὶ αἰμωμῇ ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν θεῶν καὶ ἱερῶν σύμβολον. Incipit: περὶ τοῦ ἡμετέρου συμβόλου τὸ ἀληθὲς καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. Alterum ἐκθεσις ἀναγκασιώτης περὶ τῶν ἱερῶν συμβόλων ῥήσεων, ὅθεν συναλεῖγται, καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν συγκείμεναι εἰσιν. *Expositio perquam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collata sunt, & ad usus suos dilata.* Incipit: Καλὸν ἐκθέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερῶταρον ὡς τῶν θεῶν Πατέρων συνήθη Σύμβολον. Citar Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habes supra pag. 398.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Georvæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25. August. & 11. Octobr.

vero sit, *Lipsiz* in patria mea servatur in Bibliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia Genesiana*, jussu Constantini Porphyrogeniti composita, & res Imp. quinque CPol. *Leonis Armeni*, qui A.C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili* fil. *Michaëlis* & *Basilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus *Joh. Andreas Bosius* jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tho. Reinesii*, quocum Bosius illud communicaverat, notis servatur *Jenæ* in Bibl. publica Academicæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celeberrimus *Georgius Schubartius*, ut memorant Acta Eruditorum Lipsiæ A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Vir ingenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiqvam interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo *Godfrido Oleario*, qui doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atque diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos quinque *Βασιλειῶν* libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἱστορίας τελέσας βιβλὸν ὡς ἐκέλευσας,
 Αὐτοκράτορ, μελέταις καὶ καμάτοις μεγάλαις,
 Ἐν σοὶ δῶρον ἔδθηκα, ὅπως ἐγνωσμένον εἴη
 Ἐκ φιλοδωροῦ σωλῆσθαι, ἐκ τε πόθου.

Ffff 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophanis Chronographia Augustanum* Codicem ante aliquot annos cum edito comparativum, cujus ore eum scriptorem paulo emendatorem, alibi & plenierum completis quibus parum factum est lacunis aliquot, una cum *Georgio Syncello* & utriusque continuatore Genesio hucusque inedito pauciusque etiam eruditissimorum Errorum Basis notate dabimus aliquando &c. Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quæmadmodum & spes editionis Genesii promissa a *Ludolpho Kistero*, de qua supra pag. 228.

Hos versus à B. Wagnero cum Clariss. Caveo communicatos, & eo vulgatos in parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum ad A.C. 940. ita utcunque transtuli:

*Historiam jussu quam Caesar magne tuorpe
Perfecti curis atque laboro gravi,
Hanc Tibi dona fero, potum sit ut omnibus; ista
Nutu scripta Tuo, Te cupiente legi.*

Leguntur & alii versus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, mihi non videntur ad Genesium pertinere, sed ad Johannem quidam Historicum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus fortasse Genesio in Codice Lipsiensi MS. adhærebat, postea ab eo separatim periit.

*Λώτων ἀνὴρ ἄριστος, ὡς ἐγὼ κρινώ,
Γεωργία τε Φημί καὶ Θεοφάνης
Τῶν χρονογραφῶν, ὃ τ' δε τ' βίβλων πατήρ
Ἰωάννης σοὶ Γαύης, Φιλοδαμόνων
Ὁ τῶν προέδρων πρώτος, ἀλλὰ καὶ Σύτης
Διοκασαρείας, τ' Ἀναζαβῆς πάλας.
In optimis est optimus me iudice.
(Georgium Theophanemque intelligo
Chronographos) presentis auctor & Pater
Libri Johannes, diligentium DEUM
Flos ille primus Prasulum atque Episcopus
Diocæsarea, diu Ana-zarba antea.*

Pro Λοίτων scripsi Λώτων, & in quarto versu pro Φίλε δαμόνων i Eduardi Bernardi * doctissimi viri Φίλε δαμόνων malui Φιλοδαμόνων. Sane virum pium nemo Christianus facile vocabit Φίλον δαμόνων, facilius Φιλοδαμόνα, pro Φιλοθέω, licet & hoc rarissimum in Christianorum scriptis, cum δαμόνων vocabulum in Novo Testamento semper de malis angelis accipiat, quod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis scriptoribus passim ponitur pro Diis.

XXIV. Post Genesium dicere juvat de alio, itidem inedito Opere, ad res CPolitanz aulæ & Ecclesiæ pertinente, quod MS. exst. Francofurti ad Mœnum apud virum Nobilissimum & eruditione atque
ingl

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor. Lipsienſia A. 1699. p. 160. Aliter Quidam quævis si placet vide T. 2. de scriptoribus Eccles. p. 437. seq.

ingenio florentissimum, *D. Zachariam Conradum ab Uffenbach*. Is titulum Indicemque Capitum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quos cum Latina versione mea in priore editione dedi. Cum autem interea lucem viderit laudati Uffenbachii Catalogus MSS. Codicum, in quo longe uberior notitia, ejusdem operis *ἀνεκδότου* p. 538. seq. traditur: lubet illam potius cum versione Clarissimi eruditissimi-
que viri *Johannis Henrici Maji*, qui Codicem praesens evoluit & totius Operis editionem est pollicitus, hoc loco lectori meo offerre.

Ἱερόθεις τῶν βασιλικῶν ἱαξιδίων,
καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπληκ-
των. Fol. 1. a.

Designatio expeditionum Im-
peratoris bellicarum, & memo-
riale pro castris.

Ὅσα δὲ ᾠζαφυλάτῃσι, βασι-
λέως μέλλοι^ς ἱαξιδεύων. *ibid.*

Quenam observanda, quando
Imperator expeditionem parat.

Κωνσταντῖνον ἐν χρυσῷ βασιλεῖ αἰώ-
νῳ, βασιλέως Ῥωμαίων, υἱῷ Λέον-
τος ἔσσοιδίμῃ καὶ σοφώτατῃ βασι-
λέως, ἀπογόνῳ ἡ βασιλείᾳ ἔσσοιδί-
μῃ καὶ γενναιωδέατῃ βασιλείᾳ,
πρὸς Ῥωμαίων τὸν Θεοσεφῆ βασιλέα,
καὶ υἱὸν αὐτοῦ. Fol. 4. b.

Constantini in Christo rege æ-
terno imperatoris Romanorum,
filii Leonis venerandi & sapientis-
simi Imperatoris, nepotis vero
Basilii fortissimi ac Nobilissimi
Imperatoris, ad Romanum à
Deo coronatum Regem ac filium
suum.

Ι. Ὅσα δὲ γίνεσθαι ἔμεγαλα καὶ
ὑψηλὰ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων
μέλλοι^ς φροναγεῖν. *ibid.*

I. Quenam fieri oportet; ubi
magnus & excelsus Romano-
rum imperator castra metari
voluerit.

α. Διὰ τῶν σωτηριῶν τῶν ἀρχόν-
των τῶν βασιλικῶν εἰσβλῶν τῶν
ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς
εἰσβάλοις. fol. 5. b.

1. De tributo a prefectis stabu-
lorum imperatoriorum, tam
intra urbem quam extra il-
lam, dando.

β. Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν
λαμπῶν. fol. 6. a.

2. Ab officialibus & aliis.

γ. Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρ-
χιεπισκόπων. *ibid.*

3. A Metropolitibus & Archi-
episcopis.

δ. Διὰ τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων
ἱππάρια ρ. *ibid.*

4. A sanctis monasteriis. *Equi
centum.*

ε. Διὰ

- δ. Διὰ τῆ βασιλικῆς ὑπεργίας. fol. 6. b.
- ε. Διὰ τῆ μινιστράτωρ, ἥγεσσι
τῆ βασιλικῆς κόρης· σαγμά-
ρια ν. fol. 7. α.
- ζ. Διὰ τῆ οἰκειὰ βασιλικῆ
βεστιαρίᾳ καὶ τῶν ἀπὸ τῆ κοι-
τῶν διδομένων εἰς φόρτωσιν
τῆ αὐτῆ βασιλικῆ βεστιαρίᾳ,
σαγμάρια λ. fol. 7. b.
- η. Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἐθι-
κὰς ἀποσπασμένων, λόγῳ ζε-
νίων. fol. 8. b.
- θ. Διὰ τῶν ἱερραμμένων. ibid.
- ι. Διὰ τῆ εἰδικῆ, σαγμάρια μς. fol. 9. b.
- ια. Εἰσὶν αἱ φορτωσίαι ἄλλαι. fol. 11. α.
- ιβ. Περὶ τῶν κερκέων. fol. 12. α.
- II. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἀπὸ ἐξ-
πεδίτης, ἢ μακρᾶς ὁδοπορίας, ἐ-
πανέρχεται ὁ βασιλεὺς. fol. 17. α.
- III. Ἡ ἀπὸ τῆ Φορσάτης μὲν νίκης ἐπά-
νοδος βασιλεὺς τῆ Φιλοχρίστου βα-
σιλέως ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμα-
νίας. fol. 18. α.
- IV. Ἡ ἀπὸ τῆ Φορσάτης ἐπάνοδος
Θεοφίλου βασιλέως, ὅτε ἐνίκησεν
καὶ κρατὸς τῆς ἀπὸ Κιλικίας στρα-
τοπεδύσεως καὶ αὐτῆς Ταρσί-
τας, Μομφινεσίτας, Ἀδανίτας,
Εἰρημυπολίτας, Ἀναζαβήτας, καὶ
λοιπὰς χιλιάδας κ. fol. 20. α.
5. De ministerio Imperatori (a
cellario & mensa frustore pra-
stando.)
- 6 De mensuratore imperato-
rii tentorii. Equi sagma-
rii L.
7. De domestico imperatoris
vestiario, & de his quz ex
cubiculo subministrantur ad
onerandos ejusdem impera-
torii vestiarii sagmarios e-
quos XXX.
8. De vestibus non confutis, quz
ad gentes mittuntur lautio-
rum loco.
9. De vestibus confutis.
10. De praefecto ararii privati.
Equi sagmarii XLVII.
11. Designatio jumentorum o-
nerariorum hæc est.
12. De excubiis.
- II. Quznam fieri oporteat, quan-
do ab expeditione, aut longo
itinere, redit Imperator.
- III. Reditus e castris Basilii Impe-
ratoris Christum amantis, post
victoriam a Tephricæ & Ger-
manicia.
- IV. Reditus e castris Theophili
imperatoris, quum potenter vi-
cisset bellantes adversus ipsum
e Cilicia Tarfitas, Mopuesti-
tas, Adanitas, Iremupolitas,
Anazarbitas & reliquos, ad vi-
cies mille.

αἰνῶν & φιλοχρίστῃ καὶ ἐν
τοῖς αἰωνίοις βασιλεὶ βα-
σιλῆϊ & σοφωτάτῃ
ἀνθρώπῳ βασιλεὶ, σύγγραμμα
βασιλεὺς ἀνθρώπου ὅπως ἀξίον.
fol. 21. b. Praefatio est ad
primum. Incipit: Ἄλλος
ὡς ἴσως ἴδοιεν αὐτῶν ἡδ' ἐγ-
ὼ ἐβίβον. Praefationem ex-
cis ipsum, cuius haec sunt ca-

Constantini Christum amantis,
& in eodem Christo æterno rege
imperatoris, filii Leonis sapien-
tissimi & perpetua memoria cele-
brandi Imperatoris, Syntagma,
& imperatoria industria vere di-
gnum opus.

LIBER PRIMUS.

αὐτῶν ἐκφυλάτῃσιν προκί-
νησιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ τῆς ἰατρικῆς καὶ ἀπολυθῆναι τῶν
ἰσχυρῶν καὶ περὶ πάντων προελύ-
θη, ἐν αὐτῇ οἱ βασιλεὺς ἀπῆλθον
μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol. 22. a.
καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Χριστιανῶν.
fol. 2. a.
ἡ τῶν Φωτῶν· αὐτὰ τῶν δύο
b. fol. 35. a.
αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἡ ἀγία Πάτρη.
fol. 36. a.
αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῇ δουλείᾳ τῇ ἀκρι-
βῆ. fol. 37. a.
αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῇ κυριακῇ ἡ ἀγία
ἐκκλησία. fol. 38. b.
αὐτῇ τῇ μεσοπεντηκοστῇ. fol.
39. a.
αὐτῇ τῇ ἀναληψίμῃ. fol.
40. b.
αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ. fol. 41. a.
αὐτῇ ἐκφυλάτῃσιν ἐν τῇ

Index capitum libri PRIMI.

- I. Observanda, quando processio
in magnam ecclesiam institui-
tur; sive ordo & series solen-
nium ac illustrium proces-
sionum, imperatoribus ad ma-
gnam ecclesiam euntibus.
- II. Acta in festo die natali
Christi.
- III. De festo die Epiphaniæ. Acta
utriusque factionis.
- IV. Acta in festo die sanctæ Pa-
schæ.
- V. Acta feræ secundæ in hebdo-
made renovationis; sive postri-
die Paschæ.
- VI. Acta feræ Dominicæ secundæ
post Paschæ.
- VII. Feria quarta hebdomados
quartæ post Paschæ.
- VIII. Festo die ascensionis Chri-
sti.
- IX. Festo die Pentecostes.
- X. Observanda die secunda in
Gessu.

- δευτέρα γμερα τῆς Δεκακινήσιμος. fol. 45. b.
- ια'. (*) Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ γ'. τῆς Δεκακινήσιμος εἰς τὸν αὐγίον Σέργιον. fol. 51. a.
- ιβ'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ δ'. τῆς Δεκακινήσιμος, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελείται. fol. 52. b.
- ιγ'. Περὶ τῆς ἑξαπαλειώσεως προσκλήσεως. ibid.
- ιδ'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ ε'. τῆς Δεκακινήσιμος, ἡ ἀπασμὸς τῆς λαμπρῆς ἐπὶ τῇ χρυσοτρεκλίνῃ. fol. 53. a.
- ιε'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ στ'. τῆς Δεκακινήσιμος. fol. 55. a.
- ισ'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ κυριακῇ τῇ ἀντίπαρχῃ, ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ. ibid.
- ιζ'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ τριτάτῃ τῆς Μεσοπενήκοτης, καὶ τῆς ἐν τῷ ἱερωῶ τῇ ἀγίᾳ Μωκίᾳ προελεύσεως. fol. 55. b.
- Αἱ εἰδέναι καὶ τὸ αἶμα πόρων δοχῶν δέχονται τὰ μέρη ἐν ταύτῃ προελεύσει. fol. 59. a.
- ιη'. Όσα δεῖ τῷ Θεῷ φυλάττειν τῇ ἐορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἀγίας Χριστῆ τῆς ἐκ τῶν ἁγίων ἀναλήψεως. fol. 59. b.
- hebdomade renovationis; postridie Pasche.
- XI. Observanda die tertia hebdomados renovationis, a Sergii (*templum absente pectore.*)
- XII. Observanda die quarto hebdomados renovationis, quæ illo die agantur.
- XIII. De patriarchæ invitati (*ad solemnia quinta feria simul ad mensam imperatori*
- XIV. Observanda die quinto hebdomados renovatio quando salutatio imperis in aureo triclinio pergitur.
- XV. Observanda in parasceve hebdomados renovationis.
- XVI. Observanda in Dominica cunda post Pascha, ab imperatore ad S. Sop templum.
- XVII. Observanda feria quarta hebdomados quartæ post Pascha, & in processione templum S. Mocii.
- Scire etiam hoc oportet, quod quælibet factio excipiat debeat in hac processione comitari Imperatorem.)
- XVIII. Observanda in festo di processione sanctæ Christi Dei nostri ad ascensionis.

* MS. Codex hic incipit numerare κ. & ἄς ποιο.

ιθ'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ πα-
ραμονῇ τῆς ἁγίας Ἡλίας, καὶ τῇ
αὐτῇ τῇ ἐορτῇ. fol. 61. b.

κβ'. Μηνὶ Μαΐω α. τὰ ἐγκαίνια τ' νείας.
Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορ-
τῇ τῶν ἐγκαίνιων τ' νείας μεγά-
λης ἐκκλησίας. fol. 63. a.

κα'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Δημη-
τρίας. fol. 64. a.

κβ'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελεύσει τῆς ὑψώσεως τῶν
ἱμῶν ζύλων. fol. 65. a.

κγ'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Χρι-
στῆ τῆς Θεῆς ἡμῶν καὶ σάρκα γεν-
νησεως. fol. 66. b.

κδ'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ δ. τῇ
ἱανναρίᾳ μνήμῃ τῆς ἁγίας Βασι-
λείας. fol. 69. b.

κε'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ πα-
ραμονῇ τῶν ἁγίων Φώτων. fol.
70. b.

κς'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορ-
τῇ καὶ προελεύσει τῶν Φώτων.
fol. 71. b.

κζ'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ ἐορ-
τῇ καὶ προελεύσει τ' ὑπαπαντή-
σεως. fol. 73. a.

Όσα δει ὡρῶφυλάττειν, εἰ
τύχη ἡ ἐορτῇ τ' ὑπαπαντήσεως
τῇ β'. τ' α'. ἐβδομάδῃ. fol.
76. a.

κη'. Όσα δει ὡρῶφυλάττειν τῇ

XIX. Observanda in vigilia S. Eliz,
ipsoque ejus festo die.

XX. Calendis Maji encaenia novæ
ecclesiaz. Observanda festo
die encaeniorum novæ ma-
gnæ ecclesiaz.

XXI. Observanda in procesione
ac festo die S. Demetrii.

XXII. Observanda in festo die &
procesione exaltationis ve-
nerandorum lignorum, live
S. Crucis.

XXIII. Observanda in festo die &
procesione sacræ Christi Dei
nostri nativitatis secundum
carnem.

XXIV. Observanda Calendis Ja-
nuariis, (procesione indicata ad
templum) S. Basilii.

XXV. Observanda in vigilia Epi-
phanias.

XXVI. Observanda in die festo
Epiphantias & procesione.

XXVII. Observanda in die festo ac
procesione occursus, live
purificationis B. Mariz.

Observanda, quando festus
purificationis S. Mariz dies
incidat in feriam secundam
primæ hebdomados.

XXVIII. Observanda in Domini-
Gggg 2

εορ-

- ἐορτῇ τῆς ὁρθοδοξίας. fol. 76. b.
- κθ'. Ὅσα δὲ ὡραφυλάτῃεν τῇ κυριακῇ τῇ μέσης εβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἡνίκα τὸ ἴμιον καὶ ζωποῖον ξύλον εἰσαυρεῖται. fol. 78. a.
- λ'. Ὅσα δὲ ὡραφυλάτῃεν, εἰ τὴν χθ' ἢ ἐορτῇ εἰσαγγελισμῶ τῇ ὑπεραγίας Θεοτόκης τῇ κυριακῇ τῇ μέσης εβδομάδος. fol. 78. b.
- λα'. Ὅσα δὲ ὡραφυλάτῃεν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιόφωρου. fol. 81. b.
- λβ'. Ὅσα δὲ ὡραφυλάτῃεν τῇ ἐορτῇ καὶ προελεύσει τῶν βασιῶν. ibid.
- λγ'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῇ ἀγία καὶ μεγάλη εἰ. καὶ ἐπὶ τῆς τῆς βασιλείας ἐξόδου ἐν τοῖς γηροκομίαις. fol. 84. a.
- λδ'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. fol. 84. b.
- λε'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῇ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. fol. 85. a.
- λς'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν ἐπὶ προελεύσει ἐνώσεως ἐκκλησίας. fol. 87. a.
- λζ'. Χρὴ εἰδέναι, πῶς ἀλλοιωσύν οἱ διαπύται ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ προελεύσει. fol. 87. b.
- ca Orthodoxiz, sive restitutionis cultus imaginum.
- XXIX. Observanda in Dominica mediz hebdomados jejuniorum, quando venerandum & vivificum crucis lignum adoratur.
- XXX. Observanda, ubi incidit festus dies annunciationis S. Deipariz in dominicam mediz hebdomados (*jejuniorum*.)
- XXXI. Observanda in vigilia Palmarum.
- XXXII. Observanda in die festo Palmarum ac processione.
- XXXIII. Observanda in sancta & magna feria quinta, & de imperatoris circuitu in Gerocomiis.
- XXXIV. Observanda in magna parasceve, & qvz in illa pergantur.
- XXXV. Observanda in sancto & magno Sabbato.
- XXXVI. Observanda in processione Unionis ecclesiz, sive quando Tomus (*) unionis prazlegitur.
- XXXVII. Nosse par est, quomodo vestes mutent Imperatores in festis diebus atque processionibus.

λγ. ὅτι

(*) Hic tomus unionis editus est à Jo. Lennecio in Jure Græco-Romano. tome I. pag. 104. seqq.

λγ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ σεψίμῳ βασιλείῳ. fol. 89. a.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ σεψίμῳ βασιλείῳ. fol. 90. a.

λδ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ σεφανώματι βασιλείῳ. fol. 91. a.
μ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ σεψίμῳ Αὐγύστῳ. fol. 92. a.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ σεψίμῳ Αὐγούστῳ. fol. 93. b.

μα. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ σεψίμῳ Αὐγύστῳ καὶ σεφανώματι. fol. 94. a.

μβ. Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅταν τεχθῇ παῖδιον πορφυρογέννητον. fol. 97. a.

μγ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος. fol. 97. b.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Καίσαρος. fol. 99. a.

μδ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελήσιμου. fol. 100. a.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ χειροτονίᾳ Νωβελήσιμου. fol. 101. b.

με. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Κεροπαλάτου. ibid.

μς. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μαγίστρου, εἰ κελεύει αὐτὸν ποιῆσαι ἐν προέκθεσσι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ βασιλεὺς. fol. 102. a.

XXXVIII. Observanda in coronatione Imperatoris.

Fausta acclamatio factionum Circensium & populi in coronatione imperatoris.

XXXIX. Observanda in nuptiis Imperatoris.

XL. Observanda in coronatione Augusti.

Quid factiones interea, dum Augusta coronatur, agant.

XLI. Observanda in Augusti coronatione nuptiisque.

XLII. Quid factiones agant, quando Porphyrogenitus nascitur.

XLIII. Observanda in Cæsaris inauguratione.

Quid factiones agant, quando Cæsar inauguratur.

XLIV. Observanda in Nobilissimi inauguratione.

Factionum acclamatio, quando Nobilissimus inauguratur.

XLV. Observanda in Cuius palatii inauguratione.

XLVI. Observanda in Magistrorum inauguratione; si tunc renunciare illum iusserit imperator, quando processus in magnam instituitur ecclesiam.

Gggg 3

Ὅσα

- ἐορτῇ τῆς ὁρθοδοξίας. fol. 76. b.
- κθ'. Ὅσα δὲ ᾠδοφυλάτῃεν τῇ κυριακῇ τὴν μέσσην ἐβδομάδα τῶν ημερῶν, ἥνικα τὸ ἴμιον καὶ ζωποιοὶ ξύλον ἔστυον προσκυνεῖται. fol. 78. a.
- λ'. Ὅσα δὲ ᾠδοφυλάτῃεν, εἰ τυγχῇ ἡ ἐορτὴ ἔσται εὐαγγελισμὸς τὴν ὑπεραγίας θειόκου τῇ κυριακῇ τὴν μέσσην ἐβδομάδα. fol. 78. b.
- λα'. Ὅσα δὲ ᾠδοφυλάτῃεν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιόφρου. fol. 81. b.
- λβ'. Ὅσα δὲ ᾠδοφυλάτῃεν τῇ ἐορτῇ καὶ προελύσει τῶν βαίων. ibid.
- λγ'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῇ ἀγία καὶ μεγάλη εἰ. καὶ ἐπὶ τῆς τῆς βασιλείας ἐξόδου ἐν τοῖς γηροκομίαις. fol. 84. a.
- λδ'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. fol. 84. b.
- λε'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. fol. 85. a.
- λς'. Ὅσα δὲ παραφυλάτῃεν ἐπὶ προελύσει ἐνώσως ἐκκλησίας. fol. 87. a.
- λζ'. Χρὴ εἰδέναι, πᾶς ἀλλότρουσι οἱ διαπύται ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ προελύσει. fol. 87. b.
- ca. hodoxiar, fiv
ti cultus imagin
XXIX. Observanda in
medix hebdomado
rum, quando veter
vivificum crucis ligh
ratur.
- XXX. Observanda; ubi
festus dies annuncia
Deiparz in dominic
diz hebdomados (
rum.)
- XXXI. Observanda in vigi
marum.
- XXXII. Observanda in d
Palmarum ac procj
- XXXIII. Observanda in f
magna feria quinta, e
peratoris circuitu in
miis.
- XXXIV. Observanda in m
rasceve, & qvaz in il
gantur.
- XXXV. Observanda in fa
magno Sabbato.
- XXXVI. Observanda in
sione Unionis eccles
quando Tomus (*)
pralegitur.
- XXXVII. Nolle par est, qv
vestes mutant Impi
in festis diebus atqve
fionibus.

(*) Hic tomus unionis edixus est à Jo. Lennelabio in Jure Græco-Romano pag. 104. scq.

- νζ'. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προ-
αγωγῇ δουλειῶν ibid.
- νζ'. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ
προαγωγῇ συμπόρων, καὶ λογο-
δείων. fol. 117. a.
- νη. Ἐπὶ προαγωγῇ αἰτιγραφίῃ.
ibid.
- νθ'. Όσα δὲ παραφυλάττειν Σπα-
θαροκανδιδάτῃ μέλλοι· γίνεσθαι
πρωτοπαθάρει. fol. 117. b.
- ξ'. Ἐπὶ ἀφί· βασιλείῃ. ibid.
- ξα'. Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ αἰ-
τήτως τελευτῶν γενεθλίῳ ἡμέρᾳ
βασιλείας. fol. 118. a.
- ξβ'. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐν πα-
ραμοιῇ δεξιμῇ. fol. 118. b.
- ξγ'. Όσα παραφυλάττειν τῇ ἐπαύ-
ριον εἰς τὸ δεξιμον. fol. 119. a.
- ξδ'. Όσα δὲ παραφυλάττειν εἰς δε-
ξιμον & χρυσῶν ὑποδρομῶν, δευ-
τέρᾳ ἡμέρᾳ μὲν τὸ ἀντιπασχά. fol.
120. a.
- ξε'. Όσα δὲ παραφυλάττειν εἰς Σά-
ξιμον ἢ γινεῖς εἰς κλητόριον. fol. 123. b.
- ξς'. Όσα δὲ παραφυλάττειν δεξι-
μῶν γενεθλίων ἐν τῇ μουσικῇ Φιάλῃ
& τρικόγχῃ, χειμῶν· οὐ· καὶ
βιαιῶν ἀνέμων, καὶ μὴ συγχω-
ρεῖν γενεθλίων ἐν ταῖς ἐξέχουσιν Φιά-
λαισι. fol. 124. b.
- ξζ'. Περὶ τῶν ἀπάντων ἀρχόντων
τάξεως τε καὶ προτάσεως ἐν ἐκά-

- LVI. Observanda in renuntiatio-
ne secundicerii.
- LVII. Observanda in assessorum
judicii & Logothetarum inau-
guratione.
- LVIII. In creatione magistrum scri-
niorum.
- LIX. Observanda, quando Spa-
tharocandidatus promovendus
est in dignitatem Protospatha-
rii.
- LX. Deductio funeris imperatorii.
- LXI. Observanda post finitas pre-
ces & vota in natali die impera-
toris.
- LXII. Observanda pridie ejus diei,
quo in urbe excipiendus est im-
perator.
- LXIII. Observanda mane ejus diei,
quo in urbem veniens impera-
tor est excipiendus.
- LXIV. Observanda, quando exci-
piendus est imperator in aureo
hippodromo, postridie Anti-
paschæ, five Dominicæ in Al-
bis.
- LXV. Observanda in Saximode-
ximo convivio.
- LXVI. Observanda circa impera-
toris exceptionem in sacro sta-
gno, quod a tribus conchis no-
men gerit, tempestate aut ven-
torum vehementia non conce-
dentibus illam in consuetis la-
bris fieri.
- LXVII. De procerum omnium
ordine & collocatione, servan-

- ε. Διὰ τῆ βασιλικῆς ὑπεργίας. fol. 6. b.
 ζ. Διὰ τῆ μινσρατῶρ, ἥγεσ
 τῆ βασιλικῆς κόρης· σαγμα-
 ρια ν. fol. 7. a.
 η. Διὰ τῆ οἰκειακῆ βασιλικῆ
 βεσιαρίας καὶ τῶν ἀπὸ τῆ κοι-
 τῶν διδομένων εἰς φόρτωσιν
 τῆ αὐτῆ βασιλικῆ βεσιαρίας,
 σαγμαρία λ. fol. 7. b.
 θ. Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἐθνι-
 κὰς ἀποσελλομένων, λόγφ ζε-
 νίων. fol. 8. b.
 ς. Διὰ τῶν ἑραμμένων. ibid.
 ι. Διὰ τῆ εἰδικῆ, σαγμαρία μς.
 fol. 9. b.
 ια. Εἰσὶν αἱ φορῶσαι ἄται. fol.
 11. a.
 ιβ. Περὶ τῶν καρκέτων. fol. 12. a.
 II. Όσα δεῖ γίνεσθαι, ὅταν ἀπὸ ἐξ-
 πεδίτου, ἢ μακρᾶς ὁδοπορίας, ἐ-
 πανέρχεται ὁ βασιλεὺς. fol. 17. a.
 III. Ἡ ἀπὸ τῆ Φοασάτου μὲν νίκης ἐπά-
 νοδος βασιλεὺς τῆ φιλοχρίστου βα-
 σιλέως ἀπὸ Τεφρικῆς καὶ Γερμα-
 νίας. fol. 18. a.
 IV. Ἡ ἀπὸ τῆ Φοασάτου ἐπάνοδος
 Θεοφίλου βασιλέως, ὅτε ἐνίκησεν
 καὶ κρατὸς τῆς ἀπὸ Κιλικίας τρα-
 γοπεδύσαντας καὶ αὐτῆς Ταρσί-
 τας, Μομφινεσίτας, Ἀδανίτας,
 Εἰρημυπολίτας, Ἀναζαρθίτας, καὶ
 λοιπὰς χιλιάδας κ. fol. 20. a.
 5. De ministerio Imperato-
 cellario & mensa struendi
 stando.)
 6 De mensuratore imp-
 rii tentorii. Equi
 rii L.
 7. De domestico imper-
 vestuario, & de his q
 cubiculo subministran-
 onerandos ejusdem in-
 torii vestiarii sagmari-
 quos XXX.
 8. De vestibus non confut
 ad gentes mittuntur l
 rum loco.
 9. De vestibus confutis.
 10. De prefecto aerarii p
 Equi sagmarum XLVI.
 11. Designatio jumentor
 nerariorum hzc est.
 12. De excubiis.
 II. Quznam fieri oporteat,
 do ab expeditione, aut
 itinere, redit Imperator.
 III. Reditus e castris Basilii
 ratoris Christum amantis
 victoriam a Tephric &
 manicia.
 IV. Reditus e castris The-
 imperatoris, qum poten-
 cisset bellantes adversus
 e Cilicia Tarfitas, Mor-
 tas, Adanitas, Iremur
 Anazarbitas & reliquos
 cies mille.

Κωνσταντίνου ἡ Φιλοχρίστου καὶ ἐν
αὐτῷ Χριστῷ τῷ αἰωνίῳ βασιλεῖ βα-
σιλείως, ὑπὸ Λεωνίῳ ἡ σοφωτάτῃ
καὶ αὐμνήτῃ βασιλείῃ, σύλλαγμα
τῆ καὶ βασιλείας αὐτῆς ὅλης ἀξίον,
ποίημα. fol. 21. b. Przfatio est ad
librum primum. Incipit: Ἄλλως
ἢ τισὶν ἵσως ἔδοξεν αὐτῇ τὸ ἐγ-
χείρημα περὶ γόν. Przfationem ex-
cipit opus ipsum, cuius hzc sunt ca-
pita.

LIBER PRIMUS.

- α. Ὅσα δὲ ἐν τῷ Φυλάτῳ προκέν-
σθαι γινόμενα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ ἥτοι τῇ ἐκκλῆσιᾳ καὶ ἀπολυθῆναι τῶν
ἐπιστῆμων καὶ περὶ φανῶν προελύ-
σεων, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς ἀπιάσιν
ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol. 22. a.
- β. Ἄκτα τῆ ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.
fol. 33. a.
- γ. Ἐορτὴ τῶν Φώτων· ἄκτα τῶν δύο
μερῶν. fol. 35. a.
- δ. Ἄκτα τῇ ἐορτῇ τῆς αἰγίᾳ Πάσχα.
fol. 37. a.
- ε. Ἄκτα τῇ ἐορτῇ τῇ δευτέρᾳ τῆς ἀνα-
στήσεως. fol. 37. a.
- ς. Ἄκτα τῇ ἐορτῇ τῇ κυριακῇ τῆς ἀνί-
στασης. fol. 38. b.
- ζ. Τῇ ἐορτῇ τῇ μεσοπεντηκοστῇ. fol.
39. a.
- η. Τῇ ἐορτῇ τῇ ἀναληψίμῃ. fol.
39. b.
- θ. Τῇ ἐορτῇ τῇ πεντηκοστῇ. fol. 41. a.
- ι. Ὅσα δὲ ἐν τῷ Φυλάτῳ ἐν τῇ

Constantini Christum amantis,
& in eodem Christo zterno rege
imperatoris, filii Leonis sapien-
tissimi & perpetua memoria cele-
brandi Imperatoris, Syntagma,
& imperatoria industria vere di-
gnum opus.

Index capitum libri PRIM.

- I. Observanda, quando procesio
in magnam ecclesiam institui-
tur; sive ordo & series solen-
nium ac illustrium procesio-
num, imperatoribus ad ma-
gnam ecclesiam euntibus.
- II. Acta in festo die natali
Christi.
- III. De festo die Epiphaniz. Acta
utriusque factionis.
- IV. Acta in festo die sanctz Pa-
schz.
- V. Acta feriz secundz in hebdo-
made renovationis; sive postri-
die Paschz.
- VI. Acta feriz Dominicz secundz
post Pascha.
- VII. Feria quarta hebdomados
quartz post Pascha.
- VIII. Festo die ascensionis Chri-
sti.
- IX. Festo die Pentecostes.
- X. Observanda die secunda in
Gggg

- δευτέρα ημέρα τῆς Διακινήσεως. fol. 45. b.
- κα. (*) Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ γ'. τῆς Διακινήσεως εἰς τὸν αὐγίον Σέργιον. fol. 51. a.
- ιβ. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ δ'. τῆς Διακινήσεως, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. fol. 52. b.
- ιγ. Περὶ τῆς ἐπαρειαρχίας προσκλήσεως. ibid.
- ιδ. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ ε'. τῆς Διακινήσεως, ἔκ πασμάς τε λαμπύρας ἐπὶ τῇ χρυσοτρεκλίνῃ. fol. 53. a.
- ιε. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ ᾠδῇ σκουτῇ τῆς διακινήσεως. fol. 55. a.
- ις. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ κυριακῇ τῇ ἀντίπαρχῃ, ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ. ibid.
- ιζ. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ τῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῆς ἐν τῷ ταῷ τῇ ἀγίᾳ Μωκίᾳ προελεύσεως. fol. 55. b.
- Αὐτὴ εἶδεναι καὶ τὸ αὐτὸ, ἀνὰ πόρων δοχῶν δέχοντα τὰ μέρη ἐν ταύτῃ προελεύσει. fol. 59. a.
- ιη. Ὅσα δεῖ ᾠδῆς φυλάττειν τῇ ἐορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἀγίας Χρυσῆς τῆς ὁμῶν ἀναλήψεως. fol. 59. b.
- hebdomaderenovationis; f postridie Pasche.
- XI. Observanda die tertia hebdomados renovationis, ad Sergii (templum abbasce pemptore.)
- XII. Observanda die quarto hebdomados renovationis, quæ illo die agantur.
- XIII. De patriarchæ invitati (ad solemnia quinta feria simul ad mensam imperatoris)
- XIV. Observanda die quinto hebdomados renovationis quando salutatio imperatoris in aureo triclinio pergitur.
- XV. Observanda in parasceve hebdomados renovationis.
- XVI. Observanda in Dominica cunda post Pascha, ab imperatore ad S. Sop templum.
- XVII. Observanda feria quarta hebdomados quartæ post Pascha, & in processione templum S. Mocii.
- Scire etiam hoc oportet, quod quælibet factio excipiat debeat in hac processione comitari Imperatorem.)
- XVIII. Observanda in festo die processione sanctæ Christi Dei nostri adscensionis.

* MS. Codex hic incipit numerare κ. & ἄς ποιο.

ιθ'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ πα-
ραμονῇ τῆς ἀγίας Ἡλίας, καὶ τῇ
αὐτῇ τῇ ἐορτῇ. fol. 61. b.

κβ'. Μηνὶ Μάϊῳ α. τὰ ἐγκαίνια τῆς
Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορ-
τῇ τῶν ἐγκαίνιων τῆς ἐκκλησίας. fol. 62. a.

κα'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελύσει τῆς ἀγίας Δημη-
τρίας. fol. 64. a.

κεβ'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελύσει τῆς ὑψώσεως τῶν
ἱμῶν ξύλων. fol. 65. a.

κγ'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορτῇ
καὶ προελύσει τῆς ἀγίας Χρι-
στοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σώζοντος γεν-
νήσεως. fol. 66. b.

κεδ'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ δ. τῇ
Ἰανναρίου μηνός. τῆς ἀγίας Βασι-
λείας. fol. 69. b.

κεε'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ πα-
ραμονῇ τῶν ἁγίων Φώτων. fol.
70. b.

κες'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορ-
τῇ καὶ προελύσει τῶν Φώτων.
fol. 71. b.

κεζ'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ ἐορ-
τῇ καὶ προελύσει τῆς ὑπαπαντή-
σεως. fol. 73. a.

Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν, εἰ
ἴσχη ἡ ἐορτὴ τῆς ὑπαπαντήσεως
τῇ β'. τῆς α'. ἐβδομάδος. fol.
76. a.

κεη'. Όσα δὲ ᾠδῶφυλάτῃεν τῇ

XIX. Observanda in vigilia S. Eliz,
ipsoque ejus festo die.

XX. Calendis Maji encaenia novæ
ecclesiz. Observanda festo
die encaeniorum novæ ma-
gnæ ecclesiz.

XXI. Observanda in procesione
ac festo die S. Demetri.

XXII. Observanda in festo die &
procesione exaltationis ve-
nerandorum lignorum, sive
S. Crucis.

XXIII. Observanda in festo die &
procesione sacre Christi Dei
nostri nativitatē secundum
carnem.

XXIV. Observanda Calendis Ja-
nuariis, (procesione indicata ad
templum) S. Basilii.

XXV. Observanda in vigilia Epi-
phanias.

XXVI. Observanda in die festo
Epiphanias & procesione.

XXVII. Observanda in die festo æ
procesione occursus, sive
purificationis B. Mariæ.

Observanda, quando festus
purificationis S. Mariæ dies
incidat in feriā secundam
primæ hebdomados.

XXVIII. Observanda in Domini-
Gggg 2

εορ-

πῃ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειται, ὅτε μέλλει δέχεσθαι τὰς αὐτὰς πρεσβείας, καὶ βεβαίωσιν τὴν βασιλείαν, καὶ ἀπολύειν αὐτὰς. fol. 157. a.

πθ'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειται πρεσβύτης μεγάλῃ ἐρχομένη Περσῶν. fol. 157. b.

Γ. Ὅσα δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐπὶ τῇ πρεσβευτῇ παραφυλάττειται. fol. 160. b.

Γα. Ἀναγόρευσις Λέοντος βασιλέως, τῷ τ' θείας λήξεως. fol. 161. a.

Γβ'. Ἀναγόρευσις Ἀναστασίου βασιλέως, τῷ τ' θείας λήξεως. fol. 163. b.

Γγ'. Ἀναγόρευσις βασιλέως Ἰουστίνου, τῷ τ' θείας λήξεως. fol. 166. a.

Γδ'. Ἀναγόρευσις Λέοντος τῷ μικροῦ. fol. 167. b.

Γε. Ἀναγόρευσις τῷ ἰουστινιανῷ ἡμῶν δεσπότῃ Ἰουστιανῷ. fol. 168. b.

Γς'. Ἀναγόρευσις Νικηφόρου βασιλέως, τῷ γεγονότι δομιστικῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς, τῷ Φιλοχριστῷ καὶ ἀνδρειωτάτῳ. ibid. (*)

Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τ' ἀπάσης συγκλήτου. fol. 172. a.

LXXXVIII. Observanda in receptione eorundem legatorum, in confirmatione regiminis, & in dimissione legatorum.

LXXXIX. Observanda, quando magnus Persarum legatus advenit.

XC. Quid per reliquos dies circa legatum observari debeat.

XCI. Solennia inaugurationis Leonis Imp. gloriose memoriz.

XCII. Solennia in renuntiatione Anastasii Imp. b. m.

XCIII. In creatione Iustini Imp. p. r.

XCIV. Quum Leo junior saluteretur Imperator.

XCV. In renuntiatione religiosissimi Domini nostri Justiniani.

XCVI. Renuntiatio Nicephori Imp. (qui antea fuerat Domesticus scholarum) à Christod lecti & fortissimi.

De promotione Praefidis totius senatus.

LIBER

(*) Deficit hoc caput in hoc.

LIBER SECUNDUS.

Index capitum libri SECUNDI.

1. Όσα δὲ ἀναφυλάττειν καὶ ἐκείνην ἡμέραν ἀνοίγει· & παλαίῳ, καὶ τῇ καθεμερινῇ ἱεραμείας προσελύσεις. fol. 176. b.
2. Όσα δὲ ἀναφυλάττειν ἐν τῇ προσελύσει τῇ καθέκαστῃ κυριακῇ ἡλυσμένη. fol. 178. a.
3. Όσα δὲ ἀναφυλάττειν ὁ βασιλεὺς προβαλλόμενος δομέσικον τῶν χαλῶν, ἢ στρατηγὸς, ἢ δρυγγάριον τῶν πλοίων, ἢ σακελλάριον, ἢ ὁ σακελλεύς, ἢ λοιπὸς ἐφφικαλίας. fol. 178. b.
4. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ραικτωρῶν. fol. 179. b.
5. Όσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συγκέλλων. fol. 180. a.
6. Όσα δὲ παραφυλάττειν, ὡς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἢ ὁ ἀγίος καὶ μεγάλος Κωνσταντίνος ἐτήσιον μνημῆν, καὶ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἱερῶν ἐνίων τιμίων σαρῶν ἐν τῷ νεῷ παλαίῳ ὁ βόνης fol. 180. b.
7. Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἐορτῇ καὶ προσελύσει τῶν ἀγίων πάντων. fol. 181. b.
8. Όσα δὲ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τῶν Αὐγούστου μηνός, τῇ ἡμέρᾳ καὶ ζωοποιῶν σαρῶν ἐξερχομένων. fol. 182. b.
9. Όσα δὲ ἀναφυλάττειν τῇ ἐορτῇ τῇ κομῆσεως τῇ ὑπεραγίας Θεο-

- I. Observanda, quando indies palatium aperitur; & de processu quotidiano.
- II. Observanda in procesione uniuscujusque diei Dominicz.
- III. Observanda dum Imperator creat Domesticum scholarum, vel militiz magistrum, vel Drungarium claslis, vel Sacellarium, vel prefectum facello, vel officiales reliquos.
- IV. Observanda in promotione Rectoris.
- V. Observanda in promotione Syncelli.
- VI. Observanda, quando nunc celebratur sancti & magni Constantini annua memoria, nec non Encenia statutarum venerandarum crucium in novo palatio Boni.
- VII. Observanda in procesione & festo die omnium sanctorum.
- VIII. Observanda primo die mensis Augusti, quando veneranda & vivifica crux producit in publicum.
- IX. Observanda in festo obitus sanctissimæ Disparz in Blahhh 3

- τόκx ἐν Βλαχέρναις μηνὶ Αὐγύ-
 σω ἰ. fol. 183. b.
- ι. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέ-
 ρῃ τῇ πρώτης ἐβδομάδῃ, ἔ
 βασιλέως δημηγορήσῃ ἐπὶ τῇ
 σεληνίῃ τῇ Μανναύρας. fol.
 184. b.
- ια. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν ἡ-
 μίων τρυφῶν μελλόντων ἐξίεναι
 τῇ μίση ἐβδομάδῃ τῇ αἰτίας
 τεσσαρακοστῆς. fol. 186. a.
- ιβ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν δε-
 σποῶν ἀπιόντων λίσσασθαι ἐν
 Βλαχέρναις. fol. 186. b.
- ιγ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ πα-
 γανῇ κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ κοινῇ
 ἡμέρᾳ, μελλόντων τῶν δεσποῶν
 ἀπιέναι εἰς τὰς αἰτίας ἀποστό-
 λης, εἴτα εἰς ἕτερον ναὸν εὐχα-
 σθῇ. fol. 188. b.
- ιδ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χει-
 ροτονίᾳ πατριάρχῃ Κωνσταντι-
 νόλει. fol. 191. a.
- ιε. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς
 γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλί-
 νῳ τῇ Μανναύρας, τῶν δεσποῶν
 καθεζομένων ἐπὶ τῇ Σολομωνίῃ
 θρόνῳ. fol. 191. b.
- Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομέ-
 νης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ
 Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τῇ
 παρουσίᾳ τῷ τῷ ἡμερμηνῇ,
 ἀπὸ Ταρσῦ ἐλθόντων πρεσ-
 βυτέρων τοῦ ἡμερμηνῇ καὶ
 εἰρήνης, μηνὶ Μαΐου λᾳ. ἡμέ-
 ρᾳ, ἰνδικτίων δ'. ἐν ᾧ καὶ

chernis, mense Augusto die
 XV.

- X. Observanda secundo die pri-
 mæ hebdomados, quando
 verba facit imperator in se-
 natorum confessu ad Ma-
 gnauram.
- XI. Observanda, quando vene-
 randæ cruces educendæ sunt
 media hebdomade sacri jeju-
 nii quadragesimalis.
- XII. Quid observandum, quando
 lotum sunt imperatores ad
 Blachernas.
- XIII. Quænam observanda in pa-
 gana Dominica aut alio die
 non festo, abituris impera-
 toribus orandi causa ad tem-
 plum SS. Apostolum, & dein-
 de in aliud aliquod.
- XIV. Observanda in ordinatione
 patriarchæ CPolitani.
- XV. Observanda, quando legati
 excipiuntur in magno tricli-
 nio Magnauræ, imperatori-
 bus in Solomonteo throno
 confidentibus.

Quomodo excepti in eo-
 dem triclinio fuerint, tem-
 pore Constantini & Roma-
 ni, missi à Saracenorum
 principe & Tarso venien-
 tes legati, de captivorum
 permutatione & pace tra-
 ctantes, mensis Maji die
 vii

ὡς τὸ τῶν Ἰσπανῶν δοχῆς, καὶ
ὡς τὸ γεγόνει τότε ἵππο-
δρομίς, ὡσαύτως καὶ ὡς τὸ
ἐορτῆς τῆς Κυρίας μεταμορφώ-
σεως, καὶ τῆς τῆς Δελεμίκης
δοχῆς, ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας
καὶ ἀρχοντίας Ἐλγας τῶν
Ῥώσων, ὁποίως ταῦτα.
πάντα ἐτελέσθησαν. fol.
193. a. (*)

ε'. Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν προερχο-
μένων τῶν ἀρχόντων τῶν δ'. ἡα-
γμάτων εἰς τὸν ἵπποδρομον. fol.
203. Deest finis hujus capitis.

ν'. ἀναγόρευσις Ῥωμαίων ἔκ παρ' Ὀυρο-
γεννῆτος υἱὸς Κωνσταντίνου βασι-
λέως. Deest hoc caput totum.

ι'. Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν Βρυμαλίας
ἐπισημασμένων εἴτε ἔκ μεγάλης βα-
σιλείας, εἴτε ἔκ μικρῆς, εἴτε τὸ Αὐ-
γύστης. Initium hujus capitis
desideratur; quæ ex eo re-
stant, incipiunt fol. 204. a.

ι'. Ὅσα δὲ γίνεσθαι θριάμβου
ἐπὶ νικίῳ τελευτῶν ἐν τῷ φόρῳ
μὲν λιτῆς, μετὰ δὲ τῆς βα-
σιλείας

XXX. indictione IV. Nar-
ratur simul, quæ ratione Hi-
spani fuerint excepti; item
de Hippodromio tunc in-
stituto; de festo transfigu-
rationis Domini nostri;
quomodo exceperit impe-
rator Delemicen, nec non
ducem ac principem femi-
nam Russorum, Elgam.
Hæc omnia, quomodo fue-
rint acta, hic invenies.

XVI. Observanda, quando præ-
fecti quatuor ordinum pro-
cedunt in circum.

XVII. Renuntiatio Romani Por-
phyrogeniti filii Constantini
Imperatoris.

XVIII. Observanda, quum Bruma-
lia agit vel Imperator, vel ejus
filius, vel Augusta.

XIX. Facienda; quando triumphus
obvictoriam ducendus
est in foro cum procesione
σιλέως

(*) Hic titulus paullo aliter se habet in ipsa capitum inscriptione. fol. 193. a.
Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ παρὰ βλέπτῳ καὶ μεγάλῳ ἡρικλίνῳ τῷ Μαν-
ραύρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμαίων τῶν παρ' Ὀυρογεννῆτος ἐν Χριστῷ βα-
σιλέων Ῥωμαίων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῆς Ἀμεσημνῆς (ἡς) ἀπὸ τῆς Τερ-
στῆς ἐλθόντων πρεσβύτων ὡς τῆς ἀλλαγῆς καὶ τῆς εἰρήνης. μηνὶ Μάρτῳ λά-
τμερα, ἡδικοτ. δ. Τὸν folio 199. ἀπὸ τοῦ capituli scriptio fitur, cujus hæc est in-
scriptio: Περὶ τῆς γεγόνει ἵπποδρομίας ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν Φίλων Σαρ-
ρακηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον εἰς ἡδικοτ. δ. ἐπὶ Κωνσταντίνου
καὶ Ῥωμαίων τῶν παρ' Ὀυρογεννῆτος βασιλέων.

τόκx ἐν βλαχέρναις μηνὶ Ἀυγύ-
στῳ ιε'. fol. 183. b.

ι. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέ-
ρᾳ τ' πρώτῃς ἐβδομάδῃ, ἔ
βασίλειωσ' δημηγορήσῃ ἐπὶ τῇ
σελευσίᾳ τ' Μανναύρας. fol.
184. b.

ια. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν ἡ-
μίων τσαυρῶν μελλόντων ἐξίεναι
τῇ μίση ἐβδομάδῃ τ' αἰγίας
τεσσαρακοστῆς. fol. 186. a.

ιβ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν δε-
σποτῶν ἀπιοῦσαν λίσσασθαι ἐν
βλαχέρναις. fol. 186. b.

ιγ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ πα-
γανῇ κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ κοινῇ
ἡμέρᾳ, μελλόντων τῶν δεσποτῶν
ἀπιέναι εἰς τὰς αἰγίας ἀποστό-
λης, εἴτα εἰς ἕτερον ναὸν εὐχά-
σθαι. fol. 188. b.

ιδ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χει-
ροτονίᾳ πατριάρχῃς Κωνσταντινου-
πόλεως. fol. 191. a.

ιε. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς
γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλί-
νῳ τ' Μανναύρας, τῶν δεσποτῶν
καθεζομένων ἐπὶ τῇ Σολομωνείᾳ
θρόνῳ. fol. 191. b.

• Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομέ-
νης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ
Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τῇ
παρουσίᾳ τῷ ὁσὶ τῇ ἡμερμνῇ,
ἀπὸ Τάρσου ἐλθόντων πρεσ-
σβείων πρὸς τὴν ἀλλαγὴν καὶ τὴν
εἰρήνην, μηνὶ Μαΐῳ λβ'. ἡμέ-
ρᾳ, ἰνδικτίωνι δ'. ἐν ᾧ καὶ

chernis, mense Augusto
XV.

X. Observanda secundo die
mz hebdomados, quæ
verba facit imperator in
natorum confessu ad
gnauram.

XI. Observanda, quando v-
randz cruces educendz
media hebdomade sacri-
nii quadragesimalis.

XII. Quid observandum, qui
lotum sunt imperatore
Blachernas.

XIII. Quænam observanda in
gana Dominica aut ali-
non festo, abituris im-
toribus orandi caussa ad
plum SS. Apostolum, &c
de in aliud aliq. v. d.

XIV. Observanda in ordinali
patriarchæ CPolitani.

XV. Observanda, quando i
excipiuntur in magnot
nio Magnauræ, imperi
bus in Solomonteo th
confidentibus.

Quomodo excepti in
dem triclinio fuerint,
pore Constantini & Ri-
ni, missi à Saraceno
principe & Tarso ve-
tes legati, de captivis
permutatione & pace
stantes, mensis Maj

ὡς τὸ τῶν Ἰωαννῶν δοχῆς, καὶ
ὡς τὸ γεγονότῃ τότε ἵππο-
δρομίᾳ, ὡσαύτως καὶ ὡς τὸ
ἐορτῆς τῆς Κυρίᾳ μεταμορφώ-
σεως, καὶ τῆς τῆς Διεμίκης
δοχῆς, ἔτι τῆς ἡγεμόνῃ
καὶ ἀρχοντίας ἔλγας τῶν
ῥώσων, ὅποιως ταῦτα.
πάντα ἐτελέσθησαν. fol.
193. a. (*)

- Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν προερχο-
μένων τῶν ἀρχόντων τῶν δ' ἡγε-
μονίας εἰς τὸν ἵπποδρομον. fol.
203. Deest finis hujus capituli.
• Ἀναγόμενοι εἰς ῥωμαῖν δ' ἐκ πορφυρο-
γεννῆς υἱὸς Κωνσταντίνου βασι-
λέως. Deest hoc caput totum.
• Ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν Βρυμαλίας
ἐπιβλεπόντες εἴτε δ' ἐκ μεγάλης βα-
σιλείας, εἴτε δ' ἐκ μικρῆς, εἴτε δ' ἀν-
γύστης. Initium hujus capituli
desideratur; quia ex eo re-
stant, incipiunt fol. 204. a.
• Ὅσα δὲ γίνεσθαι θριάμβου
ἐπικικίων τελευτών ἐκ τῷ φόρῳ
μὲν λιτῆς, μέλλοντῃ τῇ βα-

XXX. indictione IV. Nar-
ratur simul, quia ratione Hi-
spani fuerint excepti; item
de Hippodromio tunc in-
stituto; de festo transfigu-
rationis Domini nostri;
quomodo exceperit impe-
rator Delemicen, nec non
ducem ac principem femi-
nam Russorum, Elgam.
Hæc omnia, quomodo fue-
rint acta, hic invenies.

XVI. Observanda, quando præ-
fecti quatuor ordinum pro-
cedunt in circum.

XVII. Renuntiatio Romani Por-
phyrogeniti filii Constantini
Imperatoris.

XVIII. Observanda, quum Bruma-
lia agit vel Imperator, vel ejus
filius, vel Augusta.

XIX. Facienda; quando triumph-
us ob victoriam ducendus
est in foro cum processione
σιλέως

(*) Hic titulus paullo aliter se habet in ipsa capituli inscriptione. fol. 193. a.
Περὶ τῆς γενόμενης δοχῆς ἐν τῷ ὡς ἐβλέπτω καὶ μεγάλῳ θριακίῳ τῆς Μαν-
ναύρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ ῥωμαῖν τῶν πορφυρογεννητῶν ἐν Χριστῷ βα-
σιλέων ῥωμαίων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὡς ἐπὶ τῇ Ἀμεξιμῇ (sic) ἀπὸ τῆς Ταρ-
σῆς ἐλθόντων πρεσβύτων ὡς τῇ ἀλλαγίᾳ καὶ τῇ εἰρήνῃ. μηνὶ Μαρτίῳ λα-
ομέρεα, ἡμερᾶς δ'. Titulus folio 199. a nova capituli sectio fititur, cujus hæc est ia-
scriptio: Περὶ τῆς γεγονότῃ ἵπποδρομίας ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν Φίλων Σα-
ρακηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον εἰς ἡμερᾶς δ'. ἐπὶ Κωνσταντίνου
καὶ ῥωμαῖν τῶν πορφυρογεννητῶν βασιλέων.

σιλέως πατήσαι Ἀγαρηῶν με-
γισταίων. fol. 206. a.

κ'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν θριάμ-
βη τελευτῶν ἐπινικίων ἐν τῷ
ἵπποδρομίῳ. fol. 208. a.

κα'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν
τεχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ βασι-
λῇ. fol. 208. b.

κε'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ
βαπτισμῷ ἄρρεν παιδὸς βα-
σιλέως. fol. 210. a.

κγ'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν, ἐπὶ
κτερεύματι παιδὸς βασιλέως.
fol. 210. b.

κδ'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίας,
sive, ut in fronte capitis legi-
tur, κυβικυλλαρίας. fol. 211. a.

κε'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίας.
fol. 211. b.

κς'. Περὶ τῶν καὶ ἀφ' ἑκαστοῦ καιρὸς
συμβάντων γενέσθαι, ὡς τὸ πα-
λαιᾶς συνηθείας τῆς τελευτῆς
ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol.
212. b.

κζ'. Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τῆς ἰδίας
πατρὸς ἀπὸ τῆς τῆς Καίσαρος
αἰχμῆς ἀνέχθη εἰς τὸ σχῆμα τῆς
βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ γέγονε Καίσαρ. fol.
212. b.

κη'. Περὶ προκείμεναι τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ. fol. 213. a.

κθ'. Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομίας ἐ-
δέξατο Ἡράκλειος τὰς τῆς

ecclesiastica, Imperatore pe-
dibus calcaturus victum Sara-
cenorum supremum princi-
pem.

XX. Observanda, quum triumphus
ob victoriam instituitur in
Hippodromo.

XXI. Observanda, si mascula pro-
le imperatoris familia fuerit
aucta.

XXII. Observanda, quando ma-
sculus infans sacra lavatur
aqua.

XXIII. Quenam observanda in
consuetudine filii imperatoris.

XXIV. Observanda in promotio-
ne Cubiculariz.

XXV. Observanda in promotione
Cubicularii.

XXVI. De his quæ diversis tempo-
ribus, ex antiqua consuetu-
dine, fieri consueverunt in
magna ecclesia.

XXVII. Quomodo Heraclius à
proprio patre ex Cæsarea di-
gnitate euectus fuerit in Im-
peratoriam, & quo modo frater
ejus David cæsar consti-
tutus.

XXVIII. De processu in magnam
ecclesiam (ab eodem Heraclio,
indicata occasione) instituto.

XXIX. Quomodo die hippodromi
salutaturum se admiserit
συγκλί-

συγκλήτη, παρόντι καὶ τῷ πα-
τριάρχῃ. fol. 213. a.

κ'. Περὶ κηδείας Πατριάρχῃ. fol.
213. b.

λα. Πρὸς δὲ προσφέρειν τὸν βασι-
λέα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνα-
θήματα. ibid.

λβ'. Περὶ αἰτήσεως δεξιῶν τῶν ὀνό-
ματων ἐξ ὧν παρέρχεται. fol.
214. a.

λγ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων
ἐν ἡμέρᾳ (*) αἰτησίᾳ αὐτοκρα-
τορίας καὶ τιμῆς, καὶ γενεθλίου
καὶ σεφανάματος. ibid.

λδ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωμάτων
ἐν ἡμέρᾳ (a) αἰτησίᾳ γνωμῆς
καὶ ἐτέρων ἰαμάτων. ibid.

λε. Περὶ Σαξίμου. fol. 214. b.

λε'. Περὶ εισαγωγῆς ἀπὸ ἐπαρχῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίας προβληθέν-
τος ἐν τῷ Σαξίμῳ πρὸς τὸ αὐτὸ
ἱπποδρομίας. ibid.

λζ'. Περὶ τινῶν ἀποστατησάντων καὶ
πάλιν δελωθέντων, πῶς ἐδέχ-
θησαν ὡς καὶ βασιλέως. ibid.

λη'. Περὶ τῇ χειροτονίᾳ Θεοφυλάκ-
του καὶ ἀγιοτάτου πατριάρχῃ. fol.
215. a.

Heraclius senatum, presente
etiam patriarcha.

XXX. De justis funebribus, quae pa-
triarchis persolvuntur.

XXXI. Quomodo Imperator in
magna ecclesia offerre debeat
donaria.

XXXII. Quomodo duz factiones
in festo die petierint, ut exceptio
perageretur.

XXXIII. De promotione ad varias
dignitates in anniversaria me-
moriam ejus diei, quo vel ad im-
peratoriam summam dignita-
tem pervenit & coronatus est,
vel quo in lucem editus, vel quo
matrimonium inivit imperator.

XXXIV. De promotione ad diver-
sos honores, annuo nativitatis
die, vel similibus, in orbem re-
deuntibus.

XXXV. De Saximo.

XXXVI. Quod die, quo cursus
equestris agebatur, in Saximum
introducitur fuerit, quem prae-
fecti designaverant, antequam
hippodromium inchoaretur.

XXXVII. Quomodo deficientes ab
obsequio, sed iterum sese sub-
mittentes, exceperit imperator.

XXXVIII. De ordinatione Theo-
phylacti, sanctissimi patriar-
chae.

liii

λθ'.

Libri 5ti Pars Altera.

(*) Ἐτησίᾳ scribitur in titulo capiti praefixo.

(a) Ἐτησίᾳ γεννήσεως scribitur in titulo, qui capiti praefigitur.

λθ'. Περὶ τῆ πατριαρχίας, ὅτι τὸ παλαιὸν ἴδιον εἶχεν πραιπόσιτον. fol. 215. b.

μ'. Περὶ τῆ, ἣν ἱερεὺς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῆ παρχίας ἐκβαλλομένη τὰς λαύρας ὅτε βασιλεὺς, καὶ οἱ μάγιστροι, καὶ ἀνθύπατοι, καὶ παρίκται. (b) Τὰ ἐν τῇ ναῷ τῇ ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆ Φάρε καὶ ἰμάτια σκεῖν καὶ λοιπαὶ καὶ τὰ ἐν τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ ἐν τῇ Δάφνῃ. fol. 215. b.

μα'. Ὅσα εἴδη τῶν ἀλλοτρίων. fol. 216. b.

μβ'. Ἰστορίαι ἐν σωτηρίῳ τῶν βασιλευσάντων βασιλέων ἐν τῇδε τῇ μεγάλῃ καὶ εὐτυχισμένῃ Κωνσταντινουπόλει, ἀπὸ τῆς μεγάλης καὶ εὐσεβούς καὶ ἀγίας Κωνσταντίας. (c)

μγ'. (d) Περὶ τῶν ἱερέων τῶν βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῇ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡρώων τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κωνσταντίας. fol. 217. a.

1. Ἡρώων τῆς μεγάλης ἑκτετακῆς. fol. 217. b.

2. Στοιὰ ἡ πρὸς μεσημβρίαν τῆς αὐτοῦ ναοῦ. fol. 218. a.

XXXIX. Quod patriarcha olim habuerit proprium praepositum.

XL. De eo, quam ob causam in sancta & magna Dominica Paschae loragantur imperator, magistri, proconsules & patricii. De vasis sacris, & nonnullis aliis, in sanctissimae Deiparae templo in Pharo asservatis; nec non de iis, quae in templo S. Stephani Daphne reposita custodiuntur.

XLI. De variis generibus vestimentorum mutatoriorum.

XLII. Brevis recensio imperatorum magnae ac fortunatissimae huius CPoleos, inde à magno religiosissimo & sancto Constantino.

XLIII. De sepulcris imperatorum in templo SS. Apostolorum; & de monumento S. & magni Constantini.

1. Monumentum magni Iustiniani.

2. De porticu ad meridiem in eodem SS. Apostolorum templo.

3. Στοιὰ

(b) A verba; τὰ ἐν τῇ ναῷ, incipit sectio quaedam, huic adiecta capiti. Eius verba, prout in fronte sectionis fol. 216. b. leguntur, haec sunt: Εἰς τὸν ναὸν ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Φάρε τῆς μεγάλης παλαιᾶς.

(c) Decet hoc caput integrum, violenta manu excisum.

(d) Titulum huius capitis & sectiones ipsius ex ipso codice, non ex capitum generatim indice adscriptimus. Illic enim distincte, hic confuse leguntur. Ac melius clara sequi, quam impedita.

3. Σταδ' ἡ πρὸς ἄρκτον ἔ' αὐτῶναυ.
ibid.
4. ΕυΦημία ὑπὸ τῶν στρατοπέδων,
νίκης καὶ θριάμβων ἀγώνων
ἵσταν ὅτι ἡ αὐτὴ εὐΦημία ἔ-
διδαι καὶ τῷ ἔ' στρατοπέδου,
ἥλικα Φιλομμία ἦς ἡ Μαίμας
τῷ ἔ' βασιλείας αὐτοῖς τῷ
χειρῇ. fol. 219. b.
5. Ἡ τῷ τῶν Σάρδων ἀδομή
εὐΦημία τοῖς βασιλεύσιν,
ibid.
- μδ'. Ἡ γυνομία ἐξέπλισις καὶ ἔξοδος,
καὶ τὸ πόνον τ' ῥόγας καὶ ἔ' λαὸν
τῷ ἀποσταλείῳ καὶ τ' Θεολέτῃ
(α) Κρίτης καὶ πατριάρχου Ἡμερίου
καὶ λογοθέτῃ τῷ δρόμου, ἐπὶ
Διόνῳ τῷ φιλοχρίστου δεσπότη.
fol. 220. a.
- μα'. Ἡ καὶ τ' αὐτῆς Θεολέτου Κρίτης
γυνομία ἐκστράτεια καὶ ἐξόπλισις
ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανῶν τῶν
πορφυρογεννητῶν, εἰς ἡδικτήναζ'.
fol. 223. a.
- με'. Οἱ ἐφείλει ὁ βασιλεὺς ὀνόμασι
τιμῶν τοῖς μεγιστάσι καὶ πρώτοις
τῶν ἐθνῶν. fol. 227. b.
- μζ'. Οἱ τῶν ἀπὸ διαφόρων ἐρχομένων
προσέων πρὸς τὸν βασιλεῖα χαι-
ρήσιμοι. ibid.
- μα'. Ταῦτα τῶν εἰς ἐθνικὰς
γυνο-
3. De porticu ad septentrionem
ejusdem templi.
4. Fauſta exercitus acclamatio,
quando victoria & trium-
phus agitur. Notandum
vero, eandem adhiberi ac-
clamationem à militibus,
quando vel erogatio publica
ab Imperatore instituitur, vel
Majuma celebratur.
5. Fauſta Sardorum acclama-
tio, qua imperatores profe-
quuntur.
- XLIV. Armatura, sumtus, nu-
merus stipendiorum & populi
ad expeditionem missi contra
Deo inuisam Cretam, cum pa-
tricio Hemerio, & Logotheta
curſus publici, sub Leone Chri-
ſtum amante Imperatore.
- XLV. Expeditio & apparatus bel-
licus congeſtus ad ſubigendam
eandem Cretam, tempore
Constantini & Romani por-
phyrogenitorum, indiſtione
VII.
- XLVI. Quibus titulis ornare con-
veniat Imperatori Duces & vi-
ros principes gentium.
- XLVII. Quibus formulis diverſa-
rum gentium legati advenien-
tes ſalutem nuntient, & vicis-
ſim recipiant.
- XLVIII. Quibus formulis in lit-
Iiii 2.

(α) Rectius tam in hujus quam ſequentis capituli inſcriptione, legitur Κρήτης, in ti-
tulo ſingulis capitibus præfixa.

γενομένων ἐπιγραφῶν. fol.
229. a.

μδ'. Εἰσὶν γὰρ ἐκτεθέντα διδοῦν πα-
ρὰ τῶν ὀφειλόντων τιμᾶν ἐν τῇ
αἰσώμασι καὶ ὀφφικίαις, καθὼς
ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντος τοῦ Φιλοχρί-
στου δεσπότη. fol. 231. a.

ν'. Εἰσὶν αἱ καὶ τύποι νόμοι τῶν στρα-
τηγῶν καὶ κλεισουραρχῶν, (b)
καθὼς ἐρογυῶντο ἐπὶ Λέοντος τοῦ
Φιλοχρίστου δεσπότη. fol. 232. a.

να'. Ὅσα δὲ ἀφ' αὐφύλαττον, ὅταν
ἐν ὀχήματι βέλεται προσελθεῖν ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἰδεῖν τὰ ὀρρία τῆς
στρατηγείας. fol. 233. a.

νε'. Αὐτοκρατορικὰ τὰ τῶν βασιλικῶν
κληρονομία καὶ ἀξίως, καὶ ἐκά-
στου τῶν αἰσώματων πρόσκλησις
καὶ τιμὴ, σωλαχθεῖσα ἐξ ἀρ-
χαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέον-
τος τοῦ Φιλοχρίστου δεσπότη καὶ
σοφωτάτου ἡμῶν βασιλέως, μηνὶ
Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτίονι γ'. ἔτους α-
πὸ κλήσεως κόσμου 571. ὑπὸ φι-
λοθέου βασιλικῇ πρώτου παθαρ-
ρίου καὶ (c) ἀντικλήνου. fol.
234. a.

terarum, ad exteros
mittendum, inscri-
bi uti soleant imperatore

XLIX. Designatio pecu-
niæ exsolvere tenentur
dignitates & officia
prout sub Leone Ch-
risto imperatore ean-
do obtinuit.

L. Sigillatim exponunt
dia strategorum &
præfectorum, quon-
iam fuere regnante Leone
amante imperatore.

LI. Observanda, ubi li-
bit imperatori curru-
senda horrea in castro
congesta.

LII. Accurate recensio,
ne imperialia ce-
convivia; item, cuius
propria appellatio &
congesta ex antiquis
libris, regnant
Christum amante de-
sapientissimo impera-
stro, mense Septem-
bre III. anni ab orbi
6408. per Philotheum
toris protospatharium,
hoc est, mensis
toris structorem, loca
assignantem.

(b) Hæc adjectivum ex ipsa capitis inscriptione; nam in indice capitis
patent.

(c) Corrigendum ἀντικλήνου, quomodo in ipsa tractatione appella-
tum.

πγ'. Περὶ Διανομῶν τῶν εὐσεβῶν ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς βρυμαλίοις καὶ εὐψίοις καὶ αὐτοκρατορίαις. fol. 258. a.

πδ'. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριάρχων καὶ μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων. fol. 260. b.

πε'. Περὶ τῆς Διανομῆς τῶν κορυβίων τῶν συνθεσιῶν τῶν πατριάρχων καὶ τῶν συνηθειῶν τῶν πραιποσίτων, ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς γάμοις ἱπποδρομίου. fol. 262. b. In fine quædam defunt.

πς'. (*) Βίος Ἀλεξάνδρου ὁ Μακεδόνης, καὶ ἱστορίαν ἔχων Φάκλα Gd'.

πζ'. Τὸ Φυσιολόγιον ἢ τῶν ἐκείνου Θεοῦ Φαυμαστικὴ ἔστι πρὸς τὸ θεὸν ἀναγωγή καὶ τῶν ἐν βίῳ εὐαρεσθῶν. λόγοι ν'.

LIII. De distributione munerum pietatis erga Deum testandæ causæ erogatorum ab imperatore in Brumaliorum solennitate, in diebus annuæ memoriæ coronationis & sumtæ imperatoris majestatis.

LIV. Epiphaniî, episcopi Cypri, expositio, quo ordine Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi atque episcopi loca sua occupent.

LV. De misilium distributione & stipendiorum à patritiis datorum, de præpositorum salariis, quæ accipiunt secundum ordines hippodromii.

LVI. Vita Alexandri Macedonis, continens facta historica XCIV.

LVII. Physiologus de admiranda cujusque animalis constitutione, una cum manu ductione ad Deum, & honestæ mores vitæ. Sermones L.

Codicis ipsius MS. quem edi è re literaria utique esset, atque editionis spem factam ab eruditissimo Majo cum voluptate intellexi, hanc descriptionem Amplissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma est major, quam in Folio vocare solent, in membranis perennius easque firmiores, lauiore atque nitidiores, quam quibus postremis, ante Typographia inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Quamquam de ejus ætate serio definire non auserim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem ipsa Græcia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atque dexteritate conscriptus, ut sphaerata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque oscitantia scatent, vel nulla vel exigua rarissime occurrant. Et licet elegantia scriptura tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed eodem

liii 3

eodem

(*) duo posteriora capita defunt in MS.

eodem calamo eademque die descriptum videatur; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt, atque ideo lectionem initio difficiliorum reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distincta nullo plerumque insertisio sibi cohereant. Quod equidem notum non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accensus adiecit illam nec tollunt nec minuunt, cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucrum nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductum atque Regum Hungaria Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, unum ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensis, benè quondam! Bibliotheca περιηλθα locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tricluson v apparatus bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reli. ii, Ritus Ecclesiasticos, Cerimonias in unum quoque festo die observari solitas prius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent, sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis, Officiorum atque Dignitatum notitiam utrumque, Ecclesiasticam imprimis eorum Temporum Historiam, faciunt, reperiuntur, quæ alibi frustra quaesiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam produsse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo producta, multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt, quæ neque Glossaria à Labbae, Meursio, du Cangeo composita, neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguæ etiam peritiam hæud parum conducit. Stylus caterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbaria sat elegans. Nunquam vero editum, imo vix cognitum hæcenus optimum fuisse Codicem profus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet, neque ab Hanckio, nec alio quod sciam, ulla ejus mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demum, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam, & Glossarium suum adornandum incomparabili profus studio omnia rimatus est. Solum Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus, ejus hinc meminit, dum inter alia Constantini Opera recenset: Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum per Gesnerum, an forte sit idem Liber qui Harmeropulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl. Sarrauium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 186. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froschov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorum, Ordo Regii Palatii. Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimè verbis Imperator in omnium Tractatum Titulis & prolegiis illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Anticis, meum vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regia Bibl. MS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset abens consulissem, te enim Regia Bibliotheca MSS. inter cetera enumerat, qualis autem sis Catalogus de quo Gesnerus, ignoro. MSum fuisse oportet. Similarem enim Regionum MSSorum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Itum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Libreria suppellectilibus uberrima atque vastantissima quondam fuit, Ungaria Regem arma ut supra dixi gentilitia, qui-um ex utroque latere splendens, comprobant. In ultima Urbis Buda expugnatione aliqua Bibliotheca rudera recuperata, quæ Julius à Pflugk † descripsit, ad meum Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem fati in meas tandem manus deveniret, equidem ignoro. Exiguo ære à me rebus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignum etiam qui lucem publicam ideat. Quod an mea unquam opem fiet nescio, exiguum enim in Græcis notitiam veam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, & Scriptori vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litteraria commodo temere mihi rogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero di-o Schmidti Viro Græcarum imo omnium Litterarum peritissimo, Codici impendo. Injux industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atque imidia etiam partis secundi Tractatus versio jam delineata. Rursum ea quidem, & secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nati erimus polietur.

Non dubium est quin egregio proptus munere rem litera-am beaturi, & Historiz Byzantinæ novam atque insignem lucem laturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atque Imperatoris auspi-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promptua-rium libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrumque jus Græcorum spectan-tia opuscula, Officia Palatii & Ecclesiæ ac sedes Patriarchæ CPol. subiectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & ταξις τῶν ὑποφωτιστῶν per De-metrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & ceteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc præfens opus.

† in Epistola ad Seckendorffium quæ extat T. II. Collectionis Maderi Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auspiciis elucubratum opus studio ac labore suo recensitum atque explicatum quamprimum publicaverint.

XXV. ANSELM BANDURI Conspectus. *Opus S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., quorum pauca habemus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notæ atque VIII. Dissertationibus Criticis, Dogmaticis & Historicis.*

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos præsules, nullus ab ævo Chrysostomi fuit tot doctrinæ pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octavo sæculo, omnes Iconoclastarum imperus expulit, scripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hætenusque tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus sit, doctorum opem & consilium expetere cogor; tum ut si quid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expressum, eade re me commonefacere non dedignentur; tum ut si uspiam paucula quæ temporum injuria in manuscriptis nostris exciderunt, quæque suo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum usum commodare ne graventur.

Quanti vero æstimanda sint isthæc Opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recensere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; quæ in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa ad Historiam pertinentia, & à Historicis intacta, narrantur; ac ubique absoluta & varia in rebus cum ecclesiasticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Constantini Copronymi, quem Mamonomam ubique nuncupat, ausus in temerandæ religionis varii, doli, fraudesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, ejusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Cæsariensis dogmata, ut impia & à Christianæ fidei sinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præstantissimos Eusebius ut Arianus & hæreticus (nec fortasse injuria) semper
** habitus est: in his vero quæ Eusebium spectant multa habentur hæc.

* Premissus à me hoc ipso capite pag. 296.

** Vide tamen quæ pro excusando Eusebio supra pag. 22.

hactenus inedita & ignota, quæ ad illorum temporum historiam apprimè conducant. *Epiphanidius* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Quodque, meo quidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora quæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote quæ ab oculato teste, qui rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperiatis; In his *Macarii Magnæti* vix noti scriptoris, qui teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa ἀποασματῖα quam plurima, quibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perquam utilia, à doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perquisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus ἐκ γρηγορίου vel νοθέας accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqualibus, tum subsequæntis ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omnium scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita Photius in Bibliotheca & alii, quorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Et si vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qui antehac ea publicare voluerint. Inter eos *Combesius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At si ve aliis distentus negotiis, si ve morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exque Colbertino 364. * Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, quæ publici juris sunt, quæque ordine digesta in fine sequentis laterculi reperiatis. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qui ad bonum Reipublicæ cum

K k k k

Eccle-

Libri 5ti Pars Altera.

* Addendus Codex Bibl. Coislinianæ de quo celeberrimus Montfauconus p. 147.

σιλέως πατήσαι Ἀγαρηῶν με-
γιστόν. fol. 206. a.

ecclesiastica, Impera-
dibus calcatorio victu
cenorum supremum
pem.

κ'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν θριαμ-
βη τελευτήων ἐπινικίων ἐν τῇ
ἵπποδρομίᾳ. fol. 208. a.

XX. Observanda, quum triu-
ob victoriam instituta
Hippodromo.

κα'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν
τεχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ βασι-
λῇ. fol. 208. b.

XXI. Observanda, si mase-
le imperatoris famil-
aueta.

κε'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ
βαπτισμῷ ἄρρεν παιδὸς βα-
σιλέως. fol. 210. a.

XXII. Observanda, quar-
sculus infans, sacra
aqua.

κγ'. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν, ἐπὶ
κτερεύματι παιδὸς βασιλέως.
fol. 210. b.

XXIII. Quznam observa-
tionis filii imperat

κδ'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίας,
five, ut in fronte capitis legi-
tur, κυβικυλλαρίας. fol. 211. a.

XXIV. Observanda in pro-
ne Cubiculariz.

κε'. Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυλλαρίας.
fol. 211. b.

XXV. Observanda in pro-
Cubicularii.

κς'. Περὶ τῶν κτ' ἀφ' ἑκαστοῦ καιρὸς
συμβάντων γενέσθαι, ὡς τὸ πα-
λαιᾶς συνθηκῆς τῆς τελευτήων
ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. fol.
212. b.

XXVI. De his quæ diversis
ribus, ex antiqua co-
dine, fieri consueve-
magna ecclesia.

κζ'. Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τῷ ἰδίῳ
πατρὸς ἀπὸ τῆς τῷ Καίσαρι
ἀξίας ἀνήχθη εἰς τὸ ἄλμα τῆς
βασιλείας, ὡς πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ γέγονε Καίσαρ. fol.
212. b.

XXVII. Quomodo Hera-
proprio patre ex Czari-
gnitate euectus fuerit
peratoriam, & quomodo
ter ejus David cæsar
tutus.

κη'. Περὶ προκίσεως τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ. fol. 213. a.

XXVIII. De processu in
ecclesiam (ab eodem
indicata occasione) instit

κθ'. Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομίας ἐ-
δέξατο Ἡράκλειος τὴν τῆς

XXIX. Quomodo die hippo-
salutaturum se ad

λὴτῃ, παρόντι καὶ τῷ πα-
ρ. fol. 213. a.

κηδείας Πατριάρχῃ. fol.

δὲ προσφέρειν τὸν βασι-
τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀνα-
τα. ibid.

αὐτῆς αἰτήσεως δέξιναι τὸν δὺο
ἐορτῇ παρρησίας. fol.

ἐπὶ προαγωγῇς ἀξιοματῶν
ἐρα (*) αἰτησίῳ αὐτοκρα-
τορὶ καὶ συνέλευσι, καὶ γενεθλίου
φαινώματι. ibid.

mi obp... x... 117

ἐπὶ προαγωγῇς ἀξιοματῶν
ἐρα (a) αἰτησίῳ γυναικῆς
τέρων τῶν αὐτῶν. ibid.

ἰ. Σαξίμῃ. fol. 214. b.

ἐπὶ προαγωγῇς ἀπὸ ἐπαρχῶν
ἐρα ἰπποδρομίῳ προβληθέν-
τι τῷ Σαξίμῳ πρὸ τῆς αὐτῆς
δρομῆς. ibid.

ἐπὶ τῶν ἀποστατήσάντων καὶ
ἐν δουλωθείων, πῶς εἰδέχ-
αντο τῷ βασιλεῖ. ibid.

ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Θεοφυλάκ-
του ἀγιοτάτου πατριάρχῃ. fol.

a.

Libri 5ti Pars Altera.

Ἐπὶ τῇ ἐκδομῇ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ

Ἐπὶ τῇ ἐκδομῇ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ

Heraclius senatum, presente
etiam patriarcha.

XXX. De justis funebribus, quæ pa-
triarchis persolvuntur.

XXXI. Quomodo Imperator in
magna ecclesia offerre debeat
donaria.

XXXII. Quomodo dux factiones
in festo die petierint, ut exceptio
perageretur.

XXXIII. De promotione ad varias
dignitates in anniversaria me-
moriam eius diei, quo vel ad im-
peratoriam summam dignita-
tem pervenit & coronatus est,
vel quo in lucem editus, vel quo
matrimonium inivit imperator.

XXXIV. De promotione ad diver-
sos honores, apud natiuitatis
die, vel similibus, in orbem re-
dentibus.

XXXV. De Sacris.

XXXVI. Quod die, quo taurus
equestris agebatur, in curiam
introducenda fuerint, qui im-
pecti designaverat; iuxtaquam
hippodromi in theatro.

XXXVII. Quomodo deficientes ab
obsequio, sed iterum sese sub-
mittentes, exceperit imperator.

XXXVIII. De ordinatione Theo-
phylicæ, patriarchæ patriar-
chæ.

lib. 5. tit. 1.

lib. 5. tit. 1.

pridem esse damnatas : easdem nunc in perniciem Ecclesie reviviscere.

- V. Iconomachorum vitia : eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.
- VI. Continuatio investivæ in Iconomachos : eorum plerosque Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam : mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.
- VII. Ut Iconomachi lingua & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.
- VIII. Iconomachi cum Judæis collati. Christum per illos secundo ac tertio passum esse ; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.
- IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenzo, cum filiis Cori, ac denique cum senioribus Babylonis, qui Susannam calumniati sunt : adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Quam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari ? Investiva in corruptissimos sacerdotum mores.
- X. Duplex Iconomachorum blasphemia : prima, Idololatrias esse eos qui imagines colunt : altera, corpus Christi incircumscriptum esse : primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.
- XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.
- XII. De Eusebio Cæsariensi, deque Ariana hæresi.
- XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.
- XIV. Investiva in eos à quibus schisma denuo excitatum.
- XV. De persecutione ab iisdem suscitata.
- XVI. De his qui metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplecti sunt. Iconomachorum mores. Christi, Apostolorum, & Prophetarum dicta, adversus eos prolata.
- XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana.
- XVIII. Expeditio fidei Orthodoxæ.
De DEO uno ac trino.
- XIX. De Christo.

- XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fufius.
- XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypoftatica.
- XXII. Duas esse in CHristo voluntates, & operationes duas diverfas.
- XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idolatriæ crimine.
- XXIV. Quinam fint Idololatræ. Iconomachos DEI hostes esse. Dicta Prophetarum contra DEI hostes prolata.
- XXV. Episcoporum ac Sacerdotum impietas per profopopœiam amplificata. De fecunda Nicæna Synodo.
- XXVI. Argumentum contra Iconomachos petittum ex iis verbis quæ in Liturgia recitabantur, ἀποστατήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, &c. Id est, cum nos ab errore idololorum revocasset, &c.
- XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Nisi nos Constantinus* (Copro- nymus scilicet) *ab Idololorum infano cultu liberasset, CHristus nullo modo salutem nobis afferre potuisset.* Iconomachos in ipsa sacrorum mysteriorum celebratione pugnancia & dicere & facere. De religionis Christianæ progressu ab ipsa usque origine.
- XXVIII. Si CHristus Ecclesiam suam ab Idololorum cultu liberare non valuit, quæ sequantur inde absurda?
- XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes se Idololatræ fuisse.
- XXX. Duo esse Idololatrarum genera: item diversum esse Idololorum & imaginum cultum.
- XXXI. Multos coli ab Idololatræ deos; habitu ac figurâ varios; unum à Christianis: Sacrificiorum diversitas.
- XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes serviisse se Idolis.
- XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in ipsam CHristi imaginem; altera in Christianos: Judæis ac Græcis pejores esse Iconomachos.
- PARS Altera hujus Apologetici, in qua probatur ex sacris Scripturis omnes gentes ab Idololorum cultu virtute CHristi liberatas esse, & Ecclesiam universam errare non posse.*
- XXXIV. An ea quæ Iconomachi docent congruant cum sacris Scripturis, dictisque Prophetis? Sequuntur Prophetarum dicta, ordine Chronologico.

- XXXV. Davidis verba , & ad ea observationes sancti CP, Patriarchæ.
- XXXVI. Verba Michæ , Osee , & Habacuc , cum explicatione & observationibus.
- XXXVII. Verba Sophoniz & Zachariz cum explicatione , & observationibus.
- XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse : quæ fuerit Martyrum, quæ Ascetarum & Anachoretarum fides
- XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse , ex quo Christus in mundum venit.
- XL. Coli ab Orthodoxis Christum : coli item ejus imaginem : scilicet Corpus Christi pingi potuisse , circumscriptumque & passibile fuisse.
- XLI. Verba Malachiz & Isaiz , cum explicationibus , & observationibus.
- XLII. Observationes ad verba Isaiz.
- XLIII. Isaiz verba, cum explicatione & observationibus.
- XLIV. Alia Isaiz verba, cum observationibus & explicatione.
- XLV. Verborum Isaiz explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba Apostolorum Pauli , Joannis , & Petri dicta cum Prophetis congruentia.
- XLVI. Isaiz verba cum explicatione & observationibus.
- XLVII. Isaiz & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata Christo Ecclesia, & ejus cum Christo unione.
- XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica , Isaiz scilicet.
- XLIX. Falsum est quod Iconomachi dicebant, aversum esse, ac alienatum à DEo populum ejus. *Refusatio per dilemma.*
- L. Id agere Iconomachos , ut Christum sua & dignitate & virtute spoliarent. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
- LI. Eosdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiz verba cum explicatione & observationibus.
- LII. Alia Jeremiz verba cum explicatione & observationibus.
- LIII. Quam dulcia sint DEI eloquia ac promissa.
- LIV. Ezechielis verba.
- LV. Explicatio Prophetiz præcedentis , & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.

- VI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.
 VII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.
Imperi sequentes à Cl. Boruinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.
 VIII. De Daniele Propheta: ejus verba, cum explicatione & observationibus.
 IX. Epilogus, seu conclusio Prophetarum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.
 X. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint; ac deformata: item sacra vestimenta ac vasa.
 XI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos pepercisse: quid distent picturæ à scripturis, sive historiarum pictæ ab iis quæ scriptæ sunt. De præstantia & utilitate picturæ.
 XII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.
 XIII. Eos & Christo & Sanctis bellum indixisse. *Protopopæia.* Judæis pejores esse Iconomachos.
 XIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, ut panthera hominis effigiem. Qverimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

- XV. Quas rationes habuisse se dicant Iconomachi destrüendarum imaginum: Ex rationes refelluntur.
 XVI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ Christo auctore Legi succedit.
 XVII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idololatriam & Gratiâ.
 XVIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præstent. De Sacerdotio Christi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo accærimoniis.
 XIX. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.
 XX. De Cherubinis aureis ipsius Dei jussu fabricatis, & arcæ impositis: veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.
 XXI. Pretiosa esse ac veneranda ea quæ ad Deum peculiari aliquâ rati-

eodem calamo eademque die descriptum videatur; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt, atque ideo lectionem initio difficiliorum reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distinctæ nullo plerumque insertio sibi cobareant. Quod equidem notum non contemnendam antiquitatis CL Salmasius * asserit. Accentus adjecti illas nec tollunt nec minuunt, cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiantur. Externa Libri facies, involucri nimirum ex corio bubulo Turcico constans auroque obductam atque Regum Hungaria Insignia, quæ in utraque parte apparent, satè demonstrant, non ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensis, benèquendam! Bibliotheca περιήλθα locum obtinuisse. De quo infra pluribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatus bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos, Cerimonias in quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent, sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis, Officiorum atque Dignitatum notitiam utriusque, Ecclesiasticæ imprimis horum Temporum Historiam, faciunt, reperiantur, quæ alibi frustra quæsieris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam produsse. Non enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci, multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt, quæ neque Glossaria à Labbeo, Meursio, du Cange composita, neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguæ etiam peritiâ hanc parum conducit, si lus cæterum satè comptus atque pro istius sæculi Barbaria sat elegans. Nunquam vero editum, imo vix cognitum hæcenus optimum fuisse Codicem profus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis post juris facta apparet, neque ab Hæckio, nec alio quod sciam, ulla est mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane dubito, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam, & Glossarium suum adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solutus Gesnerus, in Historia Litteraria peritissimus, ejus hæc meminit, tum inter alia Constantini Opera recenset: Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Cerimoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum præter Gesnerum, an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Cerimon.

* Epistol. ad Cl. Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 136. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisus potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Schov. 1583. fol. p. 173.

go Bibliothecæ Regis Gallorum, Ordo Regii Palatii. Nullum vero ibi dubium est, aut falsò Constantino Armenopulo inscribi aut plane diversum esse vera. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatum Titulis & analogis illos sibi ipsi vindices, & quem Constantino Armenopulo tribuit Codex, Anticis, meum vero de Ecclesiasticis potissimum agas. Du Cangium qui omnia græcæ Bibl. MS. sedulo excusavit, Armenopulum non vidit, alias neglexisset minime, esse illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset bene consulissem, ut enim Regia Bibliotheca MSS. inter cetera enumerat, alius autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignorat. M. Sturm fuisse oportet. Similarem enim Regiorum MSS. Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Vero ipsum esse Codicem qui Budensis Libreria suppellectilibus uberrima atque elegantissima quondam fuit, Ungaria Regum arma ut supra dixi gemellis, quæ ex utroque latere splendens, comprobant. In ultima Urbis Buda expugnatio aliqua Bibliotheca rudera recuperata, quæ Julius à Pflugk † descripsit, meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem fati in mea tandem manus deveniret, equidem ignoro. Exiguo ære à mere rebus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignum etiam qui lucem publicam leat. Quod an mea unquam opera fiet nescio, exiguum enim in Græcis notitiam am ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, Scriptorum vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litteraria commodo temere mihi egere velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dis. Schmidt Viro Græcarum imò omnium Litterarum peritissimo, Codici impendens industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atque novæ etiam partis secundi Tractatus versio jam delineata. Rursum ea quidem, secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nacti erimus ducetur.

Non dubium est quin egregio prorsus munere rem litterarum beaturi, & Historiæ Byzantinæ novam atque insignem lucem uturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atque Imperatoriis auspici-

In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Armenopoli promtuarium libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrumque jus Græcorum spectantia opuscula, *Officia Palatii & Ecclesiæ* ac sedes Patriarchæ CPol. subiectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & ταξι τῶν ὑποθησίων per Demetrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & ceteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

in Epistola ad Seckendorffium quæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

L. Duplex in CHristo cognitio : ut DEus, nō ita omnis etiam
quam homo natus esset : ut homo, quādam ignoravit. Tē-
nia ex Evangelio. Cetera quoque in CHristo duplicia sunt
pter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus in
persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamonz verba ; *Constituimus autem & de aliis capitibus
rogare vos, &c.*

Investiva in Mamonom. Eum & Ecclesiz doctoribus & iis
pibus, qui ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiam
facere.

II. Ad illa Mamonz verba : *Unus ille ex duobus in unam personam
est, &c.* Eo ipso quod unam ex naturis non circumscri-
psit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fecit.

III. Ad illa Mamonz verba ; *Per Divinitatem suam cum præfatione
Mamonamita stupidum esse, ut non intelligat imaginem
fidei monumentum esse incarnationis.* * Refutatio eorum
Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistie.
De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonz verba ; *Quoniam si de uno hoc simulacro per-
vobis restet nos dicere, &c.* Quænam ea sint, quæ de sacra-
ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur,
eum beatam Virginem vocari *Θεοτόκον*, id est, DEI
ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonz impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per
eosdem pingi ac effigiari fas piūque esse.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu
mento altaris. Partem autem interpretatus est Johannes Baptista Ruffus,
Combesio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubinīs, editum à Combesio, & assensum
ni Nicaphori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178.

- II. b) De Cherubinis, quos DEUS ipse iussit effigiari.
De Angelorum apparitionibus, aliisque ejusmodi visionibus;
Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriar-
chis ac Prophetis visi sunt.
De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum Christi apparuerunt,
eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debi-
to. Per eos preces nostras DEO offerri.
Ignorare Iconomachos quid sit pictura, quid circumscriptio, quid
γραφή, quid περιγραφή: hæc autem non confundenda.
I. c) Quid sit γραφή seu pictura, quid περιγραφή, seu circum-
scriptio.
II. Christum tribus modis circumscriptum: Non eadem esse γραφή
& περιγραφή.
III. Enumeratio variarum rerum quæ etiam circumscriptæ sunt, pin-
gi tamen non possunt,
I. Qui virtutes pingunt; ii non pingunt propriè, sed fingunt.
Iconomachorum stupor, idem esse statuentium γραφήν ac περι-
γραφήν, Alii sentire ipsum illum, cujus autoritate utun-
tur, & quem verum esse Asterium contendunt.
2. Veri Asterii Testimonium. Nupiam sancti Patres pro γραφήν
dixere περιγραφήν, nec περιγραφήν, aut περιγραφίαν, aut ζωογραφί-
αν, pro γραφήν seu γραφίαν, seu ζωγραφίαν.
III. Christus corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit: item
cum ascendit in cælos: cum cujusmodi corpore rursum ventu-
rus est judicatum vivos & mortuos.
III. Christus cum viveret, non aderat corpore in duobus simul
locis: neque etiam nunc cum in cælo sit, cum nobis corporali-
ter adesse. Si fuit ενωµωσµενος, id est, incarnatus, fuit etiam
in loco, & circumscriptus.
I. Qui Christum negant circumscriptum fuisse, in doctrinam er-
rore implicantur. Docetarum opinio de Christo crucifixo,
Christus cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id
que non quatenus DEUS, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit,
fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

-) *Locus differens ab eo quem Canisius edidit.* T. 2. edit. novæ Balaſagianæ parte 2. p. 15.
) *Totum hoc casus ut Latini edidit Canisius.* Antiq. lat. tom. 4. pag. 277. edit. primæ, in
nova autem existat T. 2. part. 2. p. 13.

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & ile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec ducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiae, illud corpus esse, non imaginem.

Praefatio Interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quàm reliqui, a enim continet in superioribus jam exposita.

Prooemium. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum lendas esse imagines.

I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelios, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent nomen tantum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Usus pingendi ipsi Evangelii prædicationi corvum esse; nam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibusque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermo lucem vimque addunt picturæ. De veteribus libris adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ valent ac historici sermones, major oculorum quam verborum. Evangelica historia imaginibus expressa nihil minus quam ipsum Evangelium.

VI. * De statua zrea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu curata. Quid de ea re dicat Asterius, in illius mulieris Iconomachos non Christianis, sed Judæis annumerandos.

VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scriptis, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelii.

* Editum à Combesse in *Act. nobis Bibliotheca P. P. Græc. Tit. 1. p. 118.*

Multa in Ecclesiis variantur, quod usu traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

- I. De lege & consuetudine. Traditio venerabilis est. De traditione scripta, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Epiphaniio scripto. *ἡ τῶν ὑπογράφων* ex Basilio magno, ex *ἡ τῶν ὑπογράφων*.

Contra eos qui dicunt: *Quamvis*

Christi adorare?

* De varia adoratione.

De Caesaris imagine.

I. De eo quod Imperatorum ipsi im-

II. Ipsi Judæis dementiores esse in-

qui impe-

III. Eisdem Persis amentiores esse, &

contumaciorea.

IV. Exemplum de adorantibus & con-

imaginem Christi.

V. Historia de sancta Maria Aegyptiaca.

VI. Historia de imagine Poteminae.

VII. Verba sancti Basilii.

VIII. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasim minime dissimilem.

IX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.

X. Quid sit imago, & secundum quid *ἡ* dicta sit? Divisio.

XI. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.

XII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XIII. Verba sancti Cyrilli.

XIV. Verba sancti Dionysii.

XV. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XVI. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.

XVII. De Græcorum detestandis superstitionibus.

XVIII. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, compositè ac materialiter effingi posse.

M m m m

XXX. Sm.

Libri 5ti Pars Altera.

- XLIX.** Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?
- L.** Et olim in corporibus; & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.
- LI.** Discernantur in imaginibus sanctorum Martyrum.
- LII.** Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.
- LIII.** Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda sanctorum templa everunt.
- LIV.** Tempia & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiamque habere.
- LV.** Qui hac faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.
- LVI.** Renuntiassse propter Christianam fidem, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.
- LVII.** Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.
- LVIII.** Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*
- LIX.** Nostri Sacerdotes celestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimant.
- LX.** Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.
- LXI.** Christi ac Sanctorum insignia propter ab Iconomachis contempta esse.
- LXII.** Quinam sint & cujus disciplinæ impii Iconomachi?
- LXIII.** Quinam sint quorum Deus venter est.
- LXIV.** De illis, qui beatum prædicant impium Marcionem Constantinum.
- LXV.** De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.
- LXVI.** Cæli astra, non ferentia injuriam Christo, sed innotant ei, sicut passionis tempore.
- LXVII.** De fame, de rebellionibus contra Marcionem, de gentium incursionibus ac prædationibus.
- LXVIII.** Piz Imperatricis Irenæ opera compressam esse Hæresim.
- LXIX.** Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Marcionum superstitionem.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qui imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis *cinax*, quæ imaginem significat. Imaginem Christi aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & aliud esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonz; *Ab univo Divino Verbo separat*, &c. Qui Christum effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive re ipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonz verba; *Quod si non separatur, simul utique circumscribetur*. Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Christolytis. Si Pictorum ars Divinitatem Christi a carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Quibus verbis Pictor Iconomachum alloquuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqua tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonz verba; *Impossibile enim est imaginem esse, quæ non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamons Christum personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duz sunt in Christo formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonz verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui a duabus naturis in una persona constat*, &c. Si duz sunt in Christone naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamons, ut Apolinarius, videtur unam in Christo naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonz verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus Christus ex duabus naturis personæ una est, aut*, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circum-

scri-

scribitur ; sed ne quidem cum in carne esset , circumscribebatur. Testimonia ex sacris Scripturis. In DEO substantia nihil differt ab operatione.

LII. Si CHristus compositus ; necesse est etiam ut sit circumscriptus Verbum Divinum, carne circumscripta non circumscribitur : probatur per exempla sigilli aurei , & rotarum ignearum ; quæ cum Cherubinis pinguntur.

LIII. Ad illa Mamonz verba ; *Dicit autem is , qui fecit illam imaginem, eam CHristi imaginem esse, &c. Qui imaginem facit, eamque CHristi esse dicit , is CHristi nomine diversa significari scit , ac cum duo sint significata, altero dumtaxat utitur.*

LIV. Cum ait Paulus , *nos autem predicamus CHristum crucifixum* , non dicit , neque opinatur crucifixum esse ipsum Verbum. Alia testimonia , ex quibus patet nomen CHristi de una sæpe natura accipi.

LV. Ad illa Mamonz verba ; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam significans & humanam , &c. Quæ dicuntur de CHristo, ea non necesse est de utraque natura accipi. In Evangelio CHristus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.*

LVI. Non esse meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen seu permutationem ; ut cum dicitur , *Si videritis filium hominis ascendentem illuc, ubi erat prius.*

LVII. Per ἀντιθέσεως & ὁμολογήσεως modum , fieri ut utraque in CHristo natura proprietates suas alteri communicet , ac ut Verbum adoptet ea quæ sunt carnis propria.

Testimonia sanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphiloerii, Gregorii Nysseni.

De CHristi imaginibus.

LVIII. Si de CHristi Incarnatione recte sentirent Iconomachi , non confunderent in CHristo naturas , naturarumque proprietates & operationes.

LIX. De Divinis operationibus ; non differe eas ab essentia. De operatione CHristi , scilicet humana ; eam esse finitam & circumscriptam. De duplici CHristi facultate , Divina & humana : duplicem item esse ejus voluntatem , nec tamen humanam Divinæ contrariam esse.

L. Duplex in CHristo cognitio : ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset : ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera quoque in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamonz verba ; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos*, &c.

Investiva in Mamonam. Eum & Ecclesie doctoribus & iis Principibus, qui ante illum justè ac piè imperarunt, sapientiores facere.

II. Ad illa Mamonz verba : *Unus ille ex duobus in unam personam rediit*, &c. Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonz verba ; *Per Divinitatem suam cum præsens fuisset*, &c. Mamona ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monumentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamona docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistie. De Apologia qua utitur pro se Mamona.

IV. Ad illa Mamonz verba ; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserim vobis rectè nos dicere*, &c. Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonz impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

III.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris. Partem autem interpretatus est Johannes Baptista Roussel. Editum Combessio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolit. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubinibus, editum à Combessio, & assertum disputativè Nicophori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178.

VIII. b) De Cherubinīs , quos DEus ipse iussit effigiari.

IX. De Angelorum apparitionibus , aliisque ejusmodi visionibus ; Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes , non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.

X. De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum Christi apparuerunt ; eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.

XI. Ignorare Iconomachos quid sit pictura , quid circumscriptio , quid $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$; quid $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$: hæc autem non confundenda.

XII. c) Quid sit $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$ seu pictura , quid $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, seu circumscriptio.

XIII. Christum tribus modis circumscribi : non eadem esse $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$ & $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$.

XIV. Enumeratio variarum rerum quæ etiam circumscriptæ sunt , pingi tamen non possunt.

XV. Qui virtutes pingunt , ii non pingunt propriè , sed fingunt. Iconomachorum stupor , idem esse statuentium $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$ ac $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, Alter sentire ipsum illum , cujus autoritate utuntur , & quem verum esse Asterium contendunt.

XVI. Veri Asterii Testimonium. Nusquam sancti Patres pro $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$ dixere $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, nec $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, aut $\omega\epsilon\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, aut $\zeta\omega\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, pro $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$ seu $\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$, seu $\zeta\omega\gamma\gamma\epsilon\alpha\tau\eta$.

XVII. Christus corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit : item cum ascendit in cælos : cum cujusmodi corpore rursus venturus est iudicatum vivos & mortuos.

XVIII. Christus cum viveret , non aderat corpore in duobus simul locis : neque etiam nunc cum in cælo sit , eum nobis corporaliter adesse. Si fuit $\epsilon\iota\sigma\omega\mu\alpha\tau\eta$, id est , incarnatus , fuit etiam in loco , & circumscriptus.

XIX. Qui Christum negant circumscriptum fuisse , ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de Christo crucifixo. Christus cum effigiatur , non circumscribitur , sed pingitur , id quæ non quatenus DEus , sed quatenus homo. Si incarnatus fuit , fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus diversus ac eo quem Canisius edidit. T. 2. edit. novæ Balsagianæ parte 2. p. 15.*

c) *T. cum hoc etæ u' Latine edidit Canisius Antiq. Ital. tom. 4. pag. 277. edit. primæ. In nova autem existat T. 2. part. 2. p. 13.*

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus Christi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Prefatio Interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quod reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposita.

PROCEMIUM. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum sit colendas esse imagines.

- I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti imagines venerantur. In iis quæ ad Deum pertinent non argumentandum, sed credendum.
- II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.
- III. Usus pingendi ipsi Evangelii prædicationi corvum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium.
- IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatz.
- V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones, major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.
- VI. * De statua ærea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de ea re dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.
- VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelistæ.

Mul-

* Editum à Combessio in *Auct. nove Bibliothecæ P. P. Græc. Tom. primo, pag. 278.*

Multa in Ecclesiis observantur, quz usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.

VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphani scripto *ὅτι τῶν προφαραίων ὑπὲρ τῶν κακομεταίων.*

Idem valere legem & consuetudinem.

IX. Contra eos qui dicunt: *Quanam lex iubet imaginem Christi adorare?*

X. * De varia adoratione.

XI. De Cesaris imagine.

XII. De eo quod Imperatorum ipsz imagines venerabiles sint.

XIII. Ipsi Judzis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium Christi excusserint.

XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciora.

XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem Christi.

XVI. Historia de sancta Maria Egyptia.

XVII. Historia de imagine Polemonis.

XVIII. Verba sancti Basilii.

XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasim minime dissimilem.

XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.

XXI. Quid sit imago, & secundum quid *εἰκὼν* dicta sit? Divisio.

XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formz, cognominem esse prototypo.

XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.

XXIV. Verba sancti Cyrilli.

XXV. Verba sancti Dionysii.

XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.

XXVII. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.

XXVIII. De Grzcorum detestandis superstitionibus.

XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, compositae ac materialiter effingi posse.

M m m m

XXX. San.

Libri 5ti Pars Altera.

* Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. I. p. 2. pag. 729.

- XXX. Sancti Patres & sacre Synodi, imaginibus ornari templum dictum factisque curaverunt.
- XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat naturam nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.
- XXXII. Seipso fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per baptismum contigit eos adoptari.
- XXXIII. Tollentes Christi passionem, crucem ipsam simul tollunt.
- XXXIV. Quomodo sanctificantis Christi figuram impii respiciunt sanctificantem autem crucis figuram colunt.
- XXXV. * Syllogismi decem; quanto pretiosior Christus propriam crucem, tanto imaginem Christi pretiosiores esse imagine ipsam Crucis.
- XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringi quoque ex eis & argento effusa phylacteria.
- XXXVII. Contra eos qui vetant sacris vestibus intexti imagines.
- XXXVIII. Contra eos qui dicunt, Christum post resurrectionem circumscriptum.
- XXXIX. Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat mutatum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?
- XL. Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.
- XLI. Contra eos qui dicunt, Quanam lege jubetur similitudinem Dei fieri?
- XLII. De Abgaro & imagine Christi non manufacta.
- XLIII. De Persarum Rege, qui misso pictore, Christi in Urbe Bethlehemi nati & sancte Virginis Matris imaginem videre voluit.
- XLIV. A Manichæis & ab Arianis imagines aboleri.
- XLV. De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intexti imaginibus Christi ac sanctorum zquivarant.
- XLVI. De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.
- XLVII. Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem Christi retinere, per derivationem, id est, à Christo tamquam à fonte, derivatam.
- XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris,

XLIX. Quid

XLIX. Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?

L. Et olim in corporibus; & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.

LI. De certaminibus sanctorum Martyrum.

LII. Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.

LIII. Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.

LIV. Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiamque habere.

LV. Qui hoc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.

LVI. Renuntiasse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.

LVII. Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.

LVIII. Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*

LIX. Nostri Sacerdotes cælestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.

LX. Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.

LXI. Christi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.

LXII. Quinam sint & cujus disciplinæ impii Iconomachi?

LXIII. Quinam sint quorum Deus venter est

LXIV. De illis, qui beatum prædicant impium Mammonam Constantinum.

LXV. De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.

LXVI. Cæli astra, non ferentia injuriam Christo factam, decidisse è cælo, sicut passionis tempore.

LXVII. De fame, de rebellionibus contra Mammonam, de gentium incurfionibus ac prædationibus.

LXVIII. Piz Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.

LXIX. Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

M m m m 2 LXX. De

LXX. * De illis, qui dicunt longævum ideo fuisse Mamonom, quod in Deum contumeliosus fuisset.

LXXI. Mamonom, cum moreretur, gehennæ designatæ limina agnovisse.

LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.

LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævus ac fortunatus vixisse.

LXXIV. De Regibus Israel ac Juda.

LXXV. De crudelitate Mamonz.

LXXVI. Quomodo passionem Christi & sanctorum certamina civilabatur.

LXXVII. Quomodo venerandum & Apostolicum habitum emet cogeat Monachos, eosque ἀμνημονεύτους vocabat.

LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare gestis, ac moderatione.

LXXIX. Narratio de Imperatore Theodosio Magno, & de Monacho, qui baculo & sudario cervice sua detracto miraculum patravit.

LXXX. Monachos à Mamona mulieribus copulatos esse.

LXXXI. De piis Imperatoribus, quorum vita & prospera fuit, & longa.

LXXXII. Ab ipsa usque Christi ætate Ecclesiam instituta ac dogmata sua illæsa retinuisse, usque ad tempora Mamonz apostatæ.

LXXXIII. Non esse Imperatorium sed Judaicum scelus hæresim Iconomachorum.

LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Constantino irreligiosis Principibus adhæsisse.

Appendix ad libros superiores, seu LXXV. testimonia Sanctorum Patrum circa Quaestionem, utrum Christus circumscissus fuerit, necne. Præfixum est Proæmium, Testimonia videlicet.

Χρήσεις αἱ περιγραφῆς κατὰ τὸ αἰθερώπινον κηρύσσειται
τὸν Χριστόν.

Τοι εἰ ἀγίοις πατέρος ἡμῶν Κυρίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας, ὡς τὸ
κατὰ Δικητῶν πρὸς Εὐμερίαν διάλογον.

Τὸ εἰ ἀγίοις Ἀθανασίῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν τὰ τὸ Σαμου-
τέως φρονούντων, περὶ πίστεως, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Τὸ εἰ ἀγίοις πατέρος ἡμῶν Γρηγορίῳ ὁ Θεολόγῳ, ἐκ τῶ πρὸς Κληδόκον πρώτῃ
ἐπιστολῇ.

Τὴ αὐτὴ ἐκ τῆ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάχος λόγου.
 Σχολίων τῶ ἐν ἀγίοις Μαξίμου εἰς τὸ προκαίμενον ῥητόν.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆ πρὸς Ἰωάννη τὸν Κυβικυλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.
 Τὴ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου Νύκας, ἐκ τῆ κατήχητικῆς.
 Τὴ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆ πρὸς Σάλυστον ἐπιστολῆς.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆ αὐτῆς ἐπιστολῆς.
 Τῶ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Θεοδοῦ ἐπισκόπου Μόδων τῆς Ἀσσίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆ ὑπαπαντῆς.
 Τὴ αὐτοῦ Ἰππολύτου τῆ ἐπισκόπου Πόρτης καὶ μαζιχῆς, ἐκ τῆς ἐξ ἡμεῶν καὶ Ἠλικίου τῶν αἰρετικῶν λόγου.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆ αὐτῆς λόγου.
 Τὴ μακαρίου Διονυσίου, ἐκ τῆς κατὰ Περσέην καὶ Εὐτυχῆς λόγου.
 Θεοδοῦ ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ἐκ τῆ εἰς τὴν Θεόκλητον, καὶ τοῦ Σαραπῶνα λόγου.
 Τὴ αὐτοῦ Σωφρονίου ἐπισκόπου Κροστύρων, ἐκ τῆ πρὸς Οὐάριον τὸν Εὐμῆος μαρτυρικῆς ἐπιστολῆς.
 Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀβισσυνίας, ἐκ τῶν ὅρων.
 Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀβισσυνίας, ἐκ τῆ περὶ τηλογραφίας λόγου, ἔστι περὶ τῆ νομοθετικῆς Μωσίου τὸν λόγον ποιῆται.
 Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς λόγου, τῆ καὶ Ἰνδαλξίου.
 Ἐκ τῶν Παλυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαρμίας εἰς τοὺς προφῆτας Δανιὴλ ὑπομνημάτων, ἵσμεν ὁμοίως.

Χρήσις αἱ γέλειαν ἀνθρώπων ὥστε καὶ τέλειαν θάλασσαν καὶ τὸν Χρῆστον.

ΕΚ τῆς ἐξ τῆ ἐν Καλκηδόνι συνόδου.
 Τὴ ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῆς κατὰ Ἀπελλανόριον λόγου.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆς αὐτῆς λόγου.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τῆ Χρῆστου λόγου.
 Τὴ αὐτοῦ Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τὸς Σωζομένους ἐπιστολῆς.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆς περὶ ἡσυχίας λόγου.
 Τὴ Θεολόγου, ἐκ τῆς εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
 Τὴ αὐτὴ, ἐκ τῆς περὶ τῆς λόγου β.
 Τὴ αὐτοῦ Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ θείων ὑπομνημάτων.

Τὸ ἀγίον Ιωάννην ἔχρυτοςόμην, ἐκ τῆς πρὸς Καισαρίαν μοναχὸν ἐπιστολῆς,
τῇ β'. αὐτῆς ἐξορίαν.

Τὸ ἀγίον ἱερομάρτυρα Ἰγνατίον, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τὸ ἀγίον Ἐπιφανίον ἐπισκόπον Κύπρου, ἐκ τῆς Ἀγκυρωτῆς.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς βίβλου ἔκτ' Οὐγγένους λόγου.

Τὸ ἀγίου Ιωλίου ἐπισκόπου Ρώμης.

Τὸ ἐν ἀγίοις Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ, ὅτι αὐτὸς ἦν
ἐν τῇ ἡμῶν.

Τὸ ἐν ἀγίοις Ἀμβροσίῳ ἐπισκόπου Μεδιολάων, εἰς τὸν πρὸς Γρακιανὸν
βασίλειαν.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς πρὸς Ἀντιόχον ἐπισκόπον λόγου.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς πίστεως πρὸς τὴν θείαν οἰκονομίαν.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σάλαμον ἐπιστολῆς.

Τὸ ἀγίου Ἰσίδωρου φιλοσόφου καὶ μαρτυροῦ, ἐκ τῆς ἐκτ' Ἀφραλαίου ἔκτ'
τῆς ἀγίας τριάδος συντάγματος.

Τὸ ἀγίον Κυριακὸν ἐπισκόπου Παύλου καὶ ὁμολογητῆν, ἐκ τῆς πρὸς τὸν Θεοφάνη
λόγου, εἰς τὴν καὶ ἑκτὴ τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τὸ ἀγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας καὶ Παλαμῆος καὶ ὁμολογητοῦ.
ἑκτὴ τῶν ἐκτ' ἐκ τῆς ἐρμηνείας καὶ συμβόλου.

Τὸ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάκλησιν.

Λιοντίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τῆς πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ἡρακλείδην καὶ Συνοδικῶν.

Τὸ ὅσιον Εφραίμ ἔκτ' Συρου, ἐκ τῆς εἰς τὸν μαργαρίτην.

Τὸ ὅσιον Ἰσιδώρου ἔκτ' Πηλυσίου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.

Τὸ ἀγίον Κυρίλλον, ἐκ τῆς Ἀπολογικοῦ συντάγματος, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρώτου τόμου τῶν πρὸς τὴν ἀγίαν τριάδα.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σύκεστον ἐπισκόπον Διοκασαρείαν ἐπιστολῆς,
τῶν καὶ τὴν Ἰσαυρίας ἐπαρχίαν.

Τὸ αὐτὸ, καὶ τὴν ἀνθρώπου ὁ ἔκτ' αὐτοῦ λόγου.

Τὸ αὐτὸ, πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, ὁ λόγος σαρκὶ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῶν.
ἵνα ἴδωμεν ἀποτέλλεσθαι, Θεὸς ὢν ὁ λέγεται. καὶ πῶς ἴδιον αὐτῷ τὸ
μα λέγεσθαι.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς πρώτου λόγου τῆς πρὸς Ἑρμείαν διαλόγου.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίους.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῆς προσφωτητικῆς πρὸς Ἀλεξανδρίαν.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς καὶ Συνοδικῶν λόγου.

Τὸ αὐτὸ, ἐκ τῆς πρὸς Σαύκιστον ἐπιστολῆς β'.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα προσφωνητικῇ.

Τὴ αὐτῇ ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.

Τὴ αὐτῇ πρὸς Ἰωάννην ἐπισκόπον Αντιοχείας.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῆ καὶ Ματθαῖον ὑπομνήματι.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἔχουσιν.

ΤΟΥ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Θεολόγου, ἐκ τῆ περὶ τῆς λόγου β'.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῆ ἐκ τὸ βάπτισμα λόγου.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῆ πρὸς Κληδόσιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τὴ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ πρὸς Σύκωντον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τὴ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύκτι, ἐκ τῆ δευτέρου λόγου καὶ ἑνωσίως.

Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.

Τὴ ἁγίου Ἰωάννου Φιλοσόφου καὶ μαρτυροῦ, ἐκ τῆ περὶ τριᾶδος, κεφ. ιζ'.

Θεοδότου Ἀγκύρας περὶ τῆ αὐτῇ σκοπῇ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις αἱ χρήσεις περὶ, αἱ τῷ εὐαγγελικῷ λόγῳ συνάδουσιν.

ὡς ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλευρὰ καὶ τῶν ἡλῶν αἱ διαλήψεις, περὶ τῆ
ἁγίου Θωμᾶ ἡ ἀποστόλου.

ΤΟΥ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆ ἐκ τὴν εἰς κυριακὴν λόγου.

Τὴ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ, καὶ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶ τὸν Ἀ-
πόστολον, κεφ. ις'.

Τὴ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμεῖαν διδασκαλῶν.

Τὴ αὐτῇ, ἐκ τῶν αὐτῶν τῷ ἡ. λόγου.

Τὴ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Νύκτι, ἐκ τῆ τῷ ἀνθρώπου κατὰ σκευῆς, κεφ. κς'.

Πρόκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τῷ Χριστῷ.

Τὴ ἁγίου Εὐφραίμ ἐκ τῆ περὶ ἀγάπης λόγου.

Ἐπὶ τῷ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν χειλῶν περὶ τῷ ἀνθρώπῳ.

Antirrheticus, seu confutatio eorum quz Eusebius & Epiphaniides
contra Christi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disse-
ruerunt.

Hujus Antirrhetici duz sunt partes, prima contra * Eusebium.

Secunda contra Epiphaniidem.

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio.

Antirr-

* Latine in Canisii Antiquis Lect. T. 2. edit. novæ Basnagianæ part 2. p. 4 seq.

XLVI. Contra eos qui Divina Christi My
charistiz imaginem esse corporis dicunt

XLVII. Contra eos qui veros Christianos lo

XLVIII. Quid sit Idolum, & quatenus Idolu

XLIX. Contra eos qui mutationem & altera

statuunt.

L. Exemplum Solis, de unione inconfusa d

LI. Quid sit, *Non facias similitudinem eorum qua*

LII. Nos Christianos vivificat Trinitati, ac D

LIII. DEum jussisse etiam incorporeorum
feri.

LIV. Jesum, Nave filium lapides ex Jordai
consecrasse.

LV. Isaïas columnam, idest, statuam fut
ejus prædicit.

LVI. Jacobus Patriarcha columnam in modi

LVII. Ab ipsis Apostolis transmissum esse
Imaginis.

LVIII. Eusebium ipsum narrare historiam

LIX. Quid sit illud, *Si enim cognovimus, inquit
at nunc non cognoscimus.*

LX. Testatur Eusebius Imaginem Maræti
hasta circumlatam fuisse, ut Impera
taribus signis.

LXI. Eusebii argumentatio ex illis verbis,
responsio.

LXII. De Divina natura: eam incomprehen

LXIII. De testimoniis quæ Mamonas pro
protulit, ubi is ait, *Et Ario dico, Et Aëtio.*

LXIV. Contra Apollinarium.

LXV. Testimonia S. S. Patrum de inconfu
postasi.

LXVI. Contra Eusebium, qui mutatum &

LXVII. Ambrosii Mediolanensis verba de a
quid ea sit.

LXVIII. De perfectis Christi naturis.

LXIX. Definitio dogmatica formæ & person

LXX. De statua, & herba adnata.

XXI. De Apostol
mis, primis statim temporibus ab eis Discipulis celebratz sunt.

XXII. De Asterio.

XXIII. De statua Christi quare fuerat
Apostata abolevis.

Maximinus Julianus autem

XXIV. De Jacobo Patriarcha.

XXV. Sancti Gregorii Armeni.

XXVI. Sectatores Eusebii disceptantes
fidem convertimelle, quod est u

penituisse ad orthodoxam

Index χειρῶν quæ contra Eusebium

ΤΟΥ ἁγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς
ἀρχῆς τοῦ βιβλίου τοῦ ἀντιόχου ἀντιπάλου
αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν
ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν
ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν

Κυρίλλῳ παρὰ Τιβερίῳ διακόνῳ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαιοῖς ιβ'. κε-

φαλαιοῖς ἐκτον' πρὸς τὴν λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθῆναι σῶμα τῇ ἁγίᾳ

τριαδὶ συγκεκραται.

Τῷ αὐτῷ, ἐκ τῶν πρὸς Ερμεῖαν διαλογικῶν, λογ. α'.

Τῆ αὐτῆς, ἐκ τῆ πρὸς Σάκκισον ἐπισκοπικῆς Διοικητικῆς. ἐπιστ. α.

Τῆ αὐτῆς, ἐκ τῆς τρίτης τόμης τῶν κτ' Νεστορίου.

Τῆ αὐτῆς, ἐκ τῶν ἁγίων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κτ' τῶν Συνοδικῶν λόγου.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὁ Νύκτες, ἐκ τῶν κτ' Απολωνίου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατ' Εὐνομίου τρίτου λόγου.

Ἀμφιλοχίᾳ ὁ ἱκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀρριανὸς λόγου.

Τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τῆς εἰς τὴν ὑπαπαντὴν λόγου.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς αἰτίας πέμπτης συνοδου.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἑκτῆς συνοδου.

Τῆ ἁγίας Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνου, ἐκ τῶν πρὸς Γελασίον τῶν κτ'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐξημέρας τῆς σφ. βόλου.

Τοῦ ἁγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς περὶ ἀγάπης λόγου.

Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Οὐάριον τῶν κτ'.

Ῥώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκ τῆς περὶ τῶν θείων ὀνομάτων.

Τῆ ἁγίας Ἀθανασίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριώδους ἐμφανείας τῆς Χριστοῦ.

Τῆ Θεολόγου, ἐκ τῆς περὶ βαπτίσματος λόγου.

Τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου αἰγῆς.

Τῆ ἱερᾶ Ἀμφιλοχίᾳ, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς εἰς τὴν μαργαρίτην λόγου.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεόδωρον τὸν βασιλέα.

Τῆ αὐτῆς, πρὸς τὸν αὐτόν.

Τῆ αὐτῆς, πρὸς τὸν αὐτόν.

Τῆ αὐτῆς, ἐκ τῆς ὑπομνήματος τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.

Τῆ αὐτῆς, ἐκ τῆς Θησαυρῆς, βίβλ. β. κεφ. κδ'.

Θεοδότῃ ἐπισκόπῳ, ἐκ τῆς εἰς τὴν Θεολόγον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.

Τῆ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαίους.

Τῆ ἁγίου Διονυσίου περὶ ἡνωμένης διακεκριμένης Θεολογίας κεφ. β.

Τῆ αὐτῆς, περὶ τῆς τέλῃς αὐτῆς κεφαλαίᾳ.

Τῆ αὐτῆς περὶ θείων ὀνομάτων κεφ. α.

De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio.

contra Epiphaniidem, Capita XXX.

I. Fuisse Epiphaniidem Docetarum hzrefi & Manichæorum tati addictum.

II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus scripto contra eas Libro, triumphasse.

- III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari supposititiam esse eam Epistolam, quæ Epiphanio tribuitur.
- IV. Contra Epiphaniidæ testamentum.
- V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphaniidæ.
- VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem Christi, nec sanctæ DEI Matris.
- VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus*,
- VIII. Sancti Epiphaniî verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
- IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
- X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
- XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam jussu Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
- XII. De Abgaro, & imagine non manufacta; apud Edessenos, &
- XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
- XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse inventam.
- XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
- XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
- XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursus ad idololatriam esse pertractos.
- XVIII. Contra eos qui dicunt; *Quisnam veterum Christi Imaginem depinxit?* (Christum.
- XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos; comam autem
- XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus, quare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
- XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
- XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
- XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejuna in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
- XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscriptis.
- XXV. De Epistola Nili.
- XXVI. De Imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
- XXVII. De Leontio Hæretico.
- XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
- XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio.
- XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinariî, Dioscori, & Acephalorum.

*Index χρήσεων αἱρετικῶν quæ Antirrheticæ contra Eriphaniæ
subjunctæ sunt.*

Εἰδοξίου Κωνσταντινουπόλεως Ἀρειανοῦ, ἐκ τῆ περὶ σαρκώσεως λόγου.
Λουκίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἀρειανοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Μάνε ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιστολῆς, ἐν ἐτέροις δὲ, Βαλεντίνου ὁ διδάσκων
λου Μάνεντος. ἐπιγέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνσταρον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδαν ἐπιστολῆς.
Ἀπολινάριον τῷ ἀνετήτῃ καὶ ματαίῳ Φροντιῷ, πρὸς Πέτρον.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον. ἐν ἐτέροις, πρὸς Ἡράκλειον γέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆ περὶ σαρκώσεως rursus.
Διοσκόρου, ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Γαλβῶν εἰς Ἀλεξάνδρην.
Εκ τ' συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τ' κατὰ Μαρκιανιστῶν ἡτοι Ἀναφάνη
καθ' ὧν ἠγωνίστατο Κυρίλλος Ἀλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος ἀπὸ
χείρας. Λιτοῦ Μελιτηνῆς, καὶ Ἀμφιλόχιου Ἰκονίου οἱ τινες, &c.

TOMUS II.

Preliminaria Interpretis.

PREÆTIO de iis quæ in hoc volumine continentur.
Dissertatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eandem obse-
rvationes variz.

Recensio critica quæ amplurium Operum variorum SS. Patrum, et
quibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Præfatio ad Macarii Magneti Opera.

De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

*De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magneti, et
Iconomachi contra Imagines sacras impie usurpaverant, Antisiphium
orthodoxorum Judicium.*

PROŒMIUM. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum
ei tantum quæ cum sacris Scripturis congruens sit.

e mala fide Iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila, vix indicatis Authoribus, examinanda (S. Nicephoro) miserant. et testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

e manuscripto codice vetustissimo in quo continebantur Apocritica Macarii.

e Macario ipso cujas fuerit, & quo tempore vixerit.

xcerpta ex Apocriticis Macarii, sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

stendit sanctus Nicephorus, quæcumque Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit, non pertinere ad Imagines Christi vel Sanctorum, sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

revis Præfatio Interpretis.

anti NICEPHORI *Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum ominare impie ausi sunt. Item quid sit ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς θεὸς ὡς ἄνθρωπος? Et quomodo intelligendum illud, Non facies ullam imaginem, &c.*

em observanda esse ea quæ à Patribus tradita sunt: denique testimoniorum quæ ab Ecclesia hostibus impie usurpata sunt, confutatio.

PRoœmium. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare, adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

orthodoxos stabili fundamento niti; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

orthodoxorum & hæreticorum viz quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

ap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

ersecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

ap. II. Iconomachos, postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt, aliâ viâ aggredi, & mota de circumscripto controversiâ, Incarnationis mysterium oppugnare, ac Valentini & aliorum errores amplecti.

ap. III. Iconomachos obijcere orthodoxis illa verba legis Mosaicæ; *Non facies quæquem similitudinem, &c.* Alius objectionis solutio.

Legem

Legem illam, *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto, ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent, non ad Christianos. Lex imagines coli vetat, quadrupedum scilicet, ac cæterarum creaturarum, non autem Christi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem Christi & imaginem creaturæ, ac proinde nec inter Christum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere, quod eum non vidissent; Christianis autem licere, quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τῶν θεοσμίων, non autem τῶν ὑπερσμίων. De tabernaculo, Propitiatorio, & Cherubinis. Imagines Judaicæ, cum iis quas Christiani venerantur, collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant, quæ nil aliud est quam imago passionis Christi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos, si scripta Christianorum ac SS. Patrum legissent, à quibus eæ quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse, ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum, Christi & Apostolorum totiusque Ecclesiæ autoritate constitutum, traditione ac longo usu confirmatum, ipsi denique rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum, quod leg. non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum, ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam, & artem ποικιλικήν.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex libro Exodi , verba quibus commendantur variae artes , veluti textorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra , non esse per se malas , sed abusu tantum, neque id ignoravisse sanctum Chrysostrum.

Quatenus ex artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosae?

Sanctum Chrysostrum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostrum tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa & ipsa altaria.

De aurificum arte; eam laudabilem esse , si templis non mulierculis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas , luxus , fastusque. Iconomachos Picturæ insensos esse quatenus templis decorandis servit : non autem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur , contra quam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostrum suam de supradictis artibus , pictoriâ nempe & statuariâ , opinionem tum alibi clarius indicasse , tum in vigesima , seu ut alii numerant duodecima oratione *ὡς τὰς ἀνδραγαθίας*. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostrum.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum , vel Patarorum Lyciae Episcopi , ab Iconomachis contra imagines productum , ex oratione *ὡς ἀναστροφῆς*.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum : utraque autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam. Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem & ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem , quod colores facile deleantur : nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis *εἰδωλον*.

Quod Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata. ea in Iconomachos aptissime cadere.

Oooo

De

De aliis locis in quibus Methodius mentem suam apertius indicavit. Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis.

Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.

Iconomachi peiores quam Idololatræ. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas & venerandas imagines ludibrio habuerunt.

Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duæ partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Conciliis generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium: ac quodnam universale & æcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duæ partes. Prima. Refutatio & everasio decreti illegitimi & pseudonymi, quod promulgatum est ab iis qui Catholicam & Apostolicam Ecclesiam deseruerunt, & alienæ sententiæ se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.

Proœmium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens Ecclesiæ status, quandiu nihil innovatum sit.

Post autem hæc verba, καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς ἰδικαῖς, λαμπρύναντες τράπουσιν. εὐθύτητι τῶν δογμάτων, ἢ τῷ ἀληθεῖ ἐκάλωπιζοντο χιματί, καὶ ὅσον . . . desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis: τρέπαια γήσῃσι, ἀλλὰ τοι τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ φέουσαι ναυκύντησαν, καὶ ἦσαν καὶ τῶν ἁγίων, καφ. 5c.

De Leonis Armeni morte.

Quibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiæ turbare cœperit.

De Synodo, quam idem contra imagines cœgit.

Eam Synodum non fuisse canonice habitam.

De autoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qui Ecclesiæ præerant.

De

* *Examinatur in hoc libro ὁ ὅτι fuit decisio pseudosynodi, à Leone Armeno evocata quæ abrogabatur Nicaenum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.*

e illius pseudo Synodi decisione , quam Nicephorus vocat *ἀέριον*.

e refutatione quidem digna esse Iconomachorum scripta , utpote futilia ac delira.

e Imperatoribus Leone Isauro & Constantino Copronymo hæreseos authoribus.

ap. I. Initium decisionis , seu decreti , quo confirmatur Copronymiana Synodus.

esutatio. Falsum esse , quod dicunt Iconomachi , convocatam esse illam Synodum à Leone & Constantino Imperatoribus : convocatam enim esse à Copronymo post mortem Leonis.

nam à Leone Isauro gesta sint : ut Patriarcham deposuerit , & alium in ejus locum intruserit.

e Constantino Copronymo : ut pseudosynodum suam coegerit. Invektiva in eam Synodum.

ap. II. Verba Iconomachorum , sumpta ex supradicta decisione, Concilii Copronymiani confirmatrice.

esutatio eorum verborum , quatenus negant traditione niti Christi pingendi usum.

e imagine Christi Edessena , cujus reliquæ cernebantur adhuc Nicephori temporibus.

on esse inutilem imaginum cultum. (fuisse.

onomachi fatentur se imagines coluisse , ac idolorum sacerdotes

e concilio Copronymiano : vere illud acephalum fuisse ; habitum enim esse Constantinopolitana sede vacante , nec creatum esse novum Patriarcham , nisi sub finem Concilii.

naginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente , ut Incarnationis memoria deleatur.

nagines Christi ad hoc pingi , ut ejus memoria conservetur , ac renovetur.

lia argumenta quibus probatur non esse inutilem pingendarum imaginum usum.

ap. III. Verba Iconomachorum ex eadem decisione.

esutatio. Negat Nicephorus Christianos imaginibus tamquam idolis servivisse.

on ideo malam esse rem aliquam , quia possit aliquis ea re abuti.

ap. IV. Verba Iconomachorum , inde sumpta.

Manuel Byzantius, inter I. scriptores à Jo. Cedreno laudatus. Supra p. 388. 389. Labbeo cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joanni octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.
Nicephorus Phryx & Diaconus, quem idem Cedrenus ac-
 morant.
Nonnos Historia de qua supra p. 239.
Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.
Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.
Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de
 Constantini M. quorum argumentum habet Photius, C.
Prisci Historia de qua supra p. 235.
Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatoru-
 chorum Constantini Copronymi & Michaëlis, l.
 Cod. LXVII.
Tencri Cyziceni de Byzantio liber Svida memoratus in T.
Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεόφιλος.
Theodorus Sebastenus & alius Sida Episcopus, laudati à Joar-
 Georgio Cedreno, quorum verba adscripsi p. 388.
Theophanis Byzantii Historia, de qua supra p. 239.
Trajanus Patricius *Χρυσιανικῆς* & *ὁρθοδοξῆς* si-
 Rhinotmeto clarus, cujus *Chronicon συντομικόν* l.
 & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani
 stasius Bibl. in Historia Eccles.

ipse quidem Christus Cæsaris hominis Idololatæ & Ethnicæ imaginem contempsit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diversam esse à SS. Patrum doctrina.

vectiva.

p. VII. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Falsissimum esse quod Iconomachi asserunt, Ecclesiam tranquillam fuisse, ex quo Copronymus Synodum suam habuerit.

persecutione atrocissima, quæ Copronymianam Synodum consecuta est.

inde clades DEo irato consecutæ sint.

erræ motus, glacies, pestis, ætherei terrores.

p. VIII. Verba Iconomachorum.

vectiva in illos quos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, quam iidem despiciunt.

quantum illa muliebris simplicitas salutaris omnibus fuerit.

arratio historica eorum quæ Synodum Nicenam secundam antecesserunt, eiqve convocandæ occasionem dederunt.

secessione Pauli Patriarchæ.

Tarasio Patriarcha.

Synodo Nicæna secunda.

collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

p. IX. & X. Verba Iconomachorum.

illi Synodo interfuere Episcopi, ii horum magistri fuerunt, & hos, à quibus despiciuntur, unxerunt.

vectivæ in Episcopos Iconomachos.

us Episcoporum qui Nicæno secundo Concilio interfuerant.

us Imperatricis Irenes.

Ἡ βὰς τὰ ῥητὰ τῶν προφητῶν ἐπιμαλόντα, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ ταλαίρῳ ἐπιθρηνεῖτω. ἐγὼ ἐφύττω αὐτῇ. desideratur folium arboris vel aliud forte, resumitur vero ab his verbis: ἐκείνη μεγαλοφύαν ἔχουσα, ὡς περ χύτρα ἐλθραυσε τῇ σιρότητι τῶν γυναικῶν αὐτῇ λίσσιν προσκεκοιμήται, τὸ σύντριμμα ἐφ' αὐτῇ, &c.

p. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Ariæis sentientes. Decultu imaginum.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus equis & equitibus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi infantia circa equestres pompas. Copronymus equos unguentis delibutos publice prosequutus est, praesentibus facis & sacra vasa clericis.

Cap. XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEUS circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.

Exempla. Solare corpus, & solis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia *γραφή* & *εἰκόν*. Hæc eadem alibi fustius disputata sunt ab eodem Nicephore in prioribus Antirheticis.

Quosnam authores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcioni, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ & opinionones.

Testimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur.

Cap. XVI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, assentiri.

Imaginem CHRISTI non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis *εἰκών*.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Seiplos damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Quoniam sint, quorum autoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.

Testimonia Patrum contrumpunt ac trunca proferunt.

asas scripturas, in quibus de Cherubinis agitur, irrident ac nihil faciunt.

Conciliorum sex Oecumenicorum præcipue decisiones.

est hæc autem verba: τὰ τούτοις ἐπόμενα, ὅταν αὐτοῖς ἀναπλάττω τὴν τερατείαν, καὶ ὅιους ἐναντί - - - desunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum: restantur vero ab his verbis: - - - λεγόντων ὅτι οὐκ ἐστὶν συζητῆσαι βυβλόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπετάγησαν καὶ τὸν, &c.

exemplum Pantheræ, quæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirrhetico.

de mysterio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

de Concilio Nicæno secundo. Quæ in eo Concilio constituta sunt, ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere.

ap. XX. Verba Iconomachorum.

refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Copronymo & aliis, immo nec ipsos secum.

ap. XXI. Verba Iconomachorum.

refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

nihil in Ecclesia receptum esse, quod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

de testimoniis, quibus ii utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac dolis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhetici.

Refutatio testimoniorum quæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum.

refutatio, in qua testimonium Evagrii pro imaginibus.

II. Testimonium Asterii Amasæ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro.

Re-

* Edita à Combesse in *auth. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** Tota oratio de divite & Lazaro edita est à Combesse in *Auth. primo Biblioth. S. S. P. P. Gr. p. 8. 2.*

Refutatio, in qvo testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.

Item Encomium mulieris, qvz sangvinis fluxu liberata statum

CHRISTO erexit: eodem Asterio auctore.

Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere.

Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.

III. Testimonium Leontii contra imagines.

a) Refutatio, in qva veri Leontii, Neapoleos in Cypro Episcopi testimonium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christianorum contra Judzos.

IV. Testimonium Theodori Galatz contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione in laudem Virginis, DEI matris.

Testimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti testimonium.

b) Testimonium Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in laudem Euphemiz, seu potius Ecphrasi tabellæ in qva depicta erat Euphemia.

V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium sancti Basilii pro imaginibus.

VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qva testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine Polemonis Philosophi.

Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.

Item Basilii Magni.

Item Joannis Chrysostomi.

VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.

VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleuciensis contra imagines.

Refutatio, in qva testimonium veri Basilii Seleuciensis pro imaginibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.

IX. Testimonium Amphilochoi Iconiensis contra imagines ex Encomio Basilii Magni.

Refutatio, in qvâ ejusdem Amphilochoi verba, ex eodem Encomio proferuntur.

Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphilochoi sententiam.

X. Con-

a) Editum in Concilio Nicæno II. *Act. IV. pag. 233.*

b) Editum in Concilio Nicæno II. *Act. IV. pag. 207.*

X. Continuatio testimonii Amphiloiani.

Nicephori observationes ad Amphiloii testimonium.

De præstantia Picturæ.

XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.

Refutatio; in qua testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphiloium Iconii Pontificem.

XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.

Refutatio, in qua testimonia Patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphani, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.

XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmate quodam.

Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.

XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris.

Explicatio illius testimonii.

XVII. Testimonium Epiphani contra imagines, ex ejus Testamento.

Refutatio illius testimonii.

XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione quæ inscribitur, contra eos qui imagines Idolico ritu facere student in similitudinem Christi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.

Refutatio.

XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.

Refutatio.

XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Æliz Episcopum contra imagines.

Refutatio.

Argumenta duodecim quibus probatur non esse veri Epiphani ea testimonia quæ ab Iconomachis allata sunt.

Pppp

Opera

Libri 5ti Pars Altera.

*Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL.
antehac edita.*

- P**raefatio generalis, Interpretis.
Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua Josephum quem defunctus Tarasius, propter conciliatas incestas nuptias Constantini Imp. filii Irenes deposuerat, in Presbyterum recepit.
Concilium Constantinopolitanum habitum contra Antonium Silzi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Episcopis CCLXX.
Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis constitutionibus ipsius & S. S. Patrum cum eo congregatorum collecti.
Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. œcumenici, ex ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XVII.
Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Epistolæ Canonica.
Epistola Nicephori qua prolixè confessionem fidei suæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ antiquæ Romæ fratri & comministro per omnia sanctissimo beatissimoque Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. in Domino salutem.
Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim Latine versa ab Anastasio Bibliothecario; explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recensita, tabulisque Chronologicis & Adnotationibus ditata prodit Parisiis anno MDCLII. curâ & studio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.
Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, primum in lucem editum ac Latine versum opera & studio viri doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petavii è Societate Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDCXVI. & ex Typographia Regia MDC, XLVII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

*Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis.
Edita à Nicolao Regalis post Oneirocriticon Ascrampsyebi, eodem quo
Oneirocriticon Artemidori volumine. In quarto Lutetia, ex officina Clau-
dii Morelli, MDCIII.*

*Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, auctore vetustissimo, veterum ac re-
centiorum testimonia. Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque
nunc primum è manuscriptis codicibus deprompta.*

Index eorum quæ hoc libello continentur.

Praefatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus ope-
ribus.

Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.

De verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra imagines
sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, quæ
continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.

Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à
Turriano & aliis quibusdam Recentioribus edita.

Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Gene-
sim, ex ms. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni de-
sumpta.

ACTENUS CONSPECTUS OPERUM S. NICEPHORI

CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobo-
nensis concinnandum una cum nova editione Codini promissit
Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl.
ut T. 1. p. 132. T. 3. p. 56. 126. 172. 173. 174. &c.

in T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & men-
darum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitana-
rum

rum, quem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum quæ ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerptis, errores illos neutiquam emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in quo post Anonymi Miscellaneas Antiquitates CPolitanas, MSti existant Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmorata*, *Joannis Suzi*, & *Manuelis Eugenici*.

De *Georgii Pisida* & *Theodosii Diaconi* scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leonis Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. quemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Stuli*, *Georgii Ascalita*, *Simeonis Logotheta*, *Simeonis Serbi*, *Theodosii Melitini*, *Georgii Chummi*, & *Ephraimi*, pag. 158. seq. *Michaëlis Attaliata* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbo usque ad Michaëlem Ducam Parapinacium, quod fuit in Bibl. Scoriacenfi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plesbonis* Byzantii ** Epitomes Historiarum Sicularum, & Historiæ *Georgii Monachi Lecapeni*.

Scriptores Historia Byz. deperditi.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyrannopere Arcadium oppresso, quod Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat Tripartit

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitana*, quæ antiquitates ejusdem Urbis & permulti libri MSS. in hac tunc exstant recensentur, Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus *Georgii Gemisti* Orationes duæ, quarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera iustoria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gvil. Canteri Anwerp. 1775. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt duobus libris ejusdem Gemisti de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce viderunt lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti. Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1740. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rostoch. 1775. 8.

- tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Ex illo poemate videntur repetita quæ affert Etymologici Magni scriptor in *μῦθους*.
- marcbius* Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in *ἐνμάχη*. Constantini tempore vixisse, neutiquam constat. Hujus an alius Bemarcbii Paraphrasis in quatuor Evangelia occurrit in Catalogo quodam MSS. apud Lambecium lib. I. p. 150.
- illius* Juliani & *Ἰουλιανῶν* in Persica expeditione comes, de ejus rebus poema heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.
- indidi* Isauri Historia, de qua supra p. 239.
- ipito* Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam quæ in Joviani obitu desinit libris X. De illa versione quæ intercidit, quemadmodum & de altera quæ exstat, *Peonii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.
- nsfantinum* Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutythianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumque Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.
- metrius* Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388. 389.
- xippi* Historia de qua supra p. 231.
- decia* Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.
- napii* Historia, de qua supra p. 232.
- sebins* Scholasticus scripsit bellum quo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.
- tychianus* à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utique idem esse Floridus Eutythianus, primarius Imperatorum scriba quem ab virtute & eruditione laudat, & à quo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qui omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.
- liconius* Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Hermolaus Grammaticus Βυζαντικὰ sua laudat in Epitome Stephani ἑρμολάου in ῥῆτοροι.

Hesy. bii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannis Lydi, Monachi, inter Historicos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat.

Malchi Philadelphiensis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo. Scylitze & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joannis Curcuaz octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, quem iidem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Constantinianis M. quorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconomachorum Constantiniani Copronymi & Michaelis, laudata Photio Cod. LXVII.

Tencri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τένκε.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεοφίλ.

Theodorus Sebastenus & alius *Sida* Episcopus, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, quorum verba adscripsi p. 388. 389.

Theophanis Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus Patricius χριστιανικώτατος & ὁρθόδοξώτατος sub Justiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομον laudat Svidas & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anastasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophistæ CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svida laudati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia continuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBESIIUS * ad calcem latii de Simeonum scriptis, Paris. 1664. 4. editi *Originum rerum CPolitarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) *Παραστάσεις εὐτεταμοὶ χρονικῇ*, de monimentis, spectaculis ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes chronologica*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum editæ à Codi-Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra p. 480. sed à Combessio recensitæ, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combesium est inventus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combessii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injum Combessio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat igitariam farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inferuit quæ-

* Obiit Combessius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1690. 23. Jun. ætat 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est, Vir præclare meritis de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum. Paris 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctarium novissimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilocheium, Methodium & Andreæ Cretensem Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindictis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1645. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios: Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias à Perside, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio. Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Vagnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodori Ancyran de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris. 1675. 8. 11) Illustratum Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Cræcorum monumentis consignatos. ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

qvzdam monumenta jam ante à Lambecio vulgata, cum tamen iterum iterumqve teste se ea ex Lambecio repetere, & qvz Græcæ tantum ille dedit, Combesius versione ac notis illustrata exponit Lectioni.

2) *Constantini Porphyrogeniti Imp. CPolitani δόγμασι ἀπὸ 214 Φόρων ἀθροισθεῖσα ἱστορίων περὶ τῆς πρὸς Αὐγαστον ἀποστασίας ἀχρηστοποιηθείας εἰκόνης Χριστοῦ & Θεοῦ ἡμῶν κ. ὡς ἐξ Ἑδέσσης μετακινήσῃ πρὸς τὴν παρ' εὐδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως. Narratio de imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide qvz de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca qvzdam ejus illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοφίλου περὶ τῶν αἰγίων καὶ σέβων εἰκόνων, Orientalium Patriarcharum *Christophori* * Alexandrini, Ἰερί Antiocheni, & *Basili* Hierosol. aliorumqve MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus), & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VII. pag. 334. Exstat MS. in Codice Barocciano 148. Dedit & Græce ac Latine V. C. Michaelle Qvien in Damasceno suo T. I. p. 629.

4) *Nicephori Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἀρμενιον περὶ τῶν σέβων εἰκόνων, Disputatio cum Leone Armenio, Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Grapum, & MS. in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhético secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto ætore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ ἀθλησάντων ἡλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Serrius 26. Dec. Confer qvz de hoc Theodoro Allatius contra Creyghonum p. 707. seq. afferens inter alia locum ex ejusdem Epistola ad Joannem Cyzici Episcopum.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τοῦ Χριστιανικοῦ πίστεως, *de inculpata Christianorum Fide*. p. 221. seq. cum lat.

* Hujus Christophori Alexandrini Parænesis asceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel, Ord. Præd. Servatus hic Teodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cuius antirrhetico secundo cap. 3. legitur, unde supra p. 654. notatum est.

8) *Theophanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224. --- 230. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encznia Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri JESU CHRISTI, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232-241. Incipit: *Δεδοξασμένα ἡλαλήθη πρὸς σὺ*. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Ἀποκρίσις ἀπάντησιν πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς ναῦ τῆς μεγάλης τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Cæsariensis de eodem templo* locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non gentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica sive Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Commelini 1595. 8. in quo volumine occurrunt.

1) *Ἐλεγχθῆναι σαφῆς τῶν Ἰσλαμικῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν, Ἰσλαμικῶν, futiliumque ejus sectæ dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beaverei, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. C. 1112, clari *κατὰ Σαρακηνῶν*, contulitque cum quatuor Codicibus

Qqqq

MSS.

Libri 5ti Pars Altera.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cuius Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 228. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione Petri Francisci Zani qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficit notasse Elenchum hunc Ismaëlitarum ex Sylburgii editione legitimum in Auētario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducezani Par. 1624. Tom. 2. p. 292. & in Bibl. Patrum edit. Morellianæ Par. 1644. 1654. tomo XII. p. 536-551.

2) Περὶ τοῦ ἀρχηγῆ τῶν Σαρακενῶν Μωαμεθ, ὃ καὶ ἐκείνου. De Saracenorum Principe Maometbo, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. Joannis Culicronico quod in Michaële Theophili filio definit.

3) Τὰς γινόμενὰς ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακενῶν ἐκτετατοῦς καὶ καὶ ἀλλοθὶ πρὶν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Ordo qui observatur in MS. & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianam puram veramque fidem se convertunt, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. Catechesis ista, inquit, Saracenorum ad Christianam fidem accedentium è MS. Palatina Bibliotheca libro satis vetere defuncta est: de quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super illi qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hoc πατηχητικὸν πρῶτον in quo anathema adversus Deum Mohammeda respicitur à Niceta Choniata in Manuele Comneno, ut jam dixi suprap. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Græce & Latine T. 2. Auētarii Ducezani p. 282. seq. & T. XII. Bibl. Patrum edit. Morellianæ Par. 1644. 1654. p. 527-533. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice & Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πῶς καὶ δέχονται τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγῇ ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex Theophanis Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit Anastasi Bibliothecarii Historia Ecclesiastica narratio de Saracenis sive Moamedica secta primordiis p. 92-105. Utrumque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgavit viri eruditi, ut suprap. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MSS. Bibliotheca Palatina suppeditavit. Erunt autem fortasse, inquit, & alia bis addi potuisse dicenda sunt. Fator. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena secta initium vixisse, & contra eam scripsisse.

a) Forte respexit quæ habet Damascenus ad calcem libri de hæresibus in Cotelerii monumentum. Ecclesiæ Græcæ T. I. p. 326-335 atque inter Damasceni opera T. I. edit. Viri Clariss. Mich. le Qrien p. 110. seq.

sed pauca valde, in tribrationis sua prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) *Christiani & Saraceni disputatio*. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis missa confutatio ad Michaëlem Theophilii filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) *contra Maomedem orationes quatuor, & tres* * *Christiana religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici*; ad hæc Richardi Florentini d) *confutatio Corani Maomedici*

Qqqq 2

medici

- b) Latine in antiqvis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus a Saraceno, quis sis Christus*. In nova editione T. I. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abucara, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: *εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε*. Græca ad Jo. Aubertum miserat Allarius, In MS. autem Vindobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior *διὰ λέξης* MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic: *Ἐρωτηθεὶς ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακενῶν, τίνας λόγους αἰτία καλῶ καὶ κακῶ;* Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edeffeni, elenchus & confutatio Hagareni, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moyne è MS. Scaligeriano in Variis sacris T. I. p. 302-428. & alterius scriptoris *κατὰ Μωαμεδ*, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede tradit *Constantinus Porphyrogenitus* lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. *Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, de via salutis humane & recta fide Christianorum*, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.
- c) Vide supra p. 473. & quæ de *Georgio Phranza* ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.
- d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiit latine Parisi 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem *Dimitrii Cydonii* versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Siciliæ Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum anti Muhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesæ adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latide. Revisa Rom. 1606. 8. In Codice MS. Cesareo hæc est inscriptio libri Richardi: *Ἀνατροπὴ καὶ Φαλακιδῆς τῶ νόμου Μωαμεδ*, ὑπὸ μὲν Ρικάρδου τινὲς ἐκτεθέσθαι λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῶ Δημητρίου τῶ Κυδωνίῳ ἐρμηνευθεῖσα ἐλληνικῶς. Vide Lambecium lib. I. p. 145. & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: *Ρικάρδου τῶ τῷ ταγματὶ τῶν παρὰ Λατίνοις καλεσμένων Πρεδικοτέρων κατειλεγμίνων ἀνίσχυς τῆς παρὰ τῷ καταράτῃ Μαχμεδ τοῖς Σαρακενοῖς τεθείσης νομοθισίας, μεταχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τινὸς Δημητρίου*. De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide *Amphrothii de Alcamura*

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati przmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno Christi 1391. ad A. 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à *Theodosio Zygomala*, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem qvæstionum Grammaticarum *Manuelis Mo'chopuli*, qvipridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annūm Christi 1392. docetque eundem esse qvi Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M. Ἐμμεγάλου βασιλέως καὶ Γραμματικῆς γυμνασίας*. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Aceminatori* Choniataz Historiam BarbaroGræce MStam in inclytz Augustz Vindelicorum Bibliotheca, ex qua przipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annz Comnenaz sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni *Ἰσχυροῦ*, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studiam* appellat, qvi composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qvi liber in pagorum Græciz & Thraciz templis, suis Dominicis & festis diebus qvibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *Barbaro Græci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, qvòd ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos obsidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernaz Græciz *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in qvibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qvi pag. 100. Protonotarium se magnz Ecclesiaz CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutoriam qva Michael Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, qvemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. przmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolicenorum* qvi fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, qvid singulorum temporibus

versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi
Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in
enliChronico quod in Michaeli Theophili filio definit.

3) Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπισ-
καθαρὰν ἀλαθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Ordo qui ob
anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostrā
puram veramque fidem se convertunt, p. 74-91. cum ejus
versione. Catechesis ista, inquit, Saracenorum ad Chri-
cedentium ē MS. Palatina Bibliotheca libro satis vetere desumpta
ta sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Fi-
zibismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se
πατηχητικὸν πυκνίον in quo anathema adversus Deum
respicitur à NicetaChoniato in Manuele Comneno, ut j
437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex lib
Orthodoxz Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in-
trumedit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Græce & Latine T.
czani p. 282. seq. & T. XII. Bibl. Patrum edit. Morelliz
1654. p. 527-533. Non omittendum denique quod Syll
p. 118. ex eodem MS. Codice & Græce & Latine exh
cipiendi Hæresicos in Ecclesia: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ α
Εὐκλυσία προερχομένους.

4) Ex Theophanis Monachi Chronographia,
phanem latine vertit Anastasii Bibliothecarii Histori
narratio de Saracenis sive Moamedis a secula primordiis p. 92
que, Theophanem & Anastasium ab eo tempore inte
virieruditi, ut suprap. 151. sq. dictum est, sed Sylburgii
Bibliotheca Palatina suppeditavit. Erunt autem fortasse
& alia his addidisse dicturi sint. Fateor. Primum enim Jo
scenum a) paullo post Saracena secula initium vixisse, & con

a) Forte respexit quæ habet Damascanus ad calcem libri de hæresib
num. Ecclesiæ Græcæ T. I p. 326-335 atque inter Damasce
Viri Clariss, Mich. le Qrien p. 110. seq.

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum MS. *πανδέκτην καὶ λημάνάριον* Antiochi Monachi τῆς Λαύρας ἔξ Ἀββᾶ Σαβᾶ ad Eustathium Abbatem. *μουτικῆς Ἀνταλίας* Ancyran in Galatia, additque ei subjunctum *λημῶνα* sive λόγους καὶ βίβλους *Διδασκαλίας* γράοντων καὶ *ἀγίων πατέρων* quod opus auctor quisquis fuit Sophronio cuidam inscripsit, quem *ἱερὸν πρὸς τέκνον* appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara. qvz à vulgo intelligatur sed antiqva. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qvz à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203 Græce affert versus *Διοπτρας*, latine deinde editz à Jac. Pontano (de qvo dixi supra p. 566. seq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Codicem Historiæ *Georgii Pachymeris*. (de qva supra p. 458.) nec minus ibidem & p. 496. memorat *Augustinam Confessionem* è Græco versam in linguam Ibericam sive Georgianam : & *Joannicium* Hieromonachum Cartanum & magnum Protolyncellum Cercyrorum librum varii argumenti, inscriptum *ἀνθῶ* composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere in quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma *Michaëlis Sophiani* Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ *ἱερέως ἡεροδουλίου Κρητὸς ἔξ ἐπονομαζομένης Μαραφῶ καὶ ἐπιτροπῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκονομικῆς Πατριαρχῆς*. Seragliz sive Regiz Ottomanicz CPolitanz icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum *, Antonii Cantacuzeni, à qvo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse *Atlatertii, quarti & quinti Concilii, exegesein* *Διδασκαλίας* in *Pentateuchum*, *Nilum Theologum* aliosq; libros optimos, sed inæstimabili pretio æstimatos. P. 204. 250. 273. memorantur *Διδαχαὶ Ἀλεξίου ἱερέως ἔξ Πατρῆων καὶ χαρτοφύλακος τῆς Κερκύρας*, excusæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ qvz his verbis inscribitur : *ὁ ἐν ἀρχιερεῦσιν ἐλάχις Θεωτὴς καὶ ἑξάρχος ἔξ παναγωγῶν Πατριαρχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῖς αἰδοσίμοις ἀρχιερεῦσι καὶ φιλαρέτῃς πατράσι, τῷ τε λοιπῷ ἔκ Κυρίᾳ χριστιανῶν πληρώματι εὐπράττειν*. Ibidem exstat notitia de *Cyrillo* Metropolita Nicæno Anno 1675. Ephesino *Arbanasio* & Thessalonicensi *Joasapho*, & de Patriarcha CPol. *Jeremia* p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,

perpe-

* Hujus Georgii Cantacuzeni Bibliothecam refertam libris MSS. laudat Georgius Doula Epist. de itinere suo CPol. p. 70. Lugd. Bat. 1599. 8.

octo, quibus Græcorum ritus suo imperio Turcico in Pontia
Oeconomia & Scholis describitur, excusum fuit Basileæ A
1594. fol.

Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio
Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam pl
dictum est Volum. X. hujus Bibl. p. 385. seq.

- * Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusq; lingvæ ab A. 1559. in Ac
genfi obiit 25. Febr. A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniz mag
editos Annales Svevicos Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. Turco Gr
genda ejusdem Crusii gratulatio ad *Salomonem Schweigerum*, Imper
aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Arg
& ad calcem Mich. Neandri explicationis partium Orbis terræ. Liq
non *Stephani Gerlachii*, qui Baroni Ungnadio ad Aulam Turcicam
sacris fuit, iter CPolitanum, diu post ejus factum editum Germanice Fra
- † Quam familiaris fuerit Crusio lingvæ Græcæ, docet edita ab eo Wirel
quatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ quas ille ex
rum Germanice verba pro concione facientium, Græcæ calamo ex
Græcæ & Latine edidit. His adde poemata ejus Græcæ non invic
& Orationes Græcæ Epistolasque editas Basileæ apud Oporin. 15
alia carmina & prosa Græcæ, quæ libris sex *Germano Græcæ co*
fil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanice
phrasi donavit. quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ern
rum asservatur, una cum prosaria eorundem expositione sive Homili
quarum latinam versionem edidit Rev. Jo. Christopherus Olearius,
8. Crusius quoque fuit qui Jacobi Herbrandi compendium The
Græcæ, ne dicam de iis quæ ad Patriarcham CPol. Jeremi
cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingenensium
que lingvæ edita sunt Wireberg. 1584. fol. Omitto Grammatica
cam quam ipse puer olim didici, & Translationem Græcæ sex
Smalcaldicæ editam inter scriptores rerum Germanicarum à Mænn

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110-119. Eadem prodiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francof. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore dialogo Gennadii & Ananathæ *ἡ ἐκ τῆς οὐρανίας ἀνθροπίνης* qui Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Bracciano, Viennæ 1530. 8. atque à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiology Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum ut in editione Lugdunensi A. 1677. T. 16. p. 556. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variz Græcorum inter se ab A. 1556. ad 1580. scriptæ Epistolæ, à Theodosio Zygomala in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Prima pars complectitur Epistolas scriptas lingua vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à Joanne Maximo Sacerdote & δευτερεύοντι seu Secundano: Hermodoro Leſſarcho Medico è Chio: Simeone Hieromonacho & Episcopatus Ephemerō sive vicario ex Andro, à Michæle Zygomalæ affine è Nauplio, Manuele scribæ ex Anchialo, Michæle Shiri è Monembasia & Stamatio (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. Parthenii metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistolâ ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Levvensteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro Joachimo. Utrisque Joachimi & Parthenii literis præter subscriptiones obscuris circumductio-nibus literarum involutas, unâ cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

Pars secunda continet Epistolas scriptas lingua Græca puriori complures, quarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græco-barbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit.

R r r

Qui

Libri 5ti Pars Altera.

† Hic quoque Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adcoque octo postrema deesse.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cayci.

Qui Epistolas scripsere sunt: *Joannes Corefes* (Κορέσης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol. (sive *Exarchus* Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despora* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius* Despotæ scriba ad Patriarcham CPol. *Joasaphum*, *Nicolaum* Protopapa Naupliensis, *Manuel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Meibodius* Hieromonachus, *Neophytus* Larissæ Metropoli, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raithi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Dionisius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem quem præceptorem suum appellat A. 1559. p. 263. Interposita etiam sunt p. 258. seq. Epitaphia versibus scripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponnesium, & *Gratiosum* Theodosii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomala* Epigramma in Concilium Decemvirorum illustrissimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem à qua morbo levare exoptat.

Tertia pars habet Epistolas septem ab Anno 1556. ad 1575. stylo Græco mixto sive Ecclesiastico qui puris barbara adspersa habet scriptis à *Callisto* Metropoli Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Insula Chio, *Thoma* Paronaxiæ, ac deinde Theffalonicæ Metropoli, *Arsenio* Metropoli Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonapheo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protosyngelo Patriarchæ, ex Joanninis sive Cassiope Ætoliz, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnum Chari-phylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Crusius è libro α' 9. τῶν χαρίτων affert parabolam de septem filiabus Diaboli ex injustitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocrisi, superbia, ac scortatione. P. 230. seq. ex Martyrio S. Catharinæ in veteri Codice MS. chartaceo folii magnitudinis singulis paginis binas columnas quadragenorum versuum habentibus, rubroconspersculis induto, cum bullis seu umbilicis & cum duabus clausuris (more Græc) in aculeos infibulandis. Fuerat is Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardine Joanne de Ragusio tit. S. Sixti, Basilea in Concilio relictus. P. 234. Melchior Patriarchæ Alex. Protosyncellus commendatur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis studiosus. Ibidem narrat Turcas quingvies quotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & quartam, atque hora prima noctis. Initiumprecationis eorum esse ne Deus concordiam Christianis det. De *Josepho* Hieromonacho Gardiano in Monasterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235. seq. Μαργάλα, βιβλίον ἔχον τὸ Θεοφάνου ὁγκοῦμενα pag. 243. Ex Galieblio cognovi, inquit p. 246. plerique Græcorum templis in singulis Christianis, scholas puerorum adjunctas esse, in quibus nulla sine c. nec diversa lectura.

in præceptor pueros in *Psalterio*, *Horologio*, *Acoluthiis* aliisque libris quod Ecclesiis usus sit, instituens. Ab Joanne Zygomala, complures Patriarchales antiquam linguam mediocriter doctos esse: etiam à doctioribus Græciolos ad illam alii, & propterea discendam Italia quoque Academiis à Pelopis, Cretensibus, Chiiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno ore Patriarchico factum μέγαν τῶν Σείων γράφων ἐμπνευστήν notat p. atque p. 264. scribit versionem Confessionis Augustanæ Græcam olscii editam nomine, compositam fuisse à Philippo Melanchthoni illam per Demetrium Thessalonicensē, Diaconum CPol. mi-Joasaphum Patriarcham CPol. De illa versione vide etiam p. 488.

Eadem est quæ cum Wurtenbergenſium Theologorum scriptis etiam Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol. ubi habes etiam nix responsiones, quas Latine separatim vulgaverat Stanislaus Sorius, Polonus. Vide quæ dixi Volum. X. hujus Bibl. p. 518.

Libro Quarto Crusius exhibet Epistolas alias sexaginta vario styco scriptas, cum latina versione & notis. Auctores Epistolarum *Metrophanes* Cæsareæ Cappadociæ Metropolita & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joasaphus* Patriarcha. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hierosolymorum & Palæstinæ, *Gregorius* Metropolita Prusæ, *Antiochylenes*, *Callistus* Metropolita Rhodi, *Macarius* Hieromonachus bas Monasterii Insulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac is, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protosyngelus Patriarchicus, *Phylax* Chii Metropolita (cujus Epistola p. 304. directæ est ad magnæ æfiz CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scævophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Loetam, item Nomophylacem, & Dicæophylacem, protonotarium otoapostellarium) *Joannes* Coreſes & *Franciscus* Domesticus Medici; *Leonardus* Mendonius Anchialo, *Smaragdus* Canabutzena, *Joannes* las, *Stramatius* * e Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri copus, alius Protopapa sive Episcopus Teni Insulæ, *Dionysius* Nauæ Argorum, *Joasaphus* Monembasiz Metropolita, *Arsenius* Coronæ copus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolita Corinthi, *Nicanor* narum, *Joasaphus* Thessalonice, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damenus* Demonici & Elafonis, *Damascenus* Episcopus Αἰτῶν καὶ Περδῶν; & Rhendinæ: *Pachomius* ο Γάννος καὶ Χίρας Ganni Metropolita & rz, *Theophanes* Hieromonachus qui Theodosii Zygomala se spirita-

Rrrr 2

Stramatii sive Eumarthii Zygomala mentio p. 324.

phus

phus Adrianopoleos Episcopus, Gabriel Pogojan ArchiEpiscopus, Ger-
 masinus Polianæ Episcopus, Zosimus Citri, Tornobi Arsenius, Saphronius Ar-
 chiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, Methodius Melenici Epi-
 scopus, Neophytus Dicæi cænobii Hieromonachus, Thomas Paleologus Des-
 spota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani
 Turcici Selimi literæ comminatoriæ ad Venetos quibus Cyprum ab eis
 repetit. Et p. 312. exstat formula testamenti facti A. 1574. Chii à Maria Pi-
 lia, cum subscriptionibus. Plerisque etiam Epistolis hoc quarto libro
 subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa
 personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum
 ductus quos cum expositione semper ad ἀνέγγραφον accurate expressis
 Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 297. no-
 tat Theodosium Zygomalam A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ec-
 clesiæ presbytero Sabbas Exarchum in insulas emissum fuisse, ut
 pe ad colligendas pecunias de ibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolverent.
 Literis tunc hortari so. F iarcha CPol. Antistites Insularum, clericos, & alios
 eosque viros, & plebe ibi ro & Lesbo Rhodum & Carpathum, ut
 line contributione βοηθῇ τῇ μ i τῶν τῶν ἐκκλησιῶν, αἵτε τῶν βοηθῶν
 αὐτῶν αὐτῆς καὶ μέχρι & r η δῆς, καὶ τὸ ἀποβῆδαι σωτηριᾶς
 Idem ἱεραρχαί ** potestati quoque habent à Patriarcha & ἀρχὴς πωδῶν
 ἀφορῶν, privandi dignitate cl sica & excommunicandi & ἀνέγγραφον
 tias, si quos hujusmodi pœna δι i repererint; sicut vicissim quoque penite-
 tes absolvendi. De Zygomalæ fratribus & aliis propinquis vide p. 324.
 ἀποβῆδαι sive dimissoriarum Epistolæ Clerico à Metropolitæ Rhodiensis
 exemplum legitur p. 299. qualium in veteri ecclesia usus, de quo
 Bernardinus Ferrarius lib. 1. de antiquo Ecclesiasticarum genere cap. 6.
 & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis
 huc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Mo-
 nasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephoræ Phocæ imp-
 vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolia sive argumenta, Scho-
 lasticis qui in stylo utroque exercere se volunt, proponenda, quæ Theo-
 dosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbato em-
 pure Græcis è regio positis, atque editor denique auxit latinis in-
 terpreta p. 34 370.

ber de / r. 1529. exc
 stat 1)

trii Zeni Zacynthii, ejusdem cujus-
 us Græcobarbaris politicis, Venet-
 lia Hamerica, vulgari lingua Græc-
 rum

rum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. p. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in Batrachomyomachiam p. 390-399. Hanc Demetrii Zeni Batrachomyomachiam Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joanes Michael Langius in parte altera Philologię Barbaro Græcz, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliquot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara Simeonis Cabasila Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Tubingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreas: CPoli vero Theodosius Zygomala, hujus pater * Joannes Zygomala Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, Jeremias Patriarcha CPol. Simeon Cabasila, & Joannes Trachau Nærensis. Patriarcham Jeremiam ita describit Crusius p. 486. Patriarcha Hieremias vir haurum & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & praelonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispas, & ex antecessorum consuetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) diffuentes. Cumque totius Græcia, & plurimum locorum, cæterorumque Patriarcharum quasi ἑπισκοπος sit, nihil splendoris vitiæ ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt. & pag. 491. Similis moribus, forma & statura nostro Cancellario D. Jacobo Andrea, & forse longior: in medio capitis rasum, in syncephite corolla, in occipite & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illis Monachis. Patria ejus Ἀγχιάλῳ, vulgo Achilō, Ponto Euxino vicinum opidum. Etas illius A. 1578. fuit circiter XLII. annorum. Patriarcha, Metropolitæ & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremia familiam vulgo Τεαυὲς dici, id est τεύοντες. Ex fragmento veteri MS. Barbaro Græco iconibus ornato de amoribus Lybistri & Rhodamnes specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulæ à se in compendium missum latine exponit, de qua alio loco, ubi scriptores Eroticos recenseo. De Emanuele Margunio Cretenfi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasque literas edocto mentio p. 495. uti de Simone Diacono p. 500. qui Crusio significavit habere se undecim capita Apollonii Dyscoli Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de Philippo Ptolemaeo Perusiano Medico Physico Sceptico, qui A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paullo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc

Rrrr 3

claro-

* vide p. 431. 491.

clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hac brevis noticia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μίλιον (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίου & Θεολόγου περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς ἡ χρύσεια ἱπὴ καλῶτα.

Νικηφόρος καὶ πρεσβύτερος & Βλασίδης ἐξηγήσεις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραευαγγέλιον ἐξηγημένον, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν δευαγγελιστῶν, ὡς εὐσεβίου & παμφίλου, πρὸς Καρπιανὸν μοναχόν.

Χριστοδῶλος μοναχὸς libri tres contra Judæos.

Josephi Monachi, cognomento priani, (forte Βρυανίου) ὁπότε Theologica: quas temporibus Manuelis Regis plerasque in palatio Regio, (ὡς ἐκ) plo Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de procesione Spiritus S. capitulum ex Patre, contra Latinorum sententiam.

Joan. Damasceni κεφάλαια v. περὶ τῶν αἱρέσεων.

Γρηγορίου πάπα τ' παλαιᾶς ῥώμης, μὲ καὶ πέτρῳ & Φιλοσίφῳ διάλογοι.

Εκκλησιαστικὸς ἀλεόγος & ταπεινὸς Συμεὼν, ἀρχιεπισκοπὴς θωσαλονίκης, καὶ παστῶν τῶν αἱρέσεων: καὶ περὶ τ' μόνης πίστεως & Θεοῦ.

Τυπικὸν τ' ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τ' ἐν ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας, & ὅσιν παρὸς Σάβα.

In Patriarchatu, maximum opus, titulo: Συναγωγή ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (Athanasii, Cyrilli, Basilii, Chrysostomi, Theodoretii, Greg. Nysseni, Isidori, Eusebii, & aliorum) εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν; συλλεγείσα ὡς & ἱερωῖται μετρηπολίτη ἡρακλείας Νικήτα & Σαρρῶν.

Πανδέτα, continens summas, seu argumenta, canonum Apostolicorum: septem Synodorum universalium, & provincialium, Epistolarumque Synodalicarum: Αἵτα vero sexta & septima Synodi, perfecta. Cui addita est ἐξηγήσις τῶν Θεῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ ἱσοπικῶν: ποιηθεῖσα ἰωάν. μοναχῷ ζωναρά.

Ἐξηκοντάβιβλος, liber juris civilis, precio aliquot centenariarum περὶ τῆς.

Historici Laonici Chalcondyles, Michael Glycas, Ἀγαθίας, Εὐδαι.

Fragmenta quadam historia Turc. de expugnatione Constantinopolitana lingua vulgari.

Ἐπιστολαὶ Πηλαγιστῆς (Isidori) ἀνδρὸς σοφιστῆς.

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos, emtos 37. thetictis: Demaghenem ab edito multum differentem, (addep. 503.) addi

tis nonnullis vitis *Plutarchi*, *Thucydidem*, *Theodoretī* ἑρᾶσθην cum explicatione *Epigrammatum* inedita, & κεράμωσ (Theodori) λόγος θιολογικὸς tunc adhuc ineditos. Deinde *Librum Canonum*, cui *Acta Conciliorum Patrumque auctoritates plurimæ* insertæ, pro pretio duodecim thalerorum. *Testamentum Novum* pulcherrimum cum iconibus, Psalterio adjuncto, ex libris Mich. Cantacuzeni, pro decem thaleris, quod Græci quindecim ducatis redimere voluerunt. *Manassem* (Constantinum) *Historicum* tum nondum editum, pro tribus thaleris. *Festorum Græcorum canones* cum explicatione libri Psaltici, qui usitatissimus Græcis ὁπτάηχθι dicitur, quatuor thaleris. *Librum sermonum Theologicorum*. *Orationes Gregorij* (Niz.) *Theologicum expositione* (Niceta) & Σεβαστῆς *Metropolitæ Homeliæ*, duodecim thaleris, ac denique *Theodosium Melitæneum Historicum* pro duodecim Venetiis Ducatis sive Zechinis quorum unus sex & viginti baciis sive grossis valet. His p. 503. addit *Greg. Nyssenum* in Canticum Canticorum Bibl. Tubingensi inferendum. *Prognostica Astrologica Annorum 1577. & 1578.* exhibet Græce p. 499. & 501. narrat *Halepo* sive *Hiempoli* ἘΠολὴν vocatum esse *Astrologum* quendam, qui *Sultanium* de fortuna sua ex astris præmoneat. Ideo ex *Galaten*si colle exstruxit profundam detestamque turrim, cujus summo imposuit *astrolabium*, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicis quas inimicas habiturus sit *Murates*. Operi perficiendo septennium sumsit, quotannis stipendio trium millium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. *Adjutor ei* fuit *Judeus* quidam *Thessalonicensis*, qui ambo *Cometam* A. 1577. *Arabia* & *Persia* bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod *sphæricum* illud opus mense *Januario* A. 1580. spatio unius horæ omne solo æquatum est, quod vulgo crederetur id omnis hætenus mali, bello in *Persis* infelicitè gestò, causam fuisse. Etiam Græce existare libellum τὰ ἑ Σολομῶνι κλαδί-καλα, cognoscere exp. pag. 503. Tituli quatuor *Patriarcharum*, *CPol.* *Alexandrin*i, *Antioch.* & *Hierosol.* nec non quatuor *CPolitano Patriarchæ* non subiectorum *ArchiEpiscopum*, *Tornobi* *Bulgaricæ*, *Pecii* *Servicæ*, primæ *Justinianæ*, & *Ibericæ* sive *Georgianæ* leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo denique cum versione & notis occurrunt *Epistolæ Græcæ XVIII.* à *Crusio* scriptæ ad *Franciscum Portum* *Cretensem*, ejusque filium *Emilium Portum*: ad *Gabrielem Philadelphiensem* *ArchiEpiscopum* (*Venetis* A. 1580. seq. degentem,) ad *Meletium* *Cretensem* *Alexandriæ* *Ægypti* *Protosyngelum* & *Hieromonachum*, ad *Joannem Morzinum* *Cretensem*: & vicissim à *Porto* utroque (*Geneva* & *Lau-*
fann) à *Constantino Patricio* *Chio* (*Patavio*) à *Gabriele Philadelphien*si,
Joanne

Joanne Medico è Peloponneso Epidaurio & ab *Andronico Coblido*, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Veniis,) ad Crusium, Pars Epistolæ Crusii ad *Emanuellem Margunium* Cretensem p. 527. qui idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. quod commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Non alius etiam *Maximus Margunius*, Cytherorum Episcopus cujus Epistolam Hæschelius Photio suo præfixit.

In quibusdam exemplis TurcoGræciz Crusii subjuncta reperitur quæ in aliis abest à p. 541. ad 557. *Appendix* dicata D. Joachimo Camerario, Joachimi F. Noribergæ Medico; à quo pleraque in illa comprehensa accepisse se Crusius testatur. Occurrunt autem in ea, Græcè:

1) *Antonii, Eparchi* 2) *Corcyrei* Epistola ad Philippum Melanchthonem de pacandis in Religione disidiis, ut Turcis fortius occurratur A. 1543.

2) *Joachimi Camerarii* responsum luculentum ad Matthiam Irenzum Francum Würtzburgensem culpam in Pontificios conferens A. 1544 scriptumque pro Melanchthone apud Coloniam tunc absente & occupatissimo.

3) *Dionysii Patriarchæ CPol.* intercessio pro Stephano Cæsariensi Cappadoce, eleemosynam colligente ad se suosque à Turcis redimendos A. 1554. Græce & Latine.

4 & 5) *Jacobi Basilici Marcellii* sive *Marchionis*, Despotæ Sam. & *Jacobi Diaformi*, Domini Doridis Epistolæ Bruxellis missæ per *Phryzum* Pfünzingum Cæsaris Consiliar. datæ ad Philippum Melanchthonem, amicæ & litteras ejus desiderantes. A. 1555. Græce.

6) *Joach. Camerarii* pro Philippo ad utramque responsio benevola, & de Græciz ruina quidem dolenda, gloria tamen immortalis in Germaniam etiam derivata. A. 1556.

7) *Philippi Melanchthonis* Epistola per Demetrium Diaconum missa ad Joasaphum Patriarcham CPol. de Ecclesia Christi apud Græcos & apud nos A. 1559 Geneve.

In notis Crusius p. 555. exponit numerum & nomina præfecturarum Turcicarum Asiæ & Europæ quibus præsunt Beglerbeji. De *Walachia* sive *Myfia* aut *Dacia Walachorum*q; turbulentis ingeniis p. 558.

XXIX.

a) Hujus elegiam de misero Græciz statu memorat Melanchthon in Epist. ad Camerarium 16. Febr. 1545. nec non in alia qua Venetias cum ex illa vetere Alcinoi insula (*Corcyra*) migrasse testatur. Postquam Venetiis per aliquod tempus Græcas litteras professus fuisset *Corcyram* iterum regressum ad suos itaque in litteris conservasse refert Gyraldus dialogo 2. de Poëtis sui temporis.

XXIX. In LEONIS ALLATII * *συμμικτος* varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaque & hujus collectionis brevem recensionem præsenti loco inferendam existimavi. Prodierunt itaque curante Bartoldo Nihusio Amstelodami A. 1653. 8. licet titulus Coloniam Agrippinam præsferat, atque distributa sunt in libros duos, in quorum priore exstant.

1) *Joannis Phoca* Cretenfis **. Monachi qui Matthæi Monachi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam lustravit, *de locis Antiocbiam inter & Palestinam* nec non Syriæ, Phœnicie & Palæstinæ, Græce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versione præmittitur Tomo secundo Aët. Sanctorum Maji, cui Papebrochius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS. Tornacensi, cum suis animadversionibus.

2) *Epiphani* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hierosolymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vaticano, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata p. 48-63. Ejusdem scriptoris *de vita S. Deipara* laudat Allatius de Simeonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexæmeron pag. 285. seq. *Homiliam de S. Andrea Apostolo*, idem de Simeonibus p. 90.

3) *Perdicca* Protonotarii Ephesini. *Hierosolyma* versibus Politicis cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Gangio hic idem videtur Perdicca de quo pseudo Synodus Palamitarum A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Synodo illi CPolitana interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Perdicca*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, scevophylax Imperatorii cleri, ab utroque tamen horum Ephesius diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingua Græca vulgari, cum Allatii versione p. 80-102.

S s s s

5) Eu-

Libri 5ti Pars Altera

* Obiit Allatius Romæ 19. Januæ. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit. Colonienfis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiquorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c. MSSa ejus servantur Romæ in Collegio Græcorum.

** De primis scriptis in priore hæc *compilatio* volumine comprehensis confer & placet quæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

5) Eugesippus de distantis locorum terrarum sanctarum; Latine, p. 104-120. ē Codice Caroli Moroni. Scripsit hic Eugesippus A. C. 1040.

6) Willebrandi de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qui A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terrarum sanctarum, Latine p. 122-152.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiarum, sive loco in quo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolarum sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, prima pro γνησιότητι Liturgiarum S. Jacobi Apostolo tributarum pag. 176. 203. secunda pro Græcorum communione sub specie una p. 204-223. & tertia de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiarum Ægyptiarum sive Cophtitarum, Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qui eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingua Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiarum Landgravicæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitz Epistolarum binarum ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) Constantini Porphyrogeniti Imp. liber de vita & gestis avi sui Basilii Macedonis, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide quæ supra p. 349.

2) Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonica A. C. 904. pag. 180-316. Vide quæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) Joannes Anagnosta Thessalonicensis de capta Thessalonica A. C. 1430. 29. Martii pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) Theodori Gaze Epistola ad Franciscum Philellum de Origine Thucarum p. 382-392.

Hæc Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbatum, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanne Papissâ, ex monumentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holsternii ad Nihusium Epistola de usitate etiam Abasinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejus-

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Catalogus operum S. Joannis Damasceni; Jo. Auberto qui post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem medietabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448-453.

XXX. *Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.*

1. **A**NDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Origg. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI. 9.) *per annos XVI.* Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudo Dorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qui ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiquitates CPol.
3. *Onesimus*, ** *per annos XVI.*
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male πολύκαρπος) *per annos XVIII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, *per annos XIV.*
6. *Sedeckias* (apud pseudo Dorotheum p. 432. * Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. I. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σαδουκιαν) *per annos IX.* male in latina pseudo Dorothei versione *νευεμδοσιμ*. Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes* *per annos XV.*
8. *Eleutherius* *per annos VII.* Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix* *per annos V.*
10. *Asbenagoras* *per annos IV.* hic à Pseudo Dorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Asbenogenes*.

Ssss 2

II. Poly-

* Non ab Andrea sed à Petro Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt Pseudo Dorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. Sed illi Onesimum Ephesi Episcopum tradunt vetores. Vide Baron. & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. Polycarpus (secundus) per annos XVII. Cigala XVIII. qui interponit Eleutherium, aitque sedisse per annos VII.
11. b. Athenodorus Pseudo Dorotheo p. 433. post Polycarpum memoratus. Cigala Athenogenes, quem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit Polycarpum, annis XVIII.
12. Euzoius, per annos XVI. (Pseudo Dorotheo VI.)
13. Laurentius per annos XI. menses 6.
14. Alypius per annos XIII. menses 6. à Cigala ponitur post Pertinacem.
15. Pertinax (Magister militum & Consulatu functus) per annos XIX.
16. Lampianus per annos XI. Pseudo Dorotheo & Cigala rectius Olympianus, ita & Philippus Cyprius Bandurii.
17. Marcus per annos XIII.
18. Cyriacus per annos XVI. Pseudo Dorotheo Cyrillianus.
19. Cassinus (qui templum S. Euphemiz † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κησίνος Cassinus, in Nicephori Callisti Codicibus Constantinus per annos VII.
20. Tarantius per annos XXXV. menses 6. Pseudo Dorotheo Titus. Philippo Cyprio Τάραντος ὁ Κίρηνος.
21. Demetrius * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, per annos XXXIV. menses 6. Confer Acta Sanctorum T. I. Junii p. 391.
22. Probus, ejusdem Demetrii filius, per annos XII.

Exiguam fidem mereri quæ de successione Episcoporum jam commemoratorum traduntur, recte notat Papebrochius in Actis Sanctis. Tom. I. Junii p. 392.

(Cedrenus & quem hic secutus est Simeoni Logothetz in Chronico, hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini:

22. b. Presbyter quidam, per annos VIII.
22. c. Philadelphus, per annos III. imperante Antonino Caracalla.
22. d. Eugenius ab anno tertio Gordiani per annos XXV.)
22. e. In Chronico MS. Simeonis Magistri & Logothetz celebratur Rufinus qui per annos novem præfuerit Ecclesie Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPoli Christianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649. 69. Sed Tito Episcopo Byz. hoc tribuit Pseudo Dorotheus post Chronicon Paschale Cangii p. 436. licet & ipse p. 432. hoc referre videatur ad Constantinum Imp.

* Pseudo Dorotheo p. 434. & Philippo Cyprio Demetrius, Cigala Demitrianus.

CONSPLECTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
Valerius CONSTANTINUS	1 306	
nus, Constantii Chlorig. F. à 25.	2 307	<i>Metrophanes</i> de quo Me-
De rebus hujus Imperatoris Be-	3 308	nza 4. Junii. & Acta 1
thius Svidæ & Praxagoras, Pho-	4 309	sanctor. T. 1. Junii p. 2
memoratus periere. Exstant	5 310	384. seq. 3
ci, Eusebius, Zosimus, Svidas &	6 311	4
ni Eutropius, Aurelius Victor,	7 312	5
nymus post Ammianum editus,	8 313	6
nus, Anastasius Bibliothecarius,	9 314	7
ve Hist. Eccles. atque Chronico-	10 315	8
scriptores.	11 316	9
	12 317	<i>Alexander</i> <i>Metrophani</i>
	13 318	succedit. Vide Basna- 2
	14 319	gii Annales T. 2. p. 3
	15 320	666. & Bandurium ad 4
	16 321	Antiquitates CPol p. 5
	17 322	888. seq. Acta San- 6
	18 323	ctor. Junii T. 1. p. 7
nnò desinit Eusebii Hist. Eccles.	19 324	387. seq. 8
ennialibus Constantini desinit	20 325	Concilium Nicenum. 9
bii Chronicon.	21 326	10
	22 327	11
	23 328	12
	24 329	13
a CPolis, ex veteri Byzantio	25 330	14
urata à Constantino. <i>Vide</i>	26 331	15
<i>Annalium & Originum CPol. scri-</i>	27 332	16
<i>, Ez. Spanhemius ad Orat. I. Ju-</i>	28 333	17
<i>96. sq. Gangii CPolin Christianam</i>	29 334	18
<i>p. 26.</i>	30 335	19
	31 336	20
	S 335 3	

5) Eugesippus de distantis locorum terrarum sanctarum; L. 104-120. e Codice Caroli Moroni. Scripsit hic Eugesippus A. C. 1211.

6) Willebrandi de Oldenburg Canonici Hildesheimensis A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terrarum sanctarum. L. 122-152.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiarum, in quo folium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolarum sive dissertationes tres ad Bartholomæum Nihusium, prima pro *ὑποτάξει* Liturgiæ S. Jacobi Apostoli pag. 176. 203. secunda pro Græcorum communione sub speciebus L. 204-223. & tertia de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiarum Ægyptiarum sive Coptitarum, Latine versione Athanasii Kircheri, S. I. qui eam A. C. 1647. jussu Collegii Congregationis de propaganda fide ex lingua Coptica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolarum binarum ad Nihusium de non Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine Constantini Porphyrogeniti Imp. liber de vita & gestis avi sui Basilii Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide quæ suprà p. 349.

2) Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonice A. C. 180-316. Vide quæ suprà p. 351. & Allatium ad Georgium Acropoli p. 224.

3) Joannes Anagnosta Thessalonicensis de capta Thessalonica 1430. 29. Martii pag. 318-380. Vide suprà p. 486. & Allatium de Similibus p. 188.

4) Theodori Gaza Epistola ad Franciscum Philelsum de Oratoriarum p. 382-392.

Hic Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbatum, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex mentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 434.

7) Lucæ Holsternii ad Nihusium Epistola de usitate Abasfinis communione sub una specie p. 426. seq.

8)

Imperatores CPolitani.		A.C.	Patriarchæ.	
ani annus 6	Valentiani & Valentis	9	372 Orthodoxi quidem <i>Esagrius</i>	3
7		10	373 elegerant, sedis depositus est à	4
8		11	374 Valente Imp.	5
Valentinianus Senior 17. Nov. VALENTIA-		12	375	6
S filius, quadrimus Imperator pronuntiatur.		13	376	7
ani annus 10	Valentiniani jun. 2	14	377	8
11	3	15	378	9
Valens. Gratiani annus 12	4	1	379	10
oe anno definit Ammianus, & Hieronymi Chron.		2	380	11
THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.		3	381 <i>Gregorius Naz.</i> per paucas	1
ani annus 14	Valentiniani jun. 6	4	382 hebdomades, Huius <i>Maximo</i>	2
15	7	5	383 Philosopho quem tres Episcopi	3
16	8	6	384 <i>Egyptii</i> ordinaverant rejecto,	4
anus occiditur die XXV. Augusti. FL. ARCA-		7	385 <i>Nestarius</i> eod. anno quo Con-	5
S à Patre Theodosio Confors & Collega in Im-		8	386 ciliu CPolit. inter generalia	6
o adsciscitur 16. Januar.		9	387 secundum celebratum est, suc-	7
li annus 3	Valentini jun. 11 Theodosii M.	10	388	8
4	12	11	389	9
5	13	12	390	10
6	14	13	391	11
7	15	14	392	12
8	16	15	393	13
9	17	16	394	14
10	strangulatus Valentinianus	17	395	15
11	junior, 15. Maj.	18	396	16
12		19	397	17
Iosius M. moritur 17. Januar. Arcadii annus		20	398 Nestario successit <i>Joannes</i>	1
his Imperatoribus Zosimus, Claudianus		21	399 <i>Chrysostomus</i> , Antiochenus ha-	2
ita, Paulus Diaconus, & Hist. Ecclef. atque		22	400 stenus presbyter.	3
ronicorum scriptores ceteri. In Theodosii		23	401	4
orte definit Rufini Historia.		24	402	5
		25	403 Chrysostomus throno pulsus in	6
		26	Synodo ad Quercum.	
		27	404 Iterum depositus in Synodo CPolit.	
		28	eius locum ordinatus <i>Aractus</i> pres-	
		29	byster Nestarii frater, 26. Junii.	
		30	405 Obiit Arfacius 3. Id. Novemb. Vita	
			Socratem VI. 20. Palladium in vi-	
			ta Chrysof. p. 94.	

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz (
	24 406	Arsacio Atticus succed
	25 407	quo Theodorus Lector lit
Arcadius moritur Calendis Maji. Successore relicto	408	568. Socrates VI. 20. S.
THEODOSIO juniore, Filio, de quo Olympiodorus	2 409	VII. 25. & Acta Sancte
apud Phot. Procopius lib. I. Perficor.	3 410	VIII. Januar' T. I p. 473
In hoc tempore Zosimi Historia definit.	4 411	
	5 412	
	6 413	
	7 414	
	8 415	
	9 416	
In hoc tempore definit Orosius.	10 417	
	11 418	
	12 419	
	13 420	
	14 421	
	15 422	
Honorius moritur sub anni extremum.	16 423	
	17 424	
In hoc anno definit Philostorgii Historia.	18 425	Attico defuncto Sifinnius
	19 426	natus prid. Calend. Marti
	20 427	de Socratem VI. 26.
	21 428	Obiit Sifinnius 9. Cal. Jan
In hoc anno definit Idatii Chronicon & Historia Ec-	22 429	Nestorius ordinatus Cal.
clesiastica Theodoret.	23 430	Vide Liberatum c. 4. Be
	24 431	& Antonium Pagi in Criti
	25 432	roniana.
	26 433	In Nestorii mense Junio
	27 434	gi locum ordinatur Ma
	28 435	rus 25. Octobr. Vide So
	29 436	VII. 37. Henschenium
	30 437	April. T. 2. p. 847.
	31 438	Maximiano prid. Id.
	32 439	mortuo succedit Proclu
	33 440	quo vide Acta Sancto. a
In hoc anno desinunt Historie Socratis & Sozomeni.	34 441	Flaviani (18. Febr.) n.
		Tom. 2. Martii X. pa
		Theodorum Lectorem li
		568. Socratem VII. 40
		ni Origenes CPol. n. 21
		Lambecii.

Imperatores CPolitani,	A. C	Patriarchæ CPol.
	35 442	9
	36 443	10
In hoc anno definit Chronicon Prosperi Tironis	37 444	11
	38 445	12
	39 446 Proclus XXIV. Octobr. obiit	1
	40 447 Succedit <i>Flavianus</i> . De quo	2
	41 448 Acta Sanctor. 18. Febr.	3
	42 449 Synodus Ephesina <i>λειτουργία</i> in	1
Theodosius junior obiit 28. Jul. succedit in Oriente	1 450 qua occisum Flavianum refert	2
Fl. Valerius MARCIANUS, Arcadii gener.	2 451 Gregoras lib. X. c. 5. Hist. In Fla-	3
	3 452 viani locum succedit <i>Anatolius</i>	4
	4 453 presbyter & Apocrifiarius Ale-	5
	5 454 xandrinus, quem ordinavit Dio-	6
	6 455 scorus Protogene & Asterio	7
	7 456 Theodorum Lectorem. p. 580.	8
	1 457 552. Prim ^o hic à Theophane vo-	9
Marciano qui obiit CPoli 26. Januar. succedit LEO	2 458 catur nomine Patriarchæ p. 89.	10
Magnus, Grecis etiam <i>ὁ Μέγας</i> ,	3 459 Leonem Imp. coronavit Anato-	11
	4 460 li ^o , teste Theodoro Lectore p. 568	12
	5 461 Anatolio <i>Gennadius</i> succedit.	1
	6 462 Vide eundem Theodorum p.	2
	7 463 553. 554. & è recentioribus Til-	3
	8 464 lemontii memorias Hist. Ecclef.	4
	9 465 T. XVI. Theodorus narrat quo-	5
	10 466 rundam suffragiis pro Gennadio	6
	11 467 Acacium electum fuisse, hinc à	7
	12 468 Georgio Cyprio & in Nicephori	8
	13 469 Callisti Catalogo Acacius bis,	9
	14 470 semel ante atque iterum post	10
	15 471 Phraitam memoratur.	11
	16 472	12
	17 473	1
	1 474	2
Leoni magno mense Januar. extincto succedit LEO		3
junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO		4
Isaurus.		

Libri 5ti Pars Altera.

T t t t

Impe-

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonenfi Anatolius interfuit.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isaurus apud Photium, Procopius lib. 1. Vandal. Evgrius, Theodorus Lector, Victor Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphienfi, Joanne Ægeate, Basilio Cilice, Eustathio Epiphasianfi, Hefychio Milefi, aliisque.	2 475 3 476 4 477 5 478 6 479 7 480 8 481 9 482 10 483 11 484 12 485 13 486 14 487 15 488 16 489 17 490	5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 1 2
Obiit Zeno Imp. mense Aprili successit Fl. Valerius ANASTASIUS Dyrrhachenus, cognomine Dicatorus. De hoc Procopius c. 19. Anecd. Codinus Origg. CPol. n. 125. Jornandes, Historia Miscella &c.	1 491 2 492 3 493 4 494 5 495 6 496 7 497 8 498 9 499 10 500 11 501 12 502 13 503 14 504 15 505 16 506 17 507 18 508 19 509 20 510	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
	Acacio cum ut hæreticorum fautor deponendus esset mortuo succedit <i>Phritas</i> , quem alii <i>Flasium</i> vocant, Victor Tunnunensis <i>Flavianum</i> : & huic post tres menses itidem extincto <i>Euphemius</i> Evchaita, curatormendicorum Decapolis, de quo Theophanes, Theodorus Lector p. 558. sq. Tillemontius T. 16. Memor. Ecclef.	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
	Euphemio in exilium pulso suo cedit Macedonius de quo Henschenius ad 25. April. T. 3. P. 369. seq.	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
	21 511	Macedonio iidem deſecto & in	23
	22 512	exilium pulſo, ſub hujus anni	1
	23 513	finem ſuccedit <i>Timotheus</i> pre-	2
	24 514	byter & <i>Scaphylax</i> . Vide Theo-	3
	25 515	dorum Lectorem p. 563.	4
	26 516		5
	27 517	<i>Timotheus</i> V. Aprilis obiit.	1
Anaſtaſius obiit X. Julii. Succceſſit Fl. Anicius JU-	1 518	ordinatus in <i>Timothei</i> locum	2
STINUS ſenior ſive Thrax.	2 519	<i>Joannes Cappadox</i> , XVII. April.	3
		Vide <i>Bandurium</i> p. 895. qui	
		notat primum hunc <i>Joannem</i>	
		uſum titulo Patriarchæ Oecu-	
		menici.	
In Juſtino ſeniore deſinit <i>Theodori</i> Lectoris Hi-	3 520	<i>Johanni</i> Cappadoci deſuncto	1
ſtoria.	4 521	ſuccedit 25. Februarii <i>Epipha-</i>	2
	5 522	<i>nus</i> , de quo <i>Allatius</i> p. 446.	3
	6 523	de conſenſu utriusque Eccleſiæ.	4
	7 524		5
	8 525		6
	9 526		7
Juſtino I. April. extincto ſuccceſſit Fl. Anicius JUSTI-	1 527		8
NIANUS Magnus, Juſtini ſororis F. De quo Pro-	2 528		9
copius, & qvot in Juſtiniani obitu deſinit Jo. Ma-	3 529		10
hala: Chronicon, tum <i>Agathias</i> , ac <i>Jornandes</i> : ut	4 530		11
omittam <i>Theophanem</i> Byz. & <i>Nonnoſum</i> Pho-	5 531		12
tio laudatos.	6 532		13
Hoc anno deſinit <i>Petavii</i> Chronologia, libro XIII.	7 533		14
Doctrinæ Temporum.	8 534		15
In hoc anno deſinit <i>Marcellini</i> Comitæ Chronicon,	9 535	<i>Epiphania</i> V. Junii deſuncto	
Belli Gothici, qvot <i>Procopius</i> deſcribit, initium.		ſuccedit <i>Anthimus</i> , alius <i>Anthe-</i>	
		<i>mus</i> , hæreticus, Epifcopus antea	
		<i>Trapezuntinus</i> .	
	10 536	<i>Anthimus</i> intra menſem Mar-	1
Encenia prima templi <i>Sophiæ</i> ſub Juſtiniano cele-	11 537	tium depoſito ſuccenturiatur	2
brata. Vide <i>Bandurium</i> p. 770. templum illud	12 538	<i>Menas</i> , XIII. Martii ordinatus.	3
pridem jam conditum ſub <i>Constantino</i> M. Lam-	13 539	De hoc <i>Cangius</i> p. 60. ad Zo-	4
bec. VIII. 465. & ſub <i>Conſtantio</i> . <i>Bandur.</i> p. 766.	14 540	naram. Eodem anno celebra-	5
	15 541	tum celebre Concilium CPoli-	6
	16 542	nos.	7

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchz CPol.
	17 543	8
	18 544	9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 545	10
Inducit cum Persis.	20 546	11
	21 547	12
	22 548	13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549	14
	24 550	15
	25 551	16
Bell Gothici finis, in quo definit etiam Jornandis li- ber de regnorum successione.	26 552	Menae intra mensem Augustum extincto succedit Eurychius, de quo Papebrochius ad VI. April. T. I. p. 548. sq. ubi vitam ejus ab Eufratio sive Eustathio scri- ptam exhibet.
	27 553	Concilium Generale Quintum 2
	28 554	CPol celebratum. 3
	29 555	4
	30 556	5
	31 557	6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558	7
In hoc definit Agathiz Historia.	33 559	8
	34 560	9
	35 561	10
Encenia secunda templi Sophie, 24. Dec. Vide Ban- durius p. 776. & Pauli Silentiani poema, de quo supra p. 279.	36 562	11
	37 563	12
	38 564	13
In hoc anno definit Chronicon Victoris Tunnunensis.	39 565	Pollo sede Eurychio XXII. 1
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JUSTI- NUS junior, Curopalates, Justiniani Nepos, de quo Menander Protector, Corippus Poeta, &c.	40 566	Jan. succedit Joannes Schola- sticus de quo præter Theopha- nem Cedrenum &c. vide vitam
Ab hoc tempore incipit Chronologia Margv. Freheri, Juri Græco Romano præmissa.	1 567	Symeonis Stylitz junioris, n. 3
	2 568	188. seq. in Actis Sanctor. T. 4
	3 569	5. Maji p. 377. 378. 5
	4 570	6
	5 571	7
	6 572	8
	7 573	9
	8 574	10
	9 575	11

2000

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	IO 576	12
	II 577 Post Joannem, XXXI Augusti	1
Justinio Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus	1 578 mortuum, restituitur iterum Eutychius (de quo supra) III.	2
obtinuit Fl. TIBERIUS Anicius Constantin ⁹ , Thrax.	2 579 Octobr.	3
cum Augustus declaratus à Justinio fuisset XXVI. Sept.	3 580	4
De hoc vita Eutychii Patriarchz, Evagrius &c.	4 581	5
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud Andream du Chesne T. I. scriptor, Francie.	1 582 Eutychio VI. April. defuncto	1
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio succedit	2 583 succedit Diaconus Joannes Nestes sive Jejunator. XII.	2
15. August. De hoc Menander Protector & Theophylactus Simocatta.	3 584 April.	3
	4 585	4
	5 586	5
	6 587	6
	7 588	7
	8 589	8
	9 590	9
	IO 591	IO
	II 592	II
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon Joannis Biclariensis.	12 593	12
	13 594	13
	14 595 Joanni Septembr. II. defuncto	14
	15 596 succedit Cyriacus.	1
	16 597	2
	17 598	3
	18 599	4
	19 600	5
	20 601	6
Mauricio 27. Nov. occiso, Fl. PHOCAS, coronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23. Nov. de quo Theophylactus Simocatta VIII. 7. seq. Nicephorus CPol. sub init. breviarii.	21 602	7
	1 603	8
	2 604	9
	3 605	IO
In Phocæ initio desinit tomus tertius Annalium Samuelis Bafnagii,	4 606 Cyriaco XXIX. Octobr. defuncto succedit Thomas Diaconus, de quo Acta Sanctor. ad 20. Martii. T. 3. p. 91. sq. Ab illo conditum CPoli in παλαιαρχίω triclinium quod ab ipso dictum Θωμάς, in quo Patriarchæ Bibliotheca. Vide Nicephorum Callistum XVIII. 44. Cangi-um CPoli Christiana p. 143. & ad Zonaram p. 73. Hunc Thoma male inter Patriarchas Philipp ⁹ Cyprius omittit.	II

Tttt 3

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	5607	I
	6608	2
	7609	3
Phoca V. Octobr. occiso FI. HERACLIUS succedit,	1610 Thomæ 20. Martii defuncto	I
qva in re desinunt libri Nicephori Callisti Hist. Ec-	2611 succedit 18. April. Sergius Dia-	2
clesi. qvos habemus. De Heraclio videndum Ni-	3612 conus. De quo Nicephorus in	3
cephori CPol. breviarium, Theophanei Byz. &	4613 breviario, inter alia Heraclium	4
ex eo Anastasius Bibl. & Miscella, aliqve Anna-	5614 ab eo coronatum referens	5
lium scriptores. Nam Georgii Pisidæ libri de qvi-	6615 Hunc Sergium tacito nomine	6
bus supra p. 228. nondum viderunt lucem.	7616 laudat Simocatta in proemiis	7
	8617 Historiz. Monothelitis favit.	8
	9618 Vide Combesifii Historiam Mo-	9
	10619 nothelitarum, Allatum de	10
	11620 consensu p. 45L	11
	12621	12
	13622	13
In hos anno desinit appendix ad Chronicon Marii	14623	14
Aventicensis.	15624	15
	16625	16
	17626	17
	18627	18
	19628	19
In vicesimo anno Heraclii desinit Chronicon Alex.	20629	20
	21630	21
	22631	22
	23632	23
	24633	24
	25634	25
	26635	26
	27636	27
	28637	28
	29638	29
	30639 Sergio defuncto succedit	I
FI. Heraclius CONSTANTINUS * Patri	1640 Presbyter, Monothelita,	2
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed	menfe Januario. Vide Nicephori	
	breviarium p. 18.	

Impe-

* hunc Constantinum qvem e priore conjugis Eudocia suscepit, jam Augustum appellaverat Pa-
ter 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani.	A.E.	Patriarchæ CPol.
post 130. dies veneno à Martina noverca extinguitur 22. Jan. substituto Fl. HERACLEONA Constantini fratre, quem Martina pepererat. Sed hæc sub extremum anni una cum filio Hera- gleona in exilium pellitur Imperiumque traditur FL. Heraclio CONSTANTI, Constantini Filio. Vide Nicephori CPol. breviarium, Theopha- nem &c.	1 641	Pyrrhus mense Octobri decessit I
	2 642	cui Paulus Presbyter successit. 2
	3 643	Idem Niceph. p. 21. editionis 3
	4 644	primæ. Etiam Paulus hic Mo- 4
	5 645	nothelitis fuisse visus est. 5
	6 646	6
	7 647	7
	8 648	8
	9 649	9
	10 650	10
	11 651	11
	12 652	12
	13 653	13
	14 654	I
	15 655	In Pauli defuncti locum iterum I
	16 656	restituatur Pyrrhus post menses 2
	17 657	quatuor & dies XXIII. defun- 3
	18 658	ctus, successore dato itidem 4
	19 659	Monothelita Petro Diacono, 5
	20 660	Ossonomo & Visitatore. 6
	21 661	7
	22 662	8
	23 663	9
	24 664	10
	25 665	11
	26 666	Petrus obiit. Vide Antonium 12
		Pagi ad A. 656. n. 5.
	27 667	Post sex menses & dies undecim I
Julius Julii occiso Syraculis in balneo Constanti suc- cedit filius CONSTANTINUS pogonatus. De quo Nicephorus CPol. in brevuario.	1 668	eligitur Thomas Diaconus, se- 2
		cundus hoc nomine, de quo 2
		Acta Sanctor. T. 3. April. p. 58.
		& Antonius Pagi ad A. C. 656. n. 6. ubi cum Catholi- cum non Monothelitam fuisse probat.
	2 669	Thomæ defuncto Johan- I
		nes Presbyter & Protec-
	3 670	dicus sive primus Defen- 2

Imperatores CPolitani.

A. C.

Patriarchæ CP

FL. HERACLIUS JUSTINIANUS, sedesim annos natus, (deinde dictus *Rhinotmetus*) Patri Constantino Pogonato succedit mense Septembri,

FL. LEONTIUS Patrieius Imperium sibi rapit, Justiniano naribus rescisis relegato in Chersonesum.

FL. TIBERIUS Apsimarum Constantini Pogonati frater Leontium naribus multat & in Monasterium Dalmati detrudit, imperatqve.

- 4 671 for Ecclesie CPol. succedi
- 5 672 Hanc Johannem Philippu
- 6 673 Cyprum in Catalogo Patriarcharum male omittit.
- 7 674 Johanni succedit *Constantinus*
- 8 675 Cancellarius.
- 9 676 Constantino succedit *Theodor*
- 10 677 *rus* presbyter.
- 11 678 Theodoro dejecto successor datus *Georgius Cyprum*. Vide
- 12 679 Theophanem p. 301. sq. Cangelium ad Zonaram p. 71. sq.
- 13 680 Concilium CPolit. in Trullo
- 14 681 inter Oecumenica sextum, adversus Monothelitas.
- 15 682
- 16 683 Georgio pulso sive defuncto
- 17 684 succedit iterum *Theodorum*
- 18 685 presbyter, de quo paulo ante.
- 1 686 *Paulus* è Laico succedit post
- 2 687 mortuum Theodorum. Vide
- 3 688 Theophanem p. 302. 303. Bandurium p. 902.
- 4 689
- 5 690
- 6 691 Concilium Qvinisextum Trullanum CPoli habitum, adversus quod disputat Allatus lib. I. c. 27. de consensu utriusque Ecclesie.
- 8 693 *Callinicus* Presbyter Paulo succedit. Vide Nicephorum p. 25.
- 9 694 & 28. breviori, Theophanem
- 1 695 p. 302.
- 2 696
- 3 697
- 1 698
- 2 699
- 3 700
- 4 701

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	5702	10
	6703	11
	7704	12
JUSTINIANUS Rhinometus restituitur, qui Tiberium captum fratremque illius Heraclum & Patri- cium Leontium supplicio afficit.	1705 Callinico dejecto privatoque 2706 oculis successor datur <i>Cyrus</i> 3707 <i>Monachus Anastrianus & Pres-</i> 4708 <i>byter, de quo Bollandus T. 1. Ja-</i> 5709 <i>nuarii p. 521. seq. Nicephorus</i> 6710 <i>CPol. Breviarii p. 28. Theo-</i> 710 <i>phanes p. 302.</i>	1 2 3 4 5 6
PL. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejus- que filium Tiberium interficit, & Imperium ob- stinet.	1711 Cyro dejecto <i>Johannem</i> Dia- 2712 conum Monothelitam succes- forem dat Philippicus Imp. Vide	1 2
Philippico 3 Jun. excecato succedit ANASTASIUS II. <i>Artemius</i> antea dictus.	3713 Theophanem p. 302-320. Ni- 4714 cephori brevium p. 31.	3 4
THEODOSIUS τῶν κατὰ, <i>Adramyttinus</i> , Philip- pico Thessalonicam relegatus suffectus invitatus est.	2715 In Johannis dejecti locum sub- 1716 stituitur XI. Augusti <i>Germanus</i>	1 2
Idem mox cesit LEONI <i>Isauro</i> , qui & <i>Comen</i> & <i>Ionomachus</i> dici solet. In hujus quoque pote- statem mox venit quem Imperatorem alii nuncu- paverant <i>Rasimus</i> , Gregorii Onomagali F. novo nomine <i>Tiberius</i> . Vide Nicephori CPol. brevium, Paulum Diaconum, Theophanem, Anastas- ium Bibliothecarium &c.	1717 Cyzici Metropolitæ, de quo 1718 Henschenius ad XII. Maji T. 3. 2719 p. 155. seq. Combessii Auctar. 3720 nov. T. 1. p. 1462. sq. 4721 5722 6723 7724 8725 9726 10727 11728 12729	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
In hoc anno definit liber XVIII. Pauli Diaconi.	13730 Germano succedit XXII. Ja- 14731 nuar. <i>Anastasius</i> Iconoclasta. 15732 Vide Nicephori brevium p. 3 16733 38. 42. & Theophanem p. 4 17734 302. Historiam miscell. lib. 22. 18735 <i>Bandurium</i> p. 904.	1 2 3 4 5 6
	Uuuu	Im-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	24 406	Arsacio <i>Atticus</i> successit de
	25 407	quo Theodorus Lector lib. 2. p.
Arcadius moritur Calendis Maji. Successore relicto	408	568. Socrates VI. 20. Sozom.
THEODOSIO juniore, Filio, de quo Olympiodorus	409	VII. 25. & Acta Sanctior. ad
apud Phot. Procopius lib. I. Perficor.	410	VIII. Januar' T. I. p. 473 sq.
In hoc tempore Zosimi Historia definit.	411	
	412	
	413	
	414	
	415	
	416	
In hoc tempore definit Orosius.	417	
	418	
	419	
	420	
	421	
	422	
Honorius moritur sub anni extremum.	423	
	424	
In hoc anno definit Philostorgii Historia.	425	Attico defuncto <i>Sisinnius</i> ordi-
	426	natus prid. Calend. Martii. Vi-
	427	de Socratem VII. 26.
	428	Obiit <i>Sisinnius</i> 9. Cal. Januar.
In hoc anno definit Idatii Chronicon & Historia Ec-	429	<i>Nestorius</i> ordinatus Cal. April.
clesiastica Theodoret.	430	Vide Liberatum c. 4. Breviani
	431	& Antonium Pagi in Critica E-
	432	topiana.
	433	In Nestorii mense Junio deposi-
	434	ti locum ordinatur <i>Maximianus</i>
	435	25. Octobr. Vide Socratem
	436	VII. 37. Heuscheniomi ad 21.
	437	April. T. 2. p. 847.
	438	Maximiano prid. Id. April.
	439	mortuo succedit <i>Proclus</i> de
	440	quo vide Acta Sanctior. ad Acta
	441	Flaviani (18. Febr.) n. 29. &
	442	Tom. 2. Martii X. pag. 29.
In hoc anno desinunt Historie Socratis & Sozomeni.	443	Theodorum Lectorem lib. 2. p.
	444	568. Socratem VII. 40. Cal-
	445	ni Origenes CPol. n. 25. etc.
	446	Lambecii.

Imperatores Constantiniani,

A.C.

CPol.

Hoc anno definit Chronicon Prosperi Tironis

Anatolius junior obiit 28. Jul. succedit in Oriente
Valerius MARCIANUS, Arcadii gener.Leo magno qui obiit CPoli 26. Januar, succedit LEO
Magnus, Graecis etiam ὁ Μανὲλης.Leo magno mense Januar. extincto succedit LEO
junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO
Augustus.

Libri 5ti Pars Altera.

Titte

Impe-

Hoc anno 451. Concilio Chalcedonensi Anatolius interfuit.

35	442	9
36	443	10
37	444	11
38	445	12
39	446 Proclus XXIV.	1
40	447 Succedit F.	2
41	448 Acta Sancti 18.	3
42	449 Synodus Ephesina ληστικη in	1
1	450 qua occisum Flavianum refert	2
2	Gregoras lib. X. c. 5. Hist. in Fla-	3
3	451 viani locum succedit Anatolius	4
4	452 presbyter & Apocrisiarius Ale-	5
5	453 xandrinus, quem ordinavit Dio-	6
6	454 scorus Protogene & Asterio	7
7	455 COS. hoc est A. C. 449. Vido	8
8	456 Theodorum Lectorem. p. 580.	9
9	552. Primus hic a Theophane vo-	10
10	457 catur nomine Patriarchae p. 89.	11
11	Leonem Imp. coronavit Anato-	12
12	458 lius, teste Theodoro Lectore p. 568	13
13	459 Anatolio Gennadio succedit.	14
14	460 Vide eundem Theodorum p.	15
15	461 553. 554. & e recentioribus Til-	16
16	462 lemontii memorias Hist. Eccles.	17
17	463 T. XVI. Theodorus narrat quo-	18
18	464 rundam suffragiis pro Gennadio	19
19	465 Acacium electum fuisse, hinc a	20
20	466 Georgio Cyprio & in Nicephori	21
21	467 Callisti Catalogo Acacius bis,	22
22	468 semel ante atque iterum post	23
23	469 Phraitam memoratur.	24
24	470	25
25	471 Gennadio Acacius succedit.	26
26	472	27
27	473	28
28	474	29

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isaurus apud Photium, Procopius lib. I. Vandal. Evagrius, Theodorus Lecter, Victor Tunnunenſis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphienſi, Joanne Ægeate, Basilio Cilice, Eustathio Epiphanienſi, Hefychio Mileſio, aliſque.	2 475 3 476 4 477 5 478 6 479 7 480 8 481 9 482 10 483 11 484 12 485 13 486 14 487 15 488 16 489 17 490 18 491 19 492 20 493 21 494 22 495 23 496 24 497 25 498 26 499 27 500 28 501 29 502 30 503 31 504 32 505 33 506 34 507 35 508 36 509 37 510	5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchæ CPol.	
	21 511	Macedonio itidem dejecto & in	23
	22 512	exilium pulso, sub hujus anni	1
	23 513	finem succedit <i>Timotheus</i> pres-	2
	24 514	byter & Scephylax. Vide Theo-	3
	25 515	dorum Lectorem p. 563.	4
	26 516		5
	27 517	Timotheus V. Aprilis obiit.	1
Anastasius obiit X. Julii. Succes- sit. Fl. Anicius JU-	1 518	ordinatus in Timothei locum	2
STINUS senior sive Thrax.	2 519	<i>Joannes Cappadox</i> , XVII. April. Vide Bandurium p. 895: qui notat primum hunc Joannem usum titulo Patriarchæ Oecu- menici.	3
In Justino seniore definit Theodori Lectoris Hi- storia.	3 520	Johanni Cappadoci defuncto	1
	4 521	succedit 25. Februarii <i>Epipha-</i>	2
	5 522	<i>nus</i> , de quo Allatius p. 446.	3
	6 523	de consensu utriusque Ecclesiæ.	4
	7 524		5
	8 525		6
	9 526		7
Justino 1. April. extincto successit Fl. Anicius JUSTI-	1 527		8
NIANUS Magnus, Justini fororis F. De quo Pro-	2 528		9
copius, & quod in Justiniani obitu definit Jo. Ma-	3 529		10
lala: Chronicon, tum Agathias. ac Jornandes: ut	4 530		11
omittam Theophanem Byz. & Nonnosum Pho-	5 531		12
tio laudatos.	6 532		13
Hoc anno definit Petavii Chronologia, libro XIII.	7 533		14
Doctrinæ Temporum.	8 534		15
In hoc anno definit Marcellini Comitis Chronicon.	9 535	Epiphonio V. Janii defuncto	
Belli Gothici, quod Procopius describit, initium.		succedit <i>Anthimus</i> , aliis <i>Anthe-</i> <i>mis</i> , hæreticus, Episcopus antea Trapezuntinus.	
	10 536	Anthimo intra mensem Mar-	1
Encenia prima templi Sophiæ sub Justiniano cele-	11 537	tium deposito succenturiatur	2
brata. Vide Bandurium p. 770. templum illud	12 538	<i>Menas</i> , XIII. Martii ordinatus.	3
pridem jam conditum sub Constantino M. Lam-	13 539	De hoc Cangius p. 60. ad Zo-	4
bec. VIII. 465. & sub Constantio. Bandur. p. 766.	14 540	naram. Eodem anno celebra-	5
	15 541	tum celebre Concilium CPoli-	6
	16 542	adversus Acephalos Eutychi-	7
		nos.	

700 *LIB. V. cap. 5.* CONSPECTUS CHRONOLOGICUS

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	17 543		8
	18 544		9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 445		10
Inducit cum Persis.	20 546		11
	21 547		12
	22 548		13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549		14
	24 550		15
	25 551		16
Belli Gothici finis, in quo definit etiam Jornandis liber de regnorum successione.	26 552	Mennæ intramensem Augustum extincto succedit <i>Eutychius</i> , de quo Papebrochius ad VI. April. T. I. p. 548. sq. ubi vitam ejus ab Eustratio sive Eustathio scriptam exhibet.	1
	27 553	Concilium Generale Quintum CPoli celebratum.	2
	28 554		3
	29 555		4
	30 556		5
	31 557		6
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558		7
In hoc definit Agathiz Historia.	33 559		8
	34 560		9
	35 561		10
Encenia secunda templi Sophie, 24. Dec. Vide Bandorium p. 776. & Pauli Silentarii poema, de quo supra p. 279.	36 562		11
	37 563		12
	38 564		13
In hoc anno definit Chronicon Victoris Tunnunensis.	39 565	Pulso sede Eutychio XXII. Jan. succedit <i>Joannes Scholasticus</i> de quo præter Theophanem Cedrenum &c. vide vitam	1
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JUSTINUS junior, Cæsar, Justiniani Nepos, de quo Menander Protector, Corippus Poeta, &c.	40 566		2
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marq. Freheri, Juri Græco Romano præmissa.	1 567	Symeonis Stylitz junioris, n. 188. seq. in Actis Sanctor. T. 5. Maji p. 377. 378.	3
	2 568		4
	3 569		5
	4 570		6
	5 571		7
	6 572		8
	7 573		9
	8 574		10
	9 575		11

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	10 576	12
	11 577 Post Joannem, XXXI Augusti	1
Justino Juniore V. Octobr. extincto, Imperium solus	1 578 mortuum, restituitur iterum Es-	2
obtinuit FL. TIBERIUS Anicius Constantinus, Thrax.	2 579 <i>tychius</i> (de quo supra) III.	3
cum Augustus declaratus à Justino fuisset XXVI. Sept.	3 580 Octobr.	4
De hoc vita Eutychii Patriarchz, Evagrius &c.	4 581	5
In hoc anno desinit Chronicon Martii Avenicensis a-	1 582 Eutychio VI. April. defuncto	1
pud Andream du Chesne T. I. scriptor, Francie.	2 583 succedit Diaconus <i>Joannes Ne-</i>	2
Tiberius FL. MAURICIUS socero Tiberio succedit	3 584 <i>photes</i> sive <i>Jejunator</i> , XII.	3
15. Augusti. De hoc Menander Protector & Theo-	4 585 April.	4
phylactus Simocatta.	5 586	5
	6 587	6
	7 588	7
	8 589	8
	9 590	9
	10 591	10
	11 592	11
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon	12 593	12
Joannis Biclariensis.	13 594	13
	14 595 Joanni Septembr. II. defuncto	14
	15 596 succedit <i>Cyriacus</i> .	1
	16 597	2
	17 598	3
	18 599	4
	19 600	5
	20 601	6
Mauricio 27. Nov. occiso, FL. PHOCAS, coronatus	21 602	7
à Cyriaco Patriarcha Imperator 23. Nov. de quo	1 603	8
Theophylactus Simocatta VIII. 7. seq. Nicepho-	2 604	9
rus CPol. sub init. brevium.	3 605	10
In Phocæ initio desinit tomus tertius Annalium	4 606	11
Samuelis Bafnagii.		
		sto succedit <i>Thomas Diaconus</i> , de quo Acta Sanctor. ad 20. Martii. T. 3. p. 91. sq. Ab illo conditum CPoli in <i>παραγγελία</i> trichinium quod ab ipso dictum <i>Θωμάς</i> , in quo Patriarchæ Bibliotheca. Vide Nice- phorum Callistum XVIII. 44. Cangi- um CPoli Christiana p. 143. & ad Zo- naram p. 73. Hunc Thoma male inter Patriarchas Philippus Cyprius omittit.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchz CPol.
	5607	1
	6608	2
	7609	3
Photus V. Octobr. occiso FI. HERACLIUS succedit,	1610	Thome 20. Martii defuncto
qva in re definunt libri Nicephori Callisti Hist. Ec-	2611	succedit 18. April. Sergio Dis-
clesi. qvos habemus. De Heraclio videndum Ni-	3612	conus. De quo Nicephorus in
cephori CPol. breviarium, Theophanes Byz. &	4613	breviatio, inter alia Heraclium
ex eo Anastasius Bibl. & Miscella, aliique Anna-	5614	ab eo coronatum referent.
lium scriptores. Nam Georgii Piside libri de qui-	6615	Hunc Sergium tacito nominat.
bus supra p. 228. nondum viderunt lucem.	7616	laudat Simocatta in proemio
	8617	Historiz. Monothelitis favit.
	9618	Vide Combefisii Historiam Mo-
	10619	nothelitarum, Allatum de
	11620	consensu p. 45L
	12621	
	13622	
In hos anno definit appendix ad Chronicon Marii	14623	
Aventicensis.	15624	
	16625	
	17626	
	18627	
	19628	
In vicessimo anno Heraclii definit Chronicon Alex.	20629	
	21630	
	22631	
	23632	
	24633	
	25634	
	26635	
	27636	
	28637	
	29638	
	30639	Sergio defuncto succedit Pyr-
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri	1640	rus Presbyter, Monothelita,
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed		2
		mensis Januario. Vide Nicephori
		breviarium p. 18.

* Impe-
 * hunc Constantinum quem e priore conjugis Eudocia suscepit, jam Augustum appellaverat Pa-
 ter 22. Dec. A. 612.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
post 130. dies veneno à Martina noverca extinguitur 22. Jan. substituto FL. HERACLEONA	1 641	Pyrrhus mense Octobri dejectus	1
Constantini fratre, quem Martina pepererat.	2 642	cui <i>Paulus Presbyter</i> successit.	2
Sed hæc sub extremum anni una cum filio Hera-	3 643	Idem Niceph. p. 21. editionis	3
gleona in exilium pellitur Imperiumque traditur	4 644	primæ. Etiam Paulus hic Mo-	4
FL. Heraclio CONSTANTI, Constantini Filio.	5 645	nothelitis fuisse visus est.	5
Vide Nicephori CPol. brevium, Theopha-	6 646		6
nem &c.	7 647		7
	8 648		8
	9 649		9
	10 650		10
	11 651		11
	12 652		12
	13 653		13
	14 654		1
	15 655	In Pauli defuncti locum iterum	1
	16 656	restituatur <i>Pyrrhus</i> post menses	2
	17 657	quatuor & dies XXIII. defun-	3
	18 658	ctus, successore dato eodem	4
	19 659	Monothelita <i>Petro</i> Diacono,	5
	20 660	Ossonomo & Vilitatore.	6
	21 661		7
	22 662		8
	23 663		9
	24 664		10
	25 665		11
	26 666	Petrus obiit. Vide Antonium	12
		Pagi ad A. 656. n. 5.	
	27 667	Post sex menses & dies undecim	1
Idibus Julii occiso Syracusis in balneo Constanti suc-	1 668	eligitur <i>Thomas</i> Diaconus, se-	2
cedit filius CONSTANTINUS <i>pogonatus</i> . De		cundus hoc nomine, de quo	
quo Nicephorus CPol. in breviario.		Acta Sanctor. T. 3. April. p. 58.	
		& Antonius Pagi ad A. C.	
		656. n. 6. ubi cum Catholi-	
		cum non Monothelitam fuisse	
		probat.	
	2 669	Thomæ. defuncto <i>Johan-</i>	1
		nes Presbyter & Protec-	
	3 670	dictus sive primus Defen-	2

Imperatores CPolitani.

A.C. Patriarcha CPol.

4	671	for Ecclesie CPol. succedit.	3
5	672	Hono Johannem Philippus	4
6	673	Cyprius in Catalogo Patriar- charum male omittit.	5
7	674	Johanni succedit <i>Constantinus</i>	1
8	675	Cancellarius.	2
9	676	Constantino succedit <i>Theodo-</i>	1
10	677	<i>rus</i> presbyter.	2
11	678	Theodoro dejecto successor da-	1
12	679	tus <i>Georgius Cyprius</i> . Vide Theophanem p. 301. sq. Can- gium ad Zonaram p. 71. sq.	2
13	680	Concilium CPolit. in Trullo.	3
14	681	inter Oecumenica sextum, ad-	4
15	682	versus Monothelitas.	5
16	683	Georgio pulso sive defuncto	1
17	684	succedit iterum <i>Theodorus</i>	2
18	685	presbyter, de quo paulo ante.	3
1	686	<i>Paulus</i> è Laico succedit post	1
2	687	mortuum Theodorum. Vide	2
3	688	Theophanem p. 302. 303. Ban-	3
4	689	durium p. 902.	4
5	690		5
6	691	Concilium Quinisextum Trul-	6
7	692	lanum CPoli habitum, adver-	7
		sus quod disputat Allatus lib. I. c. 27. de consensu utriusque Ec- clesie.	
8	693	<i>Callistus</i> Presbyter Paulo suc-	1
9	694	cedit. Vide Nicephorum p. 25.	2
1	695	& 28. breviarum, Theophanem	3
2	696	p. 302.	4
3	697		5
1	698		6
2	699		7
3	700		8
4	701		9

Impe-

FL. HERACLIUS JUSTINIANUS, sedesim annos na-
tus, (deinde dictus *Rhinotermus*) Patri Con-
stantino Pogonato succedit mense Septembri,

FL. LEONTIUS Patrius Imperium sibi rapit,
Justiniano naribus rescisus relegato in Cher-
sonesum.

FL. TIBERIUS Apfimarum Constantini Pogonati
frater Leontium naribus multat & in Monaste-
rium Dalmati detrudit, imperatqve.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	5702	10
	6703	11
	7704	12
JUSTINIANUS Rhinometus reflituitur, qui Tiberium captum fratremque illius Heraclium & Patri- cium Leontium supplicio addidit.	1705 Callinico dejecto privatoque 2706 oculis successor datur <i>Cyrus</i> 3707 <i>Monachus Anastrianus</i> & Pres- byter, de quo <i>Bollandus</i> T. 1. Ja- 4708 nuarii p. 571. seq. <i>Nicephorus</i> 5709 CPol. Breviarii p. 28. Theo- 6710 phanes p. 302.	1 2 3 4 5 6
PL. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejus- que filium Tiberium interlicet, & Imperium ob- sinet.	1711 Cyro dejecto <i>Johannem</i> Dia- 2712 conum Monothelitam succes- forem dat <i>Philippicus</i> Imp. Vide	1 2
Philippico 3 Jun. excoecato successit ANASTASIUS II. <i>Artemius</i> antea dictus.	3713 Theophanem p. 302-320. Ni- 1714 cephori brevium p. 31.	3 4
THEODOSIUS τῶν κατὰ, <i>Adramyttenus</i> , Philip- pico Thessalonicam relegatus suffectus in vitus est.	2715 In Johannis dejecti locum sub- 1716 stituitur XI. Augusti <i>Germanus</i>	1 2
Idem mox cesit LEONI <i>Isauro</i> , qui & <i>Conen</i> & <i>I. onomachum</i> dici solet. In hujus quoque pote- statem mox venit quem Imperatorem alii nuncu- paverant <i>Rasilius</i> , Gregorii Onomagali F. novo nomine <i>Tiberius</i> . Vide <i>Nicephori</i> CPol. brevia- rium, Paulum Diaconum, Theophanem, <i>Anasta- siam</i> Bibliothecarium &c.	1717 Cyzici Metropoli, de quo 1718 <i>Henschenius</i> ad XII. Maji T. 3. 2719 p. 155. seq. <i>Combesii</i> Auctar. 3720 nov. T. 1. p. 1462. sq. 4721 5722 6723 7724 8725 9726 10727 11728 12729	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
In hoc anno definit liber XVIII. Pauli Diaconi.	13730 Germano succedit XXII. Ja- 14731 nuar. <i>Anastasius</i> Iconoclasta. 15732 Vide <i>Nicephori</i> breviar. p. 16733 38. 42. & Theophanem p. 17734 302. <i>Historiam</i> miscell. lib. 22. 18735 <i>Bandurium</i> p. 904.	1 2 3 4 5 6
	Uuuu	Im-

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarche CPol.
	19 736	7
	20 737	8
	21 738	9
	22 739	10
	23 740	11
Leoni I sauro 18. Jun. aqva intereunte extincto succedit	24 741	12
filius FI. CONSTANTINUS <i>Copronymus</i> live *	1 742	13
<i>Cabalimus</i> . Equidem <i>Artabazus</i> qui Constantini	2 743	14
sororem duxerat, Tyrannidem invadere fuit ag-	3 744	15
gressus, atqve imagines restituere cepit, & <i>Nice-</i>	4 745	16
<i>phorum</i> Constantini F. Imperatorem coronavit.	5 746	17
Sed à Constantino una cum Niceta Artabazi F.	6 747	18
victus, captus & obtruncatus est. Vide Nicephori	7 748	19
CPol. breviarium, & Codini Origines CPol. n.	8 749	20
99. Theophanem, Hist. Miscell. lib. 22. Cedre-	9 750	21
num, Zonaram &c.	10 751	22
	11 752	23
	12 753	24
	13 754 Anastasio mortuo succedit Con-	1
	14 755 stantinus Ionomachus & Epi-	2
	15 756 scopos Syllai. VIII. August.	3
	16 757 cum sedes per aliquot menses	4
	17 758 vacasset. Vide Bandurium p.	5
	18 759 904. seq. ubi ex Nicephori	6
	19 760 CPol. antirrheticis MSS. notat	7
	20 761 Concilium Copronymianum	8
	21 762 illo Anno habitum fuisse sede	9
	22 763 vasante, & sub finem demum	10
	23 764 Concilii Constantinum à Ma-	11
	24 765 mona Episcopo CPol. crea-	12
	25 766 tum.	13
	26 767 Constantinus XXX. Augusti	1
	27 768 decessus, eiqve XVI. Nov. da-	2
	28 769 tus successit Niceta Slavus ev-	3
In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazarorum filia,	29 770 nochus, Ecclesiae SS. Aposto-	4
definit breviazium Historicum Nicephori CPol.	30 771 lorum presbyter. Vide Niceph.	5
	31 772 nem p. 48. & Theopha-	6
	32 773 nem p. 302. Hist. Miscell. XXII.	
	33 774 44	

* Καβαλὴ ἡ πρὸς τὴν Κρούσιν. Crus. p. 273. TurcoGrae.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Coprenymo 14. Sept. martuo succedit	34 775	9
filius LEO Chazarus sive Chazara natus. Vide	1 776	10
Hist. Miscell. libro XXIII.	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8. Sept. extinctum excepit filius	5 780	Nicetæ VI. Febr. defuncto suc-
CONSTANTINUS V. A. 777 natus, sub tutela	1 781	cedit Paulus Cyprianus, Lector,
matris sue IRENES.	2 782	secunda juniorum Domini-
	3 783	ca. Vide Codini Origines
	4 784	CPol. n. 123.
	5 785	Paulus in Flori Monasterium
	6 786	secessit, XXX. Aug. successio-
		temque habuit Tarsium,
		XXV. Dec. Vide de eo Acta
		Sanctor. 25. Febr. & T. I. Mar-
		tii pag. 788. Vitam Tarsii scri-
		pfit Ignatius discipulus, dein-
		de Svida teste Episcopus Ni-
		caenus.
	7 787	Concilium Nicenum secundum
	8 788	pro imaginibus.
	9 789	
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus filius	10 790	
solus imperat.	1 791	
	2 792	
	3 793	
	4 794	
	5 795	
	6 796	
Constantinus oculis 16. August. jussu matris effosus	7 797	
non diu post obiit, hinc sola imperium gerit	1 798	
IRENE mater.	2 799	
	3 800	
	4 801	
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata &	5 802	
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-	1 803	
vit NICEPHORUS Patricius & c. 701.	2 804	
	Uuuu 2	Impe-

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
	19 736	7
	20 737	8
	21 738	9
	22 739	10
	23 740	11
Leoni Isauro 18. Jun. aqua intereunte extincto succedit	24 741	12
filius Fl. CONSTANTINUS <i>Copronymus</i> sive *	1 742	13
<i>Cabalimus</i> . Egidem <i>Arsabazus</i> qui Constantini	2 743	14
fororem duxerat, Tyrannidem invadere fuit ag-	3 744	15
gressus, atque imagines restituere coepit, & <i>Nice-</i>	4 745	16
<i>phorum</i> Constantini F. Imperatorem coronavit.	5 746	17
Sed à Constantino una cum Niceta Artabazi F.	6 747	18
victus, captus & obtruncatus est. Vide Nicephori	7 748	19
CPol. brevium, & Codini Origines CPol. n.	8 749	20
99. Theophanem, Hist. Miscell. lib. 22. Cedre-	9 750	21
num, Zonaram &c.	10 751	22
	11 752	23
	12 753	24
	13 754 Anastasii mortuo succedit <i>Con-</i>	1
	14 755 <i>stantinus</i> Ionomachus & Epi-	2
	15 756 scopus Syllæ. VIII. August.	3
	16 757 cum sedes per aliquot menses	4
	17 758 vacasset. Vide Bandurium p.	5
	18 759 904. seq. ubi ex Nicephori	6
	19 760 CPol. antirrheticis MSS. notat	7
	20 761 Concilium Copronymianum	8
	21 762 illo Anno habitum fuisse sede	9
	22 763 vacante, & sub finem demum	10
	23 764 mona Episcopum CPol. crea	11
	24 765 tum.	12
	25 766 Constantinus XXX. Augusti 13	
	26 767 decessus, eique XVI. Nov. da-	1
	27 768 tus successor <i>Niceta</i> Sclavus ex-	2
In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazarum uxor,	28 769 nuchus, Ecclesie SS. Aposto-	3
defina brevium Historicum Nicephori CPol.	29 770 lorum presbyter. Vide Niceph.	4
	30 771 brevium p. 48. & Theopha-	
	31 772 nem p. 302. Hist. Miscell. XXII.	6
	44	

* Καβαλὴν ἢ ἰστανίαν λέγουσι. Crus. p. 273. Turco Graec.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Coprenymo 14. Sept. martuo successit	34 775	9
filius LEO Chazarus sive & Chazara natus. Vide	1 776	10
Hist. Miscell. libro XXIII.	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8. Sept. extinctum excepit filius	5 780	Niceta VI. Febr. defuncto suc-
CONSTANTINUS V. A. 771. natus, sub tutela	1 781	cedit Paulus Cyprianus, Lector,
matris sue IRENE.	2 782	secunda jejuniorum Domini-
	3 783	ca. Vide Codini Origines
	4 784	CPol. n. 123.
	5 785	Paulus in Flori Monasterium
	6 786	secessit, XXX. Aug. successo-
		remque habuit Tarasium,
		XXV. Dec. Vide de eo Acta
		Sanctor. 25. Febr. & T. I. Mar-
		tii pag. 788. Vitam Tarasii scri-
		pfit Ignatius discipulus, dein-
		de Svida teste Episcopus Ni-
		caenus.
	7 787	Concilium Nicenum secundum
	8 788	pro imaginibus.
	9 789	
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus filius I	10 790	
solus imperat.	1 791	
	2 792	
	3 793	
	4 794	
	5 795	
	6 796	
Constantinus oculis 16. August. jussu matris effosus	7 797	
non diu post obiit, hinc sola imperium gerit	1 798	
IRENE mater.	2 799	
	3 800	
	4 801	
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata &	5 802	
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-	1 803	
vit NICEPHORUS Patricius & ante 791-	2 804	
	Uuuu 2	Impe-

Imperatores CPolitani.	A. C. Patriarchæ CPol.
805 five Generalis Logotheta & anno post mense Dec. STAVRAGIUM filium, consortem Imperii adlocuit. Vide Hist. Miscell. lib. XXIII. 47. seq. & lib. XXIV. Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. occiso, & Stavrachio in monasterium se abdente Imperiū datur Nicephori genero FI. MICHAELI, Curopalatae, cognomine <i>Rancabe</i>, 5. Octobr. In hujus initia desinit Theophanis Chronicon. Incipit ab eo Joannes Scylitzes. Vide & Hist. Miscell. XXIV. 25. seq. Michael cum filio Theophylacto abdicare se Imperio coactus successorem habuit 11. Jul. LEONEM <i>Armenium</i>, Bardæ F. Iconomachum, qui à brevi statura dictus etiam Chamæleon. De hoc Anonymus ad calcem Theophanis editus, scriptores post Theophanem de quib? supra p. 349. sq. Anonym? alter quem Leontium quidam volunt, & Simeon Magister ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes & Genesius MS. In hoc tempore desinit liber XXIV. Hist. miscell. Leoni occiso 25. Dec. succedit Thomamq; Constantinum, æmulum vincit MICHAEL <i>ὁ τραυλὸς</i> five <i>Balbus</i> ex Amorio Phrygiæ opido. De hoc Imperatore Scylitzes, Genesius MS. & scriptores post Theophanem. Mich. Balbo I. Octobr. extincto succedit filius THEOPHILUS, de quo videndi continuator Theophanis Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius Monachus, Scylitzes, Svidas, Genesius MS. & de ejus nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epitomes Heliodori editus.	3 805 4 806 Tarasio XXV. Febr. defuncto 5 807 succedit XII. April. die festo, 6 808 Paschat: <i>Nicephoris</i>, de quo 7 809 supra pag. 295. seq. 640. seq. 8 810 Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad 9 811 XIII. Martii. Cangium ad Zo- 1 812 naram p. 74. 2 813 1 814 2 815 Nicephoro XIII. Martii in exili- 3 816 um misso ab Iconomachis statim 4 817 succenturiatus <i>Tasodotus</i> Meli- 5 818 senus, cognomento <i>Cassiterus</i>, 1. 6 819 April. festo Paschatos, & eodem 7 820 mense sub eo Conciliū habuit. 1 821 Vide Cangium ad Zonaram p. 76 2 822 Theodoto defuncto (cui Phi- 3 823 lippus Cyprius <i>Toc. dorum</i> Spa- 4 824 tharocandidati filium subijcit) 5 825 succedit <i>Antenium</i> Sylæi Epi- 6 826 scopus, quem byrsodeplam alii, 7 827 alii Casimaram cognomine ap- 8 828 pellant. Vide Bandurium p. 9 829 908. 1 830 2 831 3 832 Antonio defuncto succedit 4 833 XXI. April. <i>Joannes</i> ab hosti- 5 834 bus Jannes magus appellatus & 6 835 Lecanomantæ filius. Vide Con- 7 836 tinuatores Theophanis p. 75. 8 837 96. Simeonem Magistrum p. 9 838 403 &c. 10 839

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	11 840	9
Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MI-	12 841	10
CHAEEL cognomine <i>μᾶθυσ</i> five <i>μᾶθυσης</i> ,	1 842	Joanni Iconomacho deposito
adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ,	2 843	succedit XII. Febr. <i>Methodius</i> ,
quæ imagines restituit. Vide Anonymum conti-	3 844	Cyzici Episcop⁹. Vide Cangium
nuatorem Theophanis libro IV. sive ultimo & Si-	4 845	ad Zonaram p. 79 Acta Sanctor.
meonem Magistrum, Georgium Monachum ac	5 846	T. 2. Junii 14. p. 960 sq.
Scylitzen, Genesium MS. Vitam Basilii Macedo-	6 847	Methodio XIV. Junii defuncto
nis in Allatii <i>συμπληρωσις</i> p. 41. sqq.	7 848	<i>Ignatius</i> Michaelis Curopalatae
	8 849	Imperatoris, cognomine Ran-
	9 850	cabe filius succedit IV. Jul. Vide
	10 851	vitam ejus scriptam à Photii ho-
	11 852	ste Niceta Paphlagonæ, & editam
	12 853	à Labbeo T. 8. & ab Harduino
	13 854	T. 5. cum Actis Concilii anti-
	14 855	Photiani: & scriptores post
Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps	15 856	Theophanem. Baronium ad
Michael imperat.	16 857	Martyrelog. 23. Octobr.
	17 858	9
	18 859	10
	19 860	11
Barda Imperatoris avunculus Cæsar creatus, feria IV.	20 861	Ignatio XXIII. Nov. depulso
Falschatos.	21 862	succedit Photius Tarasii Patriar-
	22 863	chæ nepos, hætenus Laicus die
	23 864	XXV. Dec. Multa adversus Pho-
	24 865	tium Allatii de consensu lib. 2.
	25 866	cap. 4. seqq. & libro de Synodo
	1 867	Photiana.
Barda interfecto, † 21. April. in Imperii consortium	2 868	Concilium CPol. adversus
26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo.	3 869	Ignatium.
Post Michaelen 24. Sept. interfectum solus Basilii	4 870	5
imperat. de quo Constantinus Porphyrog. †† in	5 871	6
hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon	6 872	7
Magister ad Scylitzes, & Genesius MS.		8
		9
		10
		11
		12
		13
		14
		15
		16
		17
		18
		19
		20
		21
		22
		23
		24
		25
		26
		27
		28
		29
		30

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paræneticis p. 572. sq.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	7873	6
	8874	7
	9875	8
	10876	9
	11877 Ignatio XXIII. Oct. defuncto	10
	12878 Photius restitutus iterum succedit XXVI. Octob.	1
	13879 Concilium pro Photio, quod	2
	14880 Græcis est Octavum Generale.	3
	15881 In illius actis Imperatores sunt	4
	16882 Basilus, Leo & Alexander,	5
	17883	6
	18884	7
	19885	8
	20886 Photio in Monasterium Arme-	1
	21887 niacorum Rordi dictum relegato succedit <i>Stephanus</i> Por-	2
	888 phyrogenitus, Leonis sapientis Imp. frater. De quo Acta	3
	1889 Sanctior. T. 4. ad 17. Maj. p.	4
	2890 36. seq.	5
	3891	6
	4892	1
	5893 Stephano defuncto mense Mayo	2
	6894 succedit <i>Antonius Cantuar.</i> cujus vita scripta à Nicophoro Philosopho. Vide supra p. 300. Continuatore Theophanis p. 220. Allatum de consensu p. 614. &c.	
	7895 Antonio defuncto XII. Febr.	1
	8896 succedit <i>Nicolaus Myssicus</i> live	2
	9897 Senator secretioris Consilii, de	3
	10898 quo Acta Sanctior ad 15. Maji	4
	11899 T 3 p. 509. Continuat. Theophanis p. 224. 228. 229. &c.	5
	12900 Allatum de Consensu p. 604.	6
	13901	7
	14902	8
	15903	9
	16904	10
Exilium Thessalonice, quod describit Johannes Cameniata. supra p. 351.		

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
	17 905	11
	18 906 Nicolæ quod quartas Impera-	1
	19 907 toris nuptias improbarer depo-	2
	20 908 sito succedit <i>Euthymius</i> Syncel-	3
	21 909 lus. Vide Continuat. Theopha-	4
	22 910 nis p. 228. 231. &c.	5
ALEXANDER Leoni Fratri succedit XI. Maj.	F 911 Euthymio pulso per Leonem &	1
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Leonis	I 912 Alexandrum <i>Nicolaus Mysticus</i>	2
Sap. filius Alexandro Patruo 6. Junii extincto suc-	2 913 restituitur. Vide Bandurium p.	3
cedit septennis, imperatqve sub tutela ZOES Ma-	3 914 910. seq.	4
tris. De his videndi Anonymus Theophanis con-	4 915	5
tinuator, Simeon Magister, Georgius Mona-	5 916	6
chus & Scylitzes. De Constantini Porphyrogeniti	6 917	7
scriptis dixi supra p. 486. seq.	7 918	8
Zōē in ordinem coacta, cum Constantinus Hele-	8 919	9
nam ROMANI Lacapeni filiam duxisset, mense	9 920	10
Aprilis, cujus ipsius anni mense Decembri coactus	10 921	11
idem est Romanum socerum suum una cum filio	11 922	12
CHRISTOPHORO in Imperii consortium adsci-	12 923	13
scere. Christophorus non ita multo tempore post	13 924	14
obit.	14 925 Nicolao XV. Maj. defuncto suc-	1
	15 926 cedit Augusto Mense <i>Stephanus</i>	2
	16 927 Amasæ Metropolitæ. Vide Con-	3
	tinuat. Theophanis p. 254.	
	256. 258.	
	17 928 Stephano XVIII. Jul. defuncto	1
	18 929 succedit XIV. Dec. <i>Trypho</i> Mo-	2
	19 930 nachus de quo Acta Sanctor. T.	3
	2. April. 19. p. 619. seq. Conti-	
	nuatores Theophanis p. 258.	
	261. 487. seq.	
	20 931 Tryphone intra mensem Augu-	
	21 932 stum deposito, sedes vacavit	
	annuum unum menses quinque.	
	22 933 <i>Theophylactus</i> Romani Lacape-	1
	ni Imp. filius ordinatus 2. Febr.	2
	23 934 Vide Continuat. Theopha-	
	24 935 nia.	3

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	25 936	4
	26 937	5
	27 938	6
	28 939	7
	29 940	8
	30 941	9
	31 942	10
	32 943	11
Romanus exactoratus Monachi habitum induit	33 944	12
16. Dec. Mox etiam filii ejus <i>Stephanus & Con-</i>	34 945	13
<i>stantinus</i> ab Imperio prohibiti. Sic soli <i>Constan-</i>	35 946	14
<i>tino</i> Porphyrogenito Imperium mansit.	36 947	15
	37 948	16
	38 949	17
	39 950	18
	40 951	19
	41 952	20
	42 953	21
	43 954	22
	44 955	23
	45 956 Theophylacto XXVII. Febr.	1
	46 957 defuncto succedit 3. April. <i>Pe-</i>	2
	47 958 <i>lyellus</i> , forte antea in Mona-	3
	48 959 chatu dictus <i>Eniphanus</i> , ut ita	4
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succe-	1 960 fuerit ille de quo multa Nice-	5
dit filius ROMANUS II. sive junior. jam A. 948.	2 961 phorus in vita S. Andreæ	6
à Patre, ipso Paschatos festo coronatus.	3 962 <i>σάλης</i> apud Henschenium	7
	1 963 28. Maji, T. VI. Vide etiam	8
Romano 15. Martii defuncto succedit filius præla-	2 964 Continuatores Theophanis p.	9
rus & 16. Augusti coronatus NICEPHORUS II.	269. 270. 277. Rollandum ad	
PHOCAS, qv Theophanonem viduam à Ro-	V. Februarii T. I. p. 706. seq.	
mano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon	3 965	10
Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis	4 966	11
Luitprandus in Legatione ad hunc Imperato-	5 967	12
rem quam vulgavit Canisius lagoustad. A 1600.	6 968	13
Hic etiam est Nicephorus cujus meminit Constan-		
tinus Porphyrog. in <i>Basilii</i> Macedonis vita p.		
192.		

Impe-

HISTORIÆ CPOLITANÆ.

713

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
Nicephoro II. Dec. mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqui Annalium scriptores.	7969	14
	1970	Polyevcto XV. Jan. defuncto
	2971	succedit <i>Basilus</i> Scamundrenus, Dominica Orthodoxie XIII. Febr.
	3972	
	4973	
	5974	<i>Basilio</i> deposito successor datur
Post Tzimiscen anno hoc exeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgaroctonus fraterque ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzen & Annalium scriptores quæ Acropolita cap. II. & 13. & Basilii hujus Epitaphium in Cangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Bandurium p. 179. 868.	6975	Antonius Studii Abbas, initio anni.
	1976	
	2977	
	3978	
	4979	Anno ineunte abdicavit se Patriarchatu Antonius. Sedes vacavit per annos quatuor & dimidium.
	5980	
	6981	
	7982	Paulo post medium anni ordinatur <i>Nicolaus Chrysoberges</i> .
	8983	
	9984	
	10985	
	11986	
	12987	
	13988	
	14989	
	15990	
	16991	
	17992	
	18993	
	19994	
	20995	
	21996	Nicolao defuncto succedit <i>Silinnius Magister</i> .
	22997	
	23998	
	24999	Silinnio defuncto succedit <i>Sergius</i> Monachus (Photii <i>ἀντιπρόσ.</i>) Vide Continuatore Theophanis p. 269. Allatum de consensu p. 606. seq. & Bandurium pag. 923. ex quo discet <i>Sergium</i> non (ut Paulus)
	251000	
	261001	
	271002	
	281003	
	291004	
	301005	
	XXXX	

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchz CP
	31 1006	gius) fuisse binominem
	32 1007	ante Sergium fuisse Jo-
	33 1008	nem nescio quem, sed
	34 1009	<i>huncem Patriarcham</i>
	35 1010	in Epistola Petri Antioch
	36 1011	ad Mich. Cerularium
	37 1012	tio, fuisse Patriarcham
Basilii Bulgarectoni ejusque fratris Constantini Im-	38 1013	tiocensem non CPo-
petri annus.	39 1014	num. Vide Cotelieri
	40 1015	num. Ecclesie Græcæ
	41 1016	p. 148.
	42 1017	
	43 1018	
	44 1019	Sergio defuncto succedit
	45 1020	<i>statibus</i> Presbyterorum
	46 1021	latine sedis princeps.
	47 1022	
	48 1023	
	49 1024	
Basilio mense Dec. extincto solus deinceps imperat	50 1025	Eustathio paucis diebus
Constantinus Romani F. Basilii frater.	51 1026	Basilium Bulgarecto
	52 1027	extincto succedit <i>Ab</i>
Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. succedit	53 1028	Studii Abbas mense De-
FL. ROMANUS <i>Argyros</i> five <i>Argyropulus</i> Con-	1 1029	bri.
stantini gener. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zo-	2 1030	
naras, Glycas, Manasses.	3 1031	
	4 1032	
	5 1033	
Romanus Argyropulus 11. April. veneno à Zoë conju-	1 1034	
ge extinguitur, succeditque MICHAEL <i>Kα/σ-</i>	2 1035	
<i>λακτῆς</i> , <i>Papbago</i> in totum non minus quam in	3 1036	
imperium. De hoc Scylitzes & Annañum scri-	4 1037	
ptores.	5 1038	
	6 1039	
	7 1040	

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
e Paphlagonæ Monachi induente habitum & post 10 Dec. mortuo succedit MICHAEL CA- ATES * Paphlagonis sororis filius à Zoë tus, sed quam mox cum Joanne Paphlagonis exauctoravit.	1 1041	16
ti post effossos oculos exauctorato 21. April. q; in Monasterium succedit CONSTANTI- Monomachus. 12. Jun. adminiculo Zoës, quam duxit. Vide Scylitzem, Cedrenum, Zona- lanassera, Glycam, Gryllum Appulum &c.	1 1042	17
	2 1043	Alexio XX. Febr. defuncto 1
	3 1047	succedit Michael Cerularius, 2
	4 1045	festo Annunciationis XXV. 3
	5 1046	Mart. De hoc intelligendus 4
	6 1047	Jo. Scylitzes p. 808. seq. 5
	7 1048	Eum ut Latinæ Ecclesiæ ad- 6
	8 1049	versarium infectatur Allatius 7
	9 1050	de consensu p. 616. seq.) 8
	10 1051	9
	11 1052	10
	12 1053	11
stino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, jam defunctæ soror.	1 1054	12
EL. Stratoticus, à Theodora consors Imperii scitur, quæ obiit 22. Aug.	2 1055	13
empore desinit Cedreni Chronicon.	3 1056	14
US Commenus exauctorato Michaelē & in Mo- n abdere se permissio Imperator eligitur 31. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium	1 1057	15
	1 1058	16
nenus in Studii Monasterium se recepturus Im- rem pronunciat CONSTANTINUM DU- menfe Decembri. Vide eosdem scriptores.	2 1059	Michael Cerulario, festo Mi- 1
	1 1060	chaelis, quod Junii VIII. 2
	2 1061	Græci celebrant, deposito suc- 3
	3 1062	cessit Constantinus Lichudes. 4
	4 1063	Vide Scylitzem p. 809. 5
	5 1064	Lichudi circa initium Januarii 1
	6 1065	defuncto succedit Joannes 2
	7 1066	Xiphilinus. Vide Scylitzem 3
. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua eum , quæ proximi anni diē 13. Januarii nubuit RO- IO DIOGENI, cumque Augustum fecit.	8 1067	p. 817. 860. Annam Comne- 4
	1 1068	nam pag. 75. Alexiados. 5

XXXX 2

Impe-

ter Michaelis fuit navium peccator, quod καλαφάτην appellant. Atque nostris etiam Ger-
manis usitata vox, eiu Ἐψίφ falsaturn.

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchz CPol.	
	2 1069		6
	3 1070		7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducæ liberis mense Octobri excocatur, & in insulam Protea relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducæ filius MICHAEL. <i>Ducas Parapinaceus</i> , cum Matre <i>Eudocia</i> , sed quæ paullo post Monacha esse iussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fuisse lib. 2 & 3.	4 1071		8
	1 1072		9
	2 1073		10
	3 1074		11
Deposito 7. Apr. & in Monasterium detruso Michaele, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de quo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qui in hoc definit Scylitzes.	4 1075 Joanni Xiphilino 2. Augusti	defuncto successit <i>Cosmas</i> Hierosolymitanus. Vide Scylitzem p. 860. Alexiadem Comnenam p. 68. 75. 79. Forte & apud	1
	5 1076		2
	6 1077		3
	1 1078		4
	2 1079	Niceph. Bryennium lib. 3. pag.	5
	3 1080	84. pro <i>Θωμάς</i> legendum <i>Κοσμάς</i> .	6
Dejecto Botaniatæ occupataque CPoli 1. April succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de quo fuisse Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro quarto, Nicetas Choniates libro 1. & qui in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1 1081 Colinae qui 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit <i>Eustratius</i>		1
	2 1082	<i>Garides</i> , Evnichus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 75. 79. 148. Antonium Pagi ad A. C. 1086. n. 9. Lambecium T. 4. p. 324.	2
	3 1083		3
	4 1084	Eustratio deposito succedit mense Septembri <i>Nicolaus Grammaticus</i> . Vide Annam Comnenam p. 273. & Pagium ad A. C. 1089. n. 8.	4
	5 1085		5
	6 1086		6
	7 1087		7
	8 1088		8
	9 1089		9
	10 1090		10
	11 1091		11
	12 1092		12
	13 1093		13
	14 1094		14
	15 1095		15
	16 1096		16
	17 1097		17
	18 1098		18
	19 1099		19
	20 1100		20
	21 1101		21
	22 1102		22

Imperatores Constantiniani.		717
exii Comneni annus Imperii.		Pol.
	1.	20
24	II	21
25	III	22
26	IIIO6	23
27	IIIO7	24
28	IIIO8	25
29	IIIO9	26
30	IIIO	27
31	IIII	I
32	IIII2	2
33	IIII3	3
34	IIII4	4
35	IIII5	5
36	IIII6	6
37	IIII7	7
38	IIII8	8
39	IIII9	9
40	IIIO	10
		11
		12
		13
	123	14
7	II124	15
8	II125	16
9	II126	17
10	II127	18
11	II128	19
12	II129	20
13	II130	21
14	II131	22
15	II132	23
16	II133	I
17	II134	2
18	II135	3
19	II136	4
20	II137	5
21	II138	6
22	II139	
XXXX 3		

hoc anno (qvo desinunt Jo. Zonare & Mich. Glyce Annales,) Alexio Comneno succedit 1us Augusti, filius JOANNES COMNENUS, morum probitatem καλοειανης dictus. De h^{is} videndi Jo. Cinnamus libro primo, Nicetas Choniates, libro 1. & latinis Otto Frisingensis, Gv^o Tysius &c.

Nicolao defuncto succedit
Job. Hieromnemon, Chalcedonensis Episcopus. Vide Bandurium p. 915.

Joanni Hieromnemoni defuncto succedit *Leo Styppiotis*, ο Στυππιος de qvo vide Alla-
 cu^m consensum p. 644.

Imperatores	CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
		23 1140	7.
		24 1141	8
		25 1142	9
Joanni Comneno 8. April. extincto successit MA-		1 1143	Leoni Styppiotæ succedit
NUEL COMNENUS, Filius, de quo Joannes		2 1144	<i>Michael Οξείτης</i> Mona-
Cinnamus libris 2 3. 4. 5. & 6. Nicetas Choniates		3 1145	chus, cognomento Cura-
libris septem.			cuas. Vide Nicetam Cho-
			niatem p. 58. 59. & 88. &
			Jo. Cinnamum lib. 2. p.
			33.
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Frisingensis.		4 1146	Leoni se abdicanti successit
			<i>Cosmas Atticus</i> , patria E-
			gineta qui cum per decem
			meses fuisset, XXVI. Fe-
			bruar. ob Bogomilorum hæ-
			resin jure an injuria ei impa-
			ctam expulsus est. Vide Ni-
			cetam p. 88. seq. Cinnam-
			um lib. 2. p. 67. seq. Alla-
			tium de consensu p. 683. sq.
			ubi formula depositionis &
			apud Bandurium p. 916. sq.
			Sedes inde per decem menses
			vacavit.
		5 1147	Die XXVI. Decembris Patriar-
			cha creatus <i>Nicolaus Muz-</i>
			<i>lus</i> . Vide Cinnamum lib. 2.
			p. 88. seq. Bandurium p.
			920. Lambecium lib. VI. p.
			302.
		6 1148	
		7 1149	
		8 1150	
		9 1151	Nicolao se circa mensem
			Aprilis abdicanti successit
			<i>Theodotus</i> Monachus & præ-
			fectus Collegii S. Resurre-
			ctionis, quem Theodosium
			pauca quidam appellant.
		10 1152	

Imperatores CPolitani.

A.C. Patriarchæ CPol.

11	1153	Theodoto successisse ajunt	3
12	1154	Catalogi quidam <i>Neophytum</i> <i>εὐχέλαιον</i> sive Monachum ex clauistro Evergetidis. Vi- de Philippi Chronicon Ec- clesiæ Græcæ cum notis Hen- rici Hilaridis p. 193. & Ban- durius p. 920. qui hunc <i>Neophytum</i> pro commenti- tio habet. Nicephorus Cal- listus successisse Theodoto ait <i>Constantinum Chliaren-</i> <i>um</i> Diaconum, mensē Aprilis.	4
13	1155	Constantino Chliareno suc-	1
14	1156	cessit <i>Lucas Chrysoberges</i> , de	2
15	1157	quo Cinnamus libro V.	3
16	1158		4
17	1159		5
18	1160		6
19	1161		7
20	1162		8
21	1163		9
22	1164		10
23	1165		11
24	1166		12
25	1167		13
26	1168		14
27	1169	<i>Lucæ Chrysobergæ</i> defuncto	1
28	1170	successit <i>Michael Antibali</i> ,	2
29	1171	Diaconus, sacellarius & Prin-	3
30	1172	ceps <i>Philosophorum</i> .	4
31	1173		5
32	1174		6
33	1175		7
34	1176		8
35	1177	Subinitium anni extincto <i>Michaeli</i> succedit <i>Charito</i> Monachus, eodem anno exunte mortuus.	1

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	36	1178	Hunc excipit: Theod. jms Bora-
	37	1179	diotes Monachus illis S. Au-
Manueli 24. Sept. defuncto succedit	38	1180	xentii, Vide Nicetam p.
COMNENUS, Porphyrogenitus, de quo Nicetas	1	1181	265. 285. & Bandurium p.
Choniates libro singulari, & è Latinis Gvil. Tyrius.	2	1182	921.
Alexio mense Octobri strangulato rapit Imperium	3	1183	Theodosio in Insulam Tere-
ANDRONICUS Comnenus Isaaci F. Alexii senio-	1	1184	binthum fecedenti successor
ris nepos. De hoc Nicetas libris duobus, Gvil. Ty-	2	1185	datur Basilus Camaterus.
rius libro XXII.	1	1186	Dejecto Camatero sufficitur
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAACIUS	2	1187	Nicetas Muntanus, magnus
secundus ANGELUS COMNENUS, de quo idem	3	1188	Sacellarius.
Nicetas tribus libris.	4	1189	
	5	1190	Nicetæ dejecto sufficitur
	6	1191	Leontius diaconus, dictus The-
	7	1192	tocites quod per Θεοτόκον
	8	1193	quam Imperator apparuisse si-
	9	1194	bi dicebat electus & post se-
Isaacio in carcerem coniecto & excrucato 10. April.	1	1195	ptem menses iterum dejectus
ALEXIUS Angelus Comnenus frater Imperium	2	1196	est, succedente Dositheo Pa-
eripit. Alexium Isaaci filium carceri includit, qui	3	1197	triarcha Hierosol. qui post an-
elapsus Lathnos ad evertendum imperium sollici-			ni & sex mensium spatium ces-
tat.			sit locum Georgio Xiphilino
			magno Scévophylaci. Vide
			Bandurium p. 922 925. Al-
			latium de Georgus p. 341. sq.
In hoc anno desinunt Cæsaris Baronii &	4	1198	Post Xiphilini mortem vacat
Antonii Pagi Annales.	5	1199	sedes duobus mensibus, deinde
		1200	eligitur Joannes Camaterus,
		1201	Diaconus & Chartophylax de
		1202	quo Allatus de consensu pag.
ALEXIUS IV. Isaaci Augusti F. à Latinis 25. Jul. una		1203	723. & ad Acropolitam pag.
cum Patre ISAACO reſtitutus, sed post sex mensium in-			222.
tervallum strangulatus est ab ALEXIO V. DUCA, co-			
gnomine Murzuffo * qui in Imperio successor post 70.			
dierum spatium misere perit. Oussavit etiam Imperium			
NICOLAUS CANABIS, de quo Nicetas p. 610. &			
MANUEL Isaaci Angeli filius, quem ad breve tempus			
Baldwinus Imperatorem renunciavit.			
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qua		1204	
desinit Joëlis Chronicon compendiarium de quo supra			
p. 456.			

* quasi supercilioso; vide Nicetam p. 608. Douſam & Acropolitam p. 288. seq. Cangium ad Vi
leharduinum p. 307.

Per annos LVIII. quibus * Latini

CPolin tenuerunt.

Imperatores CPol. è Latinis.	A. C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis.	Patriarchæ Græci Nicææ.
BALDUINUS I. Flan- drie Comes, coronatus 31. Maj. de qvo Nicetas, extremo lib. XX & toto XXI. Villeharduin⁹ &c.	1204		Thomas Mauroce- nus nobilis Venetus, in qvem invehitur Nicetas.	7
HENRICUS Balduino fratre occiso succedit, coronatus 20. Aug. de qvo Nicetas lib. ult. eap ult.	1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214	FL. THEODO- RUS LASCA- RIS Alexii An- geli, cuj⁹ filiam Annam duxerat gener, de qvo Nicetas lib. ult. Niceph. Grego- ras lib. I. Acro- polita c. 6. seq. & 18.	I 2 3 4 5 6 7 8 9 10	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
PETRUS Curtiniae, Comes Antifiodorientis Petro defuncto	1215 1216 1217 1218	I II III IV	Gerbasius Tuscus creatus à Pontifi- ce Rom.	19 20 21 22
ROBERTUS Curtiniae coronatur Mart.	1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225	V VI VII VIII IX X XI	Matthews sive Ma- thias, à qvo Rober- tus coronatus est.	23 24 25 26 27 28 29
				30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50

Libri 5ti Pars Altera.

Y y y y

Impe-

* Hanc partem Historie singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Francis, edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argumenti scriptoris, de quo infra. Paris. 1657. fol. Capite CPolicos historiam consignavit Guntherus l. 4. lect. antiquarum Canisii edit. novæ Bafnagianæ.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandarium (quem alioqvi in hac Chronologia libenter sequor) cum p. 927. Maximum refert ad A. C. 1215.

Imperatores CPol. è Latinis	A. C.	Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis.	Patriarchæ Græci Nicææ.
		ZIUS, Theodori Lascaris, cujus filiam <i>Irenem</i> duxerat, gener. Vide <i>Aeropolitam</i> c. 18. ad §2. Gregoriam lib. 2. Pachymerem.		sed post sex menses mortuus successorem habuit <i>Manuelum Sarantenum Charitopulum</i> cognomento <i>Philosophum</i> .
	8	1226	4	6
	9	1227	5	7
Roberto defuncto succedit JOANNES BRYENNIUS Hierosolymæ Rex, tutorio nomine pro Balduino secundo pupillo suo.	1	1228	6	8
	2	1229	7	9
	3	1230	8	10
	4	1231	9	11
	5	1232	10	12
	6	1233	11	13
	7	1234	12	14
	8	1235	13	15
	9	1236	14	16
Joanne Bryennio defuncto BALDUINUS II, imperium suscipit vix octo & decem annos natus	10	1237	15	17
	11	1238	16	18
	12	1239	17	19
	13	1240	18	20
	14	1241	19	21
	15	1242	20	22
	16	1243	21	23
	17	1244	22	24
	18	1245	23	25
	19	1246	24	26
	20	1247	25	27
	21	1248	26	28
	22	1249	27	29
	23	1250	28	30
	24	1251	29	31
	25	1252	30	32
	26	1253	31	33
	27	1254	32	34
			Joanne recusante <i>Simon</i> Archiepiscopus Tyri, creatur Patriarcha à Pontifice Romæ.	Manueli sub extremum Augusti mortuo successit <i>Germanus II. Nanglins</i> , Monachus, de quo <i>Allatius</i> in consensu p. 711.
			<i>Nicolaus</i> Episcopus Spoletinus.	Post Germanum defunctum sedes vacat ultra triennium.
				Sub extremum anni succedit <i>Manuel</i> Archiepresbyter, à <i>Manuele</i> <i>Charitopulo</i> diversus, licet à <i>Philippo</i> <i>Cyprio</i> confunditur.
			<i>Pantaleo</i> <i>Zustiganus</i> .	

peratores CPol. ē Latinis.	A. C.	Imperat. Græci Niceæ in Bithynia	Patriarchæ CPol. ē Latinis.	Patriarchæ Græci Niceæ
28	1255 FL. THEO-33	DORUS junior LAS- CARIS five Ducas & Constantinus à qui- busdam dictus, Johan- nis F. De hoc Grego- ras lib. 3. c. 1. 2. Acro- polita c. 52. seq.		3 Manuelli paullo ante I Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem mortem Ar- senius Monachus Ac- torianus, Nicephoro Blemida dignitatem illam respuente. Vide Acropolitam, c. 53.
29	1256	I		Gregoram, Pachyme- rem &c. Allatum de 2
30	1257	2		4 consensu pag. 724. 3
31	1258	3		5 Positivum ad Pachy- 4
32	1259 IOHANNES I			6 merem T. L. p. 512. sq. 5
33	1260 LASCARIS			7 Arsenio profugo suc- I
	Theodori F. 2			8 cedit Nicephorus Ephe- 9
d. CPolis à Mi-34	vix sexennis, 2		Pantaleonis Zu- stligani annus	si Episcopus, qui eo- dem anno, mense Nov. obiit. Vide Gregoram IV. I.
s Palæologorecu- ratorum, Balduino pulsio, finem it. Pachymeres chaële Palæologo c. 27.	Imperium admini- strante qui mox il- lud sibi plane vindic- avit MICHAEL E Commeno PALÆO- LOGO. Vide Grego- ram lib. 3. c. 3.			

Post recuperatam à Græcis CPolin, titulo tamen Imperatorum CPolitanorum adhuc Francis sunt Philippus Curtinicus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valens, Philippi Pulchri, Gallie Regis frater, qui duxit Catharinam ipsam A. 1300.

Catharina Valens Caroli filia, ab A. 1308.

Philippus II, Princeps Tarentinus, qui Catharine nupsit, filius Caroli II. Siciliae, ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina.

Robertus II. Princeps Achaje & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andrie Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde suffecerunt qui titulum Patriarchæ CPolitanæ Pantaleonem Zuzliganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub Francis satoribus p. 244. Fuerunt itaque.

Hugolinus Malebranchius Cardinalis, defunctus A. 1281.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusque A. 1311.

Leonardus Ecclesie S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII.

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gottio Ariminenfis, Cardinalis, A. 1331.

Yyyyy 2

R.hey.

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus.

GSilelmus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretenfis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol & defunctus A. 1366. de quo Acta Sanctor. 29. Januar. T. 2. p. 990. seqq.

Paulus A. 1367.

Philippus, praefectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Visinus Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Angelus de Corario, Venetus, A. 1400. qui postea A. 1406. Papa Gregorius XII.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recusante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessarion*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicenus, qui Patriarcha CPolitani vocatur etiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina eum A. 1462. 15. Nov. defunctum condecoravit.

Ad *Petrum Mariam* Cardinalem Tarvisinum ad Patriarcham CPol. Epistola Francisci Philelfi lib. XXXVII. 1. data A. C. 1473.

Post receptam CPolin à Græcis.

Imperatores CPolitani.

MICHAELIS *Comneni* † PALÆOLOGI annus,
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Gregoras &
Georgius Pachymeres. Addendus etiam Phran-
zes.

A. C. Patriarchæ CPol.

3	1261	Recuperata CPoli <i>Arsenius</i> 15. I
4	1262	Aug. restituitur. Confer Ban- durium p. 931.
5	1263	
6	1264	<i>Arsenius</i> qui sacris Imperatori ob excoctum Joannem in- terdixerat à Concilio deponi- tur. Hinc sedes per aliquod tempus vacat.
9	1267	<i>Germanus</i> Episcopus Adriano- politani Feste Pentecostes 5. Jun. creatus abdicat se 14. Sept. ejusdem anni.
10	1268	Calendis Jan. ordinatus Jo- hannes Galefii Abbas de quo Gre-
11	1269	goras IV. 8. V. 2. VI. I. Pachy- meres &c. Allatius de con- sensu p. 753.
12	1270	
13	1271	
14	1272	
15	1273	
16	1274	Deposito Josepho succedit Jo- hannes Bannus sive Pec- cus, ordinatus 2. Junii, de quo
17	1275	Gregoras V. 2. VI. I. Hic est 2
18	1276	qui multa scripsit pro Lati- Impe-
19	1277	

Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-
chaële jam in consortium Imperii adscitum

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 200. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. a. 58. *Isidoro* mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarium oculis orbati jussu 25. Dec. ejus-
dem anni.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.
patet ex subscriptione Codicis MS. 201. Regis Christianissimi: εν ετει 500' επι τ βασιλείας 8-	20 1278	na Ecclesie dogmatibus, 4
τε Κυρῶ ΜΙΧΑΗΛ Δεκα Αγίων Κομνηνῶ 21	1279	quam cum Græca conciliare 5
Παλαιολόγῳ καὶ νέῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩ- 22	1280	volebat. 6
ΡΑΣ τ' εὐσεβεστάτης Αυγῆτης, καὶ 23	1281	7
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ Κομνηνῶ καὶ Παλαιολόγῳ, καὶ 24		
ΑΝΝΗΣ τ' εὐσεβεστάτης Αυγῆτης.		
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONICUS 24	1282	Vecco 26. Dec. dejecto, resti- 8
PALÆOLOGUS <i>senior</i> , de quo Gregoras, Pa- 1	1283	tuitur <i>Josephus</i> Galefii Abbas 1
chymeres, Joannes Cantacuzenus & Georgius 2	1284	de quo paullo ante: Huic au- 2
Phranzes. Huic Andronico Nicephorus Callisti 3	1285	tem paullo post cedenti atque 3
Historiam suam Ecclesiasticam inscripsit. 4	1286	deinde mortuo succedit <i>Geor-</i> 4
	5 1287	<i>gius Cyprianus</i> , de cujus scriptis 5
	6 1288	supra p. 603. sq. 6
	7 1289	Abdicare se mense Jun. coacto 7
	8 1290	Georgio succedit 14. Octobr. 1
	9 1291	<i>Athanasius Macedo</i> de cujus 2
	10 1292	scriptis supra p. 582. seq. 3
MICHAEL Andronici junioris filius consors Impe- 11	1293	Athanasio coacto se abdicare 4
rii à Patre factus. Postin ad Pachymerem T. 2. p. 12	1294	16 Octobr. succedit <i>Joannes</i> 1
568.	13 1295	(antea <i>Cosmas</i>) Sozopolita- 2
	14 1296	nus, ordinatus Cal. Jan. an- 3
	15 1297	ni proximi. Vide Gregoram 4
Ab hoc tempore uti definit Pachymeres, incipit Lao- 16	1298	VI. 7. & II. 5
nicus Chalcocondyles, 17	1299	6
	18 1300	7
	19 1301	8
	20 1302	Pulso 3. Aug. Johanne, Atha- 1
	21 1303	nasius iterum restituitur. Vi- 2
In hoc tempore definit Catalogus Patriarcharum 22	1304	de Gregoram VII. 9. 3
CPol. adornatus à Nicephoro Callisto. 23	1305	4
	24 1306	5
	25 1307	6
	26 1308	7
	27 1309	8
	28 1310	Post Athanasium secunda vice 1
	29 1311	se coactum abdicare sedes 2
		vacat per biennium. 3

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarcha CPol.	
	30 1312	Initio anni Patriarcha creatur	1
	31 1313	Nipho, Cyzici metropolita-	2
	32 1314	nus.	3
	33 1315	Niphoni ob varia male gesta	
	34 1316	pulso succedit post anni quo	1
	35 1317	sedes vacavit spatium Joann-	2
	36 1318	nes, Glycys, cursus publici Lo-	3
	37 1319	cheta. Vide Bandurium p.	4
	38 1320	986. Gregoram VII. II.	1
	39 1321	Joanni successit Gerasimus è	
	40 1322	monasterio Manganorum	
Obiit Michael Palaeologus junior, Andronici senioris filius, quem consortem Imperii Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni Historia.		Monachus. Post Gerasimum	
		19. April. 1321, defunctum se-	
		des vacat per triennium.	
	41 1323	Patriarcha creatus Elias, prid.	1
	42 1324	Cal. Dec. Vide Gregoram	2
	43 1325	VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.	3
	44 1326	X. 6. 7.	4
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coacto & in	45 1327		5
Monasterium ubi Antonii nomen adscivit detruso,	1 1328		6
Imperium rapit ANDRONICUS PALÆOLOGUS junior, senioris ex filio Michaelis nepos. De	2 1329		7
hoc Gregoras Cantacuzenus, Phranzes, Chalco-	3 1330		8
condylas.	4 1331		9
	5 1332		10
	6 1333	Esaie satis functo succedit	1
	7 1334	Joannes Calcas, Appenus.	2
	8 1335	Vide Boivini notas ad Gre-	3
	9 1336	goram p. 774.	4
	10 1337		5
	11 1338		6
	12 1339		7
	13 1340		8
Andronico Palaeologo juniore 15. Junii defuncto suc-	1 1341		9
cedit filius JOANNES PALÆOLOGUS novem-	2 1342		10
nis 19. Nov. coronatus sub tutela JOANNIS	3 1343		11
CANTACUZENI, qui res suas & pupilli ius de-	4 1344		12
scripsit, cui jungendi Gregoras libro ad XVIII.	5 1345		13
Ducas, Chalcocondylas & Georgius Phranzes,	6 1346		
Vide supra p. 469. seq.			

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
<i>Cantacuzenus</i> Januar. 8. CPolin occupat Imperium- que sibi vindicat: coronatur 13. Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam <i>Helenam</i> dat in ma- trimonium.	1 1347	depositus 8. Jani. Joannes Ca-	1
	2 1348	leas qui datus successor <i>Is-</i>	2
	3 1349	<i>dorus Eusebius</i> , Monembasie Episcopus. Vide Bandurium p. 987.	3
	4 1350	Midoro sub extremum anni su-	1
	5 1351	perioris defuncto succedit	2
In hoc anno definit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimis.	6 1352	<i>Callistus</i> Galata ex Monte Atho Monachus, qui Georgii	3
	7 1353	Palamæ favit, vide Gregoram XVIII. 1.	4
	8 1354	Callisto dejecto <i>Philothemus</i> Heracleæ Episcopus substitui- tur qui & pfe cum Palama fecit. Vide Cantacuzenurp extremo Historiæ.	
<i>Joanne Palæolo</i> CPolin & Imperium recipiente Can- tacuzenus in Monasterium se abdit & <i>Joasaphi</i> nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hæcenus inediti.	1 1355	Initio anni relictus <i>Calli-</i>	1
	2 1356	<i>stus</i> .	2
	3 1357		3
	4 1358		4
	5 1359		5
	6 1360		6
	7 1361		7
	8 1362	Sub extremum anni defuncto	8
	9 1363	Callisto <i>Philothemus</i> restitui- tur. De ejus scriptis vide	1
	10 1364	Bandurium p. 988. seq.	2
	11 1365		3
	12 1366		4
	13 1367		5
	14 1368		6
<i>Professio fidei</i> à Joanne Imp. Romæ edita ad Urba- num V. Allat. de consensu p. 843. seq.	15 1369		7
	16 1370		8
	17 1371		9
	18 1372		10
	19 1373		11
	20 1374		12
	21 1375		13
	22 1376	<i>Philothemus</i> fatiis functum	14
	23 1377	excepit <i>Macarius</i> .	1
	24 1378		2

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	25 1379 Philotheus obiit.	3
	26 1380 Initio anni succedit Nilus, de	1
	27 1381 qvo Lambecius VIII. p. 526.	2
	28 1382 seq.	3
	29 1383	4
	30 1384	5
	31 1385	6
	32 1386	7
	33 1387	8
	34 1388 Anno ineunte Nilus obiit suc-	1
	35 1389 cessoremqve nactus est Anto-	2
	36 1390 nium.	3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PALÆO-	1 1391	4
LOGUS solus deinceps imperat, de qvo Ducam	2 1392	5
vide & Phranzem atqve Laonicum Chalcocondy-	3 1393	6
em & Historiam Politicam CPoleos in lib. I. Tur-	4 1394	7
co Græciæ.	1 1395 Antonio defuncto succedit	8
Manuelem fugat JOANNES secundus <i>Paleologus</i>	2 1396 <i>Callistus</i> II. & huic iidem	
Andronici fratris filius, Imperiumqve sibi rapit.	post tres menses extincto	1
De qvo iidem scriptores.	<i>Matthæus</i> . Vide Lambecium	2
	4 1398 VIII. p. 524. seq.	
	5 1399	3
	6 1400	4
	7 1401	5
	8 1402	6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannemqve vi-	1 1403	7
ctum in Insulam Lemnum relegat. Vide Phran-	2 1404	8
cem Ducam, Chalcocondylem, & Hist. Politicam	3 1405	9
in Crusii Turco Græcia.	4 1406	10
	5 1407	11
	6 1408	12
	7 1409 Matthæo mortuo succedit	13
	8 1410 <i>Eurybminus</i> , de qvo Allatius	1
	9 1411 pag. 173. contra Hottinge-	2
	rum.	
	10 1412	3
	11 1413	4
	12 1414	5
	13 1415	6

Impe-

Imperatores	CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.	
		141416	<i>Josephus</i> II. Ephesi Metropo-	1
		151417	lita, Euthymio fati functo	2
		161418	succedit 21. Maj. Vide Ban-	3
Defuncto Manueli succedit filius JOANNES PA-		11419	durium p. 989. sq. ex Syro-	4
LÆOLOGUS. De quo iidem scriptores.		21420	puli Hist. Concilii Flor. sect.	5
		31421	2. c. 4.	6
Ad hunc annum refer Jo. Canani narrationem de ir-		41422		7
rito Turcarum in urbem CPolin conatu, de qua su-		51423		8
pra p. 456.		61424		9
		71425		10
		81426		11
		91427		12
		101428		13
		111429		14
		121430		15
		131431		16
		141432		17
		151433		18
		161434		19
		171435		20
		181436		21
		191437		22
Concilium Florentinum pro concilianda cum Latinis		201438		23
Græcorum Ecclesia. Interfuit ipse Joannes Im-		211439	Joasaphus 9. Jun. Florentiæ in	24
perator, * & Josephus Patriarcha, in illo fati		221440	Concilio moritur hinc succe-	1
functus.		231441	dit anni proximi vere <i>Metro-</i>	2
		241442	<i>phanes</i> Metropolitæ Cyzi-	3
		251443	cenus. Nam Bessario quem	4
		261444	aliqui electum scribunt, Ro-	5
			mæ hæsit. Vide Bandurium	
			pag. 992. & Allatium de	
			consensu III. 3. & contra	
			Creythonum p. 118.	
		271445	Metrophani succedit <i>Geor-</i>	1
			<i>gius</i> sive <i>Gregorius Mam-</i>	
		281446	<i>mas</i> Melissenus, Imperatoris	2
			consellarius. De hoc Allatius	
		291447	contra Creyghon. Exerc. 8.	3
		zzzz		Impe-

Libri 5ti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitæ à Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchæ CPol.
Joanni defuncto 31. Oct. succedit ejus frater CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	30 1448	4
	1 1449	5
	2 1450	6
	3 1451	Gregorius Melissenus Ro- 7
	4 1452	man se recipit, futurum Ur- 8
	5 1453	bis excidium prævidens. 9
		Neque ei alius Patriarcha 9
		substituitur.

CPolis capta die Martis 29. Maj. festo Pente-
costes, à Mahomede II. Turcarum Impera-
tore, & Constantinus fugiens oppressus.

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102.
& p. 76. seq. ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis Mytilenes
Archiepiscopi Historiam captræ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio
insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, le-
gati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6.
Leonem Allatum contra Creyghthon, p. 319. seq. Michaëlem Nau in effigie Ecclesiæ Roma-
næ Græcæqve p. 83 seqq.

Patriarcha CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 *Georgius Scholarius*, postea *Gennadius* dictus, per annos quinque &
aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in Turco Grz-
cia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ
Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis
discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.

1460 *Isidorus Hieromonachus*. Turco Grzc. p. 120.

Josaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento Xylocara-
bes. Turco Grzc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano
pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum conseque-
retur. id. p. 125. Allat de consensu p. 1007.

Dionysius Philippopoleos Metropolitæ, sedit per annos octo, ac
deinde se abdicavit. Turco Grzc. Crusii p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Phi-
lippus Cyprius.

Simeon restitutus sedit per triennium. Turco Grzc. pag. 129.
Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sul-
tano solvit charatzium annuum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. pag. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qui Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropoli Thessalonicensis. Turco Græc. p. 138.

Dionysius reſtitutus ſedit per annos octo & aliquot meſes. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasse*) Serrarum Metropoliſ, Patriarchatum tenuit per ſexemium. id. p. 141.

42 *Nipho* reſtitutus, & per annum unum ſunſus patriarchatu, iterum deſectus eſt.

Joachimus Dramæ Metropoliſ. Turco Græc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu ſunſi tenuit. id. p. 144. ſq.

Pachomius, Zichnarum Metropoliſ. id. p. 145.

Joachimus reſtitutus. id. p. 146.

Pachomius reſtitutus, quo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropoliſ Joanninorum, per annos octo & meſes 6. Turco Græc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropoliſ. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropoliſ. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obiit Selimus Turcarum Imperator A. 1510.

Jeremias reſtitutus; Patriarchatum geſiſit per annos XXXI. & meſes aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomedie Metropoliſ. id. p. 166.

Joſaphus ſive *Joſaphatus* Adrianopoleos Metropoliſ. id. p. 169.

ſeq. Hic quod bina palatia ſibi condidiſſet ſuperbi nomen tulit, & per Synodum deſectus eſt. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. ſeq. ubi nomina Epiſcoporum qui deſectioni ejus ſubſcripſere, petita è Manuele Malaxo. Ad hunc Joſaphum Philippus Melanchthon A. 1559. per Demetrium Myſum Diaconum CPol. miſit Auguſtitanam confeſſionem Græce verſam à Paulo Dolſio.

Metrophanes Caſareæ Metropoliſ. Turco Græc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus ſive Solimanus II. Turcarum Imperator A. 1566.

DATA 2.

Jer-

- Constantinus Cancellarius 674-676.
 Constantinus Ionomachus, Syl-
 laxi Episcopus, 754-766.
 Constantinus Lichudes 1059-
 1064.
 Constantinus Chliareus, Dia-
 conus 1154.
 Angelus Cornarius. L. T. 1400.
 Marcus Cornarius. L. T. 1053.
 Cosmas Hierosol. 1075. 1081.
 Cosmas Atticus 1146. seq.
 Cosmas Sozopol. 1293. 1302.
 Cyriacus seu Cyrillianus 18. *ante*
Constantinum M.
 Cyriacus II. 595-606.
 Cyrillus Contari, Berrhoënsis.
 1632. 1634. seq. 1638.
 Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632.
 1632. 1633. 1637.
 Cyrillus ὁ Σπάρτης Tornobi 1652-
 1656.
 Cyrus 705-711.
 Demetrius *sive* Domitius 21. *ante*
Constantinum M.
 Demophilus Arianus 370-381.
 Diogenes 7. *ante* Constanti-
 num M.
 Dionysius Philippoleos. post A.
 1470. & post 1487.
 Dionysius Larissæ, ὁ Σπάρτης 1660.
 1666.
 Dionysius Muselimes 1671. ac
 deinde quartum restitutus.
 Domitius, *vide* supra in Deme-
 trio.
 Dositheus 1191.
 Eleutherius. 8. *ante* Constanti-
 num M.
 Epiphanius 520-535.
 Epiphanius qui postea Polyev-
 ctus. 956-970.
 Esaias 1323-1333.
 Evagrius 370.
 Eudoxius Arianus 360-370.
 Eugenius 22. d. *ante* Constanti-
 num M.
 Euphemius Evchaita 489.
 Eusebius Nicomediensis 340-
 343.
 Eustathius 1019-1025.
 Eustratius Garides 1081-1084.
 Euthymius Syncellus 906-911.
 Euthymius II. 1410-1416.
 Eutychius 552-565. & 577-581.
 Evzoius 12. *ante* Constantinum M.
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Felix. 9. *ante* Const.
 Flavianus 446-449.
 Flavitas *sive* Flavianus II. 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1545.
 Gabriel Thessalonicensis post A.
 1594.
 Gabriel Chalcedonis. 1702.
 Gennadius 458-471.
 Georgius Scholarius in Patriar-
 chatu Gennadius 1454-1460.
 Georgius Cyprius 679-683.
 Georgius *sive* Gregorius Cyprius.
 1283-1289.
 Georgius *sive* Gregorius Mamas
 Melis-

A. C.

- 1637 *Cyrillus Lucaris*, quintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.
- 1638 *Cyrillus Berrhœnfis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem facta periit. Confer Jo. Aymonii librum, *Monumens authentiques* p. 311. sq. Et qvz pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliique, qvos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.
- 1639 4. Jul. *Parthenius* Adriano oleos, (qvi prius Anchialensi Ecclesiz præsuerat) annos quinqve, menses duos. In hoc definit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiz Græcz, apud Bandurium p. 229.
- 1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine *Κακλίνης*, annos duos mensesqve totidem.
- 1646 *Joannicius* Heraclez, annum unum, menses undecim.
- 1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.
- 1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.
Cyrillus Tornobi, cognomine *Σταυρός*, dies viginti.
Athanasius Patellarius restitutus, dies quindecim.
- 1654 *Paisius* Larissz, undecim menses.
Joannicius tertium restitutus, menses totidem
Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.
Paisius restitutus, per undecim menses.
- 1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus in vestitu Patriarchali, & per biduum oculis omnium expositus.
- 1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus qvod baptizasset Iudzum quem Iudzi Turcam fuisse causabantur.
- 1657 *Parthenius* ὁ Κημυμής, Prusz Metropolita, annos tres.
Dionysius Larissz, ὁ Σταυρός,
Parthenius Cumcumis, restitutus.
- 1662 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Larissz A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qvi exstat in libro perpetuité de la foi touchant l' Eucharistie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed illum omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1094.

734 LIB. V. cap. 5. PATRIARCHÆ POST CAPTAM CPOLIN.

A. C. Methodius Heraclez.

Parthenius Cumcumis, tertium restitutus.

1671 Dionysius Muselimes.

Gerasimus Tornobi.

Parthenius quartum restitutus.

Dionysius Muselimes, restitutus.

Athanasius Rhaidesti, qui post dies duodecim iterum ejectus.

Dionysius Muselimes, tertium restitutus.

Parthenius quintum restitutus

Jacobus

Dionysius Muselimes quartum restitutus.

Jacobus restitutus.

Callinicus Prusz,

Neophitus Hadrianopoleos.

1687 Callinicus restitutus per annos quindecim.

1702 Gabriel Chalcedonis à 30. Sept. per annos quinque, menses duos.

1708 Neophitus Heraclez Metropoli. Vide Bandurium p. 1003.

1710 Athanasius.

1712 Cyrillus depositus mense Julio Anni 1713.

Omitto titulares & nominatenus Patriarchas CPol à Lati-
nis venditatos A. 1463. *Bessarionem* de cujus Epistola qua se Patriarcham
CPoleos vocat, vide Lambecium VIII. p. 507. A 1473. *Petrum Mariam*,
Cardinalem Tarvisinum, ad quem Epistola Francisci Philelfi XXXVII. t.
A. 1474. *Hierop. Landum*, 1485. *Joannem Michaëlem*, 1503. *Marcum Corna-*
rium, 1524. *Egidium Vieterbiensem*, 1532. *Franciscum Pisarum*, 1545. *Mari-*
num Grimani, 1546. *Ranucium Farnesium* 1550. *Fabium Columnam*, 1565.
Scipionem Rebibam, 1577. *Prosperum Rebibam*, 1590. *Bonifacium Bevilagvam*,
1599. *Bonaventuram Calatagironem*.

Prætereo deniq; Patriarchas aliarum quam Græcz communio-
num CPoli ut *Zachariam Variabiet* quem Patriarcham CPolitanum natio-
nis Armenæ memorat Allatius de consensu p. 1003.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine

Alphabeti compositus.

Inserta sunt currentibus literis nomina aliorum Impera-
torum Romanorum & Occidentis.

Abfimartus Tiberius A. C. 698-
705.

Achilleus Tyrannus sub Dioclet.

Adolphus Nassovius 1192-1198.

Adrianus 117-138.

Emiliannus 253.

Emilia

- ianus Tyrannus sub Gallieno
us I. ab A. 1298-1308.
us II. 1438. seq.
nder Severus 222-235.
nder Leonis frater 911.
nder Tyrannus sub Maxentio.
us Comnenus 1081-1118.
us Junior 1180-1183.
us Angelus 1195-1203.
us IV. Isaaci F. 1203.
us V. Ducas Murzuffus 1203.
s, Tyrannus sub Dioclet.
us *Castella Rex*, abbas 1237.
sius 491-518.
sius II. sive Artemius 713.
nicus Comnenus 1183-
6.
nicus Palæologus senior.
1132.
nicus Palæologus junior.
6-1341.
us 465-472.
us *Pius* 118-161.
us Antoninus Philosophus.
80.
us 383-408.
us 1012-1015.
us 891-903.
us Tyrannus sub Con-
stino Copronymo.
us sive Anastasius II.
seq.
Tyrannus sub Honorio.
us Anno Christi 14. defunctus.
us 475. seq.
Cassius, Tyrannus 175.
455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Gallieno.
Balbinus 237. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Basilica Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nice-
phoro ἀπὸ γένειαν.
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Jo-
anne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilus Macedo 866-889.
Basilus II. Bulgarothonus 976-
1025.
Basilus Helagabalus. 218-212.
Basilus Tyrannus sub Constantino Ma-
gno.
Jacobus Berengarius Andrie Dux. Im-
peratoris tyronis 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonosus Tyrannus sub Proba.
Brisannio sive Petronio Tyrannus sub
Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano
Herculio.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-814.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Grossus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus.

Gislelmus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366. de quo Acta Sanctor. 29. Januar. T. 2. p. 990. seqq.

Paulus A. 1367.

Philippus, praefectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Visfius Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Angelus de Conario, Venetus, A. 1400. qui postea A. 1406. Papa Gregorius XII.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recusante suscepit oblatam à Pio II. *Bessarione*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicenus, qui Patriarcha CPolitani vocatur etiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina cum A. 1462. 15. Nov. defunctum condecoravit.

Ad *Petrum Mariam* Cardinalem Tarvisinum ad Patriarcham CPol. Epistola Francisci Philelphi lib. XXXVII. 1. data A. C. 1473.

Post receptam CPolin à Græcis.

Imperatores CPolitani.

MICHAELIS *Comnani* † PALÆOLOGI annus.
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Gregoras &
Georgius Pachymeres. Addendus etiam Phran-
zes.

A. C.	Patriarchæ CPol.
3 1261	Recuperata CPoli <i>Arsenius</i> 15. I
4 1262	Aug. restituitur. Confer Bar- durium p. 931.
5 1263	
6 1264	<i>Arsenius</i> qui sacris Imperatori ob excoctum Joannem in- terdixerat à Concilio deposi- tur. Hinc sedes per aliquod tempus vacat.
9 1267	<i>Germanus</i> Episcopus Adiano- politani Festo Pentecostes 5. Jun. creatus abdicat se 14. Sept. ejusdem anni.
10 1268	Calendis Jan. ordinatus 30. 6
11 1269	<i>plius</i> Galeli Abbas de quo Gre- goras IV. 8. V. 2. VI. 1. Pachy- meres &c. Allatius de con- } sensu p. 753. 4
12 1270	
13 1271	
14 1272	
15 1273	
16 1274	Deposito <i>Josepho</i> succedit 30. 7
17 1275	<i>baumes Bèxex</i> sive <i>Pre-</i> <i>cas</i> , ordinatus 2. Junii, de quo 1
18 1276	Gregoras V. 2. VI. 1. Hic est 2
19 1277	qui multa scripsit pro Lati- } Impe-

Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-
chaële jam in consortium Imperii adscitum

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 200. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. n. 58. *Isidoro*
mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem Lascarim oculis orbati jussit 25. Dec. ejus-
dem anni.

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
patet ex subscriptione Codicis MS. 291. Regis Chri-	20	1278	2
stianissimi: εν ετει 5πφδ' επι τ' βασιλειας 8-	21	1279	5
τε Κυρῆ ΜΙΧΑΗΛ Δάκα Αγβλν Κομνηνῆ 8	22	1280	6
Παλαμολόγν, ἡ νέν Κωνσταντίνον, ἡ ΘΕΟΔΩ-	23	1281	7
ΡΑΣ τ' εὐσεβεσάτης Αυγῆτης, ἡ 8 Κυρῆ			
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΤ Κομνηνῆ 8 Παλαμολόγν, ἡ			
ΑΝΝΗΣ τ' εὐσεβεσάτης Αυγῆτης.			
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONICUS	24	1282	8
PALÆOLOGUS <i>senior</i> , de quo Gregoras, Pa-	1	1283	1
chymeres, Joannes Cantacuzenus & Georgius	2	1284	2
Phranzes. Huic Andronico Nicephorus Callisti	3	1285	3
Historiam suam Ecclesiasticam inscripsit.	4	1286	4
	5	1287	5
	6	1288	6
	7	1289	7
	8	1290	1
	9	1291	2
	10	1292	3
MICHAEL Andronici junioris filius confors Impe-	11	1293	4
rii à Patre factus. Postin ad Pachymerem T. 2. p.	12	1294	1
568.	13	1295	2
	14	1296	3
	15	1297	4
Ab hoc tempore uti definit Pachymeres, incipit Lao-	16	1298	5
nicus Chalcocondyles,	17	1299	6
	18	1300	7
	19	1301	8
	20	1302	1
	21	1303	2
In hoc tempore definit Catalogus Patriarcharum	22	1304	3
CPol. adornatus à Nicephoro Callisto.	23	1305	4
	24	1306	5
	25	1307	6
	26	1308	7
	27	1309	8
	28	1310	
	29	1311	

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchz CPol.
	30 1312	Initio anni Patriarcha creatur 1
	31 1313	Nipho, Cyzici metropolita- 2
	32 1314	us. 3
	33 1315	Niphoni ob varia male gesta 1
	34 1316	pulso succedit post anni quo 1
	35 1317	sedes vacavit spatium Joann- 2
	36 1318	es, Glycys, cursus publici Lo- 3
	37 1319	theta. Vide Bandurium p. 4
	38 1320	986. Gregoram VII. 11. 4
	39 1321	Joanni successit Gerasimus e 1
	40 1322	monasterio Manganorum 1
		Monachus. Post Gerasimum 19. April. 1321. defunctum se- des vacat per triennium.
	41 1323	Patriarcha creatus E/sias, prid. 1
	42 1324	Cal. Dec. Vide Gregoram 2
	43 1325	VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10. 3
	44 1326	X. 6. 7. 4
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coacto & in	45 1327	5
Monasterium ubi Antonii nomen adscivit detruso,	1 1328	6
Imperium rapit ANDRONICUS PALÆOLOGUS junior, senioris ex filio Michaelis nepos. De	2 1329	7
hoc Gregoras Cantacuzenus, Phranzes, Chalco-	3 1330	8
condylas.	4 1331	9
	5 1332	10
	6 1333	Joannes Calcas, Aprimus. 1
	7 1334	Vide Boivini notas ad Gre- 2
	8 1335	goram p. 774. 3
	9 1336	4
	10 1337	5
	11 1338	6
	12 1339	7
	13 1340	8
Andronico Palæologo juniori 15. Junii defuncto suc-	1 1341	9
cedit filius JOANNES PALÆOLOGUS novem-	2 1342	10
nis, 19. Nov. coronatus, sub tutela JOANNIS	3 1343	11
CANTACUZENI, qui res suas & pupilli iufede-	4 1344	12
scripsit, cui jungendi Gregoras libro ad XVIII.	5 1345	13
Eucas, Chalcocondylas & Georgius Phranzes,	6 1346	
Vide supra p. 469. seq.		

Impe-

Imperatores CPolitani.	A.C.	Patriarchæ CPol.	
<i>Cantacuzenus</i> Januar. 8. CPolin occupat Imperium- que sibi vindicat: coronatur 13. Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam <i>Helenam</i> dat in ma- trimonium.	1 1347 2 1348 3 1349	depositus 8. Jani. Joannes Ca- leas. cui datus successor <i>Isi-</i> <i>dorus Eusebius</i> , Monembasie Episcopus. Vide Bandurium p. 987.	1 2 3
In hoc anno desinit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimus.	4 1350 5 1351 6 1352 7 1353	Idoro sub extremum anni su- perioris defuncto succedit <i>Callistus</i> Galata ex Monte Atho Monachus, qui Georgii Palamæ favit, vide Gregoram XVIII. 1.	1 2 3 4
	8 1354	Callisto dejecto <i>Philothemus</i> Heracleæ Episcopus substitui- tur, qui & ipse cum Palama fecit, Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
<i>Joanne Palæolo</i> CPolin & Imperium recipiente Can- tacuzenus in Monasterium se abdit & <i>Josephi</i> nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hæcenus inediti.	1 1355 2 1356 3 1357 4 1358 5 1359 6 1360 7 1361 8 1362 9 1363 10 1364 11 1365 12 1366 13 1367 14 1368	Initio anni restitutus <i>Calli-</i> <i>stus</i> . Sub extremum anni defuncto Callisto <i>Philothemus</i> restitui- tur. De ejus scriptis vide Bandurium p. 988. seq.	1 2 3 4 5 6 7 8 1 2 3 4 5 6
Professio fidei à Joanne Imp. Romæ edita ad Urba- num V. Allat. de consensu p. 843. seq.	15 1369 16 1370 17 1371 18 1372 19 1373 20 1374 21 1375 22 1376 23 1377 24 1378	 Philothem fati functum excepit <i>Macarius</i> .	7 8 9 10 11 12 13 14 1 2

rum Bryennium, Annæ Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398. dicta à me sunt, quibus descriptionem CPolcos ex *Christophori de Bonzelmontibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus quidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, quibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versaturus carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, quorum prior *familias ac stemmata Imperatorum CPolitanorum*, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliquot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celeberrimæque ejus ædificiorum ac monumentorum, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio quatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2. ad calcem *dissertationis de hebdomo CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Media & infima Græcitatæ*, in quo laudatissima *Joannes Meursii* industria, qui primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoque Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliquerat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi medii ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & quamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atque ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Peritii Romani Doctoris*

* *Ingens ingentis opus* dicitur Cotelærio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 65. Cangius ipse *Sir ad miraculum doctus* T. I. p. 733. Obiit ex dysuria (quæ Patrem quoque ejus abstulerat) Paritii X. Cal. Nov. 1688. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliarum virorum T. I. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, quæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, *ab hoc opere*, inquit, *edendo lingua minus publici bodie sapientis rationem Persenses typographos deterruit. Tumque dixeram cum Terrentiano Mauro*, hoc domi clausum manebit: Cum ecce *Sir rei Literaria perquam studiosus*

Joan.

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarcha CPol.	
	14 1416	<i>Josephus II.</i> Ephesi Metropo-	1
	15 1417	lita, Euthymio fatiſ ſuncto	2
	16 1418	ſuccedit 21. Maj. Vide Ban-	3
Deſuncto Manueli ſuccedit filius JOANNES PA-	1 1419	durium p. 989. ſq. ex Syro-	4
LÆOLOGUS. De quo iidem ſcriptores.	2 1420	puli Hiſt. Concilii Flor. ſect.	
	3 1421	2. c. 4.	5
	4 1422		6
Ad hunc annum refer Jo. Canani narrationem de ir-	5 1423		7
rite Turcarum in urbem CPolin conatu, de qua ſu-	6 1424		8
pra p. 456.	7 1425		9
	8 1426		10
	9 1427		11
	10 1428		12
	11 1429		13
	12 1430		14
	13 1431		15
	14 1432		16
	15 1433		17
	16 1434		18
	17 1435		19
	18 1436		20
	19 1437		21
	20 1438		22
Concilium Florentinum pro concilianda cum Latinis	21 1439	<i>Joſephus 9. Jun.</i> Florentie in	23
Grecorum Eccleſia. Interfuit ipſe Joannes Im-	22 1440	Conſilio moritur hinc ſucce-	24
perator, * & Joſephus Patriarcha, in illo fatiſ	23 1441	dit anni proximi vere <i>Metro-</i>	1
functus.	24 1442	<i>phanus</i> Metropolitae Cyzi-	2
	25 1443	cenſus, Nān Beſſario quem	3
	26 1444	aliqui electum ſcribunt, Ro-	4
		me haſit. Vide Bandurium	5
		pag. 992. & Allatium de	
		conſenſu III. 3. & contra	
		Creyghſtonum p. 118.	
	27 1445	<i>Metropolitanus</i> ſuccedit <i>Geor-</i>	1
	28 1446	<i>gius</i> ſive <i>Gregorius</i> <i>Man-</i>	2
		<i>uel</i> <i>Malilius</i> , Imperatoris	
		conſiliaria. De hoc Allatius	
	29 1447	contra Creyghſton. Exerc. 8.	3
	2222		Impe-

Libri 5ti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitae a Lambecio VIII. p. 504.

Imperatores CPolitani.	A.C	Patriarchæ CPol.
Joanni defuncto 31. Oct. succedit ejus frater	30	1448 4
CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	1	1449 5
	2	1450 6
	3	1451 Gregorius Melissenus Ro-
	4	1452 mam se recipit, futurum Ur-
	5	1453 bis excidium prævidens. 8
		Neque ei alius Patriarcha 9
		substituitur.

CPolis capta die Martis 29. Maj. festo Fentecostes, à Mahomede II. Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus.

Vide Chalcocondylam, Phranzam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102. & p. 76. seq. ubi Matthæi Canariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis Mytilenes Archiepiscopi Historiam capte urbis editam separatim latine Norimb. 1543 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6. Leonem Allatum contra Creyghthon, p. 319. fgg. Michaëlem Nau in effigie Ecclesiæ Romanæ Græcæqve p. 33 seqq.

Patriarcha CPolitani post captam à Turcis urbem.

A.C.

1454 Georgius Scholarius, postea Gennadius dictus, per annos quinque & aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in Turco Græcia Crusii pag. 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.

1460 Isidorus Hieromonachus. Turco Græc. p. 120.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento Xylocarabes. Turco Græc. p. 124.

Simon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur. id. p. 125. Allat de consensu p. 1007.

Dionysius Philippopoleos Metropolitani, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. Turco Græc. Crusii p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.

Simon restitutus sedit per triennium. Turco Græc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium annuum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. pag. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio, qui Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropolita Thessalonicensis. Turco Grzc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliquot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolita, Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nipho restitutus, & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolita. Turco Grzc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. seq.

Pachomius, Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, quo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum, per annos octo & menses 6. Turco Grzc. p. 152.

Jeremias Sophiz Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obiit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gesit per annos XXIII. & menses aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediz Metropolita. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphatus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. seq. Hic quod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit, & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qui dejectioni ejus subscripsere, petita è Manuele Malaxo. Ad hunc Joasaphum Philippus Melancthon A. 1559. per Demetrium Mysum Diaconum CPol. misit Augustanam confessionem Græce versam à Paulo Dolscio.

Metrophanes Cæsareæ Metropolita. Turco Grzc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

Zzzz 2 .

Jere-

- Andronicus Cublides 704.
 Andronicus Palæologus 479. 576.
 Anianus Ægyptius Monachus. 135.
 * Anna Comnena 390. seq. 693.
 Index scriptorum ab ea memoratorum. 39 +. seq.
 Anonymi in Apocalypsin 255.
 — *appendix ad Villeharduinum* 760.
 — Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
 — *Belli sacri scriptores*. 765. 766. 767.
 Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567, Episcopatum 579. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
 — Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
 Chronicon Alexandrinum five Paschale 142. seq. Index scriptorum in eo allegatorum. 205. seq.
 — Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 158.
 — Definitiones fidei 254.
 — Demonstrationes Chronologicae de rebus CPol. 480. 574. 603. 687.
 — *Descriptio CPoleos per XIV. regiones* 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. lect.) *quatuordecim libellis CPolicamam Civitatem minutissima narratione descriptis*. Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorum non notat brevissimam, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimam quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
 — Distinctiones antiquæ Bibliorum libror. in capita. 255.
 — de Hippodromo 605.
 — Historia Politica & Patriarcharum CPol. in Turco Græcia Crusii 693. 744.
 — contra Iconomachos 350.
 — de inventoriis artium & disciplinar. 255.
 — Lexica 254. 255.
 — de locis Hierosol. 705. seq.
 — de Lybistri & Rhodamnes amoribus 702.
 — contra Mohamedem 689. seq.
 — de officiis CPol. 479.
 — Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
 — Poeta Græcobarbarus 323.
 — de Rufforum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
 — *Tactica* 255.
 — de templo CPol. Sophiæ 689.
 — Theophanis continuator 349.
 — alter succinctior 350.
 — Vitz SS. & Martyrum. 510. sq.
 — Vitz Apollonii & Tarfiz 696.
 — de urbibus quæ nomen mutarunt 605.

Alii Anonymi pag. 143. seq. 485.

568. 573. 574. 575.

Antiochus 254.

Antiochi Monachi Pandectes.
695.

Antipater Bostrensis 536. 680.

Antonius Mytilenes 699.

Antonius Monachus 558.

Aphrodisianus Persa 542.

Appianus 492.

Archippus Eremita five prosmo-
narius 514. 549.

Arrianus 492. 127. 135.

Arsenius Pegadensis 560.

Arsenius Corcyrensis Episc. 512.
515.

Arsenius Tornobi Metropolita.
700. 698.

Arsenius Patriarcha CPol. 321.

Arsenius Coronæ Episcopus 700.

Asclepiodotus 485.

Asterius Amasez Episc. 547. 555.
680.

S. Athanasius Alex. 254. 513. 533.
560.

Athanasius junior Patriarcha Alex.
465.

Athanasius Ephesinus 695.

Athanasius Lauræ in monte Atho
conditor 701.

* Athanasius Macedo Patriarcha
CPol. 582. seq. 322. 323.

Athanasius ὁ ταχυγρᾶς 518.

Michael Attaliata 684.

* Anselmi Bandurii Imperium Orientale.
569. seq. Conspectus operum Nice-

cephori CPol. 640. seq. Opera promif-
sum de multis Imperatorum. 767.

Barlaam 322.

Barnabas five Barbas 555.

Barsaphas 511.

Bartholomæus Edessenus 691.

* Basilus Cilix 114. 130.

* Basilii Macedonis Imp. καὶ βασιλεὺς
παραινετικά. 572. seq.

Basilus Hierosol Patriarcha 688.

Basilio Magno tributa Gramma-
tica commentatio est Moscho-
puli 693.

Basilus Seleucienfis 532. 539. 544.
553. 560. 563.

Bemarchius 684.

Bessarionis Epistola 241. 619.

Joannes Boivin 300 319.

Christophorus de Bondelmontibus 768.

Brunichius 136.

Brutius Chronogr. ibid.

Nicephorus Bryennius 343. seq.

Joannes Bryennius 322.

Josephus Bryennius 542. 544.
qvater, 702.

Ismael Bullialdus 567.

Nicolaus Cabasila. 522. 530.
531.

Simon Cabasila 693.

Caddus nomen corruptum pro
Candido 239.

Joannes Calecas 534.

Manuel Calecas 530.

Callistus Metropolita Rhodi 698.
699.

Callistus Poëta 685.

Callistus Patriarcha CPol. 534.

Ccccc 2

Mat.

Matthæus Camariota, vide Matth.

*Joannes Cameniata 351.

*Joannes Cananus 456. seq.

*Candidus Isaurus 239.

Carolus du Fresne, Dominus du Cange,
764. seq. 767. seq.

Antonius Cantacuzenus 684. 695.

Georgius Cantacuz. 695.

* Joannes Cantacuzenus Imp.
469. sq. 691.

Matthæus Cantacuzenus 474.

Michael Cantacuz. 696. 698.

Carolus Cantoclarus 230.

Capito Lycius 685.

Rudolphus Capellus. 768.

Cassiani Chronographia 112.

Georgius Cedrenus 155. seq. In-
dex scriptorum ab eo laudato-
rum 159. seq.

Joannes Capistranus 366.

Chzremonus Syracusanus 550.

*Laonicus Chalcocondyles 474.

Demetrius Chalcocondyles 476.

Michael Acominatus Choniates.
402.

*Nicetas Acominatus Choniates.
400. seq.

Christodorus Thebanus 575.

Christodulus Monachus. 702.
(Joannes Cantacuzenus.)

Christophorus, Alexandrinus Pa-
triarcha 688.

Chrysippus presbyter Hierosol.
514. 536.

Macarius Chrysocephalus. Vide
Macarius.

Demetrius Chrysoloras 521.

Manuel Chrysoloras 484.

Jo. Chrysostomus vide Johannes.

Matthæus Cigala, Cyprius 366.
577.

*Joannes Cinnamus 396. seq.

Alii Cinnami 396. seq.

Clemens Historicus 136.

*Georgius Codinus 476. seq.

**Franciscus Combesius.* 348. *Ejm*
Origines CPol. 687. seq.

*Anna Comnena, Vide Anna.

Alexii & aliorum Comnenorum
scripta 392. seq.

*Constantinus Acropolita 449.
538. 550. 562.

Constantinus Diaconus CPol. &
Chartophylax 547.

Constantinus ab Epistolis 685.

Constantinus Patricius Chius 704.

*Constantinus Manasses 157.

*Constantinus Porphyrogenitus
Imp. 486. seq. 519. 530. 569.

688. Vita Basilii Maced. 349.

Cerimoniale MS. 623. seq.

Constantinus Episcopus Tii 525.

*Constantinus Magnus Imp. 1.
seq. Donatio ei tributa. 5. seq.

Cosmas Vestitor 519. 535. 564.

**Martini Crusii Turco Gracia* 692. seq.

Cyrillus Alex. 532.

Cyrillus Nicænus 695.

Cyrillus Monachus & Presb. Scy-
thopol. 526. 556. 562. Vide
&, Eutychiana Hist.

Cyrillus Chronographus 159.

Damascenus Demonici & Elafso-
nis Episc. 700.

Damascenus Hypodiatonus & Monachus Studita 693.

Joannes Damascenus. Vide Joannes.

Damascenus Litz & Rhendinz Episc. 700.

Daniel Monachus Raithu. 538.

Demetrius Chalcocondyles 476.

Demetrius Chrysoloras 521.

Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544. 691.

Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.

Demetrius Lampenus 399.

Demetrii Martyris miracula 351. 522.

Demetrius Thessalonicensis, Diaconus CPol. 698. 699.

Demetrius Joannis Despotz scriba 698.

*Dexippus Herennius 231.

Alii Dexippi 232.

Diadochus Episcopus Photices Epiri 530.

Dio Coccejanus 492.

Diodorus Sic. 492.

Diodori Tarsensis Chron. 135.

Dionysius Nauplii & Argorum Episc. 700.

Dionysius Patrarum Episc. Metropolitae Corinthi 700.

Dionysius Exiguus 148.

Dionysius Halicarnassensis 492.

Domnius 136. Varii hoc nomine. ibid.

Dorotheus Monembasiz Metropolitae 366. Ejus Chronicon

recusum, etiam Græce Venetiis 1684. 4. & cum auctario ac locupletissimo Indice. 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.

Dorotheus Tyri Episcopus 145.

Georgius Doufa 241. *Hujus Epistola de itinere suo CPol. prodit Lugd. Bat.* 1599. 8.

Theodorus Doufa 451.

*Ducas Michaelis nepos. 567.

Theodorus Lascaris Ducas. Vide Theod.

Abrahami Ecchellenfis Chronicon Orientale 226. *res Ecclesie Alexandrinae maxime completitur, quas nuper nova atque insigni luce perfudit V. C. Eusebius Renaudotus, in Historia Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum.* Paris. 1713. 4.

Jo. Eichelius 256.

Eleusius Diaconus 685.

Elias Monachus 530.

Ephraim Cherfons Episc. 519.

Ephraim Chronographus 159.

Ephraim Syrus. 510. 517. 521.

530. 532. 533. 539. bis 547. bis.

Epigrammata 575.

Epiphanius Cypri Episc. 532. 551.

Epiphanius Monachus & presb.

Hierosol. 512. 542. 705.

Epiphanius Scholasticus. 120.

Evagrius Monachus 552.

*Evagrius Hist. Eccles. scriptor. 126. seq.

Alii Evagrii 127. sq.

*Eudocia Macrembolitissa. 587. sq.

Eudocia Theodosii jun. 684. 588.

Ccccc 3

Euge-

Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.

Eumathius sive Stamatius 697.

* Eunapius Sardianus 232. sq. 703.

Alii Eunapii 233.

Evodius 547.

Euripus Jo. Baptiste discipulus. 537.

Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. quater.

Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Car. Evagrius lib. V. cap. ult.

Eusebius Monachus 555. Sebastianus. 526.

* Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Preparat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica laudatorum 63. sq. Epistola ad Carpianum 97.

Eusebius Scholasticus 685.

Alii Eusebii 105. seq.

Eustathius Epiphanienfis. 126. 136.

Eustratius Presbyter 526.

Euthymius Monachus 546.

Eutolmius 526.

Euthymius Zigabenus 689.

Εὐθυμίου ἱστορία à Cyrillo Scythopolitano scripta tribus libris, quorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentarii. Vide Lambecium VIII. p. 306. & Mich.

le Qvien ad Bamaſcenum T. 2. p. 879.

Eutropius 136. 685.

Eutychianus 136. 685.

Excerpta de Legationibus 231. seq.

Excerpta Peireſciana 490. seq.

Hugonis Ravennatis Historiarum Byzantarum scriptum Henrico libro III. prodit Louan. 1563. 8.

Felix 555.

Florentius 557.

Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.

Carolus du Fresne, Dominus du Camp. 664. seq. 767. seq.

Gabriel Philadelphienfis. 696. 704.

Gabriel Pogojanz Episc. 700.

* Genesius 620. seq. 389.

Gennadius Scholarius 364. 365. seq. 696. seq. 575.

Geoponica 500. seq. Index scriptorum in illis laudatorum. 506. seq.

* Georgius Acropolita 448 sq. 158.

Georgius Alex. ArchiEp. 518.

Georgius Cantacuzenus 695.

Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.

* Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ad eo laudatorum 159. seq.

Georgius Chumnus 159.

* Georgius Cyprius. Vide Gregorius.

Georgius Gemistus Pletho 684.

* Georgius Codinus 476. seq.

Geor-

- Georgius Galeſiota 342.
 Georgius Grammaticus 515. bis.
 Georgius Hagiopolita ſive Hieroſol. 535.
 Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. ſeq. 151.
 Georgius Lapitha 322.
 Georgius Lecapenus 684.
 * Georgii Monachi βίαι βασιλείων. 353.
 Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
 Georgius Metropolita Nicomediensis 520. 543. 544. bis 545.
 Georgius Ocnzota 342.
 * Georgius Pachymeres 458. ſeq. 465. ſeq.
 Georgii Pediaſimi hiftoriam ineditam laudat Duczus T. 2. auctarii Bibl. Patrum p. 445.
 * Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
 Georgius Piſides 159. 228. 575.
 * Georgius Syncellus. 149. ſeq. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 177.
 Georgius Trapezuntius. p. 619.
 Georgius Zegabenus 361.
 Geraſinus Polianx Epifc. 700.
 Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
 Geſta DEl per Francos 763.
 * Mich. Glycz Annales 156. Index ſcriptorum in illis laudatorum 205.
 Jac. Goarns 478. 151.
 Jo. Georgius Gravins 228.
 * Nicephorus Gregoras. infra, Nicephorus.
 Gregorius Antiochenus Epifc. 532.
 Gregorius Baſilii Anachoretz diſcipulus 351.
 * Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. 603. ſeq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
 Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
 Gregorius Mytilenzus 531.
 Gregorius Nazianzenus 531.
 Gregorius Neocſarez ſive Thavmaturgus 532. 544. 550.
 Gregorius Nyſſenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
 Gregorius preſbyter, Nazianzeni diſcipulus 528.
 Gregorius preſbyter Czſarez Cappadociæ 519.
 Gregorius Pruſzus Metropolita, 699.
 Joſephus Grælorius. p. 581.
 Jac. Greſſerus 241. 477. ſeq. 566.
 Ejusde Cruce 533. ſeq.
 Guntherus Monachus 765.
 Petrus Gyllius 577.
 Martinus Hanckins. 767.
 Harpocratio 255.
 Hegelippus 112.
 Heliconius 685.
 Henricus Hilarius 694.
 Herachus Imp. 148.
 Hermias 123.
 Hermodorus Leftarchus 697. 698.
 Hermolaus Grammaticus 686.
 Herodotus 492.
 * Heſychius illuſtris Mileſius 240. ſeq. 137.
 Heſy-

- Hefychius presbyter Hierosol.
 112. 137. 144. 243. seq. 512. 531.
 540. bis 554. 556.
 Alii Hefychii 243. seq.
 * Hierocles Hippiatricorum scri-
 ptor. 497.
 * Hieroclis Grammatici Synecde-
 mus 569. seq.
 Hieronymus Monachus 553.
 Hippiatrica 493. seq. Index scri-
 ptorum in illis allegatorum.
 494. seq.
 Hippocrates 323.
 Hippolytus Portuensis 135.
 Hippolytus Thebanus 155.
 Hippolytus, Chii Metropolit.
 699.
 Corporis Historiz Byzantinæ con-
 spectus 221. seq.
Deo. Hefchelii ecloga Legationum.
 221.
 Jacobus Apostolus 543. Hebræus.
 542.
 Jacobus Monachus 543. bis. 544.
 bis. 556.
 Jacobus Diaconus 553.
 * Matthæus Jatrus. Vide Mat-
 thæus.
 Jeremias Larissæ Episcopus 700.
 Jeremias Patriarcha CPol. 695. sq.
 698. 699. 701. seq.
 Ignatius Diaconus 295. 722.
 Ignatius Chius Hieromonachus.
 698.
 Specimen sapientiz Indorum.
 460. seq.
Innocentius III. Papa 765.
- Inscriptiones 575.
 Joachimus Patriarcha Alex. 697.
 Joachimus Imbri Episc. 700.
 Joachimus Teni Episc. 700.
 * Joannes Egeates 112.
 Joannes Anagnosta. 486. 706.
 Joannes Antiochenus. 686. 492.
 Joannes Apostolus, Theologus.
 542. 545.
 Joannes Bonapheus 698.
 Joannes Burclas 700.
 Joannes Bryennius facello præfe-
 ctus 322.
 Joannes Calecas 534.
 * Joannes Cameniata 351. 706. 1
 * Joannes Cananus 456. seq.
 * Joannes Cantacuzenus. 469.
 seq. 322. 323. 691.
 Joannes Chrysostomus 522. 532.
 bis. 533. quinquies 534. 537.
 552.
 Joannes Corefes 697. 698. Me-
 dicus 704.
 Joannes Damascenus 516. 519.
 545. ter. 688. 690. 691. 693.
 707.
 Joannes Despota Moldaviæ 698.
 Joannes Diaconus Magnæ Ec-
 clesiæ & Rhetor 539.
 * Joannes à *Ἀλεξανδρῶν* 112.
 Joannes Discipulus 546.
 Joannes Discipulus Epiphani.
 524.
 Joannes Monachus & presbyter
 Eubææ 535. 543. bis Episco-
 pus 530.
 Joannes Evchaitorum Metropo-
 lita

- lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
 Joannes Geometra. 531. 544. 546. bis.
 Joannes Monachus. 388. 515. Hierosol. 350.
 Joannes Hagiopolite five Hierosol. 541.
 Joannes Patriarcha Hierosol 528.
 * Joannes Malala 138. seq. 492. Index scriptorum ab eo allegatorum 139 seq.
 Joannes Maximus 697.
 Joannes Laurentius Lydus, Philadelphienfis. 485. 389. 324.
 * Joannes Thracius, cognomine Scylitzes, Protovestiaris & Curopalata 386. seq. 254.
 Joannes Siculus 157. seq.
 Joannes Stavratiu, Chastophylax Thessalon. 522.
 Joannes Thessalonicensis Episc. 522. 531. 542. 546.
 Joannes Trachzus, Nazrensis 701.
 Joannes Xiphilinus 529.
 * Joannes Zonaras, vide Zonaras.
 Joannicii 599, 695. 698.
 Joasaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470.
 Joasaphus Monembasiz Metropolitae 700.
 Joasaphus Thessalonicensis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
 Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
 * Joel Chronographus 456.
 Josephus 516. 542.
 Flav. Josephus 492.
 Josephus Bryennius. 531. 544. qvater. 702.
 Josephus Historiz CPol. scriptor 359. 620.
 Josephus Hieromonachus 699.
 Josephus Episcopus Scyri 700.
 Josephus Thessalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joasaphus.
 Isaacus sacerdos Peloponnesi. 698.
 Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
 Isidorus Diaconus 137.
 Isidorus ArchiEp. Thessal. 530. 532. 543. 544. 545. 557.
 Judas Historicus 112.
 Julius Africanus 112.
 Julius Metaphrastes 514.
 Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
 Franciscus Junius 467.
 Philippus Labbe S. I. 229.
 Petrus Lambecius 364.
 Lampenus Tarchaniota 322.
 * Laonicus Chalcocondyles 474. seq.
 Leo Asianus 389. è Caria 388.
 Leo. Byz 686.
 Leo Cinnamus 324.
 Leo Centuripinus 529.

Dddddd

Leo-

- Leonis** Diaconi Historia MS. 353.
Leo Grammaticus 380.
Leo Metropolitā Chalcēd. 254.
 * **Leo** Sapiens, Imperator 363. seq.
     367. seq. Naumachica ejus ē
     MS. edita. 372. seq. Homiliæ
     519. bis. 521. 522. bis. 523. 529.
     530. bis. 531. bis. 532. bis. 533.
     bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551.
     553. 557. 559. 564.
Leo Philosophus 366.
Leones alii qvī Græce scripse-
     runt. 379. seq.
Leonhardus Chiensis 746. 696.
Leonhardus Mendonius 699.
Leontius Byzantius 349.
Leontius Episcopus Arabissī. 540.
Leontius presbyter CPol. 519.
     528. 531. ter. 532. 536. 539.
Leontius Hierosol. 552.
Leontius Neapoleos Cypri Episc.
     538. 553. 558.
Leontius presb. & Abbas S. Sabæ
     Romæ 528.
Jō. Leunclavius 766.
Licinius 136.
Logizus sacerdos Chius. 698.
Lucianus presbyter 559.
Macarius Chrysocephalus Archi-
     Ep. 534. 535. Philadelph. 514.
     bis. 529. 531. 532. qvater. 535.
     536. 537. 551.
 * **Leo** Magenrenus 383.
Macarius Magnes 683.
Magnus Historicus 136.
Manuel Malaxus 695.
 * **Malchus** Philadelphienſis 236.
- Claudius Maltratus* 228. 252. 253. 256.
Manuel scriba ex Anchialo 697.
Manuel Byz. Protospatharius.
     686. 389.
Manuel Calecas 530. 559.
Manuel è Chio 689.
Manuel Chrysoloras 484.
Manuel Eugenicus 684.
Manuel Margunius. p. 704.
Manuel Moschopolus. 693.
Manuel Palzologus 530. 545. 546.
Manuel Phile 322.
Stylianus Mapa 568.
Marcellus Archimandrita 537.
Marcion sive **Marcus** 555.
Manuel Margunius 702.
Maximus Margunius 704.
Marcus Monachus & Abbas S. Sa-
     bæ, CPol. 528.
Jacobus Marmorota 684.
Matthæus Camariota. 517. ejus
     in Synesii Epistolas. 694. la-
     mentatio super capta CPoli.
     746.
Matthæus Ephesius 323.
 * **Matthæus** iatrus 479. Nota in
     MS. Vindobonensi, triginta
     versibus auctiore, non legi *Μα-
     ταχῦ ἱατρῦ* sed *Μοραχῦ ἰατρῦ*
     καὶ θύτῃ. h. e. miseri Hiero-
     monachi. Vide Lambecium
     VIII. p. 469.
Maximus Margunius. p. 704.
Maximus Planudes 513. 532. 323.
     575.
Maximus Protosyncellus 698.
Meletius Cretensis Protosyncel-
     lus

- lus 704. & inde Patriarcha Alex. 698. seq.
 *Menander Protector 236. seq.
 Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes 449. 562.
 Julius Metaphrastes 514.
 *Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
 Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. 522.
 Methodius Episcopus. 365. 366. 533.
 Methodius Melenici Episc. 700.
 Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. 531.
Joannes Nersium. 241. 487. seq. 766.
 Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
 Metrophanes Smyrnenfis Metropol. 568.
 Michael Acominatus Choniates. 402.
 Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
 Michael Archimandrita 550.
 Michael Eparchus 696.
 Michael Glycas. 156. vide Glycas.
 Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
 Michael è Nauplio 697.
 Michael Pfellus. 511. 513. 517. 528. 531.
 Michael Sophianus 695.
 Michael Sbirì 697.
 Michael Synadorum Episcopus. 514.
 Michael Syngellus five Syncellus 254. 513. 522.
 Milichius Chronographus 137.
Bernardus de Montfaucon. 300.
Andreas Morefini 767.
Philippus Muskes 964.
 Nectarius ArchiEp. 562.
Ludolphus Neocorus 228.
 Neophytus Larissz Metrop. 698.
 Alius Hieromonachus & proto-syncellus CPol. 699.
 Nestorianus 137.
 Nicanor Athenarum Episcopus. 700.
 Niczna Synodus II. 254.
 Nicephorus Basilacas 400.
 *Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
 *Nicephorus Bryennius 343. seq. 702.
 *Nicephorus Callistus Xanthopulus 130. sq. 129. 485. 546.
 Nicephorus Chartophylax 298.
 Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. seq.
 Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
 *Nicephorus Gregoras 300. seq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
 *Nicephorus Patriarcha CPol. 153. seq. 295. seq. 512. 688. 324. Conspectus ejus operum edendorum à V. C. Anselmo Bandurio. 640. seq.
 *Nicephorus Philosophus 300.
 Dddd 2 Nice-

Nicephorus Phryx & Diaconus.
686

Alii Nicephori 299. seq. 344.

*Nicetas Acominatus Choniates
400. seq. 418. seq. 323. Ejus
narratio de statuis CPolitanis.
321. 547. exhibetur integra
Græcæ cum nova versione 405.
seq. Index scriptorum in Nice-
tæ historia laudatorum 435. sq.
Historia Græcobarbare scripta.
693. liber contra Moamedem.
690.

*Nicetas David Paphlago Episc.
431. 388. 389. 512. bis. 513. 529.
bis 534. 563. 560. 554. bis. 548.
bis 543. 542. 539. 536.

Nicetas Rhetor (idem cum Da-
vide) 485. 513. 516. 518. 552.
bis. 550.

Nicetas Philosophus 520.

Nicetas Serrærum Episc. 703.

Nicetas Smyrnæ Metropoli-
ta, ad
quem Simeonis Metaphrastæ
Epistola apud Allatium p. 254.
de Simeonibus.

Alii Nicetæ 429. seq.

Nicetæ Xylinitæ duo, de quibus
Bandurius in Imperio Orien-
tali p. 715.

Nicolaus Cabasilas 522. 530. 531.
561. 544. 543. 322.

Nicolaus Damascenus 492.

Nicolaus junior Chronographus.
137. seq.

*Nicolaus Chalcocondyles 475.
seq.

Nicolaus facellarius Chii 699.

Nicolaus Naupliensis 698.

Nicolaus Pepagomenus 539. 323.

Nicolaus Patriarcha de excidio
Theſſalonic. A. C. 904. p. 486.

Nicoſtratus Trapezuntius 127.

Nilus 562. alius 472.

Nilus Monachus 549.

Nilus Rhodi Metropoli-
ta 548.

*Nonnoſus 239. seq. Huic Non-
noſo Lambecius V. p. 131. tri-
buit Gregentii diſputationem
cum Herbano Judzo, & VIII.
p. 387. Martyrium Arethæ &
ſociorum.

Oecumenius 255.

Olympius 622.

*Olympiodorus 237. seq.

Alii Olympiodori 238. seq.

Onesimus Pauli Apoſt. diſcipulus.
564.

Oracula 324. 363. seq.

Petrus Outremannus 767.

Pachomius Ganni & Chorz Me-
tropolita 700.

*Georgius Pachymeres 458. seq.
695. 574. 323.

Pzanus 685.

Manuel Palzologus 530.

Gregorius Palamas 254. 530. 545.
322. 323. 324.

Palamiticæ Synodi 322. 336.

Palladius Helenopolitanus 518.

Pamphilus Martyr 254. 255.

Panodorus Egyptius Monachus.
135.

Pan-

- Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
 Pantaleo presbyter CPol. (idem forte) 534.
 Paphnutius Anachoreta 551.
 Parthenius Patriarcha CPol. 479.
 Parthenius Sophiae Metropolitae 697.
 Pasicrates 526.
 Patricus, corruptum nomen pro Prisco 235.
 *Paulus Silentarius 278. seq.
 Perdiccz varii 705.
Dionysius Petavius 296.
 *Petrus Magister 234.
 Petrus Episcopus Argivorum. 520.
 Manuel Phile 322.
 Philippus Cyprius 576.
 *Philippus Sideres 112. seq.
 *Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
 Philo scriptor Hist. Eccles. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
 *Philostorgius 114. seq.
 Alii Philostorgii 114.
 Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
 Joannes Phocas 705.
 Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
 Photius Scevophylax 541.
 *Georgius Phranzes 615. sq. 228.
 Georgius Pisides 159. 228. 575.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 Maximus Planudes. vide Max.
 Polybius Historicus 492.
 Polybius Episcopus Rhinocuro- rum. 524.
 Polycarpus Asceta 560.
Jacobus Pontanius 566. 616. 472.
Antonius Possennus 684.
Petrus Possennus 343. 398. 459.
 *Praxagoras Atheniensis 686.
 *Priscus Panites 235.
 Alius hoc nomine 236.
 Prochorus S. Joannis discipulus 536.
 Proclus Philos. 486.
 Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. quinquies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
 *Procopius Caesareensis 248. seq. 689. Index scriptorum ab eo laudatorum 265. seq.
 Procopius Diaconus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
 Alii Procopii 258. seq.
 Michaelis Pselli Historia 388. 389. MSta adhuc exstat 352. Epistola. ibid. Jambli 375. alia 558.
 Philippus Ptolemaeus 702.
 Πύρρῳ sive Pyrrho Chronographus 138.
 Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnusius 767.
 Joannes Rhuzanus sive Rhyzanus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Rufini Historia Eccles. 118. seq.
 Sabbatianus presbyter 700.
 Sabinus Macedonianus 119.
 Dddd 3

Salomonis κλαβικαλα 704.

Joannes Scylitzes, Curopalata.

Vide Joannes.

Segvierianz Bibliothecz MSS.

Grzca brevi edenda 253. seq.

Selimi Sultani litterz ad Venetos.
700.

Sergius Confessor. 686.

Severianus Gabalensis Episc. 549.

Severus ArchiEp. 251.

Siculus Magister, Hist. Byz. scriptor 388. 389. Joannes Siculus
157. seq.

*Paulus Silentiarius 278. seq.

Simeon Hieromonachus ex Andro 697.

*Theophylactus Simocatta, vide Theoph.

Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.

Smaragda Canabutzena 700.

*Socrates Hist. Eccles. scriptor.
117.

Mich. Sophianus 695.

Sophronius Monachus 521.

Sophronius Hieromonachus 699.

Sophronius Patriarcha Hierosol.
534. bis. 554. 547. 546. 536. 147.
alius junior 699.

Sophronius ArchiEp. primz Justinianz & Achridarum 700.

*Sozomenus 121. seq.

Stamatiussive Eumathius 697. 700
Sebast. Gotfridus Starckius 461.

Stephanus Byz. de Urbibus 255.

Stephanus Byz. alius 560.

Stephanus Monachus Sabaita. 556.

Stylianus 254. Mapa 568.

Svidas 247.

Jo. Suzus 684.

*Frid. Sylburgii. Samcenica 689.

Symeon Cabasilas 693. 702.

Symeon Diaconus 702.

Symeon humilis 558. Abbas S.
Mamantis ad Xerocerum vi.
Θεολόγ. ibid. in notis.

*Symeon Metaphrastes 509. seq.
560. 564. seq.

*Symeonis Magistri Annales. 352.
pars prior imedita 158.

Symeon Sethus 460. ejus Chronicon 158.

Symeonis Thessalonicensis Chronicon MS. laudat Cangius
glossario Græco in τριλογία &
alibi.

Tarasius Patriarcha 543.

Medicus Taronita 322.

Teucus Cyzicenus 686.

Thalasius 686.

Theodorus Episcopus 558. 537.
147. ejus Hist. Eccles. 124. seq.

Theodorus Abucara 691.

Theodorus Alaniz Episcopus. 532.

Theodorus Balsamo 322.

Theodorus Cerameus 703.

Theodorus Cutula 322.

Theodorus Cyzici Metropolit.
517.

Theodorus Daphnopata 388.
552. 537. bis.

Theodorus Episcopus 518.

Theodorus Galata 680.

Theodorus Gaza 706.

Theodorus Graptus 688. 324.

Theo-

- Theodorus junior, Confessor. 543.
 Theodorus Lascaris Ducas 321. 564.
 * Theodorus Lector 128. seq.
 Theodorus Magister 552.
 Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
 Theodorus Paphi Episcopus 559.
 Theodorus Petrarum Episc. 562.
 Theodorus presbyter CPol. 546.
 Theodorus Qvzstor 527.
 Theodorus Scutariota 552.
 Theodorus Scythopolitanus 254.
 Theodorus Sebastenus 388. 389. 686.
 Theodorus Sidz Episc. 686. 388. 389.
 Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
 Theodorus Trimithuntis Episc. 518.
 Theodosius Diaconus 228.
 Theodosius Melitenus Historicus 703. 158.
 Theodotus Ancyranus 550.
 Theodulus Abbas 536.
 Theodulus Rhetor 322. Magister 322.
 Theognostus Monachus, Exarchus CPol. 568.
 Theonas 695. 698.
 * Theophanes Byzantius 239.
 Theophanes Graptus 689.
 * Theophanes Ilaurus, Confessor, scriptor Chronici 151. seq. 388. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
 Scriptores post Theophanem p. 348. seq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354. seq.
 Theophanes Cerameus, Tauro-meniz Episc. 535.
 Theophanes Hieromonachus 700.
 Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
 Theophilus Chronographus 137.
 Theophilus presbyter 364.
 * Theophylactus Bulgariz Archi Episc. 285. seq. 533.
 * Theophylactus Simocatta 280. sq. Index scriptorum ab eo memoratorum 290. seq.
 Alii Theophylacti 284. seq.
 Theosteristus Monachus 550.
 Thomas Apostolus 563.
 Thomas Palzologus Despota. 700.
 Thomas Magister 323.
 Thomais 526.
 Jo. Thracensis, Protovestiarus. 388. vide Jo Scylitzes.
 Timotheus Episcopus Alex. 549.
 Timotheus Chronographus 137.
 Timotheus Presbyter Antioch. 531. 533.
 Timotheus presbyter Hierosol. 531.
 Titus Bostrensis Episc. 552.
 Trajanus Patricius 686.
 Troilus Sophista, 686.
Henr. Valesius 230. 491.
 Constantinus Varinus 684.

Varnus notarius 561. (al. Abgarus.)

Antonius Verderius 684.

Godfridus de Villeharduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.

Hieron. Wolfus 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605. seq.

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Stamathius Zygomala 700.

Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.

Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. ejus editiones. 2. Imitatores & Epitoma. 3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. liber de vero amore perperam tributus Athenagora. 6. Achilles Tatii de amoribus Clitophonis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis. 10. Alia Theodori Prodromi scripta. 11. Alia scripta Erotica edita. 12. inedita. 13. deperdita. 14.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

* Auctor in extremo libri X. Æthiopicon: τοῦτον δὲ πῆρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τὰν περὶ Θιαγίνης καὶ χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν, ὃ συντάξιν αὐτὴ Φοίνιξ Ἑμεσητός τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίῳ πατρὶς Ἡλιόδωρος. Photius cod. LXXIII. hanc ipsum clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, & pro Ἑμεσητός legit Ἀμυνθιός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

clarus, homo Christianus composuit admodum juvenis ** Αἰθιοπικά, † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, complexamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis & Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qui post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Quod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuisse, ut quoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, quam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bzlio in Dictionario Historico Critico Tom. 2 p. 1499. Meminit Heliodori hujus Αἰθιοπικῶν scriptoris, Photium præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretenensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Cha-

Libri 5ti Pars Altera

E e e e

riclæz

** Socrates V. 22. p. 287. Ἀλλὰ ὁ μὲν ἐν Θεσσαλίᾳ ἔθυσ ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος Τρικῆς τῆς ἐκεί γυνόμενος Ἐπίσκοπος, ὃ λέγεται πονήματα ἱερὰ καὶ βιβλία ἀ νέος ὢν συνέταξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efficens IX. 38. Photius autem cum Heliodori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τῶν δὲ, inquit, καὶ Ἐπισκόπου τυχεῖν ἀξιώματος ὕστερον φασίν. Dubium quidem hoc videretur Valesio, neque enim satis constat, inquit, utrum libri illi de amoribus *Theagenis & Charicleæ* ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quoriam. Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltem certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qui Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailieto.

† Alio sensu Αἰθιοπικά scripserat Bion Solensis, de quo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Marcellus, de cujus Αἰθιοπικαῖς affert quædam Proclus I. in Platonis Timæum p. 55. Sed Heliodorus Αἰθιοπικά scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακά, Aristides Μιλησιακά, i. e. fabulam sive drama prosarium de amoribus *Charicleæ* Æthiopum Regis filiz & *Theagenis* Thessali. Pro numero librorum decem in quibusdam est capitulum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem quam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper fuerint.

riclex & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori anteqvam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non diluta auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum *Græcè* Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincentii Oporinei*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * quodam direptum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislaus Warschewiczki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinuræ. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui iudicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promisit sed non dedit Joanus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latine Heliodori recusa est Antwerp. 1556. 12. Lugduni Bat. 1637. 12. & Ursellis 1651. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græce innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschewickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græcè & Latine cum eadem Warschewiczii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil. Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschewiczii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

* Oporineus in præfat. *Debenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua severissimi quondam Reges Matthia Corvini Bibliotheca omnium instructissima superioribus annis (A. 1526.) à barbarie Asiatica vastata est. Hunc cum aliis nonnullis miles quidam plane gregarius (Gregorius perperam excusum est in Mich. Neandri præfat. ad Geomologiam Stobei p. 27.) & ab omnibus tam Græcorum quam latinorum disciplinis abhorrentissimus jam apud nos tiellorem agens, tunc vero illustrissimum Principem Castmirus Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoria comitatus in linguam fortune non sine mente reor, nec sine numine divini sustulit, quia auro exornatus nonnihil adhuc exsplendescibat, ne scilicet tam bonus auctor & sifus & lætus paucissimis, interiret.*

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*. Francof. 1631. 8. Gilberti quidem Gaulmini notæ in Heliodorum quarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodromum, nunquam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amiot* Paris. 1549, & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. quæ versio ipsi Abbatiam ** conciliasse dicitur, licet auctor, quem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidior nescio quo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisis prodiit Parisiis apud Samuelem Thiboust, 1623. 8. Metaphrasin *Melini San Gelasis* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qui carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recensente *Cæsare Oudino*, Paris. 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Francisci Vergara* memorat Nic. Antonius in Bibl. Hispana.

Anglico carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham Fraunce*, cujus initium videbis ubi lubebit in Actis Eruditorum Anni 1687. p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zsiborn Westhofii* in Alsatia ludimagistrum, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgice Amstelod. 1659. 1669. 12.

Polonice, Vlnæ 1606. 8.

Eeeee 2

III. Va-

** Baillet jugemens de Savans T. I. p. 557. *Quelques uns disent qu' Amiot eut l' Abbaye de Bellosane après la mort de Vatable pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d' Heliodore & qu'il ne raccommoda qu' après son voyage au Concile de Trente.* Mr. Teissier *elog.* T. 2. p. 152. *Roßillard* dans son *Histoire de Melun* dit qu' Amiot exerça à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la Latine pendant dix ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps la qu'il fit sa traduction de l' *Histoire Ethiopique de Theogene & Chariclea*, dont il ne connoissoit pas l' Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de *Romulus Amasie*, Bibliothecaire du Pape, qu' Heliodore Evêque de Trica dans la Thrace étoit l' Auteur de cette *Histoire* &c.

*** Sorel remarqv. sur le XIII. livre du *Berger extravagant* p. 685. Mr. Bayle, *Dictionnaire* p. 1499.

III. Veram esse historiam quam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Oplœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, quam quod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vñ doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingua Æthiopica. Vel quod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qui officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopica eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel quod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita quoque de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiasta aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Δευκίππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo χαρικλείας. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ἑρωτικών αὐτορες qui hodie exsunt & servantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertia studiosorum. Reliqui omnes, Eusebii & Prodromi, nugæ sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in opusculo dicendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amano diffuse orationis, lectorem allicit & tenet. Iste (Achilles) simplicioris & magis inasfessata elegantiæ sectator, ut plane in eo agnoscas peculiare Alexandrinis vernaculis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctor ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior (quandoque etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) quamvis nec Achilles hæc in parte sibi defuerit. Sed ἐπισόδεια intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus. Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gaulmino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo. Præterea quæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustri Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia denique observans à sequentium temporum fabulatoribus Heliodorum tanquam exemplum*

propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, notæ (E)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum. Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana latine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urfzi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Qvilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perspicua quam brevis librorum Heliodori concinnata est à *Gvil. Cantero* lib. I. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet prosa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum svasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus & narratione de parentibus suis *Martinus Crasius* Francof. 1584. 8. Sed & *Johannes Scholvinus* Lubecensis Æthiopissam Tragico-comœdiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopis petiisse. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: *Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ Ἐπίσκοπος ἦν ὁ Τρίκκης ἐπὶ Θεοδοσίου. Γράφει ἡ ἀπὸ σίχων ἰάμβων τὴν ἑ χρυσὴ ποιήσιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον.* Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποιήσις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretabor infra, ubi Chemicos scriptores recensere libro VI. Nunc Græcum repræsentabo, quale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus.

Eeeee 3

ἩΛΙΟ-

** *Gvil. Canterus* præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: *Secundo vero loco Heliodori historiam adducemus ex duobus antiquis Codd. utrum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Faikenburgius idem emendavit. Ex utriusque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, nostris etiam conjecturis interjectis.*

Ἡλιοδῶρος φιλοσόφῃς * πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα, περὶ
τῆς τῶν φιλοσόφων μουσικῆς τέχνης, δι' ἱάμβων.

Σκῆπτρα γαίης μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μυσιπόλοι ἐπόντες ἄκρῳ δακτύλῳ,
Καὶ πανσόφων ἐπῶντε τὴν γνῶσιν πᾶσαν
Ποθῶντες ἄψαοθαι μῦθον, ὡς μυῆμμοι
Ἐγκυκλίας παιδείας ἐννοίας σοφᾶς
Λιγυμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μαθεῖν σκοπὸν θέλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσεων
Κατ' γνῶσιν ὧν ἐφῆσαν οἶα δὴ ἐπῶν,
Πάσης τιμῆς κρίνεσθαι ἀξίους πέλειαν
Τῆς ἐμπονὸς φίσαντας αὐτῶν τὰς πόνας,
Καὶ δωρῶν πλείων τε παντίμων χάριν
Νέμεσι, καὶ τιμῶσιν εὐκλεῶς πάνυ,
Μάλιστα τὰς ἀγοντας αὐτοῖς γνησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας ἀρχαίων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἡσκημέναν μύθῳ εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ Θεόδοτε καὶ σὺ Φερὸν μίδων
Πόθησας ὥστε γνῶσιν εἰδέναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἐμπειροῦ δέχου
Ἐντεχρον ὡς ἐχούσαν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλίμα,
Γυμναστικῆς παιδείας ἐνθρονὸν τέλος
Φέρουσιν, ἄρρητὸν τε κέρδος καὶ κράτος
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλῆτον ἀξίους τε πέμπουσιν βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῶν ἐκδιώκουσιν βίαν
Ἐυκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτου, φρένας
Τέρπουσιν, ἡδύνουσιν εὐνύτων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσιν ἐκ λύπης φθόγους
Ἄπαυσον ἄλγους καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὦν ἀναξ' πανέμφρον, εὐσεβέστατε

5

10

15

20

25

30

Ἄγαλ-

* Latīnam versionem nescio quo auctore compositam audio existare MS. in Codice Regis Christianissimi III. Apographum Græcum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustri viri Pauli Vindorgii, τὸ μακαρίτης.

Ἀγαλμα παιδείας τε θεοεικέλον,
 Πρόσθεξον εἰς καθέδραν οἰκιστῶν
 Παιδευτὰς ἑμφρονάς τε καὶ ἄνδρας σοφούς 35
 Μύησιν ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπ' αὖν,
 Κλῖνον τὸ ἕς σε θάττον ἀκροώμενόν,
 Ομιλίας τε ὥστε ἐξηγήσεως
 Τέτων τὰς εὐελπίας ἀσμένως δέχῃ.
 Ἄκχε ὧν λέγῃσιν μὲν πρὸς ῥήσεων 40
 Αἰνίγμασι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
 Οὗτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σε βίῳ
 Κοσμήντες εὐπραγείᾳ τῆς βιωσεως
 Κράτ' ὅσιν εὐφραίνοντες εὐρήσει λόγων 45
 Μύσαι σοφισαὶ ὄντες ὡς ἔχεφρονες
 Μηδὲν φθονῶντες τοῖς θέλῃσι μαθητέω
 Ἐγκειμένην μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
 Ἀλλ' ἀφθόως ἀπλῆντες ἀξίοις ἐπ' αὖ
 Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥς πλάττειν
 Καὶ ποιεῖν ἀριστον ἐκ πόρων λόγον 50
 Καρπὺς θεῶν ἱλασμόν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσελθε γὰρ σοφιστὰ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
 Τοῖς ἐμπόνοις ῥηθείῃσι ἐκ πλείων πόρων
 Καὶ νυνεχῶς ἄκχε ῥημάτων πλοκάς 55
 Καὶ συυθέσεις ἐννοίαν ὡς μυσαρχικῶς
 Ἐχυσαν εὐληπτον ἀρρήτων λόγων
 Ἐκφασιν εὐγνωστον τοῖς φιλεμπόνοις
 Ζητήσι καὶ ποτήσι νυκτός, ἡμέρας,
 Μυσαρχικῶς τέχνης τε θείας ἱεράς 60
 Τεχνουργίας τὴν πέραν ἐκ θείας ροπῆς
 Ἀριστον ἐκπληρῆσαν ἀρχὴν καὶ τέλος.
 Οὕτως πρόσσεσί μοι γὰρ ἀρξάσθαι λέγειν
 Ἀρχὴν λόγου πάρεμι δ' ὁ σκοπῶν ἐπ' αὖ
 Τέυξετ' αὖ τὴν σύνταξιν ἐξ εἰδῆς ἐνός 65
 Φέροντ' εἰς δῆλωσιν ὡς ὑπ' ἄλλοθεν
 Ἀλλ' ἐκ μᾶς τε φύτλης τὸ κοσμητῶρον
 Τῆς ἐνδεσθῆς ἐκ θαλάσσης εἰς θῆαν
 Βασαζομένης ὥστε αἰτμός εἰς νέφ' αὖ
 Τῆς δὲ θερμῆς ἐνώσει καὶ συμπλοκῇ

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)

Antonius Verderius 684.

Godfridus de Villeharduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257. 262. 487.

Hieron. Wolfius 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index
rum in ejus Annalibus
torum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Scamathius
malus 700.

Johannes Zygomala 699. 701.

Theodosius Zygomala 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus cis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Aethiopicon scriptor. 1. ejus editiones. 2. Imitatores &
3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. lib-
ro amore perperam tributus Athenagore. 6. Achillis Tatii de
Chlorophontis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius
machi de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodromi
bus Rhodantis & Desiclis. 10. Alia Theodori Prodromi scripta.
scripta Erotica edita. 12. inedita. 13. deperdita. 14.

HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus,
ratorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temp-

* Auctor in extremo libri X. Aethiopicon: τοῦτον δὲ πῆμας ἔχει τὸ σύνταγμα
περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν αὐτὸς Φω-
τηνός τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίᾳ πατρὶς Ἡλιόδωρος. Photius cod.
hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, αὐ-
τηνός legit Ἀμινδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII.
CLXVI.

Μίττω χέων με ως πρόσωπον αὐ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γδ εἰς τρεῖς γίνεσθαι
 Κάτω αἰνῶσι πατρὶ καὶ τῇ τεξάσῃ
 Αὐγῇ με λευκῇ μῦν' αὖ τῶν πλάγχθων μέσση
 Πατρὸς φύσας δὲ πύρος ἐξελεύσεται
 Θνήσκων βίῃ ἐγὼ γδ αὐτὸν ὡς φωνεύς
 Κτήνω εἶν' ἐξαικὸν ὁφείλοντο πάλιν
 Ἰλῆς ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἰχθυῶ μεν φέρειν
 Λαβὼν δ' αἶψ' αὐτῷ δένειν εὐρεθήσομαι
 Κρείττων, ἔχων δ' ὁφῶν τε μορφὴν εἰκόνειν
 Ξανθὸν φέρων τὸ εἶδός, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρόνιος
 Βούων χρυσοσπερμόν τε καὶ χρυσοζώμιον
 Ὁ καὶ χρύσανθον εἶδός, ἐκ μεταλλῶν χρυσῆς
 Ποικιλόμορφον ὥχρειν ἀργυροχρυσόν
 Χρυσᾷ ἀργυρὸν ξανθόχρεν αὐδὶς πορφυρεῖν
 Ὡς κυτρινόπρασον τε πυρροφωγίτης
 Χρυσᾷ κόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
 Τὰς χροάς, αἰνῶσι πάντα καὶ χλοηφορέω.
 Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανές
 Μορφῆς ἐμῆς τὰς χροάς ἐκμορφημύνας,
 Πρόσελθε γεννηθέντι παιδίῳ νῆω
 Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
 Σκότει ἀφάισῳ ὅτ' αὖ καὶ τῇ ἀχλύϊ
 Ἀλλ' οἰδὼν ἐκσίλοντι καὶ κακασμένῳ
 Γάλακτι ἐκθῆλα? εἰ μαοδῶν μητρώων
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον ποτιζέ με
 Θρεΐψον με μικρὰ μικρὰ νήπιός πέλω
 ἕως ἂν ἐλθῇ ἰσχυρὸς ἐκτρέφυσά με
 Ἄγασα εἰς ἀνδρεῖον εὐρυθμον μαλῶν.
 Εἰς ἄνθρωπον δ' αὖ τίλκων εὐμορφον πάντῳ
 Ἐγὼ γδ ἀνδρωθεὶς μεν λεπυρηνθήσομαι
 Τραφεῖς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέος
 Τῇ ποιότητι τεσσάρων τῶν σοιχείων
 Καὶ ἐν νέφει ὡς λεπρὸς αἰτμὴς ἴσομαι
 Ἀλλ' ὅς τις κόλπῳ με θάλασσιν βασιάσει

110

115

120

125

130

135

140

F ffff

Εἰδον

ἔνδον δὲ μὴ ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
 Ἀρθεῖς ἕως τε ὕψους, ὁμβρεῖς ἴσομαι
 Οἴητε γαῖα ξηρὰ θέων μὴ νάμα
 Φύτλης ἐμῆς γεννηθεῖς ὥς ὑπερφυῶς
 145 τῶν φοιχείων τὴν ποῖαν εὐκράτως ἔχειν
 Κατακλῦσαι ἀρδία γῆν ἐκβλασάνην,
 Χλοηφόρος παντοίας ἀνθῶν εἰδέας,
 Πυκνήμενός γάρ ἀϊμός ἐκ γῆς εἰς νέφος
 150 Ἐξ ὑγραῖς ὕδατος τε θάττον γίνεται
 Ἰδὼρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλασάνην γίνε
 τῶν ἀνθέων παντοῖα καὶ καρποφόρος,
 Οὔτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 οὐσίς τε πρὸς ὑγραν ἐκρήσεται καὶ νάμα
 155 Ἰπερφυῶς εἰς θείον ἐτραπήσεται
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποίει,
 Αὕτη γὰρ ἡ λευκωσις ἐστὶ δευτέρα
 Ἦνπερ ποθῶσι τῶν σεφῶν ἀνδρῶν γόνος
 160 Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαῖας τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ἥσθης νεκρᾶς ἐξ ὕλης παχῆς
 εἰς φαειρὸν ἄμμα λευκότητος ὥς χιῶν
 Τὸ θῆον ἐκβλύζουσα νέκταρ ἐκ μίσσῃ
 Πηγαῖας ὥς φέρουσα τὸ ζητῆμενον
 165 Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντός γαστέρος
 Τὸ κάλλος ἐξασράπτων αὐγὰς ἐκφέρει
 Λευκὴν μὲν οἶψιν δεικνύς ἐκσιλβον πάνυ
 Χρυσάνθιον κέραλλον, ἀλλ' αἰσώματος
 Ἑυκίδος εὐέκλαμπρον ἀστραπήχροον
 170 Ζώνας χρυσιζέσας τε καὶ χλοηφόρος
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐθις ἡλίου
 Λευκῶν ὥς κάλυμμα ἐξωθεν φέρων
 ἔνδον δὲ τοῖς βλέπεσιν ὥσπερ πυρφόρος
 Λαμπρὴν φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
 Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χροάς
 175 Ὡς ἄμπελον χλωρὸν τὸ εἶδος τῶν Φύλλων
 Ἰεραῖον, ἑυκίδος μὲν ἀνθός βλασάνων
 Ἐκ τετραέρων κλάδων δὲ συνηπυμένων
 Ὅμῃ μίαν πρὸς μέλας εὐκασπον φέρει

Πέπειρον ἀρδευθέντα βέτρυν ὡς μέλα
 Τὴν ποιότητα γένεσθαι κεκτημένον
 Λευκὸν πᾶν πρόσχημα καὶ μορφήν ἔχει
 Οὗτο δὲ λευκὸς βότρυς εὐδαλῆς πέλων
 Λαίμαρτος τῆς χρυσῆς ὄδου βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένεσθαι εὐκρεατόν
 Εὐσμον ἐξ ἧς βάπτεται ἡ πορφύρα
 Τῇ κογχύλῃ μιχθεῖσα πόντῳ ἐκ μέλα
 Ἐρυθρὰ ὥσπερ αἷμα εἰς νεφέην θάλασσαν
 Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
 Νυμφολόβης παρθένου Φαιδρὸν γάλα
 Βρέφους νέου τεχθέντος εἰς διατροφήν
 Ἀνδρωθῆν ἔσαι γὰρ τεκνύσθαι ὡς υἱός,
 Ζευθὶς δὲ ταύτη αὐθις ὡς νικηφόρος
 Ὀφθίσεται τῷ θήλῳ ἐκκαλύμμενος
 Πρὸς συμπλοκῆς ἔνωσιν εἰς συνύσιν
 Ταύτης ἐνωθίσης δὲ Φαιδρῶς ἄρσεν
 Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἔσαι ὅλη ἐκσιλβῶν ἀχλὺν τῆς σκότης
 Τὴν γεωδὴ ἐκβάλλουσα εἰς τέλος
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξὶν ἐκ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θάττον ἐκβαλεῖ
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ τέλει
 Λευκώσεως πλήρῃσα ἔργον δευτέρας
 Χρηῖστα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν
 Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἶον καὶ θείλει
 Τῶν τριῶν βαπτύσσει σωματῶν φύσιν
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διακρύπτει σκότους
 Τὸ ἐμφωλῆν ὡς κάλυμμα ἀχλὺς
 Ἐκσιλβὸν ἐκλαμπρόν τε δεικνύσι πλῆθος
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
 Νικῶντα λευκότητι λένκωσιν πᾶσαν
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἄρχεται πάλιν
 Ξανθώσεως λένκωσιν εἰς ξανθὸν φέρει
 Ξανθόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐθις ὥσπερ καὶ πάλιν
 Οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσις εἰς πέρας φέρει

F ffff 2

180

185

190

195

200

205

210

215

Αρι-

ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμημένον
 Πληρημίων τῶν βαθμῶν ἰσχυρὸν καὶ τέλει,
 ὥσπερ γὰρ ἡ λευκωσις, ἕτως γίνεται
 Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρῶμενον
 εἰς κέρδιον ὀλβιώντε τὸν κόπον φέρει,
 καὶ χαρμονὴν πᾶμπλοτον ἐξάγει κόπον
 Πάροιθεν ὡς ἐκπῆρας, ὥς πλεσιῶς
 τῶν τῆς δραγματῶν πλέον μὲν ἐκφέρει
 φόρος καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν εὐφραδέστατον
 εἰς ἐκβολὴν πενίας αὐτῆς εὐρεῖται
 Πλῆττε καὶ ὄησιν ἐνθεον βίῳ
 οὕτω γὰρ εὐπραγῶντες οὐφθῶμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὥδε μηδὲν ἔκ τινος βροτῆ
 μὴ ἀσχολούμενοι δὲ πᾶμπαν ἐν βίῳ
 ἀλλὰ θεῶν λατρείας αἶνον προσφέρειν
 Στέργειν ποθέειν τρυφᾶν ἡτιμασμένον
 ἄπονον χαρὰν καὶ δόξαν ἐνθεον χάριν
 Πτοχῶς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θίλειν
 Σύνειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
 καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν
 καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἐκπαυλον λόγῳ
 ἢ τιταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγέως
 εἶναι θίλοντας, κληρὸν ὀλβιον μέγαν
 Ζοῆς ἔχειν μιμητὰς ἔργοις ἐνθέοις
 τῷ Δεσπότῃ Χρυσοῖο θεῷ ἐν λόγῳ
 πράξει τε φῶσφορέντας εἶναι ὡς σέλας
 μηδὲν λέγειν εἰς πράξιν ἀλλ' ἅτι φρονεῖν
 Πένητας εὐποῖα συμπαθεῖν ὅπως
 τὸν πλοῦτον ἐκκενῶντες εἰς αὐτὸς ῥᾶον
 εὐρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 ἐνθευθεῖν ἐκδημιῶντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 οὗτος γὰρ ἐστὶν εὐσεβείας ἐνθεῖον
 ἀγὼν ποθεῖν τε θαρμὸς εἰς θεοτέρπον
 Ζῆλον τελέμενον, κνῶνεία φραγῶν
 καὶ σώματος καὶ παρσις ὥσπερ καὶ ψυχῆς.
 οὕτως γὰρ εὐπραγῶντες ἀξιοκλεῖται

Εὐόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σίφῳ
 Στεφῶφορῶντες αὐτοῖς ἐὼς ἀνὰ πρῶτον
 Σκηπηχίας τὴν κλήρον ἀξιόμεθα
 255
 Εὐλαμψίως οἷς δόξαν αἰγύλας καὶ Φάως
 Τιμῆς σίβας ἑυκλῆαν εὐσεβεστάτους
 Ἀναξί πιστοὺς προσφέροντες ἐντίμως
 τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκηπῆς γῆς πεποιημένοις
 260
 οἷς χρυσολάτραις ὑπὸ δόξης ἐμπλήσις,
 Ὑμνῶντες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεῶν
 Ὑπέρθεον τὸν Φωτὸς ὅντα αἰνῶν
 Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 265
 αὐτρῶσιν εὐερεῖν ὡς περ ἀμπελακημάτων
 οὕτως τυχῶν μέλλουσ' ἑυκλῆαν πάλαι,
 καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ λόγῳ σὺν Πατρὶ θῶν Πνεύματι
 εἰς κυκλικὰς αἰῶνας αἰῶνας, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, quos presenti loco succinſte
 perſeqvar. Nonnulli quidem ~~noſtro antiquiores~~, ut 1) Heliodorus Ἡ-
 ζοφύλαξ Seleuci Regis, juſſu ejus, templum Hieroſolymitanum ſpo-
 liaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Im-
 perii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Athenien-
 ſis, qui Athenæo & Harpocrati ~~ὁ πρῶτος~~ & 3) Heliodorus
 alter Athenienſis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque ſcri-
 ptis agit Metuſius in Bibl. Attica & Voſſius pag. 372. de Hiſt. Gr.
 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctiſſimus, cujus meminit
 Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Sila-
 num diſcipulum ſuum teſtimonio apud Neronem oppreſſit Schol.
 Juvenal. Sat. 1. verſ. 33. & 35. 6) Heliodorus Philoſophus & Rhetor
 qui Adriano Imp. ab Epistoſis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16.
 Dio lib. 9. p. 789. Neſcio an diverſus 7) Heliodorus Syrus, Avidii
 Caſſii Pater, Rhetor, & præfectus Ægypti. Xiphilin. pag. 810.
 8) Heliodorus Caſſii filius ſub M. Antonino deportatus Jul. Capito-
 lin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus ~~Ὀλυμπι-
 νίης~~ Olymp. 248. 10) Heliodorus factorum interpres ſive Mathe-
 maticus (h. e. Aſtrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Ne-
 ſcio an ab hoc vel quinto diverſus ſit 11) Heliodorus Stoicus qui
 Fffff 3 recen-

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius 'ophi' sta sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophi. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci, Scholiæ quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subijcitur. Socrælus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Phœtiqve testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusqve filius. 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaensis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qvi de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte qvem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qvi contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qvi martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibiz Aureliz Sabinae, Marci Antonini filiz, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. theaur. Brandeb. p. 676. 720

Alii æquales nostri 1) Heliodorus de quo sæpius meminit Hieronymus in Epist. eum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libanius meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Masiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. III. *In his profectibus consilium subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vinculis colligatum expeteres (leg. expediret) illuminares, attraheres.* 4) Heliodorus qvem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hennez F. Ammonii frater. Prætereo 6) Heliodorum presbyterum, qvi puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis quibusdam in terram pygmarum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, quam fabulam ex Silvestri Giraldis itinerario Cambriæ lib. 1. cap. 8. plura transcribens quam credens refert V. C. Jo. Christoph. Beermannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Castiodori consanguineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætate, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabretum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebii p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

*D. M. S. &
& labor, & luctus.*

Heliodorus infans Carthaginiensis ad extremum orbis ferrophago, testamento meo hic posui, ut viderem si quicquam me unquam insanius ad me visendum ad hæc ardua loca perveniret.

Oratio quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 2. edit. Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum ætatis & ætatis inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronium) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Supereft unus adhuc dicendus **HELIODORUS**. Larissæus * sub cujus nomine Optica sive *Optica* vix *Optica* paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Platam 1573. 4. & ibidem Italice *Lyndis Dante* interprete, cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hæc libellum

Græc. *Optica* post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse. *Τῶς τὸ νύκτωρ ὁρᾶν οἷός ἐστιν* & *τὸ Τιβέριος γέγονεν ὁ Πάριος βασιλεὺς*. Confer quæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi *Ὀπτική* *πρὸς Ἡρόν*, ut Platonem quoque & Euclidis *Ὀπτική* atque Heronem Mechanicum in *Κατασκευαίς*. Multis idem argumentis contendit videre non per solum immisionem radiorum ex objectis, sed & per *πρὸς τὸ ὄψασθαι τὸ ὄψον* *ἢ τὸ φῶς* sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie præter rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiz cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670 8 Prodierunt etiam Heliodori Larisszi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Bartholini* Parisi. apud Cramoisium 1657. 4. κεφάλαια illa quæ Florentiz edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur: Δαμιάνη Ηλιοδώρου Δαρισσαίου περὶ ὀπτικῆς ὑποθέσεως κεφάλαια. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus If. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo qui exstat in Johannea nostra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices If. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni sive Domneni Larisszi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodit, alibi dixi: tamen non possum non in præsentem cum Lectore communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legisse te non pœnitebit.

Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Professore, S. P. D. Maturinus Ueysfieri LaCroze.

A Cum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum ἱστορίᾳ fabula illius amatoriam, quam viri quidam euditi Athenagora Philosopho Christiano adscripserunt. Post illa enim qua Vir Illustris Gisbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus consensientem habuit amicam nostrum communem, a) - - vix quemquam fore censo, qui ei sententia tuenda, in quam Guillelmus Cave b) præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scriberem me nescio quid eam in rem habere aliis inditum; unde etiam ita lis nostra inter eruditos adjudicari posset, ut in posterum nihil futurum esset ea in re controversiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεύδος deprehendisse mihi videbar, potissimum

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & seq.

b) Hist. Litt. pag. 87. ed. Gen.

*nam videlicet causam, quæ Fumæum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptio-
nis liquido demonstraretur.*

Ea autem editione usus sum, quæ Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumæus Genilliacus sæpius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumæo conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historia Indiarum Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumæo auctore, apud eundem Sonnum edita A. C. 1594. Hinc baud agere conjeceris ipsum Fumæum, hunc quem Athenagora sætum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem, nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Præfatio Athenagora præfixa, Castri in Occitania scripta est A. C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumæi liber non nisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si qua tamen fides haberi potest ejusdem Fumæi Epistola quæ libri nuncupatoria est, & Marliaco e) A. C. 1569. ad Lamaneum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hac sane omnia nescio quid fraudis & doli malipra se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetæ, Ἀπὸ τοῦ οὐ μὲν ὁ τῆς ἀληθείας ἴφου.

Quicquid tamen de iis censendum putes quæ modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festiuitate argumenti Heliodori Æthiopici concedit. Sunt plane quedam quæ baud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere sese illerunt; etsi ea legeram quæ Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus quæ jam nonnihil subolebat, manifestò apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hæc legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Periahdre - - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circoncire. Quæ cum apud Herodotum legere meminisssem, miratus sum ecquid castrationis loco

Ggggg

Fu-

Libri 5ti Pars Altera.

c) Martin Fumée S de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolæ Nuncupatorix Agonistici: E Sanjorriano Suburbano,
a. d. Kalend. Mart., Anno Christi M. D. AC.

e) Marly.

Ἡλιοδῶρος φιλοσόφῃ * πρὸς Θεόδωρον τὸν μέγαν βασιλέα, περὶ
τῆς τῶν φιλοσόφων μουσικῆς τέχνης, δι' ἱάμβων.

Σκῆπτρα γαίης μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μυσιπόλοι ἐπόντες ἄκρῳ δακτύλῳ,
Καὶ πανσόφων ἐπώντε τὴν γνῶσιν πᾶσαν
Ποθῶντες ἄψαοθαι μὲν, ὡς μυέμβροι
Ἐγκυκλίας παιδείας ἐννοίας σοφᾶς
Λιγυμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μαθεῖν σκοπὸν θελόντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσεων
Κατ' γνῶσιν ὣν ἐφῆσαν οἷα δὴ ἐπών,
Πάσης τιμῆς κρίνουσιν ἀξίως πέλειαν
Τῆς ἐμπονὸς φίσαντας αὐτῶν τὰς πόνας,
Καὶ δωρῶν πλείων τε παντίμων χάριν
Νέμεσι, καὶ τιμῶσιν εὐκλεῶς πᾶν,
Μάλιστα τὰς ἄγοντας αὐτοῖς γνησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας ἀρχαίων τε ῥητόρων σοφῶν
Ἡσκημένων μύησιν εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ Θεόδοτε καὶ σῶφρον μῦθον
Πόθησας ὥστε γνῶσιν εἰδέναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πράξιν ἐμπειροῦ δέχου
Ἐντεχρον ὡς ἐχούσαν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλίμα,
Γυμναστικῆς παιδείας ἐνθρονὸν τέλος
Φέρουσιν, ἀρρητὸν τε κέρδος καὶ κράτος
Ἐς ωφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλῆτον ἀξίως τε πέμπουσιν βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῶν ἐκδιώκουσιν βίαν
Ἐυκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκτου, φρένας
Τέρπουσιν, ἡδύνουσιν ἐνύψων φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσιν ἐκ λύπης φθόνου
Ἄπαυσον ἄλγους καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὦν ἀναξ' πανέμφρον, εὐσεβέστατε

5

10

15

20

25

30

Ἄγαλ-

* Latinam versionem nescio quo auctore compositam audio existere MS. in Codice Regis Christianissimi III. Apographum Graecum nescio à quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindogii, τὸ μακαρίτης.

Ἀγαλμα παιδείας τε θεοεικόλον,
 Πρόσθεζον εἰς καθέδραν οἰκειόμενον
 Παιδευτὰς ἐμφρονὰς τε καὶ ἀνδρας σοφῶς
 Μύθῳ ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπάν,
 Κλῖνον τὸ ἔς σε θάττον ἀκροώμενον,
 Ομιλίας τε ὥστε ἐξηγήσεως
 Τύτων τὰς εὐελπίας ἀσμένως δέχου.
 Ἄκχε ὧν λέγῃσι μὲν πρὸς ῥήσεων
 Ἀνίγμασι προσδέχεσθαι καὶ ῥήμασιν
 Ὅυτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσιν σε βίῳ
 Κοσμήντες εὐπραγείᾳ τῆς βιωτικῆς
 Κράτῳ σὺν εὐφραίνοντες εὐρήσει λόγων
 Μύσαι σοφισταὶ ὄντες ὡς ἔχει φρονες
 Μηδὲν φθονῶντες τοῖς θέλῃσι μανθάνειν
 Ἐγκειμένην μύθῳ αὐτῶν ἐν λόγοις,
 Ἀλλ' ἀφθόνως ἀπλῆντες αἰτίους ἐπὶ
 Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥς πλεῖν
 Καὶ ποιεῖν ἀρίστον ἐκ πόρων λόγον
 Καρπὺς θεῶν ἱλασμόν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσθελθε γὰρ σοφιστὰ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
 Τοῖς ἐμπόνως ῥηθεῖσιν ἐκ πλείων πόρων
 Καὶ νυνεχῶς ἄκχε ῥημάτων πλοκάς
 Καὶ σωδέσεις ἐννοίαν ὡς μυσαρχικῶς
 Ἐχυσαν εὐληπτον ἀρρήτων λόγων
 Ἐκφανσιν ἐγγνωσκόντες τοῖς φιλεμπόνως
 Ζητῶσι καὶ ποτῶσι νυκτὸς, ἡμέρας,
 Μυσαρχικῶς τέχνης τε θείας ἱεράς
 Τεχνουργίας τὴν πείραν ἐκ θείας ῥοπῆς
 Ἀρίστον εκπληρῶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος.
 Οὕτως πρόσσεσί μοι γὰρ ἀρξάσθαι λέγειν
 Ἀρχὴν λόγου πάρεμι δ' ὁ σκοπὸν ἐπὶ
 Τεύχεται τὴν σύνταξιν ἐξ εἰδὸς ἐνός
 Φέροντ' εἰς δῆλωσιν ὡς ὑπ' ἄλλοθεν
 Ἀλλ' ἐκ μᾶς τε φύτλης τὸ κοσμήμενον
 Τῆς ἐνδεύσεως ἐκ θαλάσσης εἰς θῆραν
 Βασαζομένης ὥστε ἀτμός εἰς νεφέλῃ
 Ἰγρὺς τε θερμὴ ἐκίψει καὶ συμπλοκῇ

35

40

45

50

55

60

65

Ἐνω-

Ἐνωμένοι ἀμφὸν μὲν εἰς μίαν κράσιν
 Ταύτης φυλατρίσσης δὲ τῶν ἀμφω γίνετο
 Τὸ ἄρρεν πρὸς θήλυ καὶ τερπομένων
 Ζεύξεαι θελόντων εἶδετο ἄλλοιον θίας
 Γάλακτι δ' πυρρῶτε γεννάται γόνε
 Συλλαμβανῆσα μὲν βρέφ' ὅσον σιωπῆας
 Ἐξ ἄρρεν θήλειαν τίκτεσα κλέετο
 Τέρας βροτοῖσι πᾶν ὅλβη καὶ κράτος
 Αἰεὶ ξένον, πᾶμπαντον, ἠγαπημένον
 Ποσειδάμνον, Φιλητόν ὡς ζητᾶμνον
 Καὶ μηδ' ὅλως τῇ πέτρᾳ πρὶν ἀναξίῳις
 Ἐκφαῖνον αὐτῷ ὄψιν, ἀλλ' ἔτι μὲν οἱ
 Κρυπλὸν πρόσωπον γαστρός ἐντὸς μητέρ' ἔει
 Τῇ λευκότητι, τῆς δ' Φαιδρᾶς ὑσίου
 Θησαυρός ὡς ποικίλ' ἐκφύγει χερσὶν
 Ἀφ' ἧν, ὅραν δὲ κάλλ' ἔδειξ' ἰσχύει
 Ἐκ κοιλίας τῆς μητρός ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζητῶσιν ἐν μίσῳ πέλων.
 Ὁρῶντες ἀγνοῶσιν ὅνπερ τοῖς κόποις
 Ζητῶσι καὶ μοχθῶσιν ὡς πλανώμενοι,
 Ἐκείσε ὧδε ἀχολῶνται εἰς κενόν.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπεργὰς ἀτιμώμενον
 Δῆλος τε πάντων ὑδάμ' ἀφίσταμαι
 Κτηνῶν γὰρ εἰμι δῶλ', εὐρήσεις δέ με
 Ὅπ' εἴαν οἰκήσωσιν αἰθρωποὶ ὅλοι,
 Μὴ ἔν πορευθεὶς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
 Οὐ γὰρ πέλω εἰς πόντον, εἰ ἐκείσε μὲν,
 Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς νέφ' εὐρίσκομαι,
 Βαίνω γὰρ, ὥσπερ αἶμος, ἐκ πόντος μέσσω,
 Νέφ' ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτωμαι
 Σκότ' ὁμίχλης καὶ μέλανσιν με σκίπτει,
 Ἀνέρχομαι δ' ἀπ' ὧς ὡς λαπρὸς πᾶν
 Ἀἴρ' ἔχει με κρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον,
 Εὐρίσκομαι δ' ἐκλαμπρ' ἐκτιλβ' ἴκων
 Πλύσει ὅταν με ἐκπλυνῇ θείῳ πυρὶ
 Ἐψὼν παροῦσιν καὶ ὕδαρ τὸ πότιον

70

75

80

85

90

95

100

105

μί-

Μίττω χέων με οὐκ πρόσωπον αὖ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γδ' εἰς τρεῖς γίνεσθαι
 Κάτω ἀνωτὲ πατρὶ καὶ τῇ τεξάσῃ
 Αὐγὴ με λευκὴ μῆνι τῶν ἀλάγχων μέσση
 Πατρὲ φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται
 Θνήσκων βίη ἐγὼ γδ' αὐτὸν ὡς Θονεύς
 Κτείνω ἐὼν ἔξαικον ὄφρανον πάλιν
 Τ' ἄλῃς ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἵχθυον μὲν φέρεω
 Λαβὼν δ' ἀπ' αὐτῆς ὀδύνῃ εὐρεθήσομαι
 Κρεῖττον, ἔχων τ' σφῶν τε μορφὴν εἰκόνῃ,
 Ξανθὸν φέρων τὸ εἶδον, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρῶς
 Βρύων χρυσοσπερμόν τε καὶ χρυσοζώμιον
 ὃ καὶ χρύσανθον εἶδον ἐκ μετὰλλης χρυσῆς
 Ποικιλόμορφον ὥχραι ἀργυροχρυσον
 Χρυσᾷ ἀργυρον ξανθόχρην αὐτὴς πορφυρεῖν
 ὡς κυττωόπρασόν τε πυρρόφειγιγίτης
 Χρυσᾷ κόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
 Τὰς χροῖας, ἀνθ' ἅπαντα καὶ χλοηφορέω.
 Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανές
 Μορφῆς ἐμῆς τὰς χροῖας ἐκμορφωμένας,
 Πρόσελθε γανηθέντι παιδίῳ νῆω
 Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκυρμένῳ
 Σκότει ἀφαίσσω ὅτα καὶ τῇ ἀχλὺι
 Ἀλλ' ἐνδον ἐκσίλβοντι καὶ κεκασμένοι
 Γάλακτι ἐκθήλας? ἐμασδῶν μητρώων
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον πότιζέ με
 Θρεῖψον με μικρὰ μικρὰ νήπιον πέλω
 ἕως ἂν ἔλθῃ ἰσχύς ἐκτρέψασά με
 Ἀγασα εἰς ἀνδρείον εὐρυθμον μελῶν.
 Εἰς ὄχημα δ' αὖ τίλκων εὐμορφον πάνυ
 Ἐγὼ γδ' ἀνδρωθεὶς μὲν λεπτοθήσομαι
 Τραφεῖς λίαν ξυφικῶς ἀκμάσω νέον
 Τῇ ποιότητι τρωσάων τῶν σοικείων
 Καὶ ἐνέφει ὡς λεπτὸς ἀτμός ἔσομαι
 Ἀῆρ γδ' εἰς κόλπους με θάλαπιν βατάσει

110

115

120

125

130

135

140

F ffff

Εἶδον

ἔνδον δὲ μὴ ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
 Ἀρθεῖς ἕως τε ὑψέ, ὄμβρε, ἴσομαι
 Οἶητε γαῖα ξηρὰ θεῶν μὴ νάμα
 Φύτλης ἐμῆς γεννηθεῖς ὡς ὑπερφυῶς
 Τῶν σοιχείων τὴν ποῖαν εὐκράτως ἔχειν
 Κατακλῦσαι ἀρδεία γῆν ἐκβλαστάνειν,
 Χλοηφόρος παντοίας ἀνθῶν εἰδίας,
 Πυκνήμεν, γὰρ αἰμὸς ἐκ γῆς εἰς νέφ,
 Ἐξ ὑγραῖς ὕδατος τε θάττον γίνεται
 Ὡς βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλαστάνειν γένη
 Τῶν ἀνθέων παντοῖα καὶ καρποφορεῖ,
 Ὅτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 οὐσίς πρὸς ὑγραὴν ἐκρήσσει καὶ νάμα
 Ὡς ὑπερφυῶς εἰς θεῶν ἐκτραπήσεται
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποιεῖ,
 Αὕτη γὰρ ἡ λευκωσις ἔστι δευτέρα
 Ἡνὲρ ποθῶσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίης τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ὄψης νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους
 Εἰς φαιδρὸν ὄμμα λευκότη, ὡς χιῶν
 Τὸ θεῶν ἐκβλύξασα νέκταρ ἐκ μίσου
 Πηγαῖας ὡς φέροντα τὸ ζητῶμενον
 Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντός γαστέρος
 Τὸ κάλλ, ἐξασράπλων ἀνγὰς ἐκφέρει
 Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνύς ἐκσιλβὸν πάνυ
 Χρυσάνθιον κέραλλον, ἀλλ' αἰσώματος
 Εὐειδὲς εὐέκλαμπρον ἀστραπήχροον
 Ζῶας χρυσίζουσας τε καὶ χλοηφόρους
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐθις ἡλίου
 Λεύκωσιν ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρον
 ἔνδον δὲ ταῖς βλέπουσιν ὥσπερ πυρφόρος
 Λαμπρὴν φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
 Τας τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χροάς
 Ὡς ἀμπέλων χλωρὰν τὸ εἶδος τῶν φύλλων
 Πράσιον, εὐειδὲς μὲν αὐθι, βλαστάνων
 Ἐκ τετάρτων κλάδων δὲ συνπηγμένον
 Ὁμῶ μίαν πρὸς ῥίζαν εὐκαρπὸν φέρον

145

150

155

160

165

170

175

Πέπειρον ἀρρευθεῖτα βέτρυν ὡς μέλα
 Τὴν ποιότητα γένσεως κεκτημένον.
 Λευκὸν πάντῃ πρόσχημα καὶ μορφήν ἔχει.
 Οὗτο δὲ λευκὸς βότρυς εὐδαλὴς πέλων
 Λεῖψμα τῆς χρυσῆς οὐν βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένσῃ εὐκρεστον
 Ἐυσμῶν ἐξ ὧ βάπτεται ἡ πορφύρα
 Τῇ κογχύλῃ μιχθεῖσα πόντῃ ἐν μέσῃ
 Ἐρυθρὰ ὥσπερ αἷμα εἰς νεφέλῃ θάλασσαν
 Ἀνέρχεται γὰρ ἐν θαλάσῃ ἐκθάται
 Νυμφολύσης παρθένη Φαιδρὸν γάλα
 Ἐρυθρὰ νέμ τεχθέντῃ εἰς διατροφήν
 Ἀνδρωδὲν ἔσαι γὰρ τεκνῶσθαι ὡς υἱός,
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐδὶς ὡς νικηφόρῳ
 Ὀφθῆσεται τῷ θῆλυ ἐκκαλύμπτῳ
 Ἰππὸς συμπλοκῆς ἐνώσιν εἰς συνύπαινον
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαιδρῶς ἄρρον
 Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἐσαι ὅλη ἐκσιλβῶ ἀχλὺν τῆς σκότης
 Ἦλθῃ γυνὴ ἐμβαλῆσα εἰς τέλει
 Καὶ μίγνεται εἰς ζευξὶν ἢ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θάττον ἐκίλεται
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ τέλει
 Λευκώσεως πλήρῃσα ἔργον δευτέρας
 Χρῆσθαι μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἶον καὶ θάλασσαν
 Τῶν τριῶν βάπτεσθαι σωματῶν φύσιν
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότης
 Τὸ ἐμφωλεῖον ὡς κάλυμμα ἀχλύϊ
 Ἐκσιλβὸν ἐκλαμπρόν τε δέκνυσιν πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
 Νικῶντα λευκότητι λένκωσιν πᾶσαν.
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἄρχεται πάλιν
 Ξανθώσεως λευκωσιν εἰς ξανθὸν φέρουσα
 Ξανθόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐδὶς ὥσπερ καὶ πάλιν
 Οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσις εἰς πέρας φέρει

F ffff 2

180

185

190

195

200

205

210

215

Ari-

ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμήνον
 Πληρημίων τῶν βαθμῶν ἰερόν καὶ τέλει·
 ὥσπερ γὰρ ἡ Λεύκωσις, ἔτι γίνεσθαι
 Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρῶμενον
 εἰς κέρδιον ὀλβιόντε τὸν κόπον φέρει,
 καὶ χαρμονὴν πᾶμπλοτον ἐξάγει κόπον
 Πάροισιν ὡς ἐκείρας, ὥς πλοσίων
 τῶν τῆς δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρει
 φόρος καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν εὐφραδέστατον
 εἰς ἐκβολὴν πένιας αὐτῆς εὐρεῖται
 Πλάττεται καὶ ὄνησιν ἐνθεον βίω
 οὕτω γὰρ εὐπράγξαντες οὐφθῶμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὥδε μὴδὲν ἐκ τινος βροτῆ
 Μὴ ἀσχολώμενοι δὲ πᾶμπαν ἐν βίῳ
 Ἀλλὰ θεῶν λατρείας αἶνον προσφέρειν
 Στέργαν ποθέοντε τροφῶν ἡτιμασμένον
 Ἄπονον χαρὰν καὶ δόξαν ἐνθεον χάριν
 Πτοχῶν νέμεω δέοντα καὶ πάντας θίλειν
 Σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμεω
 καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείναν πᾶσι
 καὶ εὐπράγξειν καὶ μὴδὲν ἐκφαυλον λέγειν
 Ἡ τεκταίνουσα σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 Ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 εἶναι θέλοντας, κληρὸν ὀλβιον μέγα
 Ζῆς ἔχω μιμητὰς ἔργοις ἐνθεοῖς
 Τὸ Διόποτα Χρυσόοι θεῶν ἐν λόγῳ
 Πράξει τε φῶσφορέντας εἶναι ὡς σέλας
 μὴδὲν λέγειν εἰς πρᾶξιν ἀλλ' ἔτι φρονεῖν
 Πένητας εὐποῖα συμπαθεῖν ὅπως
 τὸν πλοῦτον ἐκκαθῆντες εἰς αὐτὰς ῥαῖον
 εὐρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 ἐντεύθην ἐκδημιγντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 οὕτως γὰρ εἰσιν εὐσεβείας ἐνθεοί.
 Ἀγὰρ πῶθ' ἂν τε θεομῶς εἰς θεότροπον
 Ζῆλον τελέμενοι, κνῶνεία φρεσὶν
 καὶ σώματι καὶ θάρσει ὥσπερ καὶ ψυχῇ.
 οὕτως γὰρ εὐπράγξαντες ἀξιοκλέοι

Ἐσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σίφῳ
 Στοφφροῦντες αὐτοῖς ἐὼ λαν πρᾶξων
 Στεφίλως τῶν κληρῶν ἀξιόμεθα
 Ἐκλάμψως εἰς δόξαν αἰγλῆς καὶ Φάως
 Τιμῆς σίβας ἑκκλησῶν εὐσεβεστάτας
 Ἀναξί πιστοὺς προσφύροντες ἐντίμως
 Τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκῆπτρῳ γῆς πιστευμένοις
 εἰς χρυσοδάτρας ὑπὸ δόξης ἐμπλάσις,
 Ἱμνῶτες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεὸν
 Ἰπέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἰών
 Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 Λύτρωσιν εὐρεῖν ὡς περ ἀμπλακημάτων
 Οὕτως τυχεῖν μέλλουσιν ἑκκλησίαι πάσαι,
 Καὶ προσφύρου λατρεῖαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ λόγῳ σὺν Πατρὶ θείῳ Πνεύματι
 Εἰς κυκλικὴς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

255

260

265

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succinse
 persequar. Nonnulli quidem ~~nostris antiquioribus~~, ut 1) Heliodorus Ro-
 ζοφύλαξ Seleuci Regis, iussu ejus, templum Hierosolymitanum spo-
 liaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Im-
 perii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Athenien-
 sis, qui Athenis & Harpocrati ~~o philosopho~~ & 3) Heliodorus
 alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque scri-
 ptis agit Metrus in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr.
 4) Rhetor Heliodorus, Graecorum longedoctissimus, cujus meminit
 Horatius lib. I. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Sila-
 num discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit Schol.
 Juvenal. Sat. I. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor
 qui Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16.
 Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii
 Cassii Pater, Rhetor, & praefectus Egypti. Xiphilin. pag. 810.
 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capito-
 lin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus ~~Ολυμπια-~~
~~νίας~~ Olymp. 248. 10) Heliodorus fatorum interpres sive Mathe-
 maticus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Ne-
 scio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui

Fffff 3

recen.

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius 'ophi' sta sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci, Libani quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subijcitur, Sorcelus & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiique testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusque filius. 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaensis. 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qui de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte quem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qui contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qui martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibiz Aureliæ Sabinae, Marci Antonini filiz, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. theaur. Brandeb. p. 676. q. 20.

Alii æquales nostri 1) Heliodorus de quo sæpius meminit Hieronymus in Epist. eum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libani meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji. 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Masiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. III. *In his profectibus consuetum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vinculis colligatum expeteret (leg. expeditet) illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus quem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermes F. Ammonii frater. Præterea 6) Heliodorum presbyterum, qui puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis quibusdam in terram pygmæorum delatus; & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, quam fabulam ex Silvestri Giraldi itinerario Cambriæ lib. 1. cap. 8. plura transcribens quam credens refert V. C. Jo. Christoph. Bemannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consanguineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætate, ut Q. Solius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabretum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebii p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

Heliodorus insanus Carthaginiensis ad extremum orbis sarcophago, testamento me hic jussit condier, ut viderem si quispiam me unquam insanius ad me visendum ad hec usque loca penetraverit.

Omitto quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit. Petavii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυρίων & κερσίων inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum) non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Supereſt unus adhuc dicendus HELIODORUS Larissæus * sub cujus nomine Optica sive κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud Juntas 1573. 4. & ibidem Italice Ignatio Dante interprete, una cum Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse. Τινὰς καὶ νύκτωρ ὁρᾶν ὅτις ἐκείνῳ ὁ Τιβέριος γέγονεν ὁ Πάμδιον βασιλεὺς. Confer quæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴ πραγμασίαν, ut Platonem quoque & Euclidis στοιχεῖα Ὀπτικά, atque Heronem Mechanicum ἐν Καθολικαῖς. Multis idem argumentis contendit videre non per solam immisionem radiorum ex objectis, sed & per προβαλλόμενον αἶφ' ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie præter rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiz cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670 8 Prodierunt etiam Heliodori Larissæi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Bartholini* Paris. apud Cramoisi-um 1657. 4. κεφάλαια illa quæ Florentiz edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur: Δαμιάνῃς Ἡλιοδώρου Λαρισαίου περὶ ὀπτικῆς ὑποθέσεως κεφάλαια. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus Is. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo qui exstat in Johannea nostra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices Is. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni sive Domneni Larissæi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabulâ erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non possum non in præsentî cum Lectori communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legissete non pænitebit.

*Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wölfo, Sacrarum litterarum Professori, S. P. D. Maturinus Ueys-
sieri LaCroze.*

Actum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum ἐπιχρίσει fabulâ illius amatoriam, quam viri quidam euditi Athenagora Philosopho Christiano adscripserunt. Post illa enim quæ Vir Illustris Gisbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus consentientem habuit amicum nostrum communem, a) - - vix quemquam fore censeo, qui ei sententia tuenda, in quam Guillelmus Cave b) præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scriberem me nescio quid eam in rem habere aliis inditum; unde etiam ita lis nostra inter eruditos adjudicari posset, ut in posterum nihil futurum esset ea in re controversiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεῦδος deprehendisse mihi videbar, potissimum

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & seq.

b) Hist. Litterar. pag. 87. ed. Gen.

*nam videlicet causam, quæ Fumeum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptio-
nis liquido demonstraretur.*

Ea autem editione usus sum, quæ Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumeus Genilliacus sæpius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumæo conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historia India Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumæo auctore, apud eundem Sonnum edita A. C. 1594. Hinc baud agre conjeceris ipsum Fumæum, hunc quem Athenagora sætum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem, nomine Bernardi nescio cujus Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Præfatio Athenagora præfixa, Castri in Occitania scripta est A. C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumæi liber non nisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si qua tamen fides haberi potest ejusdem Fumæi Epistola qua libri nuncupatoria est, & Marliaco e) A. C. 1569. ad Lamanaum Protonotarium missa fuisse fingitur. Hac sane omnia nescio quid fraudis & doli malipra se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poetae, Ἄπλοῦς ὁ μὲν & τῆς ἀληθείας ἰσχυρῶς.

*Quicquid tamen de iis censendum putes quæ modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Æthiopici concedit. Sunt plane quedam quæ baud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere seseclerunt; etsi ea legeram quæ Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus quæ jam nonnihil subolebat, manifestò apparuit, cum Libro secundo pag. 64. hæc legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Perian-dre - - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Cor-cyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circonci-
re. Quæ cum apud Herodotum legere meminisssem, miratus sum ecquid castrationis loco*

Ggggg

Fu-

Libri 5ti Pars Altera.

c) Martin Fumée S de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolæ Nuncupatoris Agonistici: *E Sanjoriano Suburbano, a. d. Kalend. Mart. Anno Christi M, D. XC.*

e) Marly.

*Eumæus circumcisionem posuisset, περιτομήν pro ἐκτομή, meque vix è diff. ili lo-
co extricasse, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam ex-
trahere, quam forte Eumæus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura fe-
felicit. Ubicinia Herodotus Libro tertio, c. XLVIII, p. m. 180. hac habet: Κερ-
κυραίων γὰρ παῖδας τριηκοσίων ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περιανδρῶν ὁ Κυψέλου
ἐς Σάρδεις ἀπέπειψε ὡς δὲ Ἀλυάττεια ἐπὶ ἐκτομή. Periander enim
Cypseli filius trecentos optimatum Corcyraeorum filios Sardis ad
Alyatten castrandos mittebat. Hæc verba Petrus Salias a) vetus He-
rodoti Gallicus interpret sic vertit: Car envoient Periandre filz de Cypsele
trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Ha-
liatte pour les circumcir &c. Vel hinc intelligi potest Eumæum baud eum-
fuisse qui priscos Græcæ linguae scriptores non nisi opte parum emendata Gallicæ ver-
sionis intelligebat.*

*Post hanc observationem se se complures alia aperuerunt, quas mihi fere
omnes præripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est prætermittentur,
si unum aut alteram excipias, baud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus,
arguende. Libro quinto Pseudo-Athenagora, pag. 169. Manethysse cuiusdam
Historia refertur tragica plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina
Julii Sabini uxore narrat Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum,
& Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manethysse illius lugubres casus
ex Eponina calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Σλαῖοι ad
mare Adriaticum prope Epidamnium collocat, quo sane nondum migrar. int ex avi-
tis sedibus, qua etate Theogenes & Charide vixisse finguntur. Jovis Hammo-
nis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane artis
architectonica specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blon-
dellus Tomo primo Systematis b) Architectonici Athenagoram propterea inter
eos auctores recenscat, quorum lectione Architectonica artis studiosus adjuvari
possit.*

*Adhuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud ar-
gumentum in quo hujus Epistolæ initio τὸ πρῶτον ψεῦδος latere tibi narrabam.
Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jactaret in hoc opere Eumæus,
nimirum vanissimam, sic enim censco, τῶν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. Id mi-
ror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versarunt, ne qui-
dem Doctissimum Huetium, qui se bis Athenagoram legisse proficitur. Ego vero*

id

a) Edit. in fol. Anno Christi 1566.

b) Cours d'Architecture.

id non solum Eumenem intendisse mox docebo, verum & poetam quandam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latinum initio Libri adscriptum est.

De Interprete.

*Dum Gallis Graios flores felicitis oliva
Detegit, & lingua lucidiore parat:
Quæ fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,
Non mirum si non lucidiora refert.
Haud etenim indignis præstanda scientia, quæ vult
Legitimis tantum pabula dignis suis.
Qualiacumque tamen sunt hæc quæ scripserit Auctor,
Hinc poterunt omnes carpere grata sibi.*

Nos: procul dubio adeptorum, quos vocant mirandum taciturnitatem & enigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor: indignis, inquit, haud est præstanda scientia, quæ legitimis tantum, id est adeptis & filiis artis revelanda est. Quo hæc spectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latine describam ex Pseudo-Atthanasio, fol. verso 344.

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une certaine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes, estant pour lors en l'armée; où il estoit, feit représenter en un soir dedans sa tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois, disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre exterieurement seulement par les personnages qui estoient représentez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant la tresse blonde, qui lui pendoit sur les espauls, proferant quelques paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un Daimon se manifestant à nous sous un voile blanc, palpable ce sembloit il; mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de rien ce Daimon s'aproxant d'Apollo, je ne scay quelle illusion brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit avis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon, lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le

Ggggg 2

veis

* Forte legendum est. multis.

Ἐνωμένοιιν ἀμφοῖν μὲν εἰς μίαν κράσιν
 Ταύτης φυλατῆσθης δὲ τῶν ἀμφο γένετο
 Τῆ ἄρρεντο πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένων
 Ζεύξεις θελόντων εἶδον ἀλλοῖον θείας
 Γάλακτι δ' πυρρῶτε γεννάται γόντο
 Συλλαμβάνουσα μὲν βρέφον στυμνίας
 Εἰς ἄρρεντο θήλεια τίκτησα κλείτο
 Τέρας βροτοῖσι πολλῆρες ὄλβη καὶ κράτους
 Αἰεξέον, πᾶμπλοτον, ἡγαπημένον
 Ποσειδάμον, Φιλητόν ὡς ζητήμον
 Καὶ μηδ' ὅλως τῇ πέτρα πρὶν ἀναξίαις
 Ἐκφαῖνον αὐτῷ ἔψιν, ἀλλ' ἔτως μὲν εἰ
 Κρυπλὸν πρόσωπον γαστρός ἐντὸς μητέρετο
 Τῇ λευκότητι, τῆς δ' ὦκυπτος ὑσῆς
 Θεσαυρός ὡς ποικίλτο ἐκφύγει χερσὶν
 Ἀφ' ἧν, ὅρῳ δὲ καλῶν ὑδαὶς ἰσχύει
 Ἐκ κοιλίας τῆς μητρός ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζητῶσιν ἐν μίσῳ πύλων.
 Ορώντες ἀγνοῦσιν ὅππῃ τοῖς κόποις
 Ζητῶσι καὶ μοχθῶσιν ὡς πλανώμενοι,
 Εκείσε ὧδε ἀχολᾷται εἰς κενόν.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπεργὸς ἀτιμώμεντο
 Δύλος τε πάντων ὑδάμα ἀφίσταμαι
 Κτηνῶν γὰρ εἰμι δούλος, εὐρήσεις δέ με
 Ὅπῃ δ' ἂν οἰκησῶσιν αἰθρωνοὶ ὅλοι,
 Μηδ' ἐν πορευθεῖς μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν
 Οὐδ' πέλω εἰς πόντον, εἰ ἐκείσε μὲν,
 Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς νέφον εὐρίσκομαι,
 Βαίνω γὰρ, ὥσπερ αἶμας, ἐν πόντῳ μέσῃ,
 Νέφῃ ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτομαι
 Σκέπτομαι ὁμίχλῃ καὶ μέλανσιν με σκέπτει,
 Ἀνέρχομαι δ' ἀπὸ πύλων ὡς ἀπὸ πύλων
 Αἴρ' ἔχων με πρύπλων ἐν αὐτῷ ὅλον,
 Εὐρίσκομαι δ' ἐκλαμπροῦ ἐκσιλβῶ λίαν
 Πλύσει ὅταν με ἐκπλυνῇς θείῳ πυρὶ
 Ἐψῶν παρῶν καὶ ὑδαὶς τὸ πύοντιον

78

79

80

85

90

95

100

105

M

Μίτρω χείων με ως πρόσωπον αὐ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γδ εἰς τρεῖς γίνεσθαι
 Κάτω ἀνωτε πατρὶ καὶ τῇ τεξάσῃ
 Αὐγὴ με λευκὴ μῆν᾽ αὖ τῶν σπλάγχνων μίσησιν
 Πατρὸς Φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται
 Θνήσκων βίῃ ἐγὼ γδ αὐτὸν ως Φοῦς
 Κτείνω εἰὼν ἔξωκον ὁρῶσαν πάλιν
 Ἰλῆς ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἴχνος μὲν Φέρεσιν
 Λαβὼν δ' ἀπ' αὐτῆς δένειν εὐρεθήσομαι
 Κρείττων, ἔχων τ' σφῶν τε μορφήν εἰκόνος
 Ξανθὸν Φέρον τὸ εἶδός, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρόος
 Βρύων χρυσοσπασμένον τε καὶ χρυσοζώμιον
 ὃ καὶ χρύσανθον εἶδος ἐκ μεταλλῶν χρυσοῦ
 Ποικιλόμορφον ὥχραι ἀργυροχρυσον
 Χρυσάργυρον ξανδόχρεον αὐδὲς πορφυρεῶν
 Ως κυτρινόπρασόν τε πυρροφωγίτης
 Χρυσὸν κόραλλός εἰμι ταύτας ἐκφέρων
 Τὰς χροάς, ἀνθ' ἃ πάντα καὶ χλοφορεῶ
 Ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανὲς
 Μορφῆς ἐμῆς τὰς χροάς ἐκμορφωμένας,
 Πρόσελθε γονιηθέντι παιδίῳ νῆα
 Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκοιμημένῳ
 Σκότει ἀφαίστω ὅσα καὶ τῇ ἀχλύϊ
 Ἀλλ' ἐνδὸν ἐκείλβοντι καὶ κεκασμένα
 Γάλακτι ἐκδήλα?ε μαζῶν μητρώων
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον ποτιζέ με
 Θρεῖσκον με μικρὰ μικρὰ νήπιός πέλω
 Ἔως ἂν ἔλθῃ ἰσχυρὸς ἐκτρέφασά με
 Ἀγασσά εἰς ἀνδρείον εὐρυθμον μελῶν
 Εἰς χυμὰ δ' αὖ τίλκον εὐμορφον πάντῳ
 Ἐγὼ γδ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπτυνθήσομαι
 Τραφεὶς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νέος
 Τῇ ποιότητι πτωσάρον τῶν σοιχείων
 Καὶ ἐνέφει ὡς λεπτὸς αἰτμὲς ἴξομαι
 Ἀἴρ γδ εἰς κόλπους με θάλλων βασιάσει

110

115

120

125

130

135

140

F ffff

Εἶδον

ἔνδον δὲ μὲν ἔχον πῦρ ὑψωθήσομαι
 Λεθεῖς ἑώστε ὑψοῦ, ὁμβροῦ ἴσομαι
 Οἶητε γαῖα ξηρὰ θεῶν μὴ νάμα
 Φύτλης ἐμῆς γεννηθείς ὡς ὑπερφυῶς
 Τῶν σοικείων τὴν ποῖαν εὐκράτως ἔχον
 Κατακλῦσαι ἀρδεία γῆν ἐκβλαστάνον,
 Χλοηφόρος παντοίας ἀνθῶν εἰδίας,
 Πικνύμενον γὰρ αἴματος ἐκ γῆς εἰς νέφους
 Ἐξ ὑγραῖς ἕστας τε θάττον γίνεται
 Ὑδωρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλαστάνειν γένη
 Τῶν ἀνθέων παντοῖα καὶ καρποφορεῖ,
 Οὔτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὑγραὴν ἐκρήνισα καὶ νάμα
 Ὑπερφυῶς εἰς θεῶν ἐκτραπήσεται
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποιεῖ,
 Αὕτη γὰρ ἡ λευκώσις ἔσται δευτέρα
 Ἦν περ ποθῶσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίης τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ἄσπης νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους
 Εἰς Φαιθρόν ἄμμα λευκότητος ὡς χιῶν
 Τὸ θεῶν ἐκβλύζουσα νίκτας ἐκ μίσου
 Πηγαίας ὡς φέρουσα τὸ ζητῶμενον
 Ἀφροτελήνης ξανθὸν ἐντος γαστέρος
 Τὸ κάλλος ἐξασράπτων ἀνγὰς ἐκφέρει
 Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνύς ἐκσιλβον πάνυ
 Χρυσάειδιον κέραλλον, ἀλλ' αἰσώματος
 Ἑνδεὶς εὐέκλαμπρον ἀστραπήχροον
 Ζώας χρυσιζώσας τε καὶ χλοηφόρος
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐθις ἡλίου
 Λεύκωσιν ὡς κάλυμμα ἐξωθεὶ φέρων
 ἔνδον δὲ ταῖς βλέπτειν ὥσπερ πυρφόρος
 Λαμπρὴν Φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
 Τὰς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χροάς
 Ὡς ἀμπέλοι χλωροὶ τὸ εἶδος τῶν Φύλλων
 Πράσιον, ἑνδεὶς μὲν ἀνθῶν βλαστάνων
 Ἐκ τοτάρων κλάδων δὲ συνεπημένων
 Ὅμῃ μίαν πρὸς ῥίζαν εὐκαρπυν φέρει

145

150

155

160

165

170

175

πέπν-

Πέπερον ἀρδευθέντα βέτρυν ὡς μέλα
 Τὴν ποιότητα γένσεως κεντημένον.
 Λευκὸν πᾶν πρόσχημα καὶ μορφήν ἔχει.
 Οὗτο· δι' λευκὸς βότερος εὐδαλῆς πέλων
 Δεινός· τῆς χειρὸς οὖνον βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένουσι εὐκράτον.
 Ἐυνοσμον ἐξ ὧν βάπτεται ἡ πορφύρα
 Τῇ κογχύλῃ μυχθεῖσα πόντι ἐκ μέσῃ.
 Ἐρυθρά ὥσπερ αἱμὸς εἰς νέφους θάλασσαν
 Διέρχεται γὰρ ἐν θαλάσῃ ἐκφάναι
 Νυμφοσελεύσης παρθένῃ Φαίδρον γάλα
 Ἐρέφης νέμ τεχθέντο· εἰς διατροφήν
 Ἀνδρωθὲν ἔσαι γὰρ τεκνύσῃ ὡς υἱός,
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐθις ὡς νικηφόρο·
 Ὀφθῆσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλύμενον.
 Πρὸς συμπλοκῆς ἔνωσιν εἰς συνουσίαν.
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαίδρῳ ἄρῃ
 Πρὸς δευτέραν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἔσαι ὅλη ἐκτελεσθῇ ἀχλὺν τῆ σκότῃς
 Ἰλὴν γαῖαν ἐκβάλλουσα εἰς τέλει·
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξὶν ἢ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρᾳ πλοκῇ τε θᾶττον ἐκτελεσθῇ
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ σέφ·
 Λευκώσεως πληρῶσα ἔργον δευτέρας
 Χρησάμενη μὴδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνει πᾶν οἶον καὶ θέλει
 Τῶν τριτῶν βάπτεται σωματίων φύσιν
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκότῃς
 Τὸ ἐμφωλῆον ὡς κάλυμμα ἀχλύ·
 Ἐκτελεσθῇ ἐκλαμπρόν τε δῆκνυσι πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ἔλα
 Νικῶντα λευκότητι λευκῶσιν πᾶσαν.
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἀρχεται πάλιν
 Ξανθώσεως λευκῶσιν εἰς ξανθὸν φέρουσα
 Ξανθόν τε δακνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐθις ὥσπερ καὶ πάλιν
 Οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσις εἰς πέρας φέρει

180

185

190

195

200

205

210

215

F f f f f 2

Ari-

ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμένον
 Πληρυνμένων τῶν βαθμῶν οἰκόν καὶ τέλει,
 ὅσπερ γὰρ ἡ λεύκωσις, ἕτως γίνεται
 Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρῶμενον
 Εἰς κέρδιον ὀλβιώντες τὸν κόπον φέρει,
 Καὶ χαρμονὴν πᾶμπλετον ἐξάγει κόπῳ
 Παροῖθι ὡς ἐκίρας, ὥς τε πλεσιῶς
 Τῶν τῆς δραγματῶν πλείον μὲν ἐκφέρει
 Φόρος καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν εὐφραδέστατον
 Εἰς ἐκβολὴν πένιας αὐθις εὖρισιν
 Πλεῖστα τε καὶ ὄνησιν ἐνθεον βίῳ
 Οὕτω γὰρ εὐπράγυντες εὐφραδῶμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὥδε μηδὲν ἐκ τινος βροτῶ
 Μὴ ασχολῶμενοι δὲ πᾶμπαν ἐν βίῳ
 Ἀλλὰ θεῶν λατρείας αἶνον προσφέρειν
 Στέργεν ποθέοντες τρυφᾶν ἡτιμασμένον
 Ἀπονοὶ χαρὰν καὶ δόξαν ἐνθεον χάριν
 Πτοχῶς νέμεσθ' δέοντα καὶ πάντας θίλιν
 Σκέψιν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμεσθ'
 Καὶ χήρας συμπαθεῖας ἐκτείνας πᾶσι
 Καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἐκφραυλὸν λόγῳ
 Ἡ τικταίνοντάς τε σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 Ἀλλ' εὐφροεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 Ἕναί τε θέλοντας, κληρὸν ὀλβιον μέγαν
 Ζωῆς ἔχειν μιμητὰς ἔργοις ἐνθέοις
 Τῷ Δεσπότῃ Χριστοῦ θεῷ ἐν λόγῳ
 Πράξει τε φῶσ' φορέοντας εἶναι ὡς σέλας
 Μηδὲν λόγῳ εἰς πρᾶξιν ἀλλ' εἴτι φροεῖν
 Πένητας εὐπῶμα συμπαθεῖν ὅπως
 Τὸν πλεῖστον ἐκκενῶντες εἰς αὐτὰς ῥᾶον
 Εὐρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 Ἐνταῦθ' ἐκδημῶντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 Οὗτος γὰρ εἰς εὐσεβείας ἐνθεῖται
 Ἀγῶν πρὸς τὸν θεὸν εἰς θεοτόπον
 Ζήλον τελευτᾷ, πᾶνδρία φρονεῖν
 Καὶ σώματι καὶ ψυχῇ ὅσπερ καὶ ψυχῇ.
 Οὕτως γὰρ εὐπράγυντες ἀξιοκλέουσι

ἔσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σίφει
 Στοφφερῶντες αὐτοῖς ἐσθλὰν πράξων
 Σκηπίχλης τῶν κληρῶν ἀξιόμεθα 255
 ἑκλάμψως οἷς δόξαν αἰγλῆς καὶ φάος
 Τιμῆς σέβας ἑκκλησῶν εὐσεβεστάτους
 Ἀναξί πικρὰ προσφέροντες ἐντίμως
 Τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκῆπτρῳ γῆς πιστευμένοις 260
 εἰς χρυσοδάτραις ὕσι δόξης ἐμπλέοις,
 Ἴμνῳτες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεὸν
 ὑπέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἰῶνα
 Ζωῆς χορηγὸν καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
 Λύτρωσιν εὐρεῖν ὥσπερ ἀμπλακημάτων 265
 Οὕτως τυχαῖν μέλλουσ' ἀνὴρ κλεινὸν πάλλει,
 καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ λόγῳ σὺν Πατρὶ Θεῷ Πνεύματι
 εἰς κυκλικὰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succincte
 persequar. Nonnulli quidem *καὶ ἄλλοι ἡλιόδωροι*, ut 1) Heliodorus Γα-
 ζοφύλαξ Seleuci Regis, iussu ejus, templum Hierosolymitanum spo-
 liaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Im-
 perii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Athenien-
 sis, qui Athenæ & Harpocratiōni ὁ *πρωτογῆτης* & 3) Heliodorus
 alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque scri-
 ptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Fust. Gr.
 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longedoctissimus, cujus meminit
 Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Sila-
 num discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit Schol:
 Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor
 qui Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16.
 Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii
 Cassii Pater, Rhetor, & praefectus Egypti. Xiphilin. pag. 810.
 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capito-
 lin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus *Ὀλυμπι-
 νίης* Olymp. 248. 10) Heliodorus fatorum interpres five Mathe-
 maticus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Ne-
 scio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui
 Fffff 3 recens

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum *ᾧ σφαίρας* cuius pars hodieque exstat * sub titulo *Isagoges in Phænomena Arati*, scripsit etiam libros VIII. *Ἐρωτικῶν τῶν ᾧ Λευκίππην καὶ Κλειτοψῶδα*, sive de amoribus Clitophontis & Leucippes. Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCIV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii *συμμίσθους* p. 10. cui dicitur *ὁ τῆν Λευκίππην γράψας*. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Eliensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philosophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt Annibale Crucejo Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Crucejiqve translationem adjunxit Jo. Commelinus, Heidelbergæ Anno 1601. 8. cum Longo & Parthenio. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus Claudio Salmasio Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanzo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliz, atqve comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim *ἑκδότας* hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recensitis adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in quibus varias lectiones persequitur & interpretem subinde castigat. Si plus oîi, inquit, adfuisse, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram quæ jam prodit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Siue bene siue male alicui cesserit studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an fecerit ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa censeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam quæ unum opus de meo & alieno, pane rem manifesto similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudanda interpret aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus quæ pessima sit, modo quæ id possit aut velit. Gothofredus quoque Jungermannus novam Tatii editionem versionemque molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri

qvz

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumque opus antequam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in Alamagesto.

qvæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallicè* Anonymo (Francisco Belleforesto forte, vide A. Verdier Bibl. *Gallicæ* pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete. Paris. 1568. 1575. 8. Denique *Anglicè* quoque prodierunt Erotica Tatii Oxon. 1638. 8. Alia scripta deperdita hujus scriptoris à Svida memorantur *Ετυμολογίαι*, & *ἱστορία σύμμικτα* in qua mentionem fecit de viris insignibus ac clarissimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipse ætatis scriptor, & vix cuiquam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & post Heliodorum scripsisse videtur, eumque locis quibusdam imitatus esse. Exstant ejus libri quatuor *Ποιμαννικὸν τῶν καὶ Δαίφνιν καὶ χλοῆν*, *Pastoraliū de Daphnide & Chloë*, quos Politiano pridem laudatos c. 2. Misc. & à Jac. Amioto, *Gallicè* versos Paris. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex Aloysii Alemanni Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. *Raph. Columbanus*. Opus hoc prosa amœna Græca scriptum, latino carmine in expositis suis reddidit Laurentius Gambara jam tum senex, * sed libere adeo, ut sepe vix Longum agnoscat, adeo multa addit, demit, mutat, ut taceam quod saepe nec mentem Longi fuerit affectus, quippe Poëta melior quam Græcè intelligentiior, ut ait Vosius pag. 517. de Hist. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: *Non eo sine Gambaram suos expositos cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quia suo sibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipsius peritia Ἑλληνισμὸν ne quid odiose protulisse videar, dicant tibi doctissimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius.* Ex hac Gambaræ Metaphrasi factum est ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Historicis Græcis & post eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës scripsisse, cum prosa opus suum Græca contexuerit. Græce & Latine cum versione Gotthofredi Jungermanni editus est Longus Hanoviz A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis sed eruditis notis, in quibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Ursini Romæ collatos consuluisse se testatur. Cum Laurentii Gambaræ liberiore (de qua supra dixi) Metaphrasi Longus etiam prodiit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Post Gallicam quam memoravi Amioti translationem *Anglicè* vertit Georgius Thornley

H h h h h 3   Lond.

* Apud Vosium pro ante annos CLXX. haud dubie legendum ante annos LXXX. Gambaræ poemata & in his expositi ejus lucem viderunt Antwerpiz A. 1569. 8. Vosii liber excusus est A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans *Petrus Moll* Snecanus, Professor Græcz L. in Academia Franeqverana aliam versionem Longi latinam adornavit, quam cum absolvisset, demonstravit licet ipsi postea ab amico Jungermanniana editione, noluit labores suos sibi perire, sed Longum cum nova versione sua & uberioribus notis edidit Franeqveræ 1660. 4. In *Italicam* linguam transtulerat Longum *Annibal Carus* teste Gaddio de scriptoribus non Ecclesiasticis T. I. p. 122. sed edita non est quod sciam illa versio. Illustris Huetius libro de fabulis Romanensibus p. 67. *Cum puer essem*, inquit, *Longum latine interpretandum suscepi, cum nondum haberem exploratum quid in eo laudabile esset, quid vitiosum, & quantum ejus lectio pueritia damnoſa sit, quam parum etiam aetati provecliori decora.* Quæ porro in Longo laudentur vel etiam reprehendantur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariss. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio quidem II. 8. Adversar. celebratur his verbis: *Jucunda sane commentatio Longi Sophista, simplicitate cum rerum natura certans, fortuna de volutubriis & inopinatis eventibus cum cothurno & socco quibuscumque.*

IX. EUSTATHIUS, sive ut in Codicibus quibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor *XI. librorum* qui exstant de *Ismenia & Ismenes amonibus*, sive dramatis ** *prosa Græca scripti καὶ ὑσμινίαν καὶ ὑσμίνην*, patria Macrembolites fuit sive Parembolites urbe Ægypti, ut observavit If. Casaubonus quem consule Epistola CCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanensi teste Vossio p. 491. de Hist. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobelisimus*, ita enim legendum pro *Protonobelisarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teste Holstenio annotationibus ad Ortelium p. III. In alio codice quem memorat Cangius in Glossario Græco, vocabulo *νωβελίσμος*: *Ποίημα ἑυσεφίς πρωτονωβελισίμης καὶ μεγάλης χαρσφύλαξης τὸ καὶ ὑσμινίαν δράμα, βιβλία περὶ ἔχων τὰ.* Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio Archiepiscopo Thessalonicensi, de quo dixi nonnihil lib. 2. c. 3. §. 9. Quo tempore autem vixerit, adhuc requiro.

* Vide Maussacum ad Harpocration pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 220. 223. Allatum de ætate & interstitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipse in extremo libri XI. *Κλησικὸν ἦσαν τῇ βιβλίῳ τὸ καὶ ὑσμινίαν δράμα καὶ ὑσμινίαν ἑμέ.*

qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni anno proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in quibus pag. 21. quatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & aliis duobus quorum unum suum subinde appellat, Latina versio sola cum Parthenii eroticis recula est Lugd. Bat. 1618. 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Johannermannus*; † sed morte præventus est Hanoviz A. 1610. Exstat præterea in *Italicam* translatus linguam à *Lelio Carani* Florent. 1550. 8. atque ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d' Avoft de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimano Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau* Aurelianensis Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio quo interprete Lips. 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, antequam à Gaulmino ederetur, Rigaltius ad Onofandrum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium ἐρωτικῶν scripta concludere. Et habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino. Cum superioribus neutiquam conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliodori, Tatii, Longique imitatore nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (quo etiam Palladii liber de Brachmanibus continebatur) *Est sane ejusmodi, inquit, quem legisse me non pœnitet, non legisse haud magni faciam. Inventiones frigidiuscule, narrationes fere ὁμοειδῆς καὶ πῆδανὸν ἢ ἔχουσαι. Dissio negligens sæpe, interdum affectat, putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satietatem scriptor utitur. Vix aliquor periodos reperias sine nomine ὀλῶ.**

X. THEODORUS PRODROMUS, sive ut in MStis Codicibus frequenter, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos *Hilarionis* cognomen adeptus, claruit circa sæculi à *Christonato* duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * *Comneno* imperium tenentibus scripsitque de *Rhodantes* & *Dositelis* amoribus libros IX. versu jambico, quos cum versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.

* Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Greyhtonum p. 9.

mixta notisq̃ præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, a quo Eutathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Paris. 1625. 8. Edidit autem è Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qui per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qui honoris causa subinde * *Cyrus*, hoc est κυρς sive κυρις, *Dominus Theodorus* (ὁ Φιλόσοφος κυρς Θεόδωρος) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, quæ breviter commemorare non fuerit à præsentī loco alienum.

2. Ἀμάραντος ἢ γέροντος ἡρώες. *Amarantus sive senilis amor*, dialogus prosa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraq̃ue lingua editus.

3. Ἀπόδημος Φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobzi Tiguri 1543. 1559. &c. fol Græce primum prodierat inter alia, de quibus mox, Theodori poemata Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & Hieron. Erardum, Jo. Laëtius, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amitié banni du monde: par Cyre Theodore, Poète Grec, & traduit en vers François par Jean Figon de Monteilmar en Dauphiné*, à Tholose 1558. 8.

4. Poemata cætera ex Sim. Grynzi codice à Jo. Hontero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq̃ Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis *Hieremia Erardi*, Lips. 1598. 8. hæc sunt:

Τετρασίχα ιαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαῖα τοῦ ῥηθέντος ἐν τῇ γεαφῇ, *Argumenta sive capita librorum sacrorum, tetrasichis jambicis eademque Heroicis scripta in Pentateuchum, Josuam, Judices, quatuor libros Regum, totidem Evangelistas & Ἀἰα Apostolorum*. Prodierunt hæc emendatiora separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaq̃ue qui Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Borremansium p. 8. vesperarum Gorinchemensium, & Cangium in Eūp. Nec minus fallitur Kœnigius. qui Prodromum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait *Cotyris* in Phrygia fuisse *Episcopum*, quo auctore vel teste antiquo, nescio.

mata nunc primum latinitate donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovigny, Blasensis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri. Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum castigatione. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis Joannis Ribitti versionem Genevæ excudisse traditur Crispinus, quanquam ipse fateor in hanc nunquam incidi. Tetraſtica illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exstant MSS. in Bibl. Vindob. teste Lambecio VI. pag. 32. seq. Epigrammata tria cum versione & notis exhibet Gretſerus Tomi tertii de Cruce, libro quarto.

Τετραſτικά ἰαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαῖα ῥηθέντα ἐν τῷ βίῳ Γρηγορίου Ἐπιστολῶν, ἔτι μὲν βασιλείᾳ καὶ ἔτι αἰγίᾳ χρυσοῦμαι. Argumenta sive capita præcipua de vitis sanctorum trium Hierarcharum, Gregorii Naz. Basilii Magni & Jo. Chrysostomi, tetraſticis jambicis & Heroicis comprehensa.

Προσφωνητικοὶ ἐλεγί quoque Paulum Apostolum, tres jam diētos Hierarchas, nec non Gregorium Nyſſenum & S. Nicolaum alloquitur.

Ἰαμβοὶ χετλιαστικοὶ εἰς τὴν πρόνοιαν, Carmen jambicum querulum & exproſulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male sit. Emendavit Eustathius Swartius lib. I. Analeſtorum c. II. & latinis Jambis reddidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Εἰς τὸν Βαρεῖα τὸν καταφλαμῆσαντα αὐτῷ τὸ ἑαρετικὸν ὄνομα. In' Baryn * qui per calumniam illi quod humanioribus litteris paullo largius se imbuiſſet, nomen heretici impegerat, invectiva versibus jambicis. Ex hac non omittendus locus, quo de se & parentibus suis avo- que & avunculo Episcopo loquitur:

Ἐγὼ, κακίσει, δυσσινθῆς εἰς τὸν λόγον;
Ὅς πατέρων μὲν ἐξέφυν θεοφρόνων
τὴν πίσιν ἐκ τε πραγμάτων πισυμένων
καὶ κλήσεων μάλιστα χριστωνυμίας

liiii

Πάπ-

Libri 5ti Pars Altera.

* Gelferus in *Bareum*. Gaulminus *Bareum*, sed nomen hominis Βάρεϋς, ad quod alludens Theodorus: ὄντως Βαρεῖς σὺ, καὶ γενητὰ καρδία.

& μοχαι componi ex Βάρ quod filium denotat (non Græcis quidem sed Syris) & ὅς quod suum,

τὸ Βάρ γὰρ υἱός ἐστιν Ἑλλὰδὶ Φράσει
τῷ δ' ὅς προδολός ἐστιν ἡ σημασία.

Πάππ' εὐμείρηκα Προδρομὸν ἡμῶν
 Καὶ θεῖον ἔσχον χεῖρόν ἐνομασμένον
 Ἐξ Ῥωσικῆς πρὸς ἄβρον ἐν λόγοις,
 ὕφ' οἷς αἰαχθεὶς εὐσεβῶς ἀντεγράφη.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum,.

Ἄρ' αἰρετικὸν ὡς λόγοις τετραμμένον
 Καλὴς λόγων ἀμοιβῇ, τοῖς ἐξωτέροις.
 Ὡς συγκαλύψης τὴν ἐαυτῷ μωρίαν,
 Κάλει τὸ λοιπὸν αἰρετικὸν, εἰ θέλεις,
 Τὸν Γρηγόριον νῦν, τὴν βασιλεῖα χάριν,
 Τὸ χρύσειον μέλισμα ἔχρυσοσύμῃ,
 Τὸ Γρηγορίου φθέγμα ἔκνυσσας,
 Τὸν Μαξιμὸν, τὸ θαῦμα τῆς ἡσυχίας,
 Οἷς εἰς τόσον μέτεσι τῶν ἐξω λόγων
 Ὡς καὶ Πλάτωνα ἐκτρέψει καὶ Σωκράτα.
 Ἐἰ μὲν τὸ λεχθεὶς αἰρετικίζων λέγεις,
 Συναἰρετικίζοιμι τοῖς λελεγμένοις.

Ἐἰς εἰκονισμένον τῷ βίῳ, *in imaginem vite*, versus politici.

Νεθετικοὶ κατὰ φθονόντων, *jambi ad invidios*.

Jambi ἀνεπίγραφοι *in horum*.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum quædam carmina ac poëmata, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cujus in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis *Phile* (Φιλῆ) ὅτε ἐπὶ χρονογραφία μεταβληθεὶς ἀπητήθη ὅρμον πρὸς ἀσφαλείας, *jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum*, quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. *Calliclis* *jambi* in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in Christum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* denique *Callisti Χασιβοῦλι* synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132, seq.

Extra illud volumen, prodiit

5. *De sapientia Dissertatio* live *investiva* in illud Poetz, ἡ πᾶν ὁ σὸ-
Φίην ἔλαχεν, *sors pauperum, sapientia*, Græcè à Bibl. Regis Christianissi-
mi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam quoque versionem addidit.
Parisi. 1608. 8.

Inedita Theodori Prodromi scripta.

6. *Lexicon*, quod allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. Εξήγησις live *expositio* in *Hymnos festis Dominicis* * *consecratos* à
Cosma Episcopo Majuma & *Jo. Damasceno*. MS. in Bibl. Vaticana, Cæsa-
rea, Mutinensi aliisque. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277.
Montfauconi *Diarium Italicum* p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. pag.
97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce
libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab
hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit,
ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρῶτος σαφηνιστὴς dicitur Nicephoro Blemmidæ
Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodoriti in Psalmos*. Labbe pag. 78.
Bibl. novæ MSS.

9. De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos. Incipit:
Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡς ὁ ὢς, ἔτω καὶ πνεῦμα τοῦ ἁγίου οὕτως ἐν Πα-
τρὶ μόνος ἔχεν ὑπαρξίν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusque
Ecclesiæ.

10. *Grammatica quadam* ad calcem Demosthenis obvia in Bibl.
Vindobonensi, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philolo-
gico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorissam
Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Ho-
rum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem
Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum live ἡγούμενον. MS.
in Regis Galliz Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco
glossario.

IIIII 2

13. De

* Δεσπορικαὶ ἐοξῆαι Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis
Christi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniz live baptismatus Christi & trans-
figurationis, resurrectionis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resur-
rectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumptionis B. Virginis.

204 LIB. V, cap. 6. NARRATIO DE BARL. ET JOSAPHAT.

13. *De Mure*, ex codice Regiolaudatidem Cangius.
14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & *ἐπιεικτικῶν* Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gefnero.
15. *De paucis & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria*. Labbe p. 115.
16. *Ad quasita Sebastocratorisse Irenes, brevis enarratio*, in Bibl. Regis Gallix. id. p. 90.
17. *Epistola ad Gregorium Monasterii Insulæ Oxiz Abbatem*. Incipit *ὁμοί θεωέσις καὶ σοφὴ μὲν πάτερ*. Vide Lambecium lib. V. p. 233.
18. *Aliz Epistola* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Barroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI five JOSAPHATI *vi-
ta, historia ex interiori Æthiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per
JOHANNEM Monachum de contubernio S. Sabe*. Hic est titulus libri
(dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice
Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine
separatim Antwerpiz in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Da-
masцени*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Tra-
pezuntio antiquiore; qua Vincentium Bellovacensem jam usum ob-
servat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qui *Johannem Sinaitam*
qui sub Theodosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qui & ipse monachus
Sinaita circa A. C. 564 clauit, libri Græca prosa compositi auctorem
esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinz
Lipsiensis. Vide Joach. Felleri *καταρίτς* Catalogum p. 157. 163.
Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Biblio-
thecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad
Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei
Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eo tempore latine denuo transtulit *Jacobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse
post Bellarminum non ab re plerique eruditi dubitarunt, ut notavit
Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græce è Codice Bibl.
Regiz se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio
recepit, qui jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta
præclaro studio expolivit vulgavitque, vir doctissimus Michael Le
Qvien Monachus O. P.

NAR-

NARRATIO EORUM QUÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco verſa ab homine Chriſtiano, * ente mille annos, exſtat Latine, è MS. Bibl. Auguſtanæ vulgata à Marco Velfero Auguſtæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Chriſtophoro Arnolſo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Cafus ſuos, ut in extremo narrationis illius legitur, Apollonius ipſe deſcripſit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephęſiorum, alterum in ſua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, ſed multis locis ab impreſſa diſcrepantem habuit Mſtam Theodorus Canterus, ut teſtatur eſt literis ad Joannem Meurſium. Gallice etiam prodiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les aventures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διγῆσις ὡραιωτάτη, Ἀπολλωνίου ἑν Τύρῳ ῥημάδα.

De aliis quæ edita Græce ſuperſunt ſcriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere memini, ſunt autem *Anacreontis, Sapphonis, Alcæi* aliorumque Lyricorum poemata amores ſpirantia, de quibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philoſophi ἐρωτικὸς, *Phædrus* & *Epigrammata* laſciva de quibus lib. III. cap. 1.

Demoſtheni tributa oratio ἐρωτικὸς inſcribitur, de qua lib. II. cap. 26.

Parthenii Nicæni amatoriz narrationes, de quibus lib. III. cap. 27.

• *Plutarchi* ἐρωτικὸς & amatoriz narrationes de quibus lib. IV. c. 11. num. 97. & 98.

Luciani Samofatenſis Λύκιου, ἐρωτες ad Theomneſtum, & dialogi meretricii, de quibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Ariſtæneti, Alciphronis*, aliorumque de quibus lib. II. cap. 10.

Muſæi carmen de amoribus Heronis & Leandri, de quo lib. I. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti ſcriptores Græcos hoſce octo obſervavi, qui à viris doctis aliquando, ſitanti videbitur, in lucem protrahentur.

liiii 3

I. JAM-

* *Sympoſo* verſionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo Meurſius, & Caſp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. Adverſariorum. Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi obſervavit, quæ ſympoſii habentius, de quibus dicere me memini in Bibliotheca Latina.

x. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica* *de Sinonidū* & * *Rhodomis amoribus* memorata Svidz qvi libros XXXIX. & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenset. Meminit Jamblichi iterum inter scriptores erotikos Photius codice CLXVI. Svidas in γάρμ & Οάσμα & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. II. apud quem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514. Var. lect. & Vossius pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum quoddam illius operis Leo Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis simile habens quarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinz, unde excipit Is. Vossius, inscribitur: *Ἐκ τῶν Γαμβλίχῃ ἱερῶν βαβυλωνιακῶν, περὶ πρώτου* ** *βαβυλωνίων βασιλέως*, teste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domesticis sacris & consiliis, quem ἀνέκδοτον habuit Isaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi *Babylonica* edere voluisse 1) *Aloysius Alemannus* de quo Joh. Woweranus II. 10. Epistolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Longi pastoralia vertit*, *** *nescio quæ Jamblichi inedita parat*. 2) *Gotthardus Jungermannus* de quo Scaliger in Scaligeranis secundis pag. 222. *Jungermann donnetæ amatoris de Jamblichi, qui à esse du temp de Commodus*. Jungermannus ipse præf. ad Longum: *si mihi favere - - dabo operam ut alium mox scriptorum amenissimum hætenus ἀνέκδοτον publice habeas*. 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Moysis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblicum in βαβυλωνιακῇς πύρῃ dicemus*. Quo tamen in loco non inte-

* *Ῥοδάνης*, Svidz *Ῥοδῆ* viri nomen, *Σινωνίς* virginis, non contra, ut *Manilius* p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag. 548. de Hist. Gr. legit *περὶ προόδου de progressu Regis Babyloniorum*. Sane apud Photium Regis nomen *Γάρμ* non *Πρώτης*.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaque recte Colomesius in Wowerii verbis exhibet *de dit*. Adde hunc Aloysium Alemannum quos singulari libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus. Lips. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi sed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomesio p. 264. Galliz Orientalis. Diversus fuit hic Jamblichus & antiquior Jamblichus iditem Syro, Chalcidensi qui sub Constantino Imp. claruit, de quo dixi ad Eunapium & supralib. IV. c. 28. Confer scholion græcum ab Hæschelio editum p. 937. ad Photium, è quo discas Jamblichum Babylonicorum scriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio suo educatum fuisse captumque inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invasisset: ex quo Svidas forte Jamblichum istum *απὸ δούλων* sive mancipium fuisse scribit. Alioqui Babylone scribam Regis gessit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & postea Græcæ etiam ita edoctus sub Trajano (Jonsius sub M. Antonio, Scaliger sub Commodò vixisse affirmant) ut Rhetor non ineptus illa quoque lingua evaserit.

2. XENOPHONTIS Ephesii *Ephesiaca* de quibus Svidas: *Ξενοφῶν Ἐφεσίου ἱστορικὸς Ἐφεσιακά, ἔστι δὲ ἐρωτικά βιβλία ἰσὺς δέκα καὶ ἑπτὰ*. Hujus operis erotici libri quinque habentur Græcè in Monasterio S. Virginis, Florentiz, teste Bernhardo de Montfauçon, diarii Italici p. 365. & spes est brevi in lucem edenda esse.
3. CHARITONIS Aphrodisiensis *de Cherea & Callirrhœ amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere testatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exstat teste Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hist. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienti, editore eroticorum Andreæ Capellani.
4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chrysorrhœs* Versibus politicis, laudat Meursius in glossario græcobarbaro vocabulo *βαίαν* & alibi passim.
5. NICETÆ EUGENIANI *Poësis de Charicellis & Drosilla amoribus* ad imitationem Prodromi † Philosophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 22b.

6. ANO-

† Theodori Prodromi, de quo supra §. II.

6. ANONYMI ποίημα scriptum ante Annos 400. *de Anonymis Lybistri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meursius glossario græcobarbaro in γαῖτάνιον & alibi. Crusius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in Βιτζέα &c. Argumentum & specimen ex Crusio adscribere placet: *Constat versibus politis: id est: binas dimetra jambica (quorum posterius, catalecticum) habentibus. Ille cum Rhodamne, quæ adhuc repugnaret amanti Lybistro, jam benigno responderet, ipse gaudet:*

Ψυχὴ γδ' ἐρωτότρωτος, ὅσα ψυχαπένεση:

Χάνει τὰς πόνους, ἀν' γλυκύν μαθὼν ἔπος λόγον.

Anima enim amore vulnerata, quamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore responsum.

In italium vero dimensione, σωαίρεσις fit:

πῶστος κινδύνους ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπερῶν;

τί πράγματα ἰσυνέβησαν διένειναι εἰς ἐμὴν;

πέτρας ἀνάγκης ἴσθησιν, καὶ σιδηρὴν καεῖαν;

ναμὲν τὰ σωεπάρχουσες, τὰ ἐπάχθησα δὲ εἰνάν.

O quot pericula adii, quot necessitates sustinui?

O quæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?

Saxeum si habuisses sensum, & ferreum cor?

certe in his condoluisses, quæ passus sum propter te.

Addam sanè totius fabule hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis seriem.

Lybistrum, ingenio formæque præstantem juvenem, Cbristianum, Regem latinum, solum tristissimè vagantem (quia magico dolo suam charissimam uxorem Rhodamnam amiserat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Clitophon, & ipse amore tristis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firman. Huic Lybister narrat: quomodo initio amorem contemnens, postea occasione venationis & somnii, in eum inciderit. Itaque centum Ministris comisatus, in regionem ethnici Regis Cbrysti venerit: ac post multos totius biennii labores, speciosissimam illius filiam consilio amici; multis literis sagitta in arcem ejus, nomine Argyrocastrum, conjecit, operaque Eunuchi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (victa Ægyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: successorque Regni, à Socero designatus fuerit. Deinde dolo
Frider-

Friderici (sicut à vate ei prae dictum fuerat) magia cuiusdam anus, sibi sua chara Rhodamna erepta fuerit. Exiverat ergo maestissimus, cum centum Ministris, quarens ipsam per mille pericula: Ministris in varia loca quarendi causa dimissis: qui, biennio exaeto, ad eundem locum redirent. Tunc invenerat eum ille Clitophon: qui Lybistro poscenti, vicissim de sua fortuna exponit: sibi nomen Clitophontem esse: ex Regia familia Armenia descendisse: & quod filiam patris sui, nomine Myrtaniam, deperisset, metu sponsi profugisse. Proficiscuntur dehinc unà per loca difficilissima: somnium Lybistri de aquila & perdice, ut faustum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici anum, ignorantes scelus ejus, & ab eo decipiuntur. Tandem Clitophontis fidei prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybister (quem ipsa, scelere anus necatum esse putaverat) ad eam cum summo gaudio reducit. Rediunt ad locum, ubi initio Lybister à Clitophonte inventus fuerat. Reperiunt & in loco constituto centum illos Ministros.

Summa cum letitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybister sororem Rhodamna, nomine Melanthiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybister consumpsit in concilianda sibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem reperienda consumpsit, & domum reducenda. Πολύ, τὸ εἰλεῖς πάλῳ, ubique: & alicubi, τὸ τῆς ἡδονῆς. Loci communes praecipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vera amicitia. 3. quod industria & constantia omnia vincat. Omnia, castissima & honestissima. Vetussum autem esse eum libellum (cui non pauca iniurio, medio & fine, decrant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: sed etiam ex iconibus, ubi nulli sclopi apparent: sed arcus & sagitta, & musicae studines. Fortasse illo tempore exiit: quo Germani, Galli, & Veneti, Constantinopolin ante 370. * annos) per Flandrenses comites rexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum est. Item σκάλπη, schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum: ἢ ὅγῳ τὸν ἀπεκρίθηκα: τότε ἀποθήσκει σκέλπε, Ego ei respondi: nunc moreis, scelestē. Hæc Crusius.

7. ANONYMI διήγησις ἐξ αἰρέτῳ ἑρωτικῇ καὶ ξένη ἔμπειρίᾳ θαυμαστῇ, Narratio amatoris de quodam Hemperio, versibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæsarea. Incipit: Καὶ πῶς ναυγράψω τὴν ἀρχὴν &c. Ἀρχὴ τῆς διγῆσεως τῆς χαίρας τῆς Προβέντας. Ἄνθρωπος μέγας θαυμαστὸς αὐθέντης τῆς Προβέντας. Vide Nesselium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

8. Anonymi διήγησις ἐξ αἰρέτῳ ἑρωτικῇ καὶ ξένη φλωρίᾳ ἔμπειρῳ χαρῆς καὶ πόρῃς Πλατῶνα φλωρίᾳ. Narratio versibus politicis græcobarbaris

Kkkkk

* Crusii liber prodit A. C. 1584.

Libri 5ti Pars Altera.

ris de amoribus Florii & Placustora. Incipit: Εἰς Καβαλάς ἄγος
νῆς ὀρμώμεν ἐκ Πώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Casarea.
Vide Nesselium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum
ordine strictim recensere juvat:

Agathia Δαφνιαδά de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz. *Gorgias* &
Lynceus Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste
Athenzo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex
quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in of-
ficina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem
Naidis meretricis *Alcidas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Diniz ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ulti-
mam usque Thulen & ulterius oberrantibus & iactatis accide-
runt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri
XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recen-
set Photius Cod. CLXVI. suspicans auctorem non diu post Ale-
xandri M. ** tempora vixisse, Lucianoq; & Lucio atq; aliis
qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasio-
nem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit,
fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attuli
lib. I. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pythæ,
Evemeris & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μιλησιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine
verterat *Sifena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius ope-
ris apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum
Parthicis, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum
c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenzum XIII. p. 586. pro Ἀντιφάνης legendum Ἀριστοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. not.
Et duplex nomen, inquit, inusitata res veteri Græcia, & nomen Romanum in
Græcorum hominem: si forte libertum potius catit, neque quod gratissimum est cum
nata gens Antonia aut falsa vox aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est
nondum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur insipientes libri. Confer
nomen, si placet quæ contra Vavassorem disputat Badius in Lexico T. 1. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Cei insulz opido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δούλει ἐρωτικῶν ὁμοίῳ laudatur ab Athenzo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικῆς Διατριβᾶς tribuit Laërtius VII. 162.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide qvz supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Asynaspha περὶ χρημάτων συνθηματικῶν. Svid.

Botrys Sículus lascivus & obscænus scriptor, cujus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. quem locum describit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in βοτρυσαγῆ ἔρη & Athenzum VII. pag. 322. ubi Botrys παιγνίων qvorundam apud Messanenses repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Atheniensis Plinio laudatus & Galeno qviejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. καὶ τόπους.

Calmus Archelai F. Milesius, quem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσει ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἐποποιὸς ἐν δούλει ἐρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleantibus Stoici περὶ ἐρωτικῶν & ἐρωτικῆς τέχνης. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικὰ laudat Athenzus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædiorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικὰ μέλη memorat Athenzus XIII. p. 605.

Damascium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisque hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros qvatuor περὶ ἀδόξων ἀληγημάτων de qvibus cod. CXXX. Incertum an idem hic sit Damascius Damascenus de quo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum referuntur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (sive ut Svidz in Ἀσύνασσα dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poëtria carminum, de qvibus vide qvz viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez. Spanhemius diff. IX. de usu numismatum p. 771. seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite I. de medicamentis

καὶ τόπος. Male *Cleophantis* in quibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraquello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἐρωτικῶν scripsisse traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impure conditor Historiarum.*

Evenus ἐν τοῖς εἰς ἔθνην ἐρωτικοῖς allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quasi κάμηρος, curvans femora, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. *Επιστέαρ* αἰεὶ χρυσίπτε καὶ ζήνωνος Ἀριστίδην ἀναγινώσκεις καὶ Ἑνην, ἅδεν ἀλώλακας; In locum *Philosophicorum* scriptorum *Chrysippi* ac *Zenonis* jam lectitas impudicas fabulas *Milesias Aristidis*, ὅς *Eveni* amatoris: nonne plurimum inde perdidisti? Confer quæ de Eveno utroque supra lib. II c. XI. §. 7.

Hemisbeon de cujus Sybaritider sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀκαστικῶν ἐρωτικῶς ἢ κλεωίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. II. p. 85. Utendum sane lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt *Amphipolita Philippi*, aut *Herodiani*, aut certe *Syri Jamblichi*, vel ceteris suavisior amatorias fabulas describentibus.

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in libris *Metamorphoseon* è quibus *Lucianus* Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. quanquam prius subdubitanti utrum *Luciani* διήγησιν amplificaverit potius *Lucius*. Lucium hunc Patrensem græcum scriptorem cum *Apulejo Madaurenfi* (cui *Lucii* prænomen ex ejusdem *Lucii* imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum *Milesiarum* scriptore perperam confundit *Hendreichius* in pandectis *Brandenburgicis* T. 1. p. 234. Ab hoc *Lucio Tertullianus* c. 3. Apologetici *Lucium* dixit pro homine amoribus perduto: Qui juvenis quam *Lucini*, quam *amafius*.

Lyfia Rhetoris Epistolæ ἐρωτικῆς. Svid.

Melisermi Atheniensis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XV. Svid.

De Menandri Ἀφροdisίως dixi lib. II c. 22.

Misthonis Sybaritz, hominis impuri meminit *Lucianus* in *Pseudologista* T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis quam

quam Ariphradem & Bastam Chium. Unde notandus Nic. Hein-
sius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Musæa ἐρωϊκά Ælian. XVII. 46. hist. animal. sed legendum *Ευρωπιακά*
cum Reinesio p. 71. Epist. ad Daumium, ubi promittit eroticos
se scriptores vir doctus recensiturum in sexto Variarum li-
bro, sed qui lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro quod
non liceat svaviter vivere secundum Epicurum p. 1101. Xylan-
dri versio exhibet: *Ἐγὼ γὰρ ἐν Ἀμύκῳ ποιῶ. Sed in Græco aliter*
est, & conjungenda sunt verba ἐν τῷ ἐρωϊκῷ, tum
sequitur: ὡς ὁ ποιητὴς ἔγραψεν.

Pamphila Epidauria scripserat inter alia quæ memorat Svidas, etiam
ᾠδὴ Ἀφροδισίων.

Paxatus δωδεκάτηχρον composuerat teste eodem Svida, *ἔστι δ' ᾠδὴ αἰ-
χρῶν χημάτων.* Ita leg. pro *ἔστι δ'.* Confer eundem Svidam in
δωδεκάμηχανον & Schol. Comici ad ranas.

Persei Stoici *ᾠδὴ ἐρώτων,* Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci *ἐρωϊκὸς* sive *καλὸς* allegantur à Clemente Alex.
protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demosthene junio-
rem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scaligerum ad Eu-
seb. p. 41. seq.

Philanis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philanidis*
commentarii. Svid. in *Ἀστυάνασσα.*

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obscenos teste Svida
scripsit. Hunc ipsum allegat in *ἁποσημείωσι.* Adde & Theodori
Prisciani locum supra in Herodiano.

Polycharmi Naucraticæ librum *ᾠδὴ Ἀφροδίτης de Venere Dea* allegat Athe-
næus XV. p. 675.

Polycrates Atheniensis Sophista turpissimum opus *ᾠδὴ χημάτων Ἀφρο-
δισίων* (consimili scelere quo parentum nostrorum memoria ne-
bulo quidam impudentissimum librum edidit sub nomine Aloy-
fiz * Sigææ) vulgaverat sub nomine *Philanidis*, Leucadræ
Matronæ honestissimæ, ut testatur Æschryon apud Athenæum
VIII. p. 335. Confer Epitaphium *Philanidis* Samiz auctore
Dioscoride quod ex Anthologia inedita primus vulgavit illustris
Ez. Spanhemius p. 764. diss. 9 de usu numismatum, & emenda-

Kkkkk 3

trius

* Vide V. C. Joh. Molleti Homonymoscopiam p. 35. Tentzelii *Monatliche Unter-
redungen* A. 1693. p. 166. seq.

- tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inscriptio. Memorat ὑπερμνήματα Φιλαινίδου. Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peiresc. & Svidam in Δημοχάρη. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in ἄστυναια, Lucianum amoribus T. I. p. 894. Meminit Philanidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220.
- Protagorides* Cyziceni ἀκροάσεις ἐρωτικὰς allegat Athenæus IV. p. 162.
- Pythonicus* Atheniensis. Vide Athenæum V. p. 220.
- De Sophocli* ἐρασταῖς dixi lib. II. c. 17.
- Sotades* mollium & lascivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis.
- Sphærus* Stoicus scripserat Διαλόγους ἐρωτικούς. Laërt. VII. 178.
- Sphodrias* Cynicus in ἱερχῇ ἐρωτικῇ allegatur ab Athenæo IV. p. 162.
- Θεοδώρις*, εἰς ἐρωτα μέλλου. Athen. XIV. p. 475. num Anacreontis?
- Theophrasti* ἐρωτικὸν sive ποιεῖ ἐρωτικὸν liber. Vide supra III. 9. in scriptis hujus Philosophi deperditis.
- Xenophon* Babylonius, βαβυλωνιακά, ἔστι ἡ ἐρωτικά. Svid.
- Xenophon* Cyprius, κυπριακά. ἔστι ἡ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, ποιεῖ ἡ Κυνύραν καὶ Μυρραν καὶ Ἄδωναν, Svid.
- Zeno* Stoicus inter lascivorum scriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus ἐρωτικὴ τέχνη. Laërt. VII. 34.
- Zonæ* Epistolæ ἐρωτικά. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ
distinctorum.

A Bercii V. 1, 24. p. 188.	Æliani IV. 21, 1.
Abydeni I. 22, 5.	Ænez III. 30, 9.
Achzi II. 19.	Æschines II. 23, 31. & 26, 9.
Achilles IV. 5, 23.	Æschriones III. 5, 19.
Acominati V. 5, p. 402.	Æsculapii I. 8, 5.
Acropolitz V. 5, p. 449.	Æschyli II. 16, 2.
Adamantii III. 6, 38. V. 1, p. 213. 223.	Æsopi II. 9, 3.
Addzi III. 128, 7.	Agapeti V. 5, p. 570.
Adraffi III. 11.	Agatharchides III. 8.

hemeres IV. 2, 10.
 hocles III. 11.
 honas II. 19.
 ni III. 2.
 II. 15, 9. II. 19.
 idz II. 26, 1.
 ni III. 23, 12.
 hronas II. 10, 25.
 anas II. 15, 10.
 andri III. 8. & 11. & IV. 25.
 II. & IV. 30. in Aristidz scri-
 is n. 12.
 ines II. 22.
 il III. 10, 6.
 onii III. 11. IV. 26, 15.
 nes, Amones I. 2, 2.
 olii III. 11. IV. 29.
 agoraz II. 23, 7.
 amandri II. 23, 8.
 imenes II. 23, 9.
 opachi III. 26, 8.
 onici III. 6, 29.
 zoni III. 27, 8.
 ochi III. 15.
 patri III. 11. & 15.
 phanes II. 22.
 phontes II. 26, 1.
 thenes II. 23, 6, 31.
 ni III. 28, 7.
 lodori II. 19. III. 15. & 27.
 onii III. 15. & 21, 6. 7. & IV.
 15. V. 24. p. 191.
 phones II. 22. III. 15.
 ies IV. 31. 5. 16. n. 12.
 III. 18, 10.
 elai II. 23, 10.
 Archidemi III. 15.
 Archilochoi II. 13.
 Archytz II. 13.
 Arcetini I. 2, 4.
 Aristazneti II. 10, 40.
 Aristarchi III. 5, 14.
 Aristidz IV. 30, 4. & 8.
 p. 187.
 Aristippi II. 23, 33. III. 33, 40.
 Aristobuli III. 8. & 11.
 Aristocles III. 11.
 Aristones III. 11. & 15. V. 4, 24.
 p. 187.
 Aristophanes II. 21.
 Aristoteles III. 6, 1.
 Aristoxeni III. 10, 2.
 Arriani IV. 8, 1.
 Arsenii V. 5. p. 771.
 Artemidori IV. 3, 9.
 Artemones II. 15, 19.
 Asclepiadz II. 15, 10. III. 12.
 Ascepiodoti III. 3.
 Aspasiz II. 23, 31.
 Astydamantes II. 19.
 Athanasii V. 2. p. 208. VI. 5. p. 771.
 Athenzi III. 24, 1. IV. 23.
 Athenagoraz V. 1, 19. p. 91.
 Athenodori III. 15.
 Attali III. 15.
 Avtocrates II. 19.
 Avtolyti III. 5, 13.
 Bacchi III. 10, 5.
 Bardefanes III. 24, 9.
 Basilii V. 5. p. 771.
 Batones II. 22.
 Biancores III. 28, 7.
 Bionas II. 19. III. 17, 11.

- Boëthi III. 11.
 Botryes V. 6. p. 827.
 Bryennii V. 5. p. 771.
 Calecæ. ibid.
 Callix II. 19. & 22.
 Callimachi III. 19, 6.
 Callippi III. 5, 10. & III. 11.
 Callisti V. 5. p. 771.
 Callisthenes III. 11.
 Callistrati III. 24, 14.
 Cantacuzeni V. 5. p. 772.
 Carcini II. 19.
 Carneadz III. 3.
 Cassii III. 6, 38.
 Castores V. 1, 24. p. 187.
 Celfi III. 33, 3.
 Cephisodori II. 22.
 Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
 Chzremones III. 15.
 Chalcondylz V. 5. p. 476.
 Chilones II. 23, 14.
 Chrysippi III. 15.
 Chrysolorz V. 5. p. 772.
 Cinefiz II. 15, 23.
 Cinnami. V. 5. p. 396. seq.
 Cleanthes III. 15.
 Clearchi III. 11.
 Cleobuli II. 23, 15.
 Cleomedes III. 5, 22.
 Comneni V. 5. p. 392. seq.
 Conones III. 5, 18.
 Constantini V. 5. p. 722.
 Coraces IV. 32.
 Corinnz II. 15, 24.
 Corinni I. 4, 1.
 Cornuti III. 15.
 Cosmz III. 25, 3. & 28, 7.
 Crantores III. 6.
 Cratini II. 22.
 Critolai III. 11.
 Critones II. 23, 35.
 Ctesiz II. 25, ult.
 Ctesibii III. 24, 7.
 Ctesiphontes II. 14, 26.
 Cyri III. 28, 7. IV. 31, 26. V. 6.
 p. 815.
 Cyrilli V. 5. p. 772.
 Damasceni id. p. 772. seq.
 Daphnz I. 4, 6.
 Dardani I. 4, 10.
 Demadz & Demez IV. 30, 13.
 Demetrii III. 3. & II. & 14. & 26,
 2. IV. 31, 1. V. 5. p. 773.
 Democrates II. 13.
 Democriti II. 23, 5.
 Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
 Demophili II. 13.
 Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
 Dexippi III. 11. IV. 26, 7. V. 5.
 p. 232.
 Diagorz II. 23, 16.
 Diczarchi III. 11.
 Didymi II. 3. 1. & II. 13.
 Dinarchi II. 26, 11.
 Diodori II. 19. III. 31, 7.
 Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13.
 & 15. & 33, 3.
 Diogeniani IV. 9, 4.
 Diones IV. 10.
 Dionysii III. 32, ult. & III. 3. &
 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24.
 p. 191.
 Dionysiadz II. 19.
 Diophanti IV. 22, 12.

- Dioscoridæ IV. 3, 2.
 Diotimi III. 15.
 Diphili II. 22.
 Domnini V. 4. p. 136.
 Dorothei V. 4. p. 145.
 Dosiadæ III. 17, 17.
 Dosithei III. 5, 11.
 Empedocles II. 19.
 Epaphroditi IV. 7, 1.
 Ephrami V. 2. p. 335.
 Epigenes III. 5, 8.
 Epimenidæ II. 13.
 Evagrii V. 4. p. 127. seq.
 Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III.
 33, 6.
 Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
 Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
 Eudoxi III. 5, 9.
 Eunapii V. 5. p. 233.
 Euphrones II. 22.
 Euripidæ II. 18, 1.
 Eusebii V. 4. p. 105. sq. V. 5. p. 774.
 Eustathii V. 6, 9.
 Eustratii III. 6, 29.
 Gaudentii III. 10, 7.
 Gemini III. 5, 20.
 Glauci III. 28, 7.
 Glaucones II. 23, 37.
 Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
 Hannones I. 6, 9.
 Harpocraciones IV. 36, 13.
 Hegesippi V. 1, 24. p. 189.
 Heliodori V. 6, 1.
 Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22.
 II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
 Hercules I. 6, 15.
 Hermæ V. 1, 10. p. 30.
 Hermetes I. 7, 2.
 Hermiz V. 1, 19. p. 97.
 Hermogenes IV. 31, 7.
 Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
 Herones III. 24, 7.
 Hesiodi II. 8, 1.
 Hesychii V. 5, p. 234. sq. IV. 35, 3.
 Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
 Himerii III. 30, 12.
 Hipparchi II. 5, 19.
 Hippiz II. 23, 19.
 Hippocrates II. 24, 1. & 6.
 Hippolyti V. 1. p. 211.
 Hipponactæ II. 15, 32.
 Hippones II. 23, 20.
 Homeri II. 7, 11.
 Horapollines I. 13, 3. & 8.
 Hori I. 13, 2. & 8.
 Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
 Ignatii V. 1, 13. p. 45.
 Jones II. 19.
 Josephi IV. 6, 17.
 Isæ II. 26, 6.
 Isocrates II. 19. II. 26, 5.
 Iustini V. 1, 15. p. 52.
 Laërtii IV. 19, 1.
 Lampes III. 28, 7. in Bassus.
 Lampri II. 15.
 Leonidæ III. 15.
 Leontii III. 18, 4.
 Lesbonactes IV. 30, ult.
 Liberales III. 27, ult.
 Lini I. 14, 6.
 Locmanni II. 9, 14.
 Longini IV. 31, 10.
 Luciani IV. 16, 4.
 Lucilii III. 28, 7.
 Lycones III. 11.
 Lycophrones III. 16, 7.
 LIII
 Lycur-

Lycurgi II. 26, 7.
 Lyfimachi. II. 15.
 Magnes II. 25. V. 1. p. 276.
 Mariani III. 287.
 Maximi IV. 23, 8.
 Melampodes I. 15, 2. & 4.
 Melanippidæ II. 15.
 Melanthii II. 19.
 Melissi II. 23, 22.
 Melitones V. 1, 24. p. 185.
 Menandri II. 23, 37. III. 13.
 Menedemi II. 23, 37. III. 13.
 Menelai III. 5, 17.
 Menippi II. 22. III. 13.
 Methodii V. 1. p. 259.
 Metii III. 28, 7.
 Metrodori III. 28, 7. III. 33, 3.
 Midæ I. 34, 4.
 Milones II. 13.
 Miltiades V. 1, 24. p. 193.
 Mnesitheii II. 22.
 Modesti V. 1, 24. p. 192.
 Mærides IV. 34, 5.
 Moschi III. 17, 13.
 Musæi I. 16, 5.
 Musonii III. 13. & 15.
 Myiæ II. 15.
 Myrones II. 15.
 Neocles III. 33, 1. & 3.
 Nepotes V. 1. p. 273.
 Nicandri III. 26, 8.
 Nicanores III. 8.
 Nicarchi III. 28, 7.
 Nicephori V. 4. p. 199. 344.
 Niciz III. 17, 2. & 22.
 Nicolai IV. 32.
 Nicomachi IV. 22, 2. II. 19.
 Nili, ad Allatii diatribam de Nilis

Numenii III. 3.
 Oenomai III. 13. III. 28, 7.
 Olympi I. 17, 3. V. 5. p. 622. 811.
 Olympiodori III. 11.
 Opheliones II. 22.
 Oppiani IV. 20, 1.
 Origenes IV. 26. ad vitam Ploti-
 nic. 3. & V. 1. p. 213.
 Orthagoræ III. 8.
 Palæphati I. 21, 4. & 22, 4.
 Palamedæ I. 23, 5.
 Panæti III. 15.
 Papæ V. 1, 15. p. 59.
 Papiæ V. 1, 24. p. 186.
 Parmenidæ II. 23, 3.
 Parmeniones III. 28, 7.
 Parthenii III. 27, 9.
 Pastores V. 1, 11. p. 31.
 Pausaniæ IV. 15, 1.
 Periandri II. 23, 25.
 Phædri III. 1, 12.
 Phaniz III. 11.
 Pherecydæ II. 23, 26.
 Philemones II. 22.
 Philippi II. 22.
 Philisci II. 19.
 Philistiones II. 22.
 Philocles II. 19. & 22.
 Philodemi III. 33, 3.
 Philones IV. 4. III. 24, 4. & 29, 3.
 & 33, 6.
 Philonidæ II. 22.
 Philostrati IV. 24, 13.
 Philoxeni II. 19.
 Phlegontes IV. 13, 1.
 Phrynichi II. 19. & 22.
 Pindari II. 15, 1.
 Pittaci II. 23, 26.

Nume-

- Platones III. 1, 1. II. 19. & 22.
 Plutarchi IV. 11, 7. (30, 2.
 Polemones III. 3, 6. III. 6, 38. IV.
 Polluces IV. 33, 3.
 Polyzni IV. 15, 6.
 Polybii III. 30, 9.
 Polycleti III. 8.
 Polyidæ II. 19.
 Polyzeli II. 22.
 Porphyrii IV. 27, 1.
 Posidippi II. 22.
 Posidonii III. 15.
 Potamones IV. 26. ad vitam Plo-
 tini c. 9.
 Praxiphanes III. 11.
 Procli III. 15.
 Procopii V. 5.
 Prodici II. 23, 41.
 Protagoræ II. 23, 28.
 PSELLI, ad Allatii diatribam de
 PSELLIS.
 Ptolemæi IV. 14, 1. III. 11. IV.
 33, 5.
 Pythagoræ II. 12, 3. II. 13.
 Quadrati V. 1. 24. p. 186.
 Junii Rustici duo III. 18.
 Sallustii III. 13.
 Sapphones II. 15.
 Scævola III. 15.
 Scylaces IV. 2, 6.
 Serapiones II. 22. V. 1, 24. p. 193.
 Severi III. 3. IV. 30, 10.
 Sexti II. 13. III. 15. IV. 18, 1.
 Sibyllæ I. 29, 6.
 Simmæ & Simones II. 23, 42. III.
 17, 14. & Allatius de Simeoni-
 bus
 Simonidæ II. 15.
 Sirachi III. 29.
 Sisyphi I. 34, 2.
 Socrates II. 23, 30.
 Sopatri II. 10, 12. II. 22.
 Sophili & Sophocles II. 17, 1.
 Sosigenes III. 5, 21.
 Sotadz II. 22.
 Sotiones III. 15.
 Spinthari II. 19.
 Strabones IV. 1, 7.
 Tatiani V. 1, 19. p. 84.
 Telestæ II. 15.
 Thales I. 35, 3.
 Thamyres I. 35, 6.
 Theanones II. 12.
 Themistocles III. 15.
 Theocriti III. 17, 4.
 Theodectes III. 11.
 Theodori III. 18, 4.
 Theodoti V. 1. 21. p. 107.
 Theognides II. 11, 1. II. 19.
 Theones IV. 31, 14. III. 5, 21.
 III. 15.
 Theophili V. 1, 19. p. 94.
 Theophrasti III. 9. ult.
 Thespides II. 16, 1.
 Thucydides II. 25, 9.
 Tiberii IV. 3, 18.
 Timocles II. 22. III. 15.
 Timones III. 3, 15.
 Timothei II. 19.
 Tzetæ III. 16, 3.
 Vettii Valentes III. 20, 9.
 Xanthi II. 15.
 Xenocles II. 19.
 Xenocrates III. 3.
 Xenones II. 22.
 Xenophanes II. 23, 2.
 LIII 2

Xenophontes III. 4, 1.

Zenz V. 1, 15. p. 58.

Zenobii IV. 9, 3.

Zenodoti II. 2, 16. III. 28, 7.

Zenones II. 23, 29. III. 15. III.

33, 3. IV. 32.

Zoilii II. 7, 10.

Zoroastræ I. 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. v. 8. *post verba*, prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1598.*adde*: apud Federicum Morellum, cum latina versione è Baronii Annalibus ad A.C. 319. n. 8. seq. licet versionis auctor non sit Baronius, ut scribit Morellus, sed Petrus Morinus, teste ipso Baronio.Pag. 8. v. 8. *à fine, lege* Manilius, IV. 547. *pro* Mamilius.10. v. 17. Constantius Chlorus *pro* Constantinus.13. *post verba*: ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum p.112. *adde*: Nullum ejusmodi numum reperiri norat Clariss. Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetusto Codice Nazianzeni exhibet descriptam ære iconem Constantini M. Maxentium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis signo illiq; inscriptis verbis *ἐν τῷ τῷ νῖκα*.Pag. 20. *post verba*: sole in occasum vergente, *adde*: *ὡς δὲ δειλὸν*, in Originibus CPol. Combefisii p. 26.P. 25. *à fine, post verba*, & hanc plurimi homines conspexerunt, *adde*: Nicephorus Gregoras in extremolibri VIII. *ἐφ' ἃν ἡ μὲν βραχὺ καὶ ἑτερον ἐν ἑρανῶ σφραγιστοῖ. Περὶ γὰρ σταθμῶν μεσημβρίαν ἔχουσαν τυγχάνοντες, ἐφ' ἃν ὡς τὰ ἐσπέρια μέρη ἔχουσαν ἰσότητος εἰς τύπον σταυροῦ, πολὺν ἐπὶ χαντος τέτοιον ἔχουσαν σώματος, ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος ὡς περ συγκειραμένον χρομάτων.*Pag. 30. v. ult. *in notis post verba*, uterqve à fratre, *adde*: In jure Græco Romano p. 295. Εὐσεβίου ὁ Παμφίλος ab interprete male redditur: *Eusebius Pamphilides*.Pag. 35. v. ult. *in notis post verba*: Cornelius Tollius, *adde*: Bochetti observationes MSS. Chronicas ad Eusebium laudat Berneggerus ad Justinii lib. XVIII. cap. 6.Pag. 36. *ad verba*: Anonymi ἐπιτομὴ χρόνων *addendus asteriscus*, & *in ima pagina, ponenda hæc nota*: Alia brevior ἐπιτομὴ χρόνων ab Adamo usque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonaræ edidit Cangius & in cujus titulo legitur: ταῦτ' ἱστορεῖ ὁ Καίσαριεύς Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος ἐν τῷ λόγῳ ἐς ἐκκληθῆ βασιλικός.Pag. 63. *pro* (Rufino) Abdias, *lege* (Rufino) Abdias.)Pag. 91. *in notis v. 5. à fine post verba*: Acta illa Martyrum selecta, *adde*: recudit emendatius nec sine insigni ab ipso Ruinartho accessione, & cum auctoris vita H. Wetstenius. Amst. 1712. fol.

Pag. 94. adde, Eusebii argumenta in Psalmos edita etiam à Grabio in præfatione ad Tomum tertium versionis Græcz LXX. Interpretum, Lond. 1709. fol. 8.

Pag. 101. delenda verba : Undecim libris constituisse usque ad : à Combesio editus, & pro eis ponenda hæc : Duobus librorum decadibus, five viginti libris constituisse illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. 322. Verba scriptoris illius sunt : Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος, ἥνικα τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἔγραφε ἱστορίαν, παραλείπειν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποίησατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑικοσι λόγοις, τετίστιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις Μαρτύρων, Ἐπισκόπων, Ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάθη φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non viginti sed undecim, ejusque rei auctorem laudare Acta Silvestri à Combesio edita.

Pag. 102. v. 6. post impugnata, adde : Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hist. ubi Eusebium τῶν τότε λογίων τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. post de incarnatione adde : Sed recte auctori illa suo vindicatur à Clarissimo Boivinio.

Ibid. v. 20. ante Hebed Jesu, adde : Non assentior Bartholomæo Germonio, qui lib. de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus pag. 305. seq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene fuisse contendit, sed meram hanc fuisse Rufini fraudem, qui Eusebii opus sub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. ad Eusebii scripta inedita, adde : Clariss. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. exstare novem Homilias sub Eusebii nomine in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi unica tantummodo, quæ nona inscribitur.

Ibid. v. 16. adde : Allegatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in Jure Græco Romano lib. IV. p. 295.

Pag. 105. Eusebiiis variis adde Eusebium Historicum, quem ab Octavianii, Trajani & Marci Antonini rebus gestis usque ad obitum Imperatoris Cari, telam Historiæ suæ produxisse scribit Evagrius lib. V. cap. ult.

Pag. 107. v. 4. à fine, post verba Jo. Gagnejo, adde : latine.

Pag. 109. v. 6. à fine, adde : Vitam S. Philippi Presbyteri Argyniensis ab Eusebio Monacho scriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, sub initium statim voluminis.

Pag. 110. lege : Eusebius Officiorum Magister sub Anastasio Imp.

P. 112 de Philippo Sidete adde : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

L. 1111 3

Pag. 114.

Pag. 114. lege: MSS. Bibl. Scoriacensis. *Max adde* per Theodori Metochitz Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycz, quam sub Theodori Metochitz nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, qvz ab A. C. 325. res annorum centum & quinque usque ad mortem Theodori Mopsuesteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429 completitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diff. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qv n. 15. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosque supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis: & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum qvz in CPolitana Ecclesia contigerunt: Theodoritum autem utroque longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in quos uterque incidit vitasse, & in rebus Orientis fusiolem ac diligentiolem fuisse, licet de Socrate & Sozomeno ne quidem cogitaret.

Ad pag. 128 Titulus Epitomes Hist. Ecclef. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est: Θεωδώρου ἀναγνώστης ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit: Καὶ τοῖς ἐν τῷ γράμματι χρησίμοις καὶ λαμπροῖς φανέται. Finis: Καὶ τὸ μὲν ἔδωκε γίνεσθαι οἱ προφῆται. Καί περ πρὸ πλείων γενεῶν ὑπὸ γῆν κείμενος σῶος ἀνεφάνη ἐν χερσὶ κακαρμόως, εὐθυεῖς, γενειάδας μαλάρως καθηιδόμενος ἔχων, τῇ ᾧ κεφαλῇ - - καὶ τὴν ὀφθαλμοῦς ὀλίγω ἐν βάθει τοῖς ὀφρύσι καλυπτομένης.

Pag. 132. v. ult. lege: lib. VIII. pag. 54. seq.

Eadem pag. adde qvōd Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariz ad fontem, communicasse ut ederetur cum Reinoldo Dehnio, S. J.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 19. & 41. ex qvo hausit Anastasius Bibliothecarius qvz de eodem refert in Historia Ecclef. p. 27. seq. Scripta qvz sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Mosis, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. pro verbis: è Joanne Scylitze Curopalata qvi Cedrenum exscripsit, *lege* qvem Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis:* fallitur Labbeus usque ad Pfellum, &c. *atque loco illius repone has verba:* Vide qvz de Scylitze infra p. 387.

Pag. 157. de Constantini Manassis scriptis adde: In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tinea blattisque misere admodum habita, 1) Ἐκφρασις ὑπονοισμάτων καὶ μέσσην μὲν ἐχούσης τῶν κύκλων

ἡς Ὀδυσσεὺς ἐταίρους ἀλαπαρεύσασθαι καὶ ἐδίδασθαι, τὸν δὲ Ὀδυσσεὺς οἶνε ἀσπὸν
προφέρονθαι καὶ δεξιμάδμον πέσει τὸν Κύκλοπα. Incipit: Οὐδὲν ἄρα φιλοκάλε
ψυχῆς ὀλβιώτερον, εἰ δ' αἶμα καὶ φιλολόγῳ εὖρα θῆ. 2) Ἐπικύδειος πρὸς τὸν
ἀποσχόμενον ἐπὶ τῶν δόσεων Κυρίω Νικηφόρον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀράβων
γῆ πωλίᾳτη, καὶ μήτηρ γονίμων χυμῶν, αἶρες δὲ εὖ κεκραμμένοι. His adde 3)
quod ē Constantini Manassis libro tertio Hodeporici, versibus Jambicis
scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. adde: Malchus τὰ περὶ Ζήνωνος καὶ βασιλέως συγγραφήμα-
τι. Z. b. 52.

Pag. 170. dele Metasthenes, nam Megasthenes solum rectum est.

Pag. 190. post Hefychius presbyter, dele verba, & Episcopus.

Pag. 204. lege: Zeuxippus isopet. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. v. 6. post omissa sunt, adde: Huic Nonnoso Lambecius V.
pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbario Indzo, & VIII.
pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241. post Bessarionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vul-
gari sermone, adde: servatamque à Georgio Phranza & à Jac. Pontano
editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251. ante notam 1) adde: Locum ultimi libri Procopii de origine
Gothorum primus ē MS. Græce edidit, latinamque versionem addidit
Petrus Pithæus ante Cocem Legum Wisigothorum. Paris. 1579. fol.

Pag. 279. lege: anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. Christi anno 562.

Adp. 287. add.: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce
ē MS. Argentinensi proferet latinamque versionem addet V. C. Jo Hen-
ricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322. nota Bryennium sacello præfectum in MS. meo codice vocari
Joannem Bryennium, habeo enim & ipse illius aliorumque ad Nicepho-
ram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

Pag. 341. post verb., Epistolam ejus Encyclicam, adde: de pellice Im-
peratoris Mich. Palæologi Marcesina, in Gregorii Thaumaturgi mona-
sterium irrupente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342. nota, quod separatim deinde utraqve latine etiam Weigeli-
nus vulgavit, Physicam quidem Blemmidæ A. 1606. & Physicam 1607-8.

P. 348. v. 4. à fine, lege ætatis 74, pro 47.

P. 364. post verba: in appendice Historiz de vita & rebus gestis Mu-
hamedis, adde: Latine quoque eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eos-
dem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis.
Quod autem illa vaticinia ibidem tribuntur Severo & Leoni Imperatori-
bus, nullam aliam ob causam factum est, quam quod Svidas in ἑταίρος
scribit

scribit Xerolophum a Severo fuisse conditum CPoli, in illoque fuisse Σεμάτιον τρίτην, in quo sæpius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: ἐνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τὰ τοπωγεγόνασιν. Ex his autem verbis neutiquam colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his quæ sub Leonis nomine habemus. Martinus Crusius in Turco Græciæ p. 57. *Meminis Cbienfis & Laonicus tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium secutorum Constantinum M. Imperatorum & Patriarcharum, usq; ad Constantinum ultimum & Patriarcham Josephum qui Florentia mortuus est, non ulterius. Unde fatale fuerit, ipsorum tempore Imperium Orientalis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Manganis, ab antiquo assertas fuisse.* Aliud vaticinium de Imperii CPol ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus, cum Genadii Scholarii expositione legitur in Dorothei Monembasiensis Chronico pag. Φμδ edit. Venetæ 1684. 4. atque inde in Clariss. Bandurii libro VII. Antiquitatum CPol. addita latina versione. Vide sis etiam ejus notas p. 872.

Pag. 395. Post ὁ μαλωδός, dele verba: forte Cosmas. Certo certius enim David intelligitur, ad cujus Psalm XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariss. Collegæ meo Jo. Christophoro Wolfio, diss. de Bogomilis p. 28..

P. 401. pro frater Germanus lege germanus.

P. 409. in fine extrema nota adde: Scribitur tamen Lyfimachus etiam in Nicetæ Alexio Angelo Comueno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 459. Icon Pachymeris (qui ὑπομνηματογράφος dicitur in MS. apud Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron. Wolfii, & apud Lambecium VII. post pag. 70.

Ad. p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post Christi 5 αὐγουστῶν 1360.

Pag. 493. adde: aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum quod MS. in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariss. Boivino ad Julii Africani cæstos p. 36c. In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

P. 568 f. 4. post Anonymum, tolle alium, idem enim est haud dubie.

P. 571. f. 5. post Basil. 1574. 12. adde: & Venetiis apud Antonium Bartoli, 1709. 8.

P. 572. f. 11. post Francof. 8. adde: cum Ottonis Casmanni systemate Doctrinæ Vitzque politicæ.

Pag. 582. f. 13. à fine, post Alphabetum Slavonicum, adde: & Græce ac Latine p. 112. seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & fusu Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. in fine nota extrema post παναγίας, adde: sed male, nam infra p. 635. κυριακή παναγή iterum occurrit pro nomine solennis dici.

Pag. 629. in fine pagina adde: Exstat ille tomus unionis in Jure Græco Romano p. 104.

FINIS.

3 9015 02390 4140

B 790,766

